KUR'AN ve MEALİ

Prof. Dr.
YUSUF IŞICIK

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ ﴿١﴾

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿٢﴾ اَلرَّحْمٰنِ
الرَّح۪يمِۙ ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدّ۪ينِ ﴿٤﴾
اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَع۪ينُ ﴿٥﴾
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَق۪يمَۙ ﴿٦﴾
صِرَاطَ الَّذ۪ينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْۙ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّٓالّ۪ينَ ﴿٧﴾

1. FÂTİHA SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 7 Âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla.

1. Bütün övgüler (*hamdler*), evrenin yaratıcısı ve yürütücüsü olan (*Âlemlerin Rabbi*) Allah'adır.

2. O'dur hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen.

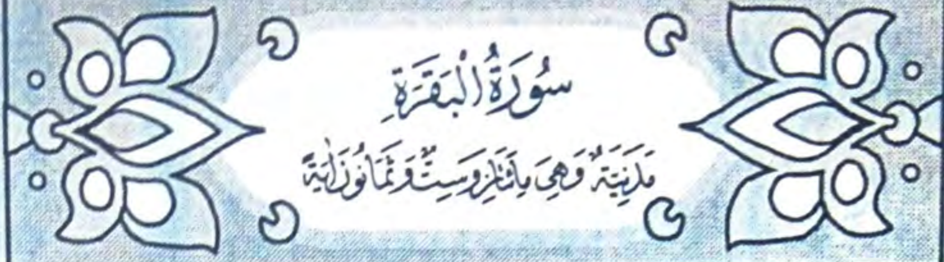
3. Karşılıkların verileceği / hesapların görüleceği **yargı günü**'nün tek sâhibidir.

4. (*öyleyse ey mü'minler, deyin ki: Ey Rabbimiz!*) Yalnız sana ibadet ve kulluk eder, yalnız senden yardım dileriz!

5. **Doğru yol**'a ilet (*ve doğru yolda yürüt*) bizi!

6. **Nimet**'ine (*hidayete*) erdirdiğin kimselerin yoluna!

7. **Gazaba uğrayanlar**'ın ve **şaşırıp sapıtanlar**'ın yoluna değil.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُق۪يمُونَ
الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ
يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى
مِنْ رَبِّهِمْ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

2. BAKARA SÛRESİ Medine döneminde inmiştir. 286 âyettir.

Bismillahirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla.

1. Elif, Lam, Mim *(ve benzeri harflerden, kendi dilinizden bir kitap)*!

2. Bu öyle bir **Kitap** ki, kendisinde asla kuşku yoktur! Kötülüklerden sakınıp korunanlara ***(müttakîlere)*** doğru yolu gösteren bir kılavuzdur.

3. Onlar ki, Allah katından indirilenlere görmeksizin iman eder ve de gözlerden ırak iken imanlarını sürdürürler. Namazlarını yerli yerince kılar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden ***(başkaları için)*** harcarlar.

4. Onlar, hem sana indirilene, hem de senden önce indirilenlere iman ederler. Âhirete de, hiç kuşku duymadan görürcesine inanırlar.

5. İşte, Rablerinin gösterdiği doğru yolda yürüyenler ancak onlardır ve umduklarına ulaşıp korktuklarından kurtulacak olanlar da onlardır.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ وَعَلٰٓى
اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ قَالُٓوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾
اَلَٓا اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَاِذَا قِيلَ
لَهُمْ اٰمِنُوا كَمَٓا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُٓوا اَنُؤْمِنُ كَمَٓا اٰمَنَ السُّفَهَٓاءُ
اَلَٓا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَٓاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا لَقُوا
الَّذِينَ اٰمَنُوا قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيَاطِينِهِمْ قَالُٓوا اِنَّا
مَعَكُمْ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ
وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا
الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

6. O hak tanımaz kâfirleri uyarsan da uyarmasan da fark etmez; çünkü onlar iman etmez!

7. *(işte bu yüzden)* Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinde de bir perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır!

8. İnsanlardan kimileri de vardır ki, inanmadıkları halde *(iki yüzlülüklerinden)*: **"Biz Allah'a ve âhiret gününe iman ettik!"** derler!

9. Gûya onlar, Allah'ı ve iman edenleri kandırmak isterler; halbuki ancak kendilerini kandırırlar; ama farkında değildirler.

10. Onların kalplerinde bir hastalık vardır; Allah da hastalıklarını artırmıştır. Yalan söyledikleri *(ikiyüzlülük ettikleri)* için, onlara acı veren / can yakan bir azap vardır!

11. Onlara: **"Yeryüzünde / ülkede bozgunculuk çıkarmayın!"** denildiğinde: **"Biz ancak düzeltenleriz."** derler.

12. Oysa dikkat edin, onlar ancak *(hak düzeni)* bozanlardır! Ama farkında değildirler.

13. Onlara: **"Siz de diğer insanların iman ettikleri gibi iman etsenize!"** denildiğinde, **"Biz de, şu beyinsizlerin iman ettikleri gibi mi, iman edelim?!"** derler. Halbuki, beyinsizler kendileridirler; ama bilmezler!

14. Onlar, iman edenlerle karşılaştıklarında: **"Biz de** *(sizin gibi)* **iman ettik."** derler; ama, şeytanları / elebaşları ile baş başa kaldıklarında: **"Bakmayın, biz sizinleyiz; sadece** *(müslümanlarla)* **alay ediyoruz!"** derler.

15. Asıl Allah onlarla alay ediyor! Azgınlıkları içinde onları salıveriyor da, şaşkınlıkları içinde bocalayıp duruyorlar!

16. Onlar ki, **doğru yol** yerine **sapıklığı** satın aldılar; fakat alış-verişleri kâr etmedi; umduklarına *(ve de doğru yola)* ulaşamadılar.

سُورَةُ الْبَقَرَةِ — الْجُزْءُ الْاَوَّلُ

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّٓا اَضَٓاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ
اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِى ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ
بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ اَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَٓاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِى اٰذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
اَبْصَارَهُمْ كُلَّمَٓا اَضَٓاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَاِذَٓا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ اَلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَٓاءَ بِنَٓاءً وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِى رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا
فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَٓاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

17. O kimselerin durumu tıpkı, *(çöl karanlığında)* ateş yakmaya çalışan kimsenin durumuna benzer. Ateş o kimsenin etrafını aydınlattığında, *(inkâr ve ikiyüzlülülüğü sebebiyle)* Allah onun / o gibilerin aydınlıklarını almış ve onları karanlıklar içinde görmez bir halde bırakmıştır.

18. Onlar *(gerçeği duymayan)* **sağırlar,** *(hakkı söylemeyen)* **dilsizler** ve *(hakikatı görmeyen)* **körler**'dir! Bu yüzden artık onlar dönmezler!

19. Yahut da onlar, sağanak hâlindeki bir yağmura *(tutulan kimselere)* benzerler. Ortalık karanlık, gök gürültülü ve şimşek çakmaktadır. Onlar, yıldırımların sesinden ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Oysa ki Allah, kâfirleri *(her taraftan)* kuşatmıştır *(İslâm nimeti yağmur gibi inmekte, Kur'an âyetleri insanlığın önünü aydınlatmakta ve âyetler uyarmaktadır; fakat münafıklar ısrarla iç dünyalarını karanlığa ve kalplerini ölüme mahkum etmişlerdir).*

20. Şimşek *(Kur'an'ın aydınlığı)*, gözlerini alırcasına çakar! Önlerini aydınlattığında ışığında yürürler; üzerlerine karanlık *(nifak / ikiyüzlülük)* çökünce ise, dikilip kalırlar! Allah isteseydi, onların *(hiç yararlanmadıkları)* işitme ve görmelerini de alırdı! Çünkü Allah, her şeye gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Sizi de, sizden öncekileri de yaratan **Rabbiniz**'e kulluk ediniz ki, korunup kurtulasınız.

22. **O**'dur yeri sizin için **döşek** *(gibi yaşamaya elverişli)* kılan, göğü de *(koruyucu)* bir **tavan** yapan ve gökten su indirip onunla sizin için türlü yemişler / ürünler çıkarıp size rızık veren! O halde, *(bütün bunları)* bile bile Allah'a eşler / ortaklar koşmayın!

23. Eğer **Kulumuz**'a indirmekte olduğumuz *(Kitap)*tan şüphe ediyorsanız, onun benzeri bir sûre de siz getirin! Eğer iddianızda samimi iseniz, **Allah**'tan başka tüm güvendiklerinizi de çağırın!

24. Eğer bunu yapamazsanız, ki hiçbir zaman yapamayacaksınız; işte o zaman, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten sakının. O ateş ki, gerçeği örtbas eden kâfirler için hazırlanmıştır.

وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
رِزْقاًۙ قَالُوا هٰذَا الَّذ۪ي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِه۪ مُتَشَابِهاًۜ
وَلَهُمْ ف۪يهَٓا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْي۪ٓ اَنْ يَضْرِبَ مَثَلاً مَا بَعُوضَةً فَمَا
فَوْقَهَاۜ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْۚ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَٓا اَرَادَ اللّٰهُ
بِهٰذَا مَثَلاًۘ يُضِلُّ بِه۪ كَث۪يراً وَيَهْد۪ي بِه۪ كَث۪يراًۜ وَمَا
يُضِلُّ بِه۪ٓ اِلَّا الْفَاسِق۪ينَۙ ﴿٢٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ
اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ م۪يثَاقِه۪ۖ وَيَقْطَعُونَ مَٓا اَمَرَ اللّٰهُ بِه۪ٓ اَنْ يُوصَلَ
وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتاً فَاَحْيَاكُمْۚ ثُمَّ يُم۪يتُكُمْ
ثُمَّ يُحْي۪يكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَ
لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعاً ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ
فَسَوّٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍۜ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٢٩﴾

25. İman edip de, *(Allah'ın belirttiği şekilde)* doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanları müjdele: **Onlar için, her yanından ırmaklar akan cennetler vardır!** Oradan kendilerine ne zaman bir meyve ikram edilse derler ki: **"Bu bize daha önce de ikram edilmişti!"** Halbuki kendilerine, öncekine benzer başka bir meyve sunulmuştur! İçlerinde ebedî kalacakları o cennetlerde, kendileri için, *(sıkıntı verici her şeyden)* arındırılmış / tertemiz kılınmış eşler de vardır.

26. Allah, *(gerçeği anlatmak için)* sivrisineği de, daha ötesini de misal vermekten çekinmez. İnananlar bilirler ki, bu, Rablerinden gelen bir **gerçek**'tir. Kâfirler ise: **"Allah böyle bir misalle ne anlatmak istedi?!"** deyip geçerler! Bu öyle bir misâldir ki, Allah bununla çoklarını saptırır; çoklarını ise doğruya ulaştırır. Fakat, bununla ancak **dinden / buyruktan çıkmışları** *(fâsıkları)* saptırır.

27. Allah'a sapasağlam söz verdikten sonra onu bozanlar, Allah'ın birleştirilmesini, kurulup inşa edilmesini emrettiği bağları koparanlar ve de yeryüzünde hak düzeni bozanlar var ya, işte onlar her şeylerini kaybedecek olanlardır!

28. Allah'ı nasıl inkâr edebiliyorsunuz ki, siz yokken **O sizi** diriltti; sonra sizi öldürecek, sonra tekrar diriltecek! Sonra da hepiniz **O**'na döndürüleceksiniz.

29. Yeryüzünde ne varsa hepsini sizin için yaratan, sonra göğe yönelip orayı yedi gök hâlinde düzenleyen **O**'dur! Her şeyi hakkıyla bilen de **O**'dur.

الْجُزْءُ الْاَوَّلُ — سُورَةُ الْبَقَرَةِ

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَل۪يفَةًۜ
قَالُٓوا اَتَجْعَلُ ف۪يهَا مَنْ يُفْسِدُ ف۪يهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَٓاءَۚ وَنَحْنُ
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۜ قَالَ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَٓاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ
فَقَالَ اَنْبِـُٔون۪ي بِاَسْمَٓاءِ هٰٓؤُلَٓاءِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَٓا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ
﴿٣٢﴾ قَالَ يَٓا اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۚ فَلَمَّٓا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَٓائِهِمْۙ قَالَ
اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۙ وَاَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْل۪يسَۜ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ
﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمَاۖ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿٣٥﴾
فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا ف۪يهِۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى ح۪ينٍ
﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَبِّه۪ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِۜ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿٣٧﴾

30. Bir zamanlar Rabbin meleklere: **"Ben yeryüzüne bir görevli** *(halife)* **atayacağım."** dediğinde onlar: **"Biz seni hamd** *(övgü)* **ile yüceltiyor** *(tesbih ediyor)* **ve her türlü noksanlıklardan uzak tutuyorken, yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak / düzeni bozacak ve kan dökecek birini mi oraya getireceksin?!"** demişlerdi de, Rabbin: **"Şüphesiz ki ben, sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum."** demişti.
31. Ve Rabbin, *(gerekli olan)* her şeyi **Âdem**'e isim isim öğretip, onları meleklere göstererek: **"Haydin, sözünüzde samimi iseniz şunların isimlerini bana haber verin!"** demişti.
32. O zaman melekler demişlerdi ki: **"Hâşâ ey Rabbimiz, sen her türlü noksanlıktan yücesin** *(ne haddimize ki sana itiraz edelim)*! **Senin bize bildirdiklerin dışında bizim ne bilgimiz olabilir?! Sensin ancak gerçekten bilen ve sensin ancak her şeyi yerli yerince yapan!"**
33. O vakit Rabbin: **"Ey Âdem!"** dedi; **"Şunların isimlerini meleklere haber ver!"** Âdem onları isim isim meleklere bildirince, Allah buyurdu ki: **"Dememiş miydim size ben, göklerin ve yerin gizliliklerini ve açıkladığınız açıklamadığınız her şeyi bilirim diye?!"**
34. Ne zaman ki meleklere: **"Âdem'e secde edin** *(önünde eğilerek üstünlüğünü tanıyın)***!"** dedik; **İblis** dışında hepsi secde ettiler. Ama **o** diretti; kibrine yediremedi ve *(gerçeği örtbas eden)* kâfirlerden oldu.
35. Biz dedik ki: **"Ey Âdem! Sen ve eşin Cennet'e yerleşin ve dilediğiniz şekilde oradan bol bol yeyin; ancak şu ağaca yaklaşmayın; yoksa zalimlerden olursunuz!"**
36. Derken **şeytan,** her ikisini de o ağaca meylettirip *(emrimize itaatten)* yüz çevirtti ve onları, bulundukları yerden çıkarttı. Biz de dedik ki: **"İnin** *(eşinle sen ve İblis)* **oradan; birbirinizin düşmanları olarak! Artık sizin için yeryüzünde, bir vakte kadar eğleşmek ve hayat sürmek vardır."**
37. Nihayet **Âdem**, Rabbinden birtakım sözler aldı *(ve onlarla Rabbine yalvardı)*. **Rabb**'i de tevbesini kabul etti. Şüphesiz ki **O**, tevbeleri çok kabul eden ve rahmetini esirgemeyendir.

الجزء الأول — سورة البقرة

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّ۪ي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا
بِعَهْد۪ٓي اُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلْتُ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُٓوا اَوَّلَ كَافِرٍ بِه۪ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَات۪ي
ثَمَنًا قَل۪يلًا وَاِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا
الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِع۪ينَ ﴿٤٣﴾ اَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ حزب ٢
وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
وَاسْتَع۪ينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَب۪يرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخَاشِع۪ينَ
﴿٤٥﴾ اَلَّذ۪ينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾
يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٨﴾

38. Evet biz demiştik ki: **"Hepiniz birlikte inin oradan** *(birbirinizin düşmanları olarak)*! **Artık benden size bir yol gösterici geldiğinde, kim benim yoluma uyarsa, işte onlara asla** *(gelecekten)* **bir korku yoktur ve onlar** *(geçmişten de)* **üzüntü duymayacaklardır!"**

39. Gerçeği örtbas edip kâfir olanlar ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemliklerdir ve orada ebedi kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları! Size *(vaktiyle)* verdiğim nimetlerimi hatırlayın ve bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki ben de size sözümü yerine getireyim. Ve ancak beni sayın / benden çekinip korkun.

41. Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğim *(bu)* **Kitab**'a inanın ve **O**'nu ilk inkâr eden olmayın! Âyetlerimi az bir pahaya satmayın / dininizi dünyaya değişmeyin ve yalnız beni sayın / benden çekinip korkun.

42. **Hakk**'ı bilip duruyorken, onu **batıl** ile karıştırıp gizlemeyin.

43. Namazı yerli yerince ve aksatmadan kılın, *(arınmak üzere mâlî yükümlülüğünüz olan)* **zekât**'ı verin ve **rükû** edenlerle birlikte siz de **rükû** edin *(mü'minlerle bir olup namaz kılın)*.

44. Nasıl olur da siz insanlara iyiliği emrettiğiniz halde kendinizi unutursunuz? Halbuki **Kitab**'ı okuyup duruyorsunuz; düşünmez misiniz?

45. **Sabır** ve **namaz**'la *(Allah'tan)* yardım isteyin! Gerçi **o** *(namaz)* ağır ve zordur; fakat **Allah'a karşı saygılı olanlar** için değil!

46. Onlar ki, *(ahirette)* **Rab**'leriyle karşılaşacaklarını ve **O**'na döneceklerini akıllarından çıkarmazlar.

47. Ve ey **İsrailoğulları**! Hatırlayın o zamanı ki, ben size nimetlerimi lûtfetmiş ve dünyada size hiç kimseye vermediğim iyilik ve üstünlükleri vermiştim!

48. Hiç kimsenin kimseye fayda vermeyeceği, kimseden şefaatin kabul edilmeyeceği, paranın pulun geçmeyeceği ve kimsenin yardım görmeyeceği **bir gün**'den sakının!

وَاِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ
مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ
وَاَغْرَقْنَٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وَاعَدْنَا مُوسٰٓى
اَرْبَعٖينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُٓوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ
﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً
فَاَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ
مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

49. Hani ey **İsrail Oğulları**, bir zamanlar size işkencenin en acısını tattıran **Firavun Oğulları**'ndan sizi kurtarmıştık! Onlar, erkek çocuklarınızı boğazlıyor, kız çocuklarınızı ise sağ bırakıyorlardı! Doğrusu bunda sizin için, Rabbiniz'den ağır bir imtihan vardı.

50. Hani denizi yarıp sizi kurtarmış ve **Firavun Oğulları**'nı da gözlerinizin önünde suda boğmuştuk!

51. Hani biz **Mûsa**'yı, kırk gecelik bir sözleşme için çağırmıştık da, siz **O**'nun ardından **buzağı**'ya tapınmış ve *(Allah'a ortak koşarak)* kendinize zulmetmiştiniz!

52. Ve biz, ondan sonra bile sizi affetmiştik; belki üzerinize düşeni yapar *(şükreder)*siniz diye.

53. Hatırlarsınız ki biz, doğru yola ermeniz için hak ile batılı ayırt eden ve ettiren bir **ölçü** olarak **Mûsa**'ya **Kitab**'ı vermiştik.

54. Hani Mûsa kavmine: **"Ey kavmim! Buzağı'ya tutulmakla kendinize yazık ettiniz! Artık hemen Yaradanınız'a dönüp tevbe etmelisiniz ve bunun için kendinizi** *(içinizden suçlu olanlarınızı)* **öldürmelisiniz! Böyle yapmanız, Yaratıcınız katında sizin için en hayırlı olandır."** demişti de, *(bu emrin yerine getirilmesinin)* ardından Rabbiniz tevbelerinizi kabul etmişti. Çünkü **O**'dur ancak tevbeleri kabul eden ve rahmetini esirgemeyen!

55. Yine siz: **"Ey Mûsa! Bize Allah'ı açıktan göstermedikçe sana asla inanmayız!"** demiştiniz de, daha siz bakınıp dururken, ani bir yıldırımla çarpılıp yere serilmiştiniz.

56. Sonra sizi, ölümünüzün ardından diriltmiştik; belki üzerinize düşeni yapar *(şükreder)*siniz diye!

57. Üzerinizi bulutlarla gölgelendirmiş, yukarıdan size **bıldırcın eti** ve **kudret helvası** indirmiş, **"Verdiğimiz bu güzel rızıklardan yeyiniz!"** demiştik. Fakat onlar, bütün o yaptıklarıyla bize değil, ancak kendilerine zulmediyorlardı.

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ
وَسَنَز۪يدُ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
غَيْرَ الَّذ۪ي ق۪يلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ
السَّمَٓاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوسٰى
لِقَوْمِه۪ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا
مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ ﴿٦٠﴾
وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نَصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّٓائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذ۪ي هُوَ
اَدْنٰى بِالَّذ۪ي هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَا سَاَلْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَٓاؤُ۫ بِغَضَبٍ مِنَ
اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيّ۪نَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

58. Hani onlara: **"Şu beldeye** *(Kudüs'e)* **girin ve oradan dilediğiniz gibi bol bol yeyin! Ancak, oraya kapısından secde ederek / saygıyla eğilerek girin ve bağışlanma dileyin ki, kusurlarınızı bağışlayalım. Ayrıca içinizden iyilere / görevlerini hakkıyla yapanlara** *(muhsinlere)* **daha da fazlasını verelim."** demiştik.

59. Fakat zalimler, *(bağışlanmaları için)* kendilerine söylenen sözü değiştirip başka şekle soktular. Biz de, sürekli buyruktan çıktıkları için **zâlimler**'in üstüne gökten bir **belâ** indirdik.

60. Mûsa kavmine *(çölde)* su aradığı zaman: **"Asanı taşa vur!"** demiştik de, oradan on iki pınar fışkırmıştı. Her bir bölük, kendi su içeceği yeri bilmişti. Onlara: **"Allah'ın verdiği rızıktan yeyin-için ve yeryüzünde / ülkede bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın!"** demiştik.

61. Hani demiştiniz ya: **"Ey Mûsa! Biz artık, tek çeşit yemeğe katlanamayız! Rabbine dua etsen de, yerin bitirdiği bakla, salatalık, sarımsak, mercimek ve soğan gibi ürünlerden bizim için çıkarsa!"** O zaman Mûsa dedi ki: **"O güzelim nimetleri, basbayağı / düşük şeylerle değiştirmek mi istiyorsunuz?! O halde inin** *(vaktiyle köle olarak yaşadığınız)* **bir şehr'e** *(Mısır'a)* **ki, orada istediğiniz vardır!"** Böylelikle onlar, *(tarih boyunca sürecek olan bir)* aşağılanma ve sürünmeye mahkûm oldular ve Allah'ın gazabına uğradılar! Çünkü onlar, sürekli Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve zalimce Allah'ın peygamberlerini öldürüyorlardı. Çünkü onlar âsî olmuşlardı ve sürekli hadlerini aşıyorlardı.

الجزء الأول — سورة البقرة

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارٰى وَالصَّابِئِينَ
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَاِذْ
اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَۚ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَاِذْ قَالَ
مُوسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةًۜ قَالُٓوا اَتَتَّخِذُنَا
هُزُوًاۜ قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۜ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌۜ عَوَانٌ بَيْنَ ذٰلِكَۜ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَاۜ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ
اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَٓاءُۙ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

62. Hiç kuşkusuz, ister **İman Edenler**'den olsun, isterse **Yahudi, Hıristiyan** ve **Sâbiîler**'den olsun, her kim *(şu andan itibaren, Elçimiz'in bildirdiği şekilde)* Allah'a ve âhiret gününe inanır da, *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* işler yaparsa, işte onlar Rableri katında mükâfatlarını alacaklardır. Ve onlara asla *(gelecekten)* bir korku yoktur ve onlar *(geçmişten de)* üzüntü duymayacaklardır!

63. Hatırlayın o zamanı ki, **Sina Dağı**'nı üzerinize kaldırıp, sizden sağlam bir söz almış ve: **"Size verdiğimiz Kitab'ı sımsıkı tutun ve içindekileri unutmayıp gündeminizde tutun ki, korunup kurtulasınız!"** demiştik.

64. Bundan sonra yine döndünüz! Eğer Allah'ın size iyilik ve rahmeti olmasaydı, muhakkak ki onulmaz bir felakete uğrayan / her şeyini kaybedenlerden olurdunuz!

65. Sizden, **cumartesi yasağı**'nı çiğneyenleri ve bu yüzden kendilerine: **"Aşağılık maymunlar olun!"** dediğimizi iyi biliyorsunuz!

66. Biz bunu, hem o günkülere, hem de sonra geleceklere **caydırıcı bir ceza** ve kötülüklerden sakınanlara *(müttakîlere)* bir **öğüt** kılmıştık.

67. Hani Mûsa kavmine: **"Allah sizden bir sığır kesmenizi istiyor."** dediğinde, onlar: **"Bizimle alay mı ediyorsun ey Mûsa!"** demişlerdi. Mûsa onlara: **"Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım."** demişti.

68. Onlar dediler ki: **"Bizim için Rabbine yalvarsan da, nasıl bir inektir, onu bize açıklasa!"** Mûsa: **"Bakın, Allah diyor ki: 'o ne çok taze ve genç, ne de çok yaşlı, ama ikisi arası orta yaşta dinç bir inektir.' Artık size emredileni yapın!"** dedi.

69. Onlar dediler ki: **"Rabbine yalvarsan da, onun renginin ne olduğunu da bize bildirse!"** Mûsa dedi ki: **"Rabbim buyuruyor ki: o, bakanların içini açan altın sarısı bir inektir."**

الْجُزْءُ الْاَوَّلُ — سُورَةُ الْبَقَرَةِ

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَاۜ وَاِنَّٓا
اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ
تُث۪يرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَۚ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ ف۪يهَاۜ قَالُوا
الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّۜ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَاِذْ
قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ ف۪يهَاۜ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَۚ ﴿٧٢﴾
فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَاۜ كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُر۪يكُمْ
اٰيَاتِه۪ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةًۜ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
مِنْهُ الْاَنْهَارُۜ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَٓاءُۜ وَاِنَّ
مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
حزب ٣ ﴿٧٤﴾ اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَر۪يقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قَالُٓوا اٰمَنَّاۚ
وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُٓوا اَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ
اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَٓاجُّوكُمْ بِه۪ عِنْدَ رَبِّكُمْۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

70. Onlar dediler ki: **"Ey Mûsa! Bizim için Rabbine yalvar; nasıl bir inektir o, bize açıklasın! Çünkü inekler birbirlerine benziyorlar; onları ayırt edemedik. Ama inşâallah** *(ona)* **ulaşacak ve** *(bu işi)* **başaracağız."**

71. Mûsa onlara: **"Rabbim diyor ki: 'O, tarla sürmemiş, ekin de sulamamış; serbestçe dolaşan ve izi-alacası olmayan / ayıpsız-ağmansız bir inektir.'** deyince: **"Şimdi tam olarak söyledin ey Mûsa!"** dediler ve hemen ineği *(bulup)* kestiler. Az kalsın kesmeyeceklerdi!

72. Hani siz birini öldürmüştünüz de, onu kim öldürdü diye birbirinize düşmüştünüz! Ama Allah, örtbas ettiğinizi ortaya çıkaracaktı.

73. Bunun için de size: **"Boğazladığınız ineğin bir parçasıyla öldürülen adama vurun!"** demişti. *(Vurunca o dirilip, kendisini kimin öldürdüğünü söylemişti.)* İşte Allah, ölüleri böyle diriltir ve âyetlerini *(mûcizelerini)* size böyle gösterir; belki aklınızı kullanırsınız diye!

74. Bütün bunlardan sonra bile, kalpleriniz kayalar gibi kaskatı kesilmiş, hatta daha kötü olmuştu. Çünkü, nice kayalar vardır ki, içlerinden pınarlar fışkırır! Niceleri vardır ki, yarılır da aralarından sular akar. Niceleri de, tepelerden kopup, Allah korkusuyla aşağılara yuvarlanır! Yaptığınız hiçbir şeyden Allah habersiz değildir!

75. **Allah'ın Sözü**'nü işiten, sonra onu anladıktan sonra bilerek değiştiren bir topluluğun içlerinde bulunduğu *(ve başlarını çektiği)* bu kimselerin size güvenip inanacaklarını mı umuyorsunuz?!

76. Onlar ki, **İman Edenler**'le karşılaştıklarında: **"Biz iman ettik."** derler. Birbirleriyle başbaşa kaldıklarında ise: **"Allah'ın yalnızca size açtığı** *(Muhammed'le ilgili Tevrat'ta yer alan)* **özel şeyleri size karşı Allah katında delil olarak kullansınlar diye mi onlara söylüyorsunuz?! Hiç düşünmüyor musunuz?!"** diye aralarında konuşurlar.

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّٓا اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ
اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذ۪ينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْد۪يهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِه۪ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ
فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْد۪يهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّٓا اَيَّامًا مَعْدُودَةًۜ قُلْ
اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُٓ اَمْ تَقُولُونَ
عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
وَاَحَاطَتْ بِه۪ خَط۪ٓيـَٔتُهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ
ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَاِذْ
اَخَذْنَا م۪يثَاقَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ وَقُولُوا
لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَل۪يلًا مِنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

77. Oysa bilmiyorlar mı ki, gizlediklerini de açıkladıklarını da Allah biliyor?!

78. Onların bir de okuma-yazma bilmeyen cahilleri vardır ki, **Kitab**'ı bilmezler; bütün bildikleri Kitabı dilden *(kuru kuruya)* okumaktır. Ve onlar ancak kuruntularıyla hareket ederler.

79. Vay haline **Kitab**'ı elleriyle yazıp, sonra **O**'nu az bir pahaya satabilmek için: **"Bu Allah katındandır."** diyenlere! Yazıklar olsun elleriyle (*kutsal kitabı*) yaz(*ıp boz*)duklarından dolayı! Ve yazıklar olsun (*bu yolla*) kazandıklarından dolayı onlara!

80. Onlar dediler ki: **"Ateş** *(âhirette)* **bize, ancak** *(günah işlediğimiz)* **sayılı günlerde dokunacaktır!"** Onlara de ki: **"Allah katından bir söz mü aldınız?! Eğer öyleyse, Allah asla sözünden caymaz! Yoksa siz, bilmediğiniz bir şeyi mi Allah'a yakıştırıyorsunuz?!"**

81. Evet! Kim bir kötülüğü / günahı *(benimseyerek ve meslek edinircesine)* işler de, işlediği günahı onu çepeçevre kuşatırsa, işte onlar cehennemliklerdir ve **orada** ebedî kalacaklardır.

82. İman edip de, *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlara gelince, onlar da cennetliklerdir ve orada ebedî kalacaklardır.

83. Bir zamanlar İsrail Oğulları'ndan şöyle kesin söz almıştık: **"Allah'tan başkasına kulluk etmeyin; anne-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilik edin. İnsanlara hep doğruyu-güzeli söyleyin; namazlarınızı aksatmadan yerli yerince kılın ve** *(arınmak üzere mâlî yükümlülüğünüz olan)* **zekâtı verin."** Fakat *(siz ey İsrail Oğulları, o zamanlar)*, içinizden çok azınız dışında, verdiğiniz sözden döndünüz ve hâlâ da döneklikte devam ediyorsunuz.

وَاِذْ اَخَذْنَا م۪يثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَٓاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَر۪يقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْۘ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِۜ
وَاِنْ يَأْتُوكُمْ اُسَارٰى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
اِخْرَاجُهُمْۜ اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
بِبَعْضٍۚ فَمَا جَزَٓاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِۜ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ اشْتَرَوُا
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِۘ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ۚ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِه۪ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا ع۪يسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ
بِرُوحِ الْقُدُسِۜ اَفَكُلَّمَا جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ
اسْتَكْبَرْتُمْۚ فَفَر۪يقًا كَذَّبْتُمْۘ وَفَر۪يقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
قُلُوبُنَا غُلْفٌۜ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَل۪يلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

84. Yine *(o zamanlar)* sizden: **"Kan dökmeyin ve birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın."** diye söz almıştık. Sonra siz olayın şahitleri olarak bunu kabul etmiştiniz.

85. Böyleyken siz hâlâ birbirinizi öldürüyor, *(kâfirlerle)* günahkârca ve zalimce ittifaklar kurarak nicenizi yurtlarından atıyor ve onları çıkarmanız size haram olduğu halde elinize esir düştüklerinde *(Tevrat'ın emridir diye kardeşlerinizden)* fidye alarak serbest bırakıyorsunuz! İmdi siz **Kitab**'ın bir kısmına inanıyor da bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?! Sizden bunu yapanların cezası, dünya hayatında aşağılanmak ve kıyamet gününde de en şiddetli azaba uğramaktır. Allah, yaptıklarınızdan asla gafil değildir.

86. Onlar dünyayı âhirete değiştiler. Bu yüzden onların ne azapları hafifletilecek, ne de kendilerine yardım edilecektir!

87. Andolsun biz **Mûsa**'ya **Kitab**'ı verdik ve **O**'ndan sonra *(İsrail Oğulları'na)* art arda peygamberler gönderdik. **Meryem Oğlu İsa**'ya da açık deliller / mûcizeler verdik ve **O**'nu **Kutsal Ruh** *(Cebrâil)* ile destekledik. Demek her ne zaman size bir peygamber, hoşunuza gitmeyen bir şeyle gelecek olsa, böyle küstahlık ederek nicesini yalanlayıp, nicesini öldürecek misiniz?!

88. Onlar: **"Kalplerimiz kapalı / kılıflı** *(senin söylediklerini anlayamıyoruz)*!**"** dediler. Hayır, gerçek şu ki, Allah onları inkârları sebebiyle lânetlemiş / üzerlerinden rahmeti kaldırmıştır. Onlar ne kadar kıt inanırlar / onların inançları ne kadar eksik ve bozuktur!

وَلَمَّا جَٓاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْۙ وَكَانُوا
مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُواۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ
مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهٖۘ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾
بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
بَغْيًا اَنْ يُنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهٖۚ
فَبَٓاؤُ۫ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍۜ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ
﴿٩٠﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ
بِمَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَٓاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْۜ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِيَٓاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾
وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَۜ خُذُوا
مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُواۜ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَاُشْرِبُوا فٖي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْۜ قُلْ بِئْسَمَا
يَأْمُرُكُمْ بِهٖٓ اٖيمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

89. Ne zaman onlara, Allah katından, yanlarında olanı doğrulayan bir **Kitap** gelmişse, daha önce kâfirlere / müşriklere karşı *(onunla)* üstünlük sağlamayı isteyip durdukları halde, o bildikleri *(ve bekledikleri peygamber)* kendilerine geldiğinde, nasıl da tanımazlıktan gelip kâfir oldular! Bu yüzdendir ki, Allah'ın lâneti kâfirler üzerinedir!

90. Kullarından dilediğine *(Muhammed'e)* kendi lûtfundan bir **kitap** indirmesini çekemedikleri için **Allah'ın İndirdiği**'ni tanımamakla onlar, kendilerini ne kötü şekilde sattılar / felâkete sürüklediler! Böylece de, *(önceki)* gazap*(ları)* üstüne gazaba uğradılar. Hakikatı örtbas eden o kâfirlere bir de aşağılayıcı bir azap vardır!

91. Onlara: **"Allah'ın indirdiğine** *(Kur'an'a)* **iman etsenize!"** denildiğinde: **"Biz,** *(ancak)* **bize indirilene inanırız."** dediler de, kendi yanlarındakini doğrulayan bir **hak** olmasına rağmen, **öteki**'ni *(Kur'an'ı)* inkâr ettiler! Şimdi söyle onlara: **"Madem siz** *(kendinize indirilene)* **inanıyordunuz da, daha önce Allah'ın** *(size gönderdiği)* **peygamberlerini niçin öldürüyordunuz?!"**

92. Ve **Mûsa** size apaçık mûcizelerle gelmişti de O'nun ardından / O'nun yokluğunda, hiç hakkınız olmadığı halde **buzağı'**ya tutulmuş / ona tapınmıştınız!

93. Hatırlayın o zamanı ki, üstünüze **Dağ'**ı kaldırıp sizden sağlam bir söz almış ve: **"Size verdiğimize** *(Kitab'a)* **sımsıkı sarılın ve** *(emrimizi)* **dinleyin!"** demiştik. Ama onlar: **"İşittik** *(fakat)* **isyan ettik!"** demişlerdi! Çünkü, inkârları yüzünden buzağı *(sevgisi)* onların yüreklerine işlemişti. Onlara de ki: **"Eğer inanan kimseler iseniz, imanınız size ne kötü şey emrediyor!?"**

الجزء الأول — سورة البقرة

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾
وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ
اَشْرَكُوا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ
مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾
قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ
اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ
﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا
اِلَيْكَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا اِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ
كِتَابَ اللّٰهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

94. De ki onlara: **"Allah'ın katında mademki âhiret yurdu diğer insanların değil de sadece sizindir; o halde, eğer doğru söylüyorsanız, durmayın ölümü isteyin!"**

95. Ama kendi elleriyle yaptıkları ortadayken, onlar asla ölmek istemezler. Allah bilir zâlimleri!

96. Sen onları, insanların yaşamaya en düşkün olanları bulursun! Hatta onlar yaşamaya, putperest kâfirlerden daha düşkündürler! **Her biri ister ki bin yıl yaşasın!** Oysa ki bu uzun yaşamaları onları azaptan kurtaracak değildir! Allah onların yapmakta olduklarını görüp durandır.

97. Söyle *(onlara)*: **"Kim Cebrâil'e düşmansa bilsin ki: Bundan önceki** *(vahiy)***leri tasdik etmek, doğru yolu göstermek ve inananlara müjde olmak üzere O'nu / Kur'an'ı Allah'ın izni** *(ve emri)* **ile senin kalbine Cebrail indiriyor!"**

98. Allah'a, O'nun meleklerine, peygamberlerine, *(bilhassa)* **Cebrâîl** ile **Mîkâîl**'e düşmanlık besleyenler bilsinler ki, Allah da hak tanımaz kâfirlerin düşmanıdır.

99. Andolsun ki sana biz, **gerçeği açık ve anlaşılır bir şekilde ortaya koyan** ayetler indirdik. Onlara ancak yoldan çıkmış olanlar *(fâsıklar)* inanmazlar.

100. Onlar ne zaman bir söz verdiyseler, içlerinden *(ilerigelen)* **bir topluluk** onu hep arkalarına atıp çiğnememiş midir!? Hayır, aslında onların çoğu inanmamaktadır!

101. Ve şimdi onlara, **kendi yanlarında**kini doğrulamak üzere Allah'tan bir **Elçi** gelince, **Kendilerine Kitap Verilenler**'den *(ilerigelen)* bir topluluk, **Allah'ın Kitabı**'nı *(Tevrat'ı)*, sanki bilmiyorlarmış gibi arkalarına attılar!

الجزء الأول — سورة البقرة

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا
كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَٓا اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ
وَمَا هُمْ بِضَٓارّٖينَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرٰيهُ
مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ
اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿١٠٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا
انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾
مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

102. Onlar *(Yahudiler)*, **Süleyman**'ın hükümranlığıyla ilgili olarak, şeytanların ileri sürdükleri *(düzmece)* şeylere uydular. Halbuki **Süleyman,** *(onların dediği gibi sihir ve tılsımlarla hükümranlığını yürütmüş ve de)* kafir olmuş değildi; fakat *(ins ve cin'den)* şeytanlar, **sihir**'i ve **Babil'**deki **Hârût** ve **Mârût** adlı **iki meleğe indirilen**'i *(benimseyerek ve)* insanlara öğreterek kafir oldular! Oysa o ikisi: **"Biz ikimiz ancak** *(sizin için)* **bir imtihanız; sakın** *(bunları benimseyip)* **kafir olmayın!"** demeden kimseye bir şey öğretmiyorlardı. Ama *(ins ve cin'den)* şeytanlar, o ikisinden, karı ile kocayı birbirinden ayıracak şeyleri öğreniyorlardı; gerçi Allah'ın izni olmadan da kimseye zarar verecek değillerdi! Fakat kendilerine hiçbir yararı olmayan, *(bilâkis)* zararı olan şeyleri öğreniyorlardı. Halbuki onlar, *(Allah'ın Kitab'ı yerine)* onu satın alan / benimseyen bir kimsenin âhirette hiçbir nasibinin olmadığını çok iyi biliyorlardı. Onlar kendilerini ne kötü bir şeye sattılar / değiştiler; bir bilseler!

103. Eğer onlar *(Yahudiler)*, îman etseler ve *(Allah'ın emirlerini yerine getirerek)* korunsalardı, Allah katından bir mükâfat, kendileri için daha hayırlı olacaktı; keşke bilselerdi!

104. Ey iman edenler! *(Peygamber'e)*: **"Bize bak, bizi dinle!"** diyeceğiniz zaman: **"Râinâ!"** sözünü kullanmayın; **"Unzurnâ!"** sözünü kullanın ve *"(Peygamber'i mutlaka)* **dinleyin!"** Şüphesiz ki kâfirlere acı veren / can yakan bir azap vardır. ***(Açıklama:** Hem **"Bizi de dinle, bizi de hesaba kat, hep kendin konuşma, bize de kulak ver!"** gibi, Hz. Peygamber'e hitapta uygun düşmeyen kaba bir anlam içerdiği için, hem de Yahudiler tarafından "**Râinâ** şeklinde: **Bizim Haso! Bizim Çoban!"** gibi bir anlama gelecek şekilde eğilip bükülerek telaffuz edilebildiği için, Yüce Allah **"Râinâ"** sözünün, müslümanlar tarafından Hz. Peygambere hitap sırasında kullanılmamasını, bunun yerine, "Bize bakar mısın ey Allah'ın Rasûlü?" anlamına gelen ve kötü niyetli insanların çarpıtamayacakları muhkem bir ifade olan: **"Unzurna"** sözünün kullanılmasının tercih edilmesini emretmiştir. Sonuç olarak bu âyet, mü'minlere, bir taraftan Hz. Peygamber'le konuşma âdâbını öğretmekte, diğer taraftan da, yanlışa çekilebilecek söz ve davranışlardan kaçınmalarını ve kötü niyetli insanların ellerine malzeme olabilecek şeyleri vermemelerini hatırlatmaktadır.)*

105. Ne **kendilerine kitap verilen kâfirler**, ne de **Allah'a eş / ortak koşan müşrikler**, size Rabbinizden herhangi bir hayır / vahiy indirilmesini istemezler; ama Allah rahmetine *(nübüvvet, vahiy vb. lûtuflarına)* dilediklerini seçer! Ve Allah büyük lûtuf sahibidir.

حزب ١

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَٓا اَوْ مِثْلِهَاۜ اَلَمْ
تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ
اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرٖيدُونَ اَنْ تَسْـَٔلُوا
رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسٰى مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ
بِالْاٖيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّبٖيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثٖيرٌ مِنْ
اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ اٖيمَانِكُمْ كُفَّارًاۚ حَسَدًا
مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّۚ فَاعْفُوا
وَاصْفَحُوا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ
﴿١٠٩﴾ وَاَقٖيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَۜ وَمَا تُقَدِّمُوا
لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصٖيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
اَوْ نَصَارٰىۜ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقٖينَ ﴿١١١﴾ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَلَهُٓ اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهٖۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

106. Biz bir **ayet**'i *(ilahi buyruğu)* değiştirir yahut unutturursak, ondan **daha iyisi**'ni yahut onun **benzeri**'ni *(mutlaka)* getiririz. Bilmez misin ki Allah, her şeye gücü yetendir!

107. Bilmez misin ki göklerde ve yerde **mülk** *(de egemenlik de)* Allah'ındır ve sizin Allah'tan başka hiçbir yâr ve yardımcınız yoktur!

108. Yoksa siz de mi daha önce *(kavmi tarafından)* **Mûsa**'dan istenildiği gibi **Peygamberiniz**'den *(din ve akıl dışı şeyler)* istemeye kalkıyorsunuz?! Fakat kim imanı küfürle değiştirirse, düz yoldan sapıtmış olur.

109. **Kitap Ehli**'nden birçokları, kendilerine **hak** açıkça belli olmuşken, içlerindeki kıskançlık yüzünden, sizi iman etmenizin ardından tekrar kâfirler hâline getirmek isterler. O halde Allah *(yeni duruma uygun)* emrini getirinceye kadar onlara karşı affedici olun ve *(yaptıklarına)* aldırmayın. Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yetendir.

110. Namazlarınızı aksatmadan yerli yerince kılın ve *(arınmak üzere mâlî yükümlülüğünüz olan)* zekâtı verin. Doğrusu, kendiniz için önden hayır olarak neyi gönderirseniz, Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz ki Allah, yapmakta olduklarınızı görüp durandır.

111. Onlar *(Yahûdî ve Hıristiyanlar)*: **"Cennete ancak Yahudi veya Hıristiyan olanlar gireceklerdir!"** diyorlar. Bu onların kuruntularıdır. De ki: **"Eğer iddianızda samimi iseniz, getirin belgenizi!"**

112. Oysa ki ancak, görevini en iyi şekilde yaparak *(muhsin olarak)* kendini bütünüyle Allah'a teslim eden kimse Allah katında mükâfatını alacaktır. Onlara asla *(gelecekten)* bir korku yoktur ve onlar *(geçmişten de)* üzüntü duymayacaklardır!

113. Yahudiler dediler ki: **"Hıristiyanlar hiçbir** *(geçerli dinî)* **temel üzere değildirler!"** Hıristiyanlar da dediler ki: **"Yahudiler hiçbir** *(geçerli dinî)* **temel üzere değildirler!"** *(birbirilerini suçlayarak kâfir ilan ettiler).* Halbuki, her iki taraf da **Kitab**'ı *(Tevrat ve İncil'i ve bunların birbirlerini tasdik edip durduğunu ve ancak bütün ilâhî kitapları ve peygamberleri kabul edenlerin kurtuluşa erebileceğini)* okuyup duruyorlar. **Kendilerine bilgi / vahiy ulaşmayan** *(kitapsız müşrik)*ler de, *(İslâm hakkında)* tıpkı onların söylediklerini söylediler. Kıyamet günü Allah, ayrılığa düştükleri konuda onlar hakkında hükmünü verecektir.

114. Allah'ın mescitlerinde **O**'nun adının anılmasını engelleyen ve oraların harap olması için çalışan kimselerden daha zâlim kim olabilir?! Onların oralara ancak korku içinde girmeye hakları vardır. Onlara dünyada aşağılanmak, âhirette ise büyük bir azaba uğramak vardır!

115. **Doğu** da Allah'ındır **batı** da! O halde ne tarafa yönelirseniz, Allah'ın yönü / rızası orasıdır. Şüphesiz ki Allah, *(ilim ve kudretiyle her şeyi kapsayan)* sınırsız bir genişliğin sahibidir ve her şeyi hakkıyla bilendir.

116. Bir de onlar *(Yahûdi ve Hıristiyanlar)*: **"Allah çocuk edinmiştir."** dediler. Hâşâ! Allah bundan uzaktır! Bilakis, göklerde ve yerde ne varsa **O**'nundur. Ve her şey **O**'nun emrinde / **O**'na teslim olmuştur.

الجزء الأول — سورة البقرة

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارٰى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذٰلِكَ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ
اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَا اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَٓا اِلَّا خَٓائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي
الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِينَٓا اٰيَةٌ كَذٰلِكَ
قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

117. Gökleri ve yeri, aslı / benzeri olmaksızın yoktan yaratan **O**'dur. O bir şeyin olmasını istediğinde, ona sadece **"Ol!"** der; o da olur.

118. **Kendilerine İlim Ulaşmayanlar** *(kitapsız ve câhil putperestler)* dediler ki: **"Allah'ın bizimle konuşması veya bize** *(bu dinin doğru olduğuna dâir)* **bir belgenin gelmesi gerekmez miydi?"** Kendilerinden öncekiler de tıpkı onların dediği gibi demişlerdi! Ne kadar da benzeşiyor kalpleri! Oysa biz ayetleri, kuşkudan kurtulacak olanlar için açıkladık.

119. Şüphesiz biz seni, **rahmetimizin müjdecisi** ve **azabımızın uyarıcısı** olarak, *(boşuna değil)* bir **gerçek**'le gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu değilsin.

سُورَةُ الْبَقَرَةِ — الْجُزْءُ الْاَوَّلُ

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ
هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذ۪ي جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِه۪ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَمَنْ يَكْفُرْ بِه۪
فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ
الَّت۪ٓي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنّ۪ي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا
يَوْمًا لَا تَجْز۪ي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
فَاَتَمَّهُنَّ قَالَ اِنّ۪ي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّت۪ي قَالَ لَا
يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِم۪ينَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ
وَاَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰه۪يمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَٓا اِلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ
وَاِسْمٰع۪يلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ وَالْعَاكِف۪ينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾
وَاِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ
الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَاُمَتِّعُهُ قَل۪يلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٢٦﴾

120. Ne **Yahudiler** ne de **Hıristiyanlar**, sen onların din / gidişat ve değer yargılarına uymadıkça, asla senden razı olmayacaklardır! Sen *(onlara)* de ki: **"Doğru yol ancak Allah'ın** *(Kur'an'da bildirdiği)* **yoludur** *(önceki şeriatler Kur'an'a uymadıkça geçersizdir)*!" Eğer sana gelen ilimden / vahiyden sonra onların isteklerine uyarsan, *(bilesin ki)* seni Allah'tan kurtaracak ne bir dost ne de bir yardımcı vardır!

121. Kendilerine **Kitap** verdiklerimizden onu gereği gibi izleyen *(ve emirlerini hayata geçiren)*ler ancak ona iman ederler. **O**'nu inkâr edenlere gelince, onlar gerçek ziyana uğrayacak olanlardır.

122. Ey **İsrail Oğulları**! Size verdiğim nimetlerimi ve *(o dönemde)* sizi herkese tercih edip üstün kıldığımı hatırlayın!

123. O halde, hiç kimsenin kimse adına hareket edemeyeceği / hiç kimsenin yerini hiç kimsenin tutamayacağı, hiç kimseden fidye kabul edilmeyeceği, şefâatin fayda vermeyeceği ve kimseye yardım edilmeyeceği bir günden sakının.

124. Bir zamanlar Rabbi **İbrahim**'i birtakım sözler / emirler ile sınamıştı da **İbrahim** onları yerine getirince: **"Seni insanlara önder yapacağım."** demişti. İbrahim: **"Soyumdan gelenleri de!"** deyince: **"Verdiğim söz zalimler için geçerli değildir!"** buyurmuştu.

125. O vakit biz **Ka'be**'yi insanlar için **toplanıp sığınacakları güvenli bir yer** kıldık. O halde siz de, **İbrahim**'in durduğu yeri *(Makam-ı İbrahim'i)* **namazgâh** edinin / Onun bulunduğu yerlerde ibadet amacıyla siz de bulunun! Ve biz **İbrahim** ve **İsmail**'e emretmiştik ki: **"Benim evimi, tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû ve secde edenler için tertemiz tutun!"**

126. O vakit İbrahim demişti ki: **"Ey Rabbim! Burayı güvenli bir belde kıl! Buranın halkından Allah'a ve âhiret gününe iman etmiş olanları, her türlü meyve ve ürünlerden rızıklandır."** Rabbin ise şöyle buyurmuştu: **"Nankörlük ederek kâfir olanları da az bir süre nasiplendireceğim; ama sonuçta onları ateş azabına sürükleyeceğim ki, orası varılacak ne kötü bir yerdir!"**

الجزء الأول — سورة البقرة

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعٖيلُؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
مِنَّاؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَٓا اُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَۖ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَاۚ
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحٖيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فٖيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكّٖيهِمْؕ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزٖيزُ الْحَكٖيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ
اِبْرٰهٖيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَاۚ وَاِنَّهُ
فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿١٣٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُٓ اَسْلِمْۙ قَالَ
اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصّٰى بِهَٓا اِبْرٰهٖيمُ بَنٖيهِ
وَيَعْقُوبُؕ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدّٖينَ فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا
وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَؕ ﴿١٣٢﴾ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُۙ اِذْ قَالَ لِبَنٖيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدٖيؕ قَالُوا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ
وَاِلٰهَ اٰبَٓائِكَ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًاۚ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْۚ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْۚ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

127. **İbrahim**'le **İsmail**, bir taraftan **Ka'be**'nin temellerini / duvarlarını yükseltiyorlar, bir taraftan da şöyle dua ediyorlardı: **"Ey Rabbimiz! Bizden bunu kabul et! Şüphesiz ki sen her şeyi işiten ve bilensin!"**

128. **"Ey bizim Rabbimiz! İkimizi de yalnız sana teslim olan** *(müslüman)*-**lardan eyle! Soyumuzdan da, ancak sana teslim olacak** *(müslüman)* **bir ümmet / bir toplum çıkar! Bize** *(hac ve diğer)* **görevlerimizi göster ve tevbelerimizi kabul et! Şüphesiz ki, yalnız sensin tevbeleri kabul eden ve sonsuz merhameti olan!"**

129. **"Ve ey Rabbimiz! Soyumuz'a, senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara Kitab'ı ve** *(onun uygulanışı olan)* **Hikmet'i** *(sünnet'i)* **öğretecek ve onları tertemiz kılacak olan içlerinden bir elçi gönder. Şüphesiz ki ancak sensin her şeye gücü yeten ve herşeyi yerli yerince / en doğru şekilde yapan!"**

130. Bu dünyada kendisine seçkin bir yer verdiğimiz ve âhirette de iyiler / ileri gelenler *(salihler)* arasında yer alacak olan **İbrahim**'in yolundan, kendini bilmezlerden başka kim yüz çevirir?!

131. Rabbi O'na: **"***(her şeyinle Allah'a)* **teslim** *(olan bir müslüman)* **ol!"** dediğinde **O** hemen: **"Teslim oldum Âlemlerin Rabbi'ne!"** demişti.

132. Bunu hem **İbrahim**, hem de **Yakup**, kendi oğullarına vasiyet etmiş demişti ki: **"Evlatlarım! Şüphesiz ki Allah, size bu dini seçti. Öyleyse, ölünceye kadar Allah'a teslim olan** *(müslüman)* **lar olarak kalın!"**

133. Yoksa *(ey İsrail Oğulları ve inkarcılar)*, sizler son nefesinde **Yakub**'un yanında mıydınız?! Oysa ki **Yakup**, oğullarına şöyle demişti: **"Benden sonra kime kulluk edeceksiniz?!"** Onlar: **"Senin ilâhına, ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan Tek Tanrı'ya kulluk edeceğiz ve yalnız O'na teslim olacağız."** demişlerdi.

134. Onlar, gelip geçmiş bir ümmet / bir topluluktur. Onların kazandıkları / yapıp ettikleri kendilerine, sizin kazandıklarınız da sizedir. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilmeyeceksiniz!

الجزء الأول — سورة البقرة

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا
اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا اُوتِيَ النَّبِيُّونَ
مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
فَاِنْ اٰمَنُوا بِمِثْلِ مَا اٰمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ اَمْ
تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

135. Bir de onlar dediler ki: **"Yahudi veya Hıristiyan olursanız doğru yolda olursunuz!"** Sen de ki: **"Hayır! Biz, Allah'a ortak tanıyanlardan olmayan ve aynı zamanda hiçbir batıla yönelmemiş / dönüp bakmamış olan** *(hanif)* **İbrahim'in yolu / yöntemi / dini üzereyiz!"**

136. *(Ey mü'minler!)* Deyiniz ki: **"Biz, Allah'a iman ettik ve hem bize indirilene hem de İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve Yakup Âilesine indirilene, Mûsa, İsa ve bütün peygamberlere Rablerinden verilene, hiçbirini ayırt etmeden iman ettik. Biz yalnız O'na teslim olan** *(müslüman)***larız."**

137. Eğer onlar da, sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, ancak o zaman doğru yolda olurlar; yok eğer yüz çevirirlerse, derin bir ayrılık içindedirler. Allah onlara karşı, sana yardım edecektir; **O** her şeyi işiten ve bilendir.

138. *(onlara deyin ki)*: **"İşte Allah'ın Boyası** *(İslam)*; **Onunla boyanın! Kimdir Allah'tan daha güzel boyası olan?! Bizler ancak O'na kulluk edenleriz."**

139. De ki: **"Allah hem bizim Rabbimiz, hem de sizin Rabbiniz iken, O'nun hakkında bizimle tartışmaya mı giriyorsunuz?! Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız sizedir** *(herkes kendi yaptığından sorumludur)*. **Biz, ibadete / kulluğa lâyık ancak O'nu tanıyoruz."**

140. Yoksa siz: **"İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve O'nun torunları, hep Yahudi veya Hıristiyan idiler"** mi diyorsunuz?! Onlara de ki: **"Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?!"** Yanında Allah'tan gelen bir belgeyi gizleyenden daha zalim / hain kim olabilir?! Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.

141. Onlar gelip geçmiş bir ümmet / bir topluluktur; Onların kazandıkları / yapıp ettikleri kendilerine, sizin kazandıklarınız / yapıp ettikleriniz de sizedir. Siz asla onların yapmakta olduklarından sorumlu olmayacaksınız.

سَيَقُولُ السُّفَهَٓاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّت۪ي كَانُوا
عَلَيْهَاۜ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُۜ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَق۪يمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَه۪يدًاۜ وَمَا
جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّت۪ي كُنْتَ عَلَيْهَٓا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِۜ وَاِنْ كَانَتْ لَكَب۪يرَةً اِلَّا عَلَى الَّذ۪ينَ
هَدَى اللّٰهُۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُض۪يعَ ا۪يمَانَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ
لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَٓاءِۚ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَاۖ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِۜ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۜ وَاِنَّ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ
بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَۚ وَمَٓا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْۚ وَمَا
بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍۜ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِۙ اِنَّكَ اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَۢ ﴿١٤٥﴾

142. İnsanlardan beyinsiz olanlar diyeceklerdir ki: **"Yönelmekte oldukları kıblelerinden bunları** *(müslümanları)* **vazgeçiren nedir?"** De ki: **"Doğu da Allah'ındır, batı da! O, dilediğini doğru yola ulaştırır."**

143. Böylece biz sizi, aşırılıklardan uzak / orta yolda / adil / denge unsuru bir toplum / ümmet kıldık ki, insanlar üzerinde şahitler / denetçiler olasınız; **Peygamber** de sizin üzerinizde şâhit / denetçi olsun. *"(Ey Peygamber!)* **Başlangıçta yöneldiğin yeri** *(Mescid-i Aksâ'yı)* **kıble yapmamızın,** *(sonra da kıbleyi Kâbe'ye çevirmemizin)* **nedeni, Peygamber'in izinden gidecek olanlarla, ökçeleri üzeri gerisingeri dönecek olanları birbirinden ayırt etmek içindir. Gerçi bu ağır bir imtihandır; fakat Allah'ın, kendilerini doğruya ulaştırdığı kimseler için değil! Bir de hiç kuşkusuz Allah, sizin imanlarınızı** *(önceki kıbleye / Kudüs'e dönerek kıldığınız namazlarınızı)* **boşa götürmeyecektir; çünkü Allah insanlara sonsuz şefkat ve merhamet sahibidir."**

144. *(Ey Peygamber!)* Biz senin çok defa yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu *(kıble konusunda vahiy beklediğini)* görüyoruz. *(merak etme)* Seni elbette **hoşnut olacağın kıble**'ye mutlaka çevireceğiz. Ve haydi artık *(namazda)* yüzünü **Mescid-i Haram**'a doğru çevir! Siz de *(ey mü'minler)*, nerede olursanız olun *(namazlarınızda)* yüzünüzü **o yön**'e çevirin. Hiç şüphesiz **Kitap Ehli,** bunun Rableri'nden gelen bir gerçek olduğunu çok iyi bilmektedirler. Allah onların yaptıklarından asla gafil değildir!

145. Andolsun ki sen, **kendilerine kitap verilenler**'in önüne bütün delilleri koysan da, onlar yine senin kıblene uymazlar. Elbette ki sen de onların kıblesine uyacak değilsin! Zaten onlar da birbirlerinin kıblesine uymazlar! Andolsun ki, sana gelen bunca ilimden sonra eğer onların isteklerine / hevalarına uyarsan, zâlimlerden olursun!

الجزء الثاني — سورة البقرة

اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَاۤءَهُمْ وَاِنَّ
فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ
مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا
اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا اَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا
عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

146. Kendilerine **Kitap** verdiklerimiz, **O'nu** *(Kur'an'ı / Muhammed'i)* oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar! Ancak, içlerinden *(ilerigelen)* **bir topluluk**, gerçeği bile bile gizlemektedir!

147. **İşbu Gerçek**, Rabbinden / O'nun bildirmesindendir; artık sakın şüpheye / tereddüte düşenlerden olma!

148. Herkesin, *(tarafımızdan değiştirilegelen kendi dönemine ait)* yöneldiği bir **yönü / kıblesi** vardır. Artık hepiniz *(son elçinin bildirdiği şekilde)* hayırlarda yarışın! Değil mi ki Allah, nerede olursanız olun hepinizi *(huzuruna)* getirecek *(işlediklerinizden sizi hesaba çekecek)*tir! Şüphesiz ki Allah her şeye gücü yetendir.

149. Artık *(ey Peygamber)*, ne taraftan çıkarsan çık / hangi coğrafyada bulunursan bulun, *(namazda)* yüzünü / yönünü **Mescid-i Haram**'a doğru çevir! Hiç kuşkusuz bu *(yöneliş ve kıble)*, Rabbinden *(bildirilen)* bir **gerçek**'tir. Allah yaptıklarınızdan gafil / habersiz değildir.

150. Evet *(ey Peygamber)*, artık ne taraftan çıkarsan çık, yüzünü *(namazda)* **Mescid-i Haram**'a doğru çevir. Siz de *(ey mü'minler)*, nerede olursanız olun *(hangi coğrafyada buyunursanız bulunun, namazlarınızda)* yüzünüzü **o yön**'e çevirin. **Böylece, zulme / şirke / eğriliğe şartlanmış olanların dışında insanların size karşı bir bahaneleri kalmasın; ama siz onlardan değil de benden çekinip korkun ki, size nimetimi tamamlayayım ve siz de doğru yola eresiniz.**

151. Nitekim size âyetlerimizi okusun da sizi tertemiz kılsın, **Kitab'ı** ve *(onun uygulanışı olan)* **Hikmet**'i *(sünnet'i)* size öğretsin ve bilmediklerinizi bildirsin diye, size kendi içinizden bir **elçi** gönderdik.

152. Öyleyse beni *(ve emirlerimi)* anın / gündeme alın ki ben de sizi anayım; nimetlerime karşılık üzerinize düşeni yapın *(şükredin)* ve nankörlük edip de beni tanımazlık etmeyin / kâfir olmayın.

153. Ey iman edenler! **Sabır** ve **namaz**'la *(Allah'tan)* yardım isteyin / destek alın. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

الجزء الثاني — سورة البقرة

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ وَلٰكِنْ
لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ
﴿١٥٥﴾ اَلَّذِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ
﴿١٥٦﴾ اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰئِكَ
هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ
فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا
وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ
يَكْتُمُونَ مَا اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ اُولٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰئِكَ اَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا
وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ
﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

154. Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyiniz; bilâkis onlar *(Allah katında)* yaşamaktadırlar; fakat siz fark etmez / bilmezsiniz.

155. Andolsun ki sizi biz korkuyla, açlıkla ve mallarınızdan, canlarınızdan ve ürünlerinizden eksiltmeler yaparak sınayacağız. O halde sen **sabredenler**'i müjdele:

156. Onlar ki, başlarına bir musibet geldiğinde: **"Biz Allah içiniz ve O'na döneceğiz."** derler.

157. Rablerinden övgüler ve rahmet, onlar üzerinedir. Doğru yolda olanlar da onlardır!

158. Hiç kuşkusuz **Safa** ile **Merve,** Allah'ın simgelerinden / şiarlarından / belirlediği kutsal yerler-den'dir. O halde, kim **hac** veya **umre** yaparsa, ***(câhiliye döneminde buralarda putların bulunmuş olmasından dolayı)*** **Safa** ile **Merve** arasında gidip gelmesi / sa'y yapması günah değildir! Kim ki gönlünden koparak fazla hayır işlerse, ***(çokça nâfile umre yaparsa)*** şüphesiz ki Allah, iyilikleri karşılıksız bırakmayan ve her şeyi hakkıyla bilendir.

159. İndirdiğimiz **apaçık belgeler**'i ve **hidayet**'i **Kitap**'ta insanlara açıklamamızın ardından, onları gizleyenler var ya, onlara hem Allah lânet eder, hem de tüm lânet edenler lânet eder!

160. Ancak, tevbe edip kendilerini düzeltenler ve ***(de gizledikleri)*** gerçekleri açıklayanlar başka; onları bağışlarım. Çünkü ben, tevbeleri çok kabul eden ve çok merhamet edenim!

161. Ama hakkı örtbas edip de kâfir olan ve kâfir olarak ölenlere gelince, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üzerinedir.

162. Onlar ki, orada ebedî kalacaklar; azapları hafifletilmeyecek ve kendilerine süre de tanınmayacaktır!

163. Sizin tanrınız **tek bir tanrı**'dır; hem merhameti sonsuz olan ***(Rahman)***, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen ***(Rahim)*** **O Tanrı**'dan başka bir **tanrı** yoktur!

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ
فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ۜ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ ۜ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا اِذْ يَرَوْنَ
الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ
لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُا مِنَّا ۜ كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ۜ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
يَا اَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا ۘ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۜ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ
بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

164. Gerçek şu ki, göklerin ve yerin yaradılışında, gece ile gündüzün değişerek birbiri ardınca gelmesinde, insanlara yararlı olan şeyleri taşıyarak denizlerde yüzen gemilerde, Allah'ın gökten yağmur indirerek ölümünün ardından yeryüzüne can vermesinde ve orada her türden canlıyı çoğaltıp yaymasında, rüzgârları ve gök ile yer arasında emir bekleyen bulutları evirip çevirmesinde: **düşünüp akleden** bir topluluk için nice ibretler / işaretler vardır!

165. Bazı insanlar, Allah'ın yanı sıra ortaklar koşarak, onları Allah'ı sever gibi severler! Oysa ki **iman edenler**, Allah'ı her şeyden daha çok severler! Keşke zâlimler, bütün güç ve kudretin yalnızca Allah'a âit olduğunu ve Allah'ın çok çetin bir azabının bulunduğunu, azapla yüzyüze gelecekleri günkü gibi görüp anlasalardı!

166. O zaman, peşlerinden gidilenler / ilerigelenler, *(dünyada iken)* kendilerine uyanlardan derhal ilgiyi keseceklerdir! Ama artık azabı görmüşler ve bütün kapılar kapanmış / çareler tükenmiştir.

167. O vakit, onların peşlerinden gidenler şöyle derler: **"Ah bize bir kez daha *(dünyaya)* dönme fırsatı verilse de, bunlar şimdi bizden nasıl ilgilerini kestilerse, biz de onlardan öylece ilgimizi kessek!"** İşte bu şekilde Allah onlara, yaptıklarını yürek acıları olarak gösterecek ve onlar ateşten asla çıkmayacaklardır!

168. Ey insanlar! Yeryüzündeki helal olan temiz / arı şeylerden yeyin; ama ***(kendiliğinizden yasalar ve yasaklar koyarak)*** **şeytan**'ın izinden gitmeyin; çünkü o sizin amansız düşmanınızdır.

169. Şeytan sizi sadece **kötülük** işlemeye, **ahlâk dışı işler** yapmaya ve hakkında bilginiz olmayan *(yanlış ve kötü)* şeyleri **Allah'a** yakıştırmaya çağırır.

الجزء الثاني — سورة البقرة

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَٓا اَلْفَيْنَا
عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـٔاً وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾
وَمَثَلُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذ۪ي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
اِلَّا دُعَٓاءً وَنِدَٓاءًۜ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ وَمَٓا اُهِلَّ بِه۪ لِغَيْرِ
اللّٰهِۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْتُمُونَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ
الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِه۪ ثَمَناً قَل۪يلاًۙ اُو۬لٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
ف۪ي بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَلَا يُزَكّ۪يهِمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ
اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِۚ فَمَٓا
اَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّۜ وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿١٧٦﴾

170. Onlara: **"Allah'ın indirdiğine uyun!"** denildiğinde: **"Hayır! Biz atalarımızdan gördüğümüze uyarız."** derler. Ya ataları hiçbir şeye akılları ermeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler?

171. İnkâr edenlerin durumu, ancak bir çobanın bağırıp çağırmasını duyan *(fakat anlamayan)* bir sürünün haline benzer: İşte onlar böyle **sağır**, **dilsiz** ve **kör**'dürler; bu yüzden düşünüp akletmezler.

172. Ey iman edenler! Eğer siz ancak Allah'a kulluk ediyorsanız, rızık olarak size verdiğimiz temiz şeylerden yemekten çekinmeyin ve buna karşılık üzerinize düşeni yapın / şükredin *(fakat kendiliğinizden yasalar ve yasaklar koymayın).*

173. Allah size ancak **ölmüş hayvan**'ı, *(boğazlanırken hayvandan akan)* **kan**'ı, **domuz eti**'ni ve **Allah'tan başkası adına boğazlanan**'ı yasakladı. Ama kim *(aç kalır da)*, **istemeyerek** *(helal saymak ve günah işlemek düşüncesi olmaksızın)* ve de **sınırı aşmadan** *(günah yolda olmamak şartıyla)* bunlardan yemek zorunda kalırsa, ona bir günah yoktur! Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

174. Allah'ın indirdiği **Kitap**'tan bazı yerleri gizleyerek, bununla az bir kazanç sağlayanlar var ya, onlar ancak karınlarını ateşle doldururlar! Kıyamet günü Allah onlarla konuşmaz ve onlara kurtuluş yüzü göstermez; onlar için sadece can yakan bir azap vardır.

175. Onlar ki, doğru yolu bırakıp sapıklığı, bağışlanmayı bırakıp azabı satın aldılar; ateşe karşı ne kadar dayanıklı / cüretkârdır onlar!

176. Bu böyledir; çünkü Allah **Kitab**'ı boşuna değil gerçek bir amaç için indirmiştir. Şüphesiz ki **Kitap**'ta / **Kitab**'a rağmen ayrılığa düşenler, derin bir çıkmaz içindedirler.

حزب ٢

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتَابِ
وَالنَّبِيِّنَۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّه۪ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى
وَالْمَسَاك۪ينَ وَابْنَ السَّب۪يلِ وَالسَّٓائِل۪ينَ وَفِي الرِّقَابِۚ وَاَقَامَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُواۚ
وَالصَّابِر۪ينَ فِي الْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ وَح۪ينَ الْبَأْسِۜ اُو۬لٰٓئِكَ
الَّذ۪ينَ صَدَقُواۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰىۜ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ
بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰىۜ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ اَخ۪يهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ وَاَدَٓاءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍۜ ذٰلِكَ تَخْف۪يفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌۜ
فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ
حَيٰوةٌ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًاۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْاَقْرَب۪ينَ بِالْمَعْرُوفِۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّق۪ينَۜ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا
سَمِعَهُ فَاِنَّمَٓا اِثْمُهُ عَلَى الَّذ۪ينَ يُبَدِّلُونَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌۜ ﴿١٨١﴾

177. **İyilik / tâat**, yüzlerinizi *(bilinçsizce ve körü körüne)* gün doğusuna veya gün batısına çevirmeniz değildir; fakat **iyilik / tâat**, kişinin Allah'a, âhiret gününe, meleklere, **Kitab**'a ve **peygamberler**'e iman etmesi, kendisi için ne kadar değerli olursa olsun malını **akrabasına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, ihtiyaç sahiplerine** ve **kölelikten / esaretten kurtarılacaklara** harcaması, namazlarını yerli yerince aksatmadan kılması, *(arınmak üzere mâlî yükümlülüğü olan)* zekâtı vermesi, sözlerine ve anlaşmalarına bağlı kalması, yoksulluk, hastalık ve savaşın zorluklarına karşı *(dininde)* sabretmesidir. İşte bu kimseler, **inançlarını yaşantılarıyla doğrulayan** *(sâdık)***lar** ve **Allah'ın emirlerini aksatmaktan sakınan** *(müttakî)***ler**'dir.

178. Ey iman edenler! Bile bile adam öldürmelerde size **kısas** farz kılındı. Şöyle ki, *(öldürülen)* **hür** kimseye karşılık **hür**, köle'ye karşılık **köle**, kadın'a karşılık **kadın** *(ve erkeğe karşılık da erkek)* kısas edilir. Fakat her kim, *(öldürülen mü'min)* kardeşi*(nin velisi)* tarafından herhangi bir şekilde affedilir *(kısastan vazgeçilip diyete razı olunur)* ise, o zaman *(varılan anlaşmaya)* meşru bir şekilde uyulmalı ve affeden tarafa güzellikle ödemesi yapılmalıdır. Bu, **Rabbiniz**'den bir hafifletme ve **O**'ndan bir rahmettir! Artık bundan sonra kim sınırı aşarsa, ona acı veren / can yakan bir azap vardır.

179. Ey akıl sâhipleri! **Sizin için kısas'ta hayat vardır**! Böylelikle kurtulabilirsiniz.

180. Sizden birinize ölüm gelip çattığında, eğer geride **bir mal** bırakacaksa, *(herhangi bir engelden dolayı miras alamayacak olan)* **anne-baba**sıyla **yakınları**na uygun şekilde **vasiyette bulunması** farzdır. Bu, Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefetten sakınan / sorumluluk duygusu taşıyan kimseler *(müttakîler)* için bir borç / bir yükümlülüktür.

181. Artık kim vasiyeti duyup öğrendikten sonra değiştirmeye kalkarsa, bunun vebali, onu değiştirenedir. Doğrusu Allah, her şeyi işiten ve bilendir.

الجزء الثاني — سورة البقرة

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ
كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾
شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِٓي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ يُرِيدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا
هَدٰيكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ اُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

182. Fakat kim, vasiyet edenin herhangi bir yanlışlık yapmasından veya bile bile günah / kusur işlemesinden endişe eder de, *(vasiyeti düzeltmek amacıyla)* taraflar arasında uzlaşma sağlarsa, ona bir vebal yoktur. Şüphesiz ki Allah, günahları bağışlayan ve kullarına çok merhamet edendir.

183. Ey iman edenler! **Oruç**, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, *(günahlardan ve maddi-manevi hastalıklardan)* korunmanız için size de farz kılınmıştır.

184. Bu oruç, belli günlerde, *(Ramazan ayında)* tutulur. Fakat sizden yolculuğu veya hastalığı sebebiyle *(o günlerde)* oruç tutamayanlar, tutamadıkları günler sayısınca başka günlerde tutsunlar / kaza etsinler. Oruç tutmakta zorlananlar ise, her bir gününe bir **yoksul doyumluğu fidye** versinler. Ama kim, gönüllü olarak yükümlü olduğundan daha fazla hayır işlerse *(fazlasıyla fidye verir yahut zorlanarak da olsa orucunu tutarsa)*, elbette ki bu, kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilirseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. **Ramazan ayı** ki, **Kur'an** insanlara doğru yolu gösteren bir **rehber**, hidayeti ortaya koyan **belgeler** ve hak ile batılı ayırt eden ve ettiren bir **ölçü** olarak **o ayda** indirilmiştir. O halde, sizden her kim **o ay**'a yetişirse, onu oruçlu geçirsin. Fakat **hasta** veya **yolcu** olanlar, tutamadıkları günler sayısınca başka günlerde oruçlarını tutsunlar. **Allah** sizin için kolaylık diler; zorluk dilemez! Bu *(kolaylık)*, oruçtan eksik kalan sayıyı tamamlamanız, sizi doğruya ulaştırmasına karşılık **Allah**'ı yüceltmeniz ve nihayet nimetlerine karşılık üzerinize düşeni yapmanız *(şükretmeniz)* içindir.

186. Kullarım beni sana sorduklarında de ki: **"Şüphesiz ki ben onlara yakınım. Beni çağırdığı zaman çağıranın çağrısına karşılık veririm. Onlar da benim çağrıma karşılık versinler ve bana iman etsinler ki doğru yola ersinler."**

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَٓائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
لَكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوهُنَّ
وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ
لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ
ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَاَنْتُمْ
عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا
تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَٓا اِلَى الْحُكَّامِ
لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾
يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ
وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

187. Oruç tuttuğunuz günlerin gecesinde **kadınlarınıza** yaklaşmanız *(bundan böyle)* size helal kılındı. Doğrusu, **kadınlarınız** sizin için bir örtü / bir elbisedir; siz de onlar için bir örtü / bir elbisesiniz. Allah, *(oruç geceleri)* kendinizi sıkıntıya soktuğunuzu bildi de, size *(yeme-içme ve eşlerinizle birlikte olma konusunda)* müsaade verdi ve üzerinizden zorluğu kaldırıp sizi affetti. Artık şimdi *(geceleri)* eşlerinize yaklaşabilir ve Allah'ın sizler için yazdığı / kararlaştırdığı şeyi arayıp elde edebilirsiniz. Ve **tan yerinin aydınlığı gecenin karanlığından sizce belli oluncaya kadar** yeyip içebilirsiniz. Sonra da, akşam vakti girinceye kadar orucunuzu tastamam tutunuz. Bir de, mescidlerde **i'tikâf**'a çekildiğinizde eşlerinize yaklaşmayın. Bütün bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; bu sınırlara yaklaşmayın. İnsanlar kötülüklerden / günah işlemekten sakınıp korunsunlar diye Allah âyetlerini işte böyle açıklar.

188. Aranızda mallarınızı haksız yollarla yemeyin. Ve yine, meşrû olmayan şekilde ve bilerek, insanların mallarından bir kısmını yemek için, onları hâkimlere / yöneticilere *(rüşvet olarak)* vermeyin.

189. Sana hilâlleri soruyorlar. De ki: **"Onlar, insanlar için vakit ölçüleri ve hac vaktinin göstergeleridir."** Evlere *(hac dönüşü)* arkalarından girmeniz **iyilik / taat** değil *(kendi uydurmanız)*dır; fakat asıl **iyilik / taat**, kişinin Allah'ın emirleri uyarınca yaşayıp günahlardan korunmasıdır. Artık *(hac dönüşü, ibadet diye uydurduğunuz şeylerden vazgeçip)* evlere kapılarından giriniz ve Allah'ın emirleri uyarınca yaşayıp kötülüklerden korunasınız ki, umduğunuza erip korktuğunuzdan kurtulasınız.

190. Sizinle savaşanlarla, siz de Allah yolunda savaşın; fakat aşırı gitmeyin; çünkü Allah, aşırı gidenleri sevmez.

الجزء الثاني — سورة البقرة

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ
وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾
فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ
الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاَحْسِنُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ
فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُ۫سَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ
الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِنْ رَاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِنْ
صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191. Size savaş açan *(saldırgan)*ları ele geçirdiğiniz yerde öldürün ve sizi sürüp çıkardıkları yerden siz de onları sürüp çıkarın. Çünkü **inançları yüzünden insanlara baskı ve işkence yapmak** *(fitne)*, adam öldürmekten daha kötüdür. Ancak, **Mescid-i Haram** yanında onlar sizinle savaşmadıkları sürece siz de onlarla savaşmayın. Fakat eğer savaşırlarsa, durmayıp onları öldürün. Çünkü *(saldırgan)* **kâfirlerin** cezası ancak budur.

192. Eğer vazgeçerlerse *(siz de vazgeçin)*; çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

193. Artık **inançları yüzünden insanlara baskı** *(fitne)* kalmayıncaya ve **din / ibadet** *(serbestçe)* Allah'a yapılıncaya kadar onlarla savaşın. Ama vazgeçerlerse, zalimlerden başkasına saldırmak yoktur!

194. Haram ay, haram aya karşılıktır ve **dokunulmazlıklar karşılıklıdır** *(bu aylarda savaş yasağı herkesi bağlar)*. O halde, kim size saldırırsa, saldırdığı kadarıyla siz de ona karşılık veriniz! Fakat *(aşırı gitmeyip)* Allah'tan korkunuz ve Allah'ın, *(aşırılıklardan)* sakınanlarla beraber olduğunu biliniz.

195. Allah yolunda *(her şeyinizden)* harcayınız; *(korkaklık ve cimrilikle düşmanlarınıza cesaret verip de)* kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayınız. *(Allah'a karşı)* Görevlerinizi en iyi şekilde yapınız ve de iyiliksever olunuz; şüphesiz ki Allah, görevlerini en iyi şekilde yapanları ve de iyilik edenleri *(muhsinleri)* sever.

196. **Hacc**'ı ve **umre**'yi, Allah için *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* tam olarak yapınız. Ancak bir engel çıkar da *(hacca gitmekten)* alıkonulursanız, kolayınıza gelen bir kurban kesiniz. Kurbanlığınız yerine *(Ka'be'ye-harem'e)* ulaşıncaya *(ve boğazlanıncaya)* kadar hacda başlarınızı tıraş etmeyiniz. Fakat sizden kim hastalanır yahut başından bir sıkıntısı olur *(da vaktinden önce tıraş olmak zorunda kalır)* ise, bunun **fidye**'si: *(üç gün)* **oruç** tutmak veya *(altı yoksul doyumluğu)* **sadaka** vermek veya *(bir davar)* **kurban** *(edip yoksullara dağıtmak)*dır. Engel ortadan kalkıp da güvenliğe kavuştuğunuzda, kim **hac** ile birlikte **umre**'yi de *(temettu veya kıran olarak)* yaparsa, gücünün yeteceği bir kurban kessin. Kurbana güç yetiremezse, **üç gün** hac'da, **yedi gün** de döndükten sonra olmak üzere tam **on gün** oruç tutsun. Fakat bu, âilesi **Mescid-i Haram** bölgesinde oturmayan **taşralılar** içindir. Allah'ın emirlerini aksatmaktan sakınınız ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu biliniz.

الجزء الثاني — سورة البقرة

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّۜ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُۜ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوٰىۘ وَاتَّقُونِ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْۜ فَاِذَٓا
اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِه۪ لَمِنَ الضَّٓالّ۪ينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَف۪يضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٩٩﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَٓاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًاۜ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا
اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ
نَص۪يبٌ مِمَّا كَسَبُواۜ وَاللّٰهُ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

197. **Hac**, *(Şevval ve Zilkade aylarıyla, Zilhicce ayının ilk on gününde olmak üzere)* senenin belli aylarındadır. Öyleyse, o günlerde kim hacca karar verir *(niyetlenip ihrama girer)* ise, artık eşiyle cinsel ilişki ve cinsel yârenlikte bulunması, *(ihramlıya)* yasak olan fiilleri işlemesi, her türlü kavga ve tartışmaya girmesi *(ve haccı tartışma konusu yapması)* yasaktır. İyilik / hayır olarak *(hac döneminde)* ne yaparsanız Allah onu bilir *(ve karşılığını verir)*. Bir de, hacca giderken *(kimseye muhtaç olmamak için)* **azık** alınız; ancak unutmayınız ki **en hayırlı azık**, Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefetten sakınmak / **takva** üzere yaşamaktır. O halde ey düşünüp akleden insanlar, buyruklarımı çiğnemekten sakınınız!

198. Hac mevsiminde *(görevlerinizi aksatmamak şartıyla ticaret yapıp)* Rabbinizin lûtfunu aramanızda size bir sakınca / günah yoktur. Ama **Arafat**'tan seller gibi aktığınızda, **dokunulmazlık simgesi olan yer**'e *(Müzdelife'deki Meş'ar-i Haram'a)* gelince **Allah'ı anın** *(akşamla yatsıyı art arda kılın; sonra da vakfe yapıp Allah'a yakarın)*! Sizi nasıl doğru yola eriştirdiyse siz de **O**'nu öylece anın! Şüphesiz ki bundan önce siz, gerçekten şaşırıp sapıtmışlardan idiniz!

199. Evet, *(Arafat'a çıkmamazlık etmeyin)* insanların sel gibi aktıkları yerden *(Arafat'tan)*, siz de sel gibi akın ve Allah'tan bağışlanma dileyin! Çünkü Allah, gerçekten çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

200. **Hac**'daki görevlerinizi bitirdikten sonra, Allah'ı, atalarınızı andığınız gibi anın! Hattâ daha bir tutkuyla / ciddiyetle anın! Çünkü insanlardan öyleleri vardır ki: **"Ey Rabbimiz! Bize sadece dünyada ver!"** derler! İşte onların âhirette hiç nasipleri yoktur!

201. Ama insanlardan öylesi de vardır ki: **"Ey Rabbimiz! Bize hem dünyada iyilik / güzellik ver, hem de âhirette iyilik / güzellik ver! Ve bizi ateş azabından koru!"** derler.

202. İşte onlar, kazandıklarının karşılığını alacaklardır. Kuşkusuz ki Allah, hesabı çok hızlı görendir.

حزب ٣

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فٖٓي اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍؕ فَمَنْ تَعَجَّلَ فٖي
يَوْمَيْنِ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۙ لِمَنِ
اتَّقٰىؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ
اللّٰهَ عَلٰى مَا فٖي قَلْبِهٖۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى
سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فٖيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَؕ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ
اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ
﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرٖي نَفْسَهُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِؕ وَاللّٰهُ رَؤُ۫فٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا ادْخُلُوا
فِي السِّلْمِ كَٓافَّةًۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِؕ اِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْكُمُ
الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ
يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ فٖي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٢١٠﴾

203. **Sayılı günler**'de *(arefe günü sabah namazından itibaren namazların arkasında, kurbanlıklarınızı keserken ve teşrîk günlerinde şeytan taşlarken)* Allah'ı anın! Artık kim, acele edip iki gün içerisinde *(Mina'daki ibadetlerini bitirerek, ikinci gün güneş batmadan Mina'dan)* ayrılırsa, ona bir günah yoktur. Kim de, *(üçüncü gün de ibadet ve şeytan taşlamak için Mina'da)* kalırsa, ona da bir günah yoktur; ama bu, *(her konuda ve özellikle hacla ilgili konularda)* Allah'ın emir ve yasaklarına aykırı davranmaktan sakınan *(müttakî)* kimseler içindir! O halde Allah'ın emir ve yasaklarına titizlikle uyun ve sonunda **O**'nun huzurunda toplanacağınızı bilin.

204. İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatıyla ilgili söyledikleri, senin çok hoşuna gider ve *(söylediklerinde)* samimi olduğuna Allah'ı şâhit tutar! Halbuki o, ne kaypak söz ustası *(münafık)*dır!

205. O, ayrılıp gittiği / iş başına geçtiği zaman, yeryüzünde / ülkede bozgunculuk çıkarmaya / hak düzeni bozmaya, **ekini** ve **nesli** (*ekonomi ve eğitimi*) bozmaya / yok etmeye çalışır. Halbuki Allah, bozgunculuğu sevmez.

206. Ona: **"Allah'ın emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakın** *(ve bozgunculuğu bırak)***!"** denildiğinde, kibiri onu günaha sürükler! **Cehennem** ona yeter! Ne kötü bir yurttur orası!

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki, kendisini Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaya adar! Elbette ki Allah, kullarına sonsuz merhamet eden *(ve karşılıklarını veren)*dir.

208. Ey iman edenler! **Barış** *(dîni olan İslâm)*a tam olarak girin *(onu bütün ilke ve esaslarıyla hayata geçirin)* ve şeytanın adımlarına uymayın. Şüphesiz ki şeytan, sizin en açık düşmanınızdır.

209. Eğer size gelen bunca açıklamadan sonra eğrilir ve yamulursanız, bilesiniz ki, Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır!

210. Yoksa onlar, işlerinin bitirilmesi için Allah'ın çıkagelmesini ve meleklerin, bulutların karaltısında kendilerine gözükmesini *(kıyametin kopmasını)* mı istiyorlar?! Halbuki bütün işler *(hesabı görülmek ve değerlendirilmek üzere)* sonuçta **O**'na döndürülecektir!

الجزء الثاني — سورة البقرة

سَلْ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ
لِلَّذٖينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
وَالَّذٖينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ
مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ فٖيمَا اخْتَلَفُوا فٖيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فٖيهِ اِلَّا الَّذٖينَ اُوتُوهُ
مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فٖيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ وَاللّٰهُ يَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَثَلُ الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَٓاءُ
وَالضَّرَّٓاءُ وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى
نَصْرُ اللّٰهِ اَلَٓا اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرٖيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ
قُلْ مَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبٖينَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينِ
وَابْنِ السَّبٖيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلٖيمٌ ﴿٢١٥﴾

211. **İsrail Oğulları**'na sor: Onlara nice açık deliller / mûcizeler vermiştik! Fakat kim Allah'ın nimetini *(gösterdiği doğru yolu)* kendisine ulaştıktan sonra *(bir başka inanç ve hayat tarzıyla)* değiştirirse, *(bilsin ki)* Allah'ın azabı çok çetindir!

212. Hakikati örtbas eden kâfirler, dünya hayatı kendilerine çekici geldiği için, iman edenleri alaya alırlar. Oysa ki, **Allah'ın emirlerine sımsıkı sarılıp korunanlar** *(muttakîler)*, kıyamet günü onlardan üstün olacaklardır! Ve Allah, dilediklerini *(dünya ve ahirette)* hesapsız nimetle mükâfatlandıracaktır.

213. İnsanlar *(başlangıçta tevhid inancı üzere)* **tek bir** ümmet / topluluk idiler. Derken, *(sapıtıp ayrılığa düşmeleri üzerine)* Allah, rahmetinin müjdecileri ve azabının habercileri olarak peygamberler göndermiştir. Beraberlerinde de, ayrılığa düştükleri konularda insanlar arasında hükmetsinler diye **Kitab**'ı, *(boşuna değil)* hak ile / hakkı bildirmek üzere indirmiştir. O zaman da, yine sadece **kitap verilenler**, kendilerine bunca açıklamalar geldikten sonra, sırf aralarındaki kıskançlık ve ihtiras yüzünden ayrılığa düştüler. Bunun üzerine Allah, onların şaşırıp sapıttıkları hakikate, **iman edenler**'i kendi izniyle ulaştırdı. Ve Allah, *(hak ettikleri ve lâyık oldukları için)* dilediklerini doğru yola iletir.

214. Sizden öncekilerin başlarına gelenler, sizin de başınıza gelmeden **Cennet**'e gireceğinizi mi sandınız?! Yoksulluk ve sıkıntılar onları öylesine kuşatmış ve onlar öylesine sarsılmışlardı ki, **Peygamber** ve beraberindeki iman edenler: **"Allah'ın yardımı ne zaman?!"** diye feryat ediyorlardı. Unutmayın ki, Allah'ın yardımı yakındır!

215. Sana, *(Allah yolunda)* neyi-nasıl harcayacaklarını soruyorlar. De ki: **"Her ne olursa olsun, hayra harcayacağınız herhangi bir şeyi, annebabanıza, akrabaya, yetimlere, yoksullara ve yolculara / yolda kalmışlara harcayın. Her ne hayır yaparsanız şüphesiz ki Allah onu hakkıyla bilendir."**

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوا
شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـًٔا وَهُوَ شَرٌّ
لَكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ
الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِۜ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌۜ وَصَدٌّ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ
مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِۜ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُواۜ
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُو۬لٰٓئِكَ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ
النَّارِۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِۙ اُو۬لٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِۜ قُلْ فِيهِمَٓا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِۘ وَاِثْمُهُمَٓا
اَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَاۜ وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَۜ قُلِ الْعَفْوَۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَۙ ﴿٢١٩﴾

216. Hoşunuza gitmese de **savaş** size farz kılındı. Doğrusu, sevmediğiniz bir şey, sizin için **hayırlı** olabilir; sevdiğiniz bir şey de sizin için **şer** olabilir! Allah bilir *(bunu)*, siz bilmezsiniz.

217. Sana **haram ay**'ı, **onda savaş yapma**'yı soruyorlar. De ki: Haram ayda savaş yapmak büyük bir günahtır. Fakat Allah'ı inkâr edip, insanları **Allah yolu**'ndan ve **Mescid-i Haram**'dan alıkoymak ve halkını oradan sürüp çıkarmak, Allah katında daha büyük bir günahtır. **İnançları yüzünden insanlara baskı ve işkence yapmak *(fitne)*, adam öldürmekten daha büyük günahtır**. Onlar yapabilseler, dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam ederler! Dolayısıyla, sizden kim dininden döner de kâfir olarak ölürse, dünya ve âhiretle ilgili bütün yaptıkları boşa gider. Ve onlar, cehennemliklerdir; orada sonsuza dek kalacaklardır.

218. İman edip de, Allah yolunda **hicret** ve **cihad** edenler var ya, işte ancak onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

219. Sana **içki** ve **kumar**'ı soruyorlar. De ki: **Her ikisinde de, büyük bir günah ve yanı sıra insanlar için birtakım faydalar vardır**. Fakat bunların günah ve zararı, faydasından daha büyüktür. Ve sana, *(Allah yolunda)* **neyi / ne kadar / nasıl** harcayacaklarını soruyorlar. De ki: **"İçinizden kopup geleni / sizi zora sokmayacak olanı!"** İşte Allah size, düşünesiniz diye âyetlerini böyle açıklıyor.

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰىۜ قُلْ اِصْلَاحٌ
لَهُمْ خَيْرٌۜ وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ
﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّۜ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِك۪ينَ حَتّٰى
يُؤْمِنُواۜ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْۜ اُو۬لٰٓئِكَ
يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِه۪ۚ
وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِه۪ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ
عَنِ الْمَح۪يضِۜ قُلْ هُوَ اَذًىۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَٓاءَ فِي الْمَح۪يضِۙ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
اَمَرَكُمُ اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّاب۪ينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّر۪ينَ
﴿٢٢٢﴾ نِسَٓاؤُ۬كُمْ حَرْثٌ لَكُمْۖ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْۘ
وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُۜ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ
اَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢٢٤﴾

220. Hem dünya hem de âhiret hakkında *(düşünesiniz diye Allah size bu açıklamaları yapıyor)!* Ve sana yetimler hakkında soruyorlar. De ki: **"Durumlarını düzeltmek üzere onlarla ilgilenmek, en doğrusu / en hayırlısıdır. Şayet kendileriyle içli-dışlı olursanız** *(ve bu yüzden üzerinize haklarının geçeceğinden korkarsanız, bunun bir sakıncası yoktur; çünkü)* **onlar sizin din kardeşlerinizdir. Allah, kimin bozmak, kimin ise düzeltmek için çalıştığını pek alâ bilir. Eğer Allah dileseydi, sizi zora sokardı** *(hem onlarla ilgilenmenizi ve de içli dışlı olmanızı emreder, hem de ufak tefek hak geçmelerden dolayı sizi sorumlu tutar / hesaba çekerdi)*. **Bilesiniz ki Allah, her şeye gücü yeten ve her şeyi yerli yerince / en uygun şekilde yapandır."**

221. Allah'a eş / ortak koşan *(müşrik)* kadınlarla, iman etmedikleri sürece evlenmeyin. Doğrusu, îman etmiş bir cariye, hoşunuza gitse bile Allah'a ortak koşan *(müşrik)* hür bir kadından daha hayırlıdır! Allah'a ortak koşan *(müşrik)* erkekleri de, iman etmedikleri sürece *(mü'min kadınlarla)* evlendirmeyin! Çünkü mü'min köle bir erkek, Allah'a ortak koşan *(müşrik)* hür bir erkekten hoşunuza gitse bile daha hayırlıdır. Çünkü onlar ateşe çağırırlar; Allah ise, kendi izniyle **cennet**'e ve **bağışlanma**'ya çağırır ve düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara âyetlerini açıklar.

222. Sana *(kadınların)* ay hâli'ni soruyorlar. De ki: **"O,** *(kadınlar için)* **bir eziyet / bir rahatsızlık / bir sakınca / bir kirliliktir! Bundan dolayı, ay hâlindelerken kadınlarınızdan / kadınlarla cinsel ilişkiden uzak durun ve** *(ay hâlleri sona erip de)* **temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın! İyice temizlendiklerinde** *(hem âdetleri sona erip hem de yıkandıklarında)*, **Allah'ın emrettiği / uygun gördüğü şekilde onlara yaklaşın! Şüphesiz ki Allah, çok tevbe edenleri ve çok temizlenenleri sever."**

223. Kadınlarınız *(aynı zamanda)* sizin için bir **ekinlik**'tir. O halde, ekinliğinize *(üretim yerini aşıp sapıtmadan)* dilediğiniz şekilde varabilirsiniz; fakat kendiniz için geleceğe dönük iyi işler de yapınız ve Allah'ın emirlerine aykırı hareket etmekten sakınınız. Bilesiniz ki sizler Allah'a kavuşacaksınız. O halde *(ey peygamber)*, mü'minleri müjdele!

224. Allah adına ettiğiniz **yeminleriniz**, *(ve verdiğiniz sözleriniz)* sizi iyilik yapmaktan, günahlardan sakınmaktan ve insanlar arasında barışı sağlamaktan alıkoymasın! *(herhangi hayırlı bir işi yapmamaya yemin ettiyseniz, yemininizi bozup keffaretini veriniz.)* Allah, her şeyi işiten ve bilendir.

الجزء الثاني — سورة البقرة

لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن يؤاخذكم بما
كسبت قلوبكم والله غفور حليم ﴿٢٢٥﴾ للذين يؤلون من
نسائهم تربص اربعة اشهر فان فاؤ فان الله غفور رحيم ﴿٢٢٦﴾
وان عزموا الطلاق فان الله سميع عليم ﴿٢٢٧﴾ والمطلقات
يتربصن بانفسهن ثلثة قروء ولا يحل لهن ان يكتمن ما خلق الله
في ارحامهن ان كن يؤمن بالله واليوم الاخر وبعولتهن احق بردهن
في ذلك ان ارادوا اصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف
وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم ﴿٢٢٨﴾ الطلاق مرتان
فامساك بمعروف او تسريح باحسان ولا يحل لكم ان تاخذوا
مما اتيتموهن شيئا الا ان يخافا الا يقيما حدود الله فان
خفتم الا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به
تلك حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك
هم الظالمون ﴿٢٢٩﴾ فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى
تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح عليهما ان يتراجعا ان ظنا
ان يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون ﴿٢٣٠﴾

225. Düşünmeden / boşuboşuna / istem dışı olarak ve dil alışkanlığıyla ettiğiniz yeminlerinizden *(ve verdiğiniz sözlerinizden)* dolayı Allah sizi sorumlu tutmaz. **O sizi**, sadece bilinçli olarak ettiğiniz yeminlerinizden sorumlu tutar. Allah, çok bağışlayan ve cezaları erteleyendir.

226. Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenlerin, *(en çok)* **dört ay** bekleme hakları vardır. Eğer *(bu süre içinde)* yeminlerinden cayarlar *(da keffaretlerini vererek eşlerine dönerler)* ise, hiç kuşkusuz Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

227. Eğer bu süre içinde boşamaya karar verirlerse, *(boşarlar; eşlerine haksızlık yapmak üzere süreyi uzatıp durmazlar)*; Allah her şeyi işiten ve bilendir.

228. Boşanan kadınlar, *(yeni bir evlilik yapmadan önce)* kendi başlarına **üç ay hali** *(yahut üç temizlik süresi)* iddet beklerler. Eğer Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorlarsa, rahimlerinde Allah'ın yarattığını *(hâmilelik yahut ay hâlini)* saklamaları kendilerine helal değildir. Şâyet *(bir veya iki talâkla boşanmış olan)* karı-koca, barışmak / uzlaşmak istiyorlarsa, bu süre içinde kocalarının onları geri almaya herkesten daha çok hakları vardır. Erkeklerin meşrû şekilde kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi, kadınların da meşrû şekilde erkekler üzerinde hakları vardır. Ancak, erkeklerin kadınlar üzerinde, **bir derece daha fazla hakları** vardır. Allah, her şeye gücü yeten, her şeyi yerli yerince en doğru şekilde yapandır.

229. *(dönüşü olan)* Boşama, **iki kez**'dir. Sonrasında, *(kadını)* ya *(haklarını gözetmek üzere)* **meşrû** şekilde tutmak ya da **iyilikle** *(üçüncü boşamayı da yaparak ve geçimliğini vererek temelli)* bırakmak vardır. Eşlerinize verdiğiniz mehirden hiçbir şeyi geri almanız size helal değildir. Fakat Allah'ın çizdiği sınırlar içinde evliliklerini yürütemeyeceklerinden korkan karı-koca için başka bir durum daha vardır ki, eğer siz, karıyla kocanın, Allah'ın sınırlarını gözetemeyeceklerinden *(evliliği meşrû sınırlar içerisinde devam ettiremeyeceklerinden)* endişe ederseniz, kadının, *(kocasına)* fidye vermek suretiyle ayrılmasında her ikisine de bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bu sınırları çiğnemeyiniz! Çünkü Allah'ın sınırlarını çiğneyenler zalimlerdir.

230. Kişi karısını *(üçüncü kez de)* boşarsa, artık kadın başka bir kocaya varmadıkça o erkeğe helal olmaz! Eğer bu *(yeni evlendiği koca)* da onu boşarsa, Allah'ın sınırları içinde geçinebilecekleri kanaatini taşıyorlarsa, *(eski karı-kocanın)* yeniden evlenmelerinde bir sakınca yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır! Allah bunları, bilen / düşünüp akleden bir toplum için açıklıyor.

الجزء الثاني — سورة البقرة

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ
سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ
يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾
وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ
اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ وَاللّٰهُ
حزب ٤ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ
وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ
فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ
اَرَدْتُمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

231. Kadınları *(dönüşü olan bir veya iki talak ile)* boşadığınızda, *(üç ay hâli yahut üç temizlik süresi olan)* iddetlerini bitirdiklerinde onları ya *(haklarını gözetmek üzere)* **meşrû** şekilde tutunuz ya da *(üçüncü boşamayı da yaparak ve geçimliklerini vererek)* **meşrû** şekilde *(temelli)* bırakınız. Sırf eziyet etmek / zarara uğratmak / baskı yapmak için onları tutmayınız; çünkü böylelikle haddi aşmış olursunuz. Kim böyle yaparsa, kendine yazık etmiş olur. **Allah'ın âyetlerini eğlenceye almayın.** Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğüt vermek üzere indirdiği **Kitab**'ı ve **Hikmet**'i *(sünnet'i)* hatırlayın / gündeminizden düşürmeyin. Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefetten sakının ve Allah'ın her şeyi hakkıyla bildiğini bilin.

232. Kadınları *(dönüşü olan bir veya iki talâkla)* boşadığınız zaman, iddetleri bitince, eğer aralarında meşrû şekilde anlaşmışlarsa kendi kocalarıyla *(tekrar)* nikâhlanıp evlenmelerine engel olmayın. Bu, sizden Allah'a ve âhiret gününe iman edenlere bir öğüttür. Sizin için en temiz / en şâibesiz olan budur. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

233. Anneler, *(boşanmış da olsalar)* çocuklarını **iki tam yıl** emzirirler / emzirmelidirler. Bu süre, emzirmeyi tam yapmak isteyenler içindir. Çocukların annelerinin, *(boşanmış olsalar dahi iddet ve süt emzirme süresi içerisinde)* meşrû şekilde yedirilme ve giydirilmeleri, çocuğun babasına düşen bir görevdir. Ancak, **herkes gücünün yettiği kadarından sorumludur.** Ne anne ne de baba, çocuğu yüzünden zarara uğratılamaz! Mîrasçılar da *(süt emziren anneye karşı)* aynı görevle yükümlüdürler. Anne ile baba, aralarında anlaşarak ve istişare ederek çocuğu *(iki yıldan önce)* sütten kesmek isterlerse, her ikisine de bir günah yoktur. Eğer çocuklarınızı *(aranızda anlaşamayıp da)* başkalarına emzirtmek isterseniz, *(çocuğunuzu emzirecek olan kadına)* uygun şekilde ödeme yapmanız şartıyla bir sakıncası yoktur. Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefetten sakının ve Allah'ın bütün yaptıklarınızı görmekte olduğunu bilin.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِي اَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّا اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ
وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا
اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ
النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى
الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ
وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّا اَنْ يَعْفُونَ
اَوْ يَعْفُوَا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَاَنْ تَعْفُوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى
وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

234. İçinizden vefat edenlerin geride bıraktıkları hanımları, *(yeni bir evlilik yapmadan önce)* **dört ay on gün iddet** beklerler / beklemelidirler. İddetleri bittiğinde, *(dünürcü kabul etmek ve yeni bir evlilik için girişimlerde bulunmak gibi)* kendileri hakkında meşru şekilde yaptıkları şeylerde, size bir günah yoktur. Allah ne yaparsanız haberdardır.

235. İddetleri içerisindelerken bu kadınlara, evlenme isteğinizi üstü kapalı bir şekilde çıtlatmanızda veya bunu gönlünüzde tutmanızda bir sakınca yoktur. Allah biliyor ki siz, ileride *(iddetleri bittiğinde)* o kadınları anacak / gündeminize alacaksınız! Fakat onlarla gizlice görüşmeyin / sözleşmeyin; sadece meşru şekilde konuşun / evlenme isteğinizi bildirin; fakat iddetleri bitmeden nikâh ve evliliğe kalkmayın. **Allah**'ın gönlünüzden geçenleri bildiğini unutmayın ve **O**'nun emirlerine muhalefet etmekten sakının! Bilin ki Allah, çok bağışlayan ve sabredip cezaları erteleyendir.

236. Bir kadını, *(nikâhladıktan sonra)* **el sürmeden** ve de **mehrini belirlemeden** boşamış olabilirsiniz! Bu durumda, gücü yetenleriniz güçleri yettiğince ve eli dar olanlarınız da durumlarına göre olmak üzere, onlara meşru şekilde bir **geçimlik** sağlayınız. Bu, **görevlerini en iyi şekilde yapanlar** *(muhsinler)* için bir yükümlülüktür.

237. Kadınları, *(nikâhladıktan sonra)* mehirlerini belirlemiş olarak fakat **el sürmeden** boşamış iseniz, belirlediğiniz **mehrin yarısı** onlarındır. Ancak bu haklarını **kadınlar** bağışlayabilirler veya nikâh yetkisini elinde bulunduran *(koca)*lar, *(mehri tam vermek suretiyle)* bağışlayıcı davranabilirler. Ama *(ey kocalar)*, sizin bağışlayıcı olmanız, Allah'ın emirleri konusunda duyarlı olmaya *(takvalı davranmaya)* daha uygundur. Hem aranızdaki üstünlüğü / farklılığı / insanlığı da unutmayınız! Şüphesiz ki Allah, her ne yapıyorsanız görendir.

الجزء الثاني — سورة البقرة

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا
لِلّٰهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ
فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا وَصِيَّةً
لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ فَاِنْ خَرَجْنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِٓي اَنْفُسِهِنَّ مِنْ
مَعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ
لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾
مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُٓ
اَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

238. Namazları, bilhassa *(yoğun iş hayatı sırasında)* **ortadaki / aradaki namaz**'ı geçirmeyin. *(namazlarınızda)* Allah'ın huzurunda huşû içinde durun / O'na gönülden yönelin!

239. Eğer *(düşman ve benzeri)* bir tehlikeyle karşı karşıya iseniz, yürüyerek yahut binitleriniz üzerinde dahi olsa namazlarınızı kılınız. Ama güvenliğe kavuştuğunuzda, Allah'ı bilmediklerinizi size öğrettiği gibi anınız *(namazlarınızı huşû içerisinde ve erkânına uyarak kılınız).*

240. İçinizden vefat edip de geride hanımlarını bırakacak olanlar, eşlerinin bakımlarını, *(evlerinden)* bir yıl çıkarılmaksızın vasiyet etsinler. Ama onların, *(iddetlerini bitirdikten sonra, kendi istekleriyle, henüz bir yıl dolmadan kocalarının evinden ayrılmaları veya yeni bir evlilik için girişimde bulunmaları gibi)* kendi haklarında meşrû olarak yaptıkları şeylerde size bir günah yoktur. Allah, her şeye gücü yeten ve her şeyi yerli yerince en doğru şekilde yapandır.

241. Boşanan kadınlara **meşru** şekilde bir **geçimlik** sağlamak, Allah'ın emirlerini titizlikle yerine getiren sorumluluk sahibi *(müttakî)* erkekler için bir **yükümlülük** / bir **görev**dir.

242. Düşünüp akledesiniz diye Allah size böyle açıklıyor.

243. Ölüm korkusuyla yurtlarından kaçan binlerce insanı düşün! Allah onlara: **"Ölün!"** demişti *(de onlar ölmüşlerdi)*; sonra onları diriltmişti. Şüphesiz ki Allah, insanlara hep iyilik edendir; ama insanların çoğu, üzerlerine düşeni yerine getirmez *(şükretmez)*ler.

244. O halde siz, *(ölümden korkmayıp)* Allah yolunda savaşın. Bilin ki Allah her şeyi işitir.

245. Kimdir o *(yiğit)* ki, Allah'a güzel bir ödünç versin de, Allah da ona karşılığını kat kat fazlasıyla versin! **Allah**'tır gerçekte darlık ve bolluk veren! Sonuçta sizler **O**'na döndürüleceksiniz.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰىۢ
اِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكاً نُقَاتِلْ ف۪ي سَب۪يلِ
اللّٰهِۜ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا
تُقَاتِلُواۜ قَالُوا وَمَا لَنَٓا اَلَّا نُقَاتِلَ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَقَدْ
اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَٓائِنَاۜ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
تَوَلَّوْا اِلَّا قَل۪يلاً مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ بِالظَّالِم۪ينَ ﴿٢٤٦﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكاًۜ قَالُٓوا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ
بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِۜ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ
اصْطَفٰيهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِۜ
وَاللّٰهُ يُؤْت۪ي مُلْكَهُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌ
﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِه۪ٓ اَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ ف۪يهِ سَك۪ينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ
اٰلُ مُوسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُۜ اِنَّ
ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٤٨﴾

246. Düşün **Mûsa**'dan sonra **İsrail Oğulları**'ndan o ilerigelenleri! Hani, peygamberlerine demişlerdi ki: **"Bize bir yönetici belirle de** *(onun komutasında)*, **Allah yolunda savaşalım!"** O demişti ki: **"Ya savaş size yazıldıktan / farz kılındıktan sonra savaşmazsanız?!"** Onlar dediler ki: **"Bizler yurtlarımızdan ve çocuklarımızdan sürülüp çıkarılmışken, niçin Allah yolunda savaşmayalım?!"** Fakat savaş onlara farz kılınınca, pek azı dışında, döneklik ettiler! Allah zâlimleri hakkıyla bilendir!

247. Peygamberleri onlara dedi ki: **"Allah size hükümdar olarak Tâlût'u seçti."** Onlar şöyle dediler: **"O bize nasıl baş olur?! Bizler yönetime O'ndan daha lâyıkız! Hem O, zengin-varlıklı biri de değildir!"** Peygamberleri onlara dedi ki: **"Allah size O'nu seçti; üstelik ilim ve bedence O'na güç verdi. Allah, mülkünü / hükümranlığını dilediğine verir. Allah,** *(ilim ve kudretiyle her şeyi kapsayan)* sınırsız bir genişliğin sahibidir ve her şeyi hakkıyla bilendir.

248. Peygamberleri onlara dedi ki: **"O'nun hükümdarlığının işareti / belirtisi şudur: Size, içerisinde Rabbinizden bir sekînet** *(güven)* **ve Mûsa ile Hârun âilelerinin bıraktıklarından hâtıralar bulunan, meleklerin taşıyacağı bir tabut** *(sanduka)* **gelecek. Eğer gerçekten mü'minler iseniz bunda sizin için** *(onun hükümdarlığına)* **bir işaret / gösterge vardır!"**

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنّ۪ي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَاِنَّهُ مِنّ۪ٓي اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِه۪ فَشَرِبُوا مِنْهُ
اِلَّا قَل۪يلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِه۪
قَالَ الَّذ۪ينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِ كَمْ مِنْ
فِئَةٍ قَل۪يلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَث۪يرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ
مَعَ الصَّابِر۪ينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
وَجُنُودِه۪ قَالُوا رَبَّنَٓا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِر۪ينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ
بِاِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوُ۫دُ جَالُوتَ وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَٓاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٢٥٢﴾

249. **Tâlut**, ordusuyla hareket edince: **"Bakın!"** dedi; **"Allah sizi bir nehirle sınayacak: Kim ondan içerse benden değildir; ondan içmeyen bendendir. Bir avuç içen içebilir!"** Ve oraya vardıklarında, pek azı dışında ırmaktan içtiler. **Tâlut**, yanındaki iman edenlerle suyu geçtiğinde, *(ötekiler)* dediler ki: **"Bugün bizim Câlut ve ordusuna karşı çıkacak gücümüz / mecâlimiz yoktur!"** Allah'a kavuşacaklarına inançları olanlar ise diyorlardı ki: **"Nice az bir topluluk, Allah'ın izniyle nice kalabalık bir topluluğu yenmiştir! Allah** ***(her türlü zorluklara karşı dininde)*** **sabredenlerle beraberdir!"**

250. Onlar, **Câlut** ve ordusuna karşı savaşmak üzere meydana çıkarlarken dediler ki: **"Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımıza direnç ver! Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"**

251. Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar ve *(orduda bulunan)* **Dâvut Câlût**'u öldürdü; Allah **O**'na **mülk** *(hükümranlık)* ve **hikmet** *(peygamberlik)* verdi; kendi ilminden dilediğini **O**'na öğretti. Şayet Allah'ın, insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla defetmesi / durdurması olmasaydı, yeryüzünde düzen bozulup altüst olurdu. Fakat Allah âlemlere çok büyük iyilik edendir!

252. İşte bunlar Allah'ın âyetleridir; onları sana boşuna değil hak*(kı ortaya koymak)* üzere okuyoruz. Kuşkusuz ki sen, Allah'ın gönderdiği elçilerdensin.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ
اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذٖينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ
مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرٖيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فٖيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا
شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذٖي يَشْفَعُ عِنْدَهُٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحٖيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا
شَٓاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظٖيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَٓا اِكْرَاهَ فِي الدّٖينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٥٦﴾

253. İşte biz bu peygamberlerden her birini *(bazı yönlerden)* birbirlerine üstün ve farklı kıldık: Onlardan kimiyle Allah gerçekten / bizzat konuşmuş, kimilerinin ise derecelerini yükseltmiştir. **Meryem Oğlu İsa**'ya gelince, **O**'na biz açık belgeler / mûcizeler verdik ve **O**'nu **Kutsal Ruh** *(Cebrail)* ile destekledik. Allah dileseydi, onlardan sonrakiler, kendilerine hakikatın belgeleri geldikten sonra birbirleriyle çatışmazlardı. Fakat ayrılığa düştüler ve kimileri iman etti, kimileri ise gerçeği örtbas edip kâfir oldu. Allah dileseydi, onlar birbirleriyle çatışmaz / vuruşmazlardı. Ama Allah *(kim neyi hak ettiyse en uygun şekilde)* dilediğini yapar.

254. Ey iman edenler! Alım-satımın / para ve pulun, dostluğun ve şefaatin olmadığı bir gün gelmezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden *(Allah için başkalarına)* harcayın. *(bu yükümlülüğü yerine getirmeyen)* Nankör kâfirler, zalimlerin ta kendileridir!

255. **Allah** kendisinden başka **ilâh** olmayandır! **O**'dur her zaman diri olan ve her şeyi ayakta tutan! **O**'nu ne **uyuklama**, ne de **uyku** tutar! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi **O**'nundur. Kimin haddine ki, **O**'nun izni olmadan huzurunda *(bir başkasına)* şefaat etsin! İnsanların hâlihazırda yaşamakta olduklarını ve gelecekte neler yaşayacaklarını *(dünya ve âhirette nelerle karşılaşacaklarını)* **O** bilir. Halbuki onlar, **O**'nun *(zat ve sıfatları)* hakkındaki bilgiden, sadece **O**'nun dilediği *(ve bildirdiği)* kadarını bilebilirler. **O**'nun **kürsî**'si, *(arşı yanında çok küçük olmasına rağmen)* bütün gökleri ve yeri kuşatmıştır. O muhteşem göklerle yeri koruyup ayakta tutmak **O**'na asla zor gelmez. Öyle ulu, öyle büyüktür **O**!

256. Dinde asla **zorlama** yoktur! Çünkü, **doğru** ile **eğri** *(hak ile batıl)* birbirinden kesinlikle ayrılmıştır. Artık kim, **tâğut**'u *(kendi sapık yoluna insanları zorlayan kişi ve kurumları)* reddeder de Allah'a iman ederse, o hiç kopmayan sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah'tır her şeyi işiten ve bilen.

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِۜ
وَالَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ
النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ي حَٓاجَّ اِبْرٰه۪يمَ ف۪ي رَبِّه۪ٓ
اَنْ اٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَۢ اِذْ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ رَبِّيَ الَّذ۪ي يُحْي۪
وَيُم۪يتُۙ قَالَ اَنَا۬ اُحْي۪ وَاُم۪يتُۜ قَالَ اِبْرٰه۪يمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَأْت۪ي
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ
الَّذ۪ي كَفَرَۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَۚ ﴿٢٥٨﴾ اَوْ
كَالَّذ۪ي مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَاۚ قَالَ
اَنّٰى يُحْي۪ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَاۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُۜ قَالَ كَمْ لَبِثْتَۜ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍۜ قَالَ
بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهْۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ
اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًاۜ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٥٩﴾

257. **Allah**, iman edenlerin dostu / velisi ve de yardımcısıdır; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Haktanımaz kâfirlerin ise dostları / velileri, *(insanları kendi sapık inançlarına zorlayan)* **tâğut**'tur; o da onları, aydınlıktan karanlıklara götürür. Onlar cehennemliklerdir ve orada ebedî kalacaklardır.

258. Allah kendisine mülk *(ve egemenlik)* verdiği için, Rabb'i konusunda **İbrahim**'le tartışmaya giren kimseyi *(Bâbil hükümdarı Nemrut'u)* bir düşünsene! **İbrahim** ona: **"Benim Rabbim diriltir ve öldürür!"** dediğinde o: **"Ben de diriltir ve öldürürüm."** demişti *(ve çağırdığı iki kişiden birini cellada verip, diğerini bağışlamıştı)* Bu defa **İbrahim** O'na: **"Allah güneşi doğudan doğduruyor; haydi sen onu batıdan doğdur!"** deyince, kâfir apışıp kalmıştı! Eğer zalimse bir topluluk, Allah onları doğru yola iletmez.

259. Yahut düşün, alt üst edilmiş ıpıssız duran bir şehre uğrayan o kimseyi *(Üzeyr Peygamber'i)* ki, şöyle demişti: **"Ölüp gitmiş** *(ve harab olmuş)* **bu kenti** *(ve içindekileri)* **Allah nasıl diriltir acaba?!"** Bunun üzerine Allah, onu öldürdü, **yüz yıl** beklettikten sonra diriltti ve dedi ki: **"Ne kadar süre kaldın?"** O cevap verdi: **"Bir gün yahut bir günden daha az!"** Allah buyurdu ki: **"Hayır! Sen öleli yüz yıl oldu! Ama yiyecek ve içeceğine bir bak; daha bozulmamışlar bile! Hele bak şu** *(kemikleri darmadağın olan)* **merkebine** *(onu şimdi nasıl dirilteceğiz)*! **Bütün bunlar, seni, insanlar için kudretimizin bir alâmeti yapalım diyedir. Bak bir kemiklere: Şimdi onları nasıl derleyip dizeceğiz; sonra da onlara et giydireceğiz!"** Nihayet o bunu, apaçık görüp anlayınca dedi ki: **"Gerçekten Allah'ın her şeye nasıl güç yetirdiğini iyice anlamış bulunuyorum."**

الجزء الثالث سورة البقرة

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ رَبِّ اَرِنٖي كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰىۜ قَالَ اَوَلَمْ
تُؤْمِنْۜ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبٖيۜ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ
الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتٖينَكَ سَعْيًاۜ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ
حَكٖيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فٖي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍۜ
وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٦١﴾ اَلَّذٖينَ
يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَٓا اَنْفَقُوا
مَنًّا وَلَٓا اَذًىۙ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ
صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَٓا اَذًىۜ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلٖيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰىۙ كَالَّذٖي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًاۜ لَا يَقْدِرُونَ
عَلٰى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٦٤﴾

260. Bir zamanlar **İbrahim** Rabbi'ne demişti ki: **"Ey Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana bir göstermez misin?!"** Rabbi O'na: **"Yoksa inanmıyor musun?"** dediğinde **O**: **"İnanmaz olur muyum hiç! Fakat istiyorum ki,** *(inandığımı gözlerim de görsün de)* **kalbim yatışsın / mutmain olsun."** dedi. Rabbi **O**'na dedi ki: **"Dört çeşit kuş al ve onları kendine alıştır. Sonra** *(boğazlayıp)* **onların her birinin bir parçasını bir dağın başına koy; sonra da çağır onları; bak nasıl uçarak sana gelecekler! Bil ki Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır."**

261. Allah yolunda mallarını harcayan kimselerin misali, yedi başak bitiren ve her başakta yüz **dâne** bulunan bir buğday tanesine benzer. Üstelik Allah, dilediğine kat kat fazlasını da verir. **Allah, eksilmez bir güç ve zenginlik sahibidir ve her şeyi hakkıyla bilendir.**

262. Allah yolunda malını harcayan, sonra harcadığını baş kakıncı yapmayan ve eziyete dönüştürmeyen kimselerin mükâfatları Rableri katındadır. Onlara asla *(gelecekten)* bir korku yoktur ve onlar *(geçmişten de)* üzüntü duymayacaklardır!

263. Güzel bir söz söylemek ve bir kusuru bağışlamak, ardından incitme *(ve başa kakma)* gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Oysa ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve Allah, çok sabredip cezaları erteleyendir.

264. Ey iman edenler! Verdiğiniz sadakaları, baş kakıncı yaparak ve eziyete dönüştürerek boşa götürmeyin! Bu tıpkı, Allah'a ve âhiret gününe iman etmediği halde, sırf insanlara gösteriş olsun diye malını *(başkaları için)* harcayan kimsenin durumu gibidir ki, **o kimsenin hâli, üzerinde toprak bulunan, fakat sağanak yağmurda cascavlak meydana çıkan sert kaygan kayaya benzer!** Böyle kimseler, çalışıp kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Doğrusu Allah, gerçeği örtbas eden kâfirler topluluğunu asla doğru yola ulaştırmaz!

الجزء الثالث — سورة البقرة

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيتًا
مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ
اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّۜ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ
مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَٓاءُۖ
فَاَصَابَهَٓا اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا
اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّٓا اَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْاَرْضِۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِاٰخِذِيهِ اِلَّٓا اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَٓاءِۚ
وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًاۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌۚ
﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ
فَقَدْ اُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًاۜ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّٓا اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

265. Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve özlerini sağlamlaştırmak için, içten gelerek mallarını harcayanların durumu ise, tıpkı, yağmur aldığında meyvelerini iki kat veren, yağmur almasa bile çisentiyle nemlenen yüksekteki verimli bahçeye benzer. Şüphesiz ki Allah, ne yaparsanız görendir.

266. Sizden biriniz ister mi ki, içinde ırmaklar akan ve kendisine her türlü ürün ve meyveler veren bir hurma ve üzüm bahçesi olsun da, o bahçe, kendisi yaşlandığı ve çoluk-çocuğu bakıma muhtaç olduğu bir zamanda, yakıp kavuran bir kasırgayla vurulup yok olsun?! İşte Allah size, düşünesiniz diye âyetlerini böyle açıklar.

267. Ey iman edenler! Çalışıp kazandığınız şeylerin iyilerinden ve yerden sizin için yetiştirdiklerimizden *(Allah yolunda başkaları için)* harcayın! Size verilecek olsa, ancak gözlerinizi yumarak ve yüzlerinizi buruşturarak alabileceğiniz değersiz şeyleri başkalarına sadaka olarak vermeye kalkmayın! Bilin ki Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan bir zengin ve hiç kimsenin övgüsüne muhtaç olmayan bir övgü sahibidir.

268. Şeytan, sizi yoksullukla korkutmak *(ve cimrileştirmek)* suretiyle kötülüğe sürükler; Allah ise *(sizi cömertliğe sevk ederek)* size kendi katından bağışlanma ve lûtuf va'deder. **Allah,** *(ilim ve kudretiyle her şeyi kapsayan)* sınırsız bir genişliğin sahibidir ve her şeyi hakkıyla bilendir.

269. O, **hikmet**'i *(incelikleri anlama ve her şeyi yerli yerince yapma yeteneğini)* dilediğine verir. Kime **hikmet** verilirse, ona büyük hayır verilmiştir. **Aklı erenler** ancak anlayıp öğüt alır.

وَمَٓا اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُهُۜ وَمَا لِلظَّالِمٖينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا
الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَۚ وَاِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَٓاءَ
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۜ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّـَٔاتِكُمْۜ وَاللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰيهُمْ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلِاَنْفُسِكُمْۜ وَمَا تُنْفِقُونَ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ اللّٰهِۜ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الَّذٖينَ اُحْصِرُوا فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ لَا
يَسْتَطٖيعُونَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ
اَغْنِيَٓاءَ مِنَ التَّعَفُّفِۚ تَعْرِفُهُمْ بِسٖيمٰيهُمْۚ لَا يَسْـَٔلُونَ
النَّاسَ اِلْحَافًاۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ
عَلٖيمٌ ﴿٢٧٣﴾ اَلَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْۚ وَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

270. Siz *(Allah yolunda)* her ne harcar yahut harcamayı adarsanız, Allah onu mutlaka bilir. *(mâlî yükümlülüklerini yerine getirmeyen)* Zâlimlerin *(yarın)* hiç yardımcıları olmayacaktır!

271. Sadakalarınızı açıktan vermeniz / verdiğiniz sadakaları açıklamanız *(başkalarını da teşvik edeceği için)* güzel bir şeydir! Fakat yoksullara gizlice vermeniz, sizin için daha hayırlıdır ve *(böylelikle)* Allah, günahlarınızdan nicesini örter. Ve Allah, ne yapıyorsanız haberdar olandır.

272. Onları doğru yola getirmek, senin boynunun borcu değildir; ancak Allah *(lâyık oldukları için)* dilediklerini doğru yola getirir. Ve siz her ne mal harcarsanız, ancak Allah rızası için harcamanız durumunda kendi yararınızadır. Ve her ne mal harcarsanız, karşılığı size eksiksiz verilecek, hiç haksızlığa uğratılmayacaksınız.

273. Sadakalar özellikle, kendilerini **Allah Yolu**'na adadıkları için yeryüzünde *(kazanç ve ticaret amacıyla)* dolaşamayan *(ve bu yüzden yoksul düşen)* fakirlerin hakkıdır. Bilmeyenler onları iffetlerinden / soylu davranışlarından zengin sanır! Sen onları yüzlerinden tanırsın! Kendilerini ortaya koyup da kimseden bir şey istemezler! Her ne mal harcarsanız Allah mutlaka onu bilir.

274. Mallarını *(Allah için)* gece-gündüz ve gizli-açık harcayanların mükâfatları Rableri katındadır. Onların ne *(gelecekten)* bir korkuları vardır; ne de *(geçmişten)* bir kaygıları!

اَلَّذٖينَ يَاْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذٖى
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُٓوا اِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبٰوا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا فَمَنْ جَٓاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهُٓ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ
عَادَ فَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾
يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقَاتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ اَثٖيمٍ ﴿٢٧٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِىَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿٢٧٨﴾
فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَاْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاِنْ تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُؤُ۫سُ اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَاِنْ
كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ وَاَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فٖيهِ اِلَى
اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

275. Faiz yiyenler, şeytanın çarptığı / çarpıttığı kimsenin kalkışı gibi kalkar / şeytanın davranışı gibi davranırlar. Bu onların: **"Alışveriş de faiz gibidir"** demelerindendir. Oysa ki Allah, alışverişi **helal**, faizi **haram** kılmıştır. Bundan böyle artık kime Rabbinden bir öğüt / uyarı ulaşır da faizden vazgeçerse, önceki kazancına dokunulmaz ve işi Allah'a kalmıştır *(ki Allah da onu affeder)*. Ama faize devam edenler, ateşi yurt tutanlardır; orada ebedî kalacaklardır.

276. Allah **faiz gelirlerini** eksiltir, **sadakaları / gönülden bağışlananları** ise artırır. Allah, günahta direnen hiçbir nankörü sevmez.

277. İman edip, *(Allah'ın emrettiği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapan, namazını aksatmadan yerliyerince kılan ve *(arınmak üzere mâlî yükümlülüğü olan)* zekâtı veren kimselerin mükâfatları Rableri katındadır. Onların ne *(gelecekten)* bir korkuları vardır, ne de *(geçmişten)* bir üzüntüleri.

278. Ey iman edenler! Allah'tan korkun. Eğer mü'minler iseniz **faiz**'den artakalana dokunmayın.

279. Eğer faizi bırakmazsanız, **Allah** ve **Peygamberi**'nden size bir **savaş** açıldığını bilin! Tevbe eder de vazgeçerseniz, **anapara**'nız sizindir. Böylece, ne zulmetmiş ne de zulme uğramış olursunuz.

280. Eğer **borçlu** sıkıntıdaysa, ödeyebilecek güce ulaşıncaya kadar ona **süre** tanıyınız. Fakat alacağınızdan vazgeçer / tasadduk ederseniz, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirseniz!

281. Öyle bir günden sakının ki, o gün hepiniz Allah'a döndürüleceksiniz; sonra da herkese, hiç haksızlığa uğratılmadan, kazandıkları eksiksiz ödenecektir.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
فَاكْتُبُوهُۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِۖ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ
اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذ۪ي عَلَيْهِ
الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔاۜ فَاِنْ كَانَ
الَّذ۪ي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَف۪يهًا اَوْ ضَع۪يفًا اَوْ لَا يَسْتَط۪يعُ
اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِۜ وَاسْتَشْهِدُوا شَه۪يدَيْنِ
مِنْ رِجَالِكُمْۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَٓاءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰيهُمَا فَتُذَكِّرَ
اِحْدٰيهُمَا الْاُخْرٰىۜ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَٓاءُ اِذَا مَا دُعُواۜ وَلَا
تَسْـَٔمُٓوا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغ۪يرًا اَوْ كَب۪يرًا اِلٰٓى اَجَلِه۪ۜ ذٰلِكُمْ
اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُٓوا اِلَّٓا
اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُد۪يرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَاۜ وَاَشْهِدُٓوا اِذَا تَبَايَعْتُمْۖ وَلَا يُضَٓارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَه۪يدٌۜ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْۜ وَاتَّقُوا
اللّٰهَۜ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ٢٨٢

282. Ey iman edenler! **Ödeme günü belli olan bir borç**'a girdiğiniz zaman, onu mutlaka yazın *(aranızda senet yapın)*: **Bir yazıcı**, onu **doğru / âdil** bir şekilde yazsın! Hiçbir yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde onu yazmaktan kaçınmasın. Borçlu da yazdırsın; Rabbi olan Allah'tan korksun ve ondan hiçbir şey eksiltmesin! Eğer borçlanan kişi, **aklı ermez** yahut **yetersiz** yahut **söyleyip yazdıramaz** birisi ise, onun yerine **veli**'si, doğru ve âdil bir şekilde yazdırsın. Ve erkeklerinizden **iki kişi**'yi şahit tutunuz. Eğer iki erkek yoksa, razı olacağınız kimselerden **bir erkek** ile **iki kadın**'ı şahit tutunuz ki, iki kadından biri şaşırıp yanılırsa diğeri ona hatırlatsın *(ve siz şahitlik işini, değişen durum ve şartlara göre düzenleyip ayarlayınız da, herhangi bir hak zayiine fırsat vermeyiniz)*! Ve şahitler, çağrıldıkları zaman şahitlikten kaçınmasınlar! Az olsun-çok olsun, **borçlarınızı, ödeme günüyle birlikte yazmaktan üşenmeyiniz**! Bu, Allah katında daha doğru, şahitlik için daha sağlam ve şüpheye düşmemenize daha uygundur. Eğer alışverişleriniz, aranızda yaptığınız peşin ticaretler ise, yazmayabilirsiniz. Alış-veriş yaptığınızda şâhit bulundurun. Ne **yazıcı**'ya ne de **şahit**'e zarar verilmesin / ne **yazıcı** ne de **şâhit**, *(şahitlikten kaçınmak veya yanlış şahitlik yapmak veya hatalı yazmak gibi herhangi bir)* zarar vermesin! Eğer böyle yaparsanız, bu sizin için bir buyruktan çıkma *(bir fısk)*'dır. Allah'ın emirlerine muhalefet etmekten sakının; *(bilin ki)* **O** size öğretiyor. Her şeyi hakkıyla bilen yalnız Allah'tır.

سُورَةُ الْبَقَرَةِ — الْجُزْءُ الثَّالِثُ

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ
فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَاِنَّهُٓ اٰثِمٌ
قَلْبُهُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوا مَا فٖٓى اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوهُ
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ اٰمَنَ الرَّسُولُ بِمَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ
وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهٖ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ
نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَٓا اِنْ نَسِينَٓا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَٓا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
اَنْتَ مَوْلٰينَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

283. Eğer yolculukta *(veya benzeri bir engelli durumda)* olur da **yazdıracak kimse bulamazsanız**, *(yazmak ve senet yapmak yerine borçludan)* **rehin** almak da yeterlidir. Ama eğer birbirinize güveniyorsanız *(ve bu yüzden ne senet ne de rehin almamışsanız)*, o zaman kendisine güvenilen kişi, *(gününde)* borcunu ödesin ve Rabbi olan Allah'tan korksun. **Şâhitliği gizlemeyin** *(ve de şahitlikten geri durmayın)*. **Çünkü, şahitliği gizleyenin kalbi gerçek günahkârdır!** Allah ne yaparsanız bilendir.

284. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizde tuttuklarınızı ister açıklayın ister gizleyin, Allah sizi onlarla hesaba çekecek ve dilediklerini bağışlayıp, dilediklerini cezalandıracaktır. Allah her şeye gücü yetendir.

285. **Allah'ın Elçisi**, Rabbinden kendisine ne indirildiyse iman etti ve **mü'minler** de iman ettiler. Hepsi de Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine: **"O'nun elçilerinden hiç birini ayırt etmeyiz!"** diyerek iman ettiler. **"İşittik ve itaat ettik! Ey Rabbimiz, sensin bağışlayan! Ve sonunda dönüş sanadır."** dediler.

286. Allah hiç kimseye *(dinde)* gücünün üstünde sorumluluk yüklemez. Kişinin kendi yararına olacak iyilikler ve kendi zararına olacak kötülükler, onun bizzat kendi işledikleridir. *(ey mü'minler, deyiniz ki)*: **"Ey Rabbimiz! Unutarak yahut yanılarak işlediklerimizden bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize de ağır yük** *(altından kalkamayacağımız yükümlülükler)* **yükleme! Ey Rabbimiz! Güç yetiremeyeceğimiz yükü** *(sıkıntı ve musîbeti)* **bize taşıtma! Günahlarımızı bağışla, bize yar muamelesi yaparak rahmetinle bizi koru! Sensin bizim mevlâmız / efendimiz / sâhibimiz! Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"**

3. ÂLU İMRÂN SÛRESİ
Medine döneminde inmiştir.
200 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Mîm** *(ve benzeri harflerden, anlayacağınız bir Kitap bu)*!
2. O **Allah** ki, kendisinden başka **tanrı** yoktur. Her zaman diridir ve her şeyi ayakta tutan / evreni idare edendir!
3. Kendinden önceki kitapları doğrulamak üzere **Bu Kitab**'ı sana boşuna değil gerçek bir nedenle ve de gerçeği ortaya koymak üzere bölüm bölüm / parça parça **O** indirmiştir. **Tevrat** ve **İncil**'i de **O** indirmişti.
4. Evet daha önce, insanlar için doğru yolun kılavuzları olarak *(Tevrat ve İncil'i O indirmişti)*. Ve *(şimdi de)*, **doğruyu eğriden ayırt eden / ettiren Furkan**'ı *(Kur'an'ı)* indirdi! Kuşkusuz, Allah'ın âyetlerini tanımayan kâfirler için çetin bir azap vardır. Şüphesiz ki Allah, gücü karşısında durulmayan ve öcünü komayıp alandır.
5. **O** öyle bir **Allah** ki, ne yerde ne de gökte hiçbir şey **O**'na gizli kalmaz.
6. **O**'dur, ana karnında size dilediği şekli veren *(ve İsa'yı da aynı şekilde ana karnında yaratıp biçimlendiren)*! **O**'ndan başka **tanrı** yoktur; gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.
7. **O**'dur sana **Kitab**'ı indiren! **O**'nun **muhkem** olan âyetleri, **Kitabın özü**'nü / **esası**'nı oluştururlar. Bir de **müteşâbih**'ler vardır ki, yüreklerinde eğrilik bulunanlar, kafaları karıştırmak ve gelecekle ilgili tahminler *(te'viller)* yürütmek üzere **Kitab**'ın **müteşâbihleri**'ne takılırlar. Halbuki, onların te'vilini / gelecekte nasıl sonuçlanacaklarını ve de içyüzlerinin ne ve nasıl olduğunu Allah'tan başkası bilmez. **Bilgide** *(vahiyde)* **sebat edip derinleşmiş olanlar** derler ki: **"Bizim bunlara imanımız tamdır; çünkü hepsi de Rabbimiz katındandır. Gerçekleri ancak aklı erenler kavrarlar."**
8. **"Ey Rabbimiz! Bizi** *doğru yol*'**a ilettikten sonra yüreklerimizi eğriltme ve katından bize bir rahmet ver! Şüphesiz ki sen sonsuz bahşeden / bütün dilekleri verensin!"**
9. **"Ey Rabbimiz! Sen ki, geleceğinde hiç kuşku olmayan bir günde bütün insanları toplayacak** *(ve onları yargılayacak)***sın. Allah asla verdiği sözden caymaz."**

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَدَأْبِ
اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ اِلٰى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فٖي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فٖي
سَبٖيلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ
وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُو۬لِي
الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَٓاءِ
وَالْبَنٖينَ وَالْقَنَاطٖيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذٰلِكَ مَتَاعُ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ
اَؤُ۬نَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذٖينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَا وَاَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

حزب ٣

10. **İnkâr edenler**'e Allah karşısında ne malları, ne de çocukları asla fayda vermeyecektir. Ve onlar, cehennem yakıtıdırlar!

11. Tıpkı **Firavun soyu**'nun ve onlardan öncekilerin başlarına geldiği gibi! Onlar ki, âyetlerimizi yalan saymışlardı da, günahları sebebiyle Allah onları kıskıvrak yakalamıştı. Doğrusu Allah, azabı çok şiddetli olandır!

12. İnkâr edenlere söyle: Mutlaka yenilecekler ve topluca **Cehennem**'e sürüleceklerdir! Orası ne kötü sığınaktır!

13. *(Bedir savaşında)* Birbirleriyle çarpışan iki toplulukta, sizin için alınacak bir ibret vardır: O iki topluluktan biri, Allah yolunda vuruşuyor / savaşıyordu; diğeri ise, gerçeği örtbas eden kâfir bir topluluktu. Onları *(mü'minler)* bizzat göz görüşüyle kendilerinden iki kat fazla görüyorlardı. Fakat Allah, yardımıyla dilediğini destekliyordu. Kuşkusuz bunda, basireti olan / işin iç yüzünü kavrayanlar için kesin bir ibret vardır.

14. Kadınların, oğulların, yığınlarla altın ve gümüşün, süslü ve çekici atların, davarların, ekinlerin sevgisi / tutkusu hoş ve çekici gösterildi insanlara; ama bunlar dünya hayatının geçici metaıdır. Asıl güzel sonuç Allah'ın yanındadır.

15. De ki: Bunlardan daha hayırlısını size haber vereyim mi? **"Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefetten sakınanlara, Rableri katında, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennet bahçeleri, *(sıkıntı verici her şeyden)* arındırılıp tertemiz kılınmış eşler ve bir de Allah'ın rızası vardır."** Allah kullarını görüp durandır.

اَلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اِنَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِۚ ﴿١٦﴾ اَلصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُو۬لُوا الْعِلْمِ قَٓائِمًا بِالْقِسْطِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُۜ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ
وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا
جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ
اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَاِنْ حَٓاجُّوكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ
وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِۜ وَقُلْ لِلَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ
وَالْاُمِّيِّنَ ءَاَسْلَمْتُمْۜ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْاۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُۜ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ اِنَّ
الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقٍّۙ
وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِۙ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ﴿٢١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۘ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

16. Onlar ki: **"Ey Rabbimiz! Sana inandık; bizim günahlarımızı bağışla ve Cehennem azabından bizi koru!"** derler.

17. Ne mutlu, zorluklara karşı *(dinlerinde)* sabredenlere, imanlarını yaşantılarıyla doğrulayanlara, Rablerine yürekten bağlı olanlara, servetlerini Allah için harcayanlara ve günahları için seherlerde gözyaşı döküp Rablerinden bağışlanma dileyenlere!

18. Allah, melekler ve ilim sâhipleri, adâleti ölçü alarak şöyle tanıklık ettiler: **"O Allah ki, kendisinden başka kulluk edilmeye lâyık hiçbir ilâh yoktur."** Evet, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapan kulluğa lâyık tek ilâh O'dur.

19. Şüphe yok ki Allah katında tek din, *(insanın kendisini Allah'a tam teslim etmesi demek olan)* **İslam**'dır. **Kitap Ehli** ancak, kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki ihtirastan dolayı ayrılığa düştüler! Kim, Allah'ın âyetlerini tanımazsa bilsin ki, Allah hesabı çarçabuk görendir!

20. Eğer hâlâ seninle tartışmak isterlerse, onlara de ki: **"Ben ve bana uyanlar, yüzümüzü / yönümüzü / özümüzü Allah'a çevirdik ve O'na teslim olduk!" Kitaplılar**'a da, kitaplı olmayan **Ümmî** *(cahil putperest)***ler**'e de, de ki: **"Kendinizi** *(Allah'tan gelen bütün emirlere)* **tam teslim ediyor** *(müslüman oluyor)* **musunuz?!"** Eğer onlar hakkıyla teslim olur / **İslâm**'a girerlerse, ancak o zaman doğru yolda olurlar. Yok eğer yüz çevirirlerse, sana düşen, ancak gerçeği iletmektir. Allah kullarını görüp durandır.

21. Allah'ın âyetlerini tanımayıp inkâr eden, peygamberleri *(ve onların getirdikleri gerçekleri)* zâlimce öldüren, doğruluğu ve adâleti emretmekte olan insanları katleden *(o zâlim)*leri müjdele ki: **Kendilerini can yakan bir azapla müjdele!**

22. Onların bütün yaptıkları hem dünyada hem de âhirette boşa gitmiştir ve onlara kimse yardım etmeyecektir!

الْجُزْءُ الثَّالِثُ سُورَةُ اٰلِ عِمْرَانَ

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا نَص۪يبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتَابِ
اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَر۪يقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّٓا اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍۖ وَغَرَّهُمْ
ف۪ي د۪ينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ
لَا رَيْبَ ف۪يهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَٓاءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَٓاءُۘ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَٓاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَٓاءُۜ بِيَدِكَ
الْخَيْرُۜ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِۘ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّۘ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِر۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۚ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ ف۪ي شَيْءٍ اِلَّٓا اَنْ تَتَّقُوا
مِنْهُمْ تُقٰيةًۜ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُۜ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَص۪يرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ
اِنْ تُخْفُوا مَا ف۪ي صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُۜ وَيَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٢٩﴾

23. Görmüyor musun şu kendilerine **Kitap**'tan bir pay verilenleri ki, onlar, kendi aralarında hakem olması için **Allah'ın Kitabı**'na çağrıldıklarında, içlerinden *(ileri gelen)* **bir topluluk**, hiç umursamadan yüzçevirip gidiyorlar.

24. Çünkü onlar: **"Sayılı birkaç gün dışında bize** *(ahirette)* **asla ateş dokunmayacaktır!"** demişler ve kendiliklerinden uydurmakta oldukları şeyler onları dinlerinde yanıltıp aldatmıştır!

25. Peki, ya geleceğinde hiç kuşku olmayan bir günde onları *(yargılamak üzere)* topladığımızda, kimseye bir haksızlık yapılmaksızın ne kazandılarsa kendilerine eksiksiz verileceği gün ne yapacaklar?!

26. De ki: **"Ey mülkün** *(ve egemenliğin)* **sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü** *(ve egemenliği)* **dilediğine verirsin! Ve dilediğinden mülkü** *(ve egemenliği)* **alırsın. Dilediğini yükseltir, dilediğini alçaltırsın! Her türlü hayır** *(güç ve iktidar)* **senin elindedir. Kuşku yok ki, sen her şeye güç yetirensin."**

27. **"Geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine dürer koyarsın. Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarırsın! Ve dilediğine hesapsız rızık verirsin."**

28. Mü'minler mü'minleri bırakıp da kâfirleri veli *(dost/müttefik/yönetici)* edinmesinler! Kim böyle yaparsa, onun Allah ile bir ilgisi kalmaz! Ancak, onlardan *(gelebilecek baskılardan)* korkup korunmanız müstesnadır! Fakat *(bilesiniz ki)* Allah sizi, kendisine karşı uyarıyor. Ve sonuçta gidiş Allah'adır.

29. De ki: İçinizde tuttuklarınızı / düşünüp tasarladıklarınızı / kurguladıklarınızı açığa vursanız da, gizleseniz de Allah bilir! O, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Allah, her şeye güç yetirendir.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ
مِنْ سُوٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُٓ اَمَدًا بَعِيدًا ۘ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ
نَفْسَهُ ۘ وَاللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ۚ ﴿٣٠﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۘ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٣١﴾ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ
عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۙ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۘ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ۚ ﴿٣٤﴾ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنّ۪ي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي
بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنّ۪ي ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا
وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنّ۪ي وَضَعْتُهَٓا اُنْثٰى ۘ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ۘ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنّ۪ي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنّ۪ٓي اُع۪يذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّج۪يمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ
وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۘ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا
الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يَا مَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا ۘ قَالَتْ
هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۘ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

30. O gün herkes, iyi-kötü ne yaptıysa yanında hazır bulacak ve işlediği kötülüklerle kendi arasında çok uzak bir mesafe olsun isteyecek! Allah, sizi kendisine karşı uyarıyor! Doğrusu **O**, kullarına çok merhametlidir.

31. De ki: **"Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, O da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Doğrusu Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir."**

32. De ki: **"Allah'a ve Peygamber'e itaat edin!"** Eğer yüz çevirirlerse, bilsinler ki Allah, hakkı örtbas eden kâfirleri sevmez.

33. Kuşkunuz olmasın ki Allah **Âdem**'i, **Nuh**'u, **İbrâhim** ve **İmran Âilesi**'ni, *(kendi zamanlarında)* diğer tüm insanlara üstün ve seçkin kılmıştır.

34. Bunlar hep birbirlerinin soyundan *(ve aynı üstünlükleri taşıyan)* kimselerdir. Allah, *(her içten dileği)* işiten ve *(herkesin neye lâyık olduğunu)* hakkıyla bilendir.

35. Hani bir vakitler **İmrân'ın Hanımı** demişti ki: **"Ey Rabbim! Şu karnımdakini,** *(her şeyden)* **özgür ve âzâde olarak yalnız sana adadım; bunu benden kabul et. Şüphesiz ki sen,** *(duaları)* **işiten ve** *(niyetleri)* **bilensin."**

36. Doğum yapınca, Allah onun ne doğurduğunu bildiği halde, **O** diyordu ki: **"Rabbim! O'nu ben** *(oğlan beklerken)* **kız doğurdum! Elbette erkekle kız bir olmaz! Ve adını Meryem koydum. O'nu ve soyunu, kovulmuş şeytan'dan senin korumana emanet ediyorum."**

37. Rabbi **O**'nu güzel bir şekilde kabul etti ve **O**'nu güzelce yetiştirdi ve bakımıyla **Zekeriyya**'yı görevlendirdi. **Zekeriyya**, Meryem'in bulunduğu mihraba *(mabeddeki özel bölüme)* her girdiğinde, **O**'nun yanında *(olağanüstü ve mevsim dışı bir şekilde)* yiyecekler buluyordu! **"Ey Meryem! Bunlar sana nereden geliyor?!"** diye sorduğunda, Meryem: **"Bunlar** *(bana)* **Allah katındandır. Şüphesiz ki Allah dilediğine hesapsız rızık verir."** dedi.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
ذُرِّيَّةً طَيِّبَةًۚ اِنَّكَ سَم۪يعُ الدُّعَٓاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ
قَٓائِمٌ يُصَلّ۪ي فِي الْمِحْرَابِۙ اَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا
بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٣٩﴾
قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَت۪ي
عَاقِرٌۜ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَٓاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ
ل۪ٓي اٰيَةًۜ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًاۜ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ كَث۪يرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ قَالَتِ
الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰيكِ
عَلٰى نِسَٓاءِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُت۪ي لِرَبِّكِ وَاسْجُد۪ي
وَارْكَع۪ي مَعَ الرَّاكِع۪ينَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ نُوح۪يهِ
اِلَيْكَۜ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ
مَرْيَمَۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ
يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُۗ اسْمُهُ الْمَس۪يحُ ع۪يسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَج۪يهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَ ﴿٤٥﴾

38. İşte o an, *(çocuğu olmayan)* **Zekeriyya**, Rabbi'ne şöyle yalvardı: **"Rabbim! Katından bana** *(da)* **temiz bir soy / zürriyet ver! Şüphesiz ki sen, duaları işitensin."**

39. **Mihrab**'a *(mabeddeki özel bölüme)* çekilip namaz kıldığı sırada melekler **O**'na şöyle seslendiler: **"Allah seni, kendi sözü'nü** *(ol emriyle meydana gelecek olan Îsâ'yı)* **doğrulayacak olan, üstün özelliklere sahip, kötülüklere karşı kendini tutan ve erdemli bir peygamber olan,** ***Yahyâ*** **ile müjdeliyor!"**

40. Zekeriyya *(şaşkınlık içinde)* dedi ki: **"Ey Rabbim! Ben bu kadar yaşlanmışken ve eşim de** *(çocuk doğuramayacak)* **kısır bir kadınken, benim nasıl oğlum olur?!"** O buyurdu ki: **"İşte böyle; Allah dilediğini yapar!"**

41. O zaman Zekeriyya şöyle dedi: **"Ey Rabbim! Öyleyse bana bunun** *(böyle olacağı)* **hakkında bir alâmet / bir işâret ver!" Rabbi dedi ki: "Alâmetin:** *(sapasağlam olmana rağmen)* **Üç gün boyunca kimseyle konuşamayıp, sadece işâretle anlaşabilmendir! Artık Rabbini çokça an ve sabah-akşam O'nu yücelt / tesbih et!"**

42. Hani melekler demişlerdi ki: **"Ey Meryem! Allah seni seçti ve de arındırdı. Seni** *(kendi dönemindeki)* **bütün dünya kadınlarına tercih edip üstün kıldı."**

43. **"Ey Meryem! Rabbine gönülden boyun eğ, secde et ve rükû edenlerle birlikte rükû et / cemâatle namaz kıl."**

44. İşte bunlar, bilinmeyen *(gayb)* haberlerden sana vahyettiklerimiz! İçlerinden, **Meryem**'e kim bakacak diye aralarında kalemleriyle **kur'a** çektikleri ve birbirleriyle ateşli tartışmalar yaptıkları sırada sen yanlarında değildin.

45. Hani melekler demişlerdi ki: **"Ey Meryem! Şüphesiz ki Allah seni, kendisinin bir sözüyle meydana gelecek olan ve hem dünya hem de âhirette saygın ve** *(Allah'a)* **yakın kılınanlardan olacak olan** ***Meryem Oğlu İsa Mesih*** **ile müjdeliyor."**

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ
رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكِ
اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ
﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ
رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِ
الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي
بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ
الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ
اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

حزب ٤

46. **"O, insanlara, hem** *(mûcizevî bir şekilde)* **beşikteyken, hem de** *(peygamber olarak gönderildiğinde)* **yetişkin iken,** *(Allah'ın kendisine vahyettiklerini tebliğ edip)* **konuşacak ve iyilerden-ilerigelenlerden** *(sâlihlerden)* **olacak."**

47. O vakit Meryem dedi ki: **"Ey Rabbim! Hiçbir beşer bana dokunmamışken, nasıl olur da benim çocuğum olur?!"** O dedi ki: **"İşte böyle; Allah dilediğini yaratır. Bir şey yapmak istediğinde ona sadece 'Ol!' der; o da olur!"**

48. Allah **O**'na **Kitab** ile **Hikmet**'i; **Tevrat** ve **İncil**'i öğretecek.

49. **O**'nu İsrâil Oğulları'na elçi gönderecek ve **O** onlara şöyle diyecek: **"Ben size, Rabbinizden açık bir işâret** *(mu'cize)* **ile geldim. Bakın: Size ben çamurdan bir kuş sûreti / maketi yapıp ona üfleyeceğim; sonra o Allah'ın izniyle kuş olacak. Allah'ın izniyle doğuştan körleri ve alacalı hastaları iyileştireceğim ve ölüleri dirilteceğim. Evlerinizde neler yediğinizi ve neler biriktirdiğinizi size haber vereceğim. Eğer mü'minler iseniz sizin için bunda** *(peygamberliğimin doğruluğuna)* **açık bir belge / işâret vardır."**

50. **"Size, benden önce indirilmiş bulunan Tevrat'ı doğrulamak üzere geldim. Size** *(işlediğiniz ağır suçlardan dolayı)* **haram kılınan şeylerden nicesini helal kılmaya geldim! Size Rabbinizden açık bir belge** *(mûcize)* **ile geldim. Allah'tan sakının ve bana itaat edin."**

51. **"Şüphesiz ki Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir! O'na kulluk edin. Doğru yol budur."**

52. **Îsâ**, onların inkâr edeceklerini sezince dedi ki: **"Kimdir bana Allah'a giden yolda yardım edecek olanlar?"** Havârîler dediler ki: **"Bizleriz senin Allah yolunda yardımcıların! Biz Allah'a iman ettik. Sen şâhit ol ki biz,** *(Allah'tan gelen her şeye)* **teslim olan** *(müslüman)***larız."**

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِد۪ينَ
﴿٥٣﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِر۪ينَ۟ ﴿٥٤﴾ اِذْ
قَالَ اللّٰهُ يَا ع۪يسٰٓى اِنّ۪ي مُتَوَفّ۪يكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذ۪ينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذ۪ينَ
كَفَرُٓوا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
ف۪يمَا كُنْتُمْ ف۪يهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَد۪يدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۘ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ
﴿٥٦﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّ۪يهِمْ
اُجُورَهُمْۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَ ﴿٥٧﴾ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ
مِنَ الْاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَك۪يمِ ﴿٥٨﴾ اِنَّ مَثَلَ ع۪يسٰى عِنْدَ
اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَۜ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
﴿٥٩﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَر۪ينَ ﴿٦٠﴾ فَمَنْ
حَٓاجَّكَ ف۪يهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
نَدْعُ اَبْنَٓاءَنَا وَاَبْنَٓاءَكُمْ وَنِسَٓاءَنَا وَنِسَٓاءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا
وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦١﴾

53. **"Ey Rabbimiz! Biz senin indirdiklerine iman ettik ve Peygamber'e uyduk. O halde bizi** *(Allah'ın birliği ve İsâ'nın peygamberliğine)* **tanık olup kabul edenlerle birlikte yaz."**

54. Derken, *(inkâr edenler)* tuzaklarını kurdular. Allah da tuzağını kurdu / onları kendi tuzaklarına düşürdü; şüphesiz ki Allah *(hainlere karşı)* en iyi tuzak kurandır.

55. Nitekim Allah buyurdu ki: **"Ey Îsa! Seni ben** *(onların arasından)* **çekip alacağım; katıma yükselteceğim ve kâfirlerden kurtarıp uzaklaştıracağım. Sana uyanları da, kıyamet gününe kadar kâfir olanların üstünde tutacağım. Sonra da hepiniz bana döneceksiniz ve üzerinde tartışıp durduğunuz konuda aranızda** *(gerçek / doğru)* **hükmü vereceğim."**

56. **"İnkâr edenleri ise, hem dünyada hem de âhirette çetin bir azaba uğratacağım. Ve onların hiç yardımcıları olmayacak."**

57. **"İman edip, doğru ve yararlı** *(sâlih)* **işler yapanların mükâfatını ise eksiksiz vereceğim. Allah zâlimleri aslâ sevmez."**

58. İşte bunları sana biz, *(peygamberliğini doğrulayan)* âyetler / belgeler ve hikmet yüklü bir öğüt / kitap olarak okuyup sunuyoruz.

59. Şüphe yok ki, Allah katında **Îsa**'nın durumu da, tıpkı **Âdem**'in durumu gibidir: Şöyle ki Allah, **Âdem**'i de *(anasız-babasız)* topraktan yapmış, sonra **O**'na **"Ol!"** demiş, **O** da olmuştur.

60. Bu bilgiler, sana Rabbinden gelen bir **hak**'tır; sakın kuşkuya düşenlerden olma!

61. Artık, sana gelen bunca ilimden sonra **O**'nun *(Îsa'nın)* hakkında kim seninle tartışırsa, de ki: **"Gelin! Biz ve siz oğullarımızı, kadınlarımızı ve kendimizi çağıralım; sonra da: 'Allah'ın la'neti yalancılar üzerine olsun!' diye içten bir yakarışla yalvaralım** *(var mısınız)*?!**"**

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۜ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٦٢﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ
بِالْمُفْسِد۪ينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَٓاءٍ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِه۪ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ
بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَٓاجُّونَ ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ
وَمَٓا اُنْزِلَتِ التَّوْرٰيةُ وَالْاِنْج۪يلُ اِلَّا مِنْ بَعْدِه۪ ۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٦٥﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ حَاجَجْتُمْ ف۪يمَا لَكُمْ بِه۪ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَٓاجُّونَ ف۪يمَا لَيْسَ لَكُمْ بِه۪ عِلْمٌ ۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ اِبْرٰه۪يمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ
كَانَ حَن۪يفًا مُسْلِمًا ۜ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٦٧﴾ اِنَّ اَوْلَى
النَّاسِ بِاِبْرٰه۪يمَ لَلَّذ۪ينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا ۜ
وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يُضِلُّونَكُمْ ۜ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَٓا
اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

62. İşte *(Îsa hakkında)* olup bitenlerin doğrusu budur ve *(O asla tanrının oğlu değildir ve)* Allah'tan başka hiçbir tanrı yoktur. Şüphesiz ki Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.

63. Yine de *(Allah'ın birliği akîdesinden)* yüz çevirirlerse, şüphesiz ki Allah, *(inançta)* bozgunculuk yapanları bilendir.

64. De ki: **"Ey Kitap Ehli! Sizinle bizim aramızdaki şu ortak söze / inanca gelin: *Allah'tan başkasına tapmayalım, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp da ve de Allah'ın yanı sıra birbirimizi rab* / tanrı edinmeyelim."** Yine de yüz çevirirlerse onlara deyin ki: **"Şâhit olun! Biz yalnızca Allah'a teslim olan** *(müslüman)***larız."**

65. Ey Kitap Ehli! Tevrat ve İncil, **İbrahim**'den sonra indiği halde, siz nasıl olur da **O**'nun *(Yahudi veya Hıristiyan olduğu)* hakkında tartışmaya girersiniz?! Hiç düşünmez misiniz?!

66. Haydi diyelim, sizler bilginiz olan konuda tartıştınız; fakat hiç bilginiz olmayan bir konuda niçin tartışırsınız?! Allah *(tartıştığınız bu konuyu)* biliyor fakat, siz bilmiyorsunuz.

67. **İbrahim** ne **Yahudi**, ne de **Hıristiyan**'dı; fakat **O**, hiçbir batıla meyletmeyen *(hanif)* ve Allah'a tam teslim olan bir müslümandı; elbette ki **O**, Allah'a ortak koşan müşriklerden de değildi.

68. Bu sebepten, insanlar içinde **İbrahim**'e en yakın olanlar, hiç kuşkusuz **O**'na tâbi olanlarla, şu **Elçi** ve *(O'na iman eden)* **mü'minler**'dir. Allah da, ancak mü'minlerin velisidir.

69. **Kitap Ehli**'nden *(ileri gelen)* bir grup, sizi saptırmak istiyor! Fakat onlar, ancak kendilerini saptırıyorlar ama farkında değildirler.

70. **Ey Kitap Ehli**! Sizler, gerçeği gözlerinizle gören / gerçeğe şâhit olan kimseler olduğunuz halde, Allah'ın âyetlerini nasıl örtbas edip kâfir oluyorsunuz?!

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
اٰمِنُوا بِالَّذٖٓي اُنْزِلَ عَلَى الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُٓوا
اٰخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُٓوا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دٖينَكُمْ
قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰٓى اَحَدٌ مِثْلَ مَٓا اُوتٖيتُمْ اَوْ
يُحَٓاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتٖيهِ مَنْ
يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظٖيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ اِنْ
تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِدٖينَارٍ لَا
يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَٓائِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ
عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبٖيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقٖينَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلٖيلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا
يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكّٖيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٧٧﴾

71. **Ey Kitap Ehli! Hakk**'ı bilip duruyorken, onu niçin **batıl** ile karıştırıp gizliyorsunuz?!

72. Kitap Ehli'nden *(ileri gelen)* bir topluluk dedi ki: **"İman edenlere indirilene** *(Kur'an'a)* **gündüzün inanın, akşamleyin onu inkâr edin; belki böylelikle** *(kuşkuya düşerler de dinlerinden)* **dönerler!"**

73. Yine onlar dediler ki: **"Sizin dininize uyanlardan başka hiç kimseye inanmayın!"** Sen de ki: **"Doğru yol ancak Allah'ın yoludur. İsterse** *(vaktiyle)* **size verilen gerçeğin benzeri** *(şimdi)* **bir başkasına** *(Muhammed'e)* **verilmiş olsun! Yoksa onlar** *(müslümanlar)* **Rabbinizin katında sizin aleyhinize delil getireceklerdir!"** Ve sen onlara de ki: "*(peygamberlik ve benzeri)* **Her türlü lûtuf, tamamıyla Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah,** *(ilim ve kudretiyle her şeyi kapsayan)* **sınırsız bir genişliğin sahibidir ve her şeyi hakkıyla bilendir."**

74. **O**, rahmetini *(vahyi, risaleti)* dilediğine ayırır / tahsis eder. Allah çok büyük lûtuf sahibidir.

75. **Kitap Ehli**'nden öylesi vardır ki, kendisine yüklerle emanet bıraksan, onu sana eksiksiz geri öder. Öylesi de vardır ki, bir kuruş dahi emanet etsen, tepesine dikilmedikçe onu sana geri vermez. Çünkü onlar inanırlar ki: **"Okuma yazması olmayan** *(geri kalmış)* **uluslara karşı bizim herhangi bir** *(dinî-ahlâkî)* **sorumluluğumuz yoktur!"** Bununla onlar Allah'a, bilerek yalan yakıştırırlar.

76. Halbuki hiç de öyle değildir; çünkü kim *(Allah'a ve insanlara)* verdiği sözü tutar ve buyruklara sımsıkı sarılıp korunursa, hiç şüphesiz Allah, kötülüklerden korunanları *(müttakîleri)* sever.

77. Allah'a verdikleri sözü ve ettikleri yeminleri az bir pahaya satıp değiştirenler var ya, âhirette onların hiç nasipleri yoktur. Kıyamet günü Allah onlarla konuşmayacak, onların yüzüne bakmayacak ve onları koruyup temize çıkarmayacaktır. Ve onlara can yakan bir azap vardır.

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَر۪يقاً يَلْوُ۫نَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ
الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَاداً ل۪ي مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيّ۪نَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
وَالنَّبِيّ۪نَ اَرْبَاباًۜ اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾
وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ م۪يثَاقَ النَّبِيّ۪نَ لَمَٓا اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِه۪ وَلَتَنْصُرُنَّهُۜ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْر۪يۜ
قَالُٓوا اَقْرَرْنَاۜ قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا۬ مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٨١﴾
فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾
اَفَغَيْرَ د۪ينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

78. Onlardan *(ilerigelen)* **bir topluluk**, dillerini eğip bükerek **Kitab**'ı *(başka şekilde)* okurlar ki, siz onu **Kitap**'tan zannedesiniz! Halbuki o, **Kitap**'tan değildir. Onlar: **"Bu Allah katındandır"** derler. Halbuki o Allah katından değildir. Onlar Allah'a bilerek yalan yakıştırırlar.

79. Allah herhangi bir **beşer**'e **kitap**, **hüküm** ve **peygamberlik** versin de, o kalkıp insanlara: **"Allah'ın dışında O'nun yanı sıra bana da kulluk edin."** desin! Bu olacak şey değildir. Bilakis **O**, insanlara ancak şunu söylemiştir: **"Siz *(insanlara)* Kitab'ı okutan, öğreten ve onu bilen inceleyen kimseler olarak Rabbinize boyun eğen *rabbânîler* olunuz."**

80. Peygamber size, **melekler**'i ve **peygamberler**'i rabler / tanrılar edinmenizi emretmez. Siz, Allah'a teslim olan *(müslüman)*lar olduktan sonra, peygamber size hiç küfrü / inkârı emreder mi?!

81. Allah vaktiyle peygamberlerden şöyle söz almıştır: **"Ben size Kitab'ı ve *(onun uygulanma biçimi olan)* Hikmet'i verdikten *(sizi peygamber olarak gönderdikten)* sonra, size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona hemen iman etmeli ve destek olmalısınız. Bunu bu şekilde kabul ettiniz ve sorumluluğu aldınız mı?"** demiş; onlar da: **"Evet aldık ve kabul ettik!"** demişlerdir. O zaman Allah onlara demiştir ki: **"Öyleyse şâhit olun; ben de sizinle birlikte şâhit olanlardanım."**

82. Artık bundan sonra kim yüz çevirirse, onlar *(dinden çıkmış olan)* **fâsıklar**'dır.

83. Göklerde ve yerde her şey **O**'na ister istemez boyun eğmişken ve herkes sonunda **O**'na dönecekken, bu kimseler **Allah'ın Dini** dışında bir şey mi arıyorlar?

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهٖيمَ
وَاِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَٓا اُوتِيَ مُوسٰى
وَعٖيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْۖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْۘ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دٖينًا فَلَنْ
يُقْبَلَ مِنْهُۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرٖينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ
يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اٖيمَانِهِمْ وَشَهِدُٓوا اَنَّ الرَّسُولَ
حَقٌّ وَجَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ
﴿٨٦﴾ اُو۬لٰٓئِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعٖينَۙ ﴿٨٧﴾ خَالِدٖينَ فٖيهَاۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَۙ ﴿٨٨﴾ اِلَّا الَّذٖينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ
كَفَرُوا بَعْدَ اٖيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْۚ
وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الضَّٓالُّونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى
بِهٖۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٩١﴾

84. De ki: **"Biz Allah'a inandık; bize indirilene, İbrahim, İsmâil, İshak, Yakup ve Yakup Soyuna / Âilesi'ne indirilene, Mûsa, İsa ve diğer tüm peygamberlere Rablerinden verilenlere, aralarında hiç ayırım yapmadan îman ettik. Biz, sadece O'na teslim olan** *(müslüman)***larız."**

85. Kim *(her şeyiyle Allah'a teslim olmak demek olan)* **İslam**'dan başka bir **din** arar / ister / benimserse, bu kendisinden asla kabul edilmeyecek ve o âhirette her şeyini kaybedenlerden olacaktır.

86. **Peygamber**'in hak olduğuna tanık olduktan ve kendilerine açık deliller geldikten sonra îmanlarını bırakıp kâfir olan bir topluluğu Allah nasıl doğru yola ulaştırır?! Allah zâlimler topluluğunu asla doğru yola ulaştırmaz.

87. Onların cezası, Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların la'netine uğramaktır.

88. Onlar, sürekli orada kalacaklar, azapları hafifletilmeyecek ve kendilerine süre tanınmayacaktır.

89. Ama tevbe edip vazgeçen ve durumunu düzeltenler bunun dışındadır. Çünkü Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

90. İman ettikten sonra küfre dönen, sonra da küfrünü gittikçe artıranların *(son nefeslerindeki)* tevbeleri asla kabul edilmez. Onlar, yoldan / dinden ayrılmış sapkınlardır.

91. Gerçeği örtbas ederek inkâr eden ve kâfir olarak ölenlerden herhangi bir kimse, *(âhirette)* kurtulmak için dünya dolusu altını fidye verse de kabul edilmeyecektir. Onlar için can yakan bir azap vardır ve kendileri için hiçbir yardımcı yoktur.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ
اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَٓائ۪لُ عَلٰى نَفْسِه۪ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ قُلْ
فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾
قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰه۪يمَ حَن۪يفًاۜ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذ۪ي بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَم۪ينَۚ ﴿٩٦﴾ ف۪يهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰه۪يمَ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًاۜ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ
اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَب۪يلًاۜ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩٧﴾
قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ شَه۪يدٌ عَلٰى
مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَٓاءُۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا فَر۪يقًا مِنَ
الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ ا۪يمَانِكُمْ كَافِر۪ينَ ﴿١٠٠﴾

92. Sevdiğiniz şeylerden *(Allah için)* harcamadıkça, hiçbir zaman iyiliğe eremezsiniz. Ne harcarsanız Allah onu mutlaka bilir.

93. **Tevrat** indirilmeden önce **İsrail**'in *(Yakub'un)* kendisine yasakladıkları dışında bütün yiyecekler **İsrail Oğulları**'na helal idi. De ki: **"Eğer** *(bunun aksine)* **söylediklerinizde doğru / samimi iseniz, getirin** ***Tevrat*****'ı da okuyun!"**

94. Artık kim bütün bunlara rağmen, Allah adına *(şu helâldir, şu haramdır diye)* yalan uydurursa, onlar zâlimlerin ta kendileridir.

95. De ki: **"Allah'ın söylediği doğrudur; o halde, hiç eğrilmeden** *(hanif olarak)* **yürüyen ve hiçbir zaman Allah'a ortak koşanlardan olmayan İbrahim'in dinine / yoluna uyun!"**

96. İnsanlar için ilk yapılan ev, **Mekke**'deki o **mubarek** ve âlemler için **doğru yolun simgesi / merkezi / kaynağı** olan *(Ka'be)* dir.

97. Orada *(İbrahim döneminden kalma tevhidin göstergesi olan)* apaçık alâmetler vardır; **İbrahim**'in namaz kıldığı / durup ibadet ettiği yer *(olan Makam-ı İbrahim)* de bunlardandır. Oraya her giren güvendedir. **Gitmeye yol bulabilenlerin Ka'beyi haccetmeleri, Allah'ın insanlara emridir**. Fakat kim *(bunu tanımayıp)* inkâr eder / kâfir olursa bilsin ki, Allah'ın hiç kimseye / kimsenin iman etmesine ihtiyacı yoktur.

98. De ki: **"Ey Kitap Ehli! Allah'ın** *(Tevrat ve İncil'deki Muhammed'in peygamberliğiyle ilgili)* **âyetlerini niçin örtbas ederek inkâr ediyor / kâfir oluyorsunuz?! Oysa ki Allah, yapmakta olduklarınıza şahit bulunuyor!"**

99. De ki: **"Ey Kitap Ehli! Gerçeği** *(İslâmiyetin doğruluğunu)* **görüp bildiğiniz halde, Allah yolunu eğri göstermek sûretiyle iman eden insanları Allah yolundan niçin alıkoymaya / çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan asla habersiz değildir."**

100. Ey iman edenler! Eğer **Kitap Ehli**'nden *(ilerigelen)* bir topluluğa itaat ederseniz, imanınızdan sonra sizi döndürüp kâfir yaparlar.

سُورَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ — الْجُزْءُ الرَّابِعُ

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفٖيكُمْ
رَسُولُهُۜ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ١٠١
يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهٖ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ١٠٢ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمٖيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَٓاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًاۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَاۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠٣
وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٤ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذٖينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُۜ
وَاُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظٖيمٌۙ ١٠٥ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
وُجُوهٌۚ فَاَمَّا الَّذٖينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اٖيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠٦ وَاَمَّا الَّذٖينَ ابْيَضَّتْ
وُجُوهُهُمْ فَفٖي رَحْمَةِ اللّٰهِۜ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ١٠٧ تِلْكَ اٰيَاتُ
اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّۜ وَمَا اللّٰهُ يُرٖيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمٖينَ ١٠٨

101. Allah'ın âyetleri size okunup dururken ve **O'nun Elçisi** aranızdayken nasıl inkâr edebiliyorsunuz?! Oysa ki, kim Allah'a sığınıp sarılırsa, kesinlikle dosdoğru bir yola eriştirilir.

102. Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korkulup sakınılması gerekiyorsa öylece korkup sakının ve son nefesinizi **O**'na teslim olan *(müslüman)*lar olarak verin!

103. Hepiniz toptan **Allah'ın İpi**'ne *(Kitabı'na)* sımsıkı sarılın ve parçalanıp dağılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın: Hani bir zamanlar birbirinize düşmanlar idiniz de **O**, kalplerinizi birleştirmişti ve **O**'nun nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz! Ve bir ateş uçurumunun kenarındaydınız da, **O** sizi oradan kurtarmıştı! İşte Allah, doğru yolu bulasınız diye âyetlerini size böyle açıklıyor.

104. Sizden öyle bir topluluk bulunsun ki, insanları hayra çağırsın, iyiliği emretsin ve kötülükten alıkoysun. İşte onlardır umduklarına ulaşıp korktuklarından kurtulacak olanlar.

105. Kendilerine apaçık deliller / belgeler geldikten sonra parçalanıp dağılan ve ayrılığa düşenler gibi olmayın! Onlar için büyük bir azap vardır.

106. O gün, kimi yüzler apak, kimileri ise simsiyah / kapkaradır! Yüzleri simsiyah kesilenlere denilir ki: **"Demek siz, îmanınızdan sonra hakkı örtbas edip kâfir oldunuz! Öyleyse, inkâr etmenize karşılık tadın azabı!"**

107. Yüzleri bembeyaz olanlara gelince, onlar, Allah'ın rahmetinde *(Cennet'te)* olacaklar ve sonsuza dek orada kalacaklardır.

108. İşte bunlar, *(boşuna değil)* gerçeği anlatmak üzere sana okumakta olduğumuz Allah'ın âyetleridir. Allah aslâ kimseye zulmetmek istemez.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿١٠٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ اٰمَنَ
اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ
يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ
وَبَاؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ الْاَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوا
سَوَاءً مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ اٰيَاتِ اللّٰهِ اٰنَاءَ
الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

109. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır ve bütün işler, *(karşılıkları verilmek üzere)* Allah'a döndürülecektir.

110. Siz, insanlar için çıkarılmış **en hayırlı ümmet**'siniz. İyiyi / doğruyu / meşrûyu emreder, kötüyü / meşrû olmayanı önleyip alıkor ve Allah'a iman edersiniz. Keşke **Kitap Ehli** de iman etseydi, kendileri için çok hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de vardır; ama çoğu *(yoldan / dinden çıkmış)* **fâsıklar**'dır.

111. Size onlar, küçük eziyetler / geçici sıkıntılar / sataşmalar dışında asla zarar veremezler. Sizinle savaşmaya kalksalar, geri dönüp kaçarlar, sonra *(kimseden)* yardım da görmezler!

112. Onlar, bulundukları her yerde aşağılık durumda olacaklardır! Allah'ın *(müslümanlar eliyle)* vereceği bir ahit / eman yahut *(diğer)* insanların sağlayacakları bir ahit / eman olmadan *(kendi ayakları üzerinde)* duramayacaklardır. Sürekli Allah'ın âyetlerini inkâr ettikleri ve zâlimce peygamberleri öldürdükleri, buyruklara karşı geldikleri ve sınırlarını aştıkları için, Allah'ın gazabına / hışmına uğramışlar ve üzerlerine aşağılık damgası vurulmuştur!

113. Fakat onların hepsi bir değildir. **Kitap Ehli**'nden, *(son peygamberin getirdiği talimata uyarak, dinde)* dosdoğru yürüyen *(ve iman eden)* bir topluluk da vardır ki, gece boyunca Allah'ın âyetlerini, secde halinde / namazda okurlar.

114. Onlar, *(Son Peygamber'in bildirdiği şekilde)* Allah'a ve âhiret gününe inanır, iyiliği emreder, kötülükten alıkor ve hayırlarda yarışırlar. İşte onlar *(ötekiler gibi zararlı değil)* yararlı / sâlih kimselerdendir.

115. Onlar, iyilik ve hayır olarak yaptıklarının karşılığından asla yoksun bırakılmayacaklardır. Şüphesiz ki Allah, emirlerine muhalefetten sakınanları *(müttakîleri)* bilendir.

اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ مِنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔا ۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ
مَا يُنْفِقُونَ فٖي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رٖيحٍ فٖيهَا صِرٌّ
اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ۜ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ۜ وَدُّوا مَا عَنِتُّمْۚ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَٓاءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْۚ وَمَا تُخْفٖي صُدُورُهُمْ اَكْبَرُ ۜ
قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَٓا اَنْتُمْ اُو۬لَٓاءِ
تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهٖۚ وَاِذَا
لَقُوكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّاۚ وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ
الْغَيْظِ ۜ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾
اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
بِهَا ۜ وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا ۜ اِنَّ
اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحٖيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنٖينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۜ وَاللّٰهُ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿١٢١﴾

116. Hiç şüphesiz, inkâr edenleri Allah'tan ne malları, ne de çocukları asla kurtaramayacaktır! Onlar cehennemliklerdir ve orada ebedî kalacaklardır.

117. Bu dünya hayatında *(inkâr edenlerin gösteriş için)* yaptıkları harcamalar, kendilerine zulmeden *(isyankâr)* bir topluluğun ekinlerinin, dondurucu bir rüzgârla vurulup yok olmasına benzer! Allah, onlara zulmetmemiştir; fakat onlar kendilerine zulmediyorlar.

118. Ey iman edenler! Sizden olmayanlarla sırdaş / içlidışlı / müttefik olmayın! Onlar size, ellerinden gelen kötülüğü yaparlar ve sizin sıkıntıya düşmenizi isterler. Baksanıza, öfkeleri dillerinden dökülüyor! İçlerinde gizledikleri ise, daha büyüktür. Eğer düşünüp anlarsanız, âyetleri sizler için açıklamış bulunuyoruz.

119. Sizler, nasıl oluyor da onları sevebiliyorsunuz! Halbuki siz, *(onlara indirilen de dâhil)* **Kitab**'ın tamamına inandığınız halde onlar sizi sevmiyorlar! Sizinle karşılaştıklarında: **"İman ettik!"** dedikleri halde, yalnız kaldıklarında size öfkelerinden diş biliyorlar! Onlara de ki: **"Geberin öfkenizden! Şüphesiz ki Allah göğüslerdekini bilendir!"**

120. Size bir iyilik dokunduğunda bu onları üzer; başınıza bir musibet geldiğinde ise bu onları sevindirir! Eğer sabreder ve Allah'ın emirlerine titizlikle uyarsanız, onların kurdukları düzen ve tuzaklarının size hiç bir zararı olmaz! Çünkü onların yapmakta oldukları tüm şeyleri Allah çepeçevre kuşatmış bulunuyor.

121. Hani sen *(Ey Peygamber)*, mü'minleri *(Uhud savaşı öncesi)* savaş mevzilerine yerleştirmek üzere sabahın erken saatinde âilenden ayrılmıştın! Allah da her şeyi işitiyor ve biliyordu!

إِذْ هَمَّتْ طَٓائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَاَنْتُمْ
اَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
اَلَنْ يَكْفِيَكُمْ اَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلٰٓى اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ
هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ
﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ لِيَقْطَعَ
طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَٓائِبِينَ ﴿١٢٧﴾
لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِٓي اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
﴿١٣١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

122. Hani sizden iki bölük, yılgınlığa düşüp geri çekilmek üzereydi; halbuki onların dostu Allah'tı! Demek ki mü'minler ancak Allah'a güvenip dayanmalıydılar!

123. Allah **Bedir**'de sizi, çâresiz bir avuç kimseler iken nasıl zafere ulaştırmıştı! Allah'a sığınıp korunun ki, nimetlere karşılık üzerinize düşeni yapmış *(şükretmiş)* olun!

124. O vakit sen mü'minlere diyordun ki: **"İndirilmekte olan üç bin melekle Rabbinizin size imdat etmesi yetmez mi?"**

125. Yetmez mi hiç! Yeter ki siz sabredin ve **O**'na sığınıp korunun! Hattâ şu an onlar hemen üzerinize gelseler, Rabbiniz, *(silah kuşanmış)* nişanlı beş bin melekle size derhal imdat eder!

126. Allah bunu, sırf size bir müjde olsun ve kalpleriniz yatışsın diye yaptı; yoksa zafer ancak, gücü karşısında durulmayan ve herşeyi yerli yerince yapan Allah katındandır.

127. Allah, *(Bedir'e katılan)* kâfirlerden bir kısmını yoketmek ve bir kısmını da bozguna uğratıp ümitsizliğe kapılarak dönüp gitmelerini sağlamak için böyle yaptı!

128. Senin *(insanların îmanları ve gelecekleriyle ilgili)* bir yetkin / bir yargı hakkın olamaz! Allah onları ister *(doğru yola girdiklerinden dolayı)* affeder; isterse zulmedip günah işlemeye devam edeceklerinden dolayı azaba uğratır.

129. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. O, dilediğini *(lâyık olduklarından dolayı)* bağışlar; dilediğine ise *(hak ettikleri için)* azap eder. Fakat Allah'ın bağışlaması geniş, acıması sonsuzdur.

130. Ey iman edenler! Kat kat artarak ilerleyen *(bir musibet olan)* faizi yemeyin ve Allah'tan korkup sakının ki, umduğunuza erip korktuğunuzdan korunun.

131. Ve kâfirler için hazırlanan ateşten kendinizi koruyun.

132. Allah'a ve Peygamber'e itaat ediniz ki, merhamet olunasınız.

حزب ٢

وَسَارِعُوٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّق۪ينَۙ ﴿١٣٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّٓاءِ
وَالضَّرَّٓاءِ وَالْكَاظِم۪ينَ الْغَيْظَ وَالْعَاف۪ينَ عَنِ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِن۪ينَۚ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً اَوْ
ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْۖ وَمَنْ
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اللّٰهُۗ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ اُو۬لٰٓئِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَاۜ وَنِعْمَ اَجْرُ
الْعَامِل۪ينَۜ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌۙ فَس۪يرُوا فِي
الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّب۪ينَ ﴿١٣٧﴾
هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا
تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٣٩﴾
اِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُۜ وَتِلْكَ
الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِۚ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَٓاءَۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١٤٠﴾

133. Rabbinizden bir **bağışlanma** ve eni / genişliği göklerle yer kadar olan bir **cennet** için yarış ediniz ki, bu Allah'a saygılı olanlar *(müttakîler)* için hazırlanmıştır.

134. Onlar ki, bollukta da darlıkta da *(mallarını Allah için)* harcarlar; öfkelerini yenerler ve insanları affederler. Hiç kuşkusuz Allah, görevlerini en iyi şekilde yapanları *(muhsinleri)* sever.

135. Onlar ki, *(zararı topluma da dokunan)* büyük bir kötülük işledikleri veya *(kişisel bir günah işleyip)* kendilerine zulmettikleri zaman, hemen Allah'ı hatırlar ve günahlarının bağışlanmasını isterler. Allah'tan başka kim günahları bağışlayabilir?! Ve onlar, yaptıkları yanlışta bilerek ısrar etmezler!

136. Onların mükâfatı, Rablerinden bir **bağışlanma** ve içinde ebedî kalacakları, her yanlarından ırmaklar akan **Cennetler**'dir. Ne güzeldir *(Elçimizin bildirdiği şekilde)* çalışanların mükâfatı!

137. Sizden önce ne dönemler geçti! Hele bir yeryüzünde gezin de görün; *(âyetlerimizi)* yalanlayanların sonu ne oldu!

138. Bu *(Kur'an)*, **insanlar için** bir açıklamadır ve Allah'ın emirlerine muhalefet etmekten sakınanlar *(müttakîler)* için doğru yola götüren bir **rehber** ve **bir öğüt / bir uyarı**'dır!

139. Gevşemeyin / yılmayın ve üzüntüye kapılmayın! Eğer *(gerçekten)* inanıyorsanız, üstün gelecek olan sizsiniz.

140. Eğer siz *(bu savaşta)* bir yara aldıysanız, onlar da *(öncekinde)* yara almışlardı. Biz, günleri, insanlar arasında böyle dolaştırırız. Bununla Allah, iman edenleri belirleyecek ve sizden, *(insanlar üzerinde)* şahitler / denetçiler / gözetmenler edinecektir. Allah zâlimleri asla sevmez!

وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرٖينَ ﴿١٤١﴾ اَمْ
حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذٖينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرٖينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَائِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَسَنَجْزِى
الشَّاكِرٖينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثٖيرٌ فَمَا
وَهَنُوا لِمَٓا اَصَابَهُمْ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرٖينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فٖٓى اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا
وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٤٨﴾

141. Sonuçta Allah, iman edenleri *(dinlerinde zorluklarla sınayarak)* arıtacak, kâfirleri ise eritecektir.

142. Allah, içinizden cihad edenlerle sabredenleri imtihandan geçirip ayırt etmeden, sizler **cennet**'e gireceğinizi mi sandınız?!

143. Ölümle karşı karşıya gelmeden önce, *(Allah yolunda)* ölmeyi ne kadar istiyordunuz! Haydin, şimdi ölümü gördünüz ve onunla yüz yüzesiniz!

144. **Muhammed** ancak bir **peygamber**'dir; **O**'ndan önce de nice peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi **O** ölür yahut öldürülürse, *(görevlerinizi bırakarak)* gerisin geri dönecek misiniz?! Kim gerisin geri dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez! Nimetlere karşılık üzerlerine düşeni yapanlara *(şükredenlere)* Allah, mükâfatını verecektir.

145. Allah'ın izni olmadan hiç kimse ölmez! **Ölüm**, vaktini asla şaşırmayan bir **yazgı**'dır. Kim *(ganimet ve benzeri)* dünya nimetlerini isterse, ona ondan veririz; kim de âhiret sevabını isterse, ona da ondan veririz. Nimetlerimize karşılık üzerlerine düşeni yapanları *(şükredenleri)* mutlaka ödüllendiririz.

146. Nice peygamberler vardı ki, yetiştirdikleri nice seçkin bilginler, kendileriyle birlikte savaştılar ve *(peygamberlerinin)* ardından Allah yolunda başlarına gelenlerden yılmadılar, gevşemediler ve *(düşmana)* boyun eğmediler! Doğrusu Allah, sabredenleri sever.

147. Onlar *(en zor şartlarda bile)* ancak şöyle dediler: **"Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işlerimizdeki aşırılık ve ölçüsüzlüklerimizi bağışla! Ayaklarımıza direnç ve kâfirler topluluğuna karşı bize zafer ver."**

148. Bunun üzerine Allah onlara, hem *(zafer ve ganimet gibi)* dünyada mükâfat, hem de *(cennet ve cemalullah gibi)* âhirette güzel nimetler verdi! Allah, görevlerini en güzel şekilde yapanları *(muhsinleri)* sever.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تُط۪يعُوا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰيكُمْۚ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِر۪ينَ ﴿١٥٠﴾
سَنُلْق۪ي ف۪ي قُلُوبِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَٓا
اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِه۪ سُلْطَانًاۚ وَمَأْوٰيهُمُ
النَّارُۜ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِم۪ينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ
صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُٓ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِاِذْنِه۪ۜ حَتّٰٓى
اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَٓا اَرٰيكُمْ مَا تُحِبُّونَۜ مِنْكُمْ مَنْ يُر۪يدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُر۪يدُ الْاٰخِرَةَۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ
عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْۜ وَاللّٰهُ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٥٢﴾ اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا
تَلْوُ۫نَ عَلٰٓى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ ف۪ٓي اُخْرٰيكُمْ
فَاَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ
وَلَا مَٓا اَصَابَكُمْۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

149. Ey iman edenler! Eğer hak tanımaz kâfirlere itaat ederseniz, sizi gerisin geri döndürürler de her şeyinizi kaybeden kimseler olursunuz!

150. Hayır hayır, sizin **mevlânız / yâr ve yardımcınız** ancak **Allah**'tır. Ve **O**, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

151. Allah'tan indirilme hiçbir belgeleri olmadığı halde **Allah**'a ortaklar yakıştırdıkları için, kâfirlerin kalplerine yakında **korku** salacağız! Artık onların sığınacakları yer ateştir! Ne kötüdür zalimlerin sığınağı!

152. **Allah** *(Uhud'ta)*, size va'dini yerine getirmişti! Hatırlayın, hani siz **O**'nun izniyle kâfirleri doğruyor / kılıçtan geçiriyordunuz! Ama ne zaman ki Allah, arzu ettiğiniz *(zafer)*i size gösterdi, işte o zaman yılgınlık gösterdiniz ve *(Peygamber tarafından)* verilen emirde aranızda anlaşmazlığa düşüp buyruğu çiğnediniz! Artık kiminiz dünyalık peşinde koşuyordu, kiminiz de âhireti istiyordu! Derken Allah, sizi imtihandan geçirmek için, onlara olan üstünlüğünüzü elinizden alıverdi! Ama yine de Allah sizi affetti! Gerçekten **O**, mü'minlere hep iyilik edendir.

153. O sırada siz, *(dağa)* tırmanarak kaçıyordunuz ve kimseye bakacak halde değildiniz ve **Peygamber** de arkanızdan sizi çağırıyordu! Orada Allah, size öylesine bir kaygı üstüne kaygı verdi ki, elinizden kaçana da başınıza gelene de üzülmeyesiniz *(de, o kargaşa ortamında acılarınızı unutasınız)*. Allah ne yaparsanız haberdar olandır.

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَٓائِفَةً
مِنْكُمْ وَطَٓائِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ
ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ اِنَّ
الْاَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ يُخْفُونَ فٖٓي اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هٰهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فٖي
بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذٖينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ
وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فٖي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فٖي قُلُوبِكُمْ
وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ
الْتَقَى الْجَمْعَانِ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا
وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوا
فِي الْاَرْضِ اَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا
لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فٖي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ يُحْيٖي وَيُمٖيتُ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ
اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

154. Sonra bu üzüntünün ardından, üzerinize **bir güven hissi ve uykumsu bir sükûnet** indirdi de, onunla içinizden bir topluluğu bürüyordu *(böylelikle yeniden umutlarınız tazelenip hayata tutunuyordunuz)*. Fakat *(içinizden)* bir bölük daha vardı ki, onlar kendi canlarının kaygısına düşmüşlerdi. Onlar Allah'a karşı haksızca câhiliye zanları yürütüyorlar ve: **"Bu işte bize niçin danışılmıyor?!"** diyorlardı. Sen de ki: **"İş / yetki / emir tümüyle Allah'ındır."** Onlar sana açmadıklarını içlerinde saklıyorlar! Onlar diyorlar ki: **"Bu işte bize azıcık danışılsaydı, buralarda öldürülmezdik!"** De ki: **"Evlerinizin içinde de olsaydınız, yazgıları öldürülmek olanlar, çıkarlar ve öldürüldükleri yerlere düşüp boylu boyunca uzanırlardı! Allah, içinizdekileri yoklamak ve yüreklerinizdekileri ortaya çıkarmak için bunları başınıza getirdi. Allah, göğüslerde neler olduğunu çok iyi bilendir."**

155. İki ordunun karşılaştığı gün sizi bırakıp kaçanları şeytan şüphesiz ki kendi işledikleriyle tökezletti. Ama şimdi Allah onların günahını affetti. Çünkü Allah, *(günahlarından dönüş yapanları)* çok bağışlayan, cezaları erteleyip sabredendir.

156. Ey iman edenler! Uzak yerlere yolculuk maksadıyla yahut savaş amacıyla giden *(ve oralarda ölen)* kardeşleri için: **"Eğer bizimle kalsalardı, ölmez yahut öldürülmezlerdi!"** diyen hakikat inkârcısı kâfirler gibi olmayın! Allah, bunu onların yüreklerinde ebedî bir acı yaptı. Halbuki, yaşatan da, öldüren de yalnız Allah'tır! Ve Allah ne yaparsanız görendir.

157. Andolsun ki, eğer, Allah yolunda öldürülür yahut ölürseniz, Allah'ın sizi bağışlaması ve size rahmeti, onların toplayıp biriktirecekleri / elde edecekleri her şeyden daha hayırlıdır.

وَلَئِنْ مُتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ
اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ
حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ
فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾
اِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا
الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾
وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ اَفَمَنِ
اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَٓاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِذْ بَعَثَ فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾
اَوَلَمَّٓا اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا
قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

158. Ölseniz de öldürülseniz de, sonunda Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Sen Allah'ın rahmeti sâyesinde onlara yumuşak davrandın. Eğer sert ve katı kalpli olsaydın, onlar senin etrafından dağılır giderlerdi. O halde onlara karşı affedici ol ve onlar için *(Rabbinden)* bağışlanma dile. **Yönetim**'le ilgili konularda onlarla istişare et! Bir kere karar verdin mi, artık Allah'a dayanıp güven. Şüphesiz ki Allah, *(kendisi'ne)* dayanıp güvenenleri sever.

160. Eğer **Allah** size yardım ederse, artık sizi yenecek yoktur. Fakat sizden yardımını keserse, **O**'ndan sonra size kim yardım eder?! Onun içindir ki mü'minler, yalnız Allah'a dayanıp güvensinler!

161. Bir Peygamber'e gizlice mal aşırmak asla yaraşmaz *(bu Peygambere bir iftiradır)*! Aşıran / emanete hıyanet eden, kıyamet günü, aşırdığını yüklenerek gelir ve herkese, hiç haksızlık edilmeden kazandıkları hiç eksiksiz ödenir.

162. Allah rızası peşinde koşanla, Allah'ın gazabına uğrayıp yeri cehennem olan hiç bir olur mu?! Varılacak ne kötü yer orası!

163. İnsanların Allah katındaki yerleri *(yaptıkları işlere göre)* ayrı ayrıdır. Allah onların yapmakta oldukları her şeyi görendir.

164. Allah iman edenlere kendi içlerinden, onlara âyetlerini okuyan, onları temizleyen, daha önce apaçık bir sapıklık *(ve cehalet)* içindelerken **Kitab**'ı ve **Hikmet**'i öğreten bir **Peygamber** göndermekle, büyük bir iyilik etti!

165. Daha önce siz onları *(Bedir'de)* iki kat belaya / sıkıntıya uğratmışken, şimdi başınıza bir musîbet gelince: **"Bu da başımıza nereden geldi?!"** diye yakınıyor musunuz? De ki: **"Bu sizin başınıza kendi yüzünüzden geldi!"** Doğrusu Allah her şeye güç yetirendir.

وَمَٓا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَۙ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوا ۜ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ ۜ هُمْ
لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِ ۚ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۚ ﴿١٦٧﴾ اَلَّذِينَ قَالُوا
لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا ۜ قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ
اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ۜ بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَۙ ﴿١٦٩﴾
فَرِحِينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِۙ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ
يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ
اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ ﴿١٧١﴾ اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَٓا
اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۜ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ ﴿١٧٢﴾
اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ اِيمَانًا ۗ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

166. İki ordunun karşılaştığı gün *(Uhud'ta)* başınıza gelenler, Allah'ın izniyledir! Bunu Allah, iman edenleri belirleyip ayırt etmek için yapmıştır.

167. Ve yine Allah bunu, münafıkları ortaya çıkarmak için yapmıştır. Onlara: **"Gelin, Allah yolunda savaşın yahut** *(hiç olmazsa ülkenizi ve namusunuzu)* **savunun!"** denildiğinde, onlar: **"Eğer bir savaş olacağını bilirsek mutlaka size uyarız!"** demişlerdi. Oysa ki o gün onlar, îmandan çok küfre yakın bulunuyorlar ve kalplerinde olmayan şeyi ağızlarıyla söylüyorlardı; ama Allah onların neler gizlediklerini çok iyi bilmektedir!

168. Onlar, hem oturdular *(ve savaşa gitmediler)*; hem de kardeşleri hakkında: **"Eğer bizi dinleselerdi, asla öldürülmezlerdi."** dediler! Sen, de ki: **"Eğer doğru söylüyorsanız, o halde kendinizi ölümden korusanıza!"**

169. Allah yolunda öldürülenleri, sakın ölüler sanma! Bilakis onlar, diridirler ve Rablerinin katında rızıklanırlar.

170. Onlar, Allah'ın kendilerine verdiği nimetin sevinci içerisindedirler ve henüz kendilerine *(şehit olarak)* katılmamış olan geride bıraktıkları kardeşlerinin korku ve üzüntüye uğramayacak olmalarının sevincini / müjdesini yaşarlar.

171. Onlar Allah'ın nimet ve lûtfundan ve mü'minlerin mükâfatını boşa götürmeyeceğinden dolayı sevinç içindedirler.

172. Onlar ki, *(savaşta)* yara almalarının hemen ardından, Allah ve Rasûlü'nün *(tekrar savaş)* çağrısına uydular! Onlardan *(Allah'a karşı)* görevlerini en güzel şekilde yerine getirenler *(muhsinler)* ve Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefet etmekten sakınanlar *(müttakîler)* için büyük bir mükâfat vardır!

173. Onlar ki, kendilerine: **"İnsanlar size karşı ordular topladılar; onlardan korkun!"** denildiğinde, bu onların imanlarını artırdı ve: **"Allah bize yeter; O ne güzel vekil / ne güzel yardımcıdır!"** diye cevap verdiler.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُٓوءٌۙ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ اَوْلِيَٓاءَهُۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ
﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذ۪ينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـٔاًۜ يُر۪يدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْا۪يمَانِ لَنْ يَضُرُّوا
اللّٰهَ شَيْـٔاًۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا
اَنَّمَا نُمْل۪ي لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْۜ اِنَّمَا نُمْل۪ي لَهُمْ لِيَزْدَادُٓوا اِثْمًاۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِن۪ينَ عَلٰى
مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَم۪يزَ الْخَب۪يثَ مِنَ الطَّيِّبِۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَب۪ي مِنْ رُسُلِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ
فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿١٧٩﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ يَبْخَلُونَ بِمَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ هُوَ خَيْرًا
لَهُمْۜ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْۜ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِه۪ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ
وَلِلّٰهِ م۪يرَاثُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ ﴿١٨٠﴾

174. Sonra da, hiçbir zarar ve ziyana uğramadan, hem Allah'ın nimet ve lûtfu ile hem de Allah'ın rızasını kazanmış olarak geri döndüler. Allah çok büyük iyilik edendir!

175. İyi bilesiniz ki şeytan ancak kendi dostlarını korkutur! O halde siz, eğer gerçekten inanıyorsanız, onlardan değil, benden korkunuz!

176. Küfürde / inkârda yarışanlar seni kaygılandırmasın! Çünkü onlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Fakat Allah istiyor ki, onların âhirette hiç nasipleri olmasın ve büyük azap onların olsun!

177. İman yerine küfrü satın alanların, Allah'a verecekleri hiçbir zarar yoktur! Onlara can yakan bir azap vardır.

178. Kâfirler, kendilerine süre vermemizi, kendi iyilikleri için sanmasınlar! Günahlara iyice batsınlar diye biz onlara süre veriyoruz! Alçaltıp aşağılayan bir azap var onlara!

179. Allah, murdar ile temizi birbirinden ayırmadan, mü'minleri, içinde bulunduğunuz *(karışık ve belirsiz)* durumda bırakacak değildir. Allah size *(kimin iyi kimin kötü olduğu konusunda)* gaybı da bildirecek değildir. Fakat Allah, elçilerinden dilediğini seçer *(ve insanlar da elçiye uyup uymamalarına göre imtihan edilerek seçilir)*. Öyleyse siz, **Allah**'a ve **O'nun Elçileri**'ne iman ediniz. Eğer iman eder de emir ve yasaklara uyarak korunursanız, size büyük mükâfat vardır!

180. Allah'ın kendi lûtfundan verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendilerinin hayrına olduğunu sanmasınlar! Aksine bu, onların kötülüğünedir! Cimrilik ettikleri o şeyler, kıyamet günü boyunlarına dolanacaktır. Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mîrası Allah'ındır ve Allah, ne yapıyorsanız haberdar olandır.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذ۪ينَ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ فَق۪يرٌ وَنَحْنُ
اَغْنِيَٓاءُۢ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّۙ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَر۪يقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْد۪يكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِۚ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذ۪ينَ قَالُٓوا
اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَٓا اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُۜ قُلْ قَدْ جَٓاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْل۪ي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذ۪ي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿١٨٣﴾
فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَٓاؤُ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُن۪يرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِۜ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ
فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَۜ وَمَا
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ ف۪ٓي
اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذ۪ينَ اَشْرَكُٓوا اَذًى كَث۪يرًاۜ
وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿١٨٦﴾

181. **"Demek ki Allah yoksul, biz ise zenginiz** *(çünkü yoksulları kendisi doyurmuyor da bunu bizden istiyor!)*" diyenlerin söylediklerini şüphesiz ki Allah işitti! Biz hem onların söylediklerini, hem de, zalimce peygamberlerini öldürdüklerini yazmaktayız! Ve *(günü geldiğinde)* onlara şöyle diyeceğiz: **"Tadın can yakan azabı!"**

182. **"Bu sizin kendi ellerinizle önden gönderdiğiniz / bizzat kendi yaptığınızdır; Allah kullarına asla zulmetmez."**

183. Onlar ki şöyle dediler: **"Allah** *(Tevrat'ta)* **bize, ateşin yakıp yiyeceği bir sunak / kurban** *(mûcizesi)* **göstermedikçe, bir peygambere inanmamamızı emretti."** De ki: **"Benden önce size peygamberler açık mûcizelerle gelmişler ve istediğinizi de size getirmişlerdi. Eğer doğru söylüyorsanız, o halde niçin** *(inanmadınız da)* **onları öldürdünüz?!"**

184. Bunlar seni yalanladılarsa, unutma ki, senden önce **açık deliller / mûcizeler, sahifeler** ve **ışık saçan kitap**'la gelen nice peygamberler de yalanlandı.

185. **Ölümü herkes tadacak** ve kazandıklarınızın karşılığı, kıyamet günü size eksiksiz ödenecektir. Artık *(o gün)* kim ateşten uzaklaştırılıp cennete konulmuşsa, o gerçekten kurtulmuştur. Dünya hayatı, aldatan bir meta'dan başka nedir ki!

186. Andolsun ki, mallarınız ve canlarınızla sınanacak ve gerek sizden önce kendilerine **Kitap Verilenler**'den, gerekse **Allah'a Eş Koşanlar**'dan eziyet verici çok şeyler işiteceksiniz. Ama eğer *(zorluklar karşısında dininizde)* sabreder de Allah'ın emir ve yasaklarına titizlikle uyarak korunursanız, işte odur başarılması gereken zor iş!

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْتُمُونَهُۘ فَنَبَذُوهُ وَرَٓاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِه۪ ثَمَنًا
قَلِيلًاۜ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَٓا اَتَوْا وَيُحِبُّونَ اَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ ف۪ي
خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ
لِاُو۫لِي الْاَلْبَابِۚ ﴿١٩٠﴾ اَلَّذ۪ينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ ف۪ي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًاۚ سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
رَبَّنَٓا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُۜ وَمَا لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ
اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَٓا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَاد۪ي لِلْا۪يمَانِ اَنْ اٰمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّاۗ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِۚ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْم۪يعَادَ ﴿١٩٤﴾

187. Bir vakitler Allah, kendilerine **Kitap Verilenler**'den: **"Bunu** *(Kitab'ı)* **insanlara mutlaka bildirip açıklamalı ve onu asla gizlememelisiniz!"** diye sağlam söz almıştı. Ama onlar, verdikleri sözü hiçe saydılar ve onu çok az bir pahaya değiştiler / sattılar. Ne kötü bir alışveriş içindeydiler onlar!

188. Yapıp ettikleri *(kötü)* şeylerle sevinen ve yapmadıkları *(iyi)* şeylerle övülmek ve övünmek isteyen o kimselerin, azaptan asla uzak kalacaklarını sanma! Onlar için can yakan bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin mülkü *(ve egemenliği)* Allah'ındır; Allah her şeye gücü yetendir.

190. Hiç kuşkusuz göklerin ve yerin yaratılışında ve gece ile gündüzün değişerek birbiri ardınca gelmesinde, akıl sahipleri için nice ibretler / işaretler vardır.

191. Onlar ki, ayakta iken, otururken ve yanları üzeri uzanmışken hep Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaradılışını düşünürler ve şöyle derler: **"Ey Rabbimiz! Sen bunları hâşâ ki boşuna yaratmadın! Ne yücesin sen! Bizi ateş azabından koru!"**

192. **"Ey Rabbimiz! Sen kimi ateşe atarsan, şüphesiz ki onu zelil ve perişan edersin. Zâlimlerin hiçbir yardımcıları yoktur."**

193. **"Ey Rabbimiz! Biz:** ***'Rabbinize inanın!'*** **diyen bir çağırıcı / davetçi işittik ve hemen iman ettik. O halde ey Rabbimiz, günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve hayatımızı iyilerle beraber sonlandır!"**

194. **"Ey Rabbimiz! Bize elçilerin aracılığıyla vermeyi va'd ettiğin nimetleri ver de kıyamet günü bizleri mahcup ve rüsvay etme! Hiç kuşkusuz sen, verdiğin sözden caymazsın."**

سُورَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ — اَلْجُزْءُ الرَّابِعُ

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنّ۪ي لَٓا اُض۪يعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ
ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰىۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍۚ فَالَّذ۪ينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُو۫ذُوا ف۪ي سَب۪يل۪ي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ
عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ
ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ
تَقَلُّبُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِۜ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَل۪يلٌ ثُمَّ مَاْوٰيهُمْ
جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ
وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خَاشِع۪ينَ لِلّٰهِۙ
لَا يَشْتَرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَل۪يلًاۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْۜ اِنَّ اللّٰهَ سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ النِّسَاءِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَسِتٌّ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

195. Rableri onların dualarına şöyle karşılık verdi: **"Erkek olsun kadın olsun, sizden hiç kimsenin emeğini boşa götürmem. Çünkü** *(erkek kadın)* **hepiniz birbirinizdensiniz. Hicret eden, yurtlarından çıkartılan, benim uğrumda eziyet gören, savaşan ve savaşta öldürülenlerin günahlarını örterim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Bu, Allah katından bir karşılıktır ve karşılığın en güzeli Allah katındadır."**

196. Haktanımaz kâfirlerin ülkelerde boy göstermeleri *(ve zaman zaman üstünlük kurmaları)* sakın seni yanıltmasın!

197. Bu, çok sürmeyecek bir dirliktir; ardından onlar cehennemi boylayacaklardır. Orası ne kötü bir yurttur!

198. Halbuki, Rablerinin emirlerine sımsıkı sarılıp korunanlara, Allah katından bir konukluk / ikram olmak üzere, içlerinde ebedî kalacakları her taraflarından ırmaklar akan cennetler vardır. **İyiler** *(ebrâr)* için, Allah'ın katındaki *(mükâfat)*, daha hayırlıdır.

199. **Kendilerine Kitap Verilenler**'den, gerçekten Allah'a saygıyı elden bırakmaksızın ve Allah'ın âyetlerini az bir pahaya satmadan Allah'a inanan ve hem size hem de kendilerine indirilene iman edenler vardır. İşte yalnız onlardır Rableri katında mükâfatları verilecek olanlar! Şüphesiz ki Allah, hesabı çok hızlı görendir.

200. Ey îman edenler! Başınıza gelenlere sabredin ve *(zorluklara karşı)* hep birlikte direnin, *(ibadetler ve cihat konusunda)* dâima hazır durumda ve nöbette olun ve Allah'ın buyruklarına sımsıkı sarılıp korunun ki, umduğunuza ulaşıp korktuğunuzdan emin olun.

الجزء الرابع — سورة النساء

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَث۪يراً وَنِسَٓاءًۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ي تَسَٓاءَلُونَ
بِه۪ وَالْاَرْحَامَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَق۪يباً ﴿١﴾ وَاٰتُوا الْيَتَامٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا
تَتَبَدَّلُوا الْخَب۪يثَ بِالطَّيِّبِۖ وَلَا تَأْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْۜ اِنَّهُ كَانَ
حُوباً كَب۪يراً ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامٰى فَانْكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَٓاءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً اَوْ
مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۜ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُولُواۜ ﴿٣﴾ وَاٰتُوا النِّسَٓاءَ صَدُقَاتِهِنَّ
نِحْلَةًۜ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْساً فَكُلُوهُ هَن۪ٓيـٔاً مَر۪ٓيـٔاً ﴿٤﴾
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَٓاءَ اَمْوَالَكُمُ الَّت۪ي جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيَاماً وَارْزُقُوهُمْ
ف۪يهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلاً مَعْرُوفاً ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى
حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْداً فَادْفَعُٓوا اِلَيْهِمْ
اَمْوَالَهُمْۚ وَلَا تَأْكُلُوهَٓا اِسْرَافاً وَبِدَاراً اَنْ يَكْبَرُواۜ وَمَنْ كَانَ غَنِياًّ
فَلْيَسْتَعْفِفْۚ وَمَنْ كَانَ فَق۪يراً فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِۜ فَاِذَا دَفَعْتُمْ
اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوا عَلَيْهِمْۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَس۪يباً ﴿٦﴾

4. NİSÂ SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 176 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey insanlar! Hepinizi tek bir kişiden *(Âdem'den)* yaratan, ondan da eşini var eden ve o ikisinden pek çok erkek ve kadınlar türetip çoğaltan **Rabbiniz**'den korkun. Birbirinizden istekte bulunurken adını andığınız **Allah**'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının! Şüphesiz ki **Allah**, üzerinizde sizi gözetleyip durandır.

2. Yetimlere *(büyüdüklerinde)* mallarını verin ve *(size ait)* kötüyü, *(onlara ait)* iyi ile değiştirmeyin ve onların mallarını, kendi mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, gerçekten büyük bir günahtır.

3. Eğer *(bakımlarını üstlendiğiniz)* **yetim kızlara / dul kadınlara** *(kendileriyle evlendiğiniz takdirde)* adaletsizlik yapmaktan korkarsanız, hoşunuza giden ve size helal olan *(diğer)* kadınlardan nikâhlayıp evlenin; *(hem de)* **ikişer**, **üçer**, *(hattâ)* **dörder**. Eğer, aralarında adâleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, **bir tane** ile yahut **ellerinizin altındaki** *(câriye)***ler** ile yetinin. Böylesi, haksızlık yapmamanız *(ve de geçim sıkıntısına düşmemeniz)* için daha uygundur.

4. Kadınlara mehirlerini gönül hoşluğu ile / isteyerek *(ve de eksiksiz olarak)* ödeyin! Eğer onlar mehirlerinden kendi rızalarıyla size verirlerse, *(o takdirde)* âfiyetle yeyin.

5. Allah'ın, sizler için geçim nedeni *(ve yaşamınızın esası)* kıldığı *(ve mülkiyeti yetim çocukların olmakla beraber, tüm toplumu ilgilendirdiği için sizin sayılan)* mallarınızı, aklı ermezlere vermeyin! Fakat o mallardan, onları yedirin-içirin, giydirin ve kendilerine *(gönül alıcı)* güzel söz söyleyin.

6. Yetimleri deneyin; nihayet ergenlik çağına geldiklerinde onlarda bir olgunluk görürseniz, mallarını kendilerine teslim edin. Onların mallarını, haksızlıkla ve büyürler *(de elimizden alırlar)* korkusuyla bir an önce yemeye kalkmayın. Sizden zengin olan, *(idaresi altındaki yetimin malına)* tenezzül etmesin! Fakir olan ise, uygun bir şekilde *(ve eline geçtiğinde ödemek üzere)* yesin. Bir de, kendilerine mallarını teslim ederken, onlara karşı yanlarında şahit bulundurun. Elbette ki hesap görücü olarak Allah yeter.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَٓاءِ
نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبٰى
وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا
مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً
ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
﴿٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ اَمْوَالَ الْيَتَامٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِٓي
اَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ فَاِنْ كُنَّ نِسَٓاءً فَوْقَ
اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ
وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهُ
وَلَدٌ فَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُٓ اَبَوَاهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ فَاِنْ
كَانَ لَهُٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَٓا
اَوْ دَيْنٍ اٰبَٓاؤُكُمْ وَاَبْنَٓاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ
نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

7. İster az olsun ister çok olsun, anne-baba ve akrabanın bıraktıkları mîrastan, hem erkekler, hem de kadınlar için belirlenmiş değişmez bir hak / bir pay vardır.

8. Eğer miras paylaştırılırken, *(vâris olmayan)* yakınlar, yetimler ve yoksullar hazır bulunurlarsa, onlara da mîrastan *(herhangi belirlenmiş bir pay sözkonusu olmaksızın)* bir şeyler verin ve kendilerine *(gönül alıcı)* güzel söz söyleyin.

9. Kendi çocuklarını bakıma muhtaç bir halde geride bırakacak olsalardı onlar hakkında endişe edecek olanlar, *(başkalarının yetimleri hakkında da)* endişe etsinler ve Allah'tan korkup, *(yetimlerle ilgili)* doğru düzgün / olumlu / âdil konuşsunlar.

10. Yetimlerin mallarını haksızca yiyenler, ancak karınlarını ateşle doldurmaktadırlar! Ve onlar, çılgın ateşe gireceklerdir.

11. Allah size, çocuklarınızdan **erkek** olanlara, *(bıraktığınız mirastan)* **iki kız hissesi** vermenizi emrediyor. Eğer ölenin *(sadece)* kız çocukları varsa ve sayıları iki veya daha fazla ise, mirasın **üçte iki**'si onlarındır. Eğer, ölenin **tek bir kızı** varsa, malın **yarısı** onundur. Eğer ölenin çocuğu varsa, **anne-baba**'dan her birine, **altıda bir** düşer. Eğer ölenin çocuğu yoksa ve anne-baba mirasçı ise **üçte bir'**i annenin *(ve kalan da babanın)*dır. Ölenin kardeşleri *(iki veya)* daha fazla ise, **anne**'nin hissesi **altıda bir**, *(kalan da babanın)*dır. Bütün bunlar, ölenin vasiyeti yerine getirildikten ve borçları ödendikten sonradır! Babalarınız mı, yoksa oğullarınız / çocuklarınız mı sizin için daha yararlıdır, bilemezsiniz! Bunlar, Allah'ın değişmez taksimidir. Doğrusu Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır.

سُورَةُ النِّسَاءِ الْجُزْءُ الرَّابِعُ

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ
لَهُنَّ وَلَدٌۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا
تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَٓا اَوْ دَيْنٍۜ وَلَهُنَّ
الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌۚ فَاِنْ
كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَٓا اَوْ دَيْنٍۜ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ
يُورَثُ كَلَالَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَلَهُٓ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ
وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُۚ فَاِنْ كَانُٓوا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ
فَهُمْ شُرَكَٓاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصٰى
بِهَٓا اَوْ دَيْنٍۙ غَيْرَ مُضَٓارٍّۚ وَصِيَّةً مِنَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ
عَلِيمٌ حَلِيمٌۜ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ وَمَنْ يُطِعِ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَاۜ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَاۖ وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾

12. Eğer hanımlarınızın çocukları yoksa, *(öldüklerinde)* geride bıraktıkları malın **yarısı** sizindir. Çocukları varsa, bıraktıklarının **dörtte biri** sizindir. Bu, onların vasiyetleri yerine getirildikten ve borçları ödendikten sonradır. Sizin bıraktıklarınızın **dörtte biri**, eğer çocuğunuz yoksa hanımlarınızındır. Çocuğunuz varsa, bıraktıklarınızın **sekizde biri** hanımlarınızındır. Bu da, sizin vasiyetiniz yerine getirildikten ve borçlarınız ödendikten sonradır. Erkek olsun kadın olsun eğer bir kimse, **anne-babasız** ve **çocuksuz** *(kelâle)* olarak, geride *(ana)* bir erkek kardeş veya *(ana)* bir kız kardeş bırakırsa, onlardan her biri **altıda bir** alır. Eğer kardeşlerin sayısı ikiden fazla ise, mirasın **üçte bir**'ini aralarında ortaklaşa paylaşırlar. Fakat bu, ölenin, *(vârislere ve ilgili taraflara)* zarar vermeyerek yapacağı vasiyeti yerine getirildikten ve borçları ödendikten sonradır. Bu, Allah'tan bir buyruk / bir vasiyyettir. Doğrusu Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve sabredip cezaları erteleyendir.

13. Bütün bunlar, Allah'ın çizdiği sınırlar / belirlediği yasalardır. Kim *(bu sınırları ve yasaları gözetir de)* Allah'a ve Peygamberine itaat ederse, Allah onları, içlerinde ebedî kalacakları, ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İşte bu, büyük kurtuluştur!

14. Fakat kim *(bu hükümleri hiçe sayıp, onların yerine başka yasalar ihdas etmek sûretiyle)* Allah'a ve Rasûlü'ne karşı gelir ve Allah'ın sınırlarını / yasalarını aşarsa, onu da Allah, içinde sonsuza dek kalacağı bir ateşe atacaktır. Onun için, alçaltıp aşağılayan bir azap vardır.

وَالّٰت۪ي يَأْت۪ينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَٓائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
اَرْبَعَةً مِنْكُمْۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَب۪يلًا ﴿١٥﴾
وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوهُمَاۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا
فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَح۪يمًا ﴿١٦﴾
اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَر۪يبٍ فَاُو۬لٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ
وَكَانَ اللّٰهُ عَل۪يمًا حَك۪يمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذ۪ينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ
اِنّ۪ي تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذ۪ينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌۜ اُو۬لٰٓئِكَ
اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَٓاءَ كَرْهًاۜ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا
بِبَعْضِ مَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۚ
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسٰٓى
اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ ف۪يهِ خَيْرًا كَث۪يرًا ﴿١٩﴾

15. Kadınlarınızdan **çirkin fiil**'i işleyenler hakkında aranızdan dört şâhit getirin. Eğer şâhitlik ederlerse, o kadınları, ölüm alıp götürünceye yahut Allah kendileri için bir yol açıncaya kadar **evlerde** *(kontrol ve denetim altında)* **tutun**.

16. İçinizden **bu hayâsızlığı** yapan ikiliyi de acıtın / cezalandırın / baskı altına alın. Eğer o ikili tevbe edip kendilerini düzeltirlerse onları bırakın; çünkü Allah, tevbeleri geri çevirmeyen ve rahmetini *(kullarından)* esirgemeyendir.

17. Allah'a gerçek *(dönüş ve)* tevbe ancak, câhillik / düşüncesizlik ile bir suç işledikten hemen sonra tevbe edenlerin tevbesidir. İşte Allah, böylelerinin tevbesini kabul eder. Şüphesiz ki Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır.

18. Kötülükleri işlemeye devam ederek, ölüm gelip çattığında: **"Ben şimdi tevbe ettim."** diyenlerin ve son nefeslerine kadar küfürlerine devam edenlerin tevbeleri kabul edilmez! Biz onlar için acı bir azap hazırladık.

19. Ey iman edenler, *(vesayetiniz ve bakımınız altında bulunan yetim ve dul)* kadın ve kızlara zorla mirasçı olmanız *(onları başkalarıyla evlenmekten alıkoymanız)*, kendileriyle onlar istemedikleri halde *(malları için evlenerek)* onlara sahip olmaya kalkmanız size helal değildir. Yine, kendilerine vermiş olduğunuz mehrin bir kısmını ellerinden alabilmek için hanımlarınıza baskı yapıp kötü davranmanız da helal değildir. Bu ancak, *(ayrılmanızı gerektirecek kadar)* büyük bir suç / hayâsızlık işlediklerinde olabilir. Kadınlarınıza iyi davranın ve geçimlerini *(gücünüz nisbetinde ve de günün şartlarına)* uygun olarak sağlayın. Eğer kendilerinden *(herhangi bir sebepten)* hoşlanmazsanız, belki Allah, hoşlanmadığınız bir şeyde sizin için birçok hayır kılabilir.

الجزء الرابع — سورة النساء

وَاِنْ اَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَاٰتَيْتُمْ
اِحْدٰيهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْـًٔا اَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ
اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ اٰبَٓاؤُ۬كُمْ مِنَ
النِّسَٓاءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا
وَسَٓاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَاَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ
وَبَنَاتُ الْاَخِ وَبَنَاتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهَاتُكُمُ الّٰت۪ٓي
اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهَاتُ
نِسَٓائِكُمْ وَرَبَٓائِبُكُمُ الّٰت۪ي ف۪ي حُجُورِكُمْ مِنْ
نِسَٓائِكُمُ الّٰت۪ي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ
بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَٓائِلُ اَبْنَٓائِكُمُ الَّذ۪ينَ
مِنْ اَصْلَابِكُمْ وَاَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا
مَا قَدْ سَلَفَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٢٣﴾

20. Eğer eşiniz olan bir kadından ayrılıp yerine başka bir eş almak isterseniz, onlardan birine mehir olarak **yığınla** *(altın veya mal)* vermiş olsanız da, ondan en küçük bir şey dahi almayın! Bir iftira ve apaçık bir günah ile o vermiş olduğunuzu geri mi alacaksınız?!

21. Birbirinizle içli dışlı olmuşken ve onlar sizden *(Allah'ın adıyla ve emriyle)* çok sağlam bir söz almışlarken, onu *(mehri)* nasıl geri alırsınız?!

22. Babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin. Artık önceden *(câhiliye döneminde)* olan olmuş / geçen geçmiştir. Şüphe yok ki bu, çok çirkin, çok iğrenç bir şeydi ve çok kötü bir âdetti!

23. **Size şu kadınlarla evlenmeniz haram kılındı:** Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerinizin kızları, kız kardeşlerinizin kızları, sütanneleriniz, süt kız kardeşleriniz, eşlerinizin *(karılarınızın)* anneleri, kendileriyle *(nikâh kıyıp da)* zifafa da girdiğiniz hanımlarınızın sizin himayenizde bulunan başka kocadan olma üvey kızlarınız, -eğer anneleriyle nikâhlanmış da zifafa girmemişseniz bu kızlarla evlenmenizde bir sakınca yoktur- öz oğullarınızın eşleri ve bir de, iki kız kardeşle birlikte evlenmeniz. Artık daha önceden olan olmuş / geçen geçmiştir; fakat Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

الجزء الخامس — سورة النساء

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْۚ كِتَابَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوا
بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَۜ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ
مِنْهُنَّ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ فَرِيضَةًۜ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهٖ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ
الْمُؤْمِنَاتِۜ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِكُمْۜ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍۚ
فَانْكِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍۚ فَاِذَآ
اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
مِنْكُمْۜ وَاَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
﴿٢٥﴾ يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾

24. Harp esiri olarak sahip olduklarınız *(câriyeleriniz)* dışında, evli kadınlar da size haram kılınmıştır. Sizin hakkınızda Allah'ın hükmü budur. Bu sayılanlar dışında bütün kadınlar, mallarınızdan kendilerine *(mehir)* vermeniz ve gayrimeşrû bir ilişkiyle değil de nâmusluca bir evlilik yapmanız şartıyla size helaldir. O halde, kendilerinden *(evlilik yoluyla)* yararlandığınız kadınlara, belirlenmiş olan mehirlerini değişmez bir hak olarak verin. Belirlemiş olduğunuz mehirde, daha sonra aranızda anlaşarak değişiklik yapmanızda bir sakınca yoktur. Şüphe yok ki Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.

25. İçinizden *(mâlî durumu zayıf olduğu için)* **mü'min hür kadınlarla** evlilik yapmaya güç yetiremeyenleri, ellerinizin altındaki mü'min câriyelerle evlendirin. Gerçekte hepinizin imanını en iyi Allah bilir ve *(kölesiyle köle olmayanıyla)* hepiniz *(Âdem'in çocukları olarak)* birbirinizdensiniz. O halde, *(mü'min hür kadınlarla evlenmeye güç yetiremediğinizde)*, sâhiplerinin izniyle ve uygun şekilde mehirlerini vererek, nâmuslu bir evlilik hayatı yürütmeleri, hayasızlık yapmamaları ve gizli dostlar edinmemeleri şartıyla mü'min câriyelerle nikâhlanıp evlenebilirsiniz. Eğer onlar, evlendikten sonra bir **hayâsızlık / fuhuş** yapacak olurlarsa, onların cezası, hür kadınlara verilen cezanın yarısı kadardır. Bu *(câriyelerle evlenme izni)*, günaha / harama düşmekten korkanlar içindir; yoksa *(iffetli hür bir mü'min kadınla evlenmeye güç yetirinceye kadar)* sabretmeniz, sizin için daha hayırlıdır. Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

26. Allah size *(helali-haramı)* açıklamak, sizi sizden önceki *(iyi)*lerin yollarına / yasalarına ulaştırmak ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Doğrusu Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.

وَاللّٰهُ يُر۪يدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُر۪يدُ الَّذ۪ينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ اَنْ تَم۪يلُوا مَيْلًا عَظ۪يمًا ﴿٢٧﴾ يُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ
يُخَفِّفَ عَنْكُمْۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَع۪يفًا ﴿٢٨﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّٓا
اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوٓا
اَنْفُسَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَح۪يمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْل۪يهِ نَارًاۜ وَكَانَ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَٓائِرَ مَا
تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا
كَر۪يمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِه۪ بَعْضَكُمْ عَلٰى
بَعْضٍۜ لِلرِّجَالِ نَص۪يبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَٓاءِ نَص۪يبٌ
مِمَّا اكْتَسَبْنَۜ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِه۪ۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَۜ وَالَّذ۪ينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ
نَص۪يبَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدًا ﴿٣٣﴾

27. Allah, *(kendi yoluna sizi çağırmak suretiyle)* size bağışlayıcılığıyla yönelip tevbelerinizi kabul etmek ister; fakat istek ve arzularının / şehvetlerinin peşinde koşanlar, sizin büsbütün sapıtıp gitmenizi isterler.

28. Allah *(size mü'min câriyelerle evlenme müsadesi vererek ve dinde daha başka kolaylıklar sağlayarak)* yükünüzü / yükümlülüğünüzü hafifletmek ister. Çünkü insan zayıf / tahammülsüz yaratılmıştır.

29. Ey iman edenler! Birbirinizin malını *(hırsızlık, gasp, kumar, faiz, rüşvet gibi)* batıl yollarla alıp yemeyiniz; ancak, *(dînî kurallara uygun şekilde ve)* karşılıklı rıza ile yaptığınız ticaretlerle birbirinizden mal almanız helaldir. Yine *(ey mü'minler)*, birbirinizi ve kendi kendinizi öldürmeyin. Şüphe yok ki Allah, size çok acıyandır.

30. Kim haddini aşar ve haksızlığa sapar da bunları yaparsa, onu zamanı geldiğinde ateşe atarız; ki bu, Allah için çok kolaydır.

31. Eğer siz, yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, biz *(diğer)* günahlarınızı siler / görmezden gelir ve sizi çok değerli / şerefli bir yere *(cennete)* yerleştiririz.

32. Allah'ın, insanların kimilerine kimilerinden fazla verdiği şeylere göz dikmeyiniz! Hem erkekler, hem de kadınların *(meşru yollarla)* kazanıp hak ettiklerinden kendileri için bir pay vardır. O halde, *(insanların sahip bulundukları imkân ve yeteneklere göz dikmeyin de)* **Allah**'ın kendi öz lûtfundan sizlere bahşetmesini isteyin. Şüphe yok ki Allah, her şeyi hakkıyla / iç yüzüyle bilendir!

33. Anne-baba ve akrabadan herkese, geride bıraktıkları mallarda mîrasçı olacak **yakınlar** belirledik. Antlaşma yoluyla edindiğiniz yakınlara / arkadaş ve dostlara da, hisselerini *(antlaşmanıza uygun şekilde)* veriniz. Şüphe yok ki Allah, *(yapmakta olduğunuz)* her şeye şâhittir.

الجزء الخامس — سورة النساء

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَٓاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَٓا اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ
قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَالّٰت۪ي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَب۪يلًا اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَب۪يرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ اَهْلِه۪ وَحَكَمًا مِنْ اَهْلِهَا اِنْ يُر۪يدَٓا
اِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَل۪يمًا خَب۪يرًا
﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِه۪ شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ
وَابْنِ السَّب۪يلِ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ اَلَّذ۪ينَ يَبْخَلُونَ
وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَٓا اٰتٰيهُمُ
اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِر۪ينَ عَذَابًا مُه۪ينًا ﴿٣٧﴾

34. Allah, insanların kimine kiminden daha fazla *(güç ve yetenek)* verdiği için ve erkekler kendi mallarından *(âile giderlerine)* harcadıkları için, erkekler kadınlar üzerinde **hâkim / yönetici / sorumlu** *(ve de koruyup gözetici)*dirler. Bunun içindir ki **iyi kadınlar**, *(kocalarına)* itaatkârdırlar ve Allah'ın koruduğu / korunmasını emrettiği *(namuslarını ve kocalarına âit diğer)* şeyleri, kimsenin görmediği durumlarda / kocaları yokken de korurlar. Evlilik yükümlülüklerini yerine getirmeme, sizi dikkate almama ve aldatmalarından endişe ettiğiniz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarında yalnız bırakın, sonra da *(evliliği kurtarmaya yarayacaksa, yaralayıp berelemeden)* onları dövün. İtaat ettikleri takdirde, artık onlara haksızlık yapmaya bahane aramayın; çünkü ululanmak / büyüklenmek ancak Allah'a mahsustur.

35. *(Ey mü'minler!)* Eğer karı-koca arasında bir **uzlaşmazlık / bir ayrılık**'tan endişe ederseniz, biri erkek tarafından biri de kadın tarafından olmak üzere iki hakem görevlendirin. Eğer *(karı-koca)* barışmak isterlerse, *(hakemler de iyi niyetle çaba gösterirlerse)* Allah aralarını uzlaştırır. Gerçekten Allah herşeyi hakkıyla bilen, her şeyden haberdar olandır.

36. Allah'a kulluk edin ve **O**'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, akraba komşuya, akraba olmayan komşuya, eşe *(zevceye)* / dosta / arkadaşa, yolda kalmışa ve elinizin altındakilere *(köle, cariye ve işçilere)* iyilikte bulunun. Şüphesiz ki Allah, kendini beğenen ve böbürlenen kimseleri sevmez.

37. Onlar ki, kendileri cimrilik ettikleri gibi, başkalarına da cimriliği emrederler ve Allah'ın kendilerine bahşettiği nîmeti *(başkalarından)* gizler / kıskanırlar. Biz, nankör ve haktanımaz kâfirlere aşağılayan bir azap hazırladık.

سُورَةُ النِّسَٓاءِ — الْجُزْءُ الْخَامِسُ

وَالَّذٖينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ رِئَٓاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرٖينًا فَسَٓاءَ قَرٖينًا ﴿٣٨﴾
وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ
اللّٰهُۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلٖيمًا ﴿٣٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍۚ
وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ اَجْرًا عَظٖيمًا ﴿٤٠﴾
فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهٖيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
شَهٖيدًاۜ ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ
تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُۜ وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَدٖيثًاۚ ﴿٤٢﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكَارٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا
مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرٖي سَبٖيلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُواۜ وَاِنْ
كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَٓائِطِ
اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا صَعٖيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدٖيكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا
غَفُورًا ﴿٤٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ اُو۫تُوا نَصٖيبًا مِنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرٖيدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبٖيلَۜ ﴿٤٤﴾

38. Onlar, Allah'a ve âhiret gününe inanmadıkları halde, insanlara gösteriş olsun diye mallarını harcarlar. Kimin arkadaşı şeytansa, *(bilsin ki)* o çok kötü bir arkadaştır.

39. Ne olurdu Allah'a ve âhiret gününe inansalardı da, Allah'ın kendilerini rızıklandırdığı nîmetlerden *(O'nun yolunda)* harcasalardı! Allah onları biliyor!

40. Allah, zerre kadar zulmetmez! Bir iyilik yapılsa, onu kat kat mükâfatlandırır ve kendi katından büyük bir ecir verir.

41. Her ümmet için bir *(peygamberi)* şâhit getireceğimiz ve seni de, *(inkârcı)* bu insanlara karşı şâhit tutacağımız gün *(onların halleri)* ne olacak?!

42. İnkâr edenler ve Peygamber'e karşı gelenler, o gün *(kıyametin dehşetinden)* yerle bir olmak isteyecekler; ama yaptıkları hiçbir şeyi Allah'tan gizleyemeyecek ve aksini söyleyemeyeceklerdir!

43. Ey îman edenler! **Sarhoşken** *(ve kendinizde değilken)*, ne söylediğinizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın. **Cünüpken** de, tepeden tırnağa yıkanmadan / gusletmeden namaza / namazgâha yaklaşmayın; ancak *(içinde oturmaksızın)* bir yol uğrağı olarak namazgâhtan geçebilirsiniz. Eğer hastaysanız veya yolcu iseniz veya abdest bozduysanız veya kadınlar*(ınız)*a dokunduysanız *(ve bu yüzden abdestiniz bozulduysa)*, sonra da su bulamadıysanız / yahut suyu kullanamayacak durumdaysanız, o zaman temiz bir toprak bulup *(ondan)* yüzlerinize ve ellerinize sürünüz *(teyemmüm ediniz)*. Hiç kuşkusuz Allah, kusurları aklayan ve günahları paklayandır.

44. Kendilerine **Kitap**'tan bir pay verilenlere baksana! Onlar *(Elçimize ve Kur'an'a tâbi olmak yerine eski inançlarına bağlı kalmakla)*, hem kendileri sapıklığı satın alıyorlar, hem de sizin yolunuzu şaşırmanızı istiyorlar.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَٓائِكُمْ ۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۘ وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا
﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهٖ وَيَقُولُونَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنًا فِي الدِّينِ ۜ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ
وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اٰمِنُوا
بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا
فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَٓا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّٓا اَصْحَابَ السَّبْتِ ۜ
وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهٖ
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى
اِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ اَنْفُسَهُمْ ۜ بَلِ اللّٰهُ
يُزَكّ۪ي مَنْ يَشَٓاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَت۪يلًا ﴿٤٩﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۜ وَكَفٰى بِه۪ٓ اِثْمًا مُب۪ينًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى
الَّذِينَ اُوتُوا نَص۪يبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا سَب۪يلًا ﴿٥١﴾

45. Sizin düşmanlarınızı en iyi Allah bilmektedir *(ey mü'minler)*! Hem veli / dost hem de yardımcı olarak size Allah yeter.

46. Yahûdîler içinde öyleleri vardır ki, dillerini eğip bükerek *(Kitap'taki)* kelimeleri yerlerinden / kendi konum ve anlamlarından uzaklaştırarak değiştirir / tahrif ederler ve *(Semi'nâ ve eta'nâ: Duyduk ve itâat ettik sözünü, kelime oyunu yaparak)*: **"İşittik fakat isyan ettik!" anlamına gelecek şekilde: *Semi'nâ ve asaynâ*!"** diye telâffuz ederler. Yine: ***"Vesma' ğayra müsma'*: Dinle, ama seni dinleyen olmasın!"** ve ***"Râînâ*: Bizim çoban!"** derler. Halbuki onlar: ***"Semi'nâ ve eta'nâ*: İşittik ve itâat ettik!" *"Vesma'*: Dinle** *(ey Allah'ın Rasûlü)*!" ***"Venzurnâ*: Bize bak ey Allah'ın Elçisi!"** deselerdi, kendileri için daha hayırlı ve daha dürüstçe olurdu. Fakat, hakikatı örtbas edip inkâr ettikleri için Allah onları la'netlemiş / üzerlerinden rahmeti kaldırmıştır; bu sebepten onlar, ancak kıt / eksik inanırlar.

47. Ey **Kitap** verilenler! Biz bazı yüzleri silip dümdüz hâle getirerek arkalarına çevirmeden yahut **sebt** *(cumartesi)* **yasağına uymayanlar**'ı la'netlediğimiz gibi la'netlemeden, yanınızda bulunanı doğrulayıcı olarak indirdiğimiz **Kitab**'a îman edin! Unutmayın ki, Allah'ın emri mutlaka yerine gelir.

48. Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını affetmez; onun dışında dilediği kimselerin günahlarını affeder. Durum şu ki, Allah'a ortak koşan kimse, *(affedilmeyecek)* büyük bir günah işlemiş / akıl almaz bir yalan uydurmuştur.

49. Baksana, kendilerini *(Allah'ın seçkin halkı îlan ederek)* temize çıkaranlara! Oysa ki, ancak Allah dilediklerini temize çıkarır ve kimseye en küçük haksızlık edilmez!

50. Baksana, *(din adına)* uydurdukları yalanları nasıl da Allah'a yakıştırıyorlar! Bu, apaçık bir günah olarak onlara yeter!

51. Kendilerine **Kitap**'tan bir pay verilenleri *(Yahûdi ve Hıristiyanları)* görmüyor musun?! Onlar, *(küfrün ve şeytanın mümessilleri, propagandist ve elitleri olan)* **Cibt**'e ve *(kendi batıl inançlarına insanları zorla boyun eğdiren gücün temsilcisi olan)* **Tâğût**'a inanıyorlar ve *(müşrik/putperest)* kâfirler hakkında: **"Bunlar, îman edenlerden** *(mü'minlerden)* **daha doğru yoldadırlar!"** diyebiliyorlar!

أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا
﴿٥٢﴾ اَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ اَمْ
يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلٰى مَٓا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ اٰتَيْنَٓا اٰلَ
اِبْرٰهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ
مَنْ اٰمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾
اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ
جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَٓا اَبَدًا لَهُمْ فِيهَٓا
اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ
تُؤَدُّوا الْاَمَانَاتِ اِلٰٓى اَهْلِهَا وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِي الْاَمْرِ
مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ اِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

حزب

52. İşte Allah, onları la'netlemiş / üzerlerinden rahmeti kaldırmıştır. Her kimi Allah la'netlemiş ise, onun için sen asla bir yardımcı bulamazsın!

53. Yoksa onlara **mülk** *(egemenlik ve yönetim)*den bir pay mı verilseydi? Eğer öyle olsaydı, onlar insanlara zırnık vermezlerdi!

54. Yoksa onlar *(İsrail Oğulları)*, Allah'ın kendi lûtfundan nimet *(vahiy ve peygamberlik)* verdiği insanları kıskanıyorlar mı?! Halbuki biz, daha önce *(ataları olan)* **İbrahim**'in âilesine / soyuna *(Dâvud ve Süleyman'a)* da **Kitap** ve *(Kitab'ın açıklama ve uygulaması olan)* **Hikmet** vermiştik. Ve yanı sıra onlara büyük bir **mülk** *(hükümranlık / egemenlik / devlet)* de vermiştik!

55. Böyleyken, **O**'na *(İbrahim'e)* inananlar da oldu, yüz çevirenler de! Çılgın alevli **Cehennem** *(onlara)* yeter.

56. Âyetlerimizi tanımayanları günü gelince ateşe atacağız. Tenleri / derileri piştikçe, azabı tatsınlar diye derilerini sürekli yenileriyle değiştireceğiz! Şüphesiz ki Allah, gücü önünde durulmayan ve her şeyi yerliyerince yapandır.

57. İman edip *(Allah'ın istediği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanları, içlerinde ebedî kalmak üzere, her taraflarından ırmakların aktığı cennetlere koyacağız. Orada kendilerine, *(her türlü sıkıntı verici şeylerden)* arındırılıp tertemiz kılınmış eşler vardır. Onları, uzayıp giden bitmez tükenmez bir serinlik ve gölgeliğe / sonsuz bir refaha kavuşturacağız.

58. Allah size, **emânetler**'i ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman **adâlet**'le hükmetmenizi emreder. Şüphesiz ki Allah size, en güzeli öğütler. Kuşkusuz ki Allah, her şeyi işiten ve görendir.

59. Ey iman edenler! **Allah**'a itaat edin; **Peygamber**'e ve **sizden olan yetkililere / yöneticiler**'e itaat edin. Ve bir konuda anlaşmazlığa düştüğünüzde, eğer Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız **onu Allah'a ve Peygamber'e götürün** *(çözümünü Kur'an ve sünnetin ilkelerinde arayın)*! Şüphesiz ki bu, en hayırlısı ve sonuç olarak en güzelidir.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوا بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرٖيدُونَ اَنْ يَتَحَاكَمُٓوا اِلَى
الطَّاغُوتِ وَقَدْ اُمِرُٓوا اَنْ يَكْفُرُوا بِهٖ وَيُرٖيدُ الشَّيْطَانُ
اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعٖيدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قٖيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ رَاَيْتَ الْمُنَافِقٖينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ اِذَٓا اَصَابَتْهُمْ
مُصٖيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ ثُمَّ جَٓاؤُ۫كَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ
اِنْ اَرَدْنَٓا اِلَّٓا اِحْسَانًا وَتَوْفٖيقًا ﴿٦٢﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ يَعْلَمُ
اللّٰهُ مَا فٖي قُلُوبِهِمْ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ
فٖٓي اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلٖيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ
اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
جَٓاؤُ۫كَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحٖيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتّٰى يُحَكِّمُوكَ فٖيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فٖٓي
اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلٖيمًا ﴿٦٥﴾

60. Görmez misin o kimseleri ki, bir taraftan sana ve senden önce indirilenlere iman ettiklerini ileri sürüyorlar, diğer taraftan da, inkâr etmeleri / tanımamaları / karşı çıkmaları gerektiği kendilerine emredildiği halde *(aralarındaki sorunları çözmede)* **Tâğut**'un hükmüne başvurmak istiyorlar! Doğrusu **şeytan** onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor!

61. Onlara: "*(aranızdaki sorunların çözümünde)* **Allah'ın indirdiğine ve O'nun Peygamberi'ne gelin!**" denildiği zaman, görürsün ki münafıklar nasıl da senden uzaklaşıp yüz çevirirler!

62. Bizzat kendi yaptıkları şeylerden dolayı başlarına bir musibet geldiğinde, sana gelerek ve Allah'a yeminler ederek: **"Biz sadece iyilik yapmak ve arabulmak istemiştik!"** diye nasıl söyleyebiliyorlar?!

63. Allah onların kalplerinde ne olduğunu biliyor; o yüzden sen onlara aldırma *(ve tahriklere kapılma)*; fakat onlara öğüt ver ve kendilerini etkileyecek sözler söyle!

64. Biz, bir **Peygamber**'i ancak, **Allah**'ın izni *(ve emri)* ile kendisine itaat edilsin diye göndermişizdir. Şayet onlar, günah işleyerek kendilerine zulmettikleri zaman sana gelip Allah'tan bağışlanmalarını isteselerdi ve Peygamber de onlar için bağışlanma dileseydi, şüphesiz ki onlar Allah'ı, merhameti sonsuz olan ve tevbeleri çok kabul eden bulurlardı.

65. Hayır, Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni **hakem** yapmadıkça, sonra da, verdiğin hükümden dolayı içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın tam teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

الجزء الخامس — سورة النساء

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ
دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا
يُوعَظُونَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾ وَاِذًا
لَاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّٓا اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ
اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَٓاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُو۬لٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ
اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا
حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَاِنَّ مِنْكُمْ
لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ
اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ
اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي
كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
اللّٰهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

66. Şayet biz şu insanlara *(önceki ümmetlerde olduğu gibi, günahlarının bağışlanması için)*: **"Birbirinizi öldürün / içinizden suçluları diğerleriniz öldürsün veya yurtlarınızdan çıkın!"** gibi *(haklarında çok zor)* hükümler yazsaydık, onların ancak çok azı bunu yapardı. Halbuki onlar kendilerine verilen öğüdü tutsalar *(ve şu kolay hükümleri uygulasalar)*, kendileri için daha hayırlı olur ve *(imanları)* daha da güçlenir.

67. O takdirde de biz onlara katımızdan büyük bir mükâfat *(cennet)* veririz.

68. Ve onları doğru bir yola ulaştırır / doğru yolda yürütürüz.

69. Kim **Allah**'a ve **Peygamber**'e itaat ederse onlar, Allah'ın kendilerini *(doğru yola eriştirmek suretiyle)* nimetlendirdiği **peygamberler**, imanlarını yaşayışlarıyla doğrulayan *(sıddîk)*lar, hakîkate hayatlarıyla tanıklık eden *(şehid)*ler ve iyiliğe ermiş erdemli kişiler *(sâlihler)* ile birlikte olacaklardır. Onlar, ne güzel yoldaş / ne güzel arkadaştırlar!

70. İşte bu lûtuf, şüphesiz ki Allah'tandır ve her şeyi bilen olarak Allah yeter.

71. Ey iman edenler! *(tehlikeye ve düşmana karşı)* Tedbirinizi alın ve *(duruma göre)* bölükler *(ve küçük birlikler)* hâlinde veya seferber olarak hep birden *(savaşa)* çıkın!

72. Hiç kuşkusuz, içinizden öyleleri çıkacak ki, ağırdan alıp geride kalacak ve eğer başınıza bir musîbet gelirse: **"İyi ki biz onlarla beraber bulunmadık; bu bize Allah'ın bir lûtfudur!"** diyeceklerdir.

73. Ve eğer size Allah'tan bir nîmet *(zafer ve ganimet)* erişecek olursa, o zaman da, sanki sizinle kendisi arasında hiçbir yakınlık yokmuşçasına *(ve kendisinin sizden olmadığını itiraf edercesine)*: **"Ah, keşke ben de bunlarla birlikte olsaydım da, büyük bir murada erseydim!"** der.

74. O halde, ahiret yerine dünyayı satın alan / tercih eden bu insanlar, *(tevbe edip müslümanların safına geri dönerek)* Allah yolunda savaşsınlar! Çünkü kim Allah yolunda çarpışır da, öldürülür *(şehit olur)* yahut öldürür *(gâlip gelir)* ise, ona büyük bir mükâfat vereceğiz.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا
٧٥ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ
ضَعِيفًا ٧٦ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلٰى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا
قَلِيلٌ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ٧٧ أَيْنَ مَا تَكُونُوا
يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ
يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ
قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ فَمَالِ هٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
حَدِيثًا ٧٨ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ٧٩

75. Nasıl olur da siz, Allah yolunda ve de: **"Ey Rabbimiz! Bizi, ahâlisi zalim olan bu kentten çıkarıp kurtar; katından bize sâhip çıkacak bir veli / yönetici gönder ve katından bize bir yardımcı ver!"** diye yalvaran, zulüm altındaki çâresiz erkekler, kadınlar ve yavrular uğrunda savaşmazsınız?!

76. İman edenler **Allah** yolunda, inkâr edenler ise *(kendi sapık yollarına insanları zorlayan kişi ve kurumları temsil eden)* **tâğut** yolunda savaşırlar. O halde siz, **şeytan**'ın dostlarına karşı savaşın. Doğrusu, şeytanın hilesi oldukça çürüktür.

77. Baksana, *(gereksiz ve zamansız savaşmak istedikleri için)* kendilerine: **"Çekin ellerinizi** *(savaştan)* **ve hele bir hakkıyla namazı kılın ve** *(arınmak üzere mâlî yükümlülüğünüz olan)* **zekâtı verin!"** denilen kimselere! Onlara şimdi savaş yazılınca, içlerinden *(baş çeken)* bir grup, tıpkı Allah'tan korkarcasına, hattâ daha da şiddetli bir korkuyla insanlardan korkmaya ve: **"Ey Rabbimiz! Bize niçin savaşı farz kıldın?! Bize, biraz daha süre verseydin** *(de yaşasaydık)***!"** demeye başladılar! Sen de ki: **"Dünya menfaati geçicidir; âhiret ise,** *(kötülük işlemekten ve azaba uğramaktan)* **korunmak isteyen** *(müttakî)* **için daha hayırlıdır. Ve siz** *(orada)* **en küçük haksızlığa uğratılmayacaksınız."**

78. Nerede olursanız olun, ölüm size yetişir! Hattâ göklerde kurulu sağlam burçlarda olsanız bile! Onlar, bir iyiliğe kavuştuklarında: **"Bu Allah katındandır."** Bir kötülüğe uğradıklarında ise: **"Bu senin yüzündendir!"** derler. Onlara de ki: **"Hepsi Allah'tan / Allah'ın yaratması ve izniyledir!"** Bu insanlara ne oluyor da, bir sözü doğru düzgün anlamaya yanaşmıyorlar?!

79. Sana gelen her iyilik Allah'tandır! Başına gelen her musîbet ise *(başkası yüzünden değil)* kendi yüzündendir! Seni biz, insanlara *(onları zorla imana getirmek için değil)* ancak **elçi** olarak gönderdik. Şâhit olarak Allah yeter!

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفٖيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَاِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
بَيَّتَ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذٖى تَقُولُ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ
فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكٖيلًا ﴿٨١﴾
اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا
فٖيهِ اخْتِلَافًا كَثٖيرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا جَٓاءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ
الْخَوْفِ اَذَاعُوا بِهٖ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ
مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذٖينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلٖيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فٖى
سَبٖيلِ اللّٰهِ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنٖينَ عَسَى
اللّٰهُ اَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَأْسًا وَاَشَدُّ
تَنْكٖيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصٖيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ مُقٖيتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيّٖيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِاَحْسَنَ
مِنْهَٓا اَوْ رُدُّوهَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ حَسٖيبًا ﴿٨٦﴾

80. Kim **Peygamber**'e itaat ederse, kuşkusuz **Allah**'a itaat etmiş olur. Ama *(ey Peygamber)*, kim itaatten yüz çevirirse, *(bilesin ki)* seni biz, insanların başına bekçi / denetçi göndermedik *(sen ancak tebliğcisin)*.

81. Onlar sana: **"Baş üstüne!"** derler; ama yanından ayrıldıklarında, içlerinden *(ileri gelen)* bir topluluk, geceleyin, senin dediğinden başka şeyler kurarlar; Allah onların kurdukları düzenleri yazıyor. Sen onlara aldırma ve Allah'a dayanıp güven. Kefil olarak / vekil olarak Allah yeter.

82. Onlar, **Kur'an**'ı düşünüp anlamıyorlar mı? Eğer **O**, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kesinlikle onda birçok çelişki ve tutarsızlıklar bulurlardı.

83. Onlar, kendilerine ulaşan *(İslâm toplumu ve ordusuyla ilgili gizlenmesi gereken)* olumlu ya da olumsuz herhangi bir haberi, hemen yayıverirler! Halbuki o haberi onlar **Peygamber**'e ve içlerinden yetkili / uzman kimselere götürselerdi, içlerinden hüküm çıkarabilecek durumda olanlar onunla ilgili ne yapılması gerektiğini bilirlerdi. Eğer Allah'ın size iyilik ve merhameti *(ve sizi doğruya yönlendirmesi)* olmasaydı, çok azınız dışında şeytana uyup gitmiştiniz!

84. Artık *(kimse sana katılmasa ve herkes geri çekilse dahi)* sen Allah yolunda çarpış! Çünkü sen, ancak kendinden sorumlusun. Ve mü'minleri *(savaşa)* teşvik et. Ki böylelikle Allah, inkâr edenlerin savaş gücünü kırsın. Doğrusu, Allah'ın gücü ve âleme ibret veren cezası çok şiddetlidir.

85. Her kim bir iyiliğe aracı / yardımcı olursa, ondan payını alır. Her kim de bir kötülüğe aracı olursa, o da ondan payını alır. Allah, her şeyi denetleyip hesaplayandır.

86. Size bir selâm verildiği *(barış, esenlik ve sağlık dilendiği)* zaman, ondan daha güzeliyle veya aynıyla karşılık verin. Şüphesiz ki Allah, her şeyi hesaplayıp denetleyendir.

حزب ٣

اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِۜ
وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ
فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُواۜ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ
اَضَلَّ اللّٰهُۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَٓاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَٓاءَ
حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِۜ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًاۙ ﴿٨٩﴾
اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ جَٓاؤُ۫كُمْ
حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْۜ وَلَوْ
شَٓاءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ
يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ
سَبِيلًا ﴿٩٠﴾ سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْۜ كُلَّمَا رُدُّٓوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَاۚ فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ
وَيُلْقُٓوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّٓوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْۜ وَاُو۬لٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًاۚ ﴿٩١﴾

87. **O** Allah ki, **O**'ndan başka tanrı yoktur! *(geleceğinde)* Hiç kuşku olmayan kıyamet gününde sizi toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?!

88. Nasıl oluyor da siz, işledikleri *(günahlar)* sebebiyle Allah'ın kendilerini tersyüz ettiği münafıklar hakkında ikiye ayrılıyorsunuz?! Allah'ın saptırdıklarını siz mi doğru yola getirmek istiyorsunuz?! Allah kimi *(hak ettiği için)* saptırmışsa, sen asla onun için bir yol / çare bulamazsın.

89. Onlar, kendileri kâfir oldukları gibi, sizin de kâfir olmanızı ve onlarla eşit hâle gelmenizi isterler. Onun için, Allah yolunda hicret etmedikleri sürece onlardan veliler / dostlar / yakınlar edinmeyin. Eğer dinlemez *(de bozgunculuklarına devam ederler)* ve vazgeçmezlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan hiçbir şekilde ne bir dost / müttefik, ne de bir yardımcı edinmeyin!

90. Ancak, kendileriyle aranızda anlaşma bulunan bir topluluğa katılanlara veya ne sizinle ne de kendi topluluklarıyla savaşmaya gönülleri bir türlü razı olmayıp sıkıntı içinde size gelenlere dokunmayın. Allah dileseydi, onları, üzerinize saldırtır ve onlar sizinle mutlaka savaşırlardı. Onun için, size ilişmedikleri, sizinle savaşmadıkları ve size barış dileklerini ilettikleri sürece, Allah size, onların üzerine asla bir yol vermemiştir.

91. Bir de, hem sizden, hem de kendi topluluklarından yana güven içinde olmak *(ve iki tarafı da idâre etmek)* isteyen, ama ne zaman bir fitneye *(mü'minlere kötülük etmeye)* fırsat bulsalar hemen harekete geçen bir başka topluluk daha bulacaksınız ki, eğer sizden uzak durmazlar, size barış dileklerini iletmezler ve ellerini *(üzerinizden)* çekmezlerse, onları kıskıvrak yakalayın ve kıstırdığınız yerde öldürün. İşte size, üzerlerine gitmeniz için açıkça yetki verdiklerimiz onlardır.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرٖيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ يَصَّدَّقُوا ۗ فَاِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرٖيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۗ
وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مٖيثَاقٌ فَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرٖيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَمْ
يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۘ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٖيمًا حَكٖيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاؤُ۬هُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فٖيهَا وَغَضِبَ
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظٖيمًا ﴿٩٣﴾ يَٓا
اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا ضَرَبْتُمْ فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۘ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ
كَثٖيرَةٌ ۗ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرًا ﴿٩٤﴾

92. Yanlışlıkla olması dışında bir mü'minin herhangi bir mü'mini öldürmesi asla mümkün değildir. Fakat eğer kim, bir mü'mini yanlışlıkla öldürürse, mü'min bir köle âzât etmesi ve ölenin âilesine teslim edilecek bir **diyet** vermesi gerekir. Ancak onlar bunu bağışlarlarsa o başka! Eğer öldürülen mü'min, sizin düşmanınız olan *(gayr-i müslim)* bir topluluktan ise, *(sadece)* mü'min bir köle âzâd etmesi gerekir. Eğer öldürülen mü'min, sizinle anlaşması olan *(gayr-i müslim)* bir topluluktan ise, öldürülenin âilesine teslim edilmek üzere bir diyet vermesi ve mü'min bir köle âzât etmesi gerekir. Kim *(buna)* güç yetiremez *(yahut bunu bulamaz)* ise, Allah'ın tevbesini kabul etmesi için, peş peşe iki ay oruç tutması gerekir. Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.

93. Her kim bir mü'mini kasden *(ve mü'min olduğundan dolayı)* öldürür *(ve de tevbe etmeden ölür)* ise, cezası, içinde ebedî kalmak üzere **Cehennem**'dir. Allah ona gazap etmiş, onu la'netlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey iman edenler! Allah yolunda *(cihad için)* sefere çıktığınızda iyi araştırın ve sakın, size selâm veren / esenlik dileyen / barışçıl yaklaşan birine, geçici dünya menfaatine *(ganimet hırsına)* kapılarak: **"Sen mü'min değilsin!"** de*(yip onu öldür)*meyin! Çünkü Allah katında pek çok ganimetler vardır. Siz de bir zamanlar böyle *(korku içinde yaşayan ilgiye muhtaç kimseler)* idiniz de, Allah size lûtufta bulunmuştu *(ve iman etmiştiniz)*. O halde iyi araştırın. Şüphesiz ki Allah, yapmakta olduğunuz her şeyden haberdardır.

الْجُزْءُ الْخَامِسُ — سُورَةُ النِّسَاءِ

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَفَضَّلَ
اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ
وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰيهُمُ
الْمَلٰئِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي
الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولٰئِكَ
مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَأُولٰئِكَ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ
يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ
يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ
وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ
يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾

95. Mü'minlerden, özrü olmaksızın *(savaşa gitmeyip)* oturanlarla, mallarıve canlarıyla cihad edenler bir değildir. Allah, malları ve canlarıyla cihad edenlerin derecelerini, *(savaştan mazeretsiz)* geri kalanlardan üstün kılmıştır. Allah her iki taraf için de **en güzel**'i *(Cennet'i)* va'd etmekle beraber, cihad edenleri / mücahitleri, oturanlara karşı büyük bir mükâfatla üstün kılmıştır.

96. Bu büyük mükâfat, Allah katından **dereceler**, **bağışlanma** ve **rahmet**'tir! Şüphesiz ki Allah, sonsuz bağışlayan, sınırsız merhamet edendir.

97. O kimseler ki, *(hicret emrine uymayıp kâfirlerden ayrılmadılar da)* kendilerine yazık ettiler ve melekler *(ölüm anında)* canlarını alacaklarında onlara: **"Sizin bu hâliniz nedir?!"** diye sordular. Onlar: **"Bizler, yeryüzünde baskı altında ezilen çâresizlerdik!"** diye cevap verdiklerinde, melekler onlara: **"Allah'ın ülkesi *(yeryüzü)* geniş değil miydi; hicret etseydiniz ya?!"** dediler. Onların varacakları yer Cehennem'dir. Orası ne kötü varılacak yerdir!

98. Ancak, gerçekten baskı altında güçsüz ve çaresiz kalmış ve yol bulamamış **erler**, **kadınlar** ve **yavrular**, bunların dışındadır.

99. Allah'ın, kendilerini affetmesi umulanlar işte onlardır! Allah, çok affeden, çok bağışlayandır.

100. Kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer ve erişecek çok imkân bulur. Kim ki, evinden, Allah ve Rasûl'üne hicret etmek üzere çıkar da, ölüm ona yetişirse, şüphesiz ki onun mükâfatını Allah verir. Ve Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

101. Yeryüzünde *(cihad veya meşrû başka bir sebepten dolayı)* yolculuğa çıktığınızda, haktanımaz kâfirlerin size bir fenalık yapmalarından korkarsanız, **namazlarınızda kısıntıya gitmenizde** size bir günah yoktur. Şüphesiz ki kâfirler, sizin en açık düşmanlarınızdır.

وَاِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَٓائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُٓوا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَرَٓائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَٓائِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ
مَطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوٓا اَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٢﴾ فَاِذَا
قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ
فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَٓاءِ
الْقَوْمِ اِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ
وَتَرْجُونَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ بِمَٓا اَرٰيكَ اللّٰهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَٓائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

102. Sen *(savaş günlerinde mü'minlerin)* aralarında bulunduğun ve onlara namaz kıldırmak istediğin zaman, içlerinden bir bölük silahlarını kuşanarak seninle birlikte namaza dursunlar. Bunlar, secdeyi yaptıklarında *(ve böylelikle namazlarını bitirdiklerinde)*, arkanızda yer alarak size siper olsunlar ve namazlarını kılmamış olan başka bir bölük seninle birlikte namaza dursun. Onlar da tedbirlerini alıp silahlarını kuşansınlar. Çünkü kâfirler, sizin, silah-araç ve gereçlerinizden dalgın bulunduğunuz bir sırada üzerinize âni baskın yapmak isterler. Yağmurdan *(veya herhangi bir sebepten)* dolayı bir engel bulunur veya hasta olur da silahlarınızı yanınıza almazsanız size bir günah yoktur. Fakat mutlaka tedbirinizi alın. Çünkü Allah, kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazı *(bu şekilde kısarak ve kısaltarak tek bir rekât hâlinde)* kıldıktan sonra, ayaktayken, oturuyorken ve yanlarınız üzerine uzanmışken Allah'ı anmaya devam edin. Güvenliğe kavuştuğunuzda ise, namazı *(her zamanki gibi huşû içerisinde, tam olarak ve)* gereği gibi kılın. Çünkü namaz, mü'minler için vakti belirlenmiş bir farzdır.

104. Düşman ordusunu izlemede sakın yılgınlık / gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı çekiyorsanız, sizin acı çektiğiniz gibi onlar da acı çekiyorlar. Üstelik sizin, Allah'tan onların beklemeyecekleri / ummayacakları bir beklentiniz / umudunuz da vardır! Şüphesiz ki Allah, her şeyi bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.

105. Şüphe yok ki biz sana **Kitab**'ı, Allah'ın sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hükmetmen için, hak*(kı ortaya koymak)* üzere indirdik. Bu sebepten sen, *(adâleti yanıltmaya çalışan)* günahkâr hâinlerin *(cezayı hak eden suçluların)* savunucusu olma!

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَّانًا اَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ
اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ
مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ سُٓوءًا اَوْ يَظْلِمْ
نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٠﴾
وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّٰهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطٖٓيـَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ
بِهٖ بَرٖٓيـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَٓائِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
شَيْءٍ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

106. Ve *(oluşabilecek yargı hatalarından dolayı)* Allah'tan bağışlanma dile! Gerçekten Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

107. Kendilerine hıyanet eden *(suç işlediği için cezayı hak eden)*leri sakın savunma / onların affedilmeleri için aracı olma! Çünkü Allah, hiçbir günahkâr hâini sevmez.

108. Onlar *(kötülük ve suç işlerlerken)* insanlardan kendilerini gizleyebiliyorlar; ama **Allah**'tan asla gizleyemezler. Nitekim onlar geceleyin **O**'nun hoşnut olmayacağı sözleri kararlaştırırlarken Allah onların yanındadır! Doğrusu Allah, onların yapmakta oldukları her şeyi çepeçevre kuşatandır.

109. Siz *(ey mü'minler)*, bu dünya hayatında onları savundunuz; peki ya kıyamet günü onları Allah'a karşı kim savunacak ve onlara kim kefil / yardımcı olacak?!

110. Kim *(toplumu da ilgilendiren)* bir günah / kötülük işler veya *(kişisel bir günah işleyerek)* kendine zulmeder / yazık eder de sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah'ı çok bağışlayan, çok merhamet eden bulur.

111. Her kim de bir günahı, âdetâ benimseyerek ve de kazanırcasına işlerse, kendi zararına işler. Allah her şeyi bilen ve en uygun şekilde yapandır.

112. Her kim bir hata yapar yahut bir günah işler de onu suçsuz birine atarsa, gerçekten büyük bir iftirada bulunmuş ve apaçık bir günah işlemiş olur.

113. Eğer Allah'ın *(seni uyarmak ve gerçeği bildirmek sûretiyle)* sana lûtfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir topluluk, seni kesinlikle yanıltmaya karar vermişlerdi. Fakat onlar, artık kendilerinden başkasını yanıltıp saptıramazlar ve sana hiç bir zarar veremezler. Allah sana **Kitab**'ı ve *(onun uygulanış biçimi / yöntemi olan)* **Hikmet**'i *(Sünnet'i)* indirmiş ve sana bilmediklerini öğretmiştir. Doğrusu, Allah'ın senin üzerinde çok büyük bir lûtfu vardır.

لَا خَيْرَ ف۪ي كَث۪يرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ
اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِۜ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ
ابْتِغَٓاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْت۪يهِ اَجْراً عَظ۪يماً ﴿١١٤﴾
وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَب۪يلِ الْمُؤْمِن۪ينَ نُوَلِّه۪ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِه۪ جَهَنَّمَۜ
وَسَٓاءَتْ مَص۪يراً ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِه۪
وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَٓاءُۜ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالاً بَع۪يداً ﴿١١٦﴾ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ٓ اِلَّٓا
اِنَاثاًۚ وَاِنْ يَدْعُونَ اِلَّا شَيْطَاناً مَر۪يداًۙ ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللّٰهُۢ
وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَص۪يباً مَفْرُوضاًۙ ﴿١١٨﴾
وَلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ
وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِۜ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ
وَلِيّاً مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَاناً مُب۪يناًۜ ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ
وَيُمَنّ۪يهِمْۜ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُوراً ﴿١٢٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَح۪يصاً ﴿١٢١﴾

114. İnsanların kendi aralarında gizlice toplanıp konuşmalarının *(ve de gizli dernek ve örgüt faaliyetlerinin)* çoğunda hayır yoktur. Ancak, sadaka *(ve ekonomik yardımlaşma)*yı, iyiliği ve insanlar arasında uzlaşmayı amaçlayanlar bunun dışındadır. Her kim Allah'ın hoşnutluğunu elde etmek üzere bunları yaparsa, biz ona büyük bir mükâfat vereceğiz.

115. Kim, **doğru yol** kendisine açıkça belli olduktan sonra **Peygamber**'e muhalefet eder ve mü'minlerin yolundan başka bir yol tutarsa, onu *(ceza olarak)* yöneldiği yola döndürür sonra da cehenneme atarız. Orası, gidilecek ne kötü bir yerdir.

116. Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz; bunun dışındakilerden dilediklerinin günahını bağışlar. Allah'a ortak koşan, *(içinden çıkamayacağı)* derin bir sapıklığa düşmüştür.

117. Onlar, Allah'ı bırakıp dişilere *(dişi olarak isimlendirdikleri ilâhlara / tanrıçalara)* tapıyorlar! Onlar aslında, *(kendilerini saptıran)* azılı şeytana tapıyorlar.

118. Allah o şeytandan rahmetini kaldırdı, o da dedi ki: **"Ben, senin kullarından belirli bir pay kapacağım** *(ve böylelikle intikamımı alacağım)*!"

119. **"Onları mutlaka saptıracağım, kendilerine doğru yolda oldukları kuruntusunu vereceğim ve onlara emredeceğim de** *(kutsal ve dokunulmaz saydıkları bazı)* **hayvanların kulaklarını yararak işâret koyacaklar. Yine onlara emredeceğim de** *(her konuda)* **Allah'ın yapısını / yarattığı doğallığını bozacaklar."** Kim Allah'ı bırakır da şeytanı veli / dost edinirse, kesinlikle her şeyini kaybeder.

120. Şeytan onları vaadleriyle kandırır ve onlara doğru yolda oldukları kuruntusunu verir. Şeytan ancak onları aldatmak için vaatte bulunur.

121. Sonuçta onların uğrak yerleri Cehennemdir ve onlar oradan asla kaçış yolu bulamazlar.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَٓا اَبَدًاۜ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقًّاۜ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ
وَلَٓا اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتَابِۜ مَنْ يَعْمَلْ سُٓوءًا يُجْزَ بِهٖۙ وَلَا
يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُو۬لٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
اَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًاۜ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُحِيطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَٓاءِۜ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّۙ
وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَٓاءِ الّٰتِي
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِۙ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى بِالْقِسْطِۜ
وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

122. İman edip, *(Allah'ın belirttiği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanları ise, içlerinde ırmaklar akan ebedî kalacakları cennetlere koyacağız. Bu, Allah'ın kesin sözüdür. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?!

123. Ey mü'minler! ***(insanların belli bir millet veya cemaatten olmaları, kendilerine herhangi bir üstünlük ve ayrıcalık sağlamaz. Bu nedenle),*** Ne sizin kuruntularınız geçerlidir, ne de **Kitap Ehli**'nin kuruntuları! Fakat bir gerçek vardır ki, her kim bir kötülük işlerse cezasını görür ve kendisine, Allah'tan başka hiç bir dost ve yardımcı bulamaz!

124. Her kim, erkek olsun kadın olsun mü'min olarak *(Allah'ın belirttiği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yaparsa cennete girer ve onlara en küçük bir haksızlık yapılmaz.

125. Görevlerini, *(Allah'a ve insanlara karşı)* en iyi şekilde yaparak bütün varlığıyla kendini Allah'a teslim eden ve de hiçbir batıla dönüp bakmadan doğru yolda yürüyen **İbrahim**'in yolunu izleyen kimseden daha güzel dini olan kim vardır?! Allah *(bu sebepten)* **İbrahim**'i dost edinmiştir.

126. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Doğrusu Allah *(ilmi ve kudretiyle)* her şeyi kuşatandır.

127. Senden, kadınlarla ilgili açıklama / fetva istiyorlar. De ki: **"Allah size, onlar hakkında** *(kitapta gerekli)* **açıklamaları yapıyor. Nitekim, kendileri için kararlaştırılmış olan haklarını kendilerine vermediğiniz ve** *(sahip oldukları malları elde etmek amacıyla zorla / istemedikleri halde)* **kendileriyle evlenmek istediğiniz kimsesiz kadınlar / yetim kızlar,** *(bakımınız altında bulunup da)* **ezilen yavrular ve kendilerine adâletle muâmele etmeniz emredilen yetimler hakkında, Kitap'taki hükümler yüzünüze okunup duruyor** *(o halde siz hele bir bu açıklamaların gereğini yerine getirin).* **Doğrusu, hayır ve iyilik olarak ne yaparsanız, hiç şüphesiz Allah onu bilir** *(ve karşılığını verir).***"**

سُورَةُ النِّسَاءِ — الْجُزْءُ الْخَامِسُ

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَٓا اَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًاۜ وَالصُّلْحُ خَيْرٌۜ وَاُحْضِرَتِ
الْاَنْفُسُ الشُّحَّۜ وَاِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُٓوا اَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَٓاءِ
وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِۜ
وَاِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾
وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِۜ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا
حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ
اتَّقُوا اللّٰهَۜ وَاِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ
يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِينَۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى
ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

128. Eğer bir kadın, *(yaşlılığı veya hastalığı gibi nedenlerle)* kocasında *(kendisine karşı)* bir isteksizlik veya uzaklaşma durumu sezerse *(ve evliliğin devamını da istiyorsa, bazı haklarından vazgeçmek sûretiyle de olsa)*, karı-kocanın kendi aralarında bir şekilde anlaşmalarında her ikisine de bir günah yoktur. Barış / uzlaşma, *(yuvayı sarsan böylesi durumlarda boşanmaktan)* daha hayırlıdır. Her ne kadar bencillik, insan yaradılışının bir gerçeği olsa da, görevlerinizi en iyi şekilde yaparak / iyiliksever davranarak ve Allah'ın emirlerine aykırı davranmaktan sakınarak hareket etmelisiniz; hakikat şu ki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

129. Ne kadar titizlik gösterirseniz gösterin, kadınlarınız arasında adâleti tam sağlayamazsınız. Fakat *(hanımlarınızdan birine)* büsbütün kapılarak, diğerini, evli değilmiş gibi askıda bırakmayınız. Aranızda *(bir şekilde)* uzlaşır ve Allah'ın buyruklarına karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz ki Allah, dâima *(kusurlarınızı)* bağışlayan ve *(size)* çok merhamet edendir.

130. Eğer eşler *(her şeye rağmen)* ayrılmak *(boşanmak)* durumunda kalırlarsa, Allah kendi gücü / zenginliği ile her ikisini de muhtaç koymaz. Şüphesiz ki **Allah**, sınırsız genişliği / zenginliği olan ve her şeyi en uygun şekilde yapandır.

131. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun ki biz, sizden önce kendilerine **Kitap Verilenler**'e de size de, Allah'ın emirlerine uyarak korunmanızı / takvayı emir ve vasiyet ettik. Eğer gerçeği örtbas ederek *(ve nankörce davranarak)* küfre saparsanız, bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Şüphesiz ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve bizatihi övgüye lâyık olduğu için kimsenin övgüsüne de muhtaç değildir.

132. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır ve güvenip dayanılacak ancak **O**'dur.

133. Allah dilerse, sizi giderir de *(yerinize)* başkalarını getirir! Allah buna gücü yetendir.

134. Kim *(sadece)* dünya mükâfatı isterse, *(bilsin ki)* hem dünya, hem de âhiret mükâfatı Allah'ın katındadır. Allah, her şeyi hakkıyla işiten ve görendir.

الجزء الخامس سورة النساء

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّام۪ينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَٓاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ
عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَب۪ينَۚ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ
فَق۪يرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُواۚ وَاِنْ
تَلْوُٓا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًا ﴿١٣٥﴾ يَٓا
اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ي نَزَّلَ
عَلٰى رَسُولِه۪ وَالْكِتَابِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُۜ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ
وَمَلٰٓئِكَتِه۪ وَكُتُبِه۪ وَرُسُلِه۪ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَع۪يدًا ﴿١٣٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا
ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَب۪يلًاۜ ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِق۪ينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًاۙ ﴿١٣٨﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَتَّخِذُونَ الْكَافِر۪ينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِن۪ينَۜ اَيَبْتَغُونَ
عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَم۪يعًاۜ ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا
تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا ف۪ي حَد۪يثٍ غَيْرِه۪ٓۘ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِق۪ينَ وَالْكَافِر۪ينَ ف۪ي جَهَنَّمَ جَم۪يعًاۙ ﴿١٤٠﴾

135. Ey iman edenler! Kendinizin veya annebabanızın ve yakınlarınızın aleyhine de olsa, *(yeryüzünde)* Allah'ın şâhitleri olarak adâleti titizlikle ayakta tutunuz. *(Koruyup gözetmek istediğiniz)* Kişi, zengin olsun fakir olsun, Allah onu *(sizden)* daha iyi gözetir. Bu yüzden, hevanıza / istek ve arzularınıza uyup adâletten ayrılmayınız. Eğer dilinizi eğip büker *(hakikatı çarpıtır)* veya *(şâhitlik yapmaktan tümden)* kaçınırsanız, bilesiniz ki Allah, ne yaparsanız haberdardır.

136. Ey *(Kur'an öncesi vahiylere inanmakta olan yahut eski inançlarının etkisinden tam kurtulamamış olan)* iman edenler! **Allah**'a, **Peygamber**'ine, Peygamberine indirmekte olduğu **Kitab'**a ve daha önce indirdiği **Kitab***(lar)***a** iman ediniz. Her kim Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine ve âhiret gününe imanını kaybederse, şüphesiz ki derin bir sapıklığa düşmüş olur.

137. İman ettikten sonra küfre dönen, sonra yine iman edip tekrar küfre dönen, sonra da küfrünü gittikçe artıran kimseleri Allah asla affetmez ve onlara asla yol göstermez.

138. O ikiyüzlü *(münafık)* kimselere söyle ki, kendilerini acı bir azap bekliyor!

139. Mü'minleri bırakarak kâfirlerin dostluğuna / velâyetine / birlikteliğine sarılanlar, üstünlüğü kâfirlerin yanında mı arıyorlar?! Şüphe yok ki üstünlük, bütünüyle Allah'ın yanındadır.

140. Şüphesiz ki **O** size **Kitap**'ta şunu da indirdi: **"Allah'ın âyetlerinin** *(kâfirler tarafından)* **inkâr edildiğini ve hafife alınıp alay edildiğini duyduğunuzda, başka bir konuşmaya geçinceye kadar onların yanından ayrılın! Yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Şüphe yok ki Allah, münafıklarla kâfirleri, hep birlikte cehennemde toplayacaktır."**

الجزء الخامس — سورة النساء

اَلَّذٖينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ قَالُٓوا
اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْۘ وَاِنْ كَانَ لِلْكَافِرٖينَ نَصٖيبٌۙ قَالُٓوا اَلَمْ
نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَۜ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكَافِرٖينَ عَلَى
الْمُؤْمِنٖينَ سَبٖيلًاۚ ﴿١٤١﴾ اِنَّ الْمُنَافِقٖينَ يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ
خَادِعُهُمْۚ وَاِذَا قَامُٓوا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰىۙ يُرَٓاؤُ۫نَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ اِلَّا قَلٖيلًاۘ ﴿١٤٢﴾ مُذَبْذَبٖينَ بَيْنَ ذٰلِكَۗ لَٓا
اِلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِ وَلَٓا اِلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِۜ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
سَبٖيلًا ﴿١٤٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرٖينَ
اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنٖينَۜ اَتُرٖيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبٖينًا ﴿١٤٤﴾ اِنَّ الْمُنَافِقٖينَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِۚ
وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصٖيرًاۙ ﴿١٤٥﴾ اِلَّا الَّذٖينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا
وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوا دٖينَهُمْ لِلّٰهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنٖينَۜ
وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنٖينَ اَجْرًا عَظٖيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ
بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلٖيمًا ﴿١٤٧﴾

141. Onlar, sizin başınıza ne felâket gelecek diye bekler dururlar. Size Allah'tan bir zafer geldiğinde ise: **"Biz sizin yanınızda değil miydik** *(bizi de ganimetten faydalandırsanıza)*?!" derler. Tâlih kâfirlerin yüzüne gülünce de *(onlara)*: **"Size yardım edip, mü'minlere karşı sizi korumadık mı?!"** derler. Hakikat şu ki, Allah kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir. Ve Allah mü'ninler üzerine kâfirlere asla yol vermez / mü'minler üzerinde Allah, kâfirler için asla bir hâkimiyet hakkı kılmaz.

142. Münafıklar gûya Allah'ı kandırmaya çalışırlar. Oysa ki Allah onları kandırmakta / plânlarını boşa çıkarmaktadır! Onlar, üşenerek ve başkalarına gösteriş yaparak namaza kalkarlar ve Allah'ı da ancak yarım yamalak anarlar.

143. Onlar, iki taraf arasında bocalar dururlar! Ne tam bu taraftakilere katılırlar, ne de karşı tarafa geçerler! İşte Allah kimi böyle şaşırtırsa, sen onun için aslâ bir yol bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Mü'minleri bırakıp kâfirleri dostlar / veliler / müttefikler edinmeyin! Allah'a, *(cezalandırılmanız için)* aleyhinize olacak açık bir delil mi vermek istiyorsunuz?!

145. Hakikat şu ki, münâfıklar, ateşin en alt tabakasında olacaklardır. Ve sen onlar için asla bir yardımcı bulamazsın.

146. Ancak, tevbe edip kendilerini düzelten ve Allah*(ın buyrukların)*a sımsıkı sarılarak dini / kulluğu / egemenliği yalnızca Allah'a özgü kılanlar var ya, işte onlar mü'minlerle beraberdirler ve Allah, mü'minlere büyük bir mükâfat verecektir.

147. Siz nimetlere karşı üzerinize düşeni yapıp *(şükredip)* iman ettikten sonra, Allah size niçin azap etsin?! Allah, *(kendi yolundaki)* çalışmalarınızı karşılıksız bırakmayan ve her şeyi hakkıyla bilendir.

148. Haksızlığa uğrayanın, *(hak aramak amacıyla)* söyleyip açıklaması dışında Allah, herhangi bir kötü sözün *(ve işin)* açığa vurulmasını / yayılmasını istemez. Allah, her şeyi işiten ve bilendir.

149. Açık ya da gizli bir iyilik yapar veya *(size karşı işlenmiş)* bir kötülüğü bağışlarsanız, *(bunu çok görmeyiniz)*; biliniz ki Allah, her şeye gücü yettiği halde *(sizi hep)* affediyor.

150. Onlar ki, Allah'ı ve peygamberlerini inkâr ediyorlar, Allah ile peygamberleri arasında ayırım yapmak istiyorlar, **"Bazısına inanır, bazısına inanmayız"** diyorlar ve *(böylelikle)* küfür ile iman arasında bir yol tutmak istiyorlar!

151. İşte onlar, gerçekten kâfirlerdir! Biz, kâfirler için aşağılayan bir azap hazırladık!

152. Allah'a ve tüm elçilerine iman ederek, peygamberlerinden hiçbiri arasında ayırım yapmayanlara gelince, Rableri onlara *(kusurlarına rağmen)* mükâfatlarını verecektir; çünkü Allah, çok bağışlayan ve çok acıyandır.

153. Kitap Ehli*(nden olan Yahûdîler)*, senden, kendilerine *(hak peygamber olduğuna dair)* gökten bir yazı indirmeni istiyorlar! Onlar vaktiyle, Mûsa'dan bunun daha büyüğünü

الجزء السادس سورة النساء

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّٓوءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَۜ وَكَانَ
اللّٰهُ سَمٖيعاً عَلٖيماً ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوا خَيْراً اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُٓوءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدٖيراً ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يَكْفُرُونَ
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرٖيدُونَ اَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍۙ وَيُرٖيدُونَ اَنْ
يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبٖيلاًۙ ﴿١٥٠﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقّاًۚ
وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرٖينَ عَذَاباً مُهٖيناً ﴿١٥١﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ
وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ اُو۬لٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتٖيهِمْ اُجُورَهُمْۜ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوراً رَحٖيماً ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتَابِ اَنْ تُنَزِّلَ
عَلَيْهِمْ كِتَاباً مِنَ السَّمَٓاءِ فَقَدْ سَاَلُوا مُوسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ
فَقَالُٓوا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْۚ ثُمَّ
اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ
ذٰلِكَۚ وَاٰتَيْنَا مُوسٰى سُلْطَاناً مُبٖيناً ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
الطُّورَ بِمٖيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّداً وَقُلْنَا
لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مٖيثَاقاً غَلٖيظاً ﴿١٥٤﴾

istemişler ve: **"Bize Allah'ı açıkça göster!"** demişlerdi de, bu zâlimlikleri yüzünden onları yıldırım çarpmıştı. Sonra onlar, kendilerine apaçık belgeler / mûcizeler geldikten sonra bile, tutup buzağıya taptılar da, biz yine onların günahlarını bağışladık ve **Mûsa**'ya *(karşısındaki inatçılara boyun eğdiren)* karşı gelinmez açık bir güç / mûcize / hüccet verdik.

154. Ve kendilerinden söz almak için dağı / Tûr'u tepelerine diktik. **"Şehrin kapısından, secde ederek / saygıyla eğilerek girin!"** dedik. Ve yine: **"Cumartesi yasağını çiğnemeyin!"** diye emredip, kendilerinden sağlam bir söz aldık *(fakat verdikleri sözleri her defasında bozdular)*.

سُورَةُ النِّسَاءِ الْجُزْءُ السَّادِسُ

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْبِيَٓاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَاِنَّ
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ
الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اُو۬لٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

155. Verdikleri sözden döndükleri, Allah'ın âyetlerini inkâr ettikleri, Allah'ın peygamberlerini zalimce öldürdükleri ve: **"Kalplerimiz** *(bilgiyle doludur; senin getirdiğin vahye)* **kapalıdır** *(ey Muhammed)*!" dedikleri için *(lanetledik onları)*! Aslında Allah, inkârları sebebiyle kalplerini mühürledi de onlar bu sebepten ancak kıt ve eksik iman ederler!

156. İnkâr ettikleri için ve **Meryem**'e büyük bir bühtan ve ağır bir iftirada bulundukları için *(lanetledik onları)*!

157. Onlar, -Allah'ın Elçisi olan- **"Meryem Oğlu Îsa Mesih'i biz öldürdük!"** dedikleri için *(lanetledik onları)*! Oysa ki, **O**'nu ne öldürdüler, ne de asıp çarmıha gerdiler! Fakat *(O'nu birine)* benzettiler *(de, yerine onu öldürdüler)*! Îsa hakkında ihtilafa düşen onlar, **O**'nun hakkında tam bir kuşku ve çıkmaz içindedirler! Kesin hiçbir bilgiye sahip değildirler ve ancak zan peşindedirler! O'nu kesinlikle öldürmedi onlar!

158. Bilâkis Allah **O**'nu kendine yükseltti. Allah, gücü karşısında durulmayan / sonsuz kudret sahibi olan ve her şeyi yerli yerince / hikmete en uygun şekilde yapandır!

159. Hiç kuşkusuz **Kitap Ehli**'nden herkes, ölmeden önce **O**'na mutlaka iman edecektir ve **O**, kıyamet günü, onlar*(dan inkâr edenler)* aleyhinde şâhitlik yapacaktır.

160. Zulmettikleri ve sürekli Allah yolundan geri durup insanları ondan alıkoydukları için **Yahûdîler**'e, kendilerine helâl kılınmışken temiz birtakım yiyecekleri haram kıldık!

161. Kendilerine yasaklandığı halde **faiz** alıp verdikleri için ve insanların mallarını batıl yollarla yediklerinden dolayıdır bu! Biz o kâfirlere can yakan bir azap hazırladık!

162. Fakat onların, ilimde *(vahiy'de)* sebat edenleri ve mü'min olanları, *(hiç ayırım yapmadan)* hem sana indirilene, hem de senden önceki indirilenlere iman ederler. Hele namazlarını aksatmadan dosdoğru kılanlar, *(arınmak üzere mâlî yükümlülükleri olan)* zekâtı verenler ve Allah'a da âhiret gününe de iman edenler var ya, işte onlara büyük bir mükâfat vereceğiz.

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلٰى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِۚ
وَأَوْحَيْنَآ إِلٰٓى إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَعِيسٰى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَۚ وَاٰتَيْنَا دَاوُدَ
زَبُورًاۚ ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَۜ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰى تَكْلِيمًاۚ ﴿١٦٤﴾
رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ
يَشْهَدُ بِمَآ أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَۜ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًاۙ ﴿١٦٨﴾
إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَآ أَبَدًاۜ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَآ أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاٰمِنُوا خَيْرًا لَكُمْۜ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِۜ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

163. **Nûh**'a ve O'ndan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik! **İbrahim**, **İsmail**, **İshak**, **Yakub**, **Yakub Âilesi**, **İsa**, **Eyyub**, **Yûnus**, **Hârun** ve **Süleyman**'a da vahyettik *(onlar bunu nasıl görmezden gelerek sana indirileni inkâr ederler?!)* Hem **Dâvud**'a da **Zebur**'u verdik!

164. Kendilerine vahyettiğimiz nice peygamberler daha vardır ki, bundan önce sana onların kiminden bahsettik, kiminden ise bahsetmedik. Ve Allah, **Mûsa** ile de gerçekten / bizatihi seslenerek konuştu!

165. Onlar, rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın korkutucuları olarak gönderdiğimiz elçilerdir! Tâ ki, insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı bir diyecekleri / mazeretleri kalmasın! Ve Allah, her şeye gücü yeten ve her şeyi yerli yerince yapandır.

166. Fakat Allah, sana indirdiğiyle ilgili olarak şöyle tanıklık ediyor: **"Onu sana *(Allah)*, içinde ilmi olduğu halde** *(ve kendi bilgisi dâhilinde)* **indirmiştir!"** Buna, melekler de şâhitlik ederler. Ama Allah şâhit olarak yeter!

167. Kendileri Allah yolundan geri duran ve insanları da ondan alıkoyan inkârcılar, derin bir sapıklık ve şaşkınlık içindedirler.

168. Onlar ki, hakikati örtbas edip kâfir oldular ve *(bu sebeple)* zâlim oldular, Allah onları asla bağışlamayacak ve onlara *(hak etmedikleri için)* hiçbir yol göstermeyecektir!

169. Onlara ancak, içinde ebedî kalacakları cehennemin yolunu gösterecektir. Bu, Allah için çok kolaydır.

170. Ey insanlar! **Peygamber** size *(boşuna değil)*, Rabbinizden bir hak ile geldi; o halde **O**'na iman edin; bu sizin için en hayırlı olandır. Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır *(O'nun size hiçbir ihtiyacı yoktur)* ve Allah *(kimin hidâyete lâyık olduğunu)* en iyi bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.

يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّۜ اِنَّمَا الْمَس۪يحُ ع۪يسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُۚ اَلْقٰيهَٓا اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُۘ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ
وَرُسُلِه۪ۚ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌۜ اِنْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْۜ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ
وَاحِدٌۜ سُبْحَانَهُٓ اَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌۢ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
الْمَس۪يحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَۜ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِه۪ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ
جَم۪يعًا ﴿١٧٢﴾ فَاَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفّ۪يهِمْ
اُجُورَهُمْ وَيَز۪يدُهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۚ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ اسْتَنْكَفُوا
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًاۙ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا ﴿١٧٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَكُمْ
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ نُورًا مُب۪ينًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِه۪ فَسَيُدْخِلُهُمْ ف۪ي رَحْمَةٍ
مِنْهُ وَفَضْلٍۙ وَيَهْد۪يهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَق۪يمًاۜ ﴿١٧٥﴾

171. Ey **Kitap Ehli**! Dininizde *(Allah'ın bildirdiklerinin dışına çıkarak)* aşırıya gitmeyin ve **gerçeğin** dışında Allah adına bir şey söylemeyin. **Meryem Oğlu İsa**, ancak Allah'ın Elçisi ve Meryem'e bıraktığı kelimesi ve kendi rûhundan *(yarattığı bir beşer)*dir. O nedenle, Allah'a ve *(hiç ayırt etmeden)* O'nun bütün peygamberlerine iman edin ve **teslise / üç'e inanmayın**! Vazgeçin ki bu, sizin için en hayırlısıdır. Allah, ancak tek bir ilâhtır. Hâşâ **O**'nun çocuğu yoktur! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi **O**'nundur. Dayanılacak ve güvenilecek ancak **O**'dur.

172. *(Kendilerini ilahlaştırdığınız)* **Mesih** de, o saygın ve itâatkâr *(mukarrabûn)* melekler de, hiçbir zaman Allah'ın birer kulu olmaktan asla çekinmezler. O'na kulluktan çekinen ve büyüklenenlerin hepsini Allah, kendi huzurunda toplayacak *(ve yargılayacak)*tır.

173. İman edip de *(Allah'ın belirttiği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanların Allah mükâfatlarını eksiksiz verecek ve kendi lûtfunun bir neticesi olarak onlara daha fazlasını ikram edecektir. Fakat, *(O'na kulluktan)* kaçınan ve büyüklenenleri, acı bir azapla cezalandıracak ve onlar, kendileri için Allah'tan başka hiçbir dost ve yardımcı bulamayacaklardır.

174. Ey insanlar! Size Rabbinizden, şüphe götürmez kesin bir belge / hüccet geldi: Size hakkı gösteren açık bir ışık *(Kur'an)* indirdik.

175. **Allah**'a iman eden ve **O**'na sımsıkı tutunup korunanları **O**, kendi rahmet ve lûtfuna erdirecek ve onları sapmaz / şaşmaz bir yola iletecektir.

176. Senden *(kelâle konusunda)* açıklama / fetva istiyorlar. De ki: **"Allah size *kelâle, (öldüğünde geride anne-baba ve çocuk bırakmayan kimse)* hakkında açıklama yapıyor: Eğer bir kimse, çocuğu *(ve ana-babası)* olmadan ölürse ve *(ana-baba bir veya baba bir)* kız kardeşi varsa, kız kardeş mirasın yarısını alır. Çocuk *(ve ana-baba)* bırakmadan ölen kadının malının tamamını erkek kardeşi alır. Ölenin iki *(veya daha fazla)* kız kardeşi bulunduğunda, malın üçte ikisi onlarındır. Eğer ölenin birden çok kız ve erkek kardeşi varsa: *Erkeğe iki kız hissesi* verilmek suretiyle mirası paylaşırlar. Allah size şaşırıp sapıtmayasınız diye *(böyle)* açıklıyor. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir."**

5. MÂİDE SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 120 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey iman edenler! Verdiğiniz sözleri / yaptığınız akitleri yerine getirin! Haram kılındıkları size bildirilenlerin dışında eti yenen **bütün evcil hayvanlar** ve ihramlı olduğunuz zamanlar dışında **bütün av hayvanları** size helal kılındı. Şüphesiz ki Allah, dilediğine karar verir / dilediği gibi hükmeder.

الجزء السادس — سورة النساء

يَسْتَفْتُونَكَۜ قُلِ اللّٰهُ يُفْت۪يكُمْ فِي الْكَلَالَةِۜ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ
لَهُ وَلَدٌ وَلَهُٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَۚ وَهُوَ يَرِثُهَٓا اِنْ لَمْ
يَكُنْ لَهَا وَلَدٌۜ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۜ
وَاِنْ كَانُٓوا اِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَٓاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِۜ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّواۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٧٦﴾

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِۜ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَه۪يمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا
يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌۜ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا
يُر۪يدُ ﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَٓائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَٓائِدَ وَلَٓا اٰمّ۪ينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ
رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًاۜ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُواۜ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُواۢ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

2. Ey iman edenler! Allah'ın simgelerine / dokunulmaz kıldıklarına, haram aya, kurbanlıklara ve bilhassa kurbanlıkların süslenmiş ve gerdanlık takılmış olanlarına, Rablerinden nimet ***(ticârî bir kazanç)*** ve rıza isteyerek **Ka'be** yoluna düşenlere saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda, ***(harem dışında olmak şartıyla)*** avlanabilirsiniz. Sizi ***(bir zamanlar)*** **Mescid-i Haram**'dan alıkoyduğu için bir topluluğa olan kininiz, sizi haksızlık yapmaya / düşmanca hareket etmeye sevketmesin! İyilik ve takvada yardımlaşın; fakat günah ve haksızlıkta yardımlaşmayın; Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefet etmekten sakınınız; şüphesiz ki Allah'ın cezalandırması şiddetlidir.

سُورَةُ الْمَائِدَةِ — الْجُزْءُ السَّادِسُ

حزب ٢

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَٓا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ
بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَٓا اَكَلَ السَّبُعُ
اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْاَزْلَامِ
ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ
مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٣ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَٓا اُحِلَّ
لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ
تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوا مِمَّٓا اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
٤ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ
اُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذ۪ٓي اَخْدَانٍ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِالْاِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٥

3. *(Ey iman edenler!)* Ölü hayvan, *(boğazlanma sırasında hayvandan akan)* **kan**, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlanan, boğulan, sopayla vurulan, yüksekten düşen, boynuzlanarak ölen ve yırtıcı hayvan tarafından parçalanan hayvanlar size haramdır; fakat bunlardan yetişip boğazlayabildikleriniz müstesnadır. Dikili taşlar *(sunak, put, anıt ve türbeler)* için boğazlanan / kurban edilenler ve işlerinizi fal okları / kısmet / şans ile belirlemeniz de haram kılındı. Bütün bunlar, buyruktan çıkma *(fısk)*tır. **Bugün artık kâfirler, dininizden umutlarını kestiler! O halde onlardan korkmayın; ancak Benden korkun! Bugün sizin için dininizi en mükemmel şekle getirdim, üzerinize olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı seçtim.** Her kim aç kalır da, günah işlemek düşüncesi olmaksızın *(ve sınırı aşmadan / günah yolda da olmamak şartıyla)* bunlardan yemek zorunda kalırsa, şüphesiz ki Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

4. Onlar sana **"kendilerine nelerin helal kılındığını"** soruyorlar. De ki: **"Temiz** *(arı-hoş)* **olan her şey size helal kılınmıştır; Allah'ın size öğrettikleriyle eğitip yetiştirdiğiniz avcı hayvanların avladıkları da helaldir; onların sizler için tuttuklarından yeyiniz. Ancak, üzerlerine** *(hayvanı salarken)* **Allah'ın adını anınız** *(besmele çekiniz)*. **Allah'ın emir ve yasaklarını çiğnemekten sakınınız. Şüphesiz ki Allah, hesabı çok çabuk görendir."**

5. Bugün size, temiz / arı-hoş olan bütün şeyler helal kılındı. **Kitap Ehli**'nin *(kendi boğazladıkları ve size haram olmayan hayvanların etlerinden yaptıkları da dâhil olmak üzere)* yiyecekleri size, sizin yiyecekleriniz de onlara helal kılındı. İffetli mü'min hür kadınlar ve sizden önce kendilerine **Kitap Verilenler**'in iffetli hür kadınları, mehirlerini vermeniz, kendileriyle nâmusluca bir evlilik yapmanız, zina etmemeniz ve gizli dost / metres tutmamanız şartıyla size helal kılındı. Artık kim *(bu emirleri tanımaz da)* îmandan sonra küfre dönerse, yaptıkları bütün şeyler boşa gider ve âhirette de her şeyini kaybedenlerden olur.

سُورَةُ الْمَائِدَةِ — الْجُزْءُ السَّادِسُ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُ۫سِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِۜ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُواۜ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَٓاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ
مِنَ الْغَٓائِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَٓاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَٓاءً فَتَيَمَّمُوا
صَع۪يدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْد۪يكُمْ مِنْهُۜ مَا
يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُر۪يدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَم۪يثَاقَهُ الَّذ۪ي وَاثَقَكُمْ
بِه۪ٓ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّام۪ينَ
لِلّٰهِ شُهَدَٓاءَ بِالْقِسْطِۘ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى
اَلَّا تَعْدِلُواۜ اِعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ
اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِۙ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿٩﴾

6. Ey îman edenler! Namaz kılmak istediğiniz zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın ve başlarınızı meshedin *(ellerinizin ıslaklığıyla sıvazlayıp silin)*. Topuklara kadar ayaklarınızı da *(yıkayın. Eğer abdestli olarak giyilmiş iseler meshedin)*. Cünüp iseniz, tepeden tırnağa temizlenin *(gusledin / boy abdesti alın)*. Fakat eğer hasta iseniz veya yolcuysanız veya abdest bozduysanız veya kadınlar*(ınız)*a dokunduysanız *(ve bu sizin abdestinizi bozduysa)*, su da bulamadıysanız *(yahut suyu kullanabilecek durumda değilseniz)*, o zaman temiz bir toprak bulup onunla yüzleriniz ve ellerinizi sıvazlayın *(teyemmüm edin)*. **Allah** size hiçbir zorluk / sıkıntı çıkarmak istemez. Fakat **O** sizi tertemiz kılmak ve size olan nimetini tamamlamak ister; tâ ki O'nun nimetlerine karşılık üzerinize düşeni yapasınız *(şükredesiniz)*.

7. Allah'ın, üzerinizdeki *(dînî-dünyevî sayısız)* nimetini ve: **"İşittik ve de itâat ettik!"** dediğiniz zaman sizden aldığı sağlam sözü / O'na verdiğiniz andı hatırlayın ve Allah'ın buyrukları dışına çıkmaktan sakının. Şüphesiz ki Allah, göğüslerde olanı iç yüzüyle bilendir.

8. Ey iman edenler! Allah'ın *(yeryüzündeki)* şâhitleri olarak adâleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun! Herhangi bir topluluğa olan öfkeniz-hıncınız, sizi onlara karşı adâletsizliğe sevk etmesin. Adâletten ayrılmayın; çünkü bu, Allah'a karşı sorumluluk duygusunun / O'nun emir ve yasaklarına titizlikle uymanın *(takvanın)* ta kendisidir. O halde, Allah'ın emir ve yasaklarına aykırı davranmaktan sakının; şüphesiz ki Allah, ne yaparsanız haberdar olandır.

9. İman edip, *(Allah'ın belirttiği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanlara Allah, hem günahlarının bağışlanacağını, hem de mükâfat verileceğini vâdetmiştir.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنٖٓي اِسْرَٓاءٖيلَۚ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقٖيبًاۜ وَقَالَ اللّٰهُ اِنّٖي
مَعَكُمْۜ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ
بِرُسُلٖي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا
لَاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٖي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ
ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّبٖيلِ ﴿١٢﴾ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مٖيثَاقَهُمْ
لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةًۚ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهٖۙ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖۚ وَلَا تَزَالُ
تَطَّلِعُ عَلٰى خَٓائِنَةٍ مِنْهُمْ اِلَّا قَلٖيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاصْفَحْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٣﴾

10. Hakikatı örtbas ederek kâfir olan ve âyetlerimizi yalan sayanlar ise, cehennemliklerdir.

11. Ey iman edenler, hatırlasanıza Allah'ın size olan nimetini: Hani bir topluluk, sizi yok etmek üzere ellerini üzerinize uzatmaya yeltenmişti de, Allah size uzanmak isteyen o elleri büküvermişti! Artık Allah'a karşı sorumluluğunuzu bilin / O'nun koyduğu kurallara aykırı davranmaktan sakının. Ve mü'minler ancak Allah'a dayanıp güvenmelidirler.

12. Andolsun ki Allah, **İsrail Oğulları**'ndan *(aşağıdaki emirlere uymaları konusunda)* sağlam bir söz almıştı ve biz kendileri için aralarından **on iki başkan** seçip görevlendirmiştik. Allah onlara demişti ki: **"Şüphesiz ki ben sizinleyim! Eğer namazı aksatmadan dosdoğru kılar,** *(arınmak üzere mâlî yükümlülüğünüz olan)* **zekâtı verir, göndereceğim elçilere inanıp, onlara gerekli desteği verir, saygı gösterirseniz ve Allah'a güzel bir ödünç verir / malınızı canınızı O'nun yolunda harcarsanız, işlediğiniz günahlarınızı silerim ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Ama, bundan sonra sizden kim nankörlükle ve hakkı örtbas ederek kâfir olursa, artık o dümdüz / dosdoğru yoldan sapıtmıştır."**

13. Verdikleri kesin sözden döndükleri için onları biz la'netledik / üzerlerinden rahmeti kaldırdık ve kalplerini kaskatı yaptık. Öyle ki, artık *(Allah'ın Kitabı'ndaki)* **sözleri** yerlerinden / konu ve konumlarından / asıl anlam ve bağlamlarından uzaklaştırıp değiştirir / tahrif eder oldular. Kendilerine verilen emir ve öğüdün de önemli bir kısmını unuttular. Sen onlardan, az bir kısmı hâriç, hep hâinlik göreceksin; ama bağışla onları ve yaptıklarına aldırma / yüzlerine vurma! Gerçek şu ki Allah, iyilik yapanları / görevlerini hakkıyla yerine getirenleri / iyi davrananları ***(muhsinleri)*** sever.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ
يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ
كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

14. **"Biz Nasrânîleriz** *(Hıristiyanlarız)* diyenlerden de sağlam bir söz almıştık ama, onlar da kendilerine verilen emir ve öğüdün önemli bir kısmını unutmuşlardı. Biz de o yüzden aralarına, kıyamete kadar sürecek bir düşmanlık ve kin salmıştık! Allah *(kıyamet günü)* onlara, yaptıklarını bir bir haber verecek *(ve hesabını soracak)*tır.

15. Ey **Kitap Verilenler**! **Elçimiz** size, **Kitap**'tan gizlediğiniz birçok şeyi açıklamak üzere gelmiş bulunuyor. Fakat **O**, gizlediklerinizin birçoğunu da açıklamıyor *(yüzünüze vurmuyor)*. Kuşkusuz size Allah'tan bir **Nur / Işık** ve her şeyi açıklayan bir **Kitap** geldi.

16. **O**'nunla Allah, kendi hoşnutluğunu arayanları esenlik / selamet yollarına eriştirir; kendi izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve de eğrilmez bir yola götürür.

17. **Allah Meryem Oğlu Îsa Mesih**'tir / **Meryem Oğlu Îsa Mesih Allah**'tır diyenler, şüphesiz ki kâfir olmuşlardır. De ki: **"Eğer Allah, Meryem Oğlu Mesih'i, Annesi'ni ve yeryüzünde bulunanların hepsini yok etmek istese, O'na karşı kim ne yapabilir?! Gerçek şu ki, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkiyeti** *(ve egemenliği)* **Allah'ındır ve O dilediğini yaratır. Allah, her şeye gücü yetendir."**

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارٰى نَحْنُ اَبْنَٓاءُ اللّٰهِ وَاَحِبَّٓاؤُهُۜ قُلْ فَلِمَ
يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْۜ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَۜ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَٓاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَاۘ وَاِلَيْهِ الْمَص۪يرُ ﴿١٨﴾ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا مَا جَٓاءَنَا مِنْ
بَش۪يرٍ وَلَا نَذ۪يرٍۘ فَقَدْ جَٓاءَكُمْ بَش۪يرٌ وَنَذ۪يرٌۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِه۪ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ ف۪يكُمْ اَنْبِيَٓاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًاۗ
وَاٰتٰيكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٠﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا
الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّت۪ي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰٓى
اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِر۪ينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِنَّ ف۪يهَا قَوْمًا
جَبَّار۪ينَۗ وَاِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَاۚ فَاِنْ يَخْرُجُوا
مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذ۪ينَ يَخَافُونَ اَنْعَمَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوهُ
فَاِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٣﴾

18. **Yahudiler**'le **Hıristiyanlar** diyorlar ki: **"Biz Allah'ın oğulları ve sevdikleriyiz!"** Onlara de ki: **"O halde Allah ne diye size günahlarınız yüzünden azap ediyor?!"** Hayır! Siz de **O**'nun yarattıklarından birer beşersiniz; **O** dilediklerini *(tevbe nasip eder)* bağışlar, dilediklerine ise *(günahlarından dolayı)* azap eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkiyeti *(ve egemenliği)* Allah'ındır; sonunda dönüş **O**'nadır.

19. Ey kitap verilenler! **"Bize ne bir müjdeci, ne de bir uyarıcı geldi!"** demeyesiniz diye, peygamber gelmeyen uzun bir aradan sonra size **Elçimiz** açıklamalar yapmak üzere geldi. İşte size bir müjdeci ve bir uyarıcı geldi! Allah her şeye gücü yetendir.

20. Bir vakitler **Mûsa** kavmine demişti ki: **"Ey kavmim! Allah'ın size olan nimetini bir hatırlayın: Hani size birçok peygamberler göndermiş, sizi özgür / saygın insanlar kılmış ve** *(o gün)* **dünyada kimseye vermediklerini size vermişti!"**

21. **"Öyleyse ey kavmim! Allah'ın size vâdettiği şu Kutsal Topraklar'a girin ve sakın geri dönüp kaçmayın; yoksa her şeyinizi kaybedersiniz!"**

22. Onlar şöyle demişlerdi: **"Ey Mûsa! Orada güçlü-kuvvetli ve de zorba bir kavim var; onlar oradan çıkmadan biz oraya asla girmeyiz. Eğer çıkarlarsa gireriz."**

23. İçlerinden Allah korkusu taşıyan ve Allah'ın lûtfuna / hidâyetine ermiş olan iki adam dedi ki: **"Siz onların üzerlerine şehrin kapısından** *(aniden)* **giriş yapın! Oraya girdiğinizde kesin galip gelirsiniz. Eğer mü'minler iseniz Allah'a güvenip dayanın!"**

سُورَةُ الْمَائِدَةِ — الْجُزْءُ السَّادِسُ

قَالُوا يَا مُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا مَا دَامُوا ف۪يهَا فَاذْهَبْ
اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا اِنَّا هٰهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي لَا
اَمْلِكُ اِلَّا نَفْس۪ي وَاَخ۪ي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِق۪ينَ
﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَع۪ينَ سَنَةً يَت۪يهُونَ فِي
حزب ٣ الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ
نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ
مِنَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَن۪ي مَا اَنَا
بِبَاسِطٍ يَدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنّ۪ي اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَم۪ينَ
﴿٢٨﴾ اِنّ۪ي اُر۪يدُ اَنْ تَبُٓوءَ بِاِثْم۪ي وَاِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ
اَصْحَابِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخ۪يهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٣٠﴾
فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَار۪ي
سَوْءَةَ اَخ۪يهِ قَالَ يَا وَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا
الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخ۪ي فَاَصْبَحَ مِنَ النَّادِم۪ينَ ﴿٣١﴾

24. Dediler ki: **"Ey Mûsa! Onlar orada oldukça, biz oraya asla girmeyiz! Sen ve Rabbin gidip savaşın! Biz burada oturacağız."**

25. Mûsa şöyle dedi: **"Ey Rabbim! Ben ancak kendime ve kardeşime söz geçirebilirim! Artık bizimle, buyruk tanımaz / yoldan çıkmış *(fâsık)* topluluğun arasını ayır *(üzerlerine helâk edici bir belâ indir)*!"**

26. Bunun üzerine Allah buyurdu ki: **"O topraklar onlara kırk yıl haramdır! Çölde şaşkın ve perişan dolaşacaklardır! Artık sen, yoldan çıkmış bu *(fâsık)* topluluk için üzülme."**

27. Onlara **Âdem**'in iki oğlunun şu haberini, olduğu gibi / bütün iç yüzüyle anlat: O iki oğul, *(Allah'a)* birer sunak / kurban sunmuşlardı da, birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. Bunun üzerine öteki berikine şöyle demişti: **"Seni kesinlikle öldüreceğim."** O dedi ki: **"Allah, ancak emirlerine titizlikle uyan *(müttakî)* kimselerinkini kabul eder!"**

28. **"Sen beni öldürmek için elini uzatsan da, ben sana öldürmek için elimi uzatmam. Çünkü ben, Âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."**

29. **"Ben öyle düşünüyorum ki, sen benim günahımla birlikte kendi günahını da yüklenerek cehennemliklerden olasın! Doğrusu zâlimlerin cezası budur."**

30. Derken, nefsi onu boyunduruğu altına aldı, kardeşini öldürdü ve hüsrana uğrayan / her şeyini kaybeden kimselerden oldu.

31. O sırada Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek üzere, yeri eşmekte olan bir karga gönderdi. *(o bunu görünce)*: **"Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar olamadım ve kardeşimin cesedini gömmekten bile âciz kaldım!"** dedi ve pişmanlık duyanlardan oldu.

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَن۪ٓي اِسْرَٓاؤ۪لَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ
جَم۪يعًاۜ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَٓا اَحْيَا النَّاسَ جَم۪يعًاۜ وَلَقَدْ
جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اِنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ
فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذ۪ينَ يُحَارِبُونَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُقَتَّلُٓوا
اَوْ يُصَلَّبُٓوا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْد۪يهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ اَوْ
يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِۜ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظ۪يمٌۙ ﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ
قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْۚ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ
﴿٣٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ
الْوَس۪يلَةَ وَجَاهِدُوا ف۪ي سَب۪يلِه۪ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَم۪يعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِه۪ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٣٦﴾

32. Bu sebepten biz İsrail Oğulları'na şöyle yazdık / hükmettik: **"Hiç kimseyi öldürmediği veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarıp** *(hak)* **düzeni bozmadığı halde kim bir insanı öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibidir. Kim de bir canı kurtarırsa, bütün insanları kurtarmış gibidir."** Elçilerimiz onlara *(gerekli)* açıklamalarla gelmişlerdi ama, onların pek çoğu yeryüzünde taşkınlıklarına devam ettiler.

33. Allah ve Rasûlü'ne karşı savaş açıp, yeryüzünde hak düzeni bozmaya çalışanların / terör suçlularının cezası ancak, ya **doğrudan öldürülmek** veya **asılarak öldürülmek** veya **el ve ayakları çaprazlama kesilmek** yahutta **yeryüzünden / ülke'den sürülüp çıkarılmak / tutuklanmak**'tır. Bu, onların dünyadaki aşağılanmalarıdır. Âhirette ise onları büyük bir azap beklemektedir.

34. Siz onları yakalayıp ele geçirmezden önce kendileri vazgeçip tevbe ederlerse, cezalandırılmazlar. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

35. Ey iman edenler! Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefetten sakının ve **O**'na *(ibadet ve iyiliklerle yaklaşmaya)* yol / vesile arayın ve **O**'nun yolunda cihad edin. İşte o zaman korktuklarınızdan kurtulur umduklarınıza erersiniz.

36. İnkâr edenler, yeryüzündeki her şeye ve yanı sıra bir o kadarına sâhip olsalar ve bunu kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye olarak verseler, bu onlardan asla kabul edilmeyecektir! Şüphesiz ki onlar, can yakan bir azabı hak etmişlerdir.

يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوٓا
اَيْدِيَهُمَا جَزَٓاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَٓا اَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ
الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ اٰخَرِينَ
لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ
اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَاِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ
فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

37. Onlar ateşten dışarıya çıkmak isteyecekler, fakat çıkamayacaklardır. Onlar için sürüp giden bir azap vardır.

38. İşledikleri suça bir karşılık ve Allah'tan caydırıcı bir ceza olarak, **hırsızlık yapan erkek ve hırsızlık yapan kadının ellerini kesin!** Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.

39. Kim işlediği zûlmün *(günahın)* ardından *(cezasını çekip)* tevbe eder de kendini düzeltirse, kuşkusuz Allah, onun tevbesini kabul eder. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

40. Bilmiyor musun ki, göklerin ve yerin mülkü *(ve hükümranlığı)* Allah'ındır; dilediğine *(günahları sebebiyle)* azap eder, dilediğini ise *(vazgeçtikleri için)* bağışlar. Allah her şeye gücü yetendir.

41. Ey Peygamber! Küfürde yarışanların hâli seni üzmesin / kaygılandırmasın! Onların kimi, yürekleri inanmadığı halde dilleriyle **"inandık"** diyen ikiyüzlü **münafıklar**'dır; kimi de, seninle görüşmeye gelmeyip **Kitap**'ta yerli yerince olan sözleri yerlerinden / asıl mânâlarından uzaklaştırıp değiştirerek: **"Eğer size istediğiniz cevap verilirse kabul edin; yoksa kabul etmeyin!"** diyerek bir başka topluluğun sözcülüğünü yapan ve yalan söze kulak veren **Yahûdîler**'dir. Allah, *(kendi inat ve tercihi sebebiyle)* kimin sapmasını isterse, sen onun hakkında Allah'a karşı bir şey yapamazsın! Onlar, Allah'ın yüreklerini temizlemek istemediği kimselerdir! Dünyada aşağılanma, âhirette ise büyük azap onlarındır.

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ اَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَاِنْ جَٓاؤُ۫كَ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْـًٔا وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ اِنَّ اللّٰهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطٖينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرٰيةُ فٖيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَٓا
اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٣﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَا التَّوْرٰيةَ فٖيهَا هُدًى
وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذٖينَ اَسْلَمُوا لِلَّذٖينَ هَادُوا
وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللّٰهِ
وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَٓاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ
وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيَاتٖي ثَمَنًا قَلٖيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا
اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
فٖيهَٓا اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ
بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ
يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

42. Onlar, sadece yalana kulak verirler ve *(rüşvet dâhil)* her türlü haramı çekinmeden yerler. Onlar sana başvururlarsa, ister aralarında hükmet, istersen hükmetmeyip kendileriyle ilgilenme! Yüz çevirip ilgilenmediğin zaman onlar sana asla zarar veremezler. Aralarında hükmettiğinde ise adâletle hükmet. Çünkü Allah, âdil olanları sever.

43. Onlar, içerisinde Allah'ın hükmü bulunan **Tevrat** kendi yanlarında olduğu halde, nasıl senin hükmüne / hakemliğine başvurabiliyorlar ve sonra da *(önerdiğin hükümden)* yüz çeviriyorlar?! Onlar kesinlikle mü'min değildirler!

44. İçinde yol gösterici ve aydınlatıcı hükümler bulunan **Tevrat**'ı da biz indirdik. Allah'a teslim olmuş peygamberler, **Yahûdîler**'e **O**'nunla hükmederlerdi. *(kendilerini Rablerine adamış halk rehberleri olan)* **Rabbânî**'lerle, *(ilim ve din önderleri olan)* **Bilginler** de aynı yolda yürüdüler. Çünkü **Allah'ın Kitabı** onlara emanet edilmişti ve **Kitap**'tan onlar sorumluydular. O halde *(Ey Kitap Ehli! Siz de onlar gibi olun ve)* insanlardan değil de yalnız benden korkun ve âyetlerimi az bir pahaya satmayın! **Çünkü Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridirler.**

45. **Tevrat**'ta biz onlara şöyle yazdık / farz kıldık: **"Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak ve dişe diş gerekir; yaralanmalarda da kısas vardır. Fakat kim, hakkından vazgeçer de bağışlarsa, bu onun günahlarına keffarettir."** Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler, zâlimlerin ta kendileridirler.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ التَّوْرٰيةِ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلْيَحْكُمْ
اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَهُمْ عَمَّا جَٓاءَكَ
مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ
لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فٖي مَٓا اٰتٰيكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَٓاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
اِلَيْكَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ
الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

46. Onların ardından, ellerindeki **Tevrat**'ı doğrulamak üzere **Meryem Oğlu İsa**'yı gönderdik. **O**'na, içinde doğru yolu gösteren ve aydınlatıcı hükümler bulunan **İncil**'i verdik. **İncil**, kendinden önceki **Tevrat**'ı onaylamak, doğru yolu göstermek ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara *(müttakîlere)* öğüt olmak üzere indirildi.

47. O halde, **İncil Ehli**, Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler! Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler, dinden / doğru yoldan çıkan *(fâsık)*ların ta kendileridirler.

48. Ve, **Önceki Kitab**'ları doğrulamak ve onları denetlemek üzere, sana **Bu Kitab**'ı *(Kur'an'ı)* boşuna değil, hakkı ortaya koymak için indirdik. O halde sen, onların arasında, Allah'ın indirdikleriyle hükmet ve sana gelen hakkı bırakıp da onların hevasına / istek ve arzularına uyma! Sizden her birinize *(her dönemde)* **tek bir din, fakat ayrı şerîatlar** belirledik. Eğer Allah dileseydi, hepinizi **tek bir ümmet / toplum** yapardı; fakat, size verdiklerinde sizi sınamak için böyle yaptı. Artık hepiniz *(Elçimizin bildirdiği şekilde)* hayırlarda yarışın. Sonuçta hepinizin dönüşü Allah'adır ve anlaşmazlığa düştüğünüz konuları **O** size *(kıyamet günü)* haber verecek *(ve hesabınızı görecek)*-tir.

49. Aralarında *(onların isteklerine göre değil)* Allah'ın indirdiklerine göre hükmet ve hevalarına uyma! Onların seni, Allah'ın sana indirdiği bazı emirlerden seni saptırıp uzaklaştırmalarından sakın! Eğer yüz çevirecek olurlarsa bil ki Allah, işledikleri günahları sebebiyle onları cezalandırmak istiyor. Doğrusu insanlardan pek çoğu, hakkın dışına çıkan *(fâsık)*lardır.

50. Onlar **câhiliye**'nin hükmünü mü istiyorlar?! Kuşkudan kurtulup kesin iman eden bir topluluk için, Allah'tan daha güzel hükmü olan kimdir?!

حزب ٤

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰٓى اَوْلِيَٓاءَۢ بَعْضُهُمْ
اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ ف۪يهِمْ
يَقُولُونَ نَخْشٰٓى اَنْ تُص۪يبَنَا دَٓائِرَةٌۜ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ
مِنْ عِنْدِه۪ فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَٓا اَسَرُّوا ف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ نَادِم۪ينَۜ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ
الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اَهٰٓؤُلَٓاءِ الَّذ۪ينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْۜ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِر۪ينَ ﴿٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَنْ
يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ د۪ينِه۪ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُٓ
اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِر۪ينَۘ يُجَاهِدُونَ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ
وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَٓائِمٍۜ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَل۪يمٌ ﴿٥٤﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا الَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
لَا تَتَّخِذُوا الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا د۪ينَكُمْ هُزُواً وَلَعِباً مِنَ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَٓاءَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٧﴾

51. **Ey îman edenler! Yahûdî ve Hıristiyanları dostlar / veliler / yöneticiler edinmeyin**; çünkü onlar birbirlerinin dostları / velileridirler. Sizden kim onları dost / sırdaş / veli edinirse, o da onlardandır. Allah, zâlim olan bir topluluğu doğru yola ulaştırmaz!

52. Sen, *(içinizden)* yüreklerinde hastalık bulunanların: **"Başımıza bir musîbet gelmesinden korkuyoruz!"** diyerek, onların *(Yahûdi, Hıristiyan ve egemen güçlerin)* arasında yardaklık edip koşuşturduklarını görürsün. Umulur ki Allah, *(mü'minler topluluğuna)* ya bir fetih ya da kendi katından bir üstünlük verir de, onlar, içlerinde gizledikleri duygulardan ötürü pişman olurlar!

53. Ve iman edenler de, *(ortalıkta kalakalan o kalpleri hasta kimseler için)*: **"Aaa! Var güçleriyle Allah'a yemin ederek: 'Biz sizinle beraberiz!' diyenler bunlar mıydı?!"** derler. Artık *(o zaman)* onların bütün çabaları boşa gitmiş ve her şeylerini kaybetmişlerdir.

54. Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, **Allah** *(onların yerine)* başka bir topluluk getirir de Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler; mü'minlere karşı alçak gönüllü / yumuşak, *(saldırgan)* kâfirlere karşı ise, çok çetin / pervasızdırlar; Allah yolunda cihad etmekten kaçınmazlar ve kınayanın kınamasına aldırmazlar! İşte bu, Allah'ın dilediklerine verdiği bir lûtuf / bir üstünlüktür. Şüphesiz ki Allah, sınırsız genişliği / zenginliği olan ve ilmiyle her şeyi kuşatandır.

55. Sizin dostunuz ancak **Allah**, **O**'nun **Peygamberi** ve namazlarını aksatmadan yerli yerince kılan ve *(arınmak üzere mâlî yükümlülükleri olan)* zekâtı veren ve de Allah'a karşı saygıyla eğilen *(rükû eden / namazlarını kılan)* mü'minlerdir.

56. Kim Allah'a, Peygamberine ve mü'minlere dost olursa *(bilmelidir ki)*, üstün gelecek olanlar, ancak **Allah'ın taraftarları**'dır.

57. Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine **Kitap Verilenler**'den ve **putperest kâfirler**'den dininizi alaya ve eğlenceye alanlarla asla dost olmayın; eğer mü'minler iseniz Allah'ın emirlerine titizlikle uyup buyruklarına karşı gelmekten sakınınız!

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَٓا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ
عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ
مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَٓاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَٓاؤُ۫كُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَقَدْ
دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِه۪ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ
﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَث۪يرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ
السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ
وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ اَيْد۪يهِمْ وَلُعِنُوا
بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَٓاءُ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا
مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَٓا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا
اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٦٤﴾

58. Siz *(ezan okuyup da)* namaz için çağrıda bulunduğunuz zaman, onlar bunu hep alay ve eğlence konusu yaptılar. Bu, onların düşünüp akletmeyen bir topluluk olmasındandır.

59. De ki: **"Ey Kitap Ehli! Bizim Allah'a inanmamız, bize ve bizden önceki indirilenlere iman etmemiz ve sizin çoğunuzun da buyruktan** *(dinden)* **çıkmış** *(fâsık)* **kimseler olmanız, bize kin beslemenizin asıl sebebi değil midir?!"**

60. De ki: "*(ey kitap ehli)* **Size, Allah katında asıl kötü cezaya çarptırılacak olanları haber vereyim mi: Onlar, Allah'ın la'net ve hışmına uğradılar ve Allah tarafından kimileri maymuna, kimileri ise domuza çevrildiler. Onlar aynı zamanda** ***Tağut*'a** *(kendi batıl inancını başkalarına dayatan kişi, kurum ve sistemlere)* **da tapmışlardı! İşte, durumları çok kötü ve yolları / yöntemleri çok sapık olanlar asıl onlardır!"**

61. Onlar sizin yanınıza geldiklerinde: **"İman ettik!"** derler; halbuki küfür ile gelmişler, küfür ile çıkıp gitmişlerdir! Allah onların neler gizlediklerini en iyi bilendir!

62. Sen onların pek çoğunun, **günah işleme, başkalarının haklarını çiğneme** ve *(başta rüşvet olmak üzere)* **her türlü haramı yeme** konusunda âdeta birbirleriyle yarıştıklarını görürsün. Ne kötü işler peşindedir onlar!

63. Onların **ma'nevî rehberleri** *(rabbânîleri)* ve **bilginler**'i *(ruhban'ı)*, neden kendilerini günah söz söylemekten ve haram yemekten alıkoymuyorlar?! Onlar, ne kötü işler yapıyorlar / ne kötü şeyleri alışkanlık hâline getirmiş bulunuyorlar!

64. Yahûdiler: **"Allah'ın eli bağlıdır / sıkıdır** *(çünkü yoksulları kendisi doyurmuyor da bunu bize emrediyor)*!" dediler. Böyle söyledikleri için onların elleri bağlanmış ve üzerlerinden rahmet kaldırılmış / lânete uğramışlardır. Oysa ki Allah'ın iki eli de açıktır ve dilediği gibi dağıtır. Rabbinden sana indirilen her şey, onların pekçoğunun taşkınlık ve kâfirliğini artırır! Biz onların arasına, kıyamet gününe kadar sürecek bir düşmanlık ve kin saldık. Ne zaman bir savaş ateşi yakmışlarsa, Allah onu söndürmüş *(ve onları hiçbir zaman kesin zafere ulaştırmamış)*-tır! Onlar yeryüzünün düzenini bozmak için çabalarlar! Hâlbuki Allah, bozguncuları sevmez.

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّع۪يمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ
وَالْاِنْج۪يلَ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَث۪يرٌ مِنْهُمْ
سَٓاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَٓا اَهْلَ
الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُق۪يمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْج۪يلَ
وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَز۪يدَنَّ كَث۪يرًا مِنْهُمْ مَٓا اُنْزِلَ
اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِر۪ينَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَالَّذ۪ينَ هَادُوا وَالصَّابِؤُنَ
وَالنَّصَارٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا م۪يثَاقَ
بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ وَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ فَر۪يقًا كَذَّبُوا وَفَر۪يقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

65. Şayet **Kitap Verilenler** iman etseler ve Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefet etmekten sakınsalardı, işledikleri kötülükleri örter ve onları nimetlerle dolu cennetlere koyardık.

66. Eğer onlar **Tevrat**'ı, **İncil**'i ve *(diğer tüm kutsal kitaplarda)* Rablerinden kendilerine indirileni gereği gibi uygulasalardı, yerin göğün tüm nimetlerini yerlerdi. Onların *(hepsi bir değildir)* içlerinde, itidal üzere / orta bir yol tutan *(ve islâm'a giren)* kimseler de vardır; fakat çoğu ne kötü işler yapmakta *(islâm'a karşı çıkmakta)*dırlar!

67. Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni *(insanlara)* tebliğ et! Eğer böyle yapmazsan, **O**'nun yüklediği elçilik görevini yapmamış olursun! Allah seni insanlardan koruyacaktır! Gerçek şu ki Allah, haktanımaz kâfirleri, *(kötüyü ve günahı amaçladıkları için)* doğru yola ulaştırmaz!

68. De ki: **"Ey Kitap Ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size** *(diğer kutsal kitaplarda)* **indirileni tam olarak uygulamadıkça, gerçek bir** *(dînî)* **temel üzere değilsiniz!"** Sana Rabbinden indirilen *(bu Kur'an)*, onların birçoğunun azgınlık ve kâfirliğini daha da artıracaktır; bu yüzden, kâfirler topluluğuna acıyacağın tutmasın!

69. Şüphesiz ki, ister **İman Edenler**'den olsun, isterse **Yahudi**, **Hıristiyan** ve **Sâbiîler**'den olsun, her kim *(şu andan itibaren, Elçimiz'in bildirdiği şekilde)* Allah'a ve âhiret gününe inanır, *(Allah'ın belirttiği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yaparsa, işte onlar ne *(gelecekten)* korku duyacaklardır, ne de *(geçmişten)* üzüleceklerdir!

70. Biz **İsrail Oğulları**'ndan *(din esaslarına uyacaklarına dair)* sağlam bir söz almış ve kendilerine *(art arda)* peygamberler göndermiştik. Ama ne zaman bir elçi, canlarını sıkan ve hoşlarına gitmeyen bir şey getirdiyse, onların kimini yalanlamışlar, kimini de öldürmüşlerdir!

71. Bunun *(kendilerine)* bir zararının olmayacağını zannettiler! Halbuki onlar, bu yüzden *(hakikate karşı)* **kör** ve *(doğruya karşı)* **sağır** oldular! Böyleyken bile Allah onların tevbelerini kabul etti! Fakat sonra çoğu, yine körleştiler ve sağırlaştılar! Allah onların bütün yaptıklarını görmektedir.

72. **Allah Meryem Oğlu İsa Mesih**'tir / **Meryem Oğlu İsa Mesih Allah**'tır diyenler, kesinlikle kâfir olmuşlardır! Oysa Mesih demişti ki: **"Ey İsrâil Oğulları! Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin! Allah, kendisine ortak koşanlara Cennet'i haram kılmıştır! Öylelerinin gideceği yer Cehennem'dir ve zâlimlerin hiçbir yardımcısı yoktur."**

73. **"Allah üç'ün üçüncüsüdür"** diyenler, kesinlikle kâfir olmuşlardır! Çünkü kulluk edilecek tek bir **Tanrı** vardır! Onlar bu sözlerinden vazgeçmezlerse, şüphesiz ki kâfirlere can yakan bir azap vardır.

74. Onlar, **Allah**'a dönerek tevbe edip **O**'ndan af dilemeyecekler mi? Halbuki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

وَحَسِبُوٓا اَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَث۪يرٌ مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ
بَص۪يرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذ۪ينَ قَالُوٓا اِنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْمَس۪يحُ ابْنُ مَرْيَمَۜ وَقَالَ الْمَس۪يحُ يَا بَن۪ٓي
اِسْرَٓائ۪لَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبَّكُمْۜ اِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ
بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوٰيهُ النَّارُۜ وَمَا
لِلظَّالِم۪ينَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذ۪ينَ قَالُوٓا اِنَّ
اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّٓا اِلٰهٌ وَاحِدٌۜ وَاِنْ لَمْ
يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
اَل۪يمٌ ﴿٧٣﴾ اَفَلَا يَتُوبُونَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَس۪يحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌۚ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُۜ وَاُمُّهُ صِدّ۪يقَةٌۜ كَانَا يَأْكُلَانِ
الطَّعَامَۜ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى
يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا
يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًاۜ وَاللّٰهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٧٦﴾

75. **Meryem Oğlu Mesih**, ancak bir **peygamber**dir; **O**ndan önce de peygamberler gelip geçmiştir. **Annesi** de, *(gerçekleri hayatı pahasına doğrulayan)* bir **sıddîka**'dır. Ama her ikisi de, *(bütün ölümlüler gibi)* yeyip içerek yaşıyorlardı. Baksana, biz onlara âyetleri nasıl açıklıyoruz; yine bak ki onlar nasıl aldanıp gerçeklerden eğriliyor / yüz çeviriyorlar!

76. De ki: **"Allah'ı bırakıp da size ne bir zararı, ne de bir yararı dokunmayanlara mı tapıyorsunuz?! Allah her şeyi hakkıyla işiten ve bilendir!"**

قُلْ يَٓا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فٖي دٖينِكُمْ غَيْرَ
الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُٓوا اَهْوَٓاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ
وَاَضَلُّوا كَثٖيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَٓاءِ السَّبٖيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ
الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُدَ
وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثٖيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذٖينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ
سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ
﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوهُمْ اَوْلِيَٓاءَ وَلٰكِنَّ كَثٖيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذٖينَ اَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذٖينَ
اٰمَنُوا الَّذٖينَ قَالُٓوا اِنَّا نَصَارٰى ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ
قِسّٖيسٖينَ وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

77. De ki: **"Ey kitap ehli! Dininizde** *(aklın ve dinin hudutları dışına çıkarak)* **aşırı gitmeyin ve** *(ileri gelenlerinizden)* **bir topluluğun istek ve arzularına uymayın. Çünkü onlar, çok önceden kendileri sapıtmışlar ve birçok kimseyi doğru yoldan şaşırtmışlardır. Ve onlar** *(şimdi de, son Peygamber'e karşı çıkmışlar ve)* **dümdüz yoldan sapıtmışlardır."**

78. **İsrail Oğulları**'ndan kâfir olanlar, **Dâvud**'un ve **Meryem Oğlu İsa**'nın diliyle lânete uğramışlardır! Bunun sebebi, buyruklara karşı gelmeleri ve sürekli haksızlık ve taşkınlığa devam etmiş olmalarıdır.

79. Onlar, yaptıkları kötülüklerden birbirlerini vazgeçirmezlerdi. Elbette, ne kötü işler yapıyorlardı!

80. Onların *(kitap ehlinin)* çoğunu, *(putperest)* kâfirlere yardakcılık yaparlarken görürsün! Elbette onlar, Allah'ın kendilerine gazap ettiği çok kötü bir işi önden / dünyadayken göndermişlerdir! Onlar ebedî azapta kalacaklardır.

81. Şayet *(kitap ehli)* **Allah**'a, **Peygamber**'e ve **O**'na indirilen *(Kur'an)*a inanmış olsalardı, o haktanımaz kâfirleri *(müşrikleri)* asla *(müslümanlara karşı)* dost / müttefik edinmezlerdi. Onların pek çoğu, *(dinden çıkmış)* fâsıklardır.

82. Sen, insanlar içerisinde îman edenlere en şiddetli düşmanlık edenlerin, **Yahûdîler**'le **putperest müşrikler** olduğunu görürsün. Onların **îman edenler**'e en yakın dostluk gösterenlerinin ise: **"Bizler Nasrânîleriz!"** diyen *(Hıristiyan)*lar olduğunu görürsün. Çünkü onların arasında, *(hakkı kabulde)* kibire kapılmayan **keşişler** ve **râhipler** vardır.

الجزء السابع — سورة المائدة

وَاِذَا سَمِعُوا مَٓا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفٖيضُ مِنَ
الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّۚ يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدٖينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَٓاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحٖينَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ
اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ
فٖيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحٖيمِ ﴿٨٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا
لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَٓا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا
يُحِبُّ الْمُعْتَدٖينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًاۖ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذٖٓي اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ
بِاللَّغْوِ فٖٓي اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَۚ
فَكَفَّارَتُهُٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكٖينَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ
اَهْلٖيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرٖيرُ رَقَبَةٍۜ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلٰثَةِ اَيَّامٍۜ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْۜ وَاحْفَظُٓوا
اَيْمَانَكُمْۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

83. Sen onları, **Peygamber**'e indirilen vahyi dinlerlerken, tanıdıkları gerçeğin etkisiyle: **"Ey Rabbimiz! Bizi de hakka tanık olanlarla beraber yaz!"** diyerek gözlerinden yaş boşanırken görürsün.

84. Onlar *(Yahûdilere cevap olarak)* derler ki: **"Rabbimizden, bizi iyilerin / sâlihlerin arasına katmasını arzulayıp dururken, şimdi neden Allah'a ve** *(Son Peygamber vasıtasıyla)* **bize ulaşan hakikate inanmayalım?!"**

85. Bu söyledikleri sözlerinden dolayı Allah onları, içlerinde ebedî kalacakları altlarından ırmaklar akan cennetlerle mükâfatlandırdı. İşte iyilerin / görevlerini hakkıyla yapanların mükâfatı budur.

86. Hakikatı örtbas edip de, âyetlerimizi yalan sayan kâfirlere gelince, onlar da cehennemliklerdir.

87. Ey iman edenler! Allah'ın sizin için helal kıldığı temiz-hoş şeyleri kendinize haram kılarak *(dinde)* aşırı gitmeyin! Doğrusu Allah, aşırı gidenleri sevmez!

88. Allah'ın size rızık olarak verdiği temiz-helal şeylerden yeyin ve *(kendiliğinizden hükümler-yasalar koyarak)* iman ettiğiniz Allah'ın buyrukları dışına çıkmayın.

89. Allah sizi, bilmeyerek / istemsiz olarak ettiğiniz yeminlerinizden sorumlu tutmaz. Fakat, bilinçli olarak ettiğiniz yeminlerinizden sorumlu tutar. Onun da cezası: **Kendi âile fertlerinize yedirdiğinizin ortalamasından on fakiri doyurmanız veya onları giydirmeniz yahut bir esiri / köleyi hürriyetine kavuşturmanızdır. Kim bunlara güç yetiremezse, üç gün oruç tutar.** Yemin ettiğiniz zaman yemin bozmanın cezası işte budur. O halde yeminleriniz konusunda dikkatli ve titiz olunuz *(yalan yere yemin etmeyiniz, çok yemin etmekten sakınınız, ettiğiniz yeminlere uygun hareket ediniz ve yeminlerinizi bozarsanız kefaretini ödeyiniz).* **Allah**'ın nimetlerine karşı üzerinize düşeni yerine getiresiniz *(şükredesiniz)* diye Allah size âyetlerini işte böyle açıklıyor.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا
يُر۪يدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَٓاءَ فِي الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ
﴿٩١﴾ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُواۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا
اَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُب۪ينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ ف۪يمَا طَعِمُٓوا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُواۜ وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٩٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُٓ اَيْد۪يكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِۚ فَمَنِ
اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٩٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَقْتُلُوا
الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌۜ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَٓاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ
مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِه۪ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ
طَعَامُ مَسَاك۪ينَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ اَمْرِه۪ۜ عَفَا اللّٰهُ
عَمَّا سَلَفَۜ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُۜ وَاللّٰهُ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

90. Ey iman edenler! İçki, kumar, sunak taşları *(ve oralarda kurban kesmeler)*, kısmet ve şans oyunları, ancak şeytanın murdar / pis işlerindendir. Artık bunları bırakın ki, umduğunuza erin, korktuğunuzdan güvende olun.

91. Şeytan, içki ve kumarla sizin aranıza ancak düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmak ve namaz kılmaktan alıkoymak ister. Artık bunları bırakıyorsunuz değil mi?!

92. **Allah**'a itaat edin, **Peygamber**'e itaat edin ve *(buyruklara karşı gelmekten)* sakının! Eğer *(itaatten)* yüz çevirirseniz şunu iyi bilin ki, **Elçimiz**'in görevi, sadece apaçık tebliğ etmektir.

93. İman edip, *(Allah'ın belirttiği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapmış olan mü'minlerin, *(buyruklara karşı gelmekten)* sakınıp îmanlarını devam ettirmeleri ve sâlih amellere devam etmiş olmaları, sonra yine *(günahlardan)* sakınıp görevlerini en iyi şekilde *(ihsan üzere)* yapmış olmaları şartıyla, *(henüz haram oldukları açıklanmazdan önce)* tattıkları şeylerden dolayı kendilerine bir günah yoktur. Allah, görevlerini en iyi şekilde yapanları *(muhsinleri)* sever / onlardan razıdır.

94. Ey iman edenler! Elleriniz ve mızraklarınızla yakalayabileceğiniz kadar bir av bolluğunda Allah sizi *(ihramlı iken)* sınayacak ve böylelikle, görmeden ve kimsecikler yokken dahi kendisinden korkup sakınanları belirleyecektir. Kim bütün bunlardan sonra, sınırı aşarsa, ona can yakan bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! İhramlı iken av hayvanı avlamayın / öldürmeyin! Kim bilerek bir av hayvanı avlar / öldürürse, öldürdüğü av hayvanına denk, içinizden iki âdil hakemin belirleyeceği bir *(büyük veya küçükbaş)* hayvanı, kurban edilmek üzere Ka'be'ye ulaştırsın veya *(buna denk bir harcamayla)* yoksulları doyurup keffâretini ödesin veya bunu karşılayacak miktarda oruç tutsun ki, yaptığı işin vebalini / acısını tatsın! Geçmiştekileri Allah bağışlamıştır. Fakat kim tekrar böyle bir suç işlerse, Allah ondan intikamını alır. Hiç kuşkusuz Allah, gücüne karşı durulmayan ve kimsenin yaptığını yanına komayandır.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذ۪ٓي
اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا
لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَٓائِدَ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُٓوا اَنَّ
اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَب۪يثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَب۪يثِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوا عَنْ اَشْيَٓاءَ
اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَاِنْ تَسْـَٔلُوا عَنْهَا ح۪ينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَل۪يمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَاَلَهَا
قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا كَافِر۪ينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ
مِنْ بَح۪يرَةٍ وَلَا سَٓائِبَةٍ وَلَا وَص۪يلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلٰكِنَّ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

96. Size ve gezginlere bir geçim kaynağı olmak üzere, denizden tutmakta olduğunuz **canlı-cansız bütün ürünler** *(ihramlı olsanız dahi)* size helal kılındı. Fakat ihramlı olduğunuz sürece kara avı size haramdır. Huzurunda toplanacağınız Rabbiniz Allah'ın buyruklarına karşı gelmekten sakının.

97. Allah, **dokunulmazlık evi olan Ka'be'yi, haram ayları** *(Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Receb aylarını)* **ve Ka'be'ye adanan takılı-takısız bütün kurbanlıkları,** insanların *(maddî ve manevî)* diriliş ve kalkınışları için bir sebep kıldı. İşte bununla siz, Allah'ın göklerde ve yerde bulunan her şeyi içyüzüyle bildiğini ve ilminin her şeyi kuşattığını bilir / anlarsınız.

98. Bilesiniz ki Allah'ın, hem cezası çok çetindir, hem de bağışlaması ve rahmeti çok engindir.

99. Peygamber'e düşen ancak tebliğdir. Allah, açıktan ve gizliden yaptığınız her şeyi bilendir.

100. De ki: **"Kötünün ve kötülerin çok olması seni etkilese bile, kötü ile iyi asla bir değildir!"** Onun için ey akıl sâhipleri, Allah'ın buyruklarına karşı gelmekten sakınasınız ki, kurtuluşa / murada eresiniz.

101. Ey iman edenler! Size açıklandığında *(işlerinizi aksatacak ve)* hoşunuza gitmeyecek olan birtakım şeyleri, *(ilgili mercilerce açıklanmadıkça)* sormayınız! Allah'ın serbest kıldıklarını, şayet **Kur'an** inerken sorarsanız, size *(yeni yükümlülükler)* açıklanır *(da zora düşersiniz)*! Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

102. Onları sizden önceki bir topluluk sormuştu da, sonra o sordukları şeyler*(i inkâr etmeleri)* yüzünden kâfir olmuşlardı!

103. **Bahîra**, **sâibe**, **vasîle** ve **hâm** gibi şeyleri Allah asla meşrû kılmamıştır. *(Bazı hayvan türlerinin, bâtıl inançlar gereği işaretlenerek, insanların kullanımlarından alıkonulup haram kılınmaları, asla Allah'ın emri değildir).* Bunları kâfirler, Allah adına uyduruyorlar! Onların pek çoğu düşünüp akletmezler!

الجزء السابع — سورة المائدة

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْۚ
لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْۜ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَم۪يعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا شَهَادَةُ
بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ح۪ينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ
فَاَصَابَتْكُمْ مُص۪يبَةُ الْمَوْتِۜ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَر۪ي بِه۪ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰىۙ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الْاٰثِم۪ينَ ﴿١٠٦﴾ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى
اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّٓا اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذ۪ينَ اسْتَحَقَّ
عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَٓا اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا
وَمَا اعْتَدَيْنَٓاۘ اِنَّٓا اِذًا لَمِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَأْتُوا
بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَٓا اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْۜ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُواۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٠٨﴾

104. Onlara: **"Allah'ın indirdiğine, Peygamber'e / Peygamber'in bildirdiklerine gelin!"** denildiğinde: **"Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter!"** derler. Şayet ataları, hiçbir şey bilmeyen ve doğru yolda olmayan kimseler olsalar da mı?!

105. Ey iman edenler! Siz *(öncelikle)* kendinize bakın *(çünkü başkalarının hesabı sizden sorulmayacaktır)*! Eğer siz doğru yolda olursanız, yanlış yolda olanlar size *(sizin hak yoldaki çabalarınıza)* zarar veremezler. Hepinizin dönüşü Allah'adır; **Allah** size, yaptıklarınızı bir bir haber verecek *(ve sizden hesabını soracak)*tır.

106. Ey iman edenler! Sizden birinize ölüm gelip çattığında vasiyetinizi, sizden adalet ve akıl sahibi *(müslüman)* iki kimseye bırakın. Eğer yolculukta *(yahut benzeri bir mazeretli durumda)* iseniz ve ölüm gelip çattıysa, o zaman da vasiyetinizi sizin dışınızdan iki yabancıya *(gayr-i müslime)* bırakın. Eğer *(onların vasiyetle ilgili yanlış bir iş yapmış olmalarından)* kuşkulanırsanız, o iki kişiyi namazdan *(yahut gayr-i müslim iseler kendi dinlerinde kutsal saydıkları dua ve âyinlerinden)* sonra alıkoyarak: **"Bu şahitliği, akraba hatırı için de olsa hiçbir şeye değişmeyeceğimize ve Allah'ın yüklediği şâhitlik görevini asla gizlemeyeceğimize, Allah adına yemin ederiz. Yoksa günahkârlardan oluruz!"** diye yemin ettirin.

107. Fakat sonradan bu iki kişinin haktan ayrılıp günah işledikleri ortaya çıkarsa, haklarını yedikleri kimseler arasından bir başka iki kişi, evvelki o iki kişinin yerlerini alarak, Allah adına şöyle yemin etsinler: **"Andolsun ki bizim şâhitliğimiz, öteki iki kişinin şâhitliğinden daha doğrudur. Biz doğruluktan / haktan ayrılmadık. Yoksa *(kendimize)* zulmetmiş kimselerden oluruz."**

108. Böyle yapmanız, onların, şâhitliği olduğu gibi yapmalarına ve kendi yeminlerinin reddedilip de başkalarının yeminlerine başvurulmasından çekinip korkmalarına daha uygundur! Artık Allah'ın buyruklarına karşı gelmekten sakının ve *(Allah'ın emirlerini)* iyi dinleyin. Çünkü Allah, yoldan çıkmış *(fâsık)* bir topluluğu asla doğru yola ulaştırmaz.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَٓا اُجِبْتُمْۜ قَالُوا لَا عِلْمَ
لَنَاۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عٖيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتٖي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَۢ اِذْ اَيَّدْتُكَ
بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًاۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجٖيلَۚ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ
الطّٖينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنٖي فَتَنْفُخُ فٖيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِاِذْنٖي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنٖيۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِاِذْنٖيۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبٖينٌ ﴿١١٠﴾
وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوا بٖي وَبِرَسُولٖيۚ
قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
يَا عٖيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطٖيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا
مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِۜ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنٖينَ ﴿١١٢﴾
قَالُوا نُرٖيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدٖينَ ﴿١١٣﴾

109. O gün Allah, bütün peygamberleri toplar ve der ki: *"(toplumlarınız / ümmetleriniz tarafından)* **Nasıl karşılandınız?"** Onlar derler ki: **"Sen ki, bilinmeyenleri** *(gaybı)* **dahi bilensin; bizim ne bilgimiz olabilir?!"**

110. *(Ve o gün Îsa'ya da şöyle diyecektir)*: **"Ey Meryem Oğlu Îsa! Sana ve annene verdiğim nimetlerimi hatırla! Hani Kutsal Ruh** *(Cebrail)* **ile seni desteklemiştim ve sen hem beşikte hem de yetişkin iken insanlara konuşmuştun! Sana Kitab'ı, Hikmet'i, Tevrat ile İncil'i öğrettim. Benim emrimle sen çamurdan bir kuş sûreti / heykeli yapıp ona üflüyordun da, o, benim iznimle kuş oluyordu. Ve sen, doğuştan körleri ve alacalı hastaları, benim iznimle iyileştiriyordun. Yine iznimle ölüleri diriltip** *(mezarlarından)* **kaldırıyordun. Hatırla ki, sen İsrail Oğulları'na apaçık mûcizelerle gelmiştin de, onlardan inkâr edenler sana: 'Bu yaptıkların basbayağı bir büyüdür!' demişlerdi ve ben seni, onların zarar vermelerinden korumuştum."**

111. Hatırla ki, Havarilere: **"Bana ve Elçim'e iman edin!"** diye vahyetmiştim de Onlar: **"İman ettik! Şâhit ol ki, biz hakka teslim olan** *(müslüman)***larız!"** demişlerdi.

112. Yine hatırla o zamanı ki, Havariler: **"Ey Meryem Oğlu Îsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirse olmaz mı?"** demişlerdi de, Îsa onlara: **"Eğer mü'min kimseler iseniz,** *(böyle gereksiz bir istekte bulunmayın ve)* **Allah'tan korkun!"** demişti.

113. Onlar demişlerdi ki: **"Ey Îsa!** *(bu, inkâr ettiğimiz için değildir)* **Biz istiyoruz ki, o sofradan yiyelim de kalplerimiz yatışsın; doğru söylediğini bizzat** *(gözlerimizle görüp)* **bilelim ve o sofranın şâhitlerinden olalım** *(ve bu, bizden sonrakiler için bir hüccet olsun)***!"**

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَٓا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَٓائِدَةً مِنَ السَّمَٓاءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ
الرَّازِق۪ينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنّ۪ي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَاِنّ۪ٓي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَٓا اُعَذِّبُهُٓ اَحَدًا مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ
يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُون۪ي وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ
دُونِ اللّٰهِۜ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ ل۪ٓي اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ ل۪ي بِحَقٍّۜ
اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُۜ تَعْلَمُ مَا ف۪ي نَفْس۪ي وَلَٓا اَعْلَمُ مَا ف۪ي
نَفْسِكَۜ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَٓا اَمَرْتَن۪ي بِه۪ٓ
اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبّ۪ي وَرَبَّكُمْۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَه۪يدًا مَا دُمْتُ ف۪يهِمْۚ
فَلَمَّا تَوَفَّيْتَن۪ي كُنْتَ اَنْتَ الرَّق۪يبَ عَلَيْهِمْۜ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
شَه۪يدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ
الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِق۪ينَ صِدْقُهُمْۜ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اَبَدًاۜ رَضِيَ
اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظ۪يمُ ﴿١١٩﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا ف۪يهِنَّۜ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٢٠﴾

114. O vakit Meryem Oğlu Îsa Rabbine şöyle yalvardı: **"Allah'ım! Ey bizim Rabbimiz! Bize gökten öyle bir sofra indir ki, hem bizim için ve bizden sonrakiler için bir bayram, hem de senin katından gerçeğin bir kanıtı** *(mûcize)* **olsun! Ey Rabbimiz! Artık bizi,** *(külfetsizce)* **bu sofradan rızıklandır. Sen, rızık verenlerin en hayırlısısın!"**

115. Allah dedi ki: **"O'nu size indiririm; fakat ondan sonra sizden kim nankörlük edip kâfir olursa, andolsun ki ona yeryüzünde kimseye tattırmadığım azabı tattırırım."**

116. Kıyamet günü Allah: **"Ey Meryem Oğlu Îsa! İnsanlara: 'Allah'ı bırakıp da beni ve annemi ilâh edinin!' diye sen mi dedin?!"** diye sorduğu zaman, **O** diyecektir ki: **"Hâşâ ey Rabbim, hakkım olmayan bir şeyi ben nasıl söylerim?! Eğer ben onu söylemişsem, sen onu kesin bilirsin! Ben senin zâtındakileri bilmem ama, sen benim içimdekileri hiç kuşkusuz ki bilirsin. Şüphesiz ki sensin ancak bilinmeyenleri** *(gaybı)* **dahi hakkıyla bilen!"**

117. **"Ben onlara: 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet ediniz!' diyerek, ancak senin bana emrettiklerini söyledim ve aralarında kaldığım sürece onları denetledim. Sen beni aralarından çekip aldıktan sonra ise, onların gözetleyicisi ancak sendin. Her şeye hakkıyla şâhit olan sensin!"**

118. **"Eğer sen onlara azap edersen** *(ne diyebilirim)*, **onlar senin kullarındır! Eğer bağışlarsan, sen hem gücü karşısında durulmayan, hem de her şeyi yerli yerince yapansın!"**

119. **Allah** *(hesap günü)* diyecektir ki: **"İşte, inançlarını hayatlarıyla doğrulayan** *(sâdık)***lara doğruluklarının fayda vereceği gün bugündür! Onlara, içerisinde ebedî kalacakları, her yanlarından ırmaklar akan cennetler vardır! Allah onlardan râzıdır, onlar da Allah'tan râzıdırlar!"** İşte bu, büyük kurtuluştur!

120. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkü *(ve egemenliği)* ancak **Allah**'ındır ve **O** her şeye gücü yetendir.

الْجُزْءُ السَّابِعُ — سُورَةُ الْاَنْعَامِ

سُورَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَۜ ثُمَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ مِنْ
ط۪ينٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلاًۜ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾
وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَفِي الْاَرْضِۜ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْت۪يهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا
كَانُوا عَنْهَا مُعْرِض۪ينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْۜ فَسَوْفَ
يَأْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ
وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَاراًۖ وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ تَجْر۪ي مِنْ
تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً اٰخَر۪ينَ
﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَاباً ف۪ي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِاَيْد۪يهِمْ لَقَالَ
الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُب۪ينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌۜ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكاً لَقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ﴿٨﴾

6. EN'ÂM SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
165 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Her türlü övgü *(hamd)*, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden **Allah**'adır. Böyleyken, hakikatı örtbas eden kâfirler hâlâ Rablerine eş / ortak koşuyorlar!

2. **O**'dur sizi *(başlangıçta)* çamurdan yaratan, sonra da *(size)* belli bir ömür biçen! Dünyanın ömrü de **O**'nun katında bellidir. Böyleyken, hâlâ *(kıyâmetten / yeniden diriltileceğinizden)* şüphe ediyorsunuz!

3. **O**'dur göklerde de, yerde de *(ilâh olan)* **Allah**. Gizlinizi de bilir, açığınızı da. Ve daha neler kazanacağınızı da.

4. Ne zaman onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelse, ondan mutlaka yüz çevirirler.

5. Onlar, kendilerine **hak** *(Kur'an)* geldiğinde yalanladılar! Fakat, alay ettikleri gerçeklerin haberleri yakında karşılarına *(somut bir şekilde)* çıkacaktır.

6. Onlar görmediler mi ki, kendilerinden önce size vermediğimiz güç ve imkânları verip yeryüzüne yerleştirdiğimiz, üzerlerine gökten art arda yağmur indirdiğimiz ve ayaklarının bastığı topraklardan ırmaklar / pınarlar akıttığımız nice kuşakları / toplulukları / uygarlıkları helâk ettik! Onları *(başka bir sebepten değil, yalnızca)* işledikleri günahları yüzünden helâk ettik ve arkalarından başka nesiller yarattık.

7. Sana *(senin hak peygamber olduğunu açıkça bildiren)* **yazılı bir kâğıt** indirseydik ve onu elleriyle tutsalardı, o inkârcılar yine de: **"Bu, ancak apaçık bir büyü / bir aldatmacadır!"** derlerdi.

8. **"O'na** *(peygamberliğini doğrulamak üzere)* **bir melek indirilmeli değil miydi?!"** diyorlar! Eğer biz melek indirseydik, onlar hiç bekletilmeden *(helâk edilir)* işleri bitirilirdi!

الجزء السابع — سورة الأنعام

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا
يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ قُلْ
سِيرُوا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
﴿١١﴾ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ
عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ اَلَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا
سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ
اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا
يُطْعَمُ قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُٓ
اِلَّا هُوَ وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

9. Ve biz Peygamber'i melek kılsaydık, *(kendisini görüp iletişim kurabilmeleri için)* onu yine beşerden bir erkek kılığına sokacaktık ki, o zaman da onları şimdi içine düştükleri kuşkuya düşürmüş olacaktık.

10. Andolsun ki, senden önce de peygamberler alaya alındılar; fakat *(şimdi bunların)* alay ettikleri gerçekler, o alay edenlerin yakalarına azap olarak yapışmıştı.

11. De ki: **"Yeryüzünde gezin de görün, yalanlayanların sonları ne oldu?!"**

12. Sor onlara: **"Şu göklerde ve yerde bulunanlar kimindir?!"** Ve de ki: **"Allah'ındır! Bizzat o kendisi, acımayı *(rahmeti)* kendisine yasa kılmıştır. Geleceğinde hiç kuşku bulunmayan kıyamet gününde O hepinizi bir araya toplayacaktır."** Fakat kendilerine yazık eden ve her şeylerini kaybeden o kimseler var ya, onlar inanmazlar.

13. Oysa ki, gece ve gündüz *(evrende)* barınan her şey **O**'nundur / **O**'nun denetimindedir. **O**'dur her şeyi işiten ve bilen.

14. De ki: **"Gökleri ve yeri yoktan var eden, herkesi doyuran, fakat kendisi doyurulmaktan münezzeh / uzak olan Allah'tan başka birini mi veli / dost / ilâh edineyim?!"** Ve de ki: **"Bana, Allah'a ilk boyun eğen / ilk teslim olan *(müslüman)* kimse olmam emredildi."** O halde sakın Allah'a ortak koşanlardan olma!

15. De ki: **"Eğer ben Rabbimin emrine karşı gelirsem, büyük günün azabından korkarım!"**

16. O gün her kim büyük azaptan uzaklaştırılırsa, Allah onu rahmetiyle esirgemiştir ve işte o gerçek kurtuluştur.

17. Eğer sana **Allah** bir sıkıntı / bir zarar verecek olursa, onu **O**'ndan başkası uzaklaştıramaz! Ve eğer sana bir iyilik / bir hayır verecek olursa, *(onu da kimse engelleyemez)*; çünkü **Allah**, her şeye gücü yetendir.

18. **O**'dur kulları üzerinde hâkim / egemen! **O**'dur her şeyi yerli yerince yapan ve her şeyden haberdar olan.

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاُوحِيَ اِلَيَّ
هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ
اٰلِهَةً اُخْرٰى قُلْ لَا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّنِي بَرٖيٓءٌ مِمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ اَلَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
اَبْنَٓاءَهُمْ اَلَّذٖينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾
وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمٖيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذٖينَ اَشْرَكُٓوا اَيْنَ شُرَكَٓاؤُكُمُ
الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ
رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكٖينَ ﴿٢٣﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلٰى
قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفٖٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ
هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ وَاِنْ
يُهْلِكُونَ اِلَّٓا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ
فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٢٧﴾

19. De ki: **"Kimin şâhitliği en büyüktür?! Sizinle benim aramda Allah şâhidimdir ki bu Kur'an, kendisiyle sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için bana vahy olunmuştur. Şimdi siz, Allah'tan başka ilahların var olduğuna gerçekten şahitlik ediyor musunuz?! Ben asla şâhitlik etmem. İbadete lâyık olan tek ilâh O'dur ve ben, sizin Allah'a ortak tuttuklarınızın hepsinden beriyim / uzağım."**

20. Kendilerine **Kitap Verdiklerimiz, O**'nu *(Peygamber'i / Kur'an'ı)* oğullarını tanırcasına tanırlar; fakat kendilerine yazık eden ve her şeylerini kaybeden o kimseler var ya, onlar inanmazlar.

21. Kendi uydurduğu yalanı **Allah**'a yakıştırandan veya **O**'nun âyetlerini yalanlayandan daha zâlim kim vardır?! Şüphe yok ki, zâlimler asla kurtuluşa / murada ermezler.

22. Herkesi *(huzurumuzda)* toplayacağımız o gün, Allah'a ortak koşanlara soracağız: **"Hani nerede, Allah'ın ortakları olduklarını iddia ettikleriniz?"**

23. Sonra onlar bu sorgulanmalarında: **"Rabbimiz olan Allah'a yemin ederiz ki, biz ortak koşmadık."** demekten başka bir *(yalan)* cevap bulamazlar.

24. Bir bak, onlar kendi özlerine bile nasıl yalan yakıştırabiliyor ve dünyada iken uydurdukları ortaklar, nasıl da onları bırakıp gözden kaybolup gidiyor?!

25. İçlerinden kimileri de vardır ki, seni işitirler; fakat biz onların kalplerine, *(küfre şartlanmışlıkları sebebiyle)* **Kur'an'ı** anlamalarına engel olan kılıflar geçirdiğimiz ve kulaklarına da bir sağırlık verdiğimiz için, bütün âyetleri / mûcizeleri görseler de inanmazlar. Hattâ seninle tartışmak için geldiklerinde, o hak tanımaz kâfirler: **"Bu, evvelkilerin masallarından başka bir şey değildir!"** derler.

26. Onlar hem insanları **O**'ndan *(Kur'an'dan / Peygamberden)* alıkorlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar! Onlar ancak kendilerini helâk etmektedirler ama farkında değildirler.

27. Sen onları, ateşin başında durdurulup da: **"Keşke** *(dünyaya)* **yeniden gönderilsek de, bir daha Rabbimizin âyetlerini yalanlamasak ve inananlardan olsak!"** dedikleri zaman bir görsen!

سُورَةُ الْأَنْعَامِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُۜ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا
نُهُوا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُٓوا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوث۪ينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلٰى رَبِّهِمْۜ قَالَ اَلَيْسَ
هٰذَا بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ اللّٰهِۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا ف۪يهَاۙ وَهُمْ يَحْمِلُونَ
اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُورِهِمْۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا
اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌۜ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذ۪ينَ يَتَّقُونَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذ۪ي يَقُولُونَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ
وَلٰكِنَّ الظَّالِم۪ينَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ
مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا وَاُو۫ذُوا حَتّٰٓى اَتٰيهُمْ نَصْرُنَاۚ وَلَا
مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِۚ وَلَقَدْ جَٓاءَكَ مِنْ نَبَاِ۬ي الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٣٤﴾
وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَٓاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍۜ وَلَوْ شَٓاءَ
اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٣٥﴾

28. Hayır! Karşılarına, daha önce gizledikleri gerçekler çıkmıştır *(da korkularından böyle söylerler)*. Yoksa *(dünyaya)* tekrar gönderilseler, kendilerine yasaklananları yine işlerler! Onlar hiç şüphesiz ki yalancıdırlar.

29. Onlar: **"Hayat ancak dünyadaki hayatımızdır. Yoksa biz, öldükten sonra asla diriltilecek değiliz!"** derler.

30. Onları, Rableri'nin önünde durdurulduklarında, O'nun: **"Nasıl, bu gerçek miymiş?"** sorusuna: **"Rabbimize andolsun ki, evet!"** diye cevap verişlerini, O'nun da: **"Öyleyse, inkâr ettiğiniz için tadın azabı!"** deyişini bir görsen!

31. Allah'ın karşısına çıkarılacaklarına inanmayanlar, her şeylerini kaybetmişlerdir. Nihayet kıyamet kendilerine ansızın gelip çattığında sırtlarına günahlarını yüklenerek: **"Yazıklar olsun bize! Kıyamet hakkında ne büyük hata yapmışız!"** diyeceklerdir. Ne kötü / ne ağır bir yük yüklenmişlerdir onlar?!

32. Dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlencedir! Âhiret yurdu ise, Allah'ın buyrukları dışına çıkmayarak kendilerini koruyanlar *(müttakîler)* için daha hayırlıdır. Düşünüp akletmez misiniz?!

33. Biz biliyoruz ki, onların söyledikleri seni çok üzüyor. Ancak şunu bilesin ki, onlar *(aslında)* seni yalanlamıyorlar; fakat o zâlimler gerçekte inatları yüzünden **Allah**'ın âyetlerini inkâr ediyorlar!

34. Senden önce de peygamberler *(kavimleri tarafından)* yalanlandılar. Fakat onlar, yalanlanma ve eziyet görmelerine karşı *(dinlerinde)* sabrettiler! Ama sonunda yardımımız onlara yetişti. Allah'ın sözlerini / emirlerini hiçbir güç değiştiremez! Üstelik sana, şüphesiz ki peygamberlerin haberlerinden nice bilgiler ulaşmış bulunuyor.

35. Eğer onların yüz çevirmeleri senin zoruna gidiyorsa, yapabiliyorsan yerde bir delik aç yahut göğe bir merdiven kur da onlara *(istedikleri)* bir âyet / bir mûcize getir! Allah dileseydi, onları doğru yolda buluştururdu. O halde, sakın *(bu gerçeği)* bilmezlerden olma!

سُورَةُ الْأَنْعَامِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّه۪ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ
قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُنَزِّلَ اٰيَةً وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ
دَٓابَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا طَٓائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّٓا اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاِ
اللّٰهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ
تَدْعُونَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
مَا تَدْعُونَ اِلَيْهِ اِنْ شَٓاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَٓا اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَٓا اِذْ جَٓاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلٰكِنْ
قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِه۪ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتّٰٓى
اِذَا فَرِحُوا بِمَٓا اُو۫تُٓوا اَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

36. Ancak işitenler çağrıya cevap verirler! Ölülere gelince, onları **Allah** diriltecek, sonra onlar **O**'na döndürüleceklerdir.

37. Diyorlar ki: **"O'na Rabbinden** *(kendisini doğrulayan)* **bir âyet / bir mûcize inmeli değil miydi?!"** De ki: **"Kuşkusuz Allah bir mûcize indirmeye güç yetirendir; fakat, onların çoğu** *(bu işin mûcizeyle olmayacağını)* **bilmiyorlar!"**

38. Yerde yürüyen / sürünen / hareket eden tüm canlılar ve gökte kanatlarıyla uçan bütün kuşlar da, tıpkı sizin gibi *(belli kurallara bağlı)* topluluklar / ümmetlerdir. Biz, *(ezelde yazılmış olan)* **Kitap**'ta / **Levh-i Mahfuz**'da hiçbir şeyi eksik bırakmadık; sonunda herkes Rabbinin huzurunda toplanacaktır.

39. Âyetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde debelenen sağır ve dilsizlerdir. Allah dilediklerini *(hak ettikleri için)* saptırır, dilediklerini de *(lâyık oldukları için)* doğru yola ulaştırır.

40. Söylesenize: Allah'ın azabı geliverse veya kıyamet bastırıverse Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız? Eğer samimi iseniz doğru söyleyin!

41. Evet yalnızca **O**'na yalvarırsınız ve kurtulmak istediğiniz sıkıntıdan sizi, eğer dilerse ancak **O** kurtarır ve *(o sırada)* Allah'a denk tuttuklarınızı / ortak koştuklarınızı unutursunuz.

42. Senden önceki ümmetlere de peygamberler gönderdik. *(yola gelip)* Yalvarsınlar *(da kendilerine gelsinler) diye,* onları yoksulluk ve hastalıklarla sıkıp sınadık.

43. Kendilerini sıktığımızda bari yalvarsalardı! Fakat kalpleri kaskatı kesilmişti ve şeytan onlara, yapmakta oldukları işleri güzel göstermişti.

44. Kendilerine hatırlatılan görevleri / verilen öğütleri iyice unuttuklarında, biz onlara her türlü bolluğun kapılarını ardına kadar açtık; sonra da, verilen nimetler içinde şımarıp kendilerinden geçtikleri bir anda onları ansızın yakaladık. İşte o zaman her şeyden ümitlerini kestiler.

سُورَةُ الْاَنْعَامِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى
قُلُوبِكُمْ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِهِ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْاٰيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ
اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا اَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ وَلَٓا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ اِنِّي مَلَكٌ
اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ
اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْ يُحْشَرُٓوا اِلٰى
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

45. Ve sonunda, zâlimler topluluğunun kökü kesildi! *(Hikmet ve anlam dolu uygulamalarından dolayı)* Her türlü övgü / hamd, Âlemlerin Rabbi olan Allah'adır.

46. De ki onlara: **"Söyleyin bakalım, eğer Allah sizin işitme ve görmelerinizi alıverse ve kalplerinizi / aklınızı kapatıp mühürleyiverse, Allah'tan başka onları size verecek başka bir ilah mı var?"** Bak ki, âyetleri her yönüyle nasıl açıklıyoruz; sonra da onlar nasıl yüz çeviriyorlar?!

47. De ki: **"Allah'ın azabı size ansızın yahut gözleriniz göre göre açıktan gelse, zâlimler topluluğundan başkası mı helâk olacak; söylesenize?!"**

48. Biz, gönderilen elçileri, rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın habercileri olarak göndeririz. Sonra kim iman eder ve kendini düzeltirse, işte onlara, ne *(gelecekten)* bir korku vardır ne de *(geçmişten)* bir üzüntü!

49. Âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, buyruktan / dinden çıktıkları için onları azap çarpacaktır.

50. De ki: **"Ben size, Allah'ın hazineleri bendedir veya ben gaybı biliyorum veya ben bir meleğim demiyorum! Ben sadece bana vahyolunana uyuyorum. Görmeyen ile gören hiç bir olur mu? Düşünmez misiniz?"**

51. Rablerinin huzurunda toplanacak olmanın korkusunu taşıyanları sen O'nunla *(Kur'anla)* uyar da, kendileri için Allah'tan başka hiçbir dost ve şefaatçinin olmadığını onlara bildir. Olur ki sakınırlar.

52. Sabah-akşam Rablerine yakarıp dua eden ve O'nun rızasından başka bir şey düşünmeyenleri yanından uzaklaştırma! Ne onların yaptıkları bir şeyden sen sorumlusun; ne de senin yaptığın bir şeyden onlar sorumludur! Bu nedenle sen onları, *(bazı kusurlarından ötürü ya da zorbaların dediğine uyarak)* yanından kovmaya kalkma! Yoksa zâlimlerden olursun.

الجزء السابع — سورة الأنعام

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوٓا اَهٰٓؤُلَٓاءِ مَنَّ اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا
جَٓاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُٓوءًا
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾
وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾
قُلْ اِنّ۪ي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُلْ
لَٓا اَتَّبِعُ اَهْوَٓاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
قُلْ اِنّ۪ي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَكَذَّبْتُمْ بِه۪ مَا عِنْدِي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِه۪ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِه۪ لَقُضِيَ
الْاَمْرُ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهُ
مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَٓا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ ف۪ي ظُلُمَاتِ
الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿٥٩﴾

53. İşte biz onları bu şekilde birbirleriyle sınadık da, sonunda onlar, *(kimsesiz ve yoksul mü'minler hakkında)* şöyle dediler: **"Bunlar mı imiş içimizden Allah'ın iyiliğe lâyık gördüğü kimseler?!"** Nimetlerimize karşı üzerlerine düşeni yerine getirenleri *(şükredenleri)* Allah daha iyi bilmez mi?

54. Âyetlerimize iman edenler sana geldiklerinde de ki: **"Selâm olsun size! Rabbiniz, kendisine rahmeti yasa kılmıştır; şöyle ki: Sizden her kim cahillik / düşüncesizlik ederek bir kötülük işler de, ardından tevbe eder ve kendisini düzeltirse, Rabbini çok bağışlayan, çok acıyan olarak bulur."**

55. Kötülerin yolu iyice belirsin diye, işte biz âyetlerimizi, böyle açık ve anlaşılır kılıyoruz.

56. De ki: **"Sizin Allah'tan başka dua edip yakardıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı! Sizin isteklerinize asla uymam! Yoksa sapıtmış ve doğru yolda olmayanlardan olmuş olurum!"**

57. De ki: **"Hiç kuşkunuz olmasın ki, ben Rabbimden apaçık bir belge üzereyim. Ama siz onu yalanlayıp inkâr ettiniz! Sizin hemen olmasını istediğiniz *(azap)*, benim elimde değildir! Hükmü verecek olan ancak Allah'tır. O, gerçeği açıkça ortaya koyuyor. İşi en güzel sonuçlandıracak O'dur."**

58. De ki: **"Hemen olmasını istediğiniz *(azap)* eğer benim elimde olsaydı, sizinle aramdaki iş çoktan bitirilmiş olurdu! Allah zâlimleri en iyi bilendir!"**

59. **Bilinmezler**'in *(gaybın)* anahtarları Allah'ın yanındadır; onları ancak **O** bilir. Karada ve denizde ne varsa hepsini **O** bilir. Bir yaprak düşse, onu da kesin bilir. Yerin derinliklerindeki bir tohum ve yaş-kuru ne varsa hepsi, her şeyi açık-seçik bildiren *(ana)* kitapta *(levh-i mahfuzda)*dır.

سُورَةُ الْاَنْعَامِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ

وَهُوَ الَّذ۪ي يَتَوَفّٰيكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ
ف۪يهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُسَمًّىۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِه۪ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةًۜ
حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾
ثُمَّ رُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّۜ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ
الْحَاسِب۪ينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجّ۪يكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعاً وَخُفْيَةًۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِه۪ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿٦٣﴾
قُلِ اللّٰهُ يُنَجّ۪يكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾
قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَاباً مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ
تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعاً وَيُذ۪يقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍۜ
اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِه۪
قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّۜ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَك۪يلٍۜ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَإٍ
مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذ۪ينَ يَخُوضُونَ
ف۪ٓي اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا ف۪ي حَد۪يثٍ غَيْرِه۪ۜ وَاِمَّا
يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٦٨﴾

60. O'dur geceleyin sizi *(ölümcül bir uykuyla)* kendinizden geçiren ve gündüzün neler yapıp ettiğinizi bilen. Sonra **O** sizi, belirlenen sürenin *(ecelinizin)* biteceği zamana kadar *(her sabah)* yeniden diriltir / uyandırır. Sonra hepinizin dönüşü O'nadır ve bütün yapmakta olduklarınızı size **O** bildirecek *(ve hesabını sizden soracak)* tır.

61. O'dur kulları üzerinde hâkim / egemen! **O**, her birinize ölünceye dek *(sizleri koruyan ve işlediklerinizi kaydeden)* gözetleyiciler gönderir. Nihayet ölüm gelip çatınca, *(melek)* elçilerimiz onun canını alırlar ve onlar *(görevlerini yaparken)* asla atlamaz / kusur işlemezler.

62. Sonra herkes, **Gerçek Mevlâları**'na doğru yollanırlar. Unutmayın ki, hüküm ancak O'nundur. O'dur hesabı en hızlı gören.

63. Söyle onlara: **"Boyun büküp içten bir yakarışla: 'Eğer O bizi bu sıkıntıdan kurtarırsa, bir daha kesinlikle üzerimize düşenleri yapanlardan** *(şükredenlerden)* **olacağız!' diye Allah'a yalvardıkları sırada, karaların ve denizlerin karanlıklarında sizi tehlikelerden kim koruyup kurtarıyor?!"**

64. De ki: **"Sizi o sıkıntıdan da,** *(başka)* **bütün belalardan da Allah kurtarıyor; fakat yine de O'na ortak koşuyorsunuz!"**

65. De ki: **"Üstünüzden veya ayaklarınızın altından size bir azap göndermeye veya aranıza ayrılıklar sokarak kiminizi kiminizle cezalandırmaya O'nun elbette ki gücü yeter."** Bir bak, iyice anlasınlar diye âyetlerimizi çok yönlü olarak nasıl anlatıyor / açık ve anlaşılır kılıyoruz!

66. Böyleyken, kavmin O'nu *(Kur'an'ı)* yalanladı! Halbuki **O**, hakikatin ta kendisidir. Ama sen onlara de ki: **"Ben sizi zorla doğru yola getirmekle görevli değilim!"**

67. Her haberin bir gerçekleşme vakti vardır; bunu ileride bileceksiniz.

68. Sen onları âyetlerimiz hakkında ileri geri konuşurlarken gördüğünde, onlar başka bir konuya geçinceye kadar yanlarından ayrıl! Eğer şeytan sana *(bunu)* unutturacak olursa, hatırladığın zaman hemen yanlarından kalk ve zâlimler topluluğuyla birlikte oturma!

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلٰكِنْ
ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ
نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا
شَفِيعٌ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
اُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
اَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ اَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰينَا
اللّٰهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهُٓ
اَصْحَابٌ يَدْعُونَهُٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ
هُوَ الْهُدٰى وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَاَنْ اَقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِٓي اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ
كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

69. Gerçi Allah'ın emir ve yasaklarıyla korunanlar *(müttakîler)*, onların yaptıklarından elbette ki sorumlu değildirler; fakat böyle yapmaları onlara karşı bir uyarı olur; böylelikle onlar belki *(böyle yapmaktan)* sakınıp korunurlar.

70. Oyun ve eğlenceyi kendilerine din edinenleri ve dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak! Ve **Kur'an**'la insanları şöyle uyar: **"Herkes kendi yapıp ettiğinin tutsağı olacak ve kendisi için Allah'tan başka hiçbir dost ve şefaatçisi olmayacaktır. Kurtulmak için ne türlü fidye verirse versin, kendisinden aslâ kabul edilmeyecektir. İşledikleri yüzünden mutluluktan mahrum ve tutsak olanlar işte onlardır! Gerçekleri örtbas edip kâfir oldukları için, kendilerine kaynar sudan bir içecek ve can yakan bir azap sunulacaktır."**

71. De ki: **"Allah'ı bırakıp da, bize fayda ve zarar vermeyen / vermeyecek olan varlıklara mı yalvaralım ve Allah bizi doğru yola iletmişken, gerisin geri mi dönelim?! Tıpkı, şeytanların ayartmalarına kapılıp da, yeryüzünde şaşkın dolaşan ve** *(terk ettiği)* **arkadaşları tarafından: 'bizimle gel!' diye doğru yola çağrılan** *(fakat geri dönmeyen / dönemeyen)* **kimse gibi?!"** De ki: **"Doğru yol ancak Allah'ın yoludur ve bize, Âlemlerin Rabbi'ne teslim olmamız emredilmiştir."**

72. **"Namazı aksatmadan dosdoğru kılın ve Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakının! O ki, hepiniz O'na gidecek / O'nun huzurunda toplanacaksınız."**

73. **O** ki, gökleri ve yeri boşuna olmaksızın gerçek bir sebeple yaratmıştır! O gün **O**: **"Ol!"** der ve olur. **O**'nun sözü haktır / kesin yerini bulur! Sûra üfürüldüğünde mülk *(ve egemenlik)* yalnız **O**'nundur! Görünmeyen ve görünen her şeyi bilendir! **O**'dur her şeyi yerli yerince yapan, her şeyden haberdar olan!

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ لِاَبٖيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً اِنّٖٓى اَرٰيكَ
وَقَوْمَكَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرٖٓى اِبْرٰهٖيمَ
مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنٖينَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا قَالَ هٰذَا رَبّٖى فَلَمَّٓا اَفَلَ
قَالَ لَٓا اُحِبُّ الْاٰفِلٖينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا
رَبّٖى فَلَمَّٓا اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنٖى رَبّٖى لَاَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّٓالّٖينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبّٖى هٰذَٓا
اَكْبَرُ فَلَمَّٓا اَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّٖى بَرٖٓیءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾
اِنّٖى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذٖى فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
حَنٖيفًا وَمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٧٩﴾ وَحَٓاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
اَتُحَٓاجُّٓونّٖى فِى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينِ وَلَٓا اَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ
بِهٖٓ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ رَبّٖى شَيْـًٔا وَسِعَ رَبّٖى كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا
اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ اَخَافُ مَٓا اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَاَیُّ الْفَرٖيقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

74. Bir vakit **İbrahim**, babası **Âzer**'e demişti ki: "*(hiçbir etkinlikleri olmayan şu)* **Putları / büstleri ve sembolleri ilâhlar mı ediniyorsun?! Doğrusu ben, seni ve kavmini açık bir şaşkınlık / sapıklık içinde görüyorum!"**

75. İşte bu şekilde biz **İbrahim**'e, inancında yakîne ulaşması için, göklerin ve yerin hükümranlığını gösteriyor / kavratıyorduk:

76. Nitekim gecenin karanlığı, üzerine çöktüğünde bir **yıldız** gördü ve *(kavmine karşı bir hüccet olmak üzere ve bizim emrimizle)* dedi ki: "*(diyelim ki)* **Bu benim Rabbimdir!"** Ardından yıldız batınca: **"Ben batıp gidenleri istemem / sevmem!"** dedi.

77. Sonra **ay**'ı doğarken görünce dedi ki: "*(diyelim ki)* **Budur benim Rabbim?!"** Sonra o da batınca dedi ki: **"Demek Rabbim beni doğru yola ulaştırmasaydı, andolsun ki ben de, sapıtmış olan şu topluluk içinden biri olacaktım."**

78. Nihayet **güneş**'i doğarken görünce: **"Bu daha büyük; bu olabilir** *(mi)* **benim Rabbim?!"** dedi. O da batınca dedi ki: **"Ey kavmim! Ben, sizin Allah'a eş / ortak tuttuğunuz her şeyden uzağım."**

79. **"Ben, Allah'a ortak koşanlardan olmadığım gibi, hiçbir batıla dönüp bakmadan** *(hanif olarak)*, **yönümü gökleri ve yeri yoktan Yaratan'a çevirdim."**

80. Kavmi kendisiyle tartışmaya girince **O** dedi ki: **"Allah beni doğru yola ulaştırmışken, siz hâlâ benimle, O'nun hakkında mı tartışıyorsunuz?! Sizin Allah'a ortak koştuklarınızdan benim bir korkum yoktur. Rabbim ne dilediyse ancak o olur! Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmış bulunuyor; düşünmez misiniz?!"**

81. **"Siz, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşarken korkmuyorsunuz da, ben mi sizin** *(Allah'a)* **ortak koştuklarınızdan korkacağım?! Eğer biliyorsanız söyleyin, iki taraftan hangisi güven içinde olmaya daha lâyıktır?"**

الْجُزْءُ السَّابِعُ — سُورَةُ الْأَنْعَامِ

اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُٓوا ا۪يمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ
وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَٓا اٰتَيْنَاهَٓا اِبْرٰه۪يمَ عَلٰى قَوْمِه۪ۜ
نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَٓاءُۜ اِنَّ رَبَّكَ حَك۪يمٌ عَل۪يمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ كُلًّا هَدَيْنَاۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِه۪ دَاوُ۫دَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى
وَهٰرُونَۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى
وَع۪يسٰى وَاِلْيَاسَۜ كُلٌّ مِنَ الصَّالِح۪ينَۙ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰع۪يلَ وَالْيَسَعَ
وَيُونُسَ وَلُوطًاۜ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَم۪ينَۙ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ
اٰبَٓائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْۚ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ اِلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْد۪ي بِه۪ مَنْ يَشَٓاءُ
مِنْ عِبَادِه۪ۜ وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾
اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَۚ فَاِنْ
يَكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَٓاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِر۪ينَ
﴿٨٩﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰيهُمُ اقْتَدِهْۜ قُلْ لَٓا
اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًاۜ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٩٠﴾

82. **"İman edip de, imanlarına zulüm** *(şirk)* **karıştırmayanlar var ya, işte ancak onlar güven içinde ve doğru yoldadırlar."**

83. İşte bunlar, kavmine karşı **İbrahim**'e verdiğimiz hüccetler / delillerdir! Biz, dilediklerimizin derecelerini *(işte böyle)* yükseltiriz. Hiç kuşkusuz Rabbin her şeyi yerli yerince yapan ve hakkıyla bilendir.

84. **O**'na *(oğlu)* **İshak**'ı ve *(torunu)* **Yakub**'u verdik. Hepsini doğru yola erdirdik. Daha önce de, **Nûh**'u ve **O**'nun soyundan olan **Dâvud, Süleyman, Eyyub, Yûsuf, Mûsa** ve **Harun**'u doğru yola erdirdik. Allah'a karşı görevlerini en iyi şekilde yapanları *(muhsinleri)* biz işte böyle mükâfatlandırırız.

85. **Zekeriyya, Yahya, İsa** ve **İlyas** da öyle; onların hepsi de ileri gelen / erdemli *(sâlih)* kimselerdendir.

86. **İsmail, Elyesea, Yûnus** ve **Lût** da öyle; onların hepsini âlemlere / *(o günkü)* tüm insanlara üstün kıldık.

87. Onların atalarından, soylarından ve kardeşlerinden de bir kısmını *(peygamber olarak)* seçip doğru yola ulaştırdık.

88. İşte bu, Allah'ın, kullarından dilediğini doğru yola erdirdiği hidayetidir. Eğer onlar Allah'a ortak koşmuş olsalardı, bütün yaptıkları boşa giderdi.

89. İşte bunlar, kendilerine **kitap, hüküm / yetki** ve **peygamberlik** verdiğimiz kimselerdir. Eğer *(senin kendilerine gerçeği ilettiğin)* şu kimseler bunu *(vahyi, nübüvveti)* nankörlük ve tanımazlıkla inkâr ederlerse, yerlerine bunu inkâr etmeyecek bir topluluğu onunla görevlendiririz.

90. Evet onlar *(anılan peygamberler ve soyları)*, Allah'ın kendilerini doğru yola ulaştırdığı kimselerdir; o halde sen de onların yolunu tut. De ki: **"Ben bunun karşılığında sizden bir ücret istemiyorum. Bu ancak âlemler için bir öğüt / bir uyarı / bir hatırlatmadır!"**

الجزء السابع — سورة الأنعام

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍۜ
قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذ۪ي جَٓاءَ بِه۪ مُوسٰى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ
تَجْعَلُونَهُ قَرَاط۪يسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَث۪يرًاۚ وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُٓوا
اَنْتُمْ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬كُمْۜ قُلِ اللّٰهُۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ ف۪ي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾
وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذ۪ي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ
الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَالَّذ۪ينَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِه۪ وَهُمْ
عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا اَوْ قَالَ اُو۫حِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ
مِثْلَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُۜ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ ف۪ي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُٓوا اَيْد۪يهِمْۚ اَخْرِجُٓوا اَنْفُسَكُمْۜ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ
عَنْ اٰيَاتِه۪ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَٓاءَ ظُهُورِكُمْۚ وَمَا نَرٰى
مَعَكُمْ شُفَعَٓاءَكُمُ الَّذ۪ينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ ف۪يكُمْ شُرَكٰٓؤُ۬اۜ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

91. Onlar: **"Allah, insanlardan herhangi birine herhangi bir şey indirmemiştir."** diyerek, Allah'ı tanımadıklarını ortaya koymuşlardır! Onlara de ki: **"O halde söyler misiniz, Mûsâ'nın, insanlara bir ışık ve bir yol gösterici olarak getirdiği ve sizin parçalara ayırarak sayfalar haline getirdiğiniz ve** *(insanlara)* **birazını gösterip bir çoğunu gizlediğiniz, sizin ve atalarınızın bilmediğiniz birçok şeyi kendisinden öğrendiğiniz O Kitab'ı kim indirdi?"** Onlara de ki: **"O'nu indiren Allah'tır!"** Sonra da bırak onları, içine daldıkları bataklıklarında oyalansınlar.

92. İşte bu, **Şehirlerin Anası** *(Mekke)* ve çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz, kendisinden öncekileri doğrulayan, bilgi ve ışık yüklü *(mubarek)* bir **Kitap**'tır. Artık, âhirete iman edenler **O**'na inanırlar. Ve onlar namazlarını aksatmadan gereği gibi kılarlar.

93. Uydurduğu yalanı *(din diye)* Allah'a yakıştıran veya kendisine bir şey vahyedilmediği halde **"Bana da vahyedildi!"** diyen ve **"Allah'ın indirdiğinin benzerini ben de indiririm!"** diyenden daha zâlim kim olabilir?! Zâlimleri, ölümün dehşeti içindelerken meleklerin kendilerine: **"Çıkarıp verin canlarınızı! Allah adına gerçekdışı şeyler ileri sürüp, âyetlerine karşı büyüklük tasladığınız için, bugün, aşağılayan bir azapla cezalandırılacaksınız!"** diyerek, hışımla ellerini onlara uzattıkları zaman bir görsen!

94. O gün huzurumuza, ilk kez sizi yarattığımız gibi yapayalnız ve size verdiğimiz her şeyi arkanızda bırakarak tek başınıza geleceksiniz. Kendi hakkınızda Allah'ın ortakları ve şefaatçileriniz / aracılarınız olduğunu ileri sürdüklerinizden hiç birini o vakit yanınızda görmeyeceğiz! Çünkü artık, onlarla aranızdaki bütün bağlar kopmuş, *(Allah'ın ortakları ve sizin şefaatçileriniz olduğunu)* ileri sürdüğünüz kimseler, sizi bırakıp gözden kaybolup gitmişlerdir.

الجزء السابع — سورة الأنعام

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰىۜ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْاِصْبَاحِۚ
وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًاۜ ذٰلِكَ تَقْد۪يرُ
الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا
ف۪ي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذ۪ٓي اَنْشَاَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌۜ
قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ مِنَ
السَّمَٓاءِ مَٓاءًۚ فَاَخْرَجْنَا بِه۪ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًاۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَابِهٍۜ اُنْظُرُٓوا اِلٰى ثَمَرِه۪ٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَيَنْعِه۪ۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكُمْ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَٓاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَقُوا لَهُ بَن۪ينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا
يَصِفُونَۚ ﴿١٠٠﴾ بَد۪يعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ
تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌۜ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿١٠١﴾

95. Şüphesiz ki **Allah**, tohumu / çekirdeği pörtletip yeşertendir. O, ölüden diriyi çıkarır. Diriden ölüyü çıkaran da **O**'dur. Bilesiniz ki işte **Allah** odur. Böyleyken nasıl oluyor da aldanıp *(O'ndan)* uzaklaşıyor / yüz çeviriyorsunuz?!

96. Gecenin karanlığını yarıp sabahı çıkaran / tan yerini ağartan **O**'dur. Ve **O**, geceyi dinlenme vakti kıldı; güneşle ayı da zamanın ölçüsü yaparak, belli bir hesapla hareket ettirmektedir. İşte bu, her şeye gücü yeten ve ilmi her şeyi kuşatan **Allah**'ın bir takdiri / düzenlemesidir.

97. Karaların ve denizlerin zifiri karanlığında, yol bulasınız diye yıldızları sizin için var eden **O**'dur. Biz âyetleri, bilen / *(onları)* değerlendirebilen bir toplum için böyle açık ve anlaşılır kıldık.

98. **O**'dur sizi tek bir canlıdan yaratan. Ardından *(yeryüzünde)* biraz eğleşecek ve sonra asıl gideceğiniz yere varacaksınız. İşte biz âyetleri, *(onları)* anlayabilecek bir toplum için böyle açık ve anlaşılır kıldık.

99. **O** ki gökten su indirir. Biz her çeşit bitkiyi onunla bitiririz ve o bitkilerden taze filizler ve onlardan da üst üste dizilmiş dâneler çıkarırız. Hurma ağaçlarının tomurcuklarından da, *(yerlere kadar)* eğilip sarkan salkımlar çıkarırız. Birbirlerine *(şekil ve renkleri)* benzeyen, *(tadları ise)* değişik üzüm, zeytin ve narları çıkarırız. Sen, bir kez çağla / koruk iken, bir kez de *(vücuda yarar hâle gelerek)* olgunlaştıklarında bak onlara! Şüphesiz ki bütün bunlarda, *(düşünüp)* iman edecek olan bir topluluk için nice ibretler / işâretler vardır.

100. Onlar cinleri Allah'a ortaklar tanıyorlar; halbuki cinleri yaratan **O**'dur. Hiçbir bilgiye ve asla dayanmadan Allah'a oğullar ve kızlar yakıştırıyorlar! Hâşâ, Allah onların her türlü niteleme ve yakıştırmalarından uzaktır.

101. Gökleri ve yeri hiç yoktan yaratan **O**'dur. Bir eşi / zevcesi yokken ve her şeyi **O** yaratmışken **O**'nun nasıl çocuğu olur?! Her şeyi hakkıyla bilen **O**'dur.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُۚ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَك۪يلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ
يُدْرِكُ الْاَبْصَارَۚ وَهُوَ اللَّط۪يفُ الْخَب۪يرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَٓاءَكُمْ
بَصَٓائِرُ مِنْ رَبِّكُمْۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَاۜ
وَمَٓا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَف۪يظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ
وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اِتَّبِعْ مَٓا اُو۫حِيَ
اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿١٠٦﴾
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكُواۜ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَف۪يظًاۚ وَمَٓا
اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَك۪يلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذ۪ينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍۜ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿١٠٨﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَٓاءَتْهُمْ اٰيَةٌ
لَيُؤْمِنُنَّ بِهَاۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْۙ اَنَّهَٓا
اِذَا جَٓاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ اَفْـِٔدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ
كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِه۪ٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ ف۪ي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

102. İşte Rabbiniz Allah: **O'ndan başka ibadete lâyık tanrı yoktur ve her şeyin yaratıcısıdır.** Öyleyse, sadece O'na kulluk edin. Her şeyi koruyup gözeten / yönetip çeviren O'dur.
103. Gözler O'na yetmez-yetişmez / kavrayışlar O'nu kuşatamaz. O ise gözleri / görenleri kavrar kuşatır. Ve O'dur her şeye yeten / nüfûz eden ve her şeyden haberdar olan.
104. *(De onlara)*: **"Şüphesiz ki size Rabbinizden gerçekleri gösteren deliller geldi. Artık kim onları görürse kendi yararına, kim de görmezse kendi zararınadır. Ben başınızda** *(sizi zorla doğruya getirecek)* **bir bekçi / görevli değilim!"**
105. İşte bu şekilde biz, öylesine çeşitli konularda açık ve anlaşılır âyetler getiriyoruz ki, sonuçta onlar şöyle deyip çıkacaklardır: **"Sen bunları bir yerden okuyup öğrenmişsindir!"** Halbuki O'nu biz, *(gerçeği)* bilip ayırt edebilecek bir toplum için açıklıyoruz.
106. Rabbinden sana vahyedilene uy! Ondan başka ibadete lâyık tanrı yoktur. Ve Allah'a ortak koşanlara *(onların eziyet ve engellemelerine)* aldırma *(ve yoluna devam et).*
107. Allah'ın dilemesi olmasaydı, onlar Allah'a ortak koşmazlardı. O halde biz seni onlara, *(kendilerini zorla yola getirecek)* bir bekçi / görevli olarak göndermedik ve onlar*(ın yaptıkların)*dan da sen sorumlu değilsin.
108. Onların, **Allah**'tan başka yakarıp tapındıkları ilâhlarına siz kötü söylemeyiniz ki, onlar da herhangi bir bilgiye dayanmadan ve hadlerini aşarak *(ve de düşmanlık duygularına kapılarak)* **Allah**'a kötü söylemesinler! Hakikat şu ki biz her ümmete / topluma, yapıp ettiklerini süslü / çekici göstermekteyiz. Fakat sonuçta onların dönüşü Rablerine olacak ve Rableri, yapmakta oldukları her şeyi onlara haber verecek *(ve hesabını soracak)*tır.
109. Onlara bir âyet / bir mûcize getirdiğin takdirde, ona iman edeceklerini Allah'a en büyük yeminler ederek söylüyorlar. De ki: **"Âyetler / mûcizeler Allah'ın yanında / O'nun takdirindedir** *(O dilediği zaman onları indirir).*" Fakat *(ey mü'minler)*, mûcizeler geldiğinde onların iman etmeyeceklerini siz biliyor musunuz!?
110. İlk kez onlar *(Peygamber kendilerini çağırdığında)* ona *(Kur'an'a)* nasıl iman etmedilerse, biz *(âyetler / mûcizeler kendilerine geldiğinde)* kalplerini ve gözlerini tersine çeviririz *(de gerçekleri görmezler)* ve onları kendi azgınlıkları içinde şaşkınlığa terkederiz.

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَٓا اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا
عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلاً مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحٖى بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ
زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًاۜ وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٔدَةُ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ
اللّٰهِ اَبْتَغٖى حَكَمًا وَهُوَ الَّذٖٓي اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًاۜ
وَالَّذٖينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ
بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرٖينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
صِدْقًا وَعَدْلًاۜ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهٖۚ وَهُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿١١٥﴾
وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اِنْ
يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
اَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبٖيلِهٖۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿١١٧﴾
فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيَاتِهٖ مُؤْمِنٖينَ ﴿١١٨﴾

111. Onlara melekleri indirsek, ölüler onlara konuşsa ve herşeyi *(bütün delilleriyle)* önlerine sersek, onlar yine de *(kendi iradeleriyle)* iman etmezler! Ancak Allah dilerse o başka; lâkin o kimselerin çoğu *(hakkın değerini)* bilmezler *(ve onlar hidâyeti istemeyen ve hak etmeyen kimselerdir).*

112. İşte biz *(sana olduğu gibi)* aynı şekilde her peygambere, insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Onlar yanıltıp aldatmak için birbirlerine yaldızlı / parlak sözler telkin ederler. Eğer Rabbin dileseydi onlar bunu yapmaz / yapamazlardı *(fakat onlar hidâyeti istemiyor ve hak etmiyorlar).* Bu durumda sen onları, uydurduklarıyla başbaşa bırak *(ve yoluna devam et).*

113. Sonuçta, âhirete inanmayanların kalpleri, o parlak *(ama içi boş)* yaldızlı sözlere akacak ve onlar ondan hoşnut / memnun olacaklar; böylece de yapacakları kötülükleri yapacaklardır.

114. *(Onlara de ki)*: "**Allah, Kitab'ı size açık ve anlaşılır bir şekilde indirmişken, ben O'ndan başkasını nasıl hakem edinirim?!**" Kendilerine **Kitap** verdiklerimiz bilirler ki **o**, senin Rabbinden, boşuna değil gerçek bir amaçla indirilmiştir; o halde sakın şüpheye düşenlerden olma!

115. Rabbinin sözü doğruluk ve adâletçe tamamlanmıştır. Hiç kimse **O**'nun sözlerini değiştiremez / hiçbir şey onların yerini tutamaz! **O**'dur her şeyi hakkıyla işiten ve bilen.

116. Eğer yeryüzünde bulunanların çoğunluğuna uyarsan, onlar seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sırf zan peşinde koşarlar ve sadece atar / yalan söyler / belgesiz konuşurlar.

117. Hiç şüphesiz ki senin Rabbin, kendi yolundan sapanları da, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

118. Eğer **O**'nun âyetlerine inanıyorsanız, bundan böyle, üzerine Allah'ın adı anılarak *(besmeleyle)* boğazlanan hayvanlardan yeyin *(ve kendiliğinizden yasalar-yasaklar koymayın).*

الجزء الثامن — سورة الأنعام

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ وَاِنَّ كَث۪يرًا
لَيُضِلُّونَ بِاَهْوَٓائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَد۪ينَ
﴿١١٩﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْسِبُونَ الْاِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ
اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيَاط۪ينَ لَيُوحُونَ اِلٰٓى
اَوْلِيَٓائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْش۪ي
بِه۪ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
مِنْهَا كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِر۪ينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا ف۪ي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِم۪يهَا لِيَمْكُرُوا ف۪يهَا وَمَا
يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا جَٓاءَتْهُمْ
اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَٓا اُو۫تِيَ رُسُلُ اللّٰهِ
اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُص۪يبُ الَّذ۪ينَ اَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

119. O size neleri haram kıldığını ve mecbur kaldığınızda neleri yiyebileceğinizi açık ve anlaşılır bir şekilde bildirmişken, ne oluyor size de, Allah'ın adı anılarak boğazlanan *(temiz ve helal)* hayvanlardan yemiyorsunuz?! Kuşkunuz olmasın ki, o birçokları, hiçbir bilgiye dayanmadan salt kendi arzularıyla *(yasalar ve yasaklar koyarak, insanları)* saptırıyorlar. Şüphesiz ki Rabbin, sınırı aşanları çok iyi bilendir.

120. Günahın *(hırsızlık ve zina gibi)* açık olanlarını da, *(kıskançlık ve buğuz gibi)* gizli olanlarını da bırakın. Çünkü, bilerek günah işleyenler, işlediklerinin cezasını göreceklerdir.

121. Üzerine Allah'ın adı anılmadan boğazlanan hayvanları yemeyiniz; çünkü bu bir fısk / buyruktan çıkmadır. Doğrusu şeytanlar, sizinle tartışmaları için kendi dostlarına vahy ederler. Eğer onlara itaat edip uyarsanız, Allah'a ortak koşanlardan olursunuz.

122. Ölüyken *(câhiliyyenin karanlığındayken)* dirilttiğimiz ve kendisine insanlar içerisinde dosdoğru yürüyebileceği bir ışık verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp oradan hiç çıkamayacak olan kimse gibi olur mu? Doğrusu kâfirlere, yapmakta oldukları işler böyle süslü / çekici gösterilmiştir.

123. Ve işte biz bu şekilde, *(öteden beri)* her ülkenin günahkârlarını, oraların ilerigelenleri yaparız da, oralarda *(İslâm'a karşı)* tuzaklar kurarlar / kötü uygulamalar yaparlar. Fakat sonuçta tuzakları hep kendi ayaklarına dolanır; ama farkında olmazlar.

124. Onlara *(elçimizin doğruluğunu gösteren)* bir âyet / bir mûcize geldiğinde *(hep)* demişlerdir ki: **"Allah'ın elçilerine verilen bize de verilmedikçe asla iman etmeyiz!"** Halbuki Allah, peygamberlik görevini kime / nereye vereceğini en iyi bilendir. Suçlular, yapmakta oldukları hileler / komplolar sebebiyle Allah katında küçülecekler ve çetin bir azaba uğrayacaklardır.

سُورَةُ الْاَنْعَامِ — اَلْجُزْءُ الثَّامِنُ

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِۚ وَمَنْ
يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي
السَّمَٓاءِۜ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ
﴿١٢٥﴾ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَق۪يمًاۜ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَم۪يعًاۚ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ
قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِۚ وَقَالَ اَوْلِيَٓاؤُ۬هُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا
اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَٓا اَجَلَنَا الَّذ۪ٓي اَجَّلْتَ لَنَاۜ قَالَ
النَّارُ مَثْوٰيكُمْ خَالِد۪ينَ ف۪يهَٓا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّ رَبَّكَ حَك۪يمٌ
عَل۪يمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذٰلِكَ نُوَلّ۪ي بَعْضَ الظَّالِم۪ينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ
مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَات۪ي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ
هٰذَاۜ قَالُوا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِر۪ينَ ﴿١٣٠﴾ ذٰلِكَ اَنْ
لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

125. Allah kimi doğru yola ulaştırmayı dilerse, onun göğsünü *(kendi iyi niyeti ve arayışı sebebiyle)* **İslâm**'a / Allah'a teslim olmaya açar. Kimi de *(inatçılığı yüzünden)* saptırmayı dilerse, onun da göğsünü, sanki göğe tırmanıyormuşçasına sıkıştırır / daraltır. İşte Allah, imana gelmezleri böyle bir azap / murdarlık içinde bırakır.

126. Bu, senin Rabbinin eğrilmeyen dosdoğru yoludur. Hiç kuşkusuz biz, düşünüp öğüt alan bir toplum için âyetleri açık ve anlaşılır kıldık.

127. Onlara Rableri katında huzur / esenlik yurdu vardır. Yapmakta oldukları çalışmalardan dolayı Allah onların velisi / dostudur.

128. Rabbin, *(yoldan çıkan)* o kimselerin hepsini bir araya toplayacağı gün: **"Ey cinler topluluğu! Gerçekten pek çok insanı yoldan çıkardınız!"** diyecek. İnsanlardan onlara dostluğu / yakınlığı olanlar diyeceklerdir ki: **"Ey Rabbimiz! Bizler birbirlerimizden yararlandık ve bize tanıdığın sürenin sonuna geldik!"** O zaman Rabbin onlara diyecek ki: **"Artık ateş sizin yurdunuzdur. Sonsuza dek orada kalacaksınız. Rabbinizin dilemesi olmadıkça orada kalacaksınız!"** Şüphesiz ki Rabbin, her şeyi yerli yerince yapan ve her şeyi hakkıyla bilendir.

129. İşte biz, *(ortaklaşa)* işledikleri şeyler sebebiyle zâlimleri birbirlerine böyle yoldaş ederiz.

130. Rabbin onlara: **"Ey insan ve cin toplulukları! Kendi içinizden size benim âyetlerimi anlatan ve böyle bir günde benimle karşılaşacağınız uyarısında bulunan elçiler gelmemişler miydi?"** dediğinde, onlar: "*(Ey Rabbimiz)* **Kendi yaptıklarımıza kendimiz şâhidiz!"** diyeceklerdir. Artık dünya hayatı onları aldatmış ve kâfir olduklarına kendileri şahitlik etmişlerdir.

131. Böyledir, çünkü Rabbin hiçbir ülke halkını, haksız yere ve haberleri yokken helâk etmez!

سورة الأنعام

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُواۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِۜ
اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا
يَشَٓاءُ كَمَٓا اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرٖينَ
﴿١٣٣﴾ اِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَاٰتٍۙ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزٖينَ
﴿١٣٤﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّٖي عَامِلٌۚ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَۙ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِۜ اِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ
مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصٖيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ
بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَٓائِنَاۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَٓائِهِمْ
فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ
اِلٰى شُرَكَٓائِهِمْۜ سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ
زَيَّنَ لِكَثٖيرٍ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ
شُرَكَٓاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دٖينَهُمْۜ
وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

132. Herkesin yaptıklarına göre dereceleri vardır. Elbette ki Rabbin onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.

133. Rabbin hiçbir şeye muhtaç değildir *(ama herkes ve her şey O'na muhtaçtır)* ve **O** rahmetin sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır da sizden sonra, dilediklerini sizin yerinize getirir; tıpkı sizi bir başka kavmin soyundan getirdiği gibi.

134. Geleceği konusunda uyarıldığınız *(kıyamet / hesap vs.)* şeyler mutlaka gelecektir ve siz asla *(Allah'ı)* aciz bırakamayacak / O'ndan kaçıp kurtulamayacaksınız!

135. De ki: **"Ey benim kavmim! Siz yolunuza devam edin; çünkü ben yoluma devam edeceğim. Ama yakında, hayırlı sonucun kimin olacağını bileceksiniz! Şüphesiz ki zalimler asla kurtuluşa / başarıya / murada eremezler!"**

136. Allah'ın yaratmış olduğu ekinlerden ve eti yenen büyük ve küçükbaş evcil hayvanlardan, kendi zanlarınca Allah'a bir pay ayırarak: **"Şunlar Allah'ın, şunlar da *(Allah'ın yanı sıra)* ortak koştuklarımızın!"** derler! Sonra da, ortak koştuklarına ayırdıkları, Allah'ın hissesine geçmez ama, *(her nasılsa)* Allah'a ayırdıkları, ortak koştuklarına geçiverir! Ne kötü düşünüyor / hüküm veriyorlar.

137. Yine aynı şekilde, Allah'a ortak koştukları varlıklar, kendilerini felakete sürüklemek ve dinlerini onlara karma karışık göstermek sûretiyle, müşriklerin çoğuna, çocuklarını öldürmelerini çekici gösteriyor! Gerçi Allah dilemeseydi, onlar bunu asla yapamazlardı. Sen onları uydurdukları inançlarıyla başbaşa bırak *(ve yoluna devam et).*

وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَٓا اِلَّا مَنْ نَشَٓاءُ
بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ
اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَٓاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
١٣٨ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا
وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَٓاءُ
سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ اِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ١٣٩ قَدْ خَسِرَ
الَّذِينَ قَتَلُٓوا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا
مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَٓاءً عَلَى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ١٤٠ وَهُوَ الَّذِٓي اَنْشَاَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ
وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا
مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَٓا اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهٖ وَلَا
تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ١٤١ وَمِنَ الْاَنْعَامِ
حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ١٤٢

138. Yine kendi zanlarınca: **"Şu hayvanlarla şu ekinler dokunulmazdır / yasaktır; onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez."** diyorlar. Yine, bazı hayvanların sırtlarına binilmesini yasak / haram kıldılar, bazılarına da *(boğazlanma sırasında)* Allah'ın adının anılmasını yasaklamaktadırlar ve bunları Allah adına uydurarak yapıyorlar! Uydurmakta oldukları bu yalanlardan dolayı Allah onların cezalarını verecektir.

139. **"Şu hayvanların karnındakiler, sadece erkeklerimizindir; bunlar kadınlarımıza haramdır! Ancak ölü doğanlarda herkes ortaktır"** diyorlar! Allah onları bu yakıştırmalarından ötürü cezalandıracaktır. Hakikat şu ki, **O**, her şeyi yerli yerince yapan ve her şeyi hakkıyla bilendir.

140. Hiçbir bilgiye dayanmadan akılsızca kendi çocuklarını öldüren ve Allah adına yalan uydurarak **O**'nun verdiği *(güzelim)* nimetleri haram kılanlar, onulmaz bir felâket içindedirler! Hakikat şu ki, onlar sapıtmışlardır; asla doğru yolda değildirler.

141. Asmalı asmasız bahçeleri, çeşit çeşit meyve ve ürünleri olan hurmalık ve ekinleri, *(görüntüsü)* birbirine benzeyen *(tadı ise)* benzemeyen zeytin ve narları yaratan **O**'dur. Size meyvelerini verdiklerinde onlardan yeyin ve ürünlerini kaldırdığınız gün de *(yoksullara)* hakkını verin. Fakat aşırı gidip israf etmeyin; çünkü Allah israf edenleri sevmez.

142. Evcil hayvanlardan kimileri yük taşırlar; kimileri de diğer ihtiyaçlar içindir. Allah'ın size verdiği bütün bu rızıklardan yeyiniz; fakat *(kendiliğinizden yasalar-yasaklar koyarak)* şeytanın yolundan gitmeyiniz. Çünkü o, hiç kuşkusuz sizin düşmanınızdır.

الجزء الثامن — سورة الأنعام

ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِۜ قُلْ
آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ
الْاُنْثَيَيْنِۜ نَبِّؤُ۫نِي بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَۙ ﴿١٤٣﴾ وَمِنَ الْاِبِلِ
اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِۜ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ
اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِۜ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَٓاءَ
اِذْ وَصّٰيكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَاۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى
اللّٰهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَ۟ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَٓا اَجِدُ ف۪ي مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيَّ
مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُٓ اِلَّٓا اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا
مَسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنْز۪يرٍ فَاِنَّهُ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ
لِغَيْرِ اللّٰهِ بِه۪ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذ۪ينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ
ذ۪ي ظُفُرٍۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَٓا
اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَٓا اَوِ الْحَوَايَٓا اَوْ مَا اخْتَلَطَ
بِعَظْمٍۜ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْۘ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

143. O hayvanlar, *(yani müşriklerce, kimileri helal, kimileri haram sayılan bu hayvanlar, deve, sığır ve davar olmak üzere erkekli-dişili)* sekiz çift / sekiz türden ibarettir. Bunların ikisi koyun, ikisi ise keçidir. Şimdi sor onlara: **"Allah bunlardan iki dişiyi mi, yoksa iki erkeği mi, yoksa dişilerin karınlarında taşıdıklarını mı haram kıldı? Eğer iddianızda doğruysanız, bir bilgiye dayanarak bana haber veriniz!"**

144. Yine deve ve sığırdan da ikişer çift / tür vardır. De ki: **"Söylesenize, bunlardan iki tane dişiyi mi, yoksa iki tane erkeği mi haram kıldı? Yoksa, dişilerin rahimlerinde taşıdıklarını mı haram kıldı?** *(ve niçin haram kıldı?)* **Sanki siz, bunları emrederken Allah'ın yanında mı bulunuyordunuz?"** Hiçbir bilgiye dayanmadan, sırf insanları şaşırtmak için Allah adına yalan uydurandan daha zalim kim vardır? Şüphesiz ki Allah, zâlimler topluluğunu doğru yola iletmez.

145. De ki: **"Bana vahyolunanlar içinde, bir kimsenin yemesi haram kılınanlar ancak şunlardır: Ölmüş hayvan,** *(hayvan boğazlanırken)* **akan kan, pisliğin simgesi olan domuz eti ve Allah'tan başkası adına boğazlandığından dolayı günahın / buyruktan çıkmanın simgesi olan hayvan."** Fakat kim (*aç kalır da*), **istemeyerek** (*helal sayma ve günah işleme düşüncesi olmaksızın*) ve de **sınırı aşmayarak** (*günah yolda olmamak şartıyla*) bunlardan yemek zorunda kalırsa, şüphesiz ki Rabbin, çok bağışlayan, çok acıyandır.

146. Yahûdilere *(deve, deve kuşu, yaban eşeği / zebra, ördek, kaz, horoz gibi)* tek tırnaklı bütün hayvanları yasaklamıştık. Sığır ve davarların sırt ve bağırsaklarındakilerle kemiklerine karışanlar dışındaki **iç yağlarını** da yasaklamıştık. Yoldan çıktıkları için bunu onlara ceza olarak biz verdik *(yoksa, kendilerinin dediği gibi bunu onlara Yakub Peygamber yasaklamış değildi)*. Biz *(hep)* gerçeği söyleriz.

فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍۚ وَلَا يُرَدُّ
بَاْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا
لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَٓا اَشْرَكْنَا وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬نَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍۜ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوا بَاْسَنَاۜ قُلْ
هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَاۜ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ
الْبَالِغَةُۚ فَلَوْ شَٓاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَٓاءَكُمُ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَاۚ فَاِنْ شَهِدُوا فَلَا
تَشْهَدْ مَعَهُمْۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَۜ ﴿١٥٠﴾
قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوا بِهٖ
شَيْـًٔا وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًاۚ وَلَا تَقْتُلُٓوا اَوْلَادَكُمْ مِنْ
اِمْلَاقٍۜ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّت۪ي حَرَّمَ
اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّۜ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

147. Eğer *(bu konuda onlar)* seni yalanlayacak olurlarsa de ki: **"Rabbiniz çok geniş rahmet sahibidir; fakat yoldan çıkmış olan isyankâr bir topluluktan da Allah'ın azabı uzaklaştırılmaz!"**

148. Allah'a ortak koşanlar diyeceklerdir ki: **"Eğer Allah** *(razı olmasa ve)* **dilemeseydi, biz ve atalarımız Allah'a ortak / şirk koşmaz ve de** *(helal olan)* **herhangi bir şeyi haram kılmazdık."** Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı da, sonuçta azabımızı tatmışlardı. De ki: **"Elinizde bir bilgi var mı?! Çıkarıp bize gösterin! Siz ancak zan peşindesiniz ve sadece atıyorsunuz."**

149. De ki: **"Kesin ve bağlayıcı delil, sadece Allah'ındır** *(sizinkiler birer uydurmadır)*. **O dileseydi, hepinizi doğru yola ulaştırırdı** *(fakat imtihan için sizi serbest bıraktı)*.**"**

150. De ki: **"Allah'ın bunları haram kıldığına tanıklık edecek olan şâhitlerinizi getirin."** Eğer onlar gelip *(yalana)* şâhitlik etmeye kalkarlarsa, sen asla onlarla beraber şâhitlik etme; âyetlerimizi yalan sayanların, âhirete imanları olmayanların ve de Rablerine ortaklar tanıyanların isteklerine uyma!

151. De ki: **"Gelin, Rabbinizin size neleri haram kıldığını, açıklayayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Annebabanıza iyi davranın. Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin; çünkü sizin de onların da rızıklarını biz veriyoruz. Gizli-açık hiçbir hayasızlık ve kötülüğe yaklaşmayın. Ve haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın."** İşte, Allah'ın size emir ve yasa kıldıkları bunlardır; umulur ki, düşünüp akledersiniz.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ
اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَبِعَهْدِ اللّٰهِ
اَوْفُوا ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا
صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ
عَنْ سَبِيلِهِ ذٰلِكُمْ وَصّٰيكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي اَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾
وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾ اَوْ
تَقُولُوا لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ
جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ
كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

152. "**Büyüyüp aklı başına gelinceye kadar yetimin malına, en güzel şeklin dışında yaklaşmayın! Ölçü ve tartıda dürüst ve âdil olun;** *(şunu bilesiniz ki)* **biz hiç kimseye gücünün yetebileceğinden fazlasını yüklemeyiz. Ve konuştuğunuz zaman, yakınlarınız da olsalar adaletten ayrılmayınız ve Allah adına verdiğiniz sözleri tutunuz."** İşte bunlar, Allah'ın emir ve vasiyet ettikleri! Gerek ki belleyip tutasınız.

153. Benim eğrilmez dosdoğru yolum budur; öyleyse, ordan yürüyün, başka yollara sapmayın; çünkü o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırıp uzaklaştırır. İşte **O** size böyle vasiyet ve emretti! Umulur ki, buyrukları çiğnemekten sakınıp korunursunuz.

154. Görevlerini en iyi şekilde yapanlara *(muhsinlere)* nimetlerimizi tamamlamak, her şeyi açık ve anlaşılır bir şekilde anlatmak, doğru yolu göstermek ve *(insanlığa)* rahmet olmak üzere, **Mûsa**'ya da **Kitabı** biz vermiştik ki, Rableriyle karşılaşacaklarına iman etsinler.

155. Ve bu *(Kur'an)* da, indirdiğimiz bilgi ve ışık yüklü *(mubarek)* bir **Kitap**'tır; o halde **O**'na uyunuz ve kötülüklerden uzak durunuz ki rahmete ulaşasınız.

156. Çünkü *(eğer biz bu Kur'an'ı size indirmeseydik)* şöyle derdiniz: **"Kitap ancak bizden önceki iki topluluğa** *(Yahûdî ve Hıristiyanlara)* **indirildi; bizim onlara indirilen bilgiden haberimiz yoktu."**

157. Yahut şöyle derdiniz: "**Eğer bize Kitap indirilseydi, biz onlardan daha iyi ve daha doğru bir yolda olurduk."** İşte size Rabbinizden bir **belge**, doğru yolu gösteren bir **kılavuz** ve bir **rahmet** gelmiş bulunuyor! Artık, Allah'ın âyetlerini yalanlayan ve onlardan kendileri yüz çevirip *(başkalarını ondan)* alıkoyandan daha zalim kim olabilir?! Âyetlerimizin önüne geçenleri, bu engellemelerine karşılık fena bir azaba çarptıracağız.

سُورَةُ الْاَنْعَامِ — الْجُزْءُ الثَّامِنُ

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ
اٰيَاتِ رَبِّكَۜ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا لَمْ
تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِٓي اِيمَانِهَا خَيْرًاۜ قُلِ انْتَظِرُٓوا اِنَّا
مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍۜ اِنَّمَٓا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾
مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى
اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِي هَدٰينِي رَبِّٓي اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍۚ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًاۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
﴿١٦١﴾ قُلْ اِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَۙ
﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا۬ اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ
اللّٰهِ اَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍۜ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
اِلَّا عَلَيْهَاۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ
خَلَٓائِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
فِي مَٓا اٰتٰيكُمْۜ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِۘ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

158. Onlar, kendilerine meleklerin *(canlarını almaya)* veya Allah'ın *(hükmünü vermeye)* gelmesini mi bekliyorlar?! Yahut Rablerinin *(kıyamet öncesi)* alâmetlerinden birinin ortaya çıkmasını mı bekliyorlar? Fakat, Rabbi'nin alâmetlerinden biri geldiği *(güneş batıdan doğduğu)* gün, daha önce iman etmemiş yahut imanıyla herhangi bir hayır kazanmamış olan hiç kimseye imanı fayda vermeyecektir. De ki: **"Bekleyedurun; çünkü biz de bekleyeceğiz."**

159. Dinlerini parçalara ayıran *(değiştirip bozan ve bir kısmını kabul bir kısmını reddeden)* ve kendileri de *(buna göre)* gruplara ayrılanlarla senin hiçbir ilgin yoktur. Artık onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara, yaptıklarını bir bir haber verecek *(ve hesabını görecek)*tir.

160. Kim, bir iyilik yaparsa, karşılığında on katı mükâfat alır; kim de bir kötülük yaparsa, sadece yaptığının cezasını görür. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.

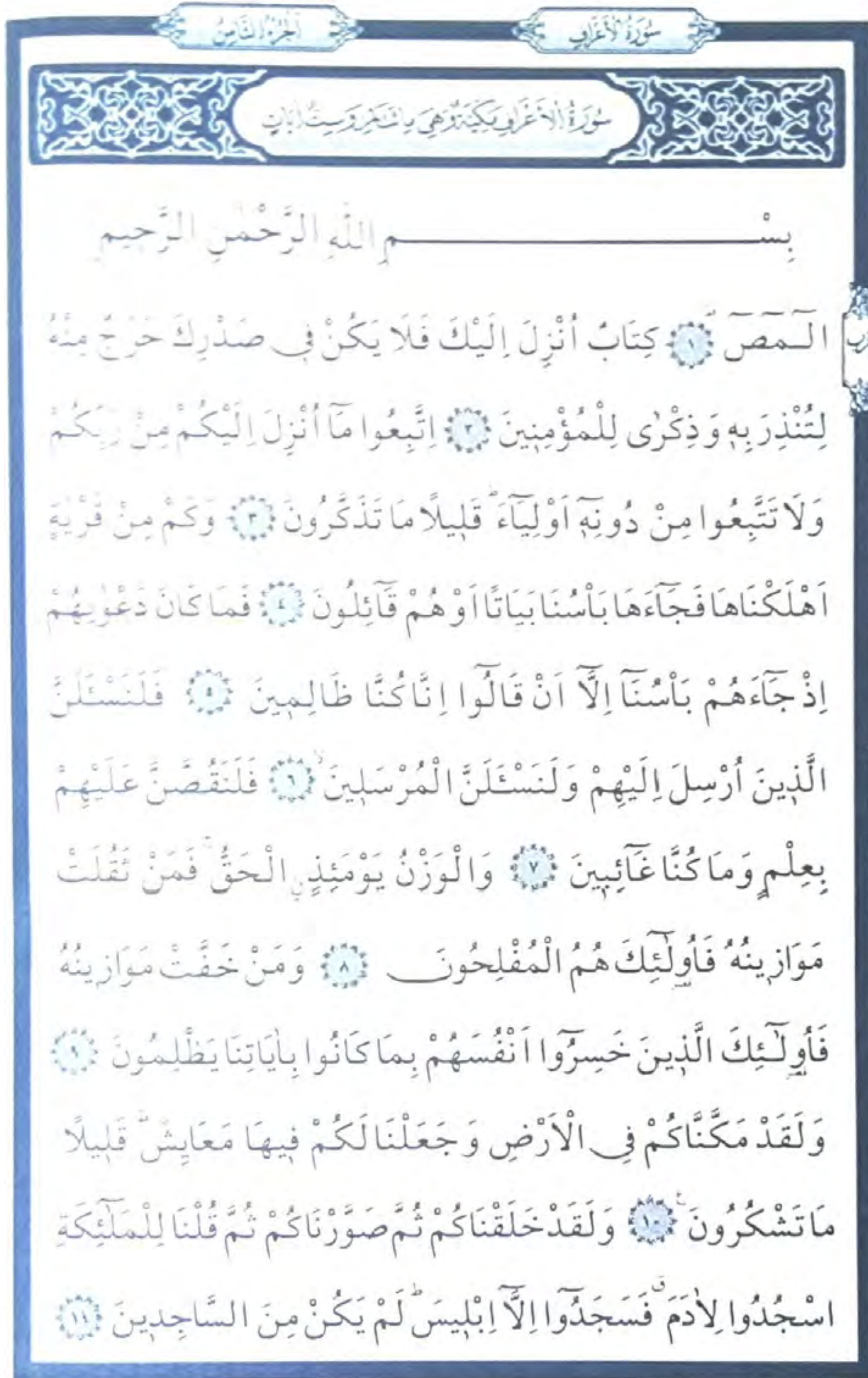
161. De ki: **"Beni Rabbim dosdoğru bir yola iletti. Bu yol, Allah'a eş koşanlardan olmadığı gibi, hiçbir batıla dönüp bakmayan** ***(hanif olan)*** **İbrahim'in eğrilmez dosdoğru yolu / dinidir."**

162. De ki: Namazım başta olmak üzere *(hac, kurban ve benzeri)* bütün ibadetlerim, hayatımı adadığım ve ölürken üzerinde olacağım her şey, yalnızca Âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.

163. O'nun asla eşi-ortağı yoktur; bana böyle emredilmiştir. Ve ben Allah'a teslim olanların / müslümanların ilkiyim.

164. De ki: **"Her şeyin Sâhibi-Rabbi / Yaratanı, Yürüteni / Koruyup Gözeteni Allah iken, ben O'ndan başkasını mı Rab edineyim?!"** Kim ne kazanırsa kendinedir. Hiç kimse başkasının günahını yüklenmez. Sonunda hepiniz Rabbinize dönecek ve ayrılığa düştüğünüz konularda Allah size *(doğruyu)* bildirecektir.

165. O sizleri birbirinizin ardından yeryüzünde görevlendiren / halifeler kılan, verdikleriyle sizi sınamak için nicenizi nicenizden birtakım derecelerle üstün kılandır. Şüphesiz ki senin Rabbin, hem en hızlı ceza veren, hem de çok bağışlayan çok acıyandır.

7. A'RÂF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 206 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Mîm, Sâd** *(ve benzeri harflerden, Arapça bir kitap bu)*!

2. Öyle bir **Kitap** ki, insanları uyarman için ve mü'minlere bir öğüt / uyarı olsun diye sana indirildi; bunda asla içinde bir sıkıntı / kuşku olmasın.

3. *(O halde ey insanlar!)* Rabbinizden size indirilene uyun ve **O**'ndan başka velilere / ilâhlara uymayın. Ne az düşünüp öğüt alırsınız!

4. Biz nice şehirleri helâk ettik. Azabımız onların kimine geceleyin uyurlarken, kimine de gündüzün kestirip dinlenirlerken geldi.

5. Azabımız onlara geldiğinde, ancak şöyle diyebildiler: **"Biz gerçekten zâlimlermişiz!"**

6. Andolsun ki, kendilerine peygamber gönderilenlere *(elçilerimize ne karşılık verdiklerini)* soracağız; gönderdiğimiz peygamberlere de *(ümmetlerinden ne karşılık gördüklerini)* soracağız.

7. Onlara biz, *(peygamberlerle aralarında olup biten her şeyi)* kesin bir bilgiyle haber vereceğiz *(ve hesaba çekeceğiz)*; şüphesiz ki biz, *(onların yapmakta oldukları)* hiçbir şeyden habersiz değiliz!

8. O gün tartı asla şaşmaz! Kimin iyilikleri ağır basarsa, işte ancak onlar umduklarına ulaşıp korktuklarından kurtulacak olanlardır.

9. Kimin de iyilikleri hafif kalır / yeterli gelmez ise, onlar da, âyetlerimize karşı yapmakta oldukları haksızlıklar sebebiyle, kendilerini onulmaz felâkete uğratmış olanlardır!

10. Şüphesiz ki biz size, yeryüzünde güç ve imkân verdik ve orada size geçiminizi sağlayacağınız yollar sunduk. Nimetlerimize karşılık üzerinize düşeni ne az yapıyor / ne az şükrediyorsunuz!

11. Andolsun ki sizi *(atanız Âdem'i)* yarattık, dahası size *(en güzel şekilde)* biçim verdik; sonra meleklere: **"Âdem'e secde edin / önünde eğilip üstünlüğünü kabul edin."** dedik. Hepsi secde ettiler; yalnızca **İblis**, Âdem'e secde edenlerden olmadı.

الجزء الثامن — سورة الأعراف

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنٖى مِنْ
نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طٖينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ
فٖيهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرٖينَ ﴿١٣﴾ قَالَ اَنْظِرْنٖى اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿١٤﴾ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرٖينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا اَغْوَيْتَنٖى لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقٖيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْدٖيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَٓائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرٖينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
اخْرُجْ مِنْهَا مَذْؤُ۫مًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
اَجْمَعٖينَ ﴿١٨﴾ وَيَٓا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمٖينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُ۫رِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا
نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدٖينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَٓا اِنّٖى لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحٖينَ ﴿٢١﴾
فَدَلّٰيهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰيهُمَا رَبُّهُمَٓا اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ
تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَٓا اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٢٢﴾

12. Rabbin buyurdu ki: **"Seni secde etmekten alıkoyan nedir; emrettiğim halde** *(ona)* **niçin secde etmiyorsun?"** O dedi ki: **"Ben ondan üstünüm; çünkü sen beni ateşten, O'nu ise çamurdan yarattın!"**

13. Allah buyurdu ki: **"İn oradan** *(cennetten / mele-i a'lâ'dan)*! **Çünkü senin orada büyüklenmeye hakkın yoktur! Haydi çık** *(oradan)*! **Artık sen aşağılananlardansın!"**

14. İblis dedi ki: **"O halde, bana onların yeniden diriltilecekleri güne kadar süre ver!"**

15. Allah buyurdu ki: **"Tamam, sen süre verilenlerdensin."**

16. İblis dedi ki: **"Mâdem ki beni yoldan çıkardın / sapıtmama müsaade ettin, o halde ben de senin doğru yolunun üzerinde onlara pusu kuracağım."**

17. **"Onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından** *(sinsice)* **sokulacağım; sonunda sen onların çoğunu, verdiğin nimetlere karşılık üzerlerine düşeni yerine getirmeyenlerden** *(şükretmeyenlerden)* **bulacaksın!"**

18. Allah buyurdu ki: **"Çık oradan; gözden düşmüş ve kovulmuş olarak! Onlardan kim sana uyarsa, hepinizi birlikte cehenneme dolduracağım."**

19. **"Ve sen ey Âdem! Eşinle birlikte Cennet'e yerleşin ve istediğiniz gibi oradan yeyin! Ancak şu bitkiye / ağaca yaklaşmayın; yoksa zâlimlerden olur / kendinize yazık edersiniz."**

20. Şeytan, kendilerine gizli / örtülü olan çirkin yerlerini onlara göstermek için, ikisine de şöyle fısıldadı / vesvese verdi: **"Rabbiniz size bu ağacı, yerseniz melek olur yahut ebedîliğe erersiniz diye yasakladı!"**

21. Ve onlara yemin ederek şöyle dedi: **"Ben, ancak sizin iyiliğinizi isteyenlerdenim."**

22. Böylece onları ayartıp aldattı. Derken ikisi birden ağaçtan tadar tatmaz, ayıp yerleri kendilerine görünüverdi ve hemen ikisi birden **Cennet**'in yapraklarından keserek üzerlerini kapatmaya başladılar! O sırada Rableri onlara: **"Ben, her ikinize de bu ağacı yasaklamamış mıydım ve 'Şeytan sizin amansız düşmanınızdır!' dememiş miydim?!"** dedi.

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَٓا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِٓي اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
لِبَاسًا يُوَارِي سَوْاٰتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ
مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِٓي اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ
الشَّيْطَانُ كَمَٓا اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا اِنَّهُ يَرٰيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ اَوْلِيَٓاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾
وَاِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَٓا اٰبَٓاءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا
قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٢٨﴾ قُلْ اَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَاَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُودُونَ
﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدٰى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

23. O ikisi dediler ki: **"Ey Rabbimiz! Gerçekten biz kendimize yazık ettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen, biz her şeyimizi kaybedenlerden oluruz!"**

24. Allah şöyle buyurdu: "*(siz ikiniz ve İblis)* **Birbirinizin düşmanları olarak inin oradan; artık size, yeryüzünde belli bir vakte kadar eğleşip hayat sürmek vardır."**

25. **"Orada hayat bulup yaşayacak, orada ölecek ve oradan** *(diriltilip)* **çıkarılacaksınız."** dedi.

26. Ey **Âdem** oğulları! Size, çıplaklığınızı örtecek bir giysi / bürümcek ve size güzellik verecek bir elbise indirdik. Fakat bir de, *(insanı kötülüklerden koruyan)* **takva elbisesi** vardır ki, işte o en hayırlısıdır. İşte bunlar, Allah'ın âyetlerindendir; umulur ki *(insanlar)* düşünüp anlar ibret alırlar.

27. Ey Âdem oğulları! **Şeytan**, anne-babanızı, çirkin yerlerini kendilerine göstermek için giysilerini soyarak **Cennet**'ten çıkardığı gibi, sizi de saptırıp yoldan çıkarmasın *(ve cennetten mahrum bırakmasın)*! **İblis** ve ordusu, sizin onları göremeyeceğiniz şekilde sizi görürler. Şüphesiz ki biz, şeytanları iman etmeyenlerin dostları kıldık.

28. Onlar *(müşrikler)*, çirkin / hayasız / kötü bir iş yaptıklarında derler ki: **"Biz atalarımızı böyle bulduk ve Allah da bize bunu emretti."** De ki: **"Allah, çirkinlik ve hayasızlığı asla emretmez. Bilmediğiniz şeyleri Allah'a mı yakıştırıyorsunuz?"**

29. De ki: **"Rabbim** *(ibadetlerinizde ve tüm işlerinizde)* **doğru / âdil / dürüst / ölçülü / dine uygun olmayı emretti. Her secde** *(ve ibadet)* **sırasında yüzünüzü / benliğinizi dosdoğru tutup, dini / kulluğu / hâkimiyeti yalnızca Allah'a has kılarak Rabbinize kulluk ediniz. O sizi baştan nasıl var ettiyse, sonunda O'na yine o şekilde döneceksiniz."**

30. **O**, kimilerini doğru yola iletti, kimileri ise sapıklığı hak ettiler; onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dostlar / ilahlar edindiler; ama kendilerini doğru yolda sanmaktadırlar.

يَا بَنِي اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا
تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِي
اَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ
سُلْطَانًا وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ
اَجَلٌ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
يَا بَنِي اٰدَمَ اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِي فَمَنِ اتَّقٰى
وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهِ
اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُنَا
يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُٓوا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالُوا
ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

31. Ey Âdemoğulları! *(hac olsun, namaz olsun)* Her türlü ibadetlerinizde, *(açık ve çirkin yerlerinizi kapatacak ve)* sizi güzelleştirecek olan kıyafetlerinizi giyin. Ve yeyin için *(kendiliğinizden yasak koymayın)*; fakat sınırı aşmayın / israf etmeyin! Şüphesiz ki **O**, sınırı aşanları / israf edenleri sevmez.

32. De ki: **"Allah'ın kulları için çıkardığı güzellikleri / güzel giysileri ve temiz yiyecekleri kim haram kılmış?"** De ki: **"Bunlar, dünya hayatında** *(herkes gibi)* **iman edenlerin de hakkıdır. Kıyamet gününde ise sadece onların hakkıdır."** Bilen bir topluluk için biz âyetleri işte böyle açıklıyoruz.

33. De ki: Rabbim ancak şunları haram kıldı: Gizli açık her türlü kötülük ve hayasızlık, günah, başkalarının hakkına el uzatma, haklarında Allah'ın hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmanız, Allah *(ve din)* adına bilmediğiniz şeyler ileri sürmeniz!

34. Her toplumun bir eceli vardır. Ecelleri geldiğinde onlar, ne bir saat geciktirilirler, ne de bir saat öne geçirilirler.

35. Ey Âdem oğulları! Size âyetlerimi okumak üzere kendi içinizden elçilerim geldiğinde, kim yasaklardan kaçınıp buyrukları tutar, *(kendini ve toplumu)* düzeltmek için çalışırsa, işte onlar için ne *(gelecekten)* bir korku vardır, ne de *(geçmişten)* bir üzüntü!

36. Âyetlerimizi yalanlayan ve onları kibir ve gururlarına yediremeyenler, ateşe girecekler ve orada ebedî kalacaklardır.

37. Uydurduğu yalanı **Allah**'a yakıştıran / Allah *(ve din)* adına yalan uyduran veya **O**'nun âyetlerini yalan sayandan daha zâlim kim olabilir? Onlar *(kendileri için dünyada)* belirlenen yazgılarını yaşayacaklar *(ve sürelerini dolduracaklar)*; sonra da elçilerimiz onlara canlarını almak üzere gelip de: **"Hani nerde Allah'tan başka taptıklarınız?"** dediklerinde onlar: **"Onlar bizi bırakıp kaybolup gittiler!"** diyecekler ve kendi kâfirliklerine kendileri tanıklık edeceklerdir.

قَالَ ادْخُلُوا فٖٓي اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
فِي النَّارِؕ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَاؕ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوا
فٖيهَا جَمٖيعًاۙ قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُو۫لٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ
عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِؕ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ
﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ اُو۫لٰيهُمْ لِاُخْرٰيهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَٓاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فٖي سَمِّ الْخِيَاطِؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمٖينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍؕ وَكَذٰلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمٖينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا
نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَاۘ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ هُمْ فٖيهَا
خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فٖي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرٖي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي هَدٰينَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلَٓا اَنْ هَدٰينَا اللّٰهُۚ لَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّؕ
وَنُودُٓوا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُو۫رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

38. Onlara Allah: **"Sizden önce gelip geçen cinler ve insanlar arasında siz de ateşe girin!"** diyecek ve her topluluk oraya girdikçe, kendi yandaşına lânet edecektir. Sonunda oraya hepsi tıklım tıklım doldurulduklarında, takipçiler / uyanlar, *(izinden gittikleri)* önderler için: **"Ey Rabbimiz! Bunlar bizi yoldan çıkardılar; onlara ateşle iki kat azap et!"** diyeceklerdir. Rabbin ise şöyle diyecektir: **"Azap** *(sadece onlara değil)* **herkese katlanarak verilecektir** *(çünkü siz de onlara destek olmuştunuz)*; **fakat bilmiyorsunuz!"**

39. Öncüler / önderler, *(dünyadayken)* kendilerini izleyenlere şöyle diyeceklerdir: **"Sizin bizden ne ayrıcalığınız vardır?! Onun için siz de kendi yapıp ettiklerinizin cezasını tadın!"**

40. Âyetlerimizi yalanlayan ve onlara karşı büyüklük taslayanlara, göklerin kapıları asla açılmaz ve onlar, **deve** iğne deliğinden geçmedikçe **Cennet**'e giremez. İşte biz suça batmış inkârcıları böyle cezalandıracağız.

41. **Cehennem**'de onlara altlarında ateşten döşekler ve üstlerinde ateşten örtüler vardır. İşte biz zâlimleri böyle cezalandıracağız.

42. İman edip de, *(Allah'ın istediği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanlara gelince -ki biz hiç kimseye gücünün yetmeyeceğini yüklemeyiz- onlar, içerisinde ebedî kalmak üzere **Cennet**'i yurt tutacaklardır.

43. İçlerindeki en küçük kin ve kıskançlığı söküp atacağız. Onların *(ayaklarının)* altlarından nehirler akıtacağız. Diyeceklerdir ki: **"Her türlü hamd / övgü, bizi buraya eriştiren Allah'adır. Eğer Allah bize yol göstermeseydi, buraya biz asla erişemez / ulaşamaz / yol bulamazdık. Rabbimizin elçileri gerçekten bize hakkı getirmişler / doğruyu söylemişler!"** Bunun üzerine onlara: **"İşte size cennet; onu siz kendi çalışmalarınız** *(sâlih amelleriniz)* **ile kazandınız!"** diye seslenilir.

الجزء الثامن — سورة الأعراف

وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾ اَلَّذ۪ينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ
وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِس۪يمٰيهُمْ وَنَادَوْا اَصْحَابَ
الْجَنَّةِ اَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا
صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَٓاءَ اَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِس۪يمٰيهُمْ قَالُوا مَٓا اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُ۬لَٓاءِ الَّذ۪ينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ
اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى
اَصْحَابُ النَّارِ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ اَف۪يضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَٓاءِ اَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِر۪ينَ ﴿٥٠﴾ اَلَّذ۪ينَ
اتَّخَذُوا د۪ينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ
كَمَا نَسُوا لِقَٓاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

44. Cennettekiler Cehennemdekilere şöyle seslenirler: **"Rabbimiz bize ne söz verdiyse biz hepsini gerçekleşmiş bulduk; siz de Rabbinizin va'd ettiği azabı gerçekleşmiş buldunuz mu?"** Onlar: **"Evet!"** derler ve aralarından bir görevli: **"Zâlimlere lânet olsun / rahmetten uzak olsun zâlimler!"** diye seslenir.

45. Onlar ki, Allah'ın yolundan insanları çevirirler ve **onu** eğri göstermeye çalışırlar; âhireti de tanımayıp inkâr ederler!

46. Cennet'le Cehennem arasında, *(her iki tarafa da bakan)* bir sur vardır. Surdaki burçlarda *(A'rafta)*, henüz **Cennet**'e girmemiş, fakat girme umudu taşıyan ve *(hem cennetlik hem de cehennemlik olan)* herkesi sîmalarından tanıyan birtakım kimseler vardır. Onlar Cennettekilere: **"Selam size / kurtuluşa erdiniz!"** diye seslenirler.

47. Gözleri cehennemliklerden yana çevrilince de: **"Aman yâ Rabbi! Bizi şu zâlimler topluluğuyla birlikte kılma!"** diye yalvarırlar.

48. Burçlardakiler, simalarından *(cehennemlik olduklarını)* tanıdıkları kimselere şöyle seslenirler: **"Ne malınızın ve toplumunuzun, ne de büyüklük taslamanızın size bir faydası olmadı!"**

49. "**Sizin** *(dünyadayken)*, **yeminler ederek: 'Bunlara Allah rahmetini asla ulaştırmaz!' dediğiniz kimseler şunlar değil mi?' Ama** *(gördünüz ki)* **onlara: 'Girin Cennete! Artık size ne bir korku vardır, ne bir kaygı!'** denildi."

50. Cehennemdekiler Cennettekilere şöyle seslenirler: **"Bize de biraz su yahut Allah'ın size ikram ettiğinden gönderseniz!"** Onlar şöyle derler: **"Allah bunları kâfirlere yasak / haram kılmıştır."**

51. *(Allah buyurur ki)*: **"Onlar, oyun ve eğlenceyi kendilerine din edindiler ve dünya hayatı onları aldattı. Onlar nasıl böyle bir günle karşılaşacaklarını unutup umursamadılar ve âyetlerimizi inkâr ettilerse, biz de bu gün onları öyle unutup umursamayacağız."**

الجزء الثامن — سورة الأعراف

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَٓاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَٓا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي
كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿٥٣﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهِ اَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اُدْعُوا رَبَّكُمْ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا
فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ
رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى اِذَٓا اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَٓاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

52. Biz onlara, inanacak bir toplum için doğruyu göstersin ve de rahmet olsun diye, bilgiye dayalı ayrıntılı açıklamalarda bulunduğumuz bir **Kitap** getirdik.

53. Şimdi onlar, **Kur'an**'nın *(bildirdiği haberlerin)* sonucunun / âkıbetinin / ortaya çıkmasını mı bekliyorlar?! O'nun sonucu geldiği / ortaya çıktığı gün, daha önce O'nu unutanlar şöyle diyeceklerdir: **"Meğer Rabbimizin elçileri bize gerçeği getirmişler! Şimdi nerede bizim aracılar / şefaatçiler / yadımcılar? Gelseler de bize şefaat etseler! Yahut biz** *(dünyaya)* **geri gönderilsek de,** *(önceki)* **yaptıklarımızdan başkasını yapsak!"** Artık onlar, kendilerini onulmaz bir felâkete sürüklemişler ve uydurdukları tanrılar kendilerini terk edip gözden kaybolup gitmişlerdir.

54. Sizin Rabbiniz, şüphesiz ki gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da arşa yükselip hükümran olan Allah'tır. O, **gündüz**'ü, kendisini hiç durmaksızın izlemekte olan **gece** ile örtüp bürüyen, güneşi, ayı ve yıldızları emrinde tutandır. Bak ki, yaratma da **O**'nun, yürütme de **O**'nundur! Âlemlerin Rabbi olan Allah ne ulu / ne kutludur!

55. Rabbinize alçak gönüllülükle ve yüreğinizin derinliklerinden gizlice seslenerek yalvarın. Doğrusu **O**, *(bağıra çağıra dua ederek)* aşırı gidenleri sevmez.

56. Yeryüzünü, düzelmişken bozmayın. Korku ve umutla **O**'na yalvarın. Hiç kuşkusuz Allah'ın rahmeti, görevlerini en iyi şekilde yapanlar *(muhsinler)* ile beraberdir.

57. **O**'dur rahmetinin hemen öncesinde rüzgârları müjdeci olarak gönderen! O rüzgârlar ki, ağırlaşmış / yağmur yüklenmiş bulutları taşıyıp getirdiğinde, biz onları, toprakları ölü olan bir beldeye doğru sürükleyip oraya yağmur olarak indiririz. Sonra da, onunla her çeşitten ürünler ve meyveler çıkarırız. İşte ölüleri de böyle diriltip çıkaracağız. Umulur ki düşünüp ibret alırsınız.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهٖ وَالَّذ۪ي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ
اِلَّا نَكِدًا كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِه۪ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ
مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ
الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِه۪ٓ اِنَّا لَنَرٰيكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
لَيْسَ ب۪ي ضَلَالَةٌ وَلٰكِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦١﴾
اُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبّ۪ي وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَٓاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰى
رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾
فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذ۪ينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَم۪ينَ ﴿٦٤﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ
هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ
﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِه۪ٓ اِنَّا لَنَرٰيكَ ف۪ي
سَفَاهَةٍ وَاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
لَيْسَ ب۪ي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٦٧﴾

58. Toprakları verimli olan memleketin bitkisi, Rabbinin izniyle hemen çıkar. Verimsiz topraklarınki ise çıkmaz; çıksa da bir şeye yaramaz! İşte biz âyetleri, nimetlerimize karşılık üzerlerine düşeni yapan *(şükreden)* bir topluluk için böyle açık ve anlaşılır kılarız.

59. Andolsun ki biz, **Nuh**'u kendi toplumuna gönderdik. Varıp dedi ki: **"Ey benim kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. Doğrusu ben, sizin, büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum."**

60. Kavmin önde gelenleri şöyle dediler: **"Şüphesiz biz seni kesin şaşırmış / sapıtmış biri olarak görüyoruz."**

61. O dedi ki: **"Ey kavmim! Bende asla bir şaşkınlık / sapıtmışlık yok! Ben ancak, Alemlerin Rabbinden gönderilen bir elçiyim!"**

62. **"Size ben, Rabbimin bildirdiklerini bildiriyor, size iyiliğiniz için öğütler veriyor ve Allah'tan** *(aldıklarımla)*, **sizin bilmediklerinizi biliyorum."**

63. **"Kötülüklerden sakınasınız ve rahmete ulaşasınız diye sizi uyarmak üzere içinizden bir adama Rabbinizden bir uyarı / bir öğüt gelmesine niçin şaşıyorsunuz?!"** dedi.

64. Fakat **O**'nu yalanladılar. Biz de **O**'nu ve beraberindekileri gemiyle kurtardık; âyetlerimizi yalanlayanları ise suda boğduk. Doğrusu onlar, ne kadar kör bir topluluktu!

65. **Âd** kavmine de, kardeşleri **Hûd**'u gönderdik. **"Ey Kavmim!"** dedi; **"Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. O'nun emirlerine karşı gelmekten vazgeçmeyecek misiniz?"**

66. Kavminin ileri gelenlerinden inkâr edenler **O**'na dediler ki: **"Doğrusu biz, seni şaşkın / sapıtmış bir adam olarak görüyoruz ve öyle sanıyoruz ki sen yalancının birisin."**

67. O dedi ki: **"Ey kavmim! Bende herhangi bir şaşkınlık yoktur! Ben sadece Alemlerin Rabbinden gönderilen bir elçiyim."**

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾
أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ
قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ
اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ
وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
رَبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

68. **"Rabbimin bildirdiklerini size tebliğ ediyorum ve ben, size iyiliğiniz için öğüt veren, güvenilir biriyim."**

69. **"İçinizden birine sizi uyarmak üzere Rabbinizden bir uyarı / bir öğüt gelmiş olmasına neden şaşıyorsunuz? Hatırlasanıza, O sizi Nûh'un Kavmi'nin ardından yeryüzünde onların yerine getirdi / halifeler yaptı ve sizleri güçlü kuvvetli kimseler kıldı. Allah'ın bunca nimetlerini düşünün; o zaman ancak kurtuluşa / murada erersiniz."**

70. Onlar dediler ki: **"Sen bize, atalarımızın tapmakta oldukları tanrıları bırakalım da, sadece Allah'a tapalım diye mi geldin? O halde, eğer doğru söyleyen biri isen, bizi korkutup durduğun azabı başımıza getir de görelim."**

71. O dedi ki: **"Andolsun ki, Rabbinizden üstünüze bir azap ve bir gazap inmesi kesinleşti. Böyleyken siz, hâlâ sizin ve atalarınızın uydurup yakıştırdığınız ve haklarında Allah'ın hiçbir delil indirmediği birtakım varlıkların ilâhlığını mı benimle tartışıyorsunuz?! O halde, bekleyin ve görün; ben de sizinle birlikte bekleyeceğim."**

72. Bunun üzerine **O**'nu ve beraberindeki iman edenleri rahmetimizle kurtardık, âyetlerimizi yalanlayan ve inanmamakta direnenlerin kökünü kuruttuk.

73. Ve **Semûd Kavmi**'ne, kardeşleri / hemşehrileri **Sâlih**'i gönderdik. Varıp onlara dedi ki: **"Ey benim kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka kulluğa lâyık ilâhınız yoktur. Bakın, şu gördüğünüz deve, size gerçeği gösteren bir mûcize olarak Allah'tan geldi. Onu bırakın, Allah'ın topraklarında otlasın. Sakın ona bir fenalık yapmayın; yoksa size can yakan bir azap çarpar."**

وَاذْكُرُوٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَٓاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ
فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوٓا اٰلَٓاءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا
مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوٓا اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا اِنَّا بِالَّذِٓي اٰمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾
فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ
ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَاَخَذَتْهُمُ
الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ
لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا اِذْ
قَالَ لِقَوْمِهِٓ اَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ
مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً
مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

74. "Hatırlayın ki, Allah sizi, Âd kavminden sonra onların yerine geçirdi ve sizi yeryüzünde tutundurdu / oranın hâkimleri kıldı. Düzlüklerde köşkler yapmaya ve dağlardan evler oyup yontmaya başladınız. Allah'ın bunca nimetini hatırlayın da, yeryüzünün altını üstüne getirmeyin / taşkınlık edip *(orada hak)* düzeni bozmayın."

75. Kavminden ileri gelen küstahlar, iman eden güçsüz halka dediler ki: **"Siz gerçekten Sâlih'in, Rabbinden peygamber gönderildiğini biliyor / inanıyor musunuz?!"** Onlar şöyle dediler: **"Evet biz, Rabbimizden O'nunla birlikte gönderilen her şeye iman ettik!"**

76. Küstah zorbalar şöyle dediler: **"Sizin inandığınıza biz inanmıyoruz!"**

77. Derken, deveyi hunharca öldürüp, Rablerinin buyruğuna karşı koydular ve şöyle dediler: **"Ey Sâlih! Eğer sen gerçekten peygambersen, haydi o bizi korkutup durduğun azabı başımıza getir!"**

78. Sonra onlara, korkunç bir sarsıntı çarptı ve yurtlarında yüzükoyun yere serildiler.

79. Sonra onların yanlarından, şöyle diyerek ayrıldı: **"Ey kavmim! Rabbimin beni tebliğle görevlendirdiği emirlerini size bildirdim ve doğru yola gelmeniz için yürekten çalıştım. Ama siz, iyiliksever nasihatçileri sevmiyor / istemiyordunuz."**

80. **Lût**'u da gönderdik. Varıp kavmine dedi ki: **"Dünyada sizden önce hiç kimsenin işlemediği bir ahlâksızlığı nasıl işlersiniz?"**

81. **"Kadınlarla evlenmek dururken, siz erkeklere ilgi duyuyor, ve onlarla ilişkiye giriyorsunuz. Siz gerçekten sınırı aşmış / ölçüyü kaçırmış bir topluluksunuz!"**

سُورَةُ الأَعْرَافِ

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا
تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا
بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

82. Buna kavminin cevabı ancak şöyle oldu: **"Mâdem ki bunlar** *(mü'minler)* **temiz kalmak istiyorlar; o halde onları şehrinizden çıkarın!"**

83. Ardından biz, kavmini ve geride kalan *(ve helâki hak eden)* karısı dışındaki âile fertlerini ve kendisini kurtardık.

84. Ve üzerlerine *(kızgın)* taşlar / çakıllar yağdırdık. İşte gör, nasılmış günaha gömülen *(kâfir)*lerin sonu!

85. **Medyen** ülkesine de kardeşleri **Şuayb'**ı gönderdik. Varıp dedi ki: **"Ey kavmim! Allah'a kulluk edin! Sizin O'ndan başka ibadete lâyık bir tanrınız yoktur. Size Rabbinizden gerçeği kanıtlayan bir mûcize gelmiş bulunuyor! Artık ölçü ve tartıda hile yapmayın ve insanlara mallarını eksik tartarak hainlik etmeyin. Düzelmişken yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın. Eğer mü'minler iseniz, bu sizin için en hayırlısıdır."**

86. **"Yolları tutarak, iman edenleri tehditle Allah yolundan çevirmeyin ve böylelikle Allah yolunu eğriltmeye / eğri göstermeye çalışmayın. Hatırlayın ki, sizler ne kadar az sayıda** *(ve zayıf)* **idiniz; ama O sizi çoğalttı. Baksanıza, bozgunculuk edenlerin sonları ne oldu!"**

87. **"Madem bir kısmınız benimle indirilene iman etti, bir kısmınız ise inanmadı** *(ve ikiye ayrıldınız)*; **o halde Allah aramızda hükmünü verip gerçeği ortaya çıkarıncaya** *(haklıyla haksızı gösterinceye)* **kadar bekleyip sabredin. Kuşkusuz O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır."**

الجزء التاسع — سورة الأعراف

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ
كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي
مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى
اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ
الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا
فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى
عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ
فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ
نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾
ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

88. Kavminin ilerigelen zorbaları dediler ki: **"Ey Şuayb! Sen ve beraberinde sana inananlar, ya bizim dinimize geri dönersiniz ya da çâre yok sizi şehrimizden dışarı atarız."** Şuayb şöyle dedi: **"İstemesek de mi bunları bize zorla yaptıracaksınız?!"**

89. **"Allah bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra biz eğer ona tekrar dönersek, o zaman Allah'a ne büyük bir yalan yakıştırmış oluruz! Rabbimiz olan Allah dilemedikçe, sizin yolunuza bizim tekrar dönmemiz mümkün değildir. Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatıp kaplamıştır! Biz Rabbimiz olan Allah'a güvenip dayandık. Ey bizim Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında hükmünü ver de gerçeği ortaya çıkar. Sen gerçeği en iyi şekilde ortaya çıkaransın!"**

90. Kavminden ilerigelen inkârcılar dediler ki: **"Ey millet! Eğer Şuayb'a uyarsanız, kendinizi felâkete atmış olursunuz!"**

91. Derken, dehşet verici bir sarsıntı onları yakaladı ve yurtlarında yüzükoyun serildiler.

92. **Şuayb**'ı yalanlayanlar, sanki o ülkede hiç yaşamamışlardı! Şuayb'ı yalanlayanlar artık her şeylerini kaybetmişlerdi!

93. Ardından **Şuayb** şöyle diyerek yanlarından ayrıldı: **"Ey benim kavmim! Şüphesiz ki, Rabbimin bana bildirdiklerini size ilettim ve sizin iyiliğiniz için yürekten çalıştım. Şimdi ben, inkârdan vazgeçmeyen bir toplum için nasıl üzülür yas tutarım?!"**

94. Biz peygamber gönderdiğimiz bir memleket halkını *(yoldan çıktıklarında)* mutlaka hastalık ve yoksulluklarla sınadık. Tâ ki, yumuşasınlar da *(Rablerine)* dönsünler!

95. Sonra onların sıkıntı ve darlıklarını iyilik ve bolluğa çevirdik. Nihayet durumları iyileşip de rahata erdiklerinde ve *(geçmişi unutup)*: **"Vaktiyle atalarımız da böyle kâh sıkıntılı kâh iyi günler geçirmişlerdir** *(hepsi bundan ibarettir)*" dedikleri bir sırada, hiç farkında değillerken onları ansızın yakalayıvermişizdir!

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا
وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿٩٧﴾ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا
ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ
مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَٓا اَنْ لَوْ نَشَٓاءُ اَصَبْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ
الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓائِهَا وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَاِنْ وَجَدْنَٓا اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ
فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
وَقَالَ مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنّ۪ي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

96. Halbuki, *(helâk edilen)* ülkeler ahâlisi iman etseler ve kötülüklerden kendilerini korusalardı, hiç kuşkusuz üzerlerine gökten ve yerden bereketler yağdırırdık. Fakat onlar *(gerçekleri)* yalanladılar; o yüzden de biz onları işledikleri günahlar sebebiyle yakalayıp helâk ettik.

97. O halde, şu kentlerde yaşayan insanlar, **geceleyin** uyurlarken azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden emin mi oldular?

98. Veya şu kentler ahalisi, **gündüzün** oyun ve eğlence içindelerken, azabımızın kendilerine gelmeyeceğinden güven içinde mi bulunuyorlar?!

99. Onlar, Allah'ın, kendi tuzaklarını, başlarına geçirmeyeceğinden güven içindeler mi?! Oysa ki, Allah'ın, hiç sezdirmeden bastıran tuzağından, ancak tükenip gitmeye mahkûm bir topluluk kendini güvende hisseder.

100. Yeryüzüne önceki halklardan sonra mirasçı olarak gelenler şu gerçeği anlamadılar mı ki, eğer biz istesek, onları da günahları yüzünden *(öncekiler gibi)* cezalandırarak kalplerini mühürleriz de, gerçekleri duymaz olurlar.

101. İşte bunlar, haberlerinden bir kısmını sana anlattığımız kentler *(ve onların günahkâr ahalisi)*! Onlara peygamberleri apaçık belgeler / mûcizelerle gelmişlerdi; ama onlar daha önce yalanladıkları için *(şartlanmışlar ve)* bir türlü iman etmemişlerdi. İşte Allah, gerçeği örtbas eden kâfirlerin kalplerini böyle köreltir / mühürler.

102. Biz onların çoklarını, sözlerinde durmayan kimseler olarak bulduk. Yine onların çoklarını doğru yoldan / dinden çıkmış *(fâsık)* kimseler olarak bulduk.

103. Sonra onların ardından **Mûsa**'yı, âyetlerimizle **Firavun**'a ve **O**'nun önde gelen çevresine gönderdik; ama onlar âyetlerimize karşı zâlimce davrandılar. İşte gör *(yeryüzünde dengeyi)* bozanların sonu ne oldu?!

104. Mûsa onlara demişti ki: **"Ey Firavun! Ben Âlemlerin Rabbinden gönderilen bir elçiyim."**

الجزء التاسع — سورة الأعراف

حَقِيقٌ عَلٰٓى اَنْ لَٓا اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ
كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿١٠٦﴾
فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبٖينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ
بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِرٖينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا
لَسَاحِرٌ عَلٖيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرٖيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَٓائِنِ
حَاشِرٖينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلٖيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَٓاءَ السَّحَرَةُ
فِرْعَوْنَ قَالُٓوا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبٖينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ
نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبٖينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّٓا اَنْ تُلْقِيَ
وَاِمَّٓا اَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقٖينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اَلْقُوا فَلَمَّٓا اَلْقَوْا
سَحَرُٓوا اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَٓاؤُ بِسِحْرٍ عَظٖيمٍ ﴿١١٦﴾
وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا
هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرٖينَ ﴿١١٩﴾ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدٖينَ ﴿١٢٠﴾

105. **"Benim görevim, Allah adına gerçek dışı bir şey söylememektir: Andolsun ki, size Rabbinizden gerçeği kanıtlayan bir belge** *(mûcize)* **ile gelmiş bulunuyorum. O halde İsrail Oğulları'nı benimle birlikte bırak."**

106. Firavun dedi ki: **"Madem ki bir mûcizeyle geldin; eğer doğru söylüyorsan haydi göster onu!"**

107. Bunun üzerine **Mûsa** asasını bıraktı; bir de ne görsünler, asa kocaman bir ejderha oluvermiş!

108. Sonra elini koynundan bir çıkardı ki, bakanlara bembeyaz parlıyordu.

109. Firavun toplumu'nun önde gelenleri şöyle dediler: **"Bu ne bilgiç bir sihirbaz!"**

110. **"O sizi ülkenizden çıkarmak** *(ve yönetimi ele geçirmek)* **istiyor! Ne diyorsunuz; buna bir çâre düşünün!"**

111. Dediler ki: **"O'nu ve kardeşini burada alıkoy ve ülkenin her yanına toplayıcılar gönder."**

112. **"Ne kadar bilgili / maharetli sihirbaz varsa, toplayıp sana getirsinler."**

113. Ve sihirbazlar Firavun'a geldiler dediler ki: **"Eğer biz yenersek, karşılığında bir mükâfat var değil mi?!"**

114. Firavun: **"Elbette! Hem de, benim en gözde yakınlarımdan olacaksınız."** dedi.

115. Sihirbazlar dediler ki: **"Ey Mûsa! Sen mi atacaksın önce; yoksa biz mi atalım?!"**

116. Mûsa: **"Siz atın önce!"** dedi. Onlar *(ellerindeki değnek ve ipleri)* attıklarında, *(onları kocaman yılanlar gibi göstererek)* **insanların gözlerini** büyülediler; herkesi korku içinde bıraktılar ve büyük bir sihir gösterdiler.

117. O zaman biz Mûsa'ya: **"At asanı!"** diye vahyettik. Atınca bir de baktılar ki, asa (*kocaman bir yılan olmuş*), onların attıklarını toplayıp yutuyor!

118. Derken **hak** ortaya çıktı ve onların yapmaya çalıştıkları ise, **yok** oldu.

119. Sonunda orada büyük bir yenilgi tattılar ve küçülüp gittiler.

120. Ve sihirbazlar hemen secdeye kapandılar.

قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٢﴾
قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِه۪ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ
مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَد۪ينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَٓا اَهْلَهَاۚ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ
لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٢٤﴾ قَالُوٓا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَۚ ﴿١٢٥﴾
وَمَا تَنْقِمُ مِنَّٓا اِلَّٓا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَٓاءَتْنَاۜ رَبَّنَٓا اَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِم۪ينَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ
فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ
وَاٰلِهَتَكَۜ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَنَسْتَحْي۪ نِسَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّا
فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَع۪ينُوا بِاللّٰهِ
وَاصْبِرُواۚ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ۜ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوٓا اُو۫ذ۪ينَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَاۜ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَٓا اٰلَ
فِرْعَوْنَ بِالسِّن۪ينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

121. Ve şöyle dediler: **"Biz Âlemlerin Rabbine iman ettik."**

122. **"Mûsa'nın ve Hârun'un Rabbi'ne!"**

123. Firavun dedi ki: **"Ben size izin vermeden O'na nasıl iman edersiniz?! Bu, sizin şehirde** *(Mûsa ile birlikte)* **hazırladığınız ve halkını oradan sürmek için kurduğunuz bir plân / bir tuzaktır! Birazdan görürsünüz!"**

124. **"Sizin el ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim; sonra da hepinizi darağacına asacağım!"**

125. Onlar *(çekinmeden)* şöyle dediler: **Biz, hiç şüphesiz Rabbimize döneriz."**

126. **"Senin bize duyduğun hınç, ancak, Rabbimizin âyetleri bize geldiğinde onlara iman etmemizden dolayıdır. Ey Rabbimiz! Bize büyük sabırlar ver ve canımızı, sana gönülden teslim olanlar** *(müslümanlar)* **olarak al!"**

127. Toplumunun ileri-gelenleri Firavun'a dediler ki: **"Sen, Mûsa ve kavmini, ülkede düzeni bozsunlar, seni ve ilâhlarını terk etsinler diye mi serbest bırakıyorsun?!"** O dedi ki: **"Erkeklerini yok edip kadınlarını sağ bırakarak, onlar üzerindeki baskı ve hâkimiyetimizi devam ettireceğiz."**

128. Mûsa kavmine şöyle dedi: **"Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Hiç kuşkusuz yeryüzü Allah'ındır; O yeryüzünü kullarından dilediğine miras verir. Sonuç, Allah'ın emir ve yasaklarına titizlikle uyarak korunanların** *(müttakîlerin)***dir."**

129. İsrail Oğulları (*Mûsa'ya*) dediler ki: **"Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da hep eziyet / işkence gördük!"** Mûsa onlara şöyle dedi: **"Ümitvar olunuz! Rabbiniz, düşmanlarınızı yok edecek ve yeryüzünde sizi onların yerine geçirecek / halifeler kılacak; sonra da, ne yapacağınıza bakacak."**

130. Andolsun ki biz, **Firavun Taraftarları**'nı, düşünüp ibret alsınlar diye, uzun süren kuraklıklar ve ürünlerinde kıtlıklarla sınadık!

فَاِذَا جَٓاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهٖۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَعَهُۜ اَلَٓا اِنَّمَا طَٓائِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهٖ مِنْ
اٰيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَاۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنٖينَ ﴿١٣٢﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ
اٰيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمٖينَ ﴿١٣٣﴾
وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَۚ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ
الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا
عَنْهَا غَافِلٖينَ ﴿١٣٦﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذٖينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ
مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتٖي بَارَكْنَا فٖيهَاۜ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنٖٓي اِسْرَٓائٖلَ بِمَا صَبَرُواۜ وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

131. Onlar, bolluğa kavuşunca: **"Bu bizim zâten hakkımızdı!"** diyorlar, musîbetlerle karşılaştıklarında ise, bunları **Mûsa** ve beraberindekilerin uğursuzluklarına yoruyorlardı. Oysa ki bu, onların kendi uğursuzluklarıydı ve Allah'tan onu hak ediyorlardı. Fakat onların çoğu bunu bilmiyordu.

132. Nihayet dediler ki: **"*(Ey Mûsa)* Sen bize mûcize olarak ne getirirsen getir, sana asla inanmayız; çünkü bunlarla sen bizim gözümüzü boyamak / büyülemek istiyorsun!"**

133. Onlara biz, her şeyi açıkça gösteren birer işâret *(mûcize)* olarak sel baskını, çekirge, haşere, kurbağa ve kan gönderdik; fakat küstahlıkları yüzünden inanmadılar; çünkü onlar günaha batmış *(kâfir)* bir topluluktu.

134. Başlarına her bir azap inişinde, şöyle diyorlardı: **"Ey Mûsa! Sana va'dettikleri hakkı için Rabbin'e dua et de bizi bundan kurtarsın! Eğer üzerimizden bu azabı kaldırırsan, andolsun ki sana iman edeceğiz ve İsrail Oğulları'nın seninle birlikte gitmesine izin vereceğiz."**

135. Fakat biz, onların üzerinden azabı belli bir süre kaldırır kaldırmaz, hemen sözlerinden dönüyorlardı!

136. Derken onları, âyetlerimizi yalanlamaktan vazgeçmedikleri ve anlamaya yanaşmadıkları için, denizde boğduk ve intikamımızı aldık.

137. **Ezilen / Köleleştirilen Topluluğu** da, doğusundan batısına bereketli kıldığımız tüm bölgeye vâris kıldık. Böylece, Rabbinin güzel sözü, sabrettiklerinden ötürü **İsrâil Oğulları** için gerçekleşti. **Firavun** ve kavminin bütün yapmakta oldukları yapılar, bağlar ve bahçeler ise, tarafımızdan yerle bir edildi.

سُورَةُ الْاَعْرَافِ — الْجُزْءُ التَّاسِعُ

وَجَاوَزْنَا بِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَهُمْۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَٓا اِلٰهاً كَمَا
لَهُمْ اٰلِهَةٌۜ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ
مُتَبَّرٌ مَا هُمْ ف۪يهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ
اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغ۪يكُمْ اِلٰهاً وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿١٤٠﴾
وَاِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِۚ
يُقَتِّلُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْۜ وَف۪ي ذٰلِكُمْ
بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظ۪يمٌ ﴿١٤١﴾ وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰث۪ينَ لَيْلَةً
وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ م۪يقَاتُ رَبِّه۪ٓ اَرْبَع۪ينَ لَيْلَةًۚ وَقَالَ مُوسٰى
لِاَخ۪يهِ هٰرُونَ اخْلُفْن۪ي ف۪ي قَوْم۪ي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَب۪يلَ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَٓاءَ مُوسٰى لِم۪يقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
رَبُّهُۙ قَالَ رَبِّ اَرِن۪ٓي اَنْظُرْ اِلَيْكَۜ قَالَ لَنْ تَرٰين۪ي وَلٰكِنِ
انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰين۪يۚ فَلَمَّا
تَجَلّٰى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقاًۚ فَلَمَّٓا
اَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا۬ اَوَّلُ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٤٣﴾

حزب ٢

138. **İsrail Oğulları**'nı denizden geçirdik; ardından onlar, putlarına / büstlerine / sembollerine sımsıkı sarılmış olan bir topluluğun yanına uğradılar ve *(Mûsa'ya)* şöyle dediler: **"Ey Mûsa! Bize de bunlarınkine benzer ilâhlar edinsen?!"** Mûsa onlara: **"Siz, ne Hak tanımaz câhil bir topluluksunuz!"**

139. **"Bu gördüğünüz kimseler, içine düştükleri bu işte helâk olacaklar ve yaptıkları bu şeylerin** *(Allah katında)* **hiçbir geçerliliği olmayacaktır!"**

140. **"Sizi Allah, dünyada bütün herkese tercih edip üstün kılmışken, ben sizin için O'ndan başka bir ilâhı nasıl isteyebilirim?!"**

141. **"Erkeklerinizi öldürüp kadınlarınızı sağ bırakarak size işkencenin en acısını tattıran Firavun Oğulları'ndan sizi kurtardığını hatırlasanıza! Sizin için bunda Rabbinizden ne ağır bir imtihan vardı!"**

142. Ve **Mûsa**'ya, *(Tevrat'ı almak üzere kendini hazırlasın diye)* **otuz gece** süre belirledik ve buna bir **on gece** daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre **kırk gece**'ye tamamlandı. Sonra **Mûsa**, kardeşi **Hârun**'a şöyle dedi: **"Benim yerime kavmimin başına geç ve düzeltmek** *(ıslah etmek)* **için çalış; sakın bozgunculuk yapanların yolundan gitme!"**

143. **Mûsa**, belirlediğimiz vakitte *(huzurumuza)* gelip de Rabbi kendisine konuşunca dedi ki: **"Ey Rabbim!** *(bu ne güzel bir konuşma; bir de)* **Bana kendini de göster, de göreyim!"** Rabbin O'na dedi ki: **"Beni** *(dünyada)* **hiçbir zaman göremezsin! Dağa bak; eğer o yerinde durabilirse o zaman beni görürsün."** Derken Rabbi dağa görününce, onu paramparça etti ve **Mûsa** düşüp bayıldı. Ayılınca dedi ki: **"Hâşâ ey Rabbim, sen** *(bu âlemde bir kimse tarafından görülmekten)* **yücesin / münezzehsin! Ben** *(bu yanlış isteğimden dolayı)* **sana yönelip tevbe ettim ve ben** *(buna)* **inananların ilkiyim."**

قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتٖي
وَبِكَلَامٖيۘ فَخُذْ مَٓا اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِر۪ينَ ﴿١٤٤﴾
وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْص۪يلًا
لِكُلِّ شَيْءٍۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوا بِاَحْسَنِهَاۜ
سَاُر۪يكُمْ دَارَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيَاتِيَ الَّذ۪ينَ
يَتَكَبَّرُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّۜ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا
يُؤْمِنُوا بِهَاۚ وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلًاۚ
وَاِنْ يَرَوْا سَب۪يلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَب۪يلًاۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِل۪ينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا
وَلِقَٓاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْۜ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَۚ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ
حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌۜ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْد۪يهِمْ سَب۪يلًاۢ اِتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِم۪ينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ ف۪ٓي اَيْد۪يهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّواۙ قَالُوا لَئِنْ لَمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿١٤٩﴾

144. Allah buyurdu ki: **"Ey Mûsa! Emirlerimi iletme görevi vererek ve konuşarak, seni insanlar üzerine seçkin kıldım. O halde, sana verdiğime / Kitabıma sımsıkı sarıl ve nimetlerim karşılığında üzerine düşeni yerine getirenlerden** *(şükredenlerden)* **ol."**

145. Ve O'na, içinde her konuda öğütler ve yeterli açıklamalar bulunan levhaları yazıp verdik ve şöyle dedik: **"Bunlara sımsıkı sarıl ve kavmine de emret; onlar da en güzel şekilde tutunsunlar. Size, yoldan çıkmış günâhkârların yurtlarını göstereceğiz** *(oralara sizi varis kılacağız)*.**"**

146. Hiç hak etmedikleri halde yeryüzünde büyüklük taslayanları âyetlerimden ayırır, uzak ederim ve artık hangi âyeti / mûcizeyi görseler inanmaz olurlar. Doğru yolu gördüklerinde ona uymazlar; sapıklık yolunu gördüklerinde onu yol tutarlar. Evet, çünkü onlar âyetlerimizi yalan saymışlar ve onları hep umursamazlıktan gelmişlerdir.

147. Âyetlerimizi yalan sayan ve âhiretle karşılaşacaklarına inanmayanların yaptıkları *(bütün görkemli)* işler boşa gitmiştir. Onların işlemekte oldukları işlerin karşılığı ancak bu değil midir?!

148. Mûsa*(nın Tûr'a gitmesi)*nin ardından kavmi, süs eşyalarından yaptıkları böğüren bir buzağı heykeline taptılar! Görmemişler miydi ki, buzağı onlara ne konuşuyor, ne de bir yol gösteriyordu! Böyleyken ona tapındılar ve tam bir zâlim oldular.

149. Baktılar ki ellerinde avuçlarında hiç bir şey kalmadı ve gördüler ki yanlış yoldalar; o vakit pişmanlıkla şöyle dediler: **"Eğer Rabbimiz bize acımaz ve bizi bağışlamazsa, her şeyimizi kaybedenlerden oluruz!"**

سُورَةُ الْاَعْرَافِ — الْجُزْءُ التَّاسِعُ

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰى اِلٰى قَوْمِه۪ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا
خَلَفْتُمُون۪ي مِنْ بَعْد۪يۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ
وَاَخَذَ بِرَأْسِ اَخ۪يهِ يَجُرُّهُٓ اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُون۪ي
وَكَادُوا يَقْتُلُونَن۪يۘ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَٓاءَ وَلَا تَجْعَلْن۪ي مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ ل۪ي وَلِاَخ۪ي وَاَدْخِلْنَا ف۪ي
رَحْمَتِكَۘ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿١٥١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا
الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ
وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَر۪ينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذ۪ينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَاٰمَنُواۘ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٥٣﴾
وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَۚ وَف۪ي نُسْخَتِهَا
هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسٰى
قَوْمَهُ سَبْع۪ينَ رَجُلًا لِم۪يقَاتِنَاۚ فَلَمَّٓا اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِيَّايَۜ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَٓاءُ
مِنَّاۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَۜ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَٓاءُ وَتَهْد۪ي مَنْ تَشَٓاءُۜ
اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِر۪ينَ ﴿١٥٥﴾

150. Mûsa, çok öfkeli ve üzüntülü bir halde kavmine döndüğünde: **"Ne kötü bir iş yaptınız ardımdan?!"** diyerek onlara kükredi. Ve elindeki levhaları atarak, kardeşini *(Hârun'u)* saçlarından tutup kendine doğru çekmeye başladı. O zaman **kardeşi O**'na şöyle dedi: **"Ey benim anamın hâtırası kardeşim! Bilesin ki, kavmim beni tepeleyip geçti; az kalsın beni öldüreceklerdi. Böyleyken, bir de sen beni düşmanlara karşı rüsvay etme ve zâlimler topluluğuyla bir tutma!"**

151. Derken Mûsa *(kendisini toparlayarak)* dedi ki: **"Ey Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla ve bizi rahmetine erdir. Çünkü, ancak sensin gerçek merhamet eden!"**

152. Buzağıya tapınanların dünya hayatındaki cezaları, Rablerinin gazabına uğramak ve üzerlerine aşağılık damgası vurulmak oldu. Çünkü biz, *(din değiştiricisi)* müfterileri / din uydurucularını böyle cezalandırırız.

153. Kötülükleri işleyip ardından tevbe ederek vazgeçen ve imana dönenlere gelince Rabbin, bütün bunların ardından onları bağışlayan ve rahmetini esirgemeyendir.

154. Nihayet **Mûsa**, öfkesi yatışınca, Rablerine saygı duyanlar için içerisinde **hidayet** ve **rahmet** bulunan levhaları *(yerden)* aldı.

155. Mûsa *(kavminin tevbesi için)* bizimle görüşmek üzere içlerinden yetmiş kişiyi seçip getirdi. Fakat onlar, *(Allah'ı açıkça karşılarında görmek isteyince)* yıldırıma çarpılıp öldüler. Bunun üzerine Mûsa dedi ki: **"Ey Rabbim! Dileseydin, onları da beni de daha önce öldürebilirdin. İçimizdeki beyinsizlerin işledikleri yüzünden bizi helâk eder misin Allah'ım?! Bu, dilediklerini şaşırtıp saptıracağın, dilediklerini ise doğru yola ulaştıracağın bir imtihandır. Sensin bizim tek dostumuz / tek mevlâmız; n'olur bizi bağışla ve bize acı! Çünkü sensin gerçek bağışlayan!"**

الْجُزْءُ التَّاسِعُ — سُورَةُ الْاَعْرَافِ

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا
هُدْنَٓا اِلَيْكَ قَالَ عَذَابِٓي اُصِيبُ بِهِ مَنْ اَشَٓاءُ وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَٓائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
النُّورَ الَّذِٓي اُنْزِلَ مَعَهُ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾
قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي
وَيُمِيتُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ
قَوْمِ مُوسٰٓى اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

156. **"Ve bize, bu dünyada da âhirette de iyilik yaz / iyilik nasip et! Artık biz sana döndük!"** Bunun üzerine Rabbin buyurdu ki: **"Azabıma** *(hak ettikleri için)* **dilediklerimi uğratırım; rahmetim ise, her şeyi kuşatacak kadar geniştir ki onu, emirlerime tutunarak korunan, mâlî ve ahlâkî yükümlülüklerini** *(zekâtı ve nefs tezkiyesini)* **yerine getirip arınan ve böylece âyetlerimi doğrulayanlara nasip ederim."**

157. Onlar, yanlarındaki **Tevrat** ve **İncil**'de *(adını ve özelliklerini)* yazılı buldukları **okumamış-yazmamış** *(ümmî)* **Elçi**'ye uyarlar. **O Elçi** ki, onlara iyiliği emreder, kötülükten onları alıkor; kendilerine *(daha önce ceza olarak yenilmesi yasaklanmış olan)* bütün temiz ve güzel şeyleri helal kılar; her türlü zararlı / murdar şeyleri onlara yasaklar; üzerlerindeki ağır yükü *(ceza olarak emredilen ağır dînî yükümlülükleri)* kaldırır ve boyunlarına geçirilmiş olan *(bu taşınmaz ağır)* zincirleri çözer. İmdi artık, **O**'na iman eden, **O**'na saygı gösteren, **O**'na yardım eden ve **O**'nunla gönderilen **Işığa** *(Kur'an'a)* uyan kimseler ancak umduklarına ulaşıp korktuklarından kurtulacak olanlardır!

158. De ki: **"Ey insanlar! Ben, göklerin ve yerin mülkü** *(ve egemenliği)* **kendisinin olan, O'ndan başka ibadet edilmeye lâyık ilâh bulunmayan, dirilten ve öldüren Allah'ın, hepinize gönderdiği elçisi / peygamberi'yim. O halde Allah'a ve O'nun okuma-yazması olmayan** *(ümmî)* **Peygamber Elçi'sine iman edin; ki O kendisi de, Allah'a ve O'nun sözlerine iman etmektedir. Doğru yolu bulmayı ümit ediyorsanız o elçiye uyun!"**

159. **Mûsa**'nın kavminden bir topluluk vardı ki, hakkı uygulayarak insanları doğruya yönlendirirler ve hakka uyarak adâleti sağlarlardı.

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًاۜ وَاَوْحَيْنَا
اِلٰى مُوسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰيهُ قَوْمُهُٓ اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَۚ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًاۜ قَدْ عَلِمَ
كُلُّ اُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْۜ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰىۜ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْۜ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾
وَاِذْ ق۪يلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَغْفِرْ لَكُمْ خَط۪يٓـَٔاتِكُمْۜ سَنَز۪يدُ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٦١﴾
فَبَدَّلَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذ۪ي ق۪يلَ
لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَٓاءِ بِمَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّت۪ي كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِۢ اِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَأْت۪يهِمْ
ح۪يتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَۙ لَا
تَأْت۪يهِمْۚ كَذٰلِكَۚ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

160. Mûsa'nın kavmini biz **on iki** sınıfa / bölüğe ayırdık. Onlar *(çölün kavurucu sıcağında)* **Mûsa**'dan su istediklerinde, biz Mûsa'ya dedik ki: **"Asanı taşa vur!"** O kendisine emredileni yapınca oradan on iki pınar fışkırdı ve her bölük kendi su içeceği yeri bildi. Ve biz onları bulutlarla gölgeledik. Üzerlerine kudret helvası *(menn)* ve bıldırcın *(selvâ)* indirip: **"Verdiğimiz bu nimetlerden yeyin!"** dedik. *(Yine de isyanlarından vazgeçmediler.)* Fakat onlar bize değil kendilerine zulmediyorlardı.

161. Onlara dedik ki: **"Şu şehre** *(Kudüs'e)* **girip yerleşin ve oradan dilediğiniz gibi yeyin. Oraya kapısından, secde ederek ve bağışlanma dileyerek girin ki suçlarınızı bağışlayalım. Görevlerini en iyi yapanlara *(muhsinlere)*, daha da fazlasını veririz."**

162. Fakat içlerinden o zalimler, kendilerine söylenen sözü değiştirdiler! Biz de, yapmakta oldukları azgınlıkları sebebiyle üzerlerine gökten murdar bir azap indirdik.

163. Şimdi sen onlara, deniz kenarındaki kasabalıları sor! Balıklar, avlanma yasağı olan cumartesi gününde onlara akın akın geliyor, yasak dışındaki günlerde ise gelmiyordu. Bunun üzerine *(cumartesi öncesi sahile ağları serperek)* yasağı çiğnemeye koyuldular. Onlar sürekli dînî emirleri çiğneyen *(fasık)* kimseler oldukları için, biz *(çeşitli ağır dînî yükümlülükler ve yaptırımlarla)* onları sınayıp deniyorduk.

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًاۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَد۪يدًاۜ قَالُوا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِه۪ٓ اَنْجَيْنَا الَّذ۪ينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّٓوءِ
وَاَخَذْنَا الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَۧـ۪يسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِ۪ٔينَ ﴿١٦٦﴾
وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ
سُٓوءَ الْعَذَابِۜ اِنَّ رَبَّكَ لَسَر۪يعُ الْعِقَابِۚ وَاِنَّهُ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٦٧﴾
وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اُمَمًاۚ مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ
ذٰلِكَۘ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾
فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ
هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَاۚ وَاِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ
يَأْخُذُوهُۜ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ م۪يثَاقُ الْكِتَابِ اَنْ لَا يَقُولُوا
عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا ف۪يهِۜ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ
لِلَّذ۪ينَ يَتَّقُونَۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذ۪ينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ
وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَۜ اِنَّا لَا نُض۪يعُ اَجْرَ الْمُصْلِح۪ينَ ﴿١٧٠﴾

164. İçlerinden bir topluluk, *(onlara öğüt verenlere)*: **"Allah'ın helâk edeceği veya şiddetli bir azaba uğratacağı bu insanlara ne diye öğüt veriyorsunuz?!"** dediklerinde; onlar demişlerdi ki: **"Allah'a karşı bir mâzeretimiz olsun veya belki *(öğüdümüzü tutup)* vazgeçerler diye!"**

165. Nihayet onlar, kendilerine hatırlatılan emir ve öğütleri unutup umursamaz hale geldiklerinde, kötülüklerden vazgeçirmeye çalışanları aralarından kurtarıp, zalimleri, sürekli olarak emirleri çiğnemeleri sebebiyle ağır bir azaba uğrattık.

166. Azgınlık edip kendilerine yasaklananı çiğnedikleri için onlara: **"Aşağılık maymunlar olun!"** dedik.

167. Hatırla ki, Rabbin onlara en ağır işkenceleri çektirecek kimseleri kıyamet gününe kadar üzerlerine göndereceğini açıkça bildirmiştir. Şüphesiz ki Rabbin, hem *(hak edenlere)* cezalarını en hızlı şekilde veren, hem de *(vazgeçip tevbe edenleri)* bağışlayıp acıyandır.

168. Onları ayrı ayrı topluluklar halinde yeryüzüne dağıttık. Kimileri iyi idiler; kimileri ise böyle değildiler. Belki vazgeçerler diye onları kâh bollukla, kâh sıkıntılarla denedik.

169. Nihayet arkalarından, **Kitab**'a vâris olan / **Kitap**'la ilgili sorumluluk mevkiine oturan kötü bir nesil geldi. Onlar, hem *(Allah'ın âyetleri karşılığında)* şu alçak dünyanın geçici metaını alıyorlardı, hem de: **"Allah bizi bağışlar!"** diyorlardı. Ve başka bir menfaat gelince onu da alıyorlardı! Oysa ki **Kitap**'ta, onlardan, Allah *(ve din)* adına **hak**'tan başka bir şey söylemeyeceklerine dâir sağlam bir söz alınmamış mıydı ve onlar, **Kitab**'ın içindekileri okumamışlar mıydı?! Halbuki, Allah'ın emirlerine tutunup korunanlar *(müttakîler)* için âhiret yurdu daha hayırlıydı; **"Halâ düşünüp akıllanmayacak mısınız?!"**

170. **Kitab**'a sımsıkı sarılan, namazlarını aksatmadan dosdoğru kılan kimselere gelince, şüphesiz ki biz, düzeltmek / ıslah etmekten yana olan insanların mükâfatlarını boşa götürmeyiz.

الجزء التاسع — سورة الأعراف

حزب ٣

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّٓوا اَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَٓا اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا ف۪يهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَن۪ٓي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ
عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْۜ قَالُوا بَلٰىۚ شَهِدْنَاۚ اَنْ تَقُولُوا
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِل۪ينَۙ ﴿١٧٢﴾ اَوْ تَقُولُٓوا اِنَّمَٓا
اَشْرَكَ اٰبَٓاؤُ۬نَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْۚ اَفَتُهْلِكُنَا
بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذ۪ٓي اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاو۪ينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُۚ فَمَثَلُهُ
كَمَثَلِ الْكَلْبِۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْۜ
ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَاۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَٓاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ
فَهُوَ الْمُهْتَد۪يۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

171. Hani bir zamanlar *(İsrail Oğulları Tevrat'ın hükmünü kabule yanaşmayınca)* dağı, bir tavan gibi üzerlerine kaldırmıştık. Onlar, dağın üzerlerine düşeceğini anlamışlardı ki, kendilerine: **"Size verdiğimiz *(kitab)*a sımsıkı sarılın ve onun içindekileri belleyip tutun; ki böylelikle *(Allah'ın azabından)* korunup kurtulun."** demiş *(ve onlardan söz almış)*tık.

172. Hani Rabbin Âdem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini çıkarıp, onları kendi kendilerine şâhit tutarak: **"Ben sizin Rabbiniz değil miyim?!"** demişti de, onlar: **"Evet şahidiz ki sen bizim Rabbimizsin."** demişlerdi. *(eğer böyle olmasaydı)* Siz kıyamet günü: **"Bizim bundan haberimiz yoktu!"** derdiniz.

173. Yahut: **"Bizden önce atalarımız şirk koşmuşlar! Biz de onların, kendilerinden sonra gelen zürriyetleriyiz. Yanlış yapanların yüzünden bizi helâk mi edeceksin?!"** derdiniz.

174. İşte biz âyetleri, onlar belki *(işlediklerinden)* vazgeçerler diye böyle açık ve anlaşılır kılıyoruz.

175. Kendisine âyetlerimizi ulaştırdığımız halde, âyetlerimizden sıyrılıp çıkarak şeytanın peşine takılan ve sonuçta azıtanlardan olan **kişi**'nin haberini oku / anlat onlara!

176. Dileseydik biz onu âyetlerimizle yükseltirdik; fakat **o**, dünyaya öylesine bağlandı ki, âdeta *(ebedî yaşayacakmışcasına)* yeryüzüne çakılıp kaldı; kendi istek ve arzularına uydu. **O** tıpkı, üstüne varsan da, kendi haline bıraksan da dilini çıkarıp soluyan *(ve ne yaparsan yap asla durumunu değiştirmeyen)* bir köpeğe benzer. Âyetlerimizi yalan sayan *(ve hâlini değiştirmeyen)* topluluğun durumu işte budur! Onlara bu olayı anlat; belki düşünüp ibret alırlar.

177. Âyetlerimizi yalanlayan ve *(çeşit çeşit günahlar işleyerek)* kendilerine zulmetmekte olan o kimseler, ne kötü bir örnektirler!

178. Kimi Allah doğru yola iletmişse o doğru yoldadır. Kimi de *(hak ettiği ve tercih ettiği için)* Allah saptırırsa, onlar da her şeylerini kaybedecek olanlardır.

سُورَةُ الْأَعْرَافِ — الْجُزْءُ التَّاسِعُ

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا
يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ
بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ
حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ
يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ
يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

179. Andolsun ki biz, cinlerden ve insanlardan birçoğunu *(kendi yanlış / kötü inanç ve eylemlerinden ötürü)* cehennem için yarattık: Onlar, kalpleri olan fakat anlamayan, gözleri olan fakat görmeyen, kulakları olan fakat duymayan kimselerdir! Onlar dört ayaklı hayvanlar gibidirler; hattâ, daha kötü bir durumdadırlar; onlar *(hakikati umursamayan)* gafillerdir.

180. En güzel isimler **Allah**'ındır; öyleyse **Allah**'a o isimlerle çağırıp yakarın! Allah'ın isimlerinde yanılıp yamulan / onlara yanlış anlamlar yükleyerek sapıtan *(ve putlara onlardan adlar türeten)* kimseleri bırakın; çünkü onlar işlediklerinin cezasını göreceklerdir.

181. Yarattıklarımız içerisinde, insanlara hakkı esas alarak doğru yolu gösteren ve onunla adaleti / düzeni sağlayan bir ümmet / bir topluluk da vardır.

182. Âyetlerimizi yalanlayanları, bilemeyecekleri bir şekilde adım adım yok olmaya doğru sürükleriz.

183. Onlara geçici bir süre tanırım; fakat benim tuzağım çok mu çok şiddetli / çok mu çok sağlamdır.

184. Onlar, *(inanmadıkları ve peygamberliğini kabul etmedikleri)* arkadaşlarının aklında bir bozukluk olmadığını ve **O**'nun yalnızca açık bir uyarıcı olduğunu düşünmediler mi?!

185. Onlar göklerin ve yerin hükümranlığına, Allah'ın bunca yarattıklarına ve ecellerinin yaklaşıp gelmekte olduğuna bakmıyorlar mı?! Onlar, *(her şeyi açık, anlaşılır ve tutarlı bir şekilde anlatan)* **bu söz**'den *(Kur'an'dan)* sonra, başka hangi söze inanacaklar?!

186. Allah, kimi *(kendi tercihinden ötürü)* şaşırtırsa, onu doğru yola getirecek yoktur. Allah onları, öyle bir bırakır ki, azgınlıkları içinde ne yapacaklarını bilmez bir halde şaşkınca dolaşırlar.

187. Sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar. De ki: **"Onun bilgisi ancak Rabbimin katındadır ve zamanı gelince onu ancak Rabbin ortaya çıkaracaktır. Kıyamet** *(ve onun bilgisi)*, **göklerin ve yerin taşıyamayacağı kadar ağırdır ve size ansızın gelecektir!" Sanki sen** *(biliyormuşsun da)* **saklıyormuşsun gibi onu ısrarla soruyorlar! Söyle onlara ki: "Onu ancak Allah bilir. Fakat insanların çoğu** *(onun neden gizlendiğinin hikmetini)* **bilmezler."**

قُلْ لَٓا اَمْلِكُ لِنَفْسٖي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُ وَلَوْ كُنْتُ
اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّٓوءُ اِنْ اَنَا
اِلَّا نَذٖيرٌ وَبَشٖيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذٖي خَلَقَكُمْ مِنْ
نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشّٰيهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفٖيفًا فَمَرَّتْ بِهٖ فَلَمَّٓا اَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرٖينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمَا
صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَٓاءَ فٖيمَٓا اٰتٰيهُمَا فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
﴿١٩٠﴾ اَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾
وَلَا يَسْتَطٖيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَاِنْ
تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوهُمْ
اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ عِبَادٌ
اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجٖيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٩٤﴾
اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا اَمْ
لَهُمْ اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
قُلِ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ كٖيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

188. De ki: **"Allah dilemedikçe, ben kendime ne bir fayda sağlayabilirim, ne de bir zarar verebilirim! Eğer görünmez ve bilinmezleri** *(gaybı ve gelecekte olacakları)* **bilseydim, kendim için nice faydalar sağlar** *(ve tedbir alır)***dım da, bana bir zarar gelmezdi. Ben ancak, iman edecek bir toplum için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim."**

189. Sizi tek bir candan / nefisten yaratan ve kendisiyle huzur bulması için eşini de ondan yaratan **O**'dur! İnsan eşiyle birlikte olup da onu sarıp bürüdüğü zaman, eşi *(ondan)* hafif bir yük yüklenir ve bir süre onunla dolaşır. Derken yükü ağırlaştığında, ikisi birden *(el açıp)*: **"Eğer bize sağlıklı düzgün bir evlât verirsen, karşılığında üzerimize düşeni yerine getiren** *(şükreden)***lerden olacağız."** diye Rablerine yalvarırlar.

190. Allah onlara sağlıklı düzgün-onat bir evlât verdiğinde, *(ikisi de verdikleri sözü unutup)*, Allah'ın kendilerine verdiği çocuk hakkında, *(ona dine aykırı isimler koyarak ve yanlış eğitimler vererek)* Rablerine ortak koşarlar. Oysa ki Allah, insanların ortak koştuklarından ne kadar yüce / ne kadar uzaktır!

191. Onlar, hiçbir şey yaratmayıp bilâkis kendileri yaratılmakta olan şeyleri mi Rablerine ortak koşuyorlar?!

192. Ne onlara ne kendilerine yardım edemeyen nesnelere mi *(tapıyorlar onlar)*?!

193. Ey Allah'a ortak koşanlar, siz *(şefaatçileriniz / aracılarınız olduklarına inandığınız)* o varlıkları doğru yola çağırsanız *(yahut)* onlardan doğru yolu göstermelerini isteseniz, onlar sizin çağrınıza karşılık veremezler! İster seslenip çağırın onları, ister seslenmeyip susun, *(onlar için)* fark etmez!

194. **Allah**'ın yanısıra kendilerine ibadet ettikleriniz, sizin gibi *(âciz-çâresiz)* kullardır. İsterseniz, onları *(yardımınıza)* çağırın da size karşılık versinler; eğer doğru söylüyorsanız!

195. Onların yürüyebilecekleri ayakları, tutabilecekleri elleri, görebilecekleri gözleri ve duyabilecekleri kulakları mı var?! Onlara de ki: **"Ortak koştuklarınızı / araya koyduğunuz aracıları çağırın da,** *(beraberce)* **bana bir tuzak kurun; hem de bana hiç süre tanımadan / göz açtırmadan!"**

الجزء التاسع — سورة الأعراف

إِنَّ وَلِيِّـيَ اللّٰهُ الَّذ۪ي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِح۪ينَ
﴿١٩٦﴾ وَالَّذ۪ينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِه۪ لَا يَسْتَط۪يعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَٓا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا
يَسْمَعُواۜ وَتَرٰيهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ
الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِل۪ينَ ﴿١٩٩﴾ وَاِمَّا
يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِۜ اِنَّهُ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ
﴿٢٠٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طَٓائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُونَۚ ﴿٢٠١﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَاۜ
قُلْ اِنَّمَٓا اَتَّبِعُ مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَبّ۪يۚ هٰذَا بَصَٓائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ
فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَاَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
ف۪ي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخ۪يفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِل۪ينَ ﴿٢٠٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ عِنْدَ رَبِّكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِه۪ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

سجدة

196. Doğrusu benim koruyucum / yardımcım, **Kitab'ı** indiren Allah'tır. Doğru yolda yürüyenlerin velisi / yardımcısı / ilâhı **O**'dur.

197. Sizin, Allah'ın yanısıra taptıklarınızın / yardıma çağırdıklarınızın, size de kendilerine de yardım etmeye güçleri yoktur!

198. Sen onları doğru yola çağırsan, işitmezler. Onları sana bakar görürsün ama görmezler!

199. Kolaylaştırıcı ve bağışlayıcı ol, iyiyi ve doğruyu emret ve bilmezlere *(câhillere)* aldırmayıp yoluna devam et!

200. Ne zaman şeytandan bir dürtü seni *(onlara karşı taşkınlık yapman için)* kışkırtsa, hemen Allah'a sığın; şüphesiz ki **O** her şeyi duyan ve bilendir!

201. Allah'ın emir ve yasaklarıyla kötülüklerden korunanları *(muttakîleri)*, şeytandan bir dürtü / esinti sardığında, onlar hemen kendilerini toparlayarak basiretlerini açarlar.

202. Şeytanların dostlarına ise, şeytanlar taşkınlığı / yoldan çıkmayı telkin ederler ve onlara yapacaklarını hiç aksatmadan yaparlar!

203. Ve sen ey Peygamber, onlara *(istedikleri)* bir âyet / mûcize getirmediğin zaman: **"Onu sen hemen getirmeli değil miydin!"** derler. Onlara de ki: **"Rabbim bana neyi vahyederse ben ona uyarım! İşte size Rabbinizden açık belgeler / hücceter, doğru yolun kılavuzu ve iman edecek bir toplum için rahmet olan *(Kur'an)*!"**

204. **Kur'an** okunduğunda, susup **O**'nu dinleyin, tâ ki rahmete ulaşın.

205. Rabbini, yalvararak, korku / saygı duyarak ve bağırmadan sabah-akşam kendi özünde an ve sakın umursamazlardan / gafillerden olma!

206. Şüphesiz ki Rabbinin katındakiler *(melekler)*, **O**'na kulluktan çekinmez / büyüklenmezler. **O**'nu sürekli tesbih eder / yüceltip anarlar ve **O**'na secde ederler.

الجزء التاسع — سورة الانفال

سُورَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

حزب ٤

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِۜ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْۖ وَاَط۪يعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ
(١) اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذ۪ينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا
تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ ا۪يمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَۚ (٢)
اَلَّذ۪ينَ يُق۪يمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَۜ (٣) اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌۚ
(٤) كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّۖ وَاِنَّ فَر۪يقًا مِنَ
الْمُؤْمِن۪ينَ لَكَارِهُونَۙ (٥) يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ
كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَۜ (٦) وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ
اِحْدَى الطَّٓائِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ
لَكُمْ وَيُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِه۪ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِر۪ينَۙ
(٧) لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَۚ (٨)

8. ENFÂL SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 75 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Sana ganîmetleri soruyorlar. De ki: **"Ganîmetler Allah'ın ve Peygamberi'nindir** *(onu diledikleri gibi bölüştürürler. Bu nedenle ganimetler yüzünden birbirinize düşmeyin)*. **Allah'ın emirlerine muhalefet etmekten sakının; aranızdaki ayrılıkları giderin ve gerçekten mü'minler iseniz Allah'a ve Peygamberine boyun eğin."**

2. Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığında yürekleri ürperir; kendilerine Allah'ın âyetleri okunduğunda bu onların imanlarını artırır ve onlar sadece Rablerine dayanıp güvenir.

3. Onlar ki, namazlarını aksatmaksızın yerli yerince kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden başkalarına harcarlar.

4. İşte onlar gerçek mü'minlerdir! Rableri katında onlar için dereceler, bağışlanma ve çok değerli bir rızık *(cennet)* vardır!

5. Hani Rabbin seni *(Bedir savaşı günü)* evinden hak için / bir gerçek uğrunda çıkarmıştı! Fakat mü'minlerden bir kesim bunu istemiyorlardı.

6. Hak açıkça belli olmuşken, onlar hâlâ hak üzerinde / hakkın ne olduğu konusunda seninle tartışıyorlar ve sanki göz göre göre ölüme gittiklerini sanıyorlardı.

7. O vakit Allah: **"*(Müşriklerin)* iki bölüğünden birinin sizin elinize düşeceğini"** vaad etmişti. Siz ise, gücü az olanla karşılaşmak istiyordunuz. Oysa Allah, sözlerinin bir sonucu olarak doğruyu / gerçeği ortaya çıkarmak ve kâfirlerin sonunu getirmek istiyordu.

8. Böylelikle Allah, günâhkâr *(kâfir)*ler istemeseler de hakkı ortaya çıkaracak ve batılı ortadan kaldıracaktı.

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنّ۪ي مُمِدُّكُمْ بِاَلْفٍ
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِف۪ينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ
بِه۪ قُلُوبُكُمْۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ
حَك۪يمٌ ﴿١٠﴾ اِذْ يُغَشّ۪يكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ
مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِه۪ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَۜ ﴿١١﴾
اِذْ يُوح۪ي رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنّ۪ي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۜ
سَاُلْق۪ي ف۪ي قُلُوبِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍۜ ﴿١٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا
اللّٰهَ وَرَسُولَهُۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ
الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَاَنَّ لِلْكَافِر۪ينَ عَذَابَ
النَّارِ ﴿١٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا لَق۪يتُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْاَدْبَارَۚ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
دُبُرَهُٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَٓاءَ
بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَأْوٰيهُ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿١٦﴾

9. Hani sizler Rabbinizden yardım istiyordunuz da, O size: **"Peş peşe bin melekle yardım gönderiyorum."** diye karşılık vermişti.

10. Bunu ancak, müjde için ve yürekleriniz cesaret bulup güçlensin diye yapmıştı; gerçekte ise yardım ve zafer, ancak Allah katındandır. Şüphesiz ki Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.

11. Hani O, kendisinden bir güven bulasınız da sükûnete eresiniz diye sizi kendi katından hafif bir uykuyla bürüyüp uyutuyordu ve sizi kirlerden temizlemek, şeytanın üstünüze çöken murdarlığını / umutsuzluğunu gidermek, yüreklerinizi cesaretlendirmek ve ayaklarınızı direndirmek için üzerinize gökten yağmur indiriyordu!

12. Hani Rabbin meleklere demişti ki: **"Ben sizinleyim; inananları direndirin / cesaretlendirin; ben kâfirlerin yüreklerine korku salacağım. Vurun kellelerine, vurun *(acımayın)* onların her bir eklemlerine / oynak kemiklerine!"**

13. Çünkü onlar Allah'a ve Peygamberi'ne karşı koydular. Oysa ki, Allah'a ve Peygamberi'ne kim karşı koyarsa, *(bilmelidir ki)* Allah'ın azabı çetindir.

14. Alın *(ey kâfirler)*, tadın bunu! İnkârcılar için bir de cehennem azabı vardır.

15. Ey îman edenler! Savaş için ilerleyen kâfirlerle karşılaştığınızda onları bırakıp geri dönmeyin!

16. Kim öyle bir günde, yeniden saldırmak yahut başka bir bölüğe katılmak dışında düşmanı bırakıp kaçarsa, Allah'ın gazabına / hışmına uğrar ve onun sığınacağı yer cehennemdir. Varılacak ne kötü bir yerdir orası!

الجزء التاسع — سورة الأنفال

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَٓاءً حَسَنًا اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ
﴿١٨﴾ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَٓاءَكُمُ الْفَتْحُ وَاِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُٓوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَٓابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا
لَاَسْمَعَهُمْ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَاَنَّهُٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَٓاصَّةً وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

17. Onları *(Bedir savaşında)* siz değil Allah öldürmüştü. Ve attığın zaman sen değil Allah atmıştı. **O**, *(düşmanları yok etmeye kendisi kadirken)* bununla sırf iman edenleri güzel bir imtihandan geçirmişti! Şüphesiz ki Allah, her şeyi işiten ve bilendir.

18. İşte böyledir ve Allah kâfirlerin düzenini / tuzağını bozandır!

19. *(ey kâfirler)*, Fetih istiyordunuz; alın size fetih! Eğer bundan böyle *(küfür ve isyanınızdan)* vazgeçerseniz, sizin için daha hayırlı olur. Eğer *(sapıklığınızda)* devam ederseniz, biz de *(azabımıza)* devam ederiz. Fakat ne kadar çok olursa olsun topluluğunuzun size bir faydası olmayacaktır! Çünkü Allah inananlarla beraberdir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamberine itaat ediniz. Çağrısını işitip durduğunuz halde bundan / bu emirden yüz çevirmeyiniz.

21. **"İşittik!"** dedikleri halde işitmeyen *(sırf işitmekle yetinip amel etmeyen)* kimseler gibi olmayın!

22. Yeryüzündeki canlıların Allah yanında en kötüleri, akledip düşünmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.

23. Eğer Allah onlardan bir hayır geleceğini bilseydi, onlara işittirirdi. İşittirseydi bile onlar yine yüz çevirip dönüp giderlerdi.

24. Ey iman edenler! **Allah**'ın ve **Peygamber**'in size hayat verecek olan çağrısına uyun *(fırsat eldeyken O'nun buyruklarını yerine getirin)* ve bilin ki Allah, kişiyle kalbi arasına girer *(de kalpleriniz eğrilir ve bir daha fırsat bulamazsınız)*. Biliniz ki, hepiniz *(diriltilip)* **O**'nun huzurunda toplanacaksınız.

25. Zararı, içinizden sadece zulmedenlere dokunmakla kalmayacak olan bir fitneden / kargaşadan sakının. Ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu bilin.

وَاذْكُرُٓوا اِذْ اَنْتُمْ قَل۪يلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُونَ
اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰيكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِه۪ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا
تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُٓوا اَمَانَاتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُٓوا اَنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاَنَّ اللّٰهَ
عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظ۪يمٌ ﴿٢٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ
وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِر۪ينَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا
قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَٓاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَٓا اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ
الْاَوَّل۪ينَ ﴿٣١﴾ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ
مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَٓاءِ اَوِ ائْتِنَا
بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ
ف۪يهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

26. Hani bir zamanlar yeryüzünde az idiniz; horlanıp eziliyordunuz ve insanların sizi kapıp kaçmalarından korkuyordunuz da, Allah sizi *(yurt bulup)* barındırmış, yardım edip desteklemiş ve tertemiz şeylerle rızıklandırmıştı; tâ ki karşılığında üzerinize düşeni yapasınız *(şükredenlerden olasınız)* diye.

27. Ey iman edenler! **Allah**'a ve **Peygamber**'e *(verdiğiniz sözleri çiğneyerek)* hıyanet etmeyiniz; aynı şekilde *(kendi aranızdaki)* emanetlerinize *(sözleşme, borçlanma ve akitleşmelerinize)* de hıyanet etmeyiniz!

28. Bilesiniz ki, mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir imtihandır; asıl büyük mükâfat Allah katındadır.

29. Eğer Allah'ın emir ve yasaklarına uyarsanız, **O** size, doğruyu eğriden ayırt edecek bir çıkış yolu kılar, günahlarınızı siler ve sizi bağışlar. Allah, çok büyük lûtuf sahibidir.

30. Seni tutsak etmek yahut öldürmek yahut da yurdundan sürüp çıkarmak için kâfirlerin sana tuzak kurdukları o zamanı bir hatırla! Onlar tuzak kuruyorlar, Allah da tuzak kuruyor / tuzaklarını karşı tuzakla boşa çıkarıyordu! Çünkü Allah, en iyi tuzak kuran / tuzakları en güzel şekilde boşa çıkarandır.

31. Onlara âyetlerimiz okunduğunda dediler ki: **"Evet, duyduk! İstesek böylesini biz de söyleriz! Çünkü bunlar, geçmişlerin masallarından başka bir şey değildir!"**

32. Ve yine *(inkârcılar)* dedilerdi ki: **"Ey Allah! Bu (*Kur'an*), gerçekten senin katından gelmiş olan bir hak ise, ya üstümüze gökten taş yağdır yahut bize acı bir azap indir!"**

33. Sen onların arasında oldukça Allah onlara azap etmez. Ve onlar, bağışlanmalarını diledikçe de Allah onlara azap etmez.

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا اَوْلِيَاءَهُ اِنْ اَوْلِيَاؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اِلٰى
جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللّٰهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى
لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا
اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

34. **Fakat Allah** *(şu durumda)* **onlara niçin azap etmesin ki! Çünkü onlar Mescid-i Haram**'ın sâhipliğine lâyık olmadıkları halde, insanları **Mescid-i Haram**'dan alıkoyuyorlar! Oysa ki onun sahipliğine ancak, Allah'ın emir ve yasaklarına titizlikle uyanlar *(müttakîler)* lâyıktırlar. Ama onların pek çoğu bunu bilmezler.

35. Onlar *(o derece azıttılar ki)*, **Ka'be**'de, dua *(ve namaz)* yerine ıslık çalıyor ve alkış tutuyorlar! Bunun için onlara: **"İnkârınız sebebiyle tadın azabı!"** dedik *(de Bedir'de bellerini kıran bir darbe indirdik)*.

36. İnkâr edenler, mallarını, insanları Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar ve harcamaya da devam edecekler. Fakat bu, onlar için bir yürek yarası olacak ve sonunda yenilgiye uğrayacaklardır. Çâre yok kâfirler cehenneme doldurulacaklardır.

37. Böylece Allah, murdarı temizden ayıracak ve murdar olanları bir biri üstüne yığıp Cehenneme tıkacaktır. İşte onlar, her şeylerini kaybedecek olanlardır.

38. Eğer *(Allah'a ortak koşup müslümanlarla savaşmaktan)* vazgeçerlerse, geçmişte yaptıklarının bağışlanacağını, direnmeye devam ederlerse öncekilerin başlarına gelenlerin onların da başına geleceğini, *(nitekim de gelmeye başladığını)* kâfir olanlara söyle!

39. Artık, **fitne** *(inançlarından ötürü insanlar üzerindeki baskı)* kalkıncaya ve insanlar dinde / Allah'a kullukta tamamen özgür oluncaya kadar, onlarla *(saldırgan, baskıcı, dayatmacı kâfirlerle)* savaşın! Eğer vazgeçerlerse, hiç şüphesiz ki Allah, onların ne yapacaklarını görüp durandır.

40. Eğer onlar yanaşmayıp yüz çevirirlerse bilin ki, sizin dostunuz Allah'tır. Allah, ne güzel dost, ne güzel yardımcıdır.

وَاعْلَمُوا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ اِنْ
كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ
الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ اِذْ اَنْتُمْ
بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ
اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ
لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ
بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ
اَرٰيكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ سَلَّمَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَاِذْ
يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فٖٓي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فٖٓي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا لَقِيتُمْ
فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

41. Eğer Allah'a ve iki ordunun karşılaşıp eğri ile doğrunun / hak ile batılın ayırt edildiği gün *(olan Bedir)*de **Kulumuz**'a indirdiğimiz *(yardım, mûcize ve âyetler)*e inanıyorsanız biliniz ki, aldığınız savaş ganimetlerinin **beşte biri**, Allah'a ve Peygamber'ine âit olup, Peygamber'in yakınları, yetimler, yoksullar ve yolda kalmış olan yolcu ve misâfirler içindir. Allah her şeye gücü yetendir.

42. Hani sizler *(Bedir'de)*, vâdi'nin *(Medine'ye)* yakın olan bu yamacındaydınız; onlar da *(Medine'ye)* uzak olan karşı yamacında idiler. *(peşine düştüğünüz)* **Kervan** ise, tâ aşağılarınızda *(sâhil yolunda)* idi! Şayet onlarla *(burada savaşmak üzere)* sözleşseydiniz, böylesine denk getiremezdiniz! Fakat, *(küfürde direnip)* ölecek olan açıkça ölsün, *(iman edip)* yaşayacak olan da açıkça yaşasın *(ve her iki taraf da delilleri görsün)* diye Allah, kesinlikle meydana gelecek olan bir işi gerçekleştirmek için böyle yapmıştı. Allah, her şeyi hakkıyla işiten ve bilendir.

43. Hatırla ki Allah sana onları rüyanda az gösteriyordu. Eğer sana onları çok gösterseydi, korku ve yılgınlığa düşer ve savaş konusunda aranızda anlaşmazlık çıkardı. Fakat Allah, *(sizi böyle bir durumdan)* selâmete çıkardı; çünkü **O**, göğüslerde olanı bilendir.

44. Onlarla karşılaştığınızda ise, sizin gözünüzde onları, onların gözünde de sizi azaltıyordu! Çünkü Allah, meydana gelecek olan bir işi bitirmek / gerçekleştirmek istiyordu ve sonunda bütün işler Allah'ta sonuçlanacaktı.

45. Ey iman edenler! Herhangi bir düşman birliğiyle karşılaştığınız zaman direnin ve Allah'ı çok anın; işte o zaman ancak kurtuluşa / murada erersiniz.

وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَٓاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَاِذْ زَيَّنَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَاِنّ۪ي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَٓاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلٰى
عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِنْكُمْ اِنّ۪ٓي اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ
اِنّ۪ٓي اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَٓاءِ د۪ينُهُمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ
تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذ۪ينَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَاَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَر۪يقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
اَيْد۪يكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

46. Allah'a ve Peygamberine itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Yoksa yılgınlığa düşersiniz ve rüzgârınızı / gücünüzü kaybedersiniz. Ve sabrediniz; şüphesiz ki Allah sabredenlerle beraberdir.

47. İnsanların gözlerini kamaştıran bir gösteriş içinde ve çalım satarak, *(sizinle savaşmak üzere)* yurtlarından çıkıp gelen kimseler gibi olmayın. Onlar, başkalarını Allah yolundan alıkoymaya çalışıyorlardı. Oysa Allah, onların tüm yapıp ettiklerini kuşatmış bulunuyordu.

48. Hani Şeytan onlara yaptıklarını hoş göstermiş ve: **"Bugün sizi insanlar içinde yenecek kimse yoktur; ben de sizin arkanızdayım!"** demişti. Fakat, daha iki ordu birbiriyle karşılaşmak üzere gözükür gözükmez, tabanları üzeri gerisin geri dönmüş ve demişti ki: **"Ben sizden uzağım / sizinle ilgimi kestim! Çünkü ben, sizin görmediklerinizi görüyorum! Allah'tan korkuyorum. Allah, azabı çok çetin olandır."**

49. O vakit, münâfıklar ve yüreklerinde hastalık bulunanlar *(mü'minler hakkında)* demişlerdi ki: **"Bu adamları, dinleri aldattı / onları yanlış yola sürükledi!"** Oysa ki, her kim Allah'a dayanıp güvenirse, bilmelidir ki, Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.

50. Meleklerin, kâfirlerin yüzlerine ve enselerine vurarak canlarını alışlarını ve: **"Tadın şimdi yangın azabını!"** deyişlerini bir görseydin!

51. **"Bu, kendi ellerinizle yapıp ettiklerinizin karşılığıdır. Yoksa Allah kullarına asla zulmetmez!"**

52. Tıpkı, Allah'ın âyetlerini tanımayıp inkâr ettikleri için, günahları sebebiyle Allah'ın kıskıvrak yakaladığı **Firavun Oğulları**'yla, onlardan öncekilerin durumları gibi ki, Allah, hiç şüphesiz gücü sonsuz, azabı dayanılmazdır!

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى
يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌۙ ﴿٥٣﴾ كَدَاْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَاَغْرَقْنَا اٰلَ فِرْعَوْنَۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾
اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَۚ
﴿٥٥﴾ اَلَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ
بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ
خِيَانَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَٓاءٍۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَٓائِنِينَۚ ﴿٥٨﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُواۜ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾
وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ
بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْۚ لَا تَعْلَمُونَهُمْۚ
اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْۜ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يُوَفَّ
اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ
فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

53. Bunun sebebi şudur: Eğer bir toplum kendi durumunu, *(isyanlarıyla)* bozup değiştirmezse, Allah onlara verdiği nimeti / üstünlüğü, değiştirmez! Allah her şeyi hakkıyla duyan ve bilendir.

54. Tıpkı, Rablerinin âyetlerini yalan saydıkları için günahları sebebiyle helâk ettiğimiz ve suda boğduğumuz **Firavun Oğulları**'yla, onlardan öncekilerin durumları gibi ki, helâk edilen o toplumların hepsi de zâlim idiler!

55. Allah katında *(yeryüzündeki)* canlıların en kötüsü, *(bilip durdukları halde hakkı)* kabul etmeyen / inanmayan haktanımaz *(saldırgan)* kâfirlerdir.

56. Onlar, kendilerinden defalarca söz alıp antlaşma yaptığın halde, her defasında verdikleri sözü hiç çekinmeden / sorumsuzca bozarlar.

57. O halde savaşta ele geçirdiğinde onlara öyle bir darbe vur ki, bu geride kalanları da darmadağın etsin ve onlar da akıllanıp ibret alsın!

58. Eğer bir topluluğun antlaşmayı bozup hıyanet etmesinden kuşku ve endişe duyarsan, sen de antlaşmayı sona erdirdiğini açıkça yüzlerine bildir ***(sakın salt şüpheyle, antlaşmalı bir topluluğa haberleri yokken baskın yapma).*** Çünkü Allah, hıyanet edenleri sevmez!

59. Haktanımaz kâfirler, bize üstün geleceklerini ve elimizden kaçıp kurtulacaklarını sanmasınlar! Onlar bizi asla âciz bırakamaz / elimizden kaçıp kurtulamazlar!

60. Düşmanlarınıza karşı her türlü kuvveti hazırlayın ve beslemek üzere atlar bağlayın! Böylece, Allah'ın ve sizin düşmanlarınızı ve Allah'ın bilip de sizin bilmediğiniz daha nicelerini korkutup yıldırın! Allah yolunda ne harcarsanız, size haksızlığa uğratılmadan hiç eksiksiz ödenir.

61. Eğer onlar barışa yanaşırlarsa, sen de barışa yanaş ve Allah'a dayan! Çünkü O, her şeyi işiten ve bilendir.

سُورَةُ الْأَنْفَالِ — الْجُزْءُ الْعَاشِرُ

وَاِنْ يُر۪يدُٓوا اَنْ يَخْدَعُوكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُۜ هُوَ الَّذ۪ٓي اَيَّدَكَ
بِنَصْرِه۪ وَبِالْمُؤْمِن۪ينَۙ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْۜ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِي
الْاَرْضِ جَم۪يعاً مَٓا اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْۜ
اِنَّهُ عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٣﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِن۪ينَ عَلَى الْقِتَالِۜ
اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفاً مِنَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ ف۪يكُمْ
ضَعْفاًۜ فَاِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُٓوا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّابِر۪ينَ
﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ لَهُٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِي
الْاَرْضِۜ تُر۪يدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَاۗ وَاللّٰهُ يُر۪يدُ الْاٰخِرَةَۜ وَاللّٰهُ
عَز۪يزٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ
ف۪يمَٓا اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ
حَلَالاً طَيِّباًۘ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٦٩﴾

62. Eğer seni aldatmaya kalkarlarsa, Allah sana yeter *(ve bir şekilde onların hilelerini bozar)*! Çünkü **O**, hep yardımıyla ve inananlar ile seni desteklemiştir!

63. Ve **O**, mü'minlerin gönüllerini birbirlerine ısındırmıştır. Şayet sen, yeryüzündeki her şeyi harcasaydın, yine de onların kalplerini birbirlerine ısındıramazdın! Ama Allah, aralarını uzlaştırdı onların! Çünkü **O**, her şeye güç yetiren ve her şeyi yerli yerince yapandır.

64. Ey Peygamber! Allah sana da, sana uyan mü'minlere de yeter!

65. Ey Peygamber! Mü'minleri savaşa özendir! Çünkü, sizden sabreden **yirmi kişi**, kâfirlerden **iki yüz kişi**'yi yener ve sizden **yüz kişi**, kâfirlerin **bin**'ine üstün gelir! Çünkü haktanımaz *(ve de saldırgan)* kâfirler, bilinçsiz anlayışsız bir topluluktur.

66. Allah sizde bir zayıflık olduğunu bildiği için, *(savaştaki)* yükümlülüğünüzü hafifletti! Şimdi artık sizden sabreden **yüz** kişi, onların **ikiyüz**'üne yeter. Sizden **bin** kişi, Allah'ın izniyle onların **iki bin**'ine galip gelir! Ve Allah, sabredenlerle beraberdir.

67. Bir peygamberin, yeryüzünde *(haktanımaz saldırgan kâfirleri)* sindirip darmadağın etmeden esir alması doğru değildir. Siz, geçici dünya menfaatini istiyorsunuz; fakat Allah, *(sizin için)* âhiret nimetini istiyor! Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.

68. *(ganimetleri size helal kılacağı yahut Bedir savaşına katılanların her türlü günahlarını affedeceği konusunda)* Allah'ın, öncesinden bir hükmü / yazgısı olmasaydı, *(esir ettiklerinizden)* aldığınız fidyeden dolayı size ağır bir azap çarpardı!

69. Ama artık, ganimet olarak aldıklarınızı helâl ü hoş olarak yeyin ve Allah'a karşı görevlerinizde titiz olun. Allah'ın, günahları çok bağışlayan ve kullarına çok acıyan olduğunu bilin.

الجزء العاشر — سورة الأنفال

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ ف۪ٓي اَيْد۪يكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓى اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ ف۪ي
قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّٓا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُر۪يدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ
فَاَمْكَنَ مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ اٰوَوْا
وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَلَمْ
يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُواۚ وَاِنِ
اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدّ۪ينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ م۪يثَاقٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍۜ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ
وَفَسَادٌ كَب۪يرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا ف۪ي سَب۪يلِ
اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ اٰوَوْا وَنَصَرُٓوا اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۜ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَر۪يمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُو۬لٰٓئِكَ مِنْكُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
اَوْلٰى بِبَعْضٍ ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَل۪يمٌ ﴿٧٥﴾

70. Ey Peygamber! *(İslâm'a düşman olmadıklarını söyleyerek, fidye vermekten muaf tutulmalarını isteyen)* elinizdeki esirlere de ki: **"Eğer Allah, kalplerinizde bir hayır görüyorsa, sizden alınandan daha hayırlısını ileride size verir ve günahlarınızı da bağışlar. Allah çok bağışlayan, çok acıyandır."**

71. Eğer onlar *(böylelikle)* sana *(hile ve)* hâinlik düşünüyorlarsa, bundan önce de Allah'a hâinlik etmişlerdi; ama *(görüyorsunuz ki)* Allah onları elinize düşürdü. Allah her şeyi bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.

72. İman etmiş olup da hicret eden, malları ve canları ile Allah yolunda cihad edenlerle, onlara yurtlarında yer gösterip yardım edenler birbirlerinin dostları / velileridir. İman ettikleri halde hicret etmeyen mü'minler üzerinde sizin, onlar hicret etmedikçe bir velâyetiniz *(onları koruma yükümlülük ve sorumluluğunuz)* yoktur. Fakat onlar sizden dinleri konusunda yardım isterlerse, aranızda antlaşma bulunan bir topluluğa karşı olmaksızın onlara yardım edin. Allah ne yaparsanız görüp durandır.

73. İnkâr edenler de birbirlerinin dostları / velileri / yardımcılarıdır. Eğer *(mü'minler olarak)* siz bunu *(aranızdaki birliktelik ve velâyetin gereğini)* yapmazsanız, yeryüzünde hem bir fitne / kargaşa çıkar, hem de büyük bir bozulma olur!

74. *(en başta)* İman edip hicret eden ve Allah yolunda cihad eden kimselerle, onlara yurtlarında yer gösterip yardım edenler var ya, işte onlar gerçek mü'minlerdir. Onlar için, hem bir bağışlanma, hem de değerli bir rızık vardır.

75. Daha sonra *(Hudeybiye barış antlaşmasının ardından)* iman edip hicret eden ve sizlerle birlikte cihad edenler de sizdendir. Fakat şu var ki, aralarında akrabalık bağı bulunan mü'minler, Allah'ın hükmüne / kitabına göre, birbirlerine, *(aralarında akrabalık bağı bulunmayan mü'minlere göre)* daha yakındırlar *(dolayısıyla ancak akraba olan mü'minler birbirlerine mirasçıdırlar)*. Şüphesiz ki Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

الجزء العاشر — سورة التوبة

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بَرَٓاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ١
فَس۪يحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَاَنَّ
اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِر۪ينَ ٢ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ
الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَر۪ٓيءٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ وَرَسُولُهُ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَل۪يمٍ ٣ اِلَّا الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ ثُمَّ
لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّٓوا اِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّق۪ينَ ٤ فَاِذَا انْسَلَخَ
الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِك۪ينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ
وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَب۪يلَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ٥
وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِك۪ينَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ
كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ٦

9. TEVBE SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 129 Ayettir.

1. Bu, antlaşmalı olduğunuz müşriklere, kendileriyle ilişkilerin kesildiğine dâir **Allah** ve **Rasûlü**'nden bir uyarı / bir ültimatomdur:

2. **"Yeryüzünde dört ay daha,** *(dilediğiniz şekilde)* **dolaşın; fakat Allah'ı asla âciz bırakamayacağınızı / O'nun hükmünden kurtulamayacağınızı ve de Allah'ın kâfirleri rezil edeceğini bilin!"**

3. Büyük **hac günü**'nde Allah ve Peygamberi'nden bütün insanlara bir duyurudur: **"Allah ve Elçisi, müşriklerle tüm ilişkileri kesmiştir. Eğer tevbe edip vazgeçerseniz, kendi hayrınızadır. Yok eğer yüz çevirirseniz, bilesiniz ki, Allah'ı asla aciz bırakamaz / O'nun hükmünden kaçıp kurtulamazsınız. Sen kâfirleri acı bir azapla müjdele!"**

4. Ancak, sizinle antlaşma yapıp da, antlaşmalarını tam olarak yerine getirip hiçbir aksaklık çıkarmamış ve sizin aleyhinize hiç kimseye destek vermemiş olan müşrikler bunun dışındadır. Onlarla olan antlaşmalarınızın süresini tamamlayın. Çünkü Allah, emir ve yasaklarına muhalefet etmekten sakınıp sorumluluk bilinci taşıyanları *(müttakîleri)* sever.

5. **Yasaklı bu dört ay** geçer geçmez *(saldırgan)* müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları tutuklayın, kıstırıp-kuşatın ve her yerde onların peşlerinde olun / onlara pusu kurun. Eğer tevbe edip vazgeçerler, namazı dosdoğru kılıp *(mâlî yükümlülükleri olan)* zekâtı verirlerse, onları bırakın. Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

6. Eğer *(savaş hâlinde bulunduğunuz)* müşriklerden biri, senden korunma / sığınma isteğinde bulunursa, ona korunma / sığınma hakkı ver ki, **Allah'ın sözü**'nü dinlesin *(ve hakkı inceleyip anlama fırsatı bulsun)*. Daha sonra onu, güven içinde olabileceği yere *(ülkesine)* kadar ulaştır. Onlar, *(Allah'ın dini ve hak ile batıl konusunda)* bilgiden yoksun bir topluluk oldukları için böyle yapmalısınız.

الجزء العاشر — سورة التوبة

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُولِه۪ٓ
اِلَّا الَّذ۪ينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۚ فَمَا اسْتَقَامُوا
لَكُمْ فَاسْتَق۪يمُوا لَهُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّق۪ينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ
وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا ف۪يكُمْ اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ
يُرْضُونَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوبُهُمْۚ وَاَكْثَرُهُمْ
فَاسِقُونَۚ ﴿٨﴾ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَل۪يلًا فَصَدُّوا
عَنْ سَب۪يلِه۪ۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ
ف۪ي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةًۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾
فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدّ۪ينِۜ وَنُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَاِنْ
نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا ف۪ي د۪ينِكُمْ
فَقَاتِلُٓوا اَئِمَّةَ الْكُفْرِۙ اِنَّهُمْ لَٓا اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ
﴿١٢﴾ اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُٓوا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُ۫كُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۜ اَتَخْشَوْنَهُمْۚ
فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٣﴾

7. Allah'tan başkalarına tanrılık yakıştıran *(ve her defasında antlaşmalarını bozan)* o *(saldırgan)* müşriklerin, Allah ve Rasûlü katında nasıl bir ahitleri olabilir ki?! Fakat **Mescid-i Haram** yakınında kendileriyle antlaşma yaptıklarınız bundan müstesnadır. Onlar size karşı dürüst davrandıkları sürece, siz de onlara karşı dürüst davranın. Çünkü Allah, emir ve yasaklarına aykırı hareket etmekten çekinerek sorumluluk duygusu taşıyanları *(müttakîleri)* sever.

8. Öyleleriyle *(Allah ve Peygamberinin)* nasıl antlaşmaları olabilir ki, onlar güçleri yettiği takdirde sizin ne akrabalığınızı, ne de antlaşmanızı gözetirler! Dilleriyle sizi hoşnut ederler ama kalpleri buna yanaşmaz. Onların çoğu, buyruktan çıkmış / sınır tanımaz kâfir *(fâsık)*lardır.

9. Onlar, az bir menfaat karşılığında Allah'ın âyetlerini sattılar da, *(insanları)* Allah'ın yolundan çevirdiler. Onların yapmakta oldukları ne kötü bir iştir.

10. Onlar bir mü'minin ne akrabalığını, ne de antlaşmalı olduğunu gözetirler! Onlar, *(başkalarının haklarını çiğneyen)* saldırganlardır.

11. Eğer onlar tevbe edip *(küfür ve saldırganlıktan vazgeçerek)* namaz kılar ve zekât verirlerse, o zaman dinde kardeşlerinizdirler. Gerçekleri bilip anlayacak bir topluma âyetleri *(böyle)* açık ve anlaşılır kılıyoruz.

12. Eğer söz verdikten sonra yeminlerini / antlaşmalarını bozarlar ve dininize dil uzatır / saldırırlarsa, küfrün öncüleriyle savaşın. Çünkü onların yeminlerine / antlaşmalarına itibar edilmez. Ola ki böylelikle vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozan, Peygamberi yurdundan çıkarmaya yeltenen, dahası size ilk saldırıyı başlatan bir toplulukla savaşmayacak mısınız?! Yoksa onlardan korkuyor musunuz?! Eğer inanmış iman etmişseniz, öncelikle Allah'tan korkup ona saygı duymalısınız.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْد۪يكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ
وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِن۪ينَۙ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْۜ
وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ
حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذ۪ينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِه۪ وَلَا الْمُؤْمِن۪ينَ وَل۪يجَةًۜ
وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِك۪ينَ اَنْ يَعْمُرُوا
مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِد۪ينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْۚ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ
وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُو۬لٰٓئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَد۪ينَ
﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَٓاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ
اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِۜ لَا يَسْتَوُ۫نَ
عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَۢ ﴿١٩﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْۙ
اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿٢٠﴾

14. Onlarla savaş yapın da, sizin ellerinizle Allah onlara azap etsin, onları alçaltsın ve onlara karşı yardımıyla size zafer versin; böylelikle mü'minlerin yüreğine su serpsin!

15. Ve de mü'minlerin içlerindeki hıncı gidersin. Ve Allah, ancak dilediklerine *(hak ettiklerinden dolayı)* tevbe / küfür ve günahtan dönüş nasip eder. Ve Allah'tır her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyi yerli yerince yapan.

16. Allah, içinizden cihad edip de, yalnızca Allah'ı, Peygamberi ve mü'minleri sırdaş edinenleri ortaya çıkarmadan sizlerin bırakılacağınızı mı sandınız?! Allah, yapmakta olduğunuz her şeyden haberdardır.

17. Kendi küfürlerine kendileri tanık iken, müşriklerin Allah'ın mescitlerini onarmaları olacak şey değildir?! Onların bütün işleri boş ve geçersizdir ve kendileri de sonsuza dek ateştedir.

18. Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve âhiret gününe iman eden, namazlarını dosdoğru kılan, *(mâlî yükümlülükleri olan)* zekâtı veren ve Allah'tan başka kimseden korkup çekinmeyenler onarırlar. Doğru yolda olmaları umulanlar ancak onlardır!

19. Siz, "hacılara su veriyorlar ve **Mescid-i Haram**'ın bakımını üstleniyorlar" diye müşrikleri, Allah'a ve âhiret gününe iman eden ve Allah yolunda cihad eden mü'minlerle bir mi tutuyorsunuz?! Onlar Allah yanında bir değildirler! Doğrusu Allah, zâlim bir topluluğu doğru yola ulaştırmaz.

20. İman etmiş olup da hicret edenler ve mallarıyla canlarıyla Allah yolunda cihad edenler, Allah yanında derece bakımından daha yüksektirler. Ve kurtuluşa / murada erecek olanlar ancak onlardır!

الجزء العاشر — سورة التوبة

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُقِيمٌ ۙ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ
إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ
فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

21. Rableri onları, kendi katından bir rahmet, hoşnutluk ve içerisinde sonsuz dirlik bulunan cennetlerle müjdeliyor.

22. Onlar, sonsuza dek orada kalacaklardır. Hiç kuşkusuz, büyük mükâfat Allah katındadır.

23. Ey iman edenler! Eğer babalarınız ve kardeşleriniz küfrü imana tercih ettiler *(ve İslam toplumuna karşı saldırgan tutum içine girdilerse)*, onları dostlar / veliler / müttefikler edinmeyiniz. İçinizden kim onları dost / müttefik / veli edinirse, onlar zâlimlerdir.

24. De ki: Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, yakınlarınız, kazanıp biriktirdiğiniz mallarınız, kötü gitmesinden korktuğunuz ticaretiniz ve hoşunuza giden evleriniz eğer size Allah'tan, Rasûlü'nden ve Allah yolunda cihattan daha sevimli ise, bekleyin Allah emrini getirinceye kadar! Buyruk tanımaz *(fâsık-kâfir)* bir topluluğu Allah doğru yola eriştirmez!

25. Şüphesiz ki Allah size *(Bedir, Kureyza, Nadîr, Hayber gibi)* birçok olaylarda ve kalabalığınıza / sayınızın çokluğuna güvendiğiniz **Huneyn Günü**'nde yardım etti! O gün kalabalığınızın / sayıca çokluğunuzun size bir faydası olmadı ve bütün genişliğine rağmen yeryüzü size dar geldi. Sonra da dönüp kaçtınız!

26. Fakat sonrasında Allah, Peygamber'ine ve mü'minlere bir güven / iç huzuru *(sekînet)* verdi ve sizin görmediğiniz ordular göndererek haktanımaz kâfirleri azaba uğrattı. Çünkü kâfirlerin cezası oydu.

ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا
وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْن۪يكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ٓ
اِنْ شَٓاءَ اِنَّ اللّٰهَ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا
حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَد۪ينُونَ د۪ينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌۨ ابْنُ اللّٰهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَس۪يحُ ابْنُ اللّٰهِ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ
بِاَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِؤُ۫نَ قَوْلَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُٓوا اَحْبَارَهُمْ
وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَس۪يحَ ابْنَ
مَرْيَمَ وَمَٓا اُمِرُٓوا اِلَّا لِيَعْبُدُٓوا اِلٰهًا وَاحِدًا
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

27. Sonra bunun ardından Allah, *(kâfirlerden)* dilediğine tevbe / küfürden dönüş nasip edip tevbelerini kabul etti; şüphesiz ki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

28. Ey iman edenler! Allah'a eş / ortak tanıyan müşrikler **murdar**'dırlar! Onun için, bu yılki ziyaretlerinden sonra artık onlar **Mescid-i Haram**'a *(o halleriyle)* yaklaşmasınlar. Eğer *(onlar katılmayacakları için gelirinizin düşüp de)* yoksullaşmaktan korkuyorsanız, biliniz ki, Allah dilediği takdirde sizi kendi öz lûtfundan zenginleştirir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.

29. **Kitap Ehli**'nden Allah'a ve âhiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Rasûlü'nün yasakladıklarını yasak saymayan ve **hak din**'i din edinmeyen *(ve müslümanlara karşı saldırgan)* kimselerle, onlar boyunlarını büküp de kendi elleriyle cizyelerini *(vergilerini)* verinceye kadar savaşın!

30. *(Kitap Ehli'nden olup da savaşmanız gereken o bir kısım saldırgan)* Yahûdiler var ya, onlar: **"Üzeyir Allah'ın Oğlu'dur!"** dediler; Hıristiyanlar da: **"İsa Allah'ın Oğlu'dur!"** dediler. Bu, onların ağızlarından çıkan *(geçersiz)* sözleridir ve bu sözleriyle onlar, kendilerinden önceki kâfirlerin söylediklerıyle uyuşmaktadırlar. Allah onları kahretsin; nasıl da haktan çevriliyorlar?!

31. Onlar Allah'ın yanı sıra kendi din adamlarını ve de Meryem Oğlu İsa Mesih'i **Rab** edindiler! Halbuki onlara: **"İbadete lâyık tek tanrı olan ve kendisinden başka ilah bulunmayan Allah'a ibadet edin!"** diye emredilmişti! Allah, onların ileri sürdükleri her türlü ortaklık yakıştırmalarından uzaktır!

يُرِيدُونَ اَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّٓا
اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذٖٓى
اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدٖينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّٖينِ
كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُٓوا اِنَّ كَثٖيرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُونَ اَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ وَالَّذٖينَ
يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فٖى سَبٖيلِ
اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا
فٖى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا
عَشَرَ شَهْرًا فٖى كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ مِنْهَٓا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدّٖينُ الْقَيِّمُ فَلَا
تَظْلِمُوا فٖيهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكٖينَ كَٓافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَٓافَّةً وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقٖينَ ﴿٣٦﴾

32. Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Halbuki Allah buna asla razı değildir; kâfirler istemeseler de **O** nurunu tamamlayacaktır!

33. O Allah ki, **Peygamberi**'ni, doğru yolu göstermek ve müşrikler hoşlanmasalar da **Hak Din**'i tüm dinlere üstün kılmak için gönderdi.

34. Ey inananlar! **Yahudi** ve **Hıristiyan** din adamlarından birçoğu, haksız yere insanların mallarını yerler ve *(insanları)* Allah yolundan alıkorlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanları acı bir azapla müjdele!

35. O gün *(biriktirilip de hakkı verilmeyen altın, gümüş ve benzeri)* şeyler, cehennem ateşinde kızdırılıp onların alınlarına, böğürlerine ve sırtlarına basılacak ve şöyle denilecek: **"İşte bunlardı kendiniz için biriktirdikleriniz! Tadın şimdi kendiniz için biriktirdiklerinizi!"**

36. Şüphesiz ki Allah'ın katında **ayların sayısı**, gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısı / hükmü gereği **on iki**'dir. Bunların **dörd**'ü, *(savaşın yasak olduğu)* **haram aylar**'dır. Eğrilmemiş / dosdoğru olan din budur! Bu sebeple, o aylarla *(oynayarak ve onlarda değişiklikler yaparak)* kendinize zulmetmeyin. Ve Allah'a eş koşan *(saldırgan)* müşrikler sizin hepinizle nasıl savaşıyorlarsa, siz de onların hepsiyle savaşın! Fakat bilin ki, Allah, *(işlerinde aşırılıklardan)* sakınıp korunan ve de sorumluluk bilinciyle hareket edenler *(müttakîler)* ile beraberdir.

إِنَّمَا النَّسٖٓيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذٖينَ
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِؤُا
عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ
لَهُمْ سُٓوءُ اَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرٖينَ
﴿٣٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا مَا لَكُمْ اِذَا قٖيلَ لَكُمُ انْفِرُوا
فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرَضٖيتُمْ بِالْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي
الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلٖيلٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
اَلٖيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْـًٔا
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٣٩﴾ اِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ
نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذٖينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ
اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ
اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكٖينَتَهُ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهُ
بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذٖينَ كَفَرُوا
السُّفْلٰى وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٤٠﴾

37. Haram ayların yerlerini ileri ve geri alarak **değiştirmek**, ancak kâfirlikte ileri gitmektir. Bununla haktanımaz kâfirler doğru yoldan saptırılıyor / uzaklaştırılıyorlar. Onlar *(gûya)*, Allah'ın haram kıldığı sayıya uygun ve denk düşürmek için onu bir yıl helal, bir yıl haram sayıyorlar ve böylelikle Allah'ın haramını helâl yapıyorlar. Yapmakta oldukları kötü işler kendilerine çekici gelmektedir. Allah, inkâr eden bir topluluğu doğru yola ulaştırmaz.

38. Ey iman edenler! Ne oldu size de: **"Haydin Allah yolunda savaşa!"** denildiğinde, yere çakılıp kaldınız?! Yoksa âhiretten vazgeçip de dünya hayatına mı razı oldunuz?! Halbuki, dünya hayatının dirliği, âhiretin yanında çok önemsizdir!

39. Eğer savaşa çıkmaz / seferber olmazsanız, Allah size çok acı bir azap verir de yerinize başka bir kavim getirir; ama siz, Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsınız! Çünkü Allah her şeye gücü yetendir.

40. Eğer siz **O**'na *(Peygamber'e)* yardım etmezseniz, bilesiniz ki, Allah **O**'na kendisi yardım eder. Hatırlasanıza, haktanımaz kâfirler **O**'nu, yanındaki diğer kişiyle *(Ebûbekir ile)* birlikte memleketinden çıkarmışlardı da, ikisi birlikte mağaradalarken **O** yanındakine: **"Üzülme, Allah bizimledir!"** demişti ve ardından Allah ona güven *(sekinet)* indirmişti ve **O**'nu, sizin görmediğiniz ordularla destekleyip, kâfirlerin sözünü / inancını yerde süründürmüştü. Allah'ın sözü ise en yüksekteydi. Doğrusu Allah, her şeye gücü yeten ve her şeyi yerliyerince yapandır.

الجزء العاشر — سورة التوبة

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنْ
بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ
يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا
يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا
يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ
أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ
فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ
مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ
الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

41. Hangi durumda olursanız olun, *(iyi gününüzde de sıkıntılı zamanlarınızda da)* savaş için seferber olun; mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilirseniz bu sizin için en hayırlı olandır.

42. Eğer ganimeti elde etmek **kolay** ve gidilecek yol **yakın** olsaydı, *(yüreklerinde hastalık bulunanlar)* seninle birlikte gelirlerdi! Fakat onlara mesafe uzun / yolculuk sıkıntılı geldi! Onlar Allah'a yemin ederek ve kendilerini helâke sürükleyerek: **"Eğer gücümüz yetseydi, mutlaka sizinle çıkardık!"** diyeceklerdir. Allah biliyor ki, onlar yalancıların ta kendileridir.

43. Allah seni affetsin! Doğru söyleyenler sence belli olmadan ve yalan söyleyenleri öğrenmeden ne diye izin verdin onlara?!

44. Allah'a ve âhiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad edilecekken senden izin istemezler! Allah, emirlerine karşı gelmekten çekinen sorumluluk sahibi insanları *(müttakîleri)* çok iyi bilendir!

45. Senden ancak, Allah'a ve âhiret gününe inanmayıp yürekleri kuşkuya düşenler ve kuşkuları içinde bocalayıp duranlar *(görevden kaçmak için)* izin isterler!

46. Eğer onlar *(sizinle birlikte)* savaşa çıkmayı isteselerdi, elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların davranmalarını istemediği için, üzerlerine bir ağırlık vererek yerlerinde çakılıp kalmalarını sağladı ve kendilerine: **"Oturun kalın, kötürümler / koca karılar ile birlikte!"** denildi.

47. Gerçi sizinle birlikte çıksalardı, zararınızı artırmaktan başka da bir şey yapmazlardı ve sizi birbirinize düşürmek için aranıza geçimsizlik sokarlardı. Çünkü içinizde onları can kulağıyla dinleyecek olanlar vardır. Allah zalimleri / hâinleri biliyor!

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُورَ حَتّٰى
جَٓاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ ل۪ي وَلَا تَفْتِنّ۪يۜ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَقَطُواۜ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُح۪يطَةٌ بِالْكَافِر۪ينَ ﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُص۪يبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَٓا
اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ
يُص۪يبَنَٓا اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَاۚ هُوَ مَوْلٰينَاۚ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَٓا اِلَّٓا
اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِۜ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُص۪يبَكُمُ
اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِه۪ٓ اَوْ بِاَيْد۪ينَاۘ فَتَرَبَّصُٓوا اِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ
يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْۜ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِق۪ينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا
مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ اِلَّٓا اَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِه۪ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ
كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

48. Andolsun ki onlar, daha önce *(sen Medine'ye hicret ettiğinde)* de kargaşa çıkarmak istemişler ve sana karşı işler çevirmişlerdi; fakat sonunda onlar hoşlanmasalar da **hak** yerini bulmuş ve **Allah'ın emri** üstün gelmişti.

49. İçlerinde: **"Bana izin ver de başımı derde sokma!"** diyenler de var. Bilesin ki onlar kendi başlarını kendileri derde soktular! Şüphesiz ki cehennem, kâfirleri her taraftan kuşatmış bulunuyor.

50. Sen bir iyiliğe erdiğinde bu onları üzer; başına bir musibet geldiğinde ise: **"Biz önceden tedbirimizi almıştık!"** diyerek, sevinç içinde dönerler.

51. De ki: **"Başımıza Allah'ın yazdığından başkası gelmez! O'dur bizim sahibimiz / koruyucumuz / mevlâmız! O halde mü'minler ancak Allah'a güvenip dayanmalıdırlar!"**

52. De ki onlara: **"Sizler bizim için iki iyilikten birini** *(zafer yahut şehitliği)* **beklemiyor musunuz?! Biz de sizin için, ya Allah tarafından ya da bizim ellerimizle bir azap bekliyoruz! Haydi bekleyedurun; biz de sizinle birlikte bekliyoruz!"**

53. De ki: "*(siz ey münafıklar)* **İster gönül rızasıyla verin, isterse gönülsüz ve zorla verin, yaptığınız hayırlar hiçbir zaman kabul edilmeyecektir. Çünkü siz artık, buyruktan / dinden çıkmış** *(fasık)* **bir toplumsunuz."**

54. Onların *(başkalarına yaptıkları)* harcamalarının kabul olunmasını engelleyen tek şey, Allah ve Rasûlünü tanımazlık ve inkârları, üşenerek namaz kılmaları ve mallarını gönülsüz vermeleridir.

الجزء العاشر — سورة التوبة

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ
وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَاً اَوْ مَغَارَاتٍ
اَوْ مُدَّخَلاً لَوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَاِنْ اُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَاِنْ لَمْ
يُعْطَوْا مِنْهَٓا اِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا مَٓا
اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْت۪ينَا اللّٰهُ مِنْ
فَضْلِه۪ وَرَسُولُهُٓ اِنَّٓا اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
لِلْفُقَرَٓاءِ وَالْمَسَاك۪ينِ وَالْعَامِل۪ينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِم۪ينَ وَف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّب۪يلِ
حزب ٤ فَر۪يضَةً مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمُ الَّذ۪ينَ
يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِن۪ينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذ۪ينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦١﴾

55. Onların ne malları ne de çocukları seni imrendirmesin! Çünkü Allah, malları ve çocuklarıyla sırf onlara dünya hayatında azap etmek istiyor ve onların kâfir olarak can vermelerini diliyor!

56. Onlar, sizden olduklarına dâir Allah'a yemin ederler; oysa ki asla sizden değildirler; fakat onlar korkularından ödleri kopan bir topluluktur!

57. Eğer onlar, sığınacak bir yer, saklanacak bir mağara, yahut da sokulacak bir delik bulsalardı, dolu dizgin kaçarak oraya saklanırlardı.

58. Onlardan, sadakalar / zekât malları konusunda seni *(adâletsiz bölüştürüyorsun diye)* eleştirenler var! Aslında onlar, kendilerine ondan verilseydi memnun olurlardı; verilmeyince öfke duyuyorlar!

59. Keşke onlar, Allah ve Rasûlünün kendilerine verdiğiyle râzı olsalardı da: **"Bize Allah yeter! Allah bize kendi öz lûtfundan bahşedecek ve Peygamberi de verecektir. Biz bütün umudumuzu Allah'a bağladık!"** deselerdi!

60. Sadakalar *(zekât malları)* ancak fakirlerin, yoksulların, sadaka görevlilerinin, kalpleri kazanılacakların, kölelikten kurtarılacakların, borçluların, Allah yolunda yapılacak çalışmaların ve yolda kalmışların hakkıdır; **bu, Allah'ın değişmez belirlemesidir.** Doğrusu Allah her şeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır.

61. Onlardan, Peygamber'i incitip de: **"O, her söyleneni dinleyen bir kulak'tır!"** diyenler vardır. De ki: **"Evet O, sizin için bir hayır kulağıdır! Allah'a iman eder, mü'minlere güvenip inanır ve içinizden iman edenlere bir rahmettir! Allah'ın Elçisi'ne eziyet edenlere çok acı bir azap vardır!"**

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْۚ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ اَحَقُّ
اَنْ يُرْضُوهُ اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّهُ
مَنْ يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَاۜ
ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ تُنَزَّلَ
عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْۜ قُلِ اسْتَهْزِؤُاۚ
اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُۜ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ
كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْۜ اِنْ نَعْفُ عَنْ طَٓائِفَةٍ مِنْكُمْ
نُعَذِّبْ طَٓائِفَةً بِاَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ اَلْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ اَيْدِيَهُمْۜ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْۜ
اِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَاۜ هِيَ
حَسْبُهُمْۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌۙ ﴿٦٨﴾

62. Onlar, gelip sizi hoşnut etmek için *(inandıklarına dair)* **Allah** adına ant içerler! Halbuki, bunlar eğer mü'min olsalardı, *(her şeyden önce)* Allah ve Rasûlü'nü razı etmeleri daha doğru olurdu!

63. Onlar hâlâ şunu bilmiyorlar mı: **Allah** ve **Rasûlü**'ne karşı çıkan bir kimse için, içerisinde ebedî kalacağı bir cehennem ateşi vardır. İşte bu, aşağılanmanın en büyüğüdür!

64. Münafıklar, kalplerinde gizlediklerini açıklayarak kendilerini ele verecek bir sûrenin inmesinden çekiniyorlar! Sen onlara de ki: **"Hele siz alay ededurun; Allah korktuğunuzu başınıza getirecektir!"**

65. Onlara *(niçin böyle yapıyorsunuz? diye)* sorarsanız: **"Sırf lâf olsun diye konuşuyor, öylesine eğleniyorduk!"** derler. Sen onlara de ki: **"Allah ile, âyetleriyle ve O'nun Elçisi'yle mi aranızda alay etmek üzere şakalaşıyordunuz?!"**

66. Boşuna mazeret getirmeyin; çünkü siz iman ettikten sonra dönüp kâfir oldunuz. İçinizden bir kısmınızı, *(küfür ve nifaklarından vazgeçtikleri için)* affetsek de, bir kısmınıza, (*bu*) suçlarına devam etmekte oldukları için azap edeceğiz.

67. Münafıkların erkekleri de kadınları da aynıdır; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkorlar ve ellerini yumar *(Allah yolunda harcamaktan kaçınır)*lar! Artık onlar Allah'ı unutmuşlar, Allah da onları unutmuştur. Münafıklar, hiç şüphesiz ki buyruktan / dinden çıkan *(fâsık)*lardır.

68. Allah, münafıkların erkeğine, kadınına ve hakkı örtbas eden bütün kâfirlere, içerisinde sonsuza dek kalacakları cehennem ateşini vaat etti; artık bu onlara yeter! Allah onlara lânet etmiş / üzerlerinden rahmeti kaldırmıştır. Onlar için sonsuz bir azap vardır!

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرَ اَمْوَالاً
وَاَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
خَاضُوا اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيمَ وَاَصْحَابِ
مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ
اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾
وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰٓئِكَ
سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ
اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

69. Nihayet siz de *(güç bakımından)* sizden öncekiler gibisiniz; hatta onlar, sizden daha güçlüydüler; malları ve çocukları sizden daha çoktu. Sizden öncekiler, nasıl kendi paylarına düşen kadar sefa sürdülerse, siz de kendi payınıza düşen kadar sefa sürmeye baktınız ve onlar gibi siz de *(batıla)* dalıp oyalandınız. Onların dünya ve ahiretle ilgili tüm yaptıkları boşa gitti ve tümüyle ziyan ettiler.

70. Bunlara, şu kendilerinden önce yaşayan **Nuh** kavminin, **Âd, Semûd** ve **İbrahim** kavminin, **Medyenliler**'in ve *(Lût'un ülkesi olan)* **Mü'tefikât**'ın haberleri ulaşmadı mı?! Elçileri onlara apaçık belgeler / mûcizeler ile gelmişti *(de onlar inanmadıkları için helâk edilmişlerdi)*! Allah onların hiçbirine zulmetmedi; fakat onlar hep kendilerine zulmettiler.

71. Erkeğiyle kadınıyla bütün mü'minler birbirlerinin dostları / velileridirler. İyiliği emrederler, kötülükten sakındırırlar, namazı aksatmadan dosdoğru kılarlar ve *(mâlî yükümlülükleri olan)* zekâtı verirler; Allah ve Rasûlüne boyun eğerler. İşte Allah onlara rahmetini indirecektir. Şüphesiz ki Allah, gücü önünde durulmayan ve de her şeyi yerli yerince yapandır.

72. Allah, inanmış erkeklere ve inanmış kadınlara, sonsuza dek kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler ve **sonsuzluk** *(adn)* bahçelerinde çok güzel **konutlar** vaat etmiştir. Bir de *(onlar için)* Allah'tan bir hoşnutluk vardır ki, hepsinden muhteşemdir! İşte büyük kurtuluş da odur.

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِق۪ينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ
وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَص۪يرُ ﴿٧٣﴾ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا
قَالُواۜ وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ
وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُواۚ وَمَا نَقَمُٓوا اِلَّٓا اَنْ اَغْنٰيهُمُ اللّٰهُ
وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِه۪ۚ فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْۚ وَاِنْ يَتَوَلَّوْا
يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَل۪يمًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ وَمَا لَهُمْ فِي
الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ
اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰينَا مِنْ فَضْلِه۪ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِح۪ينَ
﴿٧٥﴾ فَلَمَّٓا اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ بَخِلُوا بِه۪ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ
﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا ف۪ي قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَٓا
اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ اَلَمْ
يَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِۚ ﴿٧٨﴾ اَلَّذ۪ينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّع۪ينَ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ
فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذ۪ينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ
مِنْهُمْۜ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْۘ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٧٩﴾

73. Ey Peygamber! Kâfirler ve münâfıklarla savaş ve onlara karşı sert ve çetin ol. Onların varacakları yer cehennemdir; varılacak ne kötü bir yerdir orası.

74. **O sözü** söylemediklerine dâir Allah'a yemin ediyorlar! Halbuki onlar, andolsun ki **küfre götüren o söz**'ü söylediler ve **İslâm**'a girdikten sonra **kâfir** oldular. Ve onlar, gerçekleştiremedikleri bir işe *(Peygamber'e suikaste)* de yeltendiler. Halbuki, intikam almaya kalkmaları için, Allah ve Rasûlü'nün kendilerini, Allah'ın lûtfuyla zengin kılmasından *(onları, maddi-manevi bolluğa kavuşturmasından)* başka bir sebep yoktu! Eğer tevbe ederlerse, kendi haklarında daha hayırlıdır. Yok eğer yüz çevirirlerse, Allah onları hem dünya hem de âhirette çok acı bir azaba uğratacak ve yeryüzünde kendilerini koruyacak hiçbir dost ve yardımcı da bulunmayacaktır.

75. İçlerinden: "**Eğer Allah kendi lûtfundan bize verirse, ant olsun ki çokça sadaka verecek ve iyi** *(sâlih)* **kimselerden olacağız!**" diye, Allah'a söz verenler vardır.

76. Fakat Allah onlara öz lûtfundan verince, cimrileştiler; kaypaklık edip yüzçevirdiler.

77. Bunun sonucu olarak da Allah, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar devam edecek bir kaypaklığı / nifakı, Allah'a verdikleri sözden caydıkları ve ikiyüzlülük edip yalan söyledikleri için onların kalplerine yerleştirdi!

78. Bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizli hallerini ve fısıltıyla söyledikleri sözlerini de bilir. Allah, görünmezleri *(gaybı)* bilendir.

79. Mü'minlerden, içlerinden geldiği gibi yüklü miktarda sadaka verenleri, *(bunlar gösteriş yapıyorlar diye)* ayıplayanlar ve dişinden tırnağından artırdıkları azıcık şeylerini verenleri de, *(Allah'ın bunların bir avuç hurmasına mı ihtiyacı var diye)* alaya alanlar var ya, asıl Allah onları alaya almıştır. Onlar için çok acı bir azap vardır!

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْع۪ينَ
مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُٓوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ
ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَل۪يلًا وَلْيَبْكُوا كَث۪يرًا
جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَٓائِفَةٍ مِنْهُمْ
فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ
عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَض۪يتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِف۪ينَ
﴿٨٣﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ اَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِه۪
اِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا
تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا
فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَٓا اُنْزِلَتْ
سُورَةٌ اَنْ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ
اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِد۪ينَ ﴿٨٦﴾

80. Sen, ister onların bağışlanmalarını dile, istersen dileme; hattâ istersen onlar için yetmiş defa bağışlanma dile, Allah onları asla affetmeyecektir. Çünkü onlar, Allah ve Rasûlü'nü tanımadılar / inkâr ettiler. Oysa ki Allah, buyruktan / dinden çıkmış *(fâsık)* bir topluluğu asla doğru yola ulaştırmaz.

81. Mazeretleri olmaksızın *(sefere katılmayıp)* geride kalanlar, **Allah'ın Elçisi**'nin ardından *(kötürümler ve kocakarılar gibi)* oturup kalmış olduklarından dolayı sevindiler; Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihad etmek istemediler ve: **"Bu sıcakta yola çıkmayın!"** dediler. Sen onlara de ki: **"Cehennem ateşi daha sıcaktır!"** Keşke anlayabilselerdi!

82. Artık onlar, işlemekte / kazanmakta oldukları günahlarının cezası olarak, az gülsünler, çok ağlasınlar!

83. Allah seni seferden döndürüp de, onlardan seninle birlikte *(bundan sonra)* savaşa çıkmak için senden izin isteyen bir toplulukla karşılaştırırsa de ki: **"Bundan böyle benimle birlikte asla sefere çıkamayacak ve benimle birlikte hiçbir düşmanla savaşamayacaksınız! Çünkü siz, baştan oturmayı seçtiniz; artık geride kalan** *(kadınlar / sakat)***larla birlikte oturun!"**

84. Bundan böyle, onlardan ölen hiç kimsenin namazını kılma ve kabri başında durma! Çünkü onlar, Allah'ı ve Rasûlünü tanımayıp inkâr ettiler ve itaatten / dinden çıkmış *(fâsık)* kimseler olarak öldüler.

85. Onların ne malları ne de çocukları seni imrendirmesin! Çünkü Allah, malları ve çocuklarıyla, sırf onlara dünya hayatında azap etmek istiyor ve onların kâfir olarak can vermelerini diliyor!

86. **"Allah'a iman edin ve O'nun Peygamberi'yle birlikte cihada çıkın!"** diyen bir sûre indiği zaman, içlerinden gücü yeten zenginler *(sıvışmak için)* derhal senden izin isterler ve: **"Bizi bırak da, geride kalan** *(kadın ve sakat)***larla birlikte kalalım!"** derler.

سُورَةُ التَّوْبَةِ — الْجُزْءُ الْعَاشِرُ

رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
جَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
﴿٨٩﴾ وَجَٓاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ
الَّذِينَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَٓاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى
وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا
لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللّٰهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ اِذَا مَٓا اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ
لَٓا اَجِدُ مَٓا اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِيَٓاءُ رَضُوا بِاَنْ يَكُونُوا مَعَ
الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

87. Geride kalan kadınlarla *(ve mazeretleri sebebiyle savaşa çıkamayanlarla)* birlikte olmaya razı oldular da kalpleri mühürlendi; artık onlar anlamazlar!

88. Fakat Peygamber ve **O**'nunla birlikte olanlar, mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler! İşte tüm hayırlar onlarındır ve umduklarına ulaşıp korktuklarından kurtulanlar da ancak onlardır.

89. Allah onlara sonsuza dek kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük kurtuluş budur!

90. Göçebe *(bedevî)* Araplar*(dan mazereti olanlar)*, kendilerine izin verilsin diye geldiler; Allah'a ve Peygamberi'ne yalan söyleyen kaypaklar / iki yüzlüler ise hiç gelmeyip oturdular! Onlardan haktanımaz kâfirlere, yakında can yakan bir azap vardır.

91. Allah'a ve Rasûlü'ne samimiyetle bağlı kalmaları şartıyla güçsüz ve hasta olanlara ve *(savaş hazırlığı için)* harcayacak bir şey bulamayanlara, *(savaşa katılmamalarından dolayı)* bir sorumluluk / bir günâh yoktur. Allah'a karşı görevlerini hakkıyla yerine getirenlerin *(muhsinlerin)* üstüne gidilmez / onlar ayıplanmaz! Çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

92. Binit istemek için sana geldiklerinde sen onlara: **"Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum!"** dediğin zaman *(savaş için)* harcayacak bir şey bulamamalarının üzüntüsüyle gözyaşı dökerek geri dönenlere de bir günah / sorumluluk / ayıplanma yoktur.

93. Günah / sorumluluk ancak, güçleri yerinde ve zengin oldukları halde *(sefere çıkmamak için)* senden izin kurtaranlaradır! Onlar, geride kalan kadınlar *(ve mazeretliler)* ile birlikte olmaya razı oldular ve Allah da kalplerini mühürledi; artık onlar *(ne ağır bir günah işlediklerinin)* farkında değildirler!

يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللّٰهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ
اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ
رِجْسٌ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ
اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ
اَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
عَلٰى رَسُولِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ
مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَٓائِرَ عَلَيْهِمْ
دَٓائِرَةُ السَّوْءِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ
مَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ
عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ اَلَٓا اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فٖى رَحْمَتِهٖ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

94. Siz savaştan dönüp de onlarla karşılaştığınızda, onlar size mazeret getireceklerdir. Onlara de ki: **"Mazeret getirmeyin; artık size inanmıyoruz! Çünkü Allah sizin durumunuzla ilgili olarak bize haberler verdi. Allah ve Rasûlü sizin** *(bundan sonra)* **yapacaklarınıza bakacak. Sonra da görünmez** *(gayp)* **ve görünür her şeyi Bilen'in huzuruna götürüleceksiniz; O size neler yaptığınızı haber verecek** *(ve hesabınızı soracak)*!"

95. Seferden sonra yanlarına döndüğünüz zaman, kendilerini hoş görmeniz için, Allah'a yemin ederek size özür beyan edeceklerdir! Yüz vermeyin onlara; çünkü onlar kirlenmişlerdir! Kazandıkları günahların karşılığı olarak varacakları yer cehennemdir!

96. Kendilerinden razı olmanız için size yeminler edeceklerdir! Fakat siz onlardan razı olsanız da, Allah, buyruktan / dinden çıkmış *(fâsık)* bir topluluktan asla razı olmayacaktır!

97. **Göçebe Araplar** *(bedevîler)*, küfürde ve kaypaklıkta *(nifakta)* çok ileridedirler ve Allah'ın Peygamberi'ne indirdiği hükümlerin sınırlarını tanımamaya çok yatkındırlar. Şüphesiz ki Allah, her şeyi en iyi bilen ve yerli yerince yapandır.

98. Göçebe *(bedevî)* Araplardan, *(Allah yolunda)* harcadıklarını ziyan sayan ve sizin başınıza felâketlerin gelmesini bekleyip duranlar vardır! Felâketlere kendileri uğrasınlar onlar! Şüphesiz ki Allah her şeyi işiten ve bilendir.

99. **Göçebe Araplar**'dan Allah'a ve âhiret gününe inanan, *(iyilik yolunda)* harcadıklarını Allah'a bir **yakınlık** ve Peygamber'in hayır duasına bir **vesile** sayanlar da vardır. Bilesiniz ki, onların harcadıkları, kendileri için *(Allah'a)* bir yakınlaşmadır. Allah onlara rahmet edecektir. Kuşkusuz Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

الجزء الحادي عشر — سورة التوبة

وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ اَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا
بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ
صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ
سَكَنٌ لَهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ
يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ
اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

100. **Muhacirler**'le **Ensar**'ın İslâm'a ilk girenlerinden ve *(dinde, cihatta)* onları güzel bir şekilde izleyenlerden Allah razı olmuştur; onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Onlar için Allah, içlerinde sonsuza dek kalacakları altlarından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu, büyük kurtuluştur.

101. Çevrenizdeki göçebe *(bedevî)* Araplardan münafıklar vardır. **Medîne**'de eğleşenler içinde de ileri derecede münafık olanlar vardır. Sen onları bilmemektesin ama biz onları biliyoruz. Onlara, *(birincisi dünyada katliam ve esaretler, diğeri de öldükten sonra kabirde olmak üzere)* iki kez azap edeceğiz; onlar bir de *(âhirette)* büyük bir azaba uğratılacaklardır.

102. Onların içerisinde bir de, iyi *(sâlih)* işleri ve kötü işleri birbirine karıştıran, fakat günahlarını da itiraf edenler vardır ki, Allah'ın onların tevbelerini kabul etmesi umulur! Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

103. Sen onların mallarından, onları temizleyip arındırmak ve geliştirmek için sadaka / zekât al! Ve onların iyiliğini iste / kendileri için dua et; çünkü senin duan onlar için sükûnet ve huzurdur. Allah her şeyi işiten ve bilendir.

104. Bilmiyorlar mı ki onlar, Allah kullarının tevbelerini kabul eder ve *(gönülden verdikleri)* sadakalarını alıp kabul eder! Bilmiyorlar mı ki onlar, Allah tevbeleri çok kabul eden ve sonsuz merhamet edendir?!

105. De ki: "**Siz çalışın; Allah yaptıklarınızı görecektir; Allah'ın Peygamberi ve mü'minler de göreceklerdir! Sonra sizler, görünmez** *(gayp)* **ve görünür herşeyi Bilen'in huzuruna götürüleceksiniz de O, size yapmakta olduklarınızı bir bir haber verecek** *(ve sizleri ödüllendirecek)***tir!**"

106. Bir de, işleri Allah'a kalmış olan başka bir topluluk daha vardır ki, onlara Allah ya *(kaypaklık ve nifaklarına devam edecekleri için)* azap edecek ya da *(düzelip ıslah olacakları için)* tövbelerini kabul edecektir! Doğrusu Allah her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَاِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ
اِنْ اَرَدْنَٓا اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾
لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ
اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ اَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ
اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ
هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
اِلَّٓا اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾
اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ
بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ
وَالْقُرْاٰنِ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

107. Bir de, sırf zarar vermek, küfre sebep olmak, mü'minlerin arasını açmak ve daha önce Allah ve Rasûlüne karşı savaşanlara bir gözetleme yeri yapmak için *(Mescid-i Dırar diye)* bir **mescid** inşa ederek: **"Biz bununla sadece iyilik yapmak istedik!"** diye yemin edenler vardır! Allah şahittir ki, onlar yalancıların ta kendileridir!

108. Sen orada hiçbir zaman namaza durma! Ta ilk gününden temelleri takvâ üzere inşa edilen bir mescitte *(Kuba Mescidinde)* namaz kılman daha yaraşır! Üstelik orada, temizlenip arınmayı çok seven erler / yiğitler vardır! Şüphesiz ki Allah, temizliği şiar edinip tertemiz olanları sever.

109. Yapısını / binasını Allah korkusu ve rızası üzerine yapan mı daha hayırlıdır, yoksa binasını, altını selin oyduğu uçuruma uzanan bir yar kenarına kurup, onunla birlikte cehenneme yuvarlanıp göçecek olan mı daha hayırlıdır?! Allah zâlim topluluğu asla doğruya ulaştırmaz!

110. Kurdukları bina, yürekleri parça parça olup da geberinceye dek içlerinde bir kuşku / kaypaklık kaynağı olarak kalacaktır. Allah her şeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır.

111. Gerçek şu ki Allah, mü'minlerden cennet karşılığında canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda çarpışırlar; öldürseler de, öldürülseler de bu, **Tevrat, İncil** ve **Kur'an**'da Allah'ın değişmez va'didir. Kim Allah'tan daha iyi sözünde durabilir?! Öyleyse, kutlu olsun size, yaptığınız sözleşmeniz! İşte bu, büyük kurtuluştur!

اَلتَّٓائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّٓائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِۜ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا
كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُٓوا اُو۫لِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا
عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَٓا اِيَّاهُۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ
مِنْهُۜ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَۜ
اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ يُحْيٖ وَيُمِيتُۜ وَمَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ
عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ
مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْۜ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌۙ ﴿١١٧﴾

112. Günahlarından uzaklaşan **tevbekârlar**, ibadetlerine devam eden **âbidler**, Allah'a övgülerde bulunan **hâmidler**, lezzetlerden uzaklaşarak oruç tutan **zâhidler**, rükû ve secdeleriyle Rablerine boyun eğenler, iyiliği emredip kötülüğü engelleyenler ve Allah'ın belirlediği sınırları aşmayanlar var ya *(ne mutlu onlara)*! O halde müjdele o mü'minleri!

113. Hiçbir Peygamber'e ve hiçbir mü'mine, yakınları da olsalar, cehennemlik oldukları anlaşıldıktan sonra **Allah'a ortak tanıyanlar** için bağışlanma dilemek yakışmaz.

114. **İbrahim**'in, babası için **bağışlanma dilemesi** de, sırf **O**'na vermiş olduğu bir sözden dolayı idi; fakat **O**'nun tam bir Allah düşmanı olduğu kendisince belli olduktan sonra, derhal **O**'ndan ilişiğini kesti. İbrahim çok içli / yufka yürekli ve de çok yumuşak, hoşgörülü idi.

115. Allah, bir topluluğu doğru yola ulaştırdıktan sonra, sakınıp tutunacakları şeyleri kendilerine bildirip açıklamadıkça sapıklığa düşürmez. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

116. Şüphesiz ki, göklerin ve yerin mülkü *(ve egemenliği)* Allah'ındır. **O** diriltir, **O** öldürür. Sizin için Allah'tan başka hiçbir koruyucu *(velî)* ve yardımcı yoktur.

117. Andolsun ki Allah, **Peygamberi**'ni ve zor zamanda **O**'nu izleyen **Muhacirler**'le **Ensar**'ı, içlerinden bir kısmının yürekleri az kalsın eğrilip yamulacakken, lûtfuyla kendisine yöneltip tevbelerini kabul etti. Doğrusu Allah, onlara çok şefkatli, çok merhametlidir.

الجزء الحادي عشر — سورة التوبة

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذ۪ينَ خُلِّفُواۜ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّٓوا اَنْ لَا مَلْجَاَ
مِنَ اللّٰهِ اِلَّٓا اِلَيْهِۜ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُواۜ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّح۪يمُ ﴿١١٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِق۪ينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَد۪ينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ
مِنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا
بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِه۪ۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُص۪يبُهُمْ ظَمَاٌ وَلَا
نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَؤُ۫نَ مَوْطِئًا
يَغ۪يظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
بِه۪ عَمَلٌ صَالِحٌۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَۙ ﴿١٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغ۪يرَةً وَلَا كَب۪يرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَٓافَّةًۜ فَلَوْ
لَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَٓائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدّ۪ينِ
وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُٓوا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

118. *(savaşa gitmeyenlerden)* Durumları ertelenen o **üç kişi**'ye gelince, koskoca yeryüzü onlara dar gelip de vicdanları onları şiddetle sıkınca ve Allah'tan başka sığınacakları hiçbir sığınağın olmadığını iyice anlayınca, Allah onları tevbede başarılı kılıp tevbelerini kabul etti. Çünkü Allah'tır ancak tevbeleri kabul eden ve **O**'dur ancak sonsuz merhametli olan!

119. O halde ey iman edenler, Allah'ın emir ve yasaklarına uygun hareket ederek korunun ve îmanlarını eylemleriyle doğrulayan kimseler *(sâdıklar)* ile beraber olun!

120. Gerek **Medîneliler**'in gerekse çevrelerindeki **göçebe** *(bedevî)* **Araplar**'ın, Allah'ın Rasûlü'nden geri durmaları ve kendi canlarının derdine düşerek Peygamber'le ilgilenmemeleri yakışmaz! Çünkü onlar ne zaman Allah yolunda bir **susuzluk**, bir **yorgunluk** ve bir **açlık** çekseler, kâfirleri korkutup öfkelendirecek **bir toprak parçası çiğneseler** ve düşmana karşı bir başarı sağlasalar, bu onlar için **yararlı** *(sâlih)* **bir amel** olarak yazılır. Çünkü Allah, *(kendisine ve insanlara karşı)* görevlerini en iyi şekilde yapanların *(muhsinlerin)* mükâfatını boşa götürmez.

121. Küçük olsun büyük olsun Allah yolunda herhangi bir harcama yaptıkları ve bir vadiden geçtikleri zaman, onlara sevapları yazılır. Doğrusu Allah onları, yaptıklarının en iyisiyle mükâfatlandırır.

122. Bununla beraber, *(ilim, cihat vb. şeyler için)* mü'minler toptan çıkıp gitmemelidirler! Fakat dinde derinleşmek ve geri döndüklerinde toplumlarını uyarıp sakındırmak için, her kesimden *(seçilmiş)* bir topluluk gitmelidir. Böylelikle / bu yolla onlar (*toplumları*), sakınır düzelirler.

الجزء الحادي عشر — سورة التوبة

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذ۪ينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا
ف۪يكُمْ غِلْظَةًۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّق۪ينَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَٓا
اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِه۪ٓ ا۪يمَانًاۚ فَاَمَّا
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ ا۪يمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا
الَّذ۪ينَ ف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ
وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ
ف۪ي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ
﴿١٢٦﴾ وَاِذَا مَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍۜ هَلْ
يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُواۜ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾ لَقَدْ جَٓاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
عَز۪يزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَر۪يصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِن۪ينَ رَؤُ۫فٌ
رَح۪يمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُۗ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظ۪يمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ يُونُسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعُ آيَاتٍ

123. Ey iman edenler! Çevrenizdeki *(saldırgan)* kâfirlerle savaşın; onlar sizde bir sertlik / çetinlik / aşılmazlık bulsunlar! Fakat dikkat edin ki Allah *(aşırılıklardan)* sakınanlarla beraberdir.

124. Bir sûre indiği zaman, o münafıkların içlerinden bazıları *(arkadaşlarına)* derler ki: **"Ayol, bu sizin hanginizin imanını artırdı?!"** Halbuki o, inananların imanlarını artırmıştır ve onlar müjdelenmişlerdir.

125. O âyetler, yüreklerinde hastalık / bozukluk bulunanların ise, murdarlıklarına murdarlık katmış ve onlar kâfir olarak ölüp gitmişlerdir!

126. Görmüyorlar mı ki onlar, her yıl bir veya iki defa başlarına musibetler gelerek sınanıyorlar?! Yine de tevbe etmiyor ve ibret almıyorlar!

127. Bir sûre indirildiğinde *(ve onların gizli işleri ortaya konduğunda)*: **"Sizi** *(o işi yaparken)* **birileri görmüş müydü?!"** diye *(kuşkuyla)* birbirlerine bakarlar; sonra da yine yüz çevirip giderler; çünkü onlar, anlamak istemeyen bir topluluktur; bu yüzden Allah onların yüreklerini burkmuş / tersine çevirmiştir!

128. Andolsun ki, size kendi içinizden bir **Elçi** geldi. Öyle bir elçi ki, sizin sıkıntıya düşmeniz **O**'nu üzer / **O**'na ağır gelir. **O** size çok düşkündür. **O**, inananlara sonsuz şefkat ve merhamet sahibidir.

129. Hâlâ yüz çevirip yan çizerlerse de ki: **"Bana Allah yeter. O'ndan başka kulluğa lâyık ilâh yoktur. Ben O'na güvenip dayandım. Ulu arşın sâhibidir O!"**

10. YÛNUS SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
109 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Râ** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*! İşte bunlar, **herşeyi yerli yerince ve sapasağlam olan** *(hikmet yüklü)* **Kitab**'ın âyetleridir!

2. **"İnsanları uyarsın ve iman edenlere Rableri katından itibarlı bir makamın olduğunu müjdelesin!"** diye, içlerinden bir er kişiye vahyetmemize insanlar şaştılar mı?! Kâfirler: **"Bu, basbayağı bir büyücüdür!"** deyip çıktılar.

3. Oysa ki Rabbiniz olan **Allah**, gökleri ve yeri **altı gün**'de yarattı; sonra işi yönetmek üzere **arş**'ına yükselip hükümran oldu. Hiç kimse, **O**'nun izni olmadıkça araya girip şefaat edemez! İşte Rabbiniz Allah budur! Öyleyse, sadece **O**'na kulluk edin! Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?!

4. Allah'ın değişmez bir va'di olarak sonuçta hepinizin dönüşü **O**'nadır! Yaratmayı ilk kez **O** gerçekleştirmektedir; sonra, iman edip doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanları adil / eksiksiz bir şekilde mükâfatlandırmak için tekrar yaratacaktır. Kâfirlere gelince, haktanımazlıkları / hakkı örtbas etmeleri sebebiyle, onlara kaynar sudan bir içecek ve çok acı bir azap vardır.

5. Güneşi **ışık**, ayı ise **aydınlık** kılan, yılların sayısını bilesiniz ve zamanın hesabını yapasınız diye **ay** için duraklar belirleyen **O**'dur. Allah bunları, boşuna değil, gerçek bir amaç için yaratmıştır. **O**, düşünüp anlayan bir topluluk için âyetlerini açık ve anlaşılır kılıyor.

6. Geceyle gündüzün birbiri ardınca değişmesinde ve Allah'ın göklerle yerde yarattığı her şeyde, *(kötülüklerden)* koruyup sakınanlar *(müttakîler)* için, nice ibretler / işâretler vardır.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اٰيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ اُولٰٓئِكَ مَاْوٰيهُمُ
النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾
وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ
اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ
اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَاَنْ لَمْ
يَدْعُنَا اِلٰى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا
ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
خَلَائِفَ فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

7. Bize kavuşmayı ummayan, dünya hayatına razı olup ona bel bağlayan ve âyetlerimizi umursamayanlara gelince:

8. Kendi kazanmakta oldukları *(kötü)* işler sebebiyle, onların sığınacakları yer ateştir.

9. İman edip doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanlara gelince, Rableri onları, imanları sebebiyle altlarında ırmaklar akan **nîmet dolu cennetler**'e kavuşturacaktır.

10. Orada onlar, dua / ibadet / yakarış olarak *(sadece)*: **"Allah'ım, sen her türlü noksanlıklardan uzaksın** *(sübhânekallâhumme)***!"** derler. Buna karşılık onlara: **"Esenlik içinde olasınız / selam size!"** diye cevap verilir ve onların dualarının sonu ise şöyle olur: **"Her türlü övgü, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır** *(Elhamdü lillahi Rabbi'l-Âlemîn)***!"**

11. Eğer Allah insanlara, onların iyiliklerinin karşılığını almakta acele ettikleri gibi, kötülüklerinin karşılığını vermede acele etseydi, hemen süreleri sona erdirilip işleri bitirilirdi. Fakat bize kavuşacaklarını ummayanları biz, *(sürelerini dolduruncaya dek)* bırakırız ve onlar taşkınlıkları içinde bocalar dururlar.

12. İnsanın başına bir musibet geldiğinde, gerek yatarken, gerek otururken, gerekse ayaktayken sürekli bize dua eder. Sıkıntısını kaldırdığımızda ise, sanki sıkıntısından dolayı bize hiç yalvarmamış gibi yürüyüp geçer gider! İşte o **ölçüsüz taşkınlar**'a, yaptıkları işler böyle süslü / çekici gösterilir.

13. Andolsun ki biz, sizden önceki kuşakları, zalimlik ettikleri zaman helâk ettik! Onlara elçileri açık belgelerle geldiler, ama onlar inanmadılar. İşte biz, günahkâr bir ulusu böyle cezalandırırız.

14. Sonra onların ardından sizi, bakalım neler yapacaksınız diye yeryüzünde onların yerine geçirdik / halifeler kıldık.

الجزء الحادي عشر — سورة يونس

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍۙ قَالَ الَّذٖينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَٓاءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَٓا اَوْ بَدِّلْهُۜ قُلْ مَا يَكُونُ لٖٓي
اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَٓائِ نَفْسٖيۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّۚ اِنّٖٓي
اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّٖي عَذَابَ يَوْمٍ عَظٖيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَٓا اَدْرٰيكُمْ بِهٖۘ فَقَدْ لَبِثْتُ
فٖيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهٖۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هٰٓؤُلَٓاءِ شُفَعَٓاؤُ۬نَا عِنْدَ اللّٰهِۜ قُلْ
اَتُنَبِّؤُ۫نَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِۜ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ
اِلَّٓا اُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُواۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فٖيمَا فٖيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ
لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖۚ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ
لِلّٰهِ فَانْتَظِرُواۚ اِنّٖي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرٖينَ ﴿٢٠﴾

15. Böyleyken, âyetlerimiz onlara apaçık deliller hâlinde okunduğunda, bize kavuşacaklarını ummayanlar dediler ki: **"Bize bundan başka bir Kur'an getir yahut O'nu değiştir!"** Onlara de ki: **"Benim O'nu kendiliğimden değiştirme yetkim / hakkım yoktur! Ben ancak bana vahy olunana uyarım. Eğer ben Rabbime karşı gelirsem, büyük bir günün azabından korkarım."**

16. De ki: **"Eğer Allah dilemeseydi ben O'nu size okumazdım ve Allah O'nu size bildirmezdi! Nitekim bundan önce aranızda bir ömür eğleştim *(benden böyle bir şey duydunuz mu)*; hiç düşünüp akletmez misiniz?!"**

17. Hiç yoktan Allah adına yalan uyduran yahut O'nun âyetlerini yalan sayandan daha zâlim kim olabilir?! Şüphesiz ki günaha batmış olan *(inkârcı)*lar, kurtuluşa ermez / başarıya ulaşmazlar.

18. Onlar, Allah'ı bırakıp, kendilerine ne zarar ne de fayda vermeyen şeylere tapıyorlar ve: **"Bunlar *(bizi Allah'a yaklaştıran)* bizim Allah katındaki aracılarımız / şefaatçilerimizdir!"** diyorlar. De ki: **"Siz Allah'a, göklerde ve yerde O'nun bilmediği bir şeyi mi bildiriyor / öğretiyorsunuz?!"** Hâşâ Allah, onların bu ortaklık yakıştırmalarından uzaktır.

19. İnsanlar başlangıçta, ***(tevhid üzere)*** tek bir ümmet iken, sonradan ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinin ***(insanların ecelleri gelinceye dek sınanacaklarına dâir)*** ezelden bir sözü olmasaydı, ***(inananlar kurtarılmak ve suçlular helâk edilmek suretiyle)*** aralarındaki ihtilâf hemen halledilir, işleri bitirilirdi.

20. Diyorlar ki: **"O'na Rabbinden bir mûcize indirilmeli değil miydi?!"** Sen de ki: **"Gayb ancak Allah'ındır** *(O dilerse mûcize indirir)*! **Bekleyin; ben de sizinle birlikte bekleyeceğim."**

وَاِذَٓا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فٖٓي
اٰيَاتِنَاۜ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًاۜ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾
هُوَ الَّذٖي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِۜ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِۚ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرٖيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَٓاءَتْهَا رٖيحٌ عَاصِفٌ
وَجَٓاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اُحٖيطَ بِهِمْۙ دَعَوُا
اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرٖينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّٓا اَنْجٰيهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّۜ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْۙ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾
اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَٓاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَٓاءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ
نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذَتِ
الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَٓا اَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَٓاۙ
اَتٰيهَٓا اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصٖيدًا كَاَنْ لَمْ تَغْنَ
بِالْاَمْسِۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ
يَدْعُٓوا اِلٰى دَارِ السَّلَامِۜ وَيَهْدٖي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٢٥﴾

21. Başlarına gelen bir sıkıntının ardından biz insanlara bir iyilik tattırdığımızda, hemen âyetlerimize karşı hileye / tuzağa başvururlar. Onlara de ki: **"Allah, en hızlı şekilde tuzak kuran** *(ve onu sahiplerinin ayaklarına dolaştıran)***dır. Şüphesiz ki kurmakta olduğunuz tuzakları,** *(görevli melek)* **elçilerimiz yazıyorlar."**

22. Karada-denizde sizi gezdiren **O**'dur! Nitekim gemilere bindiğinizde, insanlar iyi hoş bir rüzgârla sevinç içinde giderlerken, birdenbire bir fırtına kopar ve onları her taraflarından dev dalgalar sarar ve tam kuşatıldıklarını anladıkları bir sırada onlar: **"Andolsun ki, eğer bizi bundan kurtarırsan, nimetlerinin karşılığında üzerimize düşeni yerine getireceğiz** *(şükredeceğiz)***!"** diyerek, tüm kulluk ve egemenliği **Allah**'a has kılarak **O**'na yalvarırlar!

23. Fakat Rableri onları kurtarır kurtarmaz bir de bakarsın ki, hiç hakları olmadığı halde yeryüzünde hadlerini aşarlar! Fakat ey insanlar, bu azgınlığınız ancak kendinize zarardır. Dünyada sefa süredurun; fakat sonunda bize döneceksiniz ve yapmakta olduklarınızı size haber vereceğiz *(ve cezaya çarptıracağız)*.

24. Dünya hayatının durumu tıpkı, insanların ve hayvanların beslendikleri bitkilerin gökten indirdiğimiz yağmurla yeşerip sarmaş dolaş olması, sonra yeryüzünün ziynetlerini takınarak yemyeşil bezenmesi ve tam da sahiplerinin ürün alacaklarını sandıkları bir sırada geceleyin yahut gündüzün emrimiz ansızın gelerek, sanki dün hiç yokmuş gibi orasını kökünden biçmemiz gibidir! İşte, düşünen bir ulus için âyetlerimizi böyle açık ve anlaşılır kılıyoruz.

25. Allah, esenlik *(selamet)* yurduna *(cennet'e)* çağırır ve dilediklerini *(hak ettikleri için)* doğru yola iletir.

الجزء الحادي عشر — سورة يونس

لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ۜ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ ۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
كَسَبُوا السَّيِّـَٔاتِ جَزَٓاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۜ مَا لَهُمْ مِنَ
اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَٓا اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ۜ
اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَٓاؤُ۬كُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا
بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَٓاؤُ۬هُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ
تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَٓا اَسْلَفَتْ وَرُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ
وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ۜ فَسَيَقُولُونَ
اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا
بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ حَقَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُٓوا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

26. Allah'a ve insanlara karşı görevlerini **en güzel şekilde** yapanlara *(muhsinlere)*, **en güzel bir mükâfat** *(cennet)* ve yanısıra daha da **fazlası** *(Allah'ı görme)* vardır. Onların yüzlerini o gün ne bir karanlık, ne de bir utanç bürür! Onlar, içerisinde sonsuza dek kalmak üzere cennetliklerdir.

27. Kötülük / günah işleyenlere gelince, onlar da yaptıkları kadarıyla cezalandırılırlar! Yüzlerini utanç bürüyecektir ve kendilerini Allah'tan koruyacak kimseleri yoktur! Sanki yüzlerine gecenin karanlıkları yansımıştır! Onlar da, içerisinde sonsuza dek kalmak üzere cehennemliklerdir.

28. O gün hepsini huzurumuzda toplarız, sonra Allah'tan başkasına ilâhlık yakıştıranlara: **"Haydin, siz de Allah'a ortak koştuklarınız da yerlerinizi alınız!"** diyerek aralarını ayırırız. Allah'a ortak koşulanlar, *(ortak koşanlara)* şöyle derler: **"Siz gerçekte bize tapmıyordunuz!"**

29. **"Şimdi, sizinle bizim aramızda şâhit olarak Allah yeter! Doğrusu sizin** *(bize)* **ibadet ettiğinizden bizim haberimiz bile yoktu** *(ve bunu sizden biz istememiştik)*!"

30. İşte orada herkes, önceden *(dünyada)* ne yaptıysa görüp öğrenir ve insanlar gerçek **Mevlâ**'larına döndürülür. Artık uydurdukları tüm ilahlar onları terk edip gözden kaybolup gitmişlerdir.

31. Onlara sor: **"Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Hele o, işitme ve görmelerinizi size veren / onların gerçek sahibi kimdir? Kim ölüden diriyi ve diriden ölüyü çıkarmaktadır? Ve kimdir** *(evrendeki)* **işleri evirip çeviren?!"** Sana diyeceklerdir ki: **"Allah'tır!"** Sen de de ki: **"O halde** *(hâlâ Allah'a ortak koşmaktan)* **sakınmayacak mısınız?!"**

32. İşte Allah'tır sizin **gerçek** Rabbiniz / Sâhibiniz! Artık, hak'tan sonra **dalâletten / sapıklıktan** başka ne vardır?! Buna rağmen hâlâ nasıl yüz çevirirsiniz?!

33. Bunca delillere rağmen buyruktan çıkanlar / kâfirler *(fâsıklar)* hakkında Rabbinin hükmü şöyle gerçekleşmiştir: **"Artık onlar iman etmezler!"**

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُۜ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَٓائِكُمْ مَنْ يَهْدٓي
اِلَى الْحَقِّۜ قُلِ اللّٰهُ يَهْدٖي لِلْحَقِّۜ اَفَمَنْ يَهْدٓي اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ
اَمَّنْ لَا يَهِدّٓي اِلَّٓا اَنْ يُهْدٰىۚ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا
يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّاۜ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنٖي مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٖيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدٖيقَ الَّذٖي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصٖيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فٖيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٣٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِثْلِهٖ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٣٨﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحٖيطُوا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوٖيلُهُۜ كَذٰلِكَ
كَذَّبَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ ﴿٣٩﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهٖۜ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدٖينَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لٖي عَمَلٖي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْۚ
اَنْتُمْ بَرٖيۤـُٔونَ مِمَّٓا اَعْمَلُ وَاَنَا بَرٖيٓءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

34. De ki: **"Var mı sizin ortak koştuklarınız içinde yoktan vareden, sonra tekrar yaratacak olan?!"** De ki: **"Fakat Allah, yoktan yaratıyor ve *(ölümünüzden)* sonra da yine yaratacaktır! Artık hâlâ nasıl yüz çevirir / nereye gidersiniz?!"**

35. De ki: **"Var mı sizin *(Allah'a)* ortak koştuklarınızdan hakka götürebilen?!"** Ve de ki: **"Ama Allah hakka / doğruya ulaştırıyor! İmdi, hakkı gösterebilen mi, yoksa kendisine hak / doğru gösterilmedikçe kendi başına hakkı / doğruyu bulamayan mı kendisine uyulmaya daha lâyıktır?! Nasıl oluyor da böylesine düşünebiliyor / böylesine yargıda bulunabiliyorsunuz?!"**

36. Onların çoğu, ancak zan peşinde koşmaktadırlar. Hâlbuki zan, hiçbir şekilde hakkın yerini tutamaz! Şüphesiz ki Allah, onların her yaptıklarını bilendir.

37. Oysa ki bu **Kur'an**, Allah'tan bir vahiy olmaksızın meydana getirilebilecek / uydurulabilecek bir şey değildir! Fakat **O**, kendisinden önceki vahiyleri doğrulayan ve hakkında hiçbir kuşku bulunmaksızın **Âlemlerin Rabbi**'nden açıklanan bir **Kitap**'tır.

38. Yoksa onlar: **"O'nu kendisi uydurdu!"** mu diyorlar?! De ki: **"Öyle ise haydin, eğer iddianızda doğruysanız siz de Onun gibi bir sûre *(uydurup)* getirin! Hem de, Allah'tan başka çağırabileceğiniz herkesi çağırarak!"**

39. Hayır, onlar bilgisini kavrayamadıkları ve henüz sonucu / akıbeti kendilerine gelmemiş olan şeyi *(Kur'an'ın, meydana geleceğini bildirdiği haberleri)* yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı! Fakat bir bak, zâlimlerin sonu ne oldu!

40. Şu insanların kimi **O**'na *(Kur'an'a)* inanacak, kimi de inanmayacak! Rabbin, *(hidayeti hak etmeyen)* bozguncuları çok iyi bilendir.

41. Eğer yine de seni yalanlarlarsa de ki: **"Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız sizedir; siz benim yapacaklarımdan sorumlu değilsiniz; ben de sizin yapacaklarınızdan sorumlu değilim."**

42. İçlerinden bizzat *(karşında)* seni dinleyenler var! Eğer anlamıyorlarsa sen mi sağırlara işittireceksin?!

الجزء الحادي عشر — سورة يونس

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَۜ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ
﴿٤٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ
بَيْنَهُمْۜ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَٓاءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾
وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُولٌۚ فَاِذَا
جَٓاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَٓا اَمْلِكُ
لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌۜ اِذَا جَٓاءَ
اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ
اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ
﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهِۜ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِۚ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِؤُنَكَ اَحَقٌّ
هُوَۜ قُلْ اِي وَرَبِّي اِنَّهُ لَحَقٌّۚ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

43. İçlerinden bizzat *(karşında)* sana bakanlar var! Eğer görmüyorlarsa sen mi körlere doğru yolu göstereceksin?!

44. Şüphesiz ki Allah, hiçbir şekilde insanlara zulmetmez; fakat insanlar kendi kendilerine zulmederler.

45. Sanki gündüzün bir saati kadar *(dünyada)* eğleşmişlercesine onları *(diriltip huzurunda)* topladığı gün, birbirlerini tanıyıp bileceklerdir! Allah'ın huzuruna çıkacağını yalanlamış ve bu yüzden de doğru yolu tutmamış olanlar, artık *(o gün)* her şeylerini kaybetmişlerdir!

46. Onlara vaat ettiğimiz azabın bir kısmını, *(dünyadayken başlarına getirmek sûretiyle)* sana göstersek de, *(azabı onlara tattırmadan)* seni aralarından çekip alsak / hayatına son versek de, sonuçta onlar bize döndürüleceklerdir! Hem sonra Allah, onların bütün yaptıklarına tanık bulunuyor *(ve yapmakta olduklarının cezasını verecektir)*.

47. Her ümmetin *(dünyada kendilerine gerçekleri bildirmiş olan)* bir peygamberi vardır. Peygamberleri onlara *(hesap günü şâhitlik yapmak üzere)* geldiğinde, kendilerine hiçbir haksızlık yapılmadan haklarında hüküm verilir.

48. Onlar *(Peygamber'e ve mü'minlere)*: **"Eğer doğru söylüyorsanız, vaat edilen o azap ne zamandır?"** diye soruyorlar.

49. De ki: **"Allah dilemedikçe, ben kendime ne zarar ne de fayda verebilirim!"** Her ümmetin bir eceli vardır; ecelleri geldiğinde onlar ne bir saat geri bırakılırlar, ne de bir saat ileri alınırlar!

50. De ki onlara: **"Söyler misiniz, O'nun azabı size geceleyin uyurken yahut güpegündüz ansızın gelecek olsa, günâhkârlar bunun nesini ivediyle isteyip duruyorlar?!"**

51. **"Onun bir an önce gelmesini isteyip duran sizler, o geldiği zaman mı iman edeceksiniz?!"**

52. Sonra o zulmedenlere denilecek ki: **"Tadın şu sonu gelmez azabı! Şimdi işlemekte olduklarınızın karşılığından başka bir cezaya mı çarptırılacaksınız o gün?!"**

53. Sana soruyorlar: **"O** *(kıyamet)* **gerçek mi?!"** De ki: **"Evet, Rabbime yemin olsun ki o gerçek! Ve siz, bizi asla engelleyemeyecek / elimizden kaçıp kurtulamayacaksınız!"**

سُورَةُ يُونُسَ — الْجُزْءُ الْحَادِي عَشَرَ

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ وَاَسَرُّوا
النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَلَٓا اِنَّ
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَيُمٖيتُ
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَٓاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَٓاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنٖينَ
﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾
وَمَا ظَنُّ الَّذٖينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ
﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فٖي شَاْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفٖيضُونَ فٖيهِ وَمَا يَعْزُبُ
عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِ
وَلَٓا اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْبَرَ اِلَّا فٖي كِتَابٍ مُبٖينٍ ﴿٦١﴾

54. Zulmetmiş olan her bir *(inkârcı)* kimse, o gün yeryüzünde bulunan herşeye sahip olsa, kurtulmak için onu fidye olarak *ver(mek istey)ecektir*! Onlar azabı gördüklerinde, içlerinden büyük bir pişmanlık duyacaklardır. Fakat *(artık iş işten geçecek ve)* hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın haklarında hüküm verilecektir.
55. İyi bakın, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır! Haberiniz olsun, Allah ne vaat ettiyse, o kesin olacaktır! Fakat onların pek çoğu *(kendi faydalarına olanı)* bilmiyorlar.
56. **O**'dur dirilten ve öldüren! Ve sizler sonuçta **O**'na döndürüleceksiniz.
57. Ey insanlar! Size Rabbinizden bir öğüt ve yüreklerdeki dertlere bir şifa ve mü'minler için bir hidâyet ve rahmet *(olan Kur'an)* gelmiş bulunuyor!
58. De ki onlara: **"Allah'ın lûtfu** *(Kur'an)* **ve rahmeti** *(İslâm)* **ile sevinin!"** Sevinsinler onlar, çünkü bu, onların tüm biriktirdiklerinden hayırlıdır!
59. De ki: **"Baksanıza: Allah size ne rızıklar indirdi! Ama siz ondan** *(kafanıza göre)* **helaller ve haramlar türettiniz! Allah mı size izin verdi, yoksa Allah adına yalan mı uyduruyorsunuz?!"**
60. Kendi uydurduklarını Allah'a yakıştıranlar, kıyamet günü ne olacağını sanıyorlar?! Doğrusu Allah, insanlara *(helâlinden nimetler bahşederek ve tevbe etsinler diye de cezalarını erteliyerek)* çok lûtufkâr davranıyor. Fakat onların çoğu, bu nimetlere karşılık üzerlerine düşeni yapmıyor *(şükretmiyor)*lar!
61. Sen herhangi bir durumda bulunsan, Kur'an'dan herhangi bir şey okusan ve sizler herhangi bir iş yapsanız, daha siz o şeye girişir girişmez, üstünüzde size biz şahitizdir! Gökte ve yerde **zerre kadar bir şey** ve ondan daha küçük ve daha büyük **hiçbir şey** Rabbinden kaçmaz ve hepsi **Apaçık Kitap**'tadır!

اَلَٓا اِنَّ اَوْلِيَٓاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
٦٢ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٦٣ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦٤ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ
اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٥ اَلَٓا اِنَّ
لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ
الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَٓاءَ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ٦٦ هُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ٦٧ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا
سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
اِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ٦٨ قُلْ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ٦٩ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٧٠

62. Haberiniz olsun ki: Allah'ın velileri / dostları için ne *(gelecekten)* bir korku vardır, ne de onlar *(geçmişten)* üzüntü duyacaklardır.

63. Allah'ın dostları / velileri o kimselerdir ki, iman ederler ve Allah'ın emir ve yasaklarına uyarak korunurlar.

64. Dünya hayatında da âhirette de sevinç / müjde onlarındır; Allah'ın sözlerinde hiçbir değişiklik olmaz! İşte büyük kurtuluş odur.

65. Onların sözleri seni üzmesin! Üstünlük / izzet bütünüyle Allah'ındır! O herşeyi işiten, herşeyi bilendir.

66. Uyanın! Göklerde ve yerde kim *(ve ne)* varsa hepsi Allah'ındır! Allah'ı bırakıp da uydurdukları ortaklara yakaran ve çağıranlar, sırf zan peşindedirler! Sadece atıyorlar.

67. **O**'dur içerisinde durup dinlenesiniz diye geceyi ve aydınlığıyla *(size yol ve iş)* göstersin diye gündüzü yaratan! Şüphesiz ki bunda, işiten bir toplum için ibretler / işâretler vardır.

68. **"Allah çocuk edindi."** dediler! Hâşâ, bu **O**'na yaraşmaz ve buna muhtaç da değildir! Göklerde ve yerde olan her şey **O**'nundur! Bu konuda elinizde hiçbir delil yoktur! Hiç bilginiz olmayan şeyleri mi Allaha yakıştırıyorsunuz?!

69. De ki: **"Allah *(ve din)* adına yalan uyduranlar, kurtuluşa eremez / başarıya ulaşamazlar!"**

70. Sadece dünyada birazcık zevk ve sefa sürerler o kadar! Sonra dönüşleri bizedir! Daha sonra biz onlara, hakikatı örtbas ederek inkâr ettikleri için şiddetli azabı tattırırız!

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
مَقَامٖي وَتَذْكٖيرٖي بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُٓوا
اَمْرَكُمْ وَشُرَكَٓاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُٓوا
اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ
اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمٖينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَٓائِفَ وَاَغْرَقْنَا
الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرٖينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ
بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَٓاؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِ
الْمُعْتَدٖينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَمَلَا۬ئِهِ بِاٰيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمٖينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُٓوا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُبٖينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ
مُوسٰٓى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَكُمْ اَسِحْرٌ هٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ
﴿٧٧﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَا وَتَكُونَ
لَكُمَا الْكِبْرِيَٓاءُ فِي الْاَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنٖينَ ﴿٧٨﴾

71. Oku sen onlara **Nûh**'un haberini! Kavmine demişti ki: **"Ey benim ulusum! Eğer benim tutumum / duruşum ve Allah'ın âyetlerini hatırlatışım size ağır geliyorsa, bilesiniz ki ben Allah'a güvenip dayandım. Gücünüzü birleştirin, ortaklarınızı toplayın ve tavrınızda** *(bana karşı)* **herhangi bir belirsizlik kalmasın ve hakkımda ne yapacaksanız durmayın yapın."**

72. **"Eğer hâlâ yüz çevirecekseniz, ben sizden bir ücret istemedim; ücretimi Allah verecektir. Bana, Allah'a boyun eğenlerden** *(müslüman olanlardan)* **olmam emredildi."**

73. Yine de **O**'nu yalanladılar. Biz de **O**'nu, yanındakilerle birlikte gemiye alıp kurtardık ve onları kendilerinden öncekilerin yerine *(halifeler olarak)* geçirdik. Âyetlerimizi yalanlayanları ise suda boğduk. İmdi bir bak, uyarılıp da yola gelmeyenlerin sonu ne oldu?!

74. Sonra **Nuh**'un ardından birçok peygamber gönderdik; kavimlerine açık belgeler / mûcizelerle geldiler. Fakat daha önce yalanladıklarına bir türlü inanmadılar. Taşkınlığı alışkanlık edinenlerin kalplerini işte biz böyle mühürleriz!

75. Sonra onların ardından, **Mûsa** ile **Hârun**'u Firavun ve çevresindeki seçkinlere, belgelerimiz / mûcizelerimiz ile gönderdik; fakat kibirlenip yanaşmadılar. Çünkü onlar, günahlara dalmış *(inkârcı)* bir ulus idi.

76. Katımızdan onlara **hak** *(mûcizelerimiz)* gelince: **"Bu, apaçık bir büyüdür!"** deyip çıktılar.

77. Mûsa dedi ki: **"Size hak gelince nasıl böyle söylersiniz; büyü mü bu?! Büyücüler kurtuluşa ermez / başarıya ulaşmaz!"**

78. Dediler ki: **"Sen, atalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan bizi çevirmek ve ülkede gücün** *(devletin / iktidarın)* **ikinize âit olmasını sağlamak için mi geldin bize?! Biz ikinize de inanmayız!"**

79. Firavun: **"Ne kadar bilgiç / usta sihirbaz varsa getirin bana!"** dedi.

80. Sihirbazlar geldiklerinde, **Mûsa** onlara dedi ki: **"Koyun ortaya, ne koyacaksanız!"**

81. Onlar *(ellerindekileri)* attıklarında **Mûsa** dedi ki: **"Bu sizin yaptığınız büyüdür! Allah onu kesin yok edecektir. Çünkü Allah, bozguncuların işini yoluna koymaz."**

82. **"Ve günâha batmış olan** *(inkârcı)***lar istemeseler de Allah, sözleriyle / hükmüyle hakk'ı gerçekleştirerek üstün kılacaktır!"**

83. Sonuçta, **Firavun** ve **seçkinler**'in işkencesinden korktukları için, **Mûsa**'ya, *(Firavun)* kavminden bir avuç insan dışında kimse iman etmedi. Çünkü **Firavun**, ülkede gerçek bir zorba ve sayılı bir azgındı.

84. **Mûsa** dedi ki: **"Ey benim kavmim! Madem Allah'a iman ettiniz, o halde yalnız O'na güvenip dayanınız; eğer O'na gerçekten boyun eğenler** *(mü'minler / müslümanlar)* **iseniz!"**

85. Onlar dediler ki: **"Biz Allah'a dayandık! Ey Rabbimiz, bizi yenik düşürüp de, zâlimlere oyuncak / zâlimlerin sapıtmalarına vesile kılma!"**

86. **"Kâfir olan ulustan bizi rahmetinle kurtar!"**

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ
مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ
بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى
وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى
رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ
وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

87. Mûsa ve kardeşine şöyle vahyettik: **"Her ikiniz, Mısır'da halkınız için evler hazırlayın; evlerinizi kıble** *(mescit)* **yapın ve namazlarınızı** *(gizlice fakat)* **hiç aksatmadan düzgünce kılın. Ve** *(ey Mûsa)*, **mü'minleri** *(yakın bir zaferle)* **müjdele!"**

88. Mûsa dedi ki: **"Ey Rabbimiz! Firavun ve ileri gelenlerine sen, dünya hayatında refah ve servet verdin. Onlar bununla,** *(insanları)* **senin yolundan saptırıyorlar. Ey Rabbimiz, mallarını sil süpür onların ve yüreklerini kilitle; çünkü onlar,** *(öyle gözüküyor ki)*, **acı azabı görünceye kadar iman etmeyecekler!"**

الجزء الحادي عشر — سورة يونس

قَالَ قَدْ اُج۪يبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَق۪يمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَب۪يلَ
الَّذ۪ينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَاوَزْنَا بِبَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ الْبَحْرَ
فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًاۜ حَتّٰٓى اِذَٓا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُۙ
قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا الَّذ۪ٓي اٰمَنَتْ بِه۪ بَنُٓوا اِسْرَٓائ۪يلَ وَاَنَا۬
مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿٩٠﴾ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِد۪ينَ
﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجّ۪يكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةًۜ وَاِنَّ
كَث۪يرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَن۪ٓي
اِسْرَٓائ۪يلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِۚ فَمَا اخْتَلَفُوا
حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُۜ اِنَّ رَبَّكَ يَقْض۪ي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَاِنْ كُنْتَ ف۪ي شَكٍّ مِمَّٓا
اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذ۪ينَ يَقْرَؤُ۫نَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَۚ لَقَدْ
جَٓاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَر۪ينَۙ ﴿٩٤﴾ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الَّذ۪ينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ
﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَۙ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَٓاءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَل۪يمَ ﴿٩٧﴾

89. Buyurdu ki: **"İkinizin de duası / dileği kabul edildi. Doğru yolda olmaya devam edin; sakın** *(doğruyu)* **bilmeyenlerin yoluna uymayın!"**

90. **İsrail Oğulları**'nı denizden geçirdik; Firavun ve ordusu ise, onları yok etmek üzere peşlerine düşmüşlerdi *(ama denizde boğuldular)*. Firavun boğulurken dedi ki: **"Ben, İsrâil Oğullarının iman ettiği Tek Tanrı'ya iman ettim; ben artık** *(Allah'a teslim olan)* **müslümanlardanım!"**

91. *(biz ise O'na dedik ki)*: **"Şimdi mi** *(iman ediyorsun)*?! **Halbuki bundan önce sen isyan etmiştin ve** *(ülkede hak düzeni)* **bozmaya uğraşanlardandın!"**

92. **"Senden sonrakilere ibret olman için, bugün cesedini,** *(kaybolup gitmekten)* **kurtarıp koruyacağız! Gerçi insanlardan birçokları, yine de âyetlerimizi umursamayacaklardır."**

93. Andolsun ki biz **İsrâil Oğulları**'nı, *(kendilerine vaat edildiği üzere Mısır'a)* en güzel / en lâyık bir şekilde yerleştirdik ve onlara temiz-hoş nimetler / rızıklar verdik. Buna rağmen onlar, yine de kendilerine ilim / vahiy geldikten sonra ayrılığa düştüler! Şüphesiz ki Rabbin, şimdi birbirleriyle ayrışıp sürtüştükleri konuda *(aralarında kıyamet günü)* hükmünü verecektir.

94. Eğer sana indirdiğimiz vahiyden bir kuşkun olursa, senden önce **Kitab**'ı okuyan *(Kitap Ehli'nden bilgin)* kimselere sor! Şüphesiz, sana Rabbinin katından **hak** gelmiştir; o halde sakın kuşkuya düşenlerden olma!

95. Sakın ola Allah'ın âyetlerini yalan sayanlardan olma, yoksa her şeyini kaybedenlerden olursun!

96. Haklarında Rabbinin *(azap)* hükmünün gerçekleştiği kimseler, *(inatla direnecekleri için)* iman etmeyeceklerdir!

97. Onlar, kendilerine her türlü âyet / mûcize gelse de, acı azabı görmedikçe iman etmeyeceklerdir!

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَٓا اِيمَانُهَٓا اِلَّا قَوْمَ يُونُسَۜ لَمَّٓا
اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
اِلٰى حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ
جَمِيعًاۜ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا
كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ
وَمَا تُغْنِي الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ
يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْۜ قُلْ فَانْتَظِرُٓوا
اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا كَذٰلِكَۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ
اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَٓا اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِي يَتَوَفّٰيكُمْۚ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَۙ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًاۚ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا
يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

98. Keşke *(senden önce)* her bir memleket halkı *(azap kendilerine gelmek üzere iken)* tümden iman etselerdi de imanları kendilerine fayda verse / onları helâkten kurtarsa idi! Bundan ancak **Yûnus**'un kavmi müstesnadır. Doğrusu onlar *(geç kalmalarına rağmen, azabı gördüklerinde gönülden ve hep birden)* iman edince, biz dünya hayatında onları aşağılayacak olan azabı üzerlerinden kaldırdık ve bir vakte kadar daha onlara dünyada dirlik verdik.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde herkes iman ederdi! Şimdi sen, insanları **mü'min olsunlar** diye zorlayacak mısın?!

100. Allah'ın izni *(ve başarıya ulaştırması)* olmadan, *(akledip düşünmeyen)* hiç kimse iman etmez! Dolayısıyla Allah, düşünüp akletmeyenleri murdar bir azaba uğratır!

101. De ki: **"Bakınız, göklerde ve yerde** ***(ibret alınacak ve düşünülecek)*** **nice şeyler var! Fakat, âyetlerin / mûcizelerin ve de uyarıcıların, iman etmeyecek bir ulusa ne faydası olur?!"**

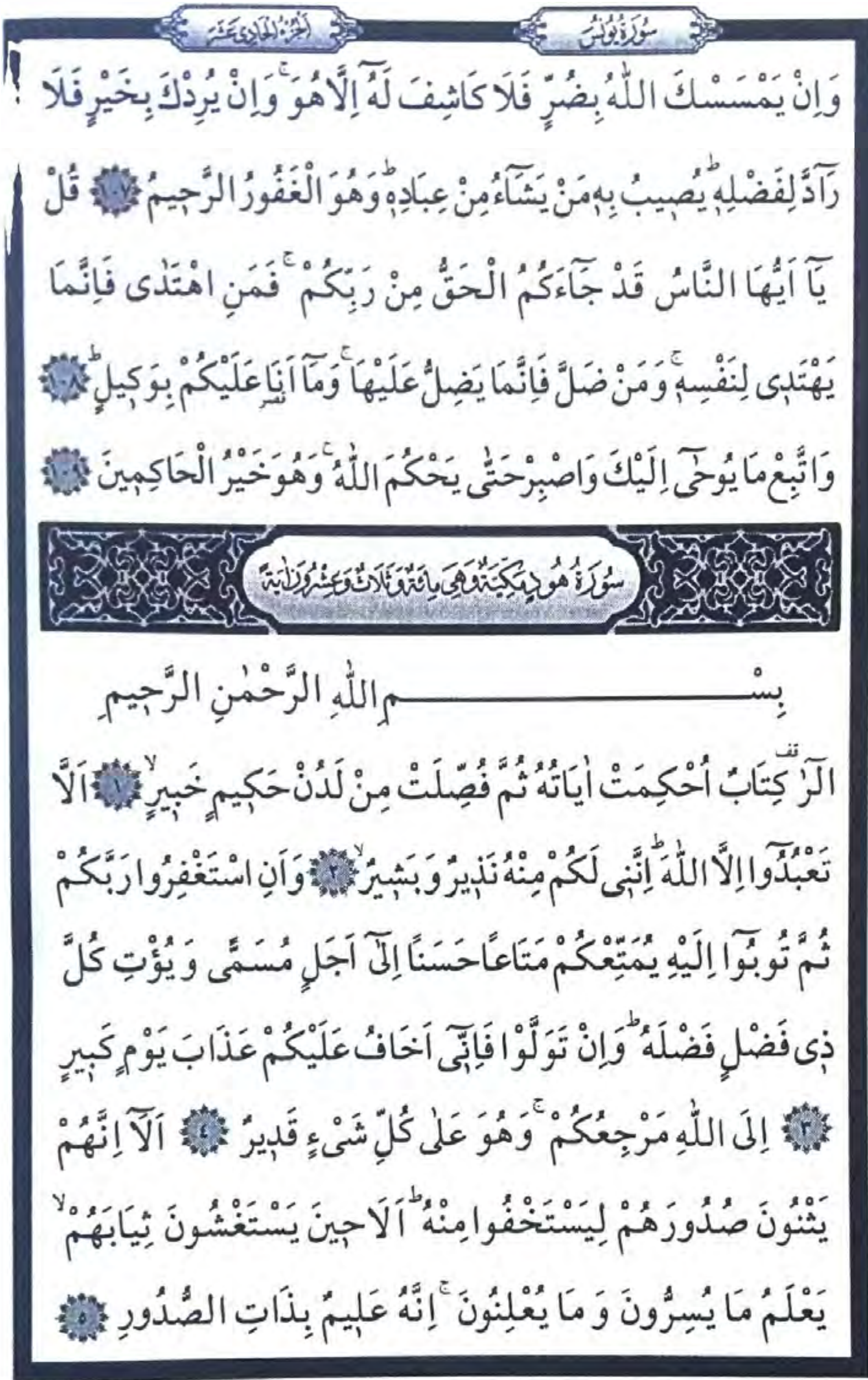
102. Onlar ancak, kendilerinden önce yaşayanların başlarına gelenlerin bir benzerini mi bekliyorlar?! O halde sen de ki: **"Öyleyse bekleyin! Ben de sizinle birlikte bekleyeceğim!"**

103. Sonrasında biz, elçilerimizi ve iman edenleri kurtarırız. Biz işte bu şekilde, üzerimize bir borç olarak mü'minleri kurtarırız.

104. De ki: **"Ey insanlar! Eğer benim dinimle ilgili bir tereddütünüz kuşkunuz varsa, bilesiniz ki ben, sizin Allah ile birlikte taptığınız şeylere tapmam! Ben ancak,** ***(size hayat verdiği gibi)*** **sizin hayatınızı sonlandıracak olan Allah'a kulluk ederim. Bana ancak** ***(O'na)*** **inanan mü'minlerden olmam emredildi."**

105. Ve yine bana emredildi ki: **"Yüzünü / yönünü / tüm varlığını, hiç eğrilip yamulmadan** ***(hanif olarak)*****, dine döndür ve sakın Allah'a eş koşanlardan olma!"**

106. Allah'ı bırakıp da, sana fayda ve zarar vermeyecek olan varlıklara çağırıp yakarma! Yoksa zalimlerden olursun.

107. Eğer **Allah** sana herhangi bir zarar verecek olsa, onu **O**'ndan başkası önleyemez ve eğer Allah sana bir hayır dileyecek olursa, onun iyiliğinin önüne de **O**'ndan başkası geçemez. **O**, iyiliğini, kullarından dilediğine ulaştırır. **Allah**, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir!

108. De ki: **"Ey insanlar! Size Rabbinizden hak gelmiştir. Artık kim doğru yolda olursa kendi yararına, kim de sapıtırsa kendi zararınadır! Ben sizin bekçiniz / kefiliniz değilim."**

109. Sana vahyedilene uy ve Allah *(seninle onlar arasındaki)* hükmünü verinceye kadar yılma! **O**'dur en iyi / en doğru hükmeden.

11. HÛD SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
123 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Râ** *(ve benzeri harflerden, alın size kendi dilinizden bir Kitap)*! Bu öyle bir **Kitap** ki, âyetleri *(hem söz hem anlam olarak)* kusursuz ve sapasağlam kılınmış, sonra her şeyi yerliyerince yapan ve her şeyden haberdar olan **Allah** katından açık ve anlaşılır kılınmıştır.

2. Şunun için ki: **"Allah'tan başkasına kulluk etmeyin ve benim size, Allah'tan hem bir uyarıcı hem de bir müjdeci olduğumu bilin!"**

3. **"Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na yönelin de, size belli bir süreye dek güzel bir dirlik versin ve** *(âhirette de)* **her hak sahibine hakkını fazlasıyla bahşetsin. Eğer dinlemeyip yüz çevirirseniz, ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım."**

4. **"Dönüşünüz Allah'adır ve her şeye güç yetiren ancak O'dur."**

5. Hayret ki, onlar **O**'ndan gizlenmek için göğüslerini eğip büküyor / siniyorlar! Halbuki Allah, giysilerine sarınıp büründüklerinde de onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilir! Şüphe yok ki **O**, göğüslerin sakladıklarını bilendir!

الجزء الثاني عشر — سورة هود

وَمَا مِنْ دَٓابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا ۜ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَٓاءِ
لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۜ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ
مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ
لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۜ اَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ۧ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَا
الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ ۚ اِنَّهُ لَيَؤُسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾
وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ نَعْمَٓاءَ بَعْدَ ضَرَّٓاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّـَٔاتُ عَنِّي ۜ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۙ ﴿١٠﴾ اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۜ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ وَضَٓائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ
اَنْ يَقُولُوا لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۜ
اِنَّمَٓا اَنْتَ نَذِيرٌ ۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

6. Yeryüzünde hareket eden *(sürünen yahut yürüyen)* hiçbir canlı yoktur ki, rızkı **Allah**'a âit olmasın! Hepsinin *(yaşarken)* nerede eğleşeceğini, *(öldüğünde)* nereye bırakılacağını *(defnedileceğini)* **O** bilir. Her şey **apaçık bir kitapta**'dır.

7. Hanginiz daha güzel iş yapacak diye, henüz **O**'nun **arş**'ı su üzerindeyken, gökleri ve yeri altı günde **O** yarattı! Şâyet sen onlara: **"Öldükten sonra yeniden diriltileceksiniz!"** desen, o hak-tanımaz kâfirler derler ki: **"Bu ancak apaçık bir büyü / bir aldatmacadır!"**

8. Biz azabı onlardan sayılı bir zaman için geciktirsek, *(hemen kuşku ve alayla)* derler ki: **"Nedir bunu durduran?!"** Fakat iyi bilsinler ki, azap, geldiği gün onlardan geri çevrilmeyecek ve alay ettikleri gerçek onları her yandan kuşatacaktır!

9. İnsanoğluna katımızdan bir rahmet tattırsak, sonra bunu ondan çekip alsak, hemen umudunu yitirir sonra da tam bir nankör kesilir.

10. Başına gelen bir sıkıntıdan sonra ona bolluk tattırsak: **"Gördünüz ya,** *(ne değerli biriyim ki)* **benden bütün kötülük ve sıkıntılar gitti!"** diyerek şımarır ve böbürlenir!

11. Hâlbuki *(sıkıntılara)* sabreden *(ve her durumda)* doğru ve yararlı iş *(sâlih amel)* yapanlar böyle değildir. Onlara, hem bir bağışlanma, hem de büyük bir mükâfat vardır.

12. **"O'na bir hazîne indirilmesi veya O'nunla birlikte bir meleğin gelmesi gerekmez miydi?!"** diyecekleri korkusuyla ve kalbine ağır geleceği için, sana vahyedilenlerin bazılarını, tebliğ etmekten vaz mı geçeceksin?! Hâlbuki sen ancak bir uyarıcısın! Her şeyin üstesinden gelecek olan ancak **Allah**'tır.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ
عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ
مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ
اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَٓاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلٰى
رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ اَلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

13. Yoksa onlar: **"O'nu** *(Kur'an'ı)* **kendisi meydana getirdi / uydurdu!"** mu diyorlar? Sen, de ki onlara: **"Mâdem öyle, eğer iddianızda samimi iseniz, siz de** *(Arapçayı çok iyi bilen kimseler olarak)* **O'nun sûreleri gibi uydurulmuş on sûre** *(!)* **getirin; hem de Allah'tan başka çağırabileceğiniz herkesi çağırarak!"**

14. Eğer onlar, bu önerinizi yerine getiremezlerse siz *(ey tüm insanlar)* bilesiniz ki, **O** *(Kur'an)* ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve **O**'ndan başka tanrı yoktur! **"Artık şimdi** *(Allah'a hakkıyla)* **teslim** *(olup, müslüman)* **olacak mısınız?"**

15. Her kim *(sadece)* dünya hayatını ve gösterişini ister *(yalnızca dünyayı düşünür ve onu yaşar)* ise, ona biz orada çalışmasının karşılığını hiç eksiksiz öderiz.

16. Fakat onlara âhirette **ateş**'ten başka karşılık yoktur! Dünyada yaptıkları her şey boştur ve yapmakta oldukları da geçersizdir.

17. **Bir kimse** ki, Rabbi'nden açık bir belge üzerinde bulunuyor ve o belgeyi *(ona)* Allah'tan bir şâhit *(olan vahiy meleği)* okuyor ve daha önce yine bir yol gösterici ve bir rahmet olan **Mûsa'nın Kitabı**'nı da o okumuştu; işte öyle bir kimse, *(yani Peygamber Muhammed, hiç karanlıklar içindeki kimse gibi olur mu)*?! İşte öyle kimseler ona *(Kur'an'a)* iman ederler! **Hakkı inkâr üzerine birleşmiş olan hizipler**'den **O**'na karşı çıkanlara gelince, onlara vaat edilen yer **ateş**'tir! Sakın senin **O**'ndan *(Kur'an'dan)* yana bir kuşkun olmasın; her ne kadar insanların çoğu **O**'na inanmayacak olsalar da **O**, şüphesiz ki Rabbinden gelen bir **Hak**'tır!

18. Durduk yerde / hiç yoktan Allah adına yalan uydurandan daha zâlim kim olabilir?! Onlar *(yarın)* Rablerinin huzurunda durdurulduklarında şâhitler gelip diyeceklerdir ki: **"Bunlar Rablerine yalan yakıştıranlardır!"** Unutmayın ki, Allah'ın lâneti *(Rableri adına yalan uyduran)* zâlimler üzerinedir!

19. Onlar, *(insanları)* **Allah yolu**'ndan alıkorlar ve *(halkın gözünde)* **O**'nu eğri göstermeye çalışırlar; âhireti de inkâr ederler.

الجزء الثاني عشر سورة هود

أُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَۢ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُۜ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ خَسِرُٓوا
اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَاَخْبَتُٓوا اِلٰى رَبِّهِمْۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِۚ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيرِ
وَالسَّمِيعِۜ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًاۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِٓ اِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾ اَنْ لَا تَعْبُدُٓوا اِلَّا
اللّٰهَۜ اِنِّٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَاُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرٰيكَ اِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرٰيكَ
اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِينَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ
عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَاٰتٰينِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْۜ اَنُلْزِمُكُمُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

20. Onlar yeryüzünde *(Allah'ı)* âciz bırakamayacaklar / O'na karşı gelemeyecekler ve kendilerini Allah'tan başka koruyacak kimseleri olmayacaktır. ***(kendilerine süre verildikçe daha da günah işleyecekler ve bu yüzden de)*** Azapları katlanacaktır. Çünkü onlar, hem *(gerçeği)* işitmeye tahammül etmiyorlardı, hem de ***(hakkı)*** görmüyorlardı!

21. Onlar ki, kendilerine yazık ettiler. Sonuçta, uydurdukları *(tanrılar)* kendilerini bırakarak kaybolup gittiler.

22. Hiç kuşkusuz, âhirette en büyük zarara onlar uğrayacaklardır.

23. İman edip doğru ve yararlı iş *(sâlih amel)* yapan ve Rablerine boyun eğenlere gelince, onlar cennetliklerdir ve orada sonsuza dek kalacaklardır.

24. Bu iki kesimin durumu tıpkı, **kör** ve **sağır** ile, **gören** ve **işiten**'in durumu gibidir! Bunlar hiç bir olur mu? Hâlâ düşünüp öğüt almaz mısınız?!

25. Andolsun ki, şunları söylesin diye **Nuh**'u kendi halkına gönderdik: **"Ben sizin için açık bir uyarıcıyım!"**

26. **"Allah'tan başkasına kulluk etmeyin! Evet, ben sizin için acı veren bir günün *(can yakan)* azabından korkuyorum!"**

27. Ulusunun önde gelen kâfirleri **O**'na dediler ki: **"Senin de ancak bizim gibi bir beşer olduğunu görüyoruz. İlk bakışta, sana ayak takımımız dışında kimsenin uymadığını görüyoruz! Ve yine görüyoruz ki, sizin bize bir üstünlüğünüz de yoktur! Hattâ, sizin yalancılar olduğunuzu düşünüyoruz!"**

28. Nuh dedi ki: "**Ey kavmim! Söylesenize, eğer ben Rabbimden açık bir belge üzere bulunuyorsam ve O bana katından bir rahmet *(peygamberlik)* vermiş de, ona karşı basiretleriniz körelmişse, istemediğiniz halde onu size zorla nasıl kabul ettirebiliriz?!"**

الجزء الثاني عشر — سورة هود

وَيَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًاۜ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَٓا اَنَا
بِطَارِدِ الَّذٖينَ اٰمَنُواۜ اِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلٰكِنّٖٓي اَرٰيكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنٖي مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُهُمْۜ اَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَٓا اَقُولُ لَكُمْ عِنْدٖي خَزَٓائِنُ اللّٰهِ وَلَٓا اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَٓا اَقُولُ اِنّٖي مَلَكٌ وَلَٓا اَقُولُ لِلَّذٖينَ تَزْدَرٖٓي اَعْيُنُكُمْ
لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًاۜ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فٖٓي اَنْفُسِهِمْۚ اِنّٖٓي اِذًا
لَمِنَ الظَّالِمٖينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا
فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقٖينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يَأْتٖيكُمْ
بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَٓاءَ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزٖينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحٖٓي
اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرٖيدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْۜ
هُوَ رَبُّكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَۜ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُۜ قُلْ اِنِ
افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ اِجْرَامٖي وَاَنَا۬ بَرٖٓيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَاُوحِيَ
اِلٰى نُوحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَۚ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
وَلَا تُخَاطِبْنٖي فِي الَّذٖينَ ظَلَمُواۚ اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

29. **"Ve ey kavmim! Ben sizden bunun karşılığında bir mal / ücret istemiyorum! Benim mükâfatımı Allah verecektir! İman edenleri de,** *(siz istediniz diye)* **yanımdan kovacak değilim; çünkü onlar Rablerine kavuşacaklar** *(ve durumlarını O değerlendirecek)***tir! Fakat görüyorum ki siz, bilgiden yoksun câhil bir topluluksunuz!"**

30. **"Ey benim kavmim! Şayet onları kovarsam, beni Allah'tan kim kurtarır; düşünmez misiniz?!"**

31. Ben size: **"Allah'ın hazineleri yanımdadır!"** yahut: **"Ben görünmeyenleri** *(gaybı)* **bilirim!"** yahut: **"Ben bir meleğim!"** demiyorum. Gözünüzde küçülttüğünüz o *(iman eden)* kimseler için: **"Allah bunlara hiçbir hayır vermeyecektir!"** diyemem; çünkü onların kalplerini en iyi Allah bilir! Yoksa ben zâlimlerden olurum!"

32. Onlar dediler ki: **"Ey Nuh! Bizimle tartıştın durdun ve tartışmayı çok ileri götürdün! Eğer doğru söyleyenlerdensen, bizi korkutup durduğun şu azabı artık başımıza getir de görelim!"**

33. Nuh dedi ki: **"Onu sizin başınıza dilerse Allah getirir; ama siz** *(o vakit)* **Allah'ı asla âciz bırakamaz / O'ndan kendinizi kurtaramazsınız."**

34. **"Ben size nasihat etmek istedimse de, eğer Allah** *(kendi tercihiniz sebebiyle)* **sizi azdırmak istiyorsa, benim nasihatimin size bir faydası olmaz! Sizin Rabbiniz O'dur ve siz O'na döndürüleceksiniz** *(ve hakkınızda âdil hükmü O verecektir)."*

35. **"O'nu** *(Kur'an'ı)* **kendisi uydurdu / oluşturdu!"** mu diyorlar?! De ki: **"Eğer O'nu ben uydurup oluşturduysam, günahı / vebali banadır; fakat ben sizin işlediğiniz günahlardan beriyim / uzağım!"**

36. **Nûh**'a *(tarafımızdan)* şöyle vahyolundu: **"Bilesin ki, artık kavminden** *(şu ana kadar sana)* **iman edenlerin dışında hiç kimse iman etmeyecektir. Öyleyse, onların yapmakta oldukları taşkınlıklara üzülme!"**

37. **"Artık, gözetimimiz altında ve vahyettiğimiz gibi gemiyi yap. Zâlimler için de sakın bana başvurma; çünkü onlar boğulacaklardır."**

سُورَةُ هُودٍ — الْجُزْءُ الثَّانِيَ عَشَرَ

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ
اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُق۪يمٌ ﴿٣٩﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ ف۪يهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا قَل۪يلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا ف۪يهَا
بِسْمِ اللّٰهِ مَجْر۪يهَا وَمُرْسٰيهَا اِنَّ رَبّ۪ي لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٤١﴾
وَهِيَ تَجْر۪ي بِهِمْ ف۪ي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
ف۪ي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ
سَاٰو۪ي اِلٰى جَبَلٍ يَعْصِمُن۪ي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ
اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَق۪ينَ
﴿٤٣﴾ وَق۪يلَ يَا اَرْضُ ابْلَع۪ي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ اَقْلِع۪ي وَغ۪يضَ
الْمَاءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَق۪يلَ بُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادٰى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْن۪ي
مِنْ اَهْل۪ي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحَاكِم۪ينَ ﴿٤٥﴾

38. **Nuh** gemiyi yapıyordu. Kavminin ilerigelenleri ise, yanına her uğradıklarında **O**'nunla alay ediyorlardı. **O** onlara dedi ki: **"Bizimle alay ediyorsanız, biz de *(yakında)*, sizin bizimle alay ettiğiniz gibi sizinle alay edeceğiz."**

39. **"Aşağılayıcı azabın kime ineceğini ve *(âhirette)* son bulmayacak olan azabın kimi vuracağını yakında bileceksiniz!"**

40. Nihayet emrimiz gelip de tandırlardan *(çukur yerlerden)* sular fışkırmaya başlayınca, **Nûh**'a dedik ki: **"Canlı türlerinden birer çifti ve ezelde haklarında hüküm verilenler dışındaki âile fertlerinin hepsini ve iman edenleri gemiye al!"** Gerçi **O**'nunla birlikte pek az iman eden vardı.

41. **Nuh** onlara dedi ki: **"Allah'ın adıyla yüzecek ve Allah'ın adıyla demirleyip duracak olan gemiye binin. Rabbim şüphesiz ki bağışlayan ve acıyandır."**

42. Gemi, içindekilerle birlikte dağlar gibi dalgalara karşı yüzerken, **Nuh** uzaktaki oğluna: **"Ey Oğlum! Bizimle birlikte sen de bin ve kâfirlerle birlikte olma!"** diye seslendi.

43. O dedi ki: **"Ben dağa tırmanırım; dağ beni suda boğulmaktan korur!"** dedi. Nuh cevap verdi: **"Bugün, Allah'ın emrinden, O'nun esirgedikleri dışında hiç kimseyi koruyacak yoktur.** Derken aralarına bir dalga girdi ve oğlu, batanların arasında boğuldu gitti.

44. Tarafımızdan: **"Ey yeryüzü, sen suyunu yut ve ey gökyüzü, sen de yağmurunu tut!"** denildi de, sular çekilmeye başladı. Artık iş bitirilmiş ***(zâlimlerin kökü kesilmiş)*** ve gemi **Cûdî** üzerinde oturmuştu. **"Yok olun!"** denilmişti zulüm işleyen topluluğa!

45. Ve **Nûh** Rabbine yakardı: **"Ey Rabbim! Oğlum benim âilemdendi; elbette ki senin va'din haktır ve sen hükmedenlerin en doğru hükmedenisin!"**

الجزء الثاني عشر — سورة هود

قَالَ يَا نُوحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْـَٔلْنِ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنّ۪ٓي اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٤٦﴾
قَالَ رَبِّ اِنّ۪ٓي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ ل۪ي بِه۪ عِلْمٌ وَاِلَّا
تَغْفِرْ ل۪ي وَتَرْحَمْن۪ٓي اَكُنْ مِنَ الْخَاسِر۪ينَ ﴿٤٧﴾ ق۪يلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ
بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَاُمَمٌ
سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ
الْغَيْبِ نُوح۪يهَٓا اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَٓا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هٰذَا فَاصْبِرْ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٩﴾ وَاِلٰى عَادٍ
اَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا
اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذ۪ي فَطَرَن۪ي اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُٓوا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَٓاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِم۪ينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِك۪ٓي اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥٣﴾

46. Rabbi dedi ki: **"Ey Nuh! O senin âilenden değildi; çünkü o, yaramaz / kötü bir iş yaptı! O halde bilmediğin şeyi benden isteme! Sana câhillerden olmamanı öğütlerim!"**

47. Bunun üzerine Nuh dedi ki: **"Ey Rabbim! Hakkında bilgi sahibi olmadığım bir şeyi senden istemekten sana sığınırım! Eğer sen beni esirgeyip bağışlamazsan, şüphesiz ki her şeyini kaybedenlerden olurum!"**

48. Ve denildi: **"Ey Nûh, beraberindeki ümmetlerle birlikte, bizden bir esenlik ve bereket içerisinde in! İleride** *(onların zürriyetlerinden)* **birtakım ümmetlere,** *(bir süre)* **dirlik verecek, sonra da** *(günahları yüzünden)*, **katımızdan acı bir azapla onları** *(ahirette)* **cezalandıracağız."**

49. İşte bunlar, daha önce ne senin, ne de kavminin bilmediği gayp haberlerindendir. O halde sabret; çünkü âkıbet, Allah'ın buyruklarına titizlikle uyarak korunanların *(müttakîlerin)*dir.

50. **Âd** kavmine de kardeşleri **Hûd**'u gönderdik. Varıp onlara dedi ki: **"Ey benim kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Siz ancak hiç yoktan** *(tanrılar / tapınmalar)* **uydurmaktasınız!"**

51. **"Ey kavmim! Ben sizden bu çağrıma karşılık bir mükâfat istemiyorum; mükâfatımı ancak beni hiç yoktan yaratan verecektir; düşünüp akletmez misiniz!"**

52. **"Ve ey benim kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin ve O'na yönelip tevbe edin ki, üzerinize göğün bereketini indirsin ve gücünüze güç katsın; gelin günâhkârca dönüp gitmeyin!"**

53. Dediler ki: **"Bize bir belge / mûcize getirmedin. Biz sırf senin sözünle ilâhlarımızı bırakacak ve sana inanacak değiliz."**

جُزْءُ الثَّانِيَ عَشَرَ — سُورَةُ هُودٍ

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرٰيكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ قَالَ إِنّ۪ٓي أُشْهِدُ اللّٰهَ
وَاشْهَدُوٓا أَنّ۪ي بَر۪ٓيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِه۪ فَك۪يدُون۪ي جَم۪يعًا
ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٥﴾ إِنّ۪ي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ
دَٓابَّةٍ إِلَّا هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبّ۪ي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَٓا أُرْسِلْتُ بِه۪ٓ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبّ۪ي قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْـًٔا إِنَّ رَبّ۪ي عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَف۪يظٌ ﴿٥٧﴾
وَلَمَّا جَٓاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِاٰيَاتِ
رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوٓا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَن۪يدٍ ﴿٥٩﴾ وَأُتْبِعُوا
ف۪ي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَلَٓا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا
لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلٰى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
ف۪يهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا إِلَيْهِ إِنَّ رَبّ۪ي قَر۪يبٌ مُج۪يبٌ ﴿٦١﴾
قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ ف۪ينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَٓا أَتَنْهٰينَٓا أَنْ نَعْبُدَ مَا
يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَا وَإِنَّنَا لَف۪ي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَٓا إِلَيْهِ مُر۪يبٍ ﴿٦٢﴾

54. **"Biz ancak şunu söyleriz ki, ilâhlarımızdan biri seni fena halde çarpmış!"** **Hûd** onlara dedi ki: **"Allah'ı şâhit tutuyorum ve siz de şâhit olun ki: Ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz hiçbir ilâhınızı tanımıyorum!"**

55. **"Haydin, hepiniz birden bana tuzak kurun; hem de bana hiç göz açtırmayın!"**

56. **"Ben ancak, hem benim hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a güvenip dayandım! Hiçbir canlı yoktur ki, benim Rabbim onu perçeminden tutmamış / hükmü altına almamış olsun! Şüphesiz ki benim Rabbim, doğru yoldadır / her yaptığını yerli yerince ve en doğru yapandır!"**

57. **"Eğer dinlemeyip yüz çevirirseniz, ben artık size ulaştırmakla görevlendirildiğim şeyi size ilettim. Rabbim sizin yerinize başka bir topluluğu getirir ve siz O'na herhangi bir zarar veremezsiniz. Şüphesiz ki Rabbim her şeyi koruyup gözetleyen / her şeyi denetim altında tutan / her şeye şahit olandır."**

58. Nihayet emrimiz geldiği vakit, **Hûd** ve beraberindeki mü'minleri, katımızdan bir rahmetle kurtardık. Gerçekten onları ağır bir azaptan kurtardık.

59. İşte **Âd**! Onlar, Rablerinin âyetlerini inatla inkâr edip peygamberlerine karşı gelmişler ve inatçı her zorbanın buyruğuna uymuşlardı.

60. Dolayısıyla, hem bu dünyada hem de kıyamet gününde lânetle yaftalandılar! Bakın, **Âd Kavmi** Rablerini inkâr etmişlerdi! Dikkat edin, **Hûd**'un kavmi **Âd** defolup gitti!

61. **Semûd**'a da kardeşleri **Sâlih**'i gönderdik. Dedi ki onlara: **"Ey benim kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Sizi** *(hiç yoktan ve ilk kez)* **yeryüzünün toprağından yaratan ve imar edesiniz diye sizi oraya yerleştiren O'dur. Öyleyse günahlarınız için O'ndan bağışlanma dileyin ve O'na dönüp tevbe edin! Şüphesiz ki benim Rabbim** *(kendisine yönelenlere)* **yakındır ve istekleri yerine getirendir."**

62. Dediler ki: **"Ey Sâlih! Bundan önce aramızda aranan / saygın biriydin; şimdi ise atalarımızın taptıklarından bizi ayırmak mı istiyorsun?! Doğrusu senin çağırdığın bu şey bizi kuşkuya düşürdü, kafamızı karıştırdı!"**

سُورَةُ هُودٍ — الْجُزْءُ الثَّانِي عَشَرَ

قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّ۪ي وَاٰتٰين۪ي مِنْهُ
رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُن۪ي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَز۪يدُونَن۪ي
غَيْرَ تَخْس۪يرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَا قَوْمِ هٰذِه۪ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً
فَذَرُوهَا تَاْكُلْ ف۪ٓي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُٓوءٍ
فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَر۪يبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا
ف۪ي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ
خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَز۪يزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذ۪ينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا ف۪ي دِيَارِهِمْ جَاثِم۪ينَ ﴿٦٧﴾ كَاَنْ
لَمْ يَغْنَوْا ف۪يهَا اَلَٓا اِنَّ ثَمُودَا۬ كَفَرُوا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾
وَلَقَدْ جَٓاءَتْ رُسُلُنَٓا اِبْرٰه۪يمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا سَلَامًا قَالَ
سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَٓاءَ بِعِجْلٍ حَن۪يذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَآٰ اَيْدِيَهُمْ
لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خ۪يفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ
اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَاَتُهُ قَٓائِمَةٌ فَضَحِكَتْ
فَبَشَّرْنَاهَا بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَرَٓاءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

63. O dedi ki: **"Ey kavmim! Söyler misiniz, ya ben Rabbimden açık bir belge üzere bulunuyorsam ve bana katından bir rahmet** *(peygamberlik)* **verdiyse, ben de** *(görevimi yapmayıp)* **O'na isyan edersem beni Allah'tan kim kurtarır?! O zaman siz benim ancak zararımı artırırsınız!"**

64. **"Ey kavmim! Alın size, gerceği gösteren bir mûcize olarak Allah'tan dişi bir deve! Allah'ın kırında / arazisinde otlasın; sakın ona bir kötülük yapmayın; yoksa yakın bir zamanda azaba uğrarsınız!"**

65. Fakat onlar dinlemeyip deveyi hunharca boğazladılar. Bunun üzerine **Sâlih** onlara dedi ki: **"Üç gün daha yurdunuzda sefa sürün; şüphesiz ki bu va'din yalanı yoktur!"**

66. Nihayet emrimiz gelince, **Sâlih**'i ve beraberindeki inananları, katımızdan bir rahmetle helâk olmaktan ve o günün zilletinden kurtardık. Şüphesiz ki senin Rabbin sonsuz güç sahibidir ve gücü karşısında durulmayandır.

67. O zulüm işleyenleri korkunç gürültü öyle bir yakaladı ki, yurtlarında çöke kaldılar.

68. Sanki onlar orada hiç eğleşmemiş / yurt tutmamışlardı! Duyun ki, **Semud** Topluluğu Rablerini inkâr etti! Bakın ki **Semud** defolup gitti!

69. **İbrahim**'e de *(görevlendirdiğimiz melek)* elçilerimiz müjde ile geldiler ve **O**'na selâm verdiler. **O** selâmlarını aldı ve hiç beklemeden gidip, kendilerine *(ikram etmek üzere)* kızartılmış bir dana getirdi.

70. **İbrahim**, misâfirlerin ellerinin yemeğe uzanmadığını görünce onları yadırgadı ve içinde onlardan yana bir korku duydu. Onlar dediler ki: **"Korkma! Biz, Lût'un kavmine,** *(onları helâke)* **gönderildik."**

71. **İbrahim**'in hanımı, ayaktaydı; *(korkacak bir şey olmadığını görünce)* güldü. Ardından biz **İbrâhim**'e *(oğul olarak)* **İshak**'ı, **İshak**'ın ardından da *(torunu)* **Yakub**'u müjdeledik.

قَالَتْ يَا وَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا۬ عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلِى شَيْخًاؕ اِنَّ هٰذَا
لَشَیْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُٓوا اَتَعْجَبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِؕ اِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ اِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَٓاءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍؕ ﴿٧٤﴾
اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ اَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَٓا اِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَاۚ
اِنَّهُ قَدْ جَٓاءَ اَمْرُ رَبِّكَۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾
وَلَمَّا جَٓاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِٓیءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا
يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَٓاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِؕ قَالَ يَا قَوْمِ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ بَنَاتِى هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىؕ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾
قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ
مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ اَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوٰٓى اِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ
﴿٨٠﴾ قَالُوا يَا لُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُٓوا اِلَيْكَ فَاَسْرِ
بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَؕ اِنَّهُ
مُصِيبُهَا مَٓا اَصَابَهُمْؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُؕ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

72. Kadın bunun üzerine: **"Vay!"** dedi; **"Ben bir kocakarı iken ve şu kocam da yaşlanmış bir ihtiyarken ben doğuracak mıyım?! Doğrusu bu, şaşılacak bir şeydir!"**

73. Dediler ki: **"Sen Allah'ın emrine mi şaştın?! Ey hâne halkı, Allah'ın rahmeti ve O'nun bereketleri sizin üzerinize olsun. O öyle bir Allah ki, her türlü övgüler ululuklar O'na mahsustur."**

74. **İbrahim**, korkusu geçip de kendisine *(bu)* müjde ulaşınca, Lût Kavmi*(nin helâkten kurtarılması)* için bizimle tartışmaya girdi!

75. Şüphesiz ki **İbrahim**, çok yumuşak huylu, yufka yürekli ve gönlü Allah'a bağlı biri idi.

76. Fakat biz **O**'na dedik ki: **"Ey İbrahim! Bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri gelmiştir; onlara geri çevrilmez bir azap gelecektir."**

77. Elçilerimiz **Lût**'a geldiklerinde **Lût** onlar sebebiyle zor bir duruma düştü, çaresizlikten eli ayağına dolaştı ve: **"Bu ne çetin bir gündür!"** diye söylendi.

78. Kavmi, *(konuklarıyla çirkin ilişkide bulunmayı düşünerek)* gözü dönmüş bir halde koşarak **Lût**'a geldiler; daha öncesinden bu kötülüğü işliyorlardı. Lût onlara dedi ki: **"Ey benim kavmim! İşte benim kızlarım** *(mesabesindeki ümmetin kızları-kadınları; onları size eş kılayım)*! **Onlar sizin için daha temizdir / ve helaldir! Allah'tan korkun ve beni misafirlerime karşı rezil etmeyin! İçinizde aklı başında bir adam yok mu?"**

79. Onlar şöyle dediler: **"Sen de biliyorsun ki, senin** *(ve ümmetinin)* **kızlarında bizim gözümüz yoktur! Ne istediğimizi sen pek âlâ biliyorsun!"**

80. **Lût** dedi ki: **"Ne olurdu size karşı bir gücüm olsaydı yahut beni koruyacak güçlü bir topluluğa** *(oymağa / aşirete)* **sığınabilseydim!"**

81. İşte o zaman *(misafirler)* dediler ki: **"Ey Lût! Endişe etme, biz senin Rabbinin** *(melek)* **elçileriyiz; onlar sana asla el uzatamaz / zarar veremezler. Haydi sen, âileni gecenin kalan bölümünde** *(buradan)* **götür. Ve sizden hiç kimse dönüp arkasına bakmasın! Karın kurtulanların içinde olmayacak; çünkü kavmine inecek olan azap onu da vuracak. Şüphe etmeyesin ki, sabahadır onların infazı; sabah ise yakın değil mi?!"**

الجزء الثاني عشر — سورة هود

فَلَمَّا جَٓاءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِنْ سِجّ۪يلٍ مَنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَۜ وَمَا
هِيَ مِنَ الظَّالِم۪ينَ بِبَع۪يدٍ ﴿٨٣﴾ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًاۜ
قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُۜ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْم۪يزَانَ اِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ بِخَيْرٍ وَاِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُح۪يطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ
وَالْم۪يزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا
تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَۚ وَمَٓا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَف۪يظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا
يَا شُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَأْمُرُكَ اَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُ۬نَٓا اَوْ
اَنْ نَفْعَلَ ف۪ٓي اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُ۬اۜ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَل۪يمُ
الرَّش۪يدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِنْ رَبّ۪ي وَرَزَقَن۪ي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًاۜ وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ
اِلٰى مَٓا اَنْهٰيكُمْ عَنْهُۜ اِنْ اُر۪يدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُۜ
وَمَا تَوْف۪يق۪ٓي اِلَّا بِاللّٰهِۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿٨٨﴾

حزب ٣

82. Emrimiz gelince, oranın *(Sodom-Gomore'nin)* altını üstüne getirdik ve üzerlerine, balçıktan pişirilmiş kızgın çakıllar *(lâvlar)* yağdırdık.

83. Rabbinin katında o çakıllar, *(her bir kişi için)* işaretlenmişti! Ve o çakıllar, *(hâlen)* hiçbir zalim için uzak değildir.

84. **Medyen**'e kardeşleri **Şuayb**'ı gönderdik. Onlara dedi ki: **"Ey benim kavmim! Allah'a ibadet edin; sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur. Ölçü ve tartıda hile yapmayın! Görüyorum ki bolluk içindesiniz; fakat ben sizin hakkınızda, her şeyi kuşatacak** *(ve sizi yok edecek)* **bir günün azabından korkuyorum!"**

85. **"Ey kavmim! Ölçüp tartarken dürüst olun ve insanlara mallarını eksik vermeyin. Yeryüzünde azıp düzeni bozmayın."**

86. **"Eğer inanıyorsanız, Allah'ın nasip ettiği helal kazanç, sizin için** *(çalıp çırpmaktan)* **daha hayırlıdır. Fakat ben bunu size zorla yaptıracak değilim."**

87. Dediler ki: **"Ey Şuayb! Atalarımızdan beri tapmakta olduğumuz ilâhları bırakmamızı yahut kendi mallarımızda istediğimiz gibi tasarrufta bulunmamızı terk etmemizi, sana namazların / dua ve ibadetlerin mi emrediyor?! Sen de amma akıllı dürüst adammışsın!"**

88. Dedi ki: **"Ey kavmim! Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzere isem ve O bana kendi katından güzel bir nimet** *(doğru yol)* **lûtfetmişse, söylesenize ne yapmalıyım?! Hem ben, size yasakladığım şeyleri kendim yaparak aykırı davranmak istemiyorum. Bütün isteğim, gücüm yettiğince düzeltmek / iyileştirmektir. Ve benim başarım da ancak Allah'tandır! Ben yalnız O'na dayandım, O'na yöneldim."**

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ
وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا
بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
﴿٩٢﴾ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا
إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا
فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

89. **"Ey benim kavmim! Bana olan düşmanlığınız, Nûh ve Sâlih kavimlerinin başına gelenleri sizin de başınıza getirmesin! Hem Lût Kavmi sizden hiç de uzak değil ki!"**

90. **"Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na dönüp tevbe edin! Çünkü benim Rabbimdir gerçek acıyan, gerçek seven!"**

91. Dediler ki: **"Ey Şuayb! Senin bu söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz ve seni aramızda yapayalnız / zavallı biri görüyoruz. Eğer şu** *(saygı duyduğumuz)* **oymağın / aşiretin olmasaydı, seni kesin taşa tutardık; çünkü yanımızda senin bir değerin yoktur!"**

92. Dedi ki: **"Ey kavmim! Benim oymağım / aşiretim sizin için Allah'tan daha mı saygın / önemli ki, Allah'ı arkanıza atıyorsunuz?! Oysa bilesiniz ki benim Rabbim, yapmakta olduğunuz her şeyi çepeçevre kuşatandır!"**

93. **"O halde ey kavmim, siz yolunuzda yürümeye devam edin, ben de yolumda yürümeye devam edeceğim! Fakat, küçük düşürücü azap kime gelecek ve yalancı kimmiş; yakında bileceksiniz?! Bekleyip gözetleyin; ben de sizinle birlikte bekleyip gözetleyeceğim!"**

94. Nihayet emrimiz gelince, **Şuayb**'i ve beraberindeki iman edenleri katımızdan bir rahmetle kurtardık; zâlimleri ise şiddetli bir gürültü yakalayıverdi ve onlar yurtlarında dizüstü çöke kaldılar!

95. Sanki onlar, orada hiç yaşamamış / eğleşmemişlerdi! Duyun, işte **Semud** gibi **Medyen** de silinip yokoldu!

96. Kuşkusuz ki biz, **Mûsa**'yı da, **mûcizelerimiz** eşliğinde apaçık bir **yetki** ile gönderdik.

97. O'nu **Firavun** ve etrafındaki **ilerigelenler**'e gönderdik. Ama onlar Firavun'un işine / emrine uydular; halbuki **Firavun**'un buyruğu yamuk / işi bozuktu!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَۜ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ
﴿٩٨﴾ وَاُتْبِعُوا فٖي هٰذِهٖ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ
﴿٩٩﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَٓائِمٌ وَحَصٖيدٌ
﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ فَمَٓا اَغْنَتْ عَنْهُمْ
اٰلِهَتُهُمُ الَّتٖي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَٓاءَ اَمْرُ
رَبِّكَۜ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبٖيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ
اِذَٓا اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌۜ اِنَّ اَخْذَهُٓ اَلٖيمٌ شَدٖيدٌ ﴿١٠٢﴾
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِۜ ذٰلِكَ يَوْمٌ
مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُٓ
اِلَّا لِاَجَلٍ مَعْدُودٍۜ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖۚ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعٖيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ
لَهُمْ فٖيهَا زَفٖيرٌ وَشَهٖيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدٖينَ فٖيهَا مَا دَامَتِ
السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَٓاءَ رَبُّكَۜ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرٖيدُ
﴿١٠٧﴾ وَاَمَّا الَّذٖينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدٖينَ فٖيهَا مَا دَامَتِ
السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَٓاءَ رَبُّكَۜ عَطَٓاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾

98. **O**, kıyamet günü de kavminin önüne düşecek ve onları suyun başına götürürcesine ateşin başına götürecektir! Varılacak ne kötü bir yer / ne kötü bir kaynaktır orası!

99. Hem bu dünyada hem de kıyamet gününde la'net onları bırakmayacaktır! O ne kötü bir beraberliktir!

100. İşte bunlar, sana kıssalarını anlattığımız, kimi hâlâ ayakta duran, kimi ise biçilip kırılmış olan kentlerin önemli haberlerinden bazıları!

101. Onlara biz zulmetmedik; fakat onlar hep kendilerine zûlmettiler! Rabbinin *(helâk)* emri gelince, Allah'ı bırakıp yakardıkları ilâhları onlara hiçbir fayda vermedi! Onların, ancak helâk edilmelerine yardımları oldu!

102. İşte Rabbinin, zâlimlik eden kentleri yakalaması böyledir! Fakat **Rabbin**'in yakalaması çok acı, çok çetindir!

103. Şüphesiz ki bunda, âhiret azabından korkanlara kesin bir ibret / bir işâret vardır. O gün öyle bir gündür ki, insanlar o gün için toplanacaklardır! Ve o gün, mutlaka yaşanılacak / tanık olunacak bir gündür.

104. Biz onu ancak, *(ezelde)* belirlenen bir süreden / ecelden dolayı bekletiyoruz.

105. O gün geldiğinde, **Rabbin**'in izni olmadan kimse konuşmaz. Artık *(o gün)* kimileri *(inkârları yüzünden)* mutsuzdurlar; kimileri ise, *(inandıkları için)* mutludurlar.

106. *(inkâr ettikleri için)* Mutsuz olanlar, cehennemliklerdir; orada onlar boğuk boğuk sesler çıkarırlar ve hıçkırıkları boğazlarına düğümlenir!

107. Rabbinin dilemesi olmadıkça onlar, **gökler**'le **yer** durduğu sürece / ebediyyen orada kalacaklardır! Hiç kuşkusuz, ancak Rabbindir dilediğini yapan!

108. *(iman ettikleri için)* Mutlu olanlara gelince, onlar da cennetliklerdir. Rabbinin dilemesi olmadıkça onlar da, **gökler**'le **yer** durdukça / sonsuza dek orada kalacaklardır! Son bulmaz bir lûtuf vardır onlar için!

الجزء الثاني عشر — سورة هود

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَٓاءِۜ مَا يَعْبُدُونَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
اٰبَٓاؤُ۬هُمْ مِنْ قَبْلُۜ وَاِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصٖيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فٖيهِۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَفٖي شَكٍّ مِنْهُ مُرٖيبٍ ﴿١١٠﴾ وَاِنَّ
كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْۜ اِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ
﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمْ كَمَٓا اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْاۜ
اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُٓوا اِلَى الَّذٖينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُۙ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَٓاءَ ثُمَّ
لَا تُنْصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ
الَّيْلِۜ اِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّـَٔاتِۜ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذَّاكِرٖينَۚ
﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضٖيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنٖينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُو۬لُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ
فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلٖيلًا مِمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْۚ وَاتَّبَعَ الَّذٖينَ
ظَلَمُوا مَٓا اُتْرِفُوا فٖيهِ وَكَانُوا مُجْرِمٖينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

109. Onların *(Allah'tan başka)* taptıkları*(nın batıl olduğu)* hakkında asla şüphen olmasın! Doğrusu onlar, daha önceki atalarının taptıkları gibi tapınıp duruyorlar. Şüphesiz ki biz onlara, *(azaptan)* paylarını eksiksiz vereceğiz!

110. Şüphesiz biz, **Mûsa**'ya da **Kitap** vermiştik de, **Kitap**'ta ayrılığa düşülmüştü. Eğer *(azabın kıyamete te'hir edileceği konusunda)* Rabbinden ezelî bir hüküm olmasaydı, onların işleri çoktan bitirilir / helak edilirlerdi. Şüphesiz ki onlar ondan *(Kur'an'dan)* kuşku içindedirler / kafaları karışıktır *(onunla ilgili aslâ kesin bir kanaate sahip değildirler)*!

111. Rabbin herkese, yaptıklarının karşılığını elbette ki tastamam verecektir. Çünkü onların bütün yaptıklarından Rabbin haberdardır.

112. Şu halde sen ve beraberindeki *(küfür ve isyanlarından dönüp)* tevbe edenler, emrolunduğunuz gibi dosdoğru olun ve buyrukların dışına çıkmayın. Çünkü Allah, yaptıklarınızı görendir.

113. Zâlimlere bel bağlamayın ve de onlara destek olmayın; yoksa sizi ateş okşar; sonra da Allah'tan başka bir koruyucunuz olmadığı için sizi kimse kurtaramaz!

114. Gündüzün iki ucunda *(sabah ile öğlen vakitlerinde)* ve gecenin yaklaşan saatlerinde *(ikindin, akşam ve yatsı vakitlerinde)* namazlarını dikkatle kıl. Şüphesiz ki iyilikler, kötülükleri siler. Bu, hatırlayıp öğüt alan kimseler için bir öğüt / bir uyarıdır.

115. Zorluklara göğüs gererek *(dininde)* sabret! Çünkü Allah, görevini en iyi şekilde yapanların *(muhsinlerin)* mükâfatlarını boşa götürmez.

116. Sizden önce yaşamış olan kuşaklar içinde, yeryüzünde bozgunculuktan alıkoyan erdemli kimseler bulunması gerekmez miydi?! Oysa ki, kendilerini kurtuluşa erdirdiğimiz böylesi kimseler ne kadar da azdır! Hâlbuki zâlimler, kendilerini şımartan bir refaha / lükse kapılıp suçlara daldılar.

117. Fakat Rabbin, halkı düzgün işler yapan / düzeltmek için uğraşan ülkeleri, haksız yere asla helâk etmez.

الجزء الثاني عشر — سورة هود

وَلَوْ شَٓاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَۙ ﴿١١٨﴾
اِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَۜ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْۜ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَۚ وَجَٓاءَكَ فٖي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ
﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْۜ اِنَّا عَامِلُونَۙ ﴿١٢١﴾
وَانْتَظِرُواۚ اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ
يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَٓا اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَۗ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ
الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يَٓا اَبَتِ اِنّٖي رَاَيْتُ اَحَدَ
عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لٖي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

118. Eğer Rabbin dileseydi, insanları *(hak din üzere)* tek bir topluluk yapardı. Fakat onlar, *(imtihan gereği)* sürekli olarak ayrı ayrı yollara sapıp duracaklardır!

119. Ancak, Rabbinin rahmetine erdirdikleri bundan müstesnadır! İşte Rabbin insanları bu *(seçme özgürlüğü ve imtihan)* sebebiyle yaratmış ve Rabbinin şu sözü yerini bulmuştur: **"Andolsun ki cehennemi tümüyle** *(doğru yoldan sapan)* **insanlar ve cinlerle dolduracağım!"**

120. Peygamberlerin haberlerinden sana anlattığımız her şey, seni yüreklendirmek / kalbini güçlendirmek içindir! Bu konuda sana gerçek ulaşmıştır ve mü'minler için bu bir öğüt / bir hatırlatmadır.

121. İnanmayanlara de ki: **"Siz kendi yolunuzda çalışadurun; elbette biz de çalışacağız!"**

122. **"Ve sonucu bekleyin; şüphesiz ki biz de bekleyeceğiz!"**

123. Göklerin ve yerin gizlilikleri **Allah**'ındır ve her iş **O**'na döndürülecek / **O**'nun tarafından değerlendirilecektir. Öyleyse sen yalnızca **O**'na kulluk et ve sadece **O**'na güvenip dayan! Rabbin asla yaptıklarınızdan habersiz değildir.

12. YÛSUF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
111 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Râ** *(ve benzeri harflerden, alın size kendi dilinizden bir Kitap)*! Bunlar, gerçeği apaçık gösteren **Kitab**'ın âyetleridir.

2. Şüphesiz ki **O**'nu biz, anlayıp akıl erdiresiniz diye **Arapça bir Kur'an** olarak indirdik.

3. Bu **Kur'an**'ı sana vahyetmek sûretiyle, bundan önce hiç bilmediğin en güzel kıssayı sana anlatacağız:

4. Hani bir zamanlar **Yûsuf** babasına *(Yakub'a)* demişti ki: **"Babacığım! Ben rüyamda, onbir yıldızla ay ve güneşi, bana secde ederlerken / önümde eğilirlerken gördüm!"**

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ
كَيْدًا اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٥ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى
اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَٓا اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ
اِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٦ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَاِخْوَتِهِٓ اٰيَاتٌ
لِلسَّٓائِلِينَ ٧ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِينَا
مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّ اَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٨ اُقْتُلُوا
يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ
بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ٩ قَالَ قَٓائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
وَاَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ
حزب ٤ فَاعِلِينَ ١٠ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ
وَاِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ١١ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ
وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١٢ قَالَ اِنّ۪ي لَيَحْزُنُن۪ٓي اَنْ تَذْهَبُوا بِه۪
وَاَخَافُ اَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ١٣ قَالُوا
لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّٓا اِذًا لَخَاسِرُونَ ١٤

5. O dedi ki: **"Yavrucuğum! Sakın rüyanı kardeşlerine anlatma; sonra sana *(kıskançlıklarından)* tuzak kurarlar; çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır."**

6. **"Bundan anlaşılıyor ki, Rabbin seni *(peygamber olarak)* seçecek ve olayların / rüyaların te'vilini *(âkıbet-sonuç ve içyüzlerini)* sana öğretecek; daha önce ataların İbrahim ile İshak'a nimetini tamamladığı gibi, sana ve Ya'kup âilesine de nimetini tamamlayacaktır. Şüphesiz ki Rabbin, her şeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır."**

7. Şüphesiz ki, **Yûsuf** ile kardeşlerin*(in yaşadıkların)*da, öğrenmek isteyenler için alınacak nice ibretler / işaretler vardır.

8. Hani onlar aralarında şöyle konuşmuşlardı: **"Biz, sayıca çok, birlik-beraberlik içinde güçlü bir topluluk olduğumuz halde, *(üvey kardeşimiz olan)* Yûsuf ile kardeşi *(Bünyamin)*, babamıza bizden daha yakın / daha sevgili! Besbelli ki babamız açık bir hata içindedir!"**

9. **"Yûsuf'u ya öldürmeli ya da bilinmez / bulunmaz bir yere atmalısınız ki, babanızın ilgisi / sevgisi size kalsın! Daha sonra, *(günahımıza tevbe eder)* iyi kimseler olursunuz!"**

10. İçlerinden biri dedi ki: **"Yûsuf'u öldürmeyin; eğer bir şey yapacaksanız, bari O'nu *(şu)* kuyunun dibine atın ki, gelip geçen kervanlardan biri O'nu bulup alsın!"**

11. Ve babalarına dediler ki: **"Ey babamız! Bize Yûsuf'u niçin emanet etmezsin?! Halbuki biz, O'nun hep iyiliğini istemişizdir."**

12. **"Yarın O'nu bizimle bıraksan da, *(kırda)* eğlense, yese-içse! Şüphesiz ki biz O'nu kesinlikle korur gözetiriz!"**

13. Babaları şöyle dedi: **"O'nu götürmeniz bana kaygı veriyor! Sizin haberiniz yokken, O'nu kurt kapmasından korkuyorum!"**

14. Onlar: **"Biz bu kadar birbirlerine bağlı güçlü bir toplulukken O'nu kurt yiyecekse, yazıklar olsun bize!"** dediler *(ve babalarından izin kopardılar)*.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِه۪ وَاَجْمَعُٓوا اَنْ يَجْعَلُوهُ ف۪ي غَيَابَتِ الْجُبِّۚ
وَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
﴿١٥﴾ وَجَٓاؤُٓ اَبَاهُمْ عِشَٓاءً يَبْكُونَۜ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَٓا اَبَانَٓا اِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُۚ وَمَٓا
اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِق۪ينَ ﴿١٧﴾ وَجَٓاؤُ عَلٰى
قَم۪يصِه۪ بِدَمٍ كَذِبٍۜ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًاۜ
فَصَبْرٌ جَم۪يلٌۜ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ
سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهُۜ قَالَ يَا بُشْرٰى هٰذَا غُلَامٌۜ
وَاَسَرُّوهُ بِضَاعَةًۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ
بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍۚ وَكَانُوا ف۪يهِ مِنَ الزَّاهِد۪ينَ ﴿٢٠﴾
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰيهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَاَتِه۪ٓ اَكْرِم۪ي مَثْوٰيهُ عَسٰٓى
اَنْ يَنْفَعَنَٓا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًاۜ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
الْاَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْو۪يلِ الْاَحَاد۪يثِۜ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى
اَمْرِه۪ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
اَشُدَّهُٓ اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًاۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٢٢﴾

15. **Yûsuf**'u kuyunun dibine atıp kaybetmeye hep birlikte karar vermiş olarak alıp götürdüler; bizse **O**'na şöyle vahyettik: **"Gün gelecek, bu yaptıklarını onlara hiç farkında değillerken hatırlatacak / haber verecek** *(ve onları utandıracak)***sın!"**

16. Akşam sonu, ağlaşarak *(ve üzülmüş gözükerek)* babalarının yanına döndüler!

17. Dediler ki: **"Ey babamız! Aramızda yarış yapmak üzere gitmiş ve eşyamızın başında da Yûsuf'u bırakmıştık; fakat** *(bir de geldik ki)* **O'nu kurt yemiş! Doğru söylesek de artık sen bize inanmazsın!"**

18. Onlar, **Yûsuf**'un, üzerinde yalandan kan bulunan gömleğini de getirmişlerdi. Babaları onlara: **"Hayır, hayır! Nefsiniz size** *(kötü)* **bir iş yaptırmıştır. Fakat ben,** *(sızlanıp yakınmaksızın)* **güzelce sabredeceğim ve Allah'tır, bu anlattıklarınızla ilgili kendisinden yardım istenecek olan!"**

19. Öteden *(kuyunun yakınına)* bir kervan gelmişti! Sucularını gönderdiler; adam kovasını salınca: **"Hey yaşasın! Bir oğlan çocuğu!"** diye bağırdı. **O**'nu *(kuyuda bulduklarını)* gizleyerek bir ticaret malı gibi gösterdiler. Oysa ki Allah, onların *(Yûsuf'a)* neler yapacaklarını biliyordu!

20. **Yûsuf**'un *(Allah katındaki yerini bilmedikleri ve)* değerini önemsemedikleri için, *(Mısır'da)* üç-beş kuruş az bir paraya **O**'nu sattılar.

21. **Yûsuf**'u satın alan **Mısır'lı** adam *(hükümdarın veziri olan aziz)*, karısına dedi ki: **"Ona özen göster / iyi bak! Belki** *(ileride)* **bize yararı / yardımı olur yahutta onu oğul / uşak ediniriz!"** Böylece biz **Yûsuf**'un yeryüzündeki *(Mısır'daki)* yerini sağlamlaştırmış *(O'na iktidar yolunu açmış)* olduk. Ayrıca **O**'na, olayların / rüyaların te'vilini *(âkıbet, sonuç ve içyüzünü)* de öğretiyorduk. Şüphesiz ki Allah, emrini / isteğini gerçekleştiren / yerine getirendir; fakat insanların çoğu *(Allah'a ortak koşanlar)* bunu bilmezler!

22. Ergenlik çağını aşıp da olgunlaştığında biz **Yûsuf**'a, **hüküm** *(yeteneği)* ve **ilim** verdik. Biz, *(Allah'a karşı)* görevlerini en iyi şekilde yapanları *(muhsinleri)*, işte böyle mükâfatlandırırız.

الجزء الثاني عشر — سورة يوسف

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهُ رَبِّي اَحْسَنَ مَثْوَايَ
اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا
لَوْلَا اَنْ رَاٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ
مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوءًا اِلَّا اَنْ يُسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٥﴾
قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ اَهْلِهَا
اِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
﴿٢٦﴾ وَاِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ
مِنْ كَيْدِكُنَّ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ اَعْرِضْ
عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾
وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتٰيهَا عَنْ
نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا اِنَّا لَنَرٰيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

23. Bulunduğu evin kadını *(Aziz'in hanımı)* O'nu arzulamıştı! Kapıları kapatıp: **"Haydi gel!"** dedi. Yûsuf: **"Allah'a sığınırım! Hem O** *(senin kocan olan kişi)* **benim sâhibimdir ve bana çok değer vermiş / iyi bakmıştır** *(nasıl olur da ona nankörlük ederim)*! **Şu bir gerçek ki, hâinlik ve haksızlık edenler asla kurtuluşa eremezler!"** dedi.

24. Fakat kadın **O**'na karşı arzuyla doluydu; eğer Rabbinin burhanını görmese / o an **O**'nun ahdini hatırlamasa idi, **Yûsuf** da ona arzuyla dolacaktı! İşte biz bu şekilde, **O**'ndan kötülüğü / hayasızlığı savdık! Çünkü **O**, *(peygamberlik için)* seçilip arındırılmış kullarımızdandı.

25. İkisi birden kapıya doğru koşuştular; kadın **Yûsuf**'nun gömleğini arkasından asılıp yırttı. Kapının yanına geldiklerinde, birden **kadının beyi** *(olan Aziz)* ile karşılaştılar! Kadın *(hemen kurnazlıkla)* dedi ki: **"Senin âilene kötülüğe kalkışan birinin cezası, herhalde zindana atılmak veya ağır bir cezaya çarptırılmaktan başka olamaz!"**

26. **Yûsuf** ise dedi ki: **"O bana asıldı / sarkıntılık etti!"** Kadının yakınlarından birisi *(orada)* şöyle tanıklık etti: **"Eğer gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylüyordur; Yûsuf ise yalancılardandır!"**

27. **"Yok eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylüyordur, Yûsuf ise doğrulardandır!"**

28. Kadının beyi *(olan Aziz)* gördü ki, gömlek arkadan yırtılmış! O vakit kadına dönüp şöyle dedi: **"Bu, siz kadınların bir tuzağıdır; sizler gerçekten dehşet tuzaklar kurarsınız!"**

29. Sonra, *(olayı örtbas etmesi için Yûsuf'a dönerek)* dedi ki: **"Ey Yûsuf, bu işi unut artık! Ve sen ey kadın, günahına tevbe et! Çünkü, gerçekten suçlu sensin!"**

30. Şehrin *(ilerigelen)* kadınları şöyle yaydılar: **"Aziz'in karısı, uşağından murat almak istiyormuş; o kadar ki, kölesinin sevgisi yüreğine işlemiş! Besbelli ki kadın çıldırmış!"**

الجزء الثاني عشر — سورة يوسف

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً
وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكّ۪ينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهُ
اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَا
اِلَّا مَلَكٌ كَر۪يمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذ۪ي لُمْتُنَّن۪ي ف۪يهِ وَلَقَدْ
رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِه۪ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَٓا اٰمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونَن۪ٓي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنّ۪ي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ
مِنَ الْجَاهِل۪ينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ اِنَّهُ
هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ
لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى ح۪ينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ
اَحَدُهُمَٓا اِنّ۪ٓي اَرٰين۪ٓي اَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنّ۪ٓي اَرٰين۪ٓي اَحْمِلُ
فَوْقَ رَاْس۪ي خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَاْو۪يلِه۪ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ
الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَاْت۪يكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِه۪ٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا
بِتَاْو۪يلِه۪ قَبْلَ اَنْ يَاْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَن۪ي رَبّ۪ي اِنّ۪ي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

31. **Aziz**'in karısı, kadınların kendi aleyhindeki hile ve dedikodularını duyunca, onları saraya çağırdı; onlar için görkemli bir sofra hazırladı ve her birine, *(yemekte kullanmaları için)* birer bıçak da verdi. Sonra **Yûsuf**'a: **"Çık yanlarına!"** dedi. Kadınlar **Yûsuf**'u gördüklerinde *(güzelliği karşısında)* neye uğradıklarını şaşırarak, ellerini kestirdiler ve: **"Aman Allah'ım! Bu asla beşer olamaz! Bu ancak yüce bir melektir!"** dediler.

32. O vakit **Aziz**'in karısı dedi ki: **"İşte beni ayıpladığınız kimse! Ben ona kendimi teslim ettimse de o uzak durdu! Fakat istediğimi yapmazsa eğer, zindana girecek ve sürünenlerden olacak!"**

33. Yûsuf dedi ki: **"Ey Rabbim! Benim için zindan, bunların beni çağırdıkları şeyden daha hayırlıdır. Sen bunların düzenlerinden beni korumazsan eğer, ben onlara kapılır ve cahillerden olurum!"**

34. Rabbi, **Yûsuf**'un isteğini yerine getirdi ve kadınların **O**'na karşı tuzaklarını boşa çıkardı. Çünkü **O**, gerçekten herşeyi işiten ve bilendir.

35. O kadar delili / belgeyi gördükleri halde, yine de bir süreliğine **Yûsuf**'u zindana koymak, onlara uygun geldi!

36. **Yûsuf**'la birlikte zindana iki genç daha girmişti. Onlardan biri: **"Ben rüyada kendimi şarap *(üzüm)* sıkarken görüyorum!"** dedi. Diğeri ise: **"Ben de rüyada kendimi başımda ekmek taşıdığımı ve kuşların ondan yediğini görüyorum! Bize bunun te'vilini / ne şekilde sonuçlanacağını haber ver; doğrusu biz seni, sorumluluk sahibi iyi kişilerden *(muhsinlerden)* biri olarak görüyoruz."**

37. **Yûsuf** onlara dedi ki: **"Sizin için ayrılan yemeğiniz *(bugün)* size gelmeden, ben rüyanızın te'vilini / nasıl sonuçlanacağını size haber vereceğim; çünkü bu, Rabbimin bana öğrettiklerindendir *(fakat dinleyin)*: Ben Allah'a iman etmeyen ve âhireti tanımayan bir ulusun yolunu terk ettim."**

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَٓائ۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَۜ مَا كَانَ
لَنَٓا اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَا
صَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُۜ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِه۪ٓ اِلَّٓا اَسْمَٓاءً سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ
وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا
لِلّٰهِۜ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُۜ ذٰلِكَ الدّ۪ينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّٓا
اَحَدُكُمَا فَيَسْق۪ي رَبَّهُ خَمْراًۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْ رَاْسِه۪ۜ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذ۪ي ف۪يهِ تَسْتَفْتِيَانِۜ ﴿٤١﴾
وَقَالَ لِلَّذ۪ي ظَنَّ اَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْن۪ي عِنْدَ رَبِّكَۘ فَاَنْسٰيهُ
الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّه۪ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِن۪ينَۜ ﴿٤٢﴾
وَقَالَ الْمَلِكُ اِنّ۪ٓي اَرٰى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۜ
يَٓا اَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُون۪ي ف۪ي رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

38. **"Dinde, atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un yolunu tuttum. Bizler hiçbir şeyi Allah'a ortak koşmayız. Bu hem bize, hem de** *(bizimle beraber olan)* **insanlara Allah'ın bir lûtfudur; fakat böyleyken insanların çoğu O'nun bunca nimetlerine karşı üzerlerine düşeni yapmaz / şükretmezler!"**

39. **"Ey benim zindan arkadaşlarım! Ayrı gayrı tanrılar mı, yoksa her şeye hükümran / egemen tek bir Allah mı daha hayırlıdır?"**

40. **"Allah'ı bırakıp da şu taptıklarınız, sizin ve atalarınızın uydurduğu birer anlamsız / asılsız şeyler / kuru isimlerdir! Bunlar hakkında Allah, hiçbir delil indirmemiştir! Şüphesiz ki, hüküm ancak Allah'ındır; O buyuruyor ki: Sadece O'na kulluk ediniz! İşte eğrilmemiş olan tek doğru din budur! Fakat insanların pek çoğu bilmezler!"**

41. **"Ey benim zindan arkadaşlarım! Gelelim sorduğunuza: Biriniz efendisine** *(hükümdara)* **içki sunacak, diğeriniz ise asılacak ve başından kuşlar yiyecek! Cevabını istediğiniz konu bu şekilde kesinleşmiştir."**

42. Sonra **Yûsuf**, hapisten kurtulacağını bildiği kimseye: **"Efendinin** *(hükümdarın)* **yanında beni an / ona benden bahset!"** dedi; ama şeytan delikanlıya, efendisine *(Yûsuf'u)* hatırlatmayı unutturdu. Bu yüzden **Yûsuf** yıllarca zindanda kaldı.

43. Hükümdar *(bir gün yakın çevresine)* dedi ki: **"Rüyamda, zayıf yedi ineğin semiz yedi ineği yediğini ve yine yedi yeşil başakla** *(onları yiyen)* **yedi kuru başak görüyorum. Ey ilerigelenler, madem siz rüya ta'bir ediyorsunuz, o halde bana rüyamın açıklamasını yapınız!"**

قَالُوٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍۚ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْاَحْلَامِ بِعَالِمِينَ
﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا۬ اُنَبِّئُكُمْ
بِتَأْوِيلِهٖ فَاَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ اَفْتِنَا فِي سَبْعِ
بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ
وَاُخَرَ يَابِسَاتٍۙ لَعَلّٖٓي اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾
قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَاَباًۚ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهٖٓ اِلَّا
قَلِيلاً مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ
يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيلاً مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ
الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهٖۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِي قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّۜ اِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾
قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهٖۜ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ
مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُٓوءٍۜ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّۘ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهٖ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذٰلِكَ
لِيَعْلَمَ اَنّ۪ي لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَٓائِنِينَ ﴿٥٢﴾

44. Dediler ki: **"Senin bu rüyan, karmakarışık bir rüya! Biz, böyle karışık düşlerin te'vilini / ne şekilde sonuçlanacağını bilmeyiz!"**

45. O iki zindan arkadaşından kurtulan genç, neden sonra hatırlayıp, *(hükümdara)*: **"Siz beni** *(Yûsuf'a)* **gönderin; rüyanızın te'vili / nasıl sonuçlanacağı hakkında size** *(ondan)* **bilgi getiririm."** dedi.

46. Sonra *(zindana)* gidip dedi ki: **"Yûsuf! Ey dürüst adam!** *(rüyada)* **Yedi zayıf ineğin yedi semiz ineği yemesini ve yedi yeşil başakla** *(bunları yiyen)* **öteki kuru yedi başağı bize açıkla / tabir et! Umarım ben, insanlara** *(hükümdar ve çevresine, vereceğin)* **cevap ile dönerim de,** *(senin ne ulu bir kişi olduğunu)* **bilirler!"**

47. Yûsuf dedi ki: **"Âdetiniz üzere yedi yıl ekersiniz. Fakat biçtiklerinizi, biraz yiyeceğiniz kadarı dışında başağında bırakır / depolarsınız."**

48. **"Sonra ardından, yedi kurak yıl gelecek;** *(tohumluk için)* **saklayacaklarınız dışında, önceki biriktirdiklerinizi, bu yıllar yiyip bitirecek!"**

49. **"Ondan sonra bir yıl gelecek ki, o yıl insanlar sıkıntıdan kurtulup bolluğa kavuşacaklar ve** *(bol bol)* **sıkıp sağacaklar!"**

50. Bunun üzerine hükümdar dedi ki: **"O'nu bana getirin!" Yûsuf** elçi kendisine geldiğinde, *(zindandan çıkmayı hemen kabul etmeyip)* ona dedi ki: **"Geri dön efendine / hükümdara ve sor O'na: 'Ellerini kestiren kadınlar meselesi neydi / ne oldu?!' Benim Rabbim o kadınların hilesini çok iyi bilendir!"**

51. Hükümdar, kadınlara sordu: **"Yûsuf'u amacınıza boyun eğdirmek istediğinizde olup bitenler neydi?"** Onlar hep bir ağızdan: **"Allah saklasın, biz O'nda kötülükten bir eser görmedik!"** dediler. **Aziz**'in *(vezirin)* karısı ise *(daha fazla dayanamayıp)* şunları söyledi: **"Artık şimdi gerçeği söyleme zamanı geldi: Ben O'na sarkıntılık etmiştim. Şüphesiz ki O, doğrulardandır!"**

52. **"Kendisi burada yokken gıyabında O'na hıyanet etmediğimi bilsin ve hâinlerin tuzağına Allah'ın yol vermeyeceği anlaşılsın diye ben bu itirafta bulundum!"**

وَمَٓا اُبَرِّئُ نَفْس۪يۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّٓوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبّ۪يۜ
اِنَّ رَبّ۪ي غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُون۪ي بِه۪ٓ اَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْس۪يۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَك۪ينٌ اَم۪ينٌ ﴿٥٤﴾
قَالَ اجْعَلْن۪ي عَلٰى خَزَٓائِنِ الْاَرْضِۚ اِنّ۪ي حَف۪يظٌ عَل۪يمٌ ﴿٥٥﴾
وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَٓاءُۜ
نُص۪يبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَٓاءُ وَلَا نُض۪يعُ اَجْرَ الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٥٦﴾
وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَٓاءَ
اِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٨﴾
وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُون۪ي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَب۪يكُمْۚ اَلَا
تَرَوْنَ اَنّ۪ٓي اُو۫فِي الْكَيْلَ وَاَنَا۬ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ لَمْ تَأْتُون۪ي
بِه۪ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْد۪ي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سَنُرَاوِدُ
عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ
ف۪ي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَٓا اِذَا انْقَلَبُٓوا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُٓوا اِلٰٓى اَب۪يهِمْ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مُنِعَ
مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَٓا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

53. **"Ve ben kendimi asla aklayamam; çünkü eğer Rabbim esirgemez** *(ve Yûsuf'u koruduğu gibi korumaz)* **ise, nefsi insana daima kötülüğü emreder. Fakat** *(ben umutsuz değilim)* **şüphesiz ki Rabbim, çok esirgeyen, çok bağışlayandır."**

54. Bunun üzerine hükümdar: **"O halde O'nu bana getirin; O'nu ben kendi özel adamım kılacağım."** dedi. Hükümdar O'nunla konuştuğunda dedi ki: **"Bugünden sonra sen, yanımızda çok saygın ve güçlü bir kimsesin."**

55. Bunun üzerine Yûsuf: **"Öyleyse beni, ülkenin hazinelerinin başına geçir; çünkü ben,** *(malı)* **çok iyi korur,** *(bu işi)* **çok iyi bilirim."** dedi.

56. Böylece **Yûsuf**'a yeryüzünde / ülkede güç ve iktidar verdik; orada istediği gibi hükmediyor / tasarrufta bulunuyordu. Doğrusu biz, dilediğimizi rahmetimizle yükseltiriz ve görevlerini hakkıyla yapanların *(muhsinlerin)* emeklerini boşa çıkarmayız.

57. Kesinlikle âhiret mükâfatı, iman edip de Allah'ın emir ve yasaklarıyla korunanlar *(müttakîler)* için, daha hayırlıdır.

58. **Yûsuf**'un kardeşleri *(Kenan ilindeki kuraklık yüzünden Mısır'a erzak satın almaya)* gelip de **Yûsuf**'un huzuruna girdiklerinde, **Yûsuf** onları tanıdı *(ama sezdirmedi)*; fakat onlar O'nu tanımadılar.

59. Yûsuf, *(hoş-beşden sonra)* onların yüklerini hazırlatıp dedi ki: "*(gelecek sefere, o bahsettiğiniz)* **Baba bir kardeşinizi de bana getirin** *(ki sizin ihtiyaçlarınız konusunda doğru söylediğinizi bileyim)*! **Görüyorsunuz ki ben, ölçeği dolu dolu veriyor ve** *(gelenleri)* **en güzel şekilde ağırlıyorum."**

60. **"Eğer onu bana getirmezseniz, bir daha size benden asla erzak yok ve artık benim yanıma yaklaşmayın!"**

61. Onlar dediler ki: **"Babasının gönlünü yapmaya çalışır ve** *(inşallah)* **bunu kesinlikle başarırız!"**

62. **Yûsuf** görevli uşaklara *(gizlice)* dedi ki: **"Bunların erzak karşılığı olarak ödediklerini de yüklerinin içine koyun ki, âilelerine döndüklerinde hatırlayıp yine gelsinler!"**

63. Bu şekilde babalarının yanına döndüklerinde dediler ki: **"Ey babamız!** *(Bünyamin'i götürmedikçe)* **Artık bize erzak verilmeyecek. Bunun için, kardeşimizi de bizimle beraber gönder ki erzak alabilelim; O'nu koruyacağımızdan kuşkun olmasın!"**

الجزء الثالث عشر — سورة يوسف

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَٓا اَمِنْتُكُمْ عَلٰٓى اَخ۪يهِ مِنْ قَبْلُۜ
فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظاًۖ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْۜ قَالُوا يَٓا اَبَانَا مَا
نَبْغ۪يۜ هٰذِه۪ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَاۚ وَنَم۪يرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا
وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَع۪يرٍۜ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَس۪يرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ
مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقاً مِنَ اللّٰهِ لَتَأْتُنَّن۪ي بِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ يُحَاطَ
بِكُمْۚ فَلَمَّٓا اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَك۪يلٌ
﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ
اَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍۜ وَمَٓا اُغْن۪ي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍۜ اِنِ
الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِۜ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُمْۜ مَا كَانَ يُغْن۪ي
عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً ف۪ي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضٰيهَاۜ وَاِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ
قَالَ اِنّ۪ٓي اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

64. Babaları dedi ki: **"Daha önce kardeşini** *(Yûsuf'u)* **size emanet ettiğim gibi şimdi de onu size öyle emanet mi edeyim?! Fakat Allah, en iyi koruyandır ve merhametliler merhametlisidir!"**

65. Derken yüklerini açtıklarında, erzak karşılığı olarak ödediklerinin de geri konulduğunu görünce dediler ki: **"Ey babamız! Daha ne isteriz, paramız da geri konmuş! Artık** *(bununla)* **âilemize erzak getirmeye gideriz; endişen olmasın kardeşimizi de koruruz; böylece bir deve yükü daha fazla tahıl alırız; aslında bu** *(getirdiğimiz)*, **az bir erzaktır!"**

66. **Yakub** dedi ki: **"Sizler her yandan kuşatılmadıkça onu** *(asla orada bırakmayıp)* **bana getireceğinize dair Allah adına kesin söz vermedikçe, onu ben sizinle göndermem!"** Onlar kesin söz verdikten sonra **Yakub** dedi ki: **"Söylediklerimize Allah vekildir / şâhittir!"**

67. Ve onlara şöyle dedi: **"Ey oğullarım! O halde** *(şehre)*, **tek bir kapıdan girmeyin! Gerçi ben sizi Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı koruyabilecek değilim; fakat** *(bir tedbir olarak)* **ayrı kapılardan girin! Şüphesiz ki hüküm ancak Allah'ındır ve ben yalnızca O'na güvenip dayandım; o halde güvenip dayanacak olanlar ancak O'na güvenip dayansınlar!"**

68. Babalarının emir ve tenbih ettiği gibi *(şehre ayrı kapılardan)* girdiklerinde, bu, onları Allah'tan gelecek herhangi bir tehlikeye karşı koruyacak değildi! Fakat bununla sadece **Yakub**'un içindeki bir isteği yerine gelmiş oldu. Şüphesiz ki **Yakub** da, kendisine öğrettiğimiz için *(bunu)* biliyordu! Fakat insanların çoğu *(kaderin önüne geçilmeyeceğini)* bilmezler.

69. **Yûsuf**'un yanına girdiklerinde **O,** öz kardeşini *(Bünyamin'i)* yanına çekerek: **"Ben senin kardeşinim;** *(bunu onlara söyleme ve geçmişte bize)* **yaptıklarından da üzüntü duyma!"** dedi.

الجزء الثالث عشر — سورة يوسف

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا
عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ
وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ
نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

70. Derken yüklerini hazırlatırken, su tasını *(gizlice)* öz kardeşinin yükünün içine koydurdu! Arkalarından görevli tellal şöyle bağırıyordu: **"Hey yolcular! Sizler galiba hırsızsınız!"**

71. Berikiler onlara dönerek: **"Neyi arıyorsunuz?!"** dediler.

72. Mısır'lılar dediler ki: **"Hükümdarın** *(ölçek olarak kullandığı)* **su kabını arıyoruz! Onu bulup getirene, bir deve yükü ödül var ve ben** *(görevli biri olarak)* **ona kefilim"**

73. Bunlar şu cevabı verdiler: **"Allah'a yemin ederiz ki, sizin de bildiğiniz gibi biz ülkenize bozgunculuk yapmaya gelmedik, hırsız falan da değiliz!"**

74. Onlar: **"Peki, ya eğer yalancı çıkarsanız, cezası nedir?"** dediler.

75. Bunlar şöyle cevap verdiler: **"Cezası şudur: Çalınan eşya kimin yükünden çıkarsa, o kimse bunun karşılığında** *(köle olarak)* **alıkonulur. Biz** *(İbrahim şeriatında hırsızlık yapan)* **zalimleri böyle cezalandırırız."**

76. Derken görevli kişi *(tası)* aramaya, kardeşinin yükünden önce onlarınkinden başladı; sonra tası kardeşi *(Bünyamin)* nin yükünün içinden çıkardı *(ve böylece kardeşini alıkoymayı başardı)*! İşte biz **Yûsuf**'a böyle bir düzen / çare yaptırdık; çünkü **O**, Allah'ın dilemesi olmasaydı hükümdarın kanununa göre, öz kardeşini alıkoyamazdı. Biz, dilediğimizin derecelerini yükseltiriz ve de her **bilen**'in üstünde daha büyük bir bilen vardır.

77. Kardeşleri dediler ki: **"Eğer çaldıysa, şüphesiz** *(vaktiyle)* **onun bir kardeşi** *(Yûsuf)* **da çalmıştı!"** Yûsuf bu söze ses çıkarmadı ve yüzlerine bir şey demedi; fakat *(içinden)*: **"Ne kötü bir durumda bulunuyorsunuz! Bu anlattıklarınızı en iyi Allah biliyor."** dedi.

78. Ve onlar dediler ki: **"Ey Aziz / değerli vezir! O'nun çok yaşlanmış bir babası var; bu yüzden O'nun yerine bizden birini alıkoy. Görüyoruz ki sen iyiliksever birisin."**

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَأْخُذَ اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُٓ اِنَّٓا
اِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
قَالَ كَبِيرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُٓوا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ
مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فٖي يُوسُفَ فَلَنْ
اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَأْذَنَ لٖيٓ اَبٖيٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لٖي وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمٖينَ ﴿٨٠﴾ اِرْجِعُٓوا اِلٰٓى اَبٖيكُمْ فَقُولُوا يَٓا اَبَانَٓا
اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَٓا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حَافِظٖينَ ﴿٨١﴾ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتٖي كُنَّا فٖيهَا وَالْعٖيرَ الَّتٖٓي
اَقْبَلْنَا فٖيهَا وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا فَصَبْرٌ جَمٖيلٌ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَنٖي بِهِمْ
جَمٖيعًا اِنَّهُ هُوَ الْعَلٖيمُ الْحَكٖيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
وَقَالَ يَٓا اَسَفٰى عَلٰى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ
فَهُوَ كَظٖيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى
تَكُونَ حَرَضًا اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكٖينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَشْكُوا
بَثّٖي وَحُزْنٖٓي اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

79. **Yûsuf** dedi ki: **"Allah saklasın! Biz** *(çalınmış olan)* **malımızı kimin yanında bulduysak onu alıkoruz. Yoksa zâlimlerden oluruz!"**

80. Ondan umutlarını kesince, aralarında gizlice görüşmek üzere bir kenara çekildiler. İçlerinden en büyükleri dedi ki: **"Bilmiyor musunuz, babanız sizden Allah adına kesin söz almıştı ve daha önce de Yûsuf'a kötülük etmiştiniz?! Bu yüzden ben, babam izin vermedikçe yahut Allah benim hakkımda hükmetmedikçe buradan ayrılmam. Şüphesiz ki Allah, hükmedenlerin en hayırlısıdır!"**

81. **"Dönüp babanıza deyin ki: Ey babamız, inan ki oğlun hırsızlık yaptı! Biz ancak bildiğimize şahidiz; ama görünmeyeni** *(gaybı)* **bilmeyiz."**

82. **"İstersen, bulunduğumuz memlekete ve birlikte geldiğimiz kervana sor; kuşkusuz ki biz doğruyu söylüyoruz."**

83. Babaları: **"Yok!"** dedi; **"Nefsiniz size** *(yine)* **bir iş yaptırmıştır! Fakat bana güzel bir şekilde sabretmek düşer. Umarım Allah'tan ki,** *(yakında)* **hepsini bana kavuşturur! Çünkü O, her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyi yerliyerince yapandır"**

84. Ve onlardan yüzünü çevirip: **"Ah Yûsuf'um!"** diye sızlandı ve üzüntüsünden iki gözüne birden ak düştü; çünkü **O**, derdini içine atıyordu!

85. Oğulları ona şöyle dediler: **"Allah'a yemin olsun ki sen, Yûsuf'u andıkça üzüntüden eriyecek yahut yoklara karışacaksın!"**

86. **O** şöyle dedi: **"Ben, perişanlığımı ve hüznümü yalnızca Allah'a şikâyet ediyor ve Allah'tan** *(aldıklarımla)*, **sizin bilemeyeceğinizi biliyorum!"**

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَاْيْـَٔسُوا
مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَاْيْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَٓا اَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ
لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ
﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ
اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُٓوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ
قَالَ اَنَا يُوسُفُ وَهٰذَٓا اَخِي قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهُ مَنْ
يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾
قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾
قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ
اَبِي يَاْتِ بَصِيرًا وَاْتُونِي بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا
فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَٓا
اَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

87. **"Ey oğullarım! Gidiniz, Yûsuf ile kardeşini arayınız ve Allah'ın rahmetinden asla umudunuzu kesmeyiniz; çünkü Allah'ın rahmetinden sadece kâfir olan bir topluluk umudunu keser!"**

88. Derken onlar *(tekrar yola koyularak)* Yûsuf'un huzuruna geldiler ve şöyle dediler: **"Ey Aziz! Yoksulluk, bizi ve âilemizi vurdu; az bir parayla da geldik! Fakat sen bize yine tam ölçek ver; üstünü de sadakana say. Çünkü Allah, sadaka verenleri mükâfatlandırır."**

89. **Yûsuf** onlara şöyle dedi: **"Siz, câhillik edip de Yûsuf'la kardeşine neler yapmıştınız; biliyor musunuz?!"**

90. **"Â â!"** dediler; **"Sen, gerçekten sen, Yûsuf musun?!"** O dedi ki: **"Evet, ben Yûsuf'um; bu da kardeşim! Şüphesiz ki Allah bizi koruyup kayırdı; çünkü kim** *(kötülüklerden)* **sakınır da sabrederse, Allah görevini en iyi şekilde yapanların** *(muhsinlerin)* **mükâfatını boşa götürmez."**

91. Onlar şöyle dediler: **"Allah'a ant içeriz ki, seni Allah bize üstün kıldı. Şüphesiz ki biz, büyük bir yanlış yaptık!"**

92. **Yûsuf** onlara şöyle dedi: **"Bugün size,** *(yaptıklarınızdan ötürü)* **asla kınanma yoktur! Allah sizi affetsin! Doğrusu O, merhametliler merhametlisidir!"**

93. **"Siz benim şu gömleğimi götürüp babamın yüzüne koyun; gözleri hemen açılacaktır! Sonra tüm âilenizle birlikte bana gelin!"**

94. Beriden kervan yola çıktığında, öteden babaları *(yanındakilere)* şöyle dedi: **"Eğer siz: *'bu adam bunadı!'* demezseniz, vallahi ben Yûsuf'un kokusunu duyuyorum!"**

95. Onlar dediler ki: **"Allah'a yemin ederiz ki sen, eski şaşkınlığındasın!"**

الجزء الثالث عشر — سورة يوسف

فَلَمَّٓا اَنْ جَٓاءَ الْبَش۪يرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِه۪ فَارْتَدَّ بَص۪يرًاۚ قَالَ
اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْۚ اِنّ۪ٓي اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا
يَٓا اَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَٓا اِنَّا كُنَّا خَاطِـ۪ٔينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبّ۪يۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا
عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَٓاءَ
اللّٰهُ اٰمِن۪ينَۜ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ
سُجَّدًاۚ وَقَالَ يَٓا اَبَتِ هٰذَا تَأْو۪يلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُۘ قَدْ جَعَلَهَا
رَبّ۪ي حَقًّاۜ وَقَدْ اَحْسَنَ ب۪ٓي اِذْ اَخْرَجَن۪ي مِنَ السِّجْنِ وَجَٓاءَ بِكُمْ
مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْن۪ي وَبَيْنَ اِخْوَت۪يۜ اِنَّ
رَبّ۪ي لَط۪يفٌ لِمَا يَشَٓاءُۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَل۪يمُ الْحَك۪يمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ
اٰتَيْتَن۪ي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَن۪ي مِنْ تَأْو۪يلِ الْاَحَاد۪يثِۚ فَاطِرَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّ۪ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ تَوَفَّن۪ي
مُسْلِمًا وَاَلْحِقْن۪ي بِالصَّالِح۪ينَ ﴿١٠١﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ الْغَيْبِ
نُوح۪يهِ اِلَيْكَۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُٓوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ
يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَٓا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٠٣﴾

حزب ٢

96. Fakat müjdeci gelip de gömleği yüzüne koyduğunda **Yakub**'un gözleri açılıverdi ve onlara şöyle dedi: **"Ben dememiş miydim size: 'Allah'tan sizin bilemeyeceğiniz şeyleri biliyorum!' diye?!"**

97. Dediler ki: **"Ey babamız, bizim suçlarımızın bağışlanmasını dile** *(Allah'tan)*; **evet bizler gerçekten suçluyuz!"**

98. Dedi ki: **"Rabbimden sizin bağışlanmanızı dileyeceğim; şüphesiz ki O, günahları bağışlayan, rahmetini** ***(kullarından)*** **esirgemeyendir."**

99. Onlar ***(âilece Kenan ilinden çıkıp)*** **Yûsuf**'un yanına geldiklerinde, **Yûsuf** anne-babasını karşılayıp kucakladı ve onlara: **"Allah'ın izniyle Mısır'a güven içinde hoş geldiniz!"** dedi.

100. Ve anne-babasını tahtın üzerine çıkardı; hepsi **O**'na secde ettiler / önünde saygıyla eğildiler. Bunun üzerine **Yûsuf** şöyle dedi: **"Babacığım, işte daha önceki rüyamın sonucu! Şüphesiz ki Rabbim onu gerçek kıldı. Rabbim beni hapisten çıkararak ve şeytan, kardeşlerimle aramı açtıktan sonra sizi çölden buraya getirerek bana iyilikte bulundu! Şüphesiz ki Rabbim, dilediğini koruyup kayıran, herşeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır!"**

101. **"Ey Rabbim! Bana mülk** ***(ve egemenlik)*** **verdin; olayların / rüyaların nasıl sonuçlanacağının bilgisini bana öğrettin! Ey gökleri ve yeri yoktan yaratan! Dünyada ve âhirette benim tek velim / koruyucum sensin! Benim canımı,** ***(her şeyiyle sana teslim olan)*** **bir müslüman olarak al ve beni iyilerin / sâlihlerin arasına kat!"**

102. İşte bu olay, gözünle görmediğin gayb haberlerindendir. Bunu sana biz bildiriyor / vahyediyoruz. Sen, *(Yûsuf'a)* tuzak kurmak üzere yapacaklarına karar verdiklerinde onların yanlarında değildin!

103. Sen can u gönülden istesen de, insanların pek çoğu, iman etmeyecekler dir!

الجزء الثالث عشر — سورة يوسف

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا
وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ اَفَاَمِنُوا اَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ
اللّٰهِ اَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ
هٰذِهٖ سَبِيلِي اَدْعُوا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِي اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى اَفَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾
حَتّٰى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا
جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِاُولِي
الْاَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

104. Halbuki sen, karşılığında onlardan bir ücret istemiyorsun! O *(Kur'an)* ancak, âlemler için bir öğüt / bir uyarı / bir hatırlatmadır.

105. Göklerde ve yerde ibret alınacak nice şeyler vardır ki, insanlar onların yanlarına kadar varırlar da aldırmadan geçer giderler.

106. Onların çoğu, Allah'a ancak ortak koşarak inanırlar.

107. Onlar, Allah'ın her şeyi kaplayacak olan bir azabının gelmesinden yahut hiç haberleri yokken ansızın kıyametin kopmasından emin mi oldular?!

108. De ki: **"İşte benim yolum; ben ve bana uyanlar, bilinçli basiretli bir şekilde Allah'a çağırıyoruz; Allah ki, her türlü ortaklık ve noksanlıklardan uzaktır. Ve ben kesinlikle Allah'a ortak koşanlardan değilim."**

109. Senden önce de, ancak şehirliler içinden kendilerine vahyettiğimiz erkekleri peygamber olarak gönderdik. Şu insanlar, yeryüzünde gezip de, kendilerinden öncekilerin ne tür bir âkıbete uğradıklarını görmediler mi?! Şüphesiz ki âhiret yurdu, kötülüklerden sakınıp korunanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ anlamayacak mısınız?!

110. Peygamberler *(kavimlerinden)* umutlarını kestikleri ve *(halka karşı)* yalan çıktıklarını sandıkları bir sırada, yardımımız kendilerine ulaştı ve dilediklerimiz kurtarıldı. Günaha batan *(kâfir)* bir topluluğun, azabımıza uğramasının önüne asla geçilemez!

111. Akıl sâhipleri için geçmişlerin haberlerinde ibretler/işaretler vardır. Bu *(Kur'an)* uydurulmuş bir söz değil, fakat kendinden önceki *(vahiy)*leri doğrulayan ve *(gerekli olan)* her şeyi açıklayan bir **Kitap**'tır ve de iman edecek bir topluluk için doğru yolun kılavuzu ve rahmetin kaynağıdır.

الْجُزْءُ الثَّالِثَ عَشَرَ — سُورَةُ الرَّعْدِ

سُورَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

الٓمٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِۜ وَالَّذٖيٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الَّذٖي رَفَعَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَۜ كُلٌّ
يَجْرٖي لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذٖي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فٖيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهَارًاۜ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فٖيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَۜ اِنَّ
فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ
وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخٖيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى
بِمَٓاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا
تُرَابًا ءَاِنَّا لَفٖي خَلْقٍ جَدٖيدٍۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ
الْاَغْلَالُ فٖٓي اَعْنَاقِهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ فٖيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

13. RA'D SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 43 Ayettir.

Bismilâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Mîm, Râ** *(ve benzeri harflerden, alın size kendi dilinizden bir Kitap)*! İşte bunlar, **Kitab**'ın âyetleridir ve Rabbinden indirilen bu âyetler **hak**'tır. Fakat insanların pek çoğu inanmayacaklardır!

2. Allah gökleri, görebileceğiniz direkler olmaksızın yükseltmiş, sonra arş'a yükselip hükümran olmuş ve her biri belirlenen bir vakte kadar akıp gitmek üzere **güneş** ile **ay**'ı emrine / buyruğuna almıştır! **O**, tüm işleri yerli yerince yürütmektedir ve Rabbinize kavuşacağınıza hiç kuşkuya kapılmadan / görüyormuşcasına inanasınız diye âyetleri size açık ve anlaşılır kılmaktadır.

3. Yerküreyi *(yaşamanıza uygun şekilde)* yayıp döşeyen, yerinden oynatılmaz dağlarla orayı perçinleyen ve orada nehirler akıtıp meyvelerin her çeşidinden çifter yaratan ve gündüzü geceyle bürüyen **O**'dur! Düşünen bir toplum için bunda nice ibretler / işaretler vardır.

4. Yeryüzünde birbirine bitişik *(fakat yapıları değişik)* bölgeler, üzüm bağları, ekinler, hepsi bir suyla sulandığı halde kimi çatallı kimi çatalsız hurmalıklar vardır ki, biz onların yemişlerini birbirlerinden *(besin ve lezzetçe)* farklı ve üstün kılıyoruz. Düşünüp akleden bir toplum için bunda nice ibretler / işâretler vardır.

5. Eğer sen *(onların yalanlamalarına)* şaşıyorsan, asıl, onların: **"Toprak olduktan sonra mı yeni bir yaradılışla yaratılacağız?!"** demelerine şaşmalısın. İşte bunlar, *(kendilerini yoktan vareden)* Rablerini *(görmezden gelip)* inkâr edenlerdir; işte bunlar boyunları halkalılardır; işte bunlar ebedî cehennemliklerdir!

الجزء الثالث عشر — سورة الرعد

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ
وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهِ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾
اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ
وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾
لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ
اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ
وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَالٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَٓاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللّٰهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

6. Onlar senden, iyilik yerine bir an önce kötülük gelmesini istiyorlar! Oysa kendilerinden öncekilere ibretlik / caydırıcı cezalar verilmiştir! Şüphesiz ki Rabbin, insanlara, işledikleri zulümlere karşılık engin bir hoşgörü sahibidir! Fakat Rabbinin azabı da çok çetindir!

7. İnkâr edenler: **"O'na Rabbinden bir mûcize indirilmeli değil miydi!"** diyorlar! Halbuki sen ancak bir uyarıcısın ve her topluluğun doğruya çağıran bir kılavuzu vardır.

8. Allah, her dişinin neye gebe kaldığını ve rahimlerin neyi / ne kadar eksiltip artırdığını bilir! Her şey **O**'nun katında bir ölçü / bir kader iledir *(ve hiçbir oluşum onu aşmaz)*.

9. **O**'dur görünmeyeni *(gaybı)* ve görüneni bilen ve her şeyden ulu, her şeyden üstün olan!

10. Sizden sözü gizleyen de açığa vuran da, gece gizlenen de gündüz belirip ortaya çıkan da, **O**'nun için birdir *(O hepsinden haberdardır)*!

11. Onları devamlı olarak önlerinden ve arkalarından Allah'ın emriyle takip edip denetleyen *(görevli melek)* izleyiciler vardır. Bir toplum kendi durumunu değiştirmedikçe şüphesiz Allah onların durumunu değiştirmez. Ve eğer Allah bir topluma *(işledikleri günahlar sebebiyle)* kötülük / helâk dileyecek olursa, onu onlardan kimse uzaklaştıramaz ve onlar için Allah'tan başka bir koruyucu yoktur.

12. Korkuyla ve umutla **O**'dur şimşeği size gösteren ve ağırlaşmış *(yağmur yüklü)* bulutları türetip yaratan!

13. Gök gürültüsü övgüyle ve melekler korkuyla **O**'nu yüceltir *(tesbih eder)*ler. Onlar / inkârcılar kuşku içinde Allah'ı tartışıp dururlarken **Allah** yıldırımlar gönderip, onlarla dilediğini vurur! Şüphesiz ki **O**'nun tuzak kurması / kurulan tuzaklara karşılık vermesi çok şiddetlidir!

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ
إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ
الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ
رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا
يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ
فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
﴿١٦﴾ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ
زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ
مِثْلُهُ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ
يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا
بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

14. Gerçek dua / hak ibadet / sonuç getiren yakarış ancak **Allah**'a yapılandır; **O**'ndan başka yakardıkları ise, onların hiçbir isteğine cevap veremezler! Onlar tıpkı, ağzına su gelsin diye iki avucunu *(uzaktan)* suya uzatan fakat ona bir türlü ulaşamayan kimseye benzerler! İnkâr edenlerin *(batıl tanrılarına)* yakarışları *(da aynen böyle)* boşunadır.

15. Göklerde ve yerde ne varsa, ister istemez Allah'a secde ederler / O'nun hükmüne boyun eğerler; onların gölgeleri de sabah-akşam *(uzalıp kısalarak)* **Allah**'a secde ederler / **O**'nun hükmüne uyarlar.

16. Onlara: **"Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?!"** de! Sonra: "*(siz de biliyorsunuz ki)* **Allah'tır!"** de. Ve de ki: **"Kendilerine bile fayda ve zarar veremeyen varlıkları veliler / ilâhlar mı edindiniz?!"** De ki: **"Kör ile gören hiç bir olur mu; yahut karanlıklarla aydınlık hiç bir midir?!"** Yoksa onlar, tıpkı **Allah**'ın yaratması gibi yaratabilen **O**'na eşler-ortaklar buldular da, yaratmayı kimin yaptığını fark edemediler mi?! De ki: **"Allah'tır her şeyi yaratan, O'dur bir tek olan ve her şeyi buyrumunda tutan."**

17. Allah gökten su indirir de, vadiler kendi vüs'at ve hacimlerince dolup taşar *(kalpler de kendi kapasite ve kabiliyetleri kadar Kur'an vahyiyle dolar)*. Sel, üstünde köpük / tortu / çer çöp taşır. Yine süs eşyası veya araç-gereç yapmak için ateşte erittiğiniz *(altın ve diğer)* madenlerde de tıpkı bunun gibi köpük-tortu oluşur. *(kalplerde de şüphe ve nifak tortuları oluşur; ama ilim ve iman nuruyla bunlar atılıp yok edilir)*. İşte Allah, **hak** ile **batıl**'ı şöyle bir benzetmeyle anlatır: Köpük / çer çöp / tortu atılır yokolur; ama insanlara fayda veren, yeryüzünde kalır *(tıpkı bunun gibi, ilim ve iman da temiz kalplerde yer eder kalır)*. İşte Allah, *(hak ile batılı insanlara)* bu şekilde misallerle anlatır.

18. Rablerinin çağrısına uyanlara, en güzel mükâfat *(hüsna / cennet)* vardır. **O**'nun çağrısına uymayanlara gelince, onlar, yeryüzündeki her şeye bir kat fazlasıyla sahip olsalar ve kurtulmak için verseler, yine de onlar kötü hesapla karşı karşıyadırlar ve sığınakları cehennemdir! Ne kötü bir sığınaktır orası!

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمٰى إِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ اَلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ
الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَؤُنَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى
الدَّارِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولٰٓئِكَ لَهُمُ
اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
إِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ آمَنُوا
وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ أَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

19. Sana Rabbinden indirilenin **gerçek** olduğunu bilenle, gözü kapalı olan hiç bir olur mu?! Ancak akıl sahipleri / beynini işletenler düşünüp öğüt alırlar.

20. **Allah'a** *(ve insanlara)* **verdikleri sözü yerine getirenler ve antlaşmalarını bozmayanlar,**

21. **Allah'ın birleştirilmesini / koparılmamasını emrettiği şeyleri birleştirenler / akrabalık bağlarını gözetmeyip koparanlar ve Rablerinden saygıyla çekinip kötü hesaptan korkanlar,**

22. **Rablerinin rızasına kavuşmak için zorluklara göğüs gerip** *(dinlerinde)* **sabredenler, namazlarını aksatmadan titizlikle kılanlar, rızık olarak kendilerine verdiklerimizden gizli-açık** *(Allah yolunda)* **harcayanlar ve kötülükleri güzellikle savanlar: İşte güzel sonuç onlarındır.**

23. Onlar, sâlih olan ataları, eşleri ve soylarıyla birlikte, içinde sürekli eğleşecekleri cennet-kentlere *(adn cennetlerine)* girecekler ve melekler onların yanlarına her bir kapıdan girip şöyle seslenecekler:

24. **"Zorluklara göğüs gerip** *(dininizde)* **sabrettiğinizden dolayı selâm size / esenlik içinde olasınız! Ne güzeldir şu sonsuzluk yurdu!"**

25. Allah'a *(ve insanlara)* verdikleri sağlam sözü bozanlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiğini bozanlar / akrabalık bağlarını koparanlar ve yeryüzünde hak düzeni bozanlar! İşte onlara da lânet ve kötü sonuç vardır!

26. Rızkı dilediğine bol, dilediğine kısarak veren Allah'tır! Onlar, geçici dünya dirliğiyle seviniyorlar; oysa ki âhirete göre dünya hayatı geçici bir dirliktir!

27. İnkâr edenler *(senin hakkında)* diyorlar ki: **"O'na Rabbinden bir mûcize indirilmeli değil miydi?!"** Sen de ki: **"Allah, kendisine yönelenleri doğru yola iletir;** *(ve kendisinden yüz çevirdikleri için de)* **dilediklerini saptırır** *(inanmayanlara mûcizenin ne faydası olur?)*"

28. O kimseler ki, iman ettiler de, yürekleri Allah'ın zikri ile / öğüt yüklü Kitab'ı ile huzura erdi! Haberiniz olsun ki, kalbler ancak Allah'ın zikri / sözü / öğüt yüklü Kitabı ile huzûra erer.

اَلَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿٢٩﴾
كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فٖى اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا اُمَمٌ لِتَتْلُوَا
عَلَيْهِمُ الَّذٖى اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ قُلْ هُوَ
رَبّٖى لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ اَنَّ
قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ
الْمَوْتٰى بَلْ لِلّٰهِ الْاَمْرُ جَمٖيعًا اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا اَنْ
لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمٖيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذٖينَ كَفَرُوا
تُصٖيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرٖيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتّٰى
يَاْتِىَ وَعْدُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمٖيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ اَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ اَمْ تُنَبِّـُٔونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى الْاَرْضِ
اَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
السَّبٖيلِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِى
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٤﴾

29. **Mutluluk** / *(cennetteki)* **Tûba** gölgeliği ve de güzel barınma, iman edip de doğru ve yararlı işler *(salih ameller)* yapanlarındır.

30. Seni de, kendilerinden önce nice toplumlar gelip geçmiş olan bir topluma gönderdik ki, onlar **Rahman**'a nankörce karşı çıkarlarken sen onlara, sana vahyettiklerimizi oku ve şöyle söyle: **"Benim Rabbim O'dur ki, kendisinden başka tanrı yoktur. Ben O'na güvenip dayandım; sonuçta dönüşüm / tevbem O'nadır."**

31. Şayet dağları yürütecek, yeri parçalayacak ve ölüleri konuşturacak bir **Kur'an** indirilseydi *(onlar yine inanmazlardı)*! Oysa ki, her iş Allah'ın yetkisindedir! İman edenler bilmiyorlar mı ki, Allah dileseydi bütün insanları doğru yola iletirdi *(fakat O, insanları imtihan için özgür bıraktı)*! İnkâr edenlerin başlarına, işledikleri kötülükler sebebiyle bir felâket gelmeye devam edecek veya yurtlarının yakınına kadar bir baskın yapılagelecek ve sonuçta Allah'ın va'di gerçekleşecek *(yurtları / toprakları fethedilip İslâm'ın egemenliğine girecek)*. Allah sözünden asla dönmez.

32. Andolsun ki, senden önce nice peygamberlerle alay edildi ve ben inkâr edenlere *(doğru yola dönmeleri için)* fırsat tanıdım; fakat sonra onları kıskıvrak yakaladım! İmdi nasılmış benim azabım?!

33. **O**, herkesi bütün yaptıklarıyla bilip denetleyen değil midir?! Böyleyken *(nasıl oluyor da)* Allah'a ortaklar koşuyorlar! De ki: **"Onların bir adını koyun / nedir bunlar!"** Yoksa, siz **Allah**'a, yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?! Yahut kuru bir söz mü bu?! Hayır hayır, inkâr edenlerin kurdukları bu tuzak, kendilerine *(şeytanlarınca)* hoş gösteriliyor da onlar bununla doğru yoldan çevriliyorlar. Doğrusu şu ki, Allah kimi *(işledikleri yüzünden)* saptırırsa, onu doğru yola getirecek yoktur.

34. Böyleleri için dünya hayatında bir azap vardır! Âhiretteki azapları ise daha da ağırdır! Ve kendilerini Allah'tan kurtaracak kimse de yoktur.

35. Allah'ın emir ve yasaklarına muhalefetten sakınanlara *(müttakîlere)* vâdedilen cennet'in özelliği şudur ki: Her yanından ırmaklar akar, yemişi ve gölgesi hiç kesilmez! Allah'ın emirlerine tutunarak ve kötülüklerden korunarak yaşayanları *(müttakîleri)* işte böyle bir son bekliyor! Kâfirlerin girecekleri sonsuzluk yurdu ise ateştir.

36. Kendilerine Kitap verdiklerimiz*(den sana inanıp tâbi olanlar)*, sana indirilenlerden sevinç duyarlar; çeşitli dînî gruplar içerisinde ise, onun bir kısmını tanımayıp inkâr edenler vardır! Onlara de ki: **"Ben ancak Allah'a kulluk etmek ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamakla emrolundum. Yalnız O'na çağırıyorum ve dönüşüm ancak O'nadır."**

37. Yine biz **O**'nu *(Kur'an'ı)*, **Arapça** bir hüküm olarak indirdik. Artık, sana gelen bunca ilimden sonra eğer sen, *(hüküm olarak)* onların isteklerine uyarsan, Allah'tan başka senin için ne bir velî / ilâh, ne de bir koruyucu vardır!

38. Kuşkusuz biz senden önce de peygamberler gönderdik; onlara da eşler ve soy-soplar verdik *(sen bir ilk değilsin ki seni yadırgasınlar)*. Ve Allah'ın izni bulunmadıkça hiçbir peygamber, herhangi bir âyet / bir mûcize getiremez. Her devrin *(ezelde belirlenen)* bir yazgısı / her dönemin bir **Kitab**'ı vardır.

39. Allah dilediğini siler, dilediğini alıkor; fakat **Ana Kitap O**'nun katındadır.

الجزء الثالث عشر — سورة الرعد

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
اُكُلُهَا دَٓائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ
النَّارُ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ
وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ اِنَّمَٓا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ
وَلَٓا اُشْرِكَ بِهِ اِلَيْهِ اَدْعُوا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ
حُكْماً عَرَبِياً وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلاً
مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجاً وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ
يَاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾ يَمْحُوا اللّٰهُ
مَا يَشَٓاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُٓ اُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ مَا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ﴿٤٠﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ
اَطْرَافِهَا وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾
وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيعاً يَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

40. Başlarına geleceğini vaat ettiğimiz azabın bir kısmını *(onların başına getirip)* sana göstersek de, seni *(o azaptan önce)* aralarından alıp hayatına son versek de, sana düşen ancak tebliğ etmektir; hesap görmek ancak bize âittir.

41. Görmüyorlar mı ki, biz yeryüzünü *(onların bulundukları bölgeyi)*, etrafından kuşatarak gittikçe daraltıp eksiltiyoruz?! Allah hükmünü yürütür ve **O**'nun hükmünü durduracak / engelleyecek yoktur! Ve **O**, hesabı çarçabuk görendir.

42. Onlardan öncekiler de *(peygamberlere ve inananlara karşı)* hileler yapmış / tuzaklar kurmuşlardı; hâlbuki her türlü tuzak **Allah**'ındır / **O**'nun elindedir! **O**, herkesin neler yapacağını bilir! Kâfirler, sonucun kimin yararına olacağını yakında bileceklerdir!

الْجُزْءُ الثَّالِثَ عَشَرَ — سُورَةُ الرَّعْدِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ اِبْرٰهِيمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الۤرٰ ۠ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۙ ﴿١﴾
اَللّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۙ ﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا
عِوَجًا ۗ اُو۬لٰٓئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ
اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۗ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَٓاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
بِاٰيَاتِنَٓا اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ
بِاَيَّامِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

43. Kâfirler: **"Sen** *(Allah tarafından)* **gönderilmiş bir peygamber değilsin!"** diyorlar! Onlara de ki: **"Sizinle benim aramda şâhit olarak Allah ve Kitab'ın bilgisine sahip olanlar** *(Yahudi ve Hıristiyanlardan iman edip de Kur'an'ın doğruluğuna tanıklık eden bilim adamları)* **kâfidir."**

14. İBRÂHİM SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
52 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Râ** *(ve benzeri harflerden, alın size kendi dilinizden bir Kitap)*! Bu öyle bir **Kitap** ki, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, karşı gelinmez bir gücün ve her türlü övgünün sahibi olan Allah'ın yoluna ulaştırman için onu sana indirdik.

2. O ki, Allah'tır; göklerde ve yerde ne varsa her şeyin sahibi *(ve hâkimi)*-dir! Şiddetli azaptan ötürü vay o kâfirlerin hâline!

3. Dünya hayatını âhirete tercih edip üstün tutanlar, Allah yolunu engelleyenler ve o yolu eğri / kötü göstermeye çalışanlar, derin bir sapıklık içindedirler!

4. Kendilerine iyice açıklasınlar diye biz her peygamberi kendi toplumunun diliyle gönderdik. Bundan sonra artık Allah, dilediklerini *(kendi işledikleri sebebiyle)* saptırır, dilediklerini *(iyi işlerinden ötürü)* doğru yola iletir. **O**, gücü karşısında durulmayan ve herşeyi yerliyerince yapandır.

5. Andolsun ki biz **Mûsa**-yı: **"Toplumunu karanlıklardan aydınlığa çıkar ve Allah'ın** *(geçmiş kavimlerin başlarına getirdiği)* **günlerini onlara hatırlat!"** diye, âyetlerimiz / mûcizelerimizle birlikte gönderdik. Sıkıntılara göğüs gerip *(dininde)* sabreden ve nimetlerimize karşı üzerine düşeni hassasiyetle yerine getiren *(şükreden)* herkes için bunda, *(geçmiş kavimlerin başlarına gelenlerde)* ibretler / işaretler vardır.

الجزء الثالث عشر — سورة إبراهيم

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
اَنْجٰيكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفٖي ذٰلِكُمْ
بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظٖيمٌ ٦ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَاَزٖيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابٖي لَشَدٖيدٌ ٧ وَقَالَ
مُوسٰٓى اِنْ تَكْفُرُٓوا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمٖيعًا فَاِنَّ
اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمٖيدٌ ٨ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذٖينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ
اِلَّا اللّٰهُ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّٓوا اَيْدِيَهُمْ
فٖٓي اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُٓوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا
لَفٖي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَٓا اِلَيْهِ مُرٖيبٍ ٩ قَالَتْ رُسُلُهُمْ
اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى
قَالُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرٖيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُنَا فَاْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبٖينٍ ١٠

6. Bir zamanlar **Mûsa** kavmine demişti ki: **"Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Hani O, sizi en ağır işkencelere uğratan ve erkek çocuklarınızı boğazlayıp kız çocuklarınızı sağ bırakan Firavun Oğullarından kurtarmıştı! Gerçekten bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı!"**

7. Hani Rabbiniz size bildirmişti: **"Eğer nimetlerime karşı üzerinize düşeni yerine getirir** *(şükreder)* **iseniz, size daha da çok veririm, fakat nimetlerimi görmezden gelerek inkâra saparsanız,** *(bilesiniz ki)* **azabım çok şiddetlidir!"**

8. Ve Mûsa demişti ki: **"Hem siz, hem de yeryüzünde herkes inkâr etse de, Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve hiç kimsenin övgüsüne muhtaç değildir."**

9. Sizden önce geçenlerin, **Nûh**, **Âd**, **Semûd** kavimlerinin ve Allah'tan başka kimsenin bilmediği daha nicelerinin haberleri size ulaşmadı mı?! Peygamberleri onlara açık delillerle gelmişti de onlar *(öfkeden)* ellerini ısırarak: **"Biz, sizinle gönderilenleri inkâr ettik! Çağırdığınız şeylere karşı şüphe içindeyiz!"** demişlerdi.

10. Onlara peygamberleri dedi ki: **"Hiç gökleri ve yeri yoktan vareden Allah'tan şüphe edilir mi?! O sizi günahlarınızdan arındırmak için çağırıyor ve belirlenen bir vakte kadar size süre veriyor!"** Onlar dediler ki: **"Siz de bizim gibi birer beşer olduğunuz halde** *(peygamber olarak gönderildiğinizi iddia ederek)*, **atalarımızın tapmakta oldukları ilâhlardan bizi alıkoymak istiyorsunuz! Şu halde** *(bu iddianızı ispat etmek için)* **açık bir delil / karşı gelinmez ve itiraz edilmez bir mûcize getirmelisiniz."**

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ؕ وَمَا كَانَ لَنَٓا اَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾
وَمَا لَنَٓا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰينَا سُبُلَنَاؕ وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلٰى مَٓا اٰذَيْتُمُونَاؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَٓا اَوْ
لَتَعُودُنَّ ف۪ي مِلَّتِنَاؕ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِم۪ينَۙ
﴿١٣﴾ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَام۪ي وَخَافَ وَع۪يدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ
جَبَّارٍ عَن۪يدٍۙ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَٓائِه۪ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَٓاءٍ
صَد۪يدٍۙ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُس۪يغُهُ وَيَأْت۪يهِ الْمَوْتُ
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍؕ وَمِنْ وَرَٓائِه۪ عَذَابٌ
غَل۪يظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ
كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرّ۪يحُ ف۪ي يَوْمٍ عَاصِفٍؕ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلٰى شَيْءٍؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَع۪يدُ ﴿١٨﴾

11. Peygamberler dediler ki: **"Evet, biz de sizin gibi birer beşeriz; fakat Allah kullarından dilediğini** *(peygamberlikle)* **nimetlendirir. Lakin Allah izin vermedikçe biz size, boyun eğdiren bir kuvvet / bir mûcize getiremeyiz. O sebepten, mü'minler** *(mûcizelere yahut başka bir şeye değil)* **ancak Allah'a güvenip dayanmalıdırlar!"**

12. **"O bize gideceğimiz yolları apaçık göstermişken, biz niçin Allah'a güvenip dayanmayalım! Bize yaptığınız eziyetlere karşı** *(dinimizde)* **direnip sabredeceğiz. O halde, güvenip dayanacak olanlar, ancak Allah'a güvenip dayanmalıdırlar!"**

13. İnkârcılar peygamberlerine dediler ki: **"Ya dinimize tekrar girersiniz; ya da sizi toprağımızdan / yurdumuzdan çıkarırız!"** O vakit Rableri peygamberlere şöyle vahyetti: **"Andolsun ki zalimleri yok edeceğiz."**

14. **"Ve sizi onların ardından oralara yerleştireceğiz. İşte bu, huzuruma çıkma ve cezama uğrama korkusunu / bilincini taşıyanların mükâfatıdır."**

15. Böylece Elçiler *(beraberlerindeki iman edenlerle birlikte uluslarına karşı Allah'tan)* zafer kazandılar ve her inatçı zorba da başarısızlığa uğradı.

16. Ayrıca, her zorbayı gelecekte cehennem beklemektedir! Orada o, irinli kaynar su içecektir!

17. Onu yudumlayacak, fakat boğazından geçiremeyecek! Üzerine her taraftan ölüm gelecek; ama ölmeyecek! Ve arkasından onu çetin bir azap daha bekleyecek!

18. Rablerini tanımazlıktan gelip **O**'na karşı gelenlerin işleri, fırtınalı bir günde rüzgârın önünde savrulan kül gibidir! Yaptıklarından ellerinde hiç bir şey kalmaz! İşte sapıklığın en batak olanı budur!

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنْ
يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ
عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدٰينَا اللّٰهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَٓاءٌ
عَلَيْنَٓا اَجَزِعْنَٓا اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ
الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ
وَوَعَدْتُكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
اِلَّٓا اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُٓوا اَنْفُسَكُمْ
مَٓا اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ اِنِّي كَفَرْتُ بِمَٓا
اَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ اِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢٢﴾
وَاُدْخِلَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٢٤﴾

19. Görmez misin Allah'ın gökleri ve yeri boşuna yaratmadığını?! Dilerse sizi giderir de *(yerinize)* yepyeni bir halk getirir!

20. Allah'a göre bu hiç zor değildir.

21. Artık hepsi toplanıp Allah'ın huzuruna cıscıplak ve yapayalnız çıkmışlar ve zayıflar, ilerigelen küstahlara şöyle seslenmişlerdir: **"Bizler *(dünyadayken)* sizlere uymaktaydık; şimdi Allah'ın azabından biraz olsun bizi kurtarabilir misiniz?"** Onlar derler ki: **"Allah bizi doğru yola iletseydi, biz de sizi doğru yola iletirdik. Artık şimdi sızlansak da sabretsek de bizim için değişmez; bize bir kaçış / kurtuluş yoktur!"**

22. Karar verilip de iş bitirilince *(cennetlikler cennet'e, cehennemlikler cehennem'e girince)* Şeytan der ki: **"Gerçek şu ki, Allah'ın size *(peygamberleri vasıtasıyla)* vaat ettiği doğru çıktı; ben ise size vaatte bulundum ama vaatlerimde size yalancı çıktım. Bununla beraber benim, sizin üzerinizde bir yaptırımım da yoktu; ben sizi sadece çağırdım, ama siz bana uydunuz. Bu sebepten beni değil kendinizi suçlayın! Şimdi ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni! Artık bugün ben, sizin beni *(dünyadayken Allah'a)* ortak koşmuş / Allah'ın yanı sıra bana da itaat etmiş olmanızı reddediyorum. Şüphesiz ki zalimlere acı bir azap vardır."**

23. Îman edip doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanlar, Rablerinin izniyle sürekli kalacakları, içinde ırmakların aktığı cennetlere konulacaklardır. Orada onlara *(görevli meleklerce)* selâm verilir / **hoş geldiniz** denilir!

24. Baksana Allah nasıl bir misal getirdi: **Güzel söz *(kelime-i tevhid-iman)*, kökü yerde sapa sağlam, dalları ise yukarıya yükselen güzel meyveli bir ağaç gibidir.**

تُؤْتِىٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَاۜ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَبِيثَةٍۨ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٦﴾
يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْاٰخِرَةِۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِينَۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُ
﴿٢٧﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَاَحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِۙ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَۚ يَصْلَوْنَهَاۜ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾
وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِۜ قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ
مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا
الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ اَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي
الْبَحْرِ بِاَمْرِهِۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَۚ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَٓائِبَيْنِۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۚ ﴿٣٣﴾

25. Öyle bir ağaç ki, Rabbinin izniyle her an meyvelerini verir. Allah insanlara, düşünüp öğüt alsınlar diye böyle misâller verir.

26. **Kötü söz** *(şirk, küfür)* **ise, kökünden koparılıp toprağın üzerine atılmış, ayakta duramayan, hiç bir şeye yaramaz** *(ve meyve vermez)* **bir çalıya benzer!**

27. Allah iman edenleri, dünya hayatında da âhirette de **sağlam söz** ***(kelime-i tevhid, İslâm)*** ile ayakta tutar; zâlimleri ise ***(işledikleri yüzünden)*** şaşırtır. Allah dilediğini yapar ***(iradesi karşısında duracak yoktur).***

28. Allah'ın nimetini *(İslâm'ı)* küfürle değiştirip uluslarını felâket yurduna / cehenneme sürükleyenleri görmedin mi?!

29. Onlar cehenneme yuvarlanacaklardır! Orası ne kötü yerleşim yeridir!

30. Onlar, *(insanları)* Allah'ın dosdoğru yolundan saptırmak için **Allah**'a eşler uydurdular! De ki: **"Biraz keyf edin / sefa sürün; fakat gidişiniz cehennemedir."**

31. Söyle o iman eden kullarıma: **"Namazlarını aksatmadan titizlikle kılsınlar, alışverişin ve dostluğun bulunmadığı bir gün gelip çatmazdan önce, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden,** *(Allah yolunda)* **açıktan ve gizliden harcasınlar."**

32. **Allah**'tır gökleri ve yeri yaratan! **O**'dur gökten su indirip de onunla rızık olarak size yemişler çıkaran, denizlerde izniyle yüzen gemileri emrinize veren, nehirleri istifadenize sunan!

33. **O**'dur hiç durmayan **güneş** ile **ay**'ı ve **gece**'yle **gündüz**'ü emrinize verip faydanıza sunan!

وَاٰتٰيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُۜ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا
تُحْصُوهَاۜ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ
رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنٖي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَۜ
﴿٣٥﴾ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِۚ فَمَنْ تَبِعَنٖي
فَاِنَّهُ مِنّٖيۚ وَمَنْ عَصَانٖي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَٓا اِنّٖي
اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتٖي بِوَادٍ غَيْرِ ذٖي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِۙ
رَبَّنَا لِيُقٖيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْـِٔدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوٖٓي اِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَٓا اِنَّكَ
تَعْلَمُ مَا نُخْفٖي وَمَا نُعْلِنُۜ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَٓاءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي وَهَبَ
لٖي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعٖيلَ وَاِسْحٰقَۜ اِنَّ رَبّٖي لَسَمٖيعُ الدُّعَٓاءِ
﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنٖي مُقٖيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتٖيۗ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
دُعَٓاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لٖي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنٖينَ يَوْمَ
يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَۜ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فٖيهِ الْاَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

34. Dahası, istediğiniz her şeyden size veren! Öyle ki, Allah'ın nimetlerini saysanız bitiremezsiniz! Ama insan ne kadar zalim / ne kadar nankördür!

35. Hatırla ki, bir zamanlar **İbrahim** şöyle demişti: **"Ey Rabbim, sen bu kenti *(Mekke'yi)* güven içinde kıl! Beni ve oğullarımı putlara / sembollere tapmaktan uzak tut!"**

36. **"Ey Rabbim, o putlar, insanlardan nicelerini şaşırttılar! Artık kim benim izimce gelirse bendendir; kim de beni dinlemez / bana karşı gelirse, artık sensin bağışlayan, sensin esirgeyen."**

37. **"Ey Rabbimiz! Doğrusu ben âilemi, namaz kılsınlar diye, senin dokunulmaz / kutsal evin'in *(Ka'be'nin)* yanında ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim! O halde ey Rabbim, sen insanların yüreklerini onlara doğru uçurup kanatlandır ve onları her türlü yiyecekten rızıklandır da nimetlerine karşılık üzerlerine düşeni yapsınlar *(şükretsinler)*."**

38. **"Ey Rabbimiz! Gizli açık ne yaparsak sen bilirsin; Allah'a ne yerde ne de göklerde hiçbir şey gizli kalmaz!"**

39. **"Bütün övgüler / hamdler O Allah'a ki, yaşlılık halimde bana İsmâil'i ve İshak'ı verdi! Şüphesiz ki benim Rabbim duaları işitendir."**

40. **"Ey Rabbim! Beni ve soyumu, namazı hiç aksatmadan yerli yerince kılanlardan eyle! Ey bizim Rabbimiz, duamı kabul et!"**

41. **"Ey Rabbimiz! Hesabın görüleceği gün beni, anamı babamı ve mü'minleri bağışla!"**

42. Zalimlerin yaptıklarından Allah'ı asla gafil sanma! Sadece, onları gözlerin korkudan dışarı fırlayacağı güne erteliyor o kadar!

مُهْطِع۪ينَ مُقْنِع۪ي رُؤُ۫سِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْۚ وَاَفْـِٔدَتُهُمْ
هَوَٓاءٌۜ ﴿٤٣﴾ وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْت۪يهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا رَبَّنَٓا اَخِّرْنَٓا اِلٰٓى اَجَلٍ قَر۪يبٍۙ نُجِبْ دَعْوَتَكَ
وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَۜ اَوَلَمْ تَكُونُٓوا اَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ
زَوَالٍۙ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنْتُمْ ف۪ي مَسَاكِنِ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَنْفُسَهُمْ
وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ
﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْۜ وَاِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ
مُخْلِفَ وَعْدِه۪ رُسُلَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ ذُو انْتِقَامٍۜ ﴿٤٧﴾
يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوَاتُ وَبَرَزُوا
لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِم۪ينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّن۪ينَ
فِي الْاَصْفَادِۚ ﴿٤٩﴾ سَرَاب۪يلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشٰى وُجُوهَهُمُ
النَّارُۙ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْۜ اِنَّ اللّٰهَ
سَر۪يعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِه۪
وَلِيَعْلَمُٓوا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

43. Boyunlar bükük, bakışlar kendilerini görmez ve yürekler ne yapacağını bilmez halde *(hesap yerine doğru)* koşacakları güne erteliyor onları!

44. Azabı gördüklerinde zalimlerin: **"Ey Rabbimiz! Bize az bir süre daha versen de çağrına uysak ve peygamberlere tâbi olsak!"** diyecekleri günden insanları korkut / uyar! İşte o gün onlara şöyle denilecek: **"Daha önce siz** *(dünyadayken)*, **sonunuzun gelmeyeceğini yeminle söylememiş miydiniz?!"**

45. **"Sizler,** *(daha önce)* **kendilerine yazık eden zalimlerin yurtlarında oturuyor ve bizim onlara neler yaptığımızı biliyordunuz! Üstelik size misallerle de anlatmıştık!"**

46. Şimdi onlar plânlarını / tuzaklarını kurdular; fakat tuzakları dağları devirecek kadar olsa bile, Allah'ın da onlara karşı *(düzenlerini boşa çıkaracak)* tuzağı vardır!

47. Sen Allah'ın, elçilerine verdiği sözü yerine getirmeyeceğini sanma! Şüphesiz ki Allah, gücü karşısında durulmayan ve öcünü mutlaka alandır.

48. O gün yeryüzü ve gökler değişip başkalaşacak ve onlar **tek** ve **her şeye hükümran** olan **Allah**'ın huzuruna cısıplak / yapayalnız çıkacaklardır.

49. O gün sen, günâhkâr azgın *(kâfir)*leri zincirlere vurulmuş halde görürsün.

50. Onların katrandan gömlekleri vardır ve yüzlerini alevler bürümektedir!

51. Allah'ın herkesi yaptığıyla cezalandırması için bu olacaktır. Şüphesiz ki Allah hesabı çarçabuk görendir.

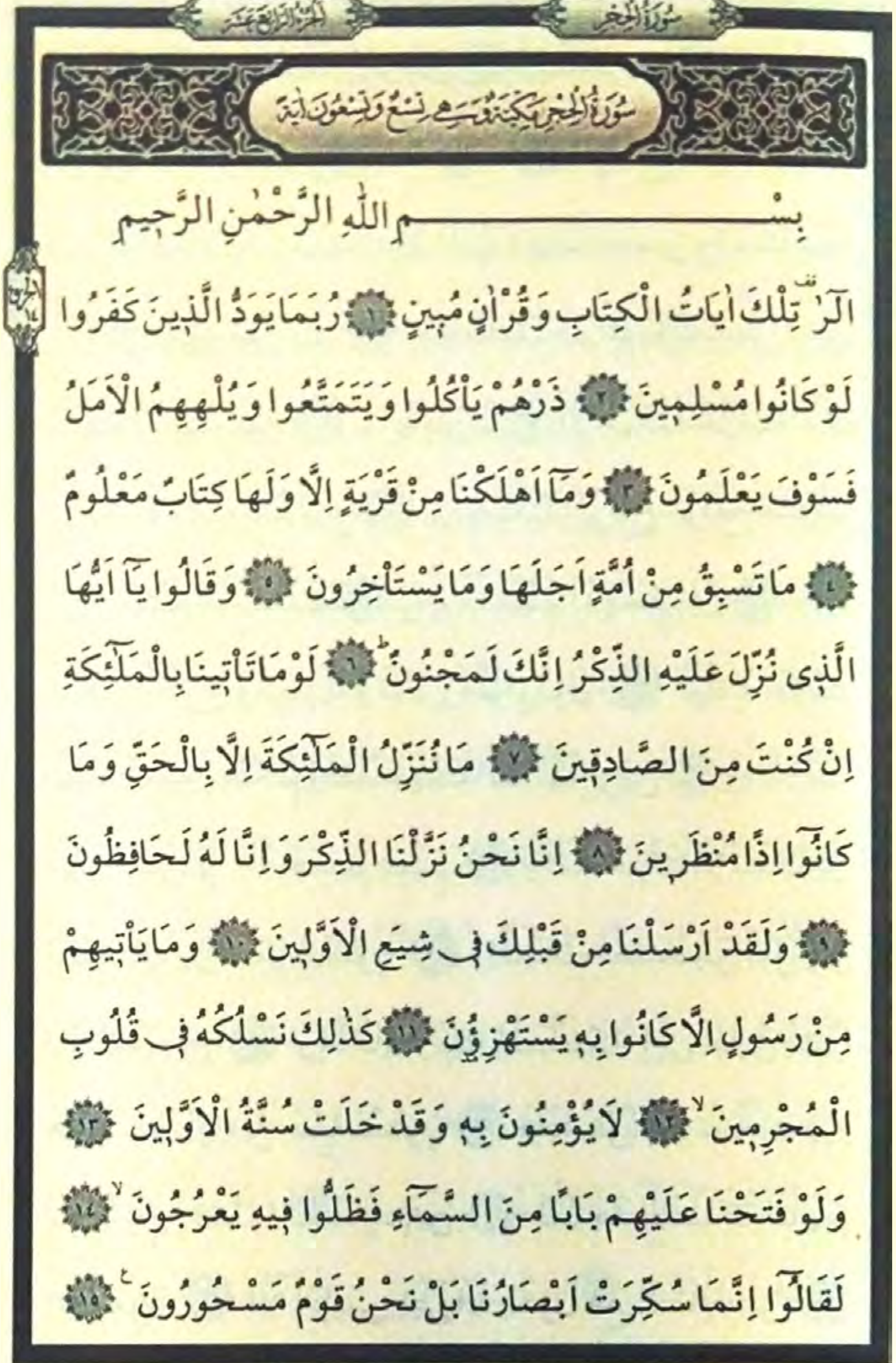
52. Bu, *(güçlü ve hikmet yüklü)* bir duyurudur insanlara! Ta ki uyarılsınlar da, sadece Allah'ın **Tek Tanrı** olduğunu bilsinler! Ve akıl sahipleri düşünüp *(ondan)* öğüt alsınlar!

15. HİCR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 99 Âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Râ** *(ve benzeri harflerden, alın size kendi dilinizden bir Kitap)*! İşte bunlar, **Kitab**'ın ve apaçık bir **Kur'an**'ın âyetleridir!
2. Zaman gelecek o inkâr edenler *(hasretle)*: **"Keşke biz de, Allah'a teslim olan** *(müslüman)***lar olsaydık!"** diyeceklerdir.
3. Onları bırak! Yesinler, yaşasınlar ve umutları onları avutup oyalasın! Nasıl olsa *(birgün)* bileceklerdir!
4. Helâk ettiğimiz her memleketin, *(ana kitap'ta / levh-i mahfuzda)* mutlaka bilinen / belirlenen bir yazgısı vardır!
5. Hiçbir topluluk ecelini ne öne alabilir, ne de geciktirebilir.
6. Dediler ki: **"Ey kendisine Zikr** *(Kur'an)* **inen! Sen cinlerle berabersin** *(ve Kur'an'ı onlardan alıyorsun)***!**
7. **"Eğer söylediklerin gerçekse,** *(seni doğrulamaları için)* **bize melekleri getirmen gerekmez mi!"**
8. Hâlbuki biz melekleri ancak *(vahiy ya da azap gibi)* bir gerçek için indiririz! O zaman da onlar bekletilmez *(helâk edilir)*ler!
9. Şüphesiz ki, **Zikr**'i *(vahyi/Kur'an'ı)* ancak biz indirdik ve **O**'nu koruyacak olan da yine biziz.
10. Andolsun ki, *(senden)* önceki birçok topluluğa da peygamberler gönderdik.
11. Onlara ne zaman bir peygamber gelse, onunla alay ederlerdi.
12. Bu sebepten biz onu *(vahye karşı gelme duygusunu, kendi işledikleri kötülükler sebebiyle)*, günâha saplananların kalplerine böyle yerleştiririz!
13. Şimdi bunlar da **O**'na *(Kur'an'a)* inanmıyorlar; oysa *(Allah'ın değişmeyen yasası olan)* eskilerin başlarına gelenler ortadadır!
14. Üzerlerine gökten bir kapı açsaydık da, oradan çıkıp inseler *(vahyin inişine bizzat şahit olsalar)*dı;
15. Yine derlerdi ki: **"Gözlerimiz bağlandı bizim / büyülendik herhalde!"**

سُورَةُ الْحِجْرِ — الْجُزْءُ الرَّابِعَ عَشَرَ

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ
مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ
لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا
نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا
لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ
نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا
مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

16. Andolsun ki biz gökyüzünde *(yıldız ve gezegenlerden)* burçlar yaptık ve bakanlar için orayı *(onlarla)* süsledik.
17. Aynı zamanda göğü, *(onlarla)* kovulmuş her şeytandan koruduk.
18. Ancak kulak hırsızlığı yapanlar müstesna ki, onları da parlak bir alev kovalar.
19. **Yer**'e gelince, orayı *(yaşanmaya elverişli bir şekilde)* yayıp döşedik ve orayı, üzerinden ulu dağlarla perçinledik ve orada her şeyi bir ölçüye göre bitirdik.
20. Orada hem sizin geçiminizi, hem de rızkını sizin vermediğiniz kimselerin geçimlerini sağladık.
21. Her şeyin kaynağı / hazinesi **O**'nun katındadır; fakat onu biz belli bir ölçüyle indiririz.
22. Bulutları yağmur kıvamına getiren aşılayıcı rüzgârları göndeririz de, gökten su indirip onunla size su veririz. Ve onu, *(yeraltında, denizlerde ve göllerde)* depolayıp tutan da siz değilsiniz.
23. Ancak biz diriltir, biz öldürürüz ve sonunda her şey bize kalır / ona biz varis oluruz.
24. Sizden gelip geçenleri ve gelecek olanları ancak biz biliriz.
25. Şüphesiz ki Rabbin onları *(diriltip huzurunda)* toplayacaktır. Doğrusu **O**, her şeyi yerli yerince yapan, hakkıyla bilendir!
26. Andolsun ki biz insanı, **mayalanmaya bırakılan, sonra da şekillendirilip kurutulan bir çamur**'dan yarattık.
27. Ondan önce de **cin**'ni*(n babası olan İblis'i)* öldürücü / zehirleyici ateşten / alevden yaratmıştık.
28. Bir zamanlar Rabbin meleklere demişti ki: **"Ben, mayalanmaya bırakılıp sonra şekil verilip kurutulan çamurdan bir beşer yaratacağım."**
29. **"Ona son şeklini verip de rûhumdan üflediğim** *(ve canlanıp ayağa kalktığı)* **zaman, siz onun önünde secdeye varın / onun üstünlüğünü itiraf etmek üzere yere kapanın!"**
30. Bunun üzerine bütün melekler secdeye vardılar.
31. Ama, *(aralarında bulunan, cinlerden)* **İblis** secde edenlerle beraber olmaya yanaşmadı.

الجزء الرابع عشر — سورة الحجر

قَالَ يَٓا اِبْل۪يسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِد۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ
اَكُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾
قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَج۪يمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى
يَوْمِ الدّ۪ينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ
فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ
رَبِّ بِمَٓا اَغْوَيْتَن۪ي لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَع۪ينَ
﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
مُسْتَق۪يمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَاد۪ي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ اِلَّا مَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاو۪ينَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٤٣﴾
لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾
اِنَّ الْمُتَّق۪ينَ ف۪ي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِن۪ينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا ف۪ي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِل۪ينَ ﴿٤٧﴾
لَا يَمَسُّهُمْ ف۪يهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَج۪ينَ ﴿٤٨﴾
نَبِّئْ عِبَاد۪ٓي اَنّ۪ٓي اَنَا الْغَفُورُ الرَّح۪يمُ ﴿٤٩﴾ وَاَنَّ عَذَاب۪ي هُوَ
الْعَذَابُ الْاَل۪يمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰه۪يمَ ﴿٥١﴾

32. O zaman Rabbin: **"Ey İblis! Ne oldu sana da secde edenlerle beraber olmadın?!"** dedi.

33. İblis dedi ki: **"Ekşiyip mayalanmış ve kurumaya terkedilmiş** *(ışından ve alevden olmayan; kara ve kesif)* **bir kalıp çamurdan yarattığın adama secde etmem!"** dedi.

34. Bunun üzerine Allah buyurdu ki: **"Çık oradan! Artık sen kovulmuş birisin!"**

35. **"Hesap gününe kadar da lanete uğradın / üzerinden rahmet kaldırıldı!"**

36. İblis: **"Öyleyse ey Rabbim, onların diriltilecekleri güne kadar bana süre ver!"** dedi.

37. **"Tamam!"** dedi Rabbin; **"Sen, kendilerine süre verilenlerdensin!"**

38. **"Hem de, vakti belirlenen güne kadar!"**

39. İblis dedi ki: **"Ey Rabbim! Yemin ediyorum ki,** *(şu insan yüzünden)* **beni azdırıp saptırmana karşılık ben de yeryüzünde kötülükleri onlara çekici / süslü göstereceğim ve onların hepsini azdırıp yoldan çıkaracağım."**

40. **"Onlardan ancak** *(sana iman ve itaatleriyle)* **arınıp korunacak olan kulların müstesna."**

41. Rabbin dedi ki: **"İşte** *(o kullarımın tuttukları)* **bu yol, eğrilip sapmadan bana ulaşan yoldur!"**

42. **"Sana uyup da yoldan çıkanlar dışında, kullarım üzerinde senin herhangi bir etkin ve gücün olmayacaktır!"**

43. **"Ve cehennem, onların hepsi için bir buluşma yeridir."**

44. Onun yedi kapısı vardır; her kapının kendine has girecek olanları vardır.

45. Kötülüklerden sakınıp kendilerini koruyacak olanlar *(müttakîler)* ise, bahçeler ve pınar başlarında olacaklardır.

46. **"Oraya esenlik ve güven içinde giriniz!"** denilecektir.

47. Biz orada, onların içlerindeki *(birbirlerine karşı)* her türlü *kini* söküp alacağız ve koltuklar üzerinde karşılıklı kardeşçe oturacaklardır.

48. Orada onlara, keyiflerini kaçıran hiçbir zahmet dokunmayacak ve onlar oradan hiç çıkarılmayacak.

49. Kullarıma bildir ki, ben gerçek bağışlayan, gerçek esirgeyenim!

50. Ama azabım da çok acıdır!

51. Onlara **İbrahim**'in *(melek)* konuklarından bahset!

الجزء الرابع عشر — سُورَةُ الْحِجْرِ

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًاۜ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلٖيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ اَبَشَّرْتُمُونٖي عَلٰٓى
اَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا
تَكُنْ مِنَ الْقَانِطٖينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا
الضَّٓالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُٓوا
اِنَّٓا اُرْسِلْنَٓا اِلٰى قَوْمٍ مُجْرِمٖينَۙ ﴿٥٨﴾ اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍۜ اِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ
اَجْمَعٖينَۙ ﴿٥٩﴾ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَٓاۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرٖينَ ﴿٦٠﴾
فَلَمَّا جَٓاءَ اٰلَ لُوطٍۨ الْمُرْسَلُونَۙ ﴿٦١﴾ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ
﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فٖيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَاَتَيْنَاكَ
بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ
وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ
﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَٓا اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ مَقْطُوعٌ
مُصْبِحٖينَ ﴿٦٦﴾ وَجَٓاءَ اَهْلُ الْمَدٖينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ
اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ ضَيْفٖي فَلَا تَفْضَحُونِۙ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا
تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُٓوا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمٖينَ ﴿٧٠﴾

52. Hani: **"Selâm!"** diyerek yanına girmişlerdi de, **İbrahim** onlara: **"Doğrusu biz** *(âilece)* **sizden korku duyuyoruz!"** demişti.

53. Onlar İbrahim'e: **"Korkma***(yın)***! Çünkü biz, sana bilge bir oğul müjdelemek üzere geldik!"** dediler.

54. O vakit **İbrahim** onlara dedi ki: **"İhtiyarlık belimi bükmüşken, siz bana nasıl böyle bir müjde verirsiniz?!"**

55. Dediler ki: **"Biz sana gerçek bir müjdeyle geldik; o halde sen umut kesenlerden olma!"**

56. **O** dedi ki: **"Rabbinin rahmetinden, şaşırıp sapıtanlardan başka kim umut keser?!"**

57. İbrahim: **"Ey elçiler! Bundan sonraki işiniz nedir?!"** diye sordu onlara.

58. Onlar: **"Günâha batan kâfir bir kavme,** *(Lût'un kavmini helâk etmeye)* **gönderildik."**

59. **"Ancak, Lût'un âilesinin tümünü kurtaracağız!"**

60. **"Geride kalıp helâk olmasını takdir ettiğimiz karısı müstesnâ!"**

61. Elçiler **Lût**'un âilesine geldiklerinde;

62. Lût'un âilesi onlara dedi ki: **"Siz** *(buralarda)* **tanınmayan / yad kimselersiniz!"**

63. Onlar **Lût**'a şöyle dediler: **"Hayır! Biz sana, kavminin inanmayıp kuşku duyduğu azap sebebiyle geldik."**

64. **"Sana** *(boşuna değil)* **gerçekle geldik; şüphen olmasın ki** *(bu söylediğimizde)* **biz gerçeği söylüyoruz."**

65. **"Artık âileni, geceleyin bir ara buradan çıkar ve sen de arkalarından yürü! İçinizden hiçbiriniz arkasına dönüp bakmasın; size emredilen yere doğru kararlı bir şekilde yürüyün."**

66. **O**'na şu kararımızı bildirdik: **"Sabaha çıkarlarken onların kökleri kazınacaktır!"**

67. Şehir halkı, *(genç ve güzel adamlar kılığındaki melek misâfirleri kendilerine teslim etmesi için)* sevine sevine **Lût**'a geldiler.

68. O *(konuklarının görevli melekler olduğunu henüz bilmediğinden, korku içinde)* kavmine şöyle dedi: **"Bunlar benim misâfirlerim;** *(ele güne karşı)* **beni rezil rüsvay etmeyin!"**

69. **"Allah'tan korkun ve beni utandırmayın."**

70. Onlar dediler ki: **"Biz sana, başkalarının işine karışma dememiş miydik?!"**

قَالَ هٰٓؤُلَٓاءِ بَنَاتٖٓي اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلٖينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفٖي
سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقٖينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا
عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجّٖيلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فٖي
ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمٖينَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبٖيلٍ مُقٖيمٍ ﴿٧٦﴾ اِنَّ فٖي
ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحَابُ الْاَيْكَةِ لَظَالِمٖينَ ﴿٧٨﴾
فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُبٖينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحَابُ
الْحِجْرِ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضٖينَ
﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنٖينَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ مُصْبِحٖينَ ﴿٨٣﴾ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ
السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمٖيلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْخَلَّاقُ الْعَلٖيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانٖي وَالْقُرْاٰنَ
الْعَظٖيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنٖينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
اِنّٖٓي اَنَا النَّذٖيرُ الْمُبٖينُ ﴿٨٩﴾ كَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمٖينَ ﴿٩٠﴾

71. O vakit **Lût** onlara dedi ki: **"Eğer evlenecekseniz işte** ***(ümmetimin kadınları olan)*** **kızlarım!"**
72. Senin *(şu tertemiz)* hayatına ant olsun ki *(Ey Muhammed)*, onlar sersemlikleri içinde ne yaptıklarını bilmiyorlardı!
73. Ama gün doğarken korkunç bir ses yakalayıverdi onları!
74. Derken oranın altını üstüne getirdik ve üzerlerine kızgın çakıllar / lâvlar yağdırdık.
75. Doğrusu, anlayan / firaseti olan kimseler için bunda kesin bir ibret / işaret vardır.
76. Orası, *(Sodom ve Gomore, sizin sürekli uğradığınız)* işlek bir yol üzerindedir.
77. İnanan kimseler için bunda kesin bir ibret / işaret vardır.
78. *(Şuayb'in kavmi olan)* **Eyke** halkı da zulme saptı!
79. Ve onlardan da öç aldık! Her ikisi de, *(Sodom ve Eyke: sürekli uğrak verdiğiniz)* işlek bir yol üzerinde bulunuyorlar.
80. *(Sâlih'in memleketi olan)* **Hicr Ülkesi**'nin eğleşenleri de, gönderilen peygamberleri yalanladılar.
81. Onlara da âyetlerimizi / mûcizelerimizi gönderdik; fakat yüz çevirdiler.
82. Dağları yontup, kendilerini *(Allah'ın azabından)* emniyette hissederek görkemli evler yapıyorlardı.
83. Ama birgün, sabahın ilk ışıklarıyla birlikte onları da bir gürültü / sarsıntı yakalayıverdi!
84. Onca kazandıkları kendilerini kurtaramadı!
85. Doğrusu biz, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık! Elbette ki saat *(kıyamet ve hakkın hâkimiyet vakti)* kesin gelecektir; şimdi sen *(eziyetlerine aldırmayıp)* onlardan güzellikle uzak dur ve onlara aldırma!
86. Doğrusu Rabbin her şeyi *(ölümden sonraki dirilişi de, gelecekte hakkın hâkimiyetini de)* yaratmaya güç yetirendir ve her şeyi mutlak bilendir.
87. Andolsun ki, sana biz, **katmerli gerçekleri içeren yedi**'yi *(ilk yedi uzun sureyi yahut sürekli tekrarlanan yedi âyetlik Fatiha sûresini)*, dahası *(bunları da içinde bulunduran)* **Muhteşem Kur'an**'ı verdik.
88. O halde sen, *(Kur'anın zenginliğiyle yetinip)* onlardan bazılarına verdiğimiz dünya zenginliğine imrenme ve onların *(inkârcı)* hallerine de üzülme! Fakat mü'minlere şefkat kanatlarını ger!
89. De ki: **"Hiç kuşkusuz ben** ***(Rabbinizin azabına karşı)*** **apaçık bir uyarıcıyım!"**
90. Nitekim biz, *(peygamberlerine karşı mücadele etmek üzere)* **yemin eden işbirlikçiler**'e *(azabımızı)* indirmiştik!

سُورَةُ الْحِجْرِ — الْجُزْءُ الرَّابِعَ عَشَرَ

اَلَّذ۪ينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِض۪ينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَع۪ينَۙ
﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ
عَنِ الْمُشْرِك۪ينَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِـ۪ٔينَۙ ﴿٩٥﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَجْعَلُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهاً اٰخَرَۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
اَنَّكَ يَض۪يقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَۙ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
مِنَ السَّاجِد۪ينَۙ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَق۪ينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَتٰٓى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُۜ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ
الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِه۪ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِه۪ٓ اَنْ اَنْذِرُٓوا
اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۜ
تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَص۪يمٌ
مُب۪ينٌ ﴿٤﴾ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَاۚ لَكُمْ ف۪يهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ ف۪يهَا جَمَالٌ ح۪ينَ تُر۪يحُونَ وَح۪ينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

91. Şimdi **Kur'an'**ı *(kâh şiir, kâh sihir, kâh düzmece söz diye nitelendirerek)* parçalara ayıranlara gelince:
92. Rabbine ant olsun ki, biz onların hepsine soracağız;
93. Yapmakta oldukları her şeyi!
94. Sana emredileni, onların yüzlerine açıkça haykır! Ve müşriklere aldırma!
95. Çünkü biz, ciddiyetsiz alaycılara karşı sana yeteriz.
96. Onlar ki, Allah'ın yanı sıra başka ilâhlar tanıyorlar! Ama yakında bilecekler!
97. Onların söylediklerinden senin göğsünün sıkıştığını / bunalıp daraldığını biliyoruz!
98. Ama sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerle beraber ol *(cemaatle namaz kıl)*!
99. Ve kaçılmaz gerçek *(ölüm)* sana gelinceye kadar Rabbine kulluğa devam et!

16. NAHL SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
128 Âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Allah'ın buyruğu yakındır; o halde niçin acele edersiniz! **O Allah** ki, uludur ve onların her türlü ortaklık *(şirk)* yakıştırmalarından uzaktır.
2. O: **"Benden başka ibadete lâyık ilâh yoktur; o halde ancak benden korkun!"** diye uyarmaları için, melekleri kendi emirlerini içeren **vahiy**'le, kullarından dilediğine indirir.
3. **O Allah ki**, gökleri ve yeri gerçek bir amaç için yaratmıştır ve onların her türlü ortaklık yakıştırmalarından uzak bulunmaktadır!
4. Allah insanı bel suyundan yaratmışken, o nasıl da, *(Rabbine karşı)* zorlu / amansız bir tartışmacı / mücadeleci kesiliverdi!
5. **Allah**, yumuşak başlı / evcil hayvanları da yarattı. Onlarda *(sizin için)* sıcak giysiler ve daha birçok yararlar vardır! Onlardan aynı zamanda yersiniz de!
6. Akşamleyin onları ağıllarına koyarken ve sabah erkenden yaylıma salarken sizin için onlarda bir ferahlık / bir güzellik de vardır!

الجزء الرابع عشر — سورة النحل

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغ۪يهِ اِلَّا بِشِقِّ
الْاَنْفُسِۜ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌۙ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ
وَالْحَم۪يرَ لِتَرْكَبُوهَا وَز۪ينَةًۜ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٨﴾ وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّب۪يلِ وَمِنْهَا جَٓائِرٌۜ وَلَوْ شَٓاءَ
لَهَدٰيكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ
مَٓاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ ف۪يهِ تُس۪يمُونَ ﴿١٠﴾
يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخ۪يلَ وَالْاَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَۜ
وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِه۪ۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَۙ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ
مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾
وَهُوَ الَّذ۪ي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَاۚ وَتَرَى الْفُلْكَ
مَوَاخِرَ ف۪يهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِه۪ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

7. Kendi başınıza zorlukla ulaşabileceğiniz yerlere yüklerinizi onlar taşırlar. Rabbiniz size ne kadar şefkatli, ne kadar merhametlidir!

8. Hem binesiniz diye, hem de ziynet / güzel manzara oluştursun diye atlar, katırlar, merkepler yaratmıştır. Ve daha bilemeyeceğiniz nice şeyler yaratmaktadır!

9. Doğru yolu göstermek Allah'a âittir / yolun doğrusu Allah'a ulaşandır. Elbette ki, yolların eğrisi de vardır. **O** dileseydi, hepinizi doğru yola iletirdi *(fakat imtihan için sizi özgür bıraktı).*

10. Size gökten yağmur indiren **O**'dur! İçme suyunuz da, hayvanlarınıza yedirdikleriniz de ondan *(gökten indirdiğimiz yağmurdan)* meydana gelmektedir.

11. Onunla size ekinler, zeytinler, hurmalar, üzümler ve her çeşit ürünler / meyveler bitirmektedir. Şüphesiz ki bunda, düşünebilen bir topluluk için mutlaka bir ibret / bir işaret vardır.

12. **O**, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı, emrinize vermiş / faydanıza sunmuştur. Yıldızlar da **O**'nun emriyle *(size)* hizmet vermektedir! Bunda düşünüp akleden bir topluluk için nice ibretler / işaretler vardır.

13. Ve daha yeryüzünün her yerinde sizin için yaratıp yaydığı çeşit çeşit / rengârenk nice şeyler vardır! Elbette ki bunda düşünüp öğüt alacak bir topluluk için kesinlikle bir ibret / bir işaret vardır.

14. Kendisinden taze et yiyesiniz ve takınmak üzere süs eşyaları çıkarasınız diye, denizi sizin emrinize / istifadenize sunan **O**'dur. Görüyorsun ki gemiler *(O'nun kuralları içerisinde)* denizi yara yara yüzüp gitmektedir. Bütün bunlar, **Allah**'ın nimetlerini elde edesiniz de karşılığında üzerinize düşeni yapasınız *(şükredesiniz)* diyedir.

الجزء الرابع عشر — سورة النحل

وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍۜ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ
يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ
اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذ۪ينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَٓاءٍۚ
وَمَا يَشْعُرُونَۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَۚ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَالَّذ۪ينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۜ اِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ مَاذَٓا اَنْزَلَ
رَبُّكُمْۙ قَالُٓوا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُٓوا اَوْزَارَهُمْ
كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذ۪ينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَۚ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

15. Sizi sarsıp savurmasın diye **Allah** yeryüzünü ulu dağlarla perçinledi. Ve orada gideceğiniz yere varasınız diye nehirler ve yollar açtı.

16. Yine orada, *(yönünüzü bulmanıza yarayan)* daha başka işaretler yarattı! Nitekim insanlar, *(geceleyin)* yıldızlardan yararlanarak yollarını bulurlar.

17. Yaratan, hiç yaratmayan gibi olur mu? Düşünüp akletmez misiniz?!

18. Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız sayamazsınız. Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

19. Ve Allah, gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da bilir.

20. Onların Allah'ı bırakıp da O'nun dışındaki taptıkları / yakarıp dua ettikleri şeylere gelince, onlar hiçbir şey yaratamazlar; çünkü kendileri yaratılıyorlar.

21. Onlar, diri değil ölüdürler! Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler!

22. İlâhınız tek bir ilâhtır! Âhirete inanmayanların yürekleri inkârcı, kendileri küstahtır.

23. Hiç şüphesiz ki Allah, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilir. Ve **O** küstahları sevmez.

24. Onlara: **"Rabbiniz ne indirdi?"** diye sorulduğunda: **"Bunlar öncekilerin / eskilerin masallarıdır!"** derler.

25. Böylece onlar kıyamet günü, kendi günahlarını tamamen yüklendikten sonra, hiçbir bilgiye dayanmaksızın yoldan çıkardıkları insanların günahlarından da yükleneceklerdir! Dikkat edin, onlar ne kötü yük taşıyanlardır!

26. Kendilerinden öncekiler de *(inananlara)* tuzaklar kurmuşlardı; ama Allah yapılarını temellerinden sarsmış ve böylece çatıları üstlerine çökmüştü. Azap onlara kestiremeyecekleri bir yerden gelivermişti.

الجزء الرابع عشر — سورة النحل

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزٖيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ كُنْتُمْ
تُشَٓاقُّونَ فٖيهِمْ قَالَ الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرٖينَ ﴿٢٧﴾ اَلَّذٖينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمٖٓي
اَنْفُسِهِمْ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ
عَلٖيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدٖينَ
فٖيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرٖينَ ﴿٢٩﴾ وَقٖيلَ لِلَّذٖينَ اتَّقَوْا
مَاذَٓا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذٖينَ اَحْسَنُوا فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقٖينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ
عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فٖيهَا مَا
يَشَٓاؤُ۫نَ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقٖينَ ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ تَتَوَفّٰيهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبٖينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ
يَأْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٤﴾

27. Dahası, Allah kıyamet günü onları aşağılayacak ve diyecek ki: **"Hani nerde, uğrunda mücadele vererek bana ortak koştuklarınız?!"** İşte o zaman *(peygamberler ve mü'minlerden)* kendilerine ilim verilenler diyeceklerdir ki: **"Gerçekten bugün, her türlü rüsvaylık ve fenalık kâfirler içindir."**

28. Melekler, *(hakkı inkâr ederek)* kendi nefislerine zulmeden zâlimlere, canlarını almak üzere geldiklerinde, onlar tam bir teslimiyet içinde *(ve yapageldiklerinin gizli kaldığı zannıyla)*: **"Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk!"** derler. Onlara denilir ki: **"Hayır! Allah tüm yapmakta olduklarınızı bilmektedir!"**

29. **"İçerisinde ebedî kalmak üzere girin cehenneme kapılarından! Küstahlar için ne fena bir yerdir orası!"**

30. Kötülüklerden sakınıp korunanlara *(müttakîlere)*: **"Rabbinizden ne indirildi?"** diye sorulduğunda: **"İyilik / hayır!"** derler. Rablerinin emirlerini en güzel şekilde yerine getirenlere *(muhsinlere)* bu dünyada güzellik vardır. Âhiret yurdu ise daha hayırlı / daha güzeldir. Allah'ın emir ve yasaklarıyla korunanların *(müttakîlerin)* yurdu elbette ne güzeldir!

31. Her yanlarından ırmakların aktığı sürekli eğleşme yeri olan cennetlere *(adn cennetlerine)* gireceklerdir. Orada onlara her istedikleri vardır. İşte Allah, korunup sakınanları *(müttakîleri)* böyle mükâfatlandırır.

32. Onlar, meleklerin tertemiz bir halde ruhlarını alacakları kimselerdir. Onlara melekler: **"Esenlik / selamet içinde olun! Çalışmalarınızın karşılığı olarak girin cennete!"** derler.

33. Şu insanlar, *(iman etmek için ille de)* meleklerin *(canlarını almak üzere)* gelmesini yahut Rablerinin emrinin inmesini / helak edilmeyi mi bekliyorlar?! Kendilerinden öncekiler de böyle yapmışlar *(ve sonunda azabı tatmışlar)*dı. Allah asla onlara zulmetmedi; fakat onlar hep kendilerine zulmediyorlardı.

34. Sonunda, işledikleri günahlar onları alt etti ve alay edegeldikleri **gerçek** kendilerini çepeçevre kuşattı.

الْجُزْءُ الرَّابِعَ عَشَرَ سُورَةُ النَّحْلِ

وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَم۪يدَ بِكُمْ وَاَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥﴾ وَعَلَامَاتٍۜ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ
يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُۜ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ
اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَاۜ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٨﴾ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذ۪ينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَاءٍۚ
وَمَا يَشْعُرُونَۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَالَّذ۪ينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَۜ اِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمْ مَاذَٓا اَنْزَلَ
رَبُّكُمْۙ قَالُٓوا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُٓوا اَوْزَارَهُمْ
كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذ۪ينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ
عِلْمٍۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

15. Sizi sarsıp savurmasın diye **Allah** yeryüzünü ulu dağlarla perçinledi. Ve orada gideceğiniz yere varasınız diye nehirler ve yollar açtı.

16. Yine orada, *(yönünüzü bulmanıza yarayan)* daha başka işaretler yarattı! Nitekim insanlar, *(geceleyin)* yıldızlardan yararlanarak yollarını bulurlar.

17. Yaratan, hiç yaratmayan gibi olur mu? Düşünüp akletmez misiniz?!

18. Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız sayamazsınız. Şüphesiz ki Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

19. Ve Allah, gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da bilir.

20. Onların Allah'ı bırakıp da O'nun dışındaki taptıkları / yakarıp dua ettikleri şeylere gelince, onlar hiçbir şey yaratamazlar; çünkü kendileri yaratılıyorlar.

21. Onlar, diri değil ölüdürler! Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler!

22. İlâhınız tek bir ilâhtır! Âhirete inanmayanların yürekleri inkârcı, kendileri küstahtır.

23. Hiç şüphesiz ki Allah, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilir. Ve **O** küstahları sevmez.

24. Onlara: **"Rabbiniz ne indirdi?"** diye sorulduğunda: **"Bunlar öncekilerin / eskilerin masallarıdır!"** derler.

25. Böylece onlar kıyamet günü, kendi günahlarını tamamen yüklendikten sonra, hiçbir bilgiye dayanmaksızın yoldan çıkardıkları insanların günahlarından da yükleneceklerdir! Dikkat edin, onlar ne kötü yük taşıyanlardır!

26. Kendilerinden öncekiler de *(inananlara)* tuzaklar kurmuşlardı; ama Allah yapılarını temellerinden sarsmış ve böylece çatıları üstlerine çökmüştü. Azap onlara kestiremeyecekleri bir yerden gelivermişti.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِیَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشَٓاقُّونَ فِيهِمْۜ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّٓوءَ عَلَى الْكَافِرِينَۙ ﴿٢٧﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمٖٓي
اَنْفُسِهِمْۖ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُٓوءٍۜ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَاۜ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا
مَاذَٓا اَنْزَلَ رَبُّكُمْۜ قَالُوا خَيْرًاۜ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌۜ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌۜ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَۙ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتُ
عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا
يَشَٓاؤُ۫نَۜ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَۙ ﴿٣١﴾ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَۙ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ
يَأْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَۜ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَاَصَابَهُمْ
سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٤﴾

27. Dahası, Allah kıyamet günü onları aşağılayacak ve diyecek ki: **"Hani nerde, uğrunda mücadele vererek bana ortak koştuklarınız?!"** İşte o zaman *(peygamberler ve mü'minlerden)* kendilerine ilim verilenler diyeceklerdir ki: **"Gerçekten bugün, her türlü rüsvaylık ve fenalık kâfirler içindir."**

28. Melekler, *(hakkı inkâr ederek)* kendi nefislerine zulmeden zâlimlere, canlarını almak üzere geldiklerinde, onlar tam bir teslimiyet içinde *(ve yapageldiklerinin gizli kaldığı zannıyla)*: **"Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk!"** derler. Onlara denilir ki: **"Hayır! Allah tüm yapmakta olduklarınızı bilmektedir!"**

29. **"İçerisinde ebedî kalmak üzere girin cehenneme kapılarından! Küstahlar için ne fena bir yerdir orası!"**

30. Kötülüklerden sakınıp korunanlara *(müttakîlere)*: **"Rabbinizden ne indirildi?"** diye sorulduğunda: **"İyilik / hayır!"** derler. Rablerinin emirlerini en güzel şekilde yerine getirenlere *(muhsinlere)* bu dünyada güzellik vardır. Âhiret yurdu ise daha hayırlı / daha güzeldir. Allah'ın emir ve yasaklarıyla korunanların *(müttakîlerin)* yurdu elbette ne güzeldir!

31. Her yanlarından ırmakların aktığı sürekli eğleşme yeri olan cennetlere *(adn cennetlerine)* gireceklerdir. Orada onlara her istedikleri vardır. İşte Allah, korunup sakınanları *(müttakîleri)* böyle mükâfatlandırır.

32. Onlar, meleklerin tertemiz bir halde ruhlarını alacakları kimselerdir. Onlara melekler: **"Esenlik / selamet içinde olun! Çalışmalarınızın karşılığı olarak girin cennete!"** derler.

33. Şu insanlar, *(iman etmek için ille de)* meleklerin *(canlarını almak üzere)* gelmesini yahut Rablerinin emrinin inmesini / helak edilmeyi mi bekliyorlar?! Kendilerinden öncekiler de böyle yapmışlar *(ve sonunda azabı tatmışlar)*dı. Allah asla onlara zulmetmedi; fakat onlar hep kendilerine zulmediyorlardı.

34. Sonunda, işledikleri günahlar onları alt etti ve alay edegeldikleri **gerçek** kendilerini çepeçevre kuşattı.

الجزء الرابع عشر — سورة النحل

وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ
نَحْنُ وَلَٓا اٰبَٓاؤُ۬نَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍۜ كَذٰلِكَ فَعَلَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۚ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فٖي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَۚ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الضَّلَالَةُۜ فَسٖيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبٖينَ ﴿٣٦﴾ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدٖي
مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٖينَ ﴿٣٧﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ
جَهْدَ اَيْمَانِهِمْۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُۜ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ
حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَۙ ﴿٣٨﴾ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذٖي يَخْتَلِفُونَ فٖيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اَنَّهُمْ كَانُوا
كَاذِبٖينَ ﴿٣٩﴾ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَٓا اَرَدْنَاهُ اَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذٖينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةًۜ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُۢ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَۙ ﴿٤١﴾ اَلَّذٖينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

35. Allah'a ortak koşanlar dediler ki: **"Eğer Allah dileseydi, ne biz, ne de atalarımız, O'ndan başka birine tapmazdık ve O'nsuz hiçbir şeyi** *(kendiliğimizden)* **haram kılmazdık!"** Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı! Peygamberlerin, apaçık tebliğ etmekten başka görevleri mi var?!

36. Andolsun ki biz her topluma kendi içlerinden: **"Sadece Allah'a kulluk edin ve tâğût'tan** *(insanları baskı ve şiddetle doğru yoldan alıkoyan kişi ve kurumlardan)* **uzak durun!"** diye elçi gönderdik; derken kimileri Allah'ın yoluna uydular, kimileriyse *(inkârları yüzünden)* sapıklığı *(ve sonunda azabı)* hak ettiler. Yeryüzünde bir gezin de, *(peygamberleri)* yalanlayanların sonlarının ne olduğuna bir bakın!

37. Eğer sen *(ey Peygamber)* onların ille de doğru yola gelmelerini istiyorsan, *(bilesin ki)* Allah, *(kendi işledikleri yüzünden)* sapıklığa düşürdüğü kimseleri asla doğru yola getirmez ve onlar için hiçbir yardımcı bulunmaz!

38. Onlar: **"Ölen kimseyi Allah** *(bir daha)* **diriltmez!"** diye var güçleriyle **Allah** adına ant içtiler! Oysa ki bu, **O**'nun kesin va'didir! Fakat *(bunu)* insanların çoğu bilmezler.

39. Sonuçta Allah, ayrılığa düştükleri konularda onlara gerçeği açıklayacak ve gerçeği örtbas eden kâfirler, *(diriliş günü)* yalancılıklarını bileceklerdir.

40. Bir şeyi *(yapmak)* istediğimizde, bizim ona sözümüz, ancak **"ol!"** demekten ibarettir; ardından o olur.

41. Zulme uğradıkları için Allah yolunda *(yurtlarını terk edip)* hicret edenleri biz bu dünyada güzel bir yere yerleştirir / güzel bir şekilde barındırırız. Onların âhiret mükâfatları ise daha büyüktür; keşke insanlar bilselerdi!

42. Onlar ki, *(dinlerinde başlarına gelen sıkıntılara)* sabrederler ve yalnızca Rablerine güvenip dayanırlar.

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحٖٓي اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُٓوا اَهْلَ
الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَۙ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِۜ وَاَنْزَلْنَٓا
اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذٖينَ مَكَرُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ
اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ
فٖي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزٖينَۙ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍۜ فَاِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
يَتَفَيَّؤُ۬ا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمٖينِ وَالشَّمَٓائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَٓابَّةٍ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُٓوا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ
اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدّٖينُ وَاصِبًاۜ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ
نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرٖيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَۙ ﴿٥٤﴾

43. Senden önce de kendilerine *(emirlerimizi)* vahy etmek üzere ***(meleklerden değil de insanlardan)*** erkek olanları peygamber gönderdik; eğer bilmiyorsanız, **işin uzmanları'**na ***(zikir ehline: Tevrat ve İncil gibi önceki vahyin bilgisine âşina olanlara)*** sorun.

44. Onları biz, apaçık deliller *(mûcizeler)* ve kitaplarla gönderdik. Sana da, öğüt ve uyarı yüklü **Bu Kitab'**ı *(Zikr'i)* indirdik ki, insanlara, kendilerine ne indirildiğini anlatıp açıklayasın ve onlar da düşünsün.

45. Kötü tertipler / tuzaklar kuranlar, Allah'ın kendilerini yere geçirmeyeceğinden yahut hiç bilmeyecekleri bir yönden kendilerine azabın gelmeyeceğinden eminler mi?!

46. Yahut dönüp dolaşırlarken, kaçıp kurtulamayacakları bir azabın kendilerini yakalayıvermeyeceğinden güven içindeler mi?!

47. Ya da **Allah**'ın, kendilerini korku içinde eksilte eksilte yok etmeyeceğinden eminler mi? Doğrusu Rabbiniz çok şefkatli, çok merhametlidir.

48. Onlar, Allah'ın yarattığı her varlığın O'na boyun eğip de, gölgelerinin *(gün boyunca)* sağa sola uzayarak Allah'a secde ettiğini / O'nun kanun ve buyrumu dışına çıkmadığını görmüyorlar mı?!

49. Göklerde bulunan her şey ve yerdeki tüm canlılar **Allah**'a secde ederler / O'nun buyrumu dışına çıkmazlar; melekler de öyle! Onlar büyüklenmezler!

50. Üstlerinden, Rablerinin korkusunu duyarlar ve kendilerine ne emredilirse yaparlar.

51. Allah buyurdu ki: **"Ey insanlar!** *(biri asıl, diğeri yardımcı ve ortak)* **İki tanrı edinmeyin; O** *(hiç ortağı olmayan)* **ibadete lâyık tek tanrıdır. O halde yalnız benden çekinip korkun!"**

52. Göklerde ve yerde ne varsa **O**'nundur. Din / itaat / kulluk / hükümranlık sürekli olarak sadece **O**'nundur. Böyleyken **Allah**'tan başkasından mı korkup çekinirsiniz?!

53. Sâhip bulunduğunuz bütün nimetler **Allah**'tandır; başınız dara gelince de **O**'na sığınırsınız!

54. Ama **O** sizi sıkıntıdan kurtardığında, içinizden *(ileri gelen)* bir bölük hemen Rablerine ortak koşarlar!

الجزء الرابع عشر — سورة النحل

لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۜ فَتَمَتَّعُواۜ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَص۪يبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْۜ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظ۪يمٌۚ
﴿٥٨﴾ يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُٓوءِ مَا بُشِّرَ بِه۪ۜ اَيُمْسِكُهُ عَلٰى هُونٍ
اَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِۜ اَلَا سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰىۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٦٠﴾
وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَٓابَّةٍ
وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ
وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰىۜ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ
النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ
قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ
لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا ف۪يهِۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

55. Böylece, kendilerine verdiğimiz nimetlere, nankörlük ederek kâfirlikle karşılık verirler! Hele siz bir süre daha yararlana durun; yakında bilip anlayacaksınız.

56. Kendilerine verdiğimiz nimetlerden, hiçbir bilgiye sahip olmadıkları nesnelere pay ayırırlar. Allah'a yemin olsun ki, bu uydurup yakıştırmalarınızdan mutlaka hesaba çekileceksiniz.

57. Onlar, Allah'a çocuklar olarak kızları uygun görüyorlar *(melekleri O'nun kızları sayıyorlar)*; kendileri için ise hoşlarına giden *(erkek çocuk)*ları seçip ayırıyorlar!

58. Nitekim onlardan birine kız çocuğu müjdesi verildiğinde yüzü simsiyah kesilir ve içi öfkeyle dolar!

59. Verilen *(bu)* kötü (!) haberden dolayı halktan gizlenir! Artık onu, utanarak mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün *(kara kara düşünmeye koyulur)*?! Dikkat edin, onlar ne kötü düşünüyor / ne kötü hükmediyorlar!

60. Âhirete inanmayanların *(Allah ve âlem)* tasavvurları kötüdür! Halbuki en üstün / en güzel örneklik Allah'ındır. **O'** gücüne erişilmeyen ve her şeyi yerli yerince yapandır!

61. Eğer Allah insanları, *(inanç ve amellerindeki)* zulüm ve aşırılıklarından dolayı *(hemen)* cezalandıracak olsa, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmaz! Fakat Allah, onlara, belirlenen bir vakte kadar süre tanımaktadır. Süreleri bitip ecelleri geldiğinde ise, ne bir saat gecikirler, ne bir saat öne geçerler.

62. Onlar, hem kendileri için beğenmediklerini Allah'a uygun görürler, hem de dilleri, *(âhirette)* en güzel âkıbetin kendilerinin olacağı yalanını söyler! Oysa hiç kuşkusuz, onlar ateşi hak etmişlerdir; oraya ilk onlar gireceklerdir!

63. **Rabbin**'e ant olsun ki biz, senden önce de nice topluluklara elçiler gönderdik; fakat şeytan, yaptıkları kötülükleri onlara hoş gösterdi! Şeytan bugün onların dostudur; fakat *(yarın)* onları acı bir azap beklemektedir!

64. **Bu Kitab**'ı sana biz, anlaşmazlığa düştükleri konuları kendilerine açıklayasın diye, doğru yolu gösteren bir kılavuz ve inanan / inanacak olan bir toplum için rahmet olarak indirdik.

الجزء الرابع عشر — سورة النحل

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۜ نُسْقٖيكُمْ مِمَّا
فٖي بُطُونِهٖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَٓائِغًا لِلشَّارِبٖينَ ﴿٦٦﴾
وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخٖيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًاۜ
اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ
اَنِ اتَّخِذٖي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَۙ ﴿٦٨﴾
ثُمَّ كُلٖي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكٖي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًاۜ يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فٖيهِ شِفَٓاءٌ لِلنَّاسِۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ وَمِنْكُمْ
مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٖيمٌ قَدٖيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِۚ
فَمَا الَّذٖينَ فُضِّلُوا بِرَٓادّٖي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ
فٖيهِ سَوَٓاءٌۜ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ
اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنٖينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَۙ ﴿٧٢﴾

65. Allah gökten bir su indirir ve onunla, ölmüş olan yeryüzünü diriltir. *(Tıpkı bunun gibi indirdiğimiz bu Kitap da, ölmüş olan yürekleri diriltir.)* Bunda, işittiğini anlayan bir toplum için kesin bir ibret / bir işaret vardır.

66. Sizin için büyük ve küçükbaş hayvanlarda da, düşünmeye değer bir husus vardır: Size, onların karınlarındaki dışkıyla kan arasından, içenlerin kolayca boğazından geçen ve onlara âfiyet olan saf bir süt içirmekteyiz.

67. Hurma ve üzümden de, hem içenlerin akıllarını başlarından gideren kötü bir içki, hem de güzel bir rızık yaparsınız! Bunda da, aklı başında bir toplum için *(gerçeği gösteren)* bir işaret vardır.

68. Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: **"Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları çardaklardan / kovanlardan kendine yuvalar edin."**

69. **"Sonra da her çeşit meyvelerden yiyerek, Rabbinin senin için belirlediği yollarından,** *(O'nun emir ve kuralına)* **boyun eğerek yürü!"** Sonuçta onun karnından, çeşit çeşit renk ve tatta, insanlara şifa olan bir bal çıkar. Bunda, düşünen bir toplum için *(kudretimize)* kesin bir işaret vardır.

70. Allah sizi yaratıyor, sonra da sizden can emanetini alıyor. İçinizden kimilerini ise bunaklığa kadar götürüyor da, bilen birisi iken hiçbir şey bilmez oluyor! Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yetendir.

71. Allah, rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kılmıştır. İmdi, üstün kılınanlar, kendileriyle eşit olsunlar diye rızıklarını / gelirlerini ellerinin altındaki *(köle, hizmetçi ve işçi)*lerle paylaşmamaktadırlar! *(böyleyken Rablerine, O'nun kullarını kulluk ve egemenlikte nasıl eşit ve ortak yaparlar?!)* Böylece onlar, Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?!

72. Allah sizin için kendi cinsinizden eşler yarattı ve eşlerinizden size oğullar, torunlar verdi ve size tertemiz rızıklar bahşetti. Böyleyken onlar, Allah'ın nimetini nankörce inkâr edip batıla mı inanıyorlar?!

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلّٰهِ
الْاَمْثَالَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا
رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُۨنَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
رَجُلَيْنِ اَحَدُهُمَا اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلٰى
مَوْلٰيهُ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوٖي هُوَ وَمَنْ
يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلّٰهِ
غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٧٧﴾
وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٨﴾ اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فٖي جَوِّ السَّمَاءِ
مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

73. Onlar Allah'ı bırakıp, göklerde de yerde de kendileri için hiçbir rızık elde edemeyen ve *(isteseler de)* buna güçleri yetmeyen varlıklara tapıyorlar!

74. **Allah** için benzetmeler / kıyaslamalar yapmayın *(O'na bilmediğiniz şeyleri yakıştırmayın)*. Şüphesiz ki Allah bilir, siz bilmezsiniz.

75. Allah, şöyle bir misal verdi: Hiçbir şey yapamaz tutsak / köle bir kimseyle, kendisine verdiğimiz güzel nimetlerden *(Allah yolunda)* gizli-açık harcayan bir kimse hiç bir olur mu?! Allah her türlü övgüye lâyık olandır; ama onlar bilmezler!

76. Allah, şöyle bir misal daha verdi: Dilsiz *(anlamaz-dinlemez)* ve hiçbir şeye gücü yetmez, sâhibinin sırtına yük ve nereye gönderilse hiçbir hayır yapamaz / iş göremez biriyle, doğru yolda *(insanlara)* adaleti emreden hiç bir olur mu?!

77. Göklerde ve yerde nice görünmeyenler, *(tapınmakta olduğunuz ilâhların değil)* Allah'ındır. Kıyametin kopması da ancak, göz açıp kapayacak kadar bir anda yahut daha kısa bir zamanda olacak bir iştir. Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yetendir!

78. Sizi Allah annelerinizin karnından, hiçbir şey bilmez bir halde çıkardı ve size kulaklar, gözler ve kalpler verdi ki, *(bu nimetleri kullanarak)* karşılığında üzerinize düşeni yapasınız *(şükredesiniz)*.

79. Onlar, göğün boşluğunda, *(Allah'ın yasalarına)* uyarak uçan kuşları görmüyorlar mı?! Onları *(gökte)* Allah'tan başka tutan mı var?! İnanan / inanacak olan bir ulus için bunda *(kudretimize)* nice işaretler vardır.

الْجُزْءُ الرَّابِعَ عَشَرَ — سُورَةُ النَّحْلِ

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَٓا اَثَاثًا
وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ
تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٨٤﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا شُرَكَٓاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ شُرَكَٓاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَاَلْقَوْا اِلَى
اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

80. Allah, evlerinizi size barınak yaptı. Evcil hayvanların derilerinden de, göçtüğünüz ve konduğunuz zamanlarda kolayca taşıyabileceğiniz hafif evler / çadırlar yaptırıp yarattı; onların yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından da belli bir süre giyinip kuşanacağınız eşya ve ticaret malları yaptı.

81. Yine Allah, yarattığı şeylerden size gölgelikler, dağlardan sığınaklar, sıcaktan *(ve soğuktan)* sizi koruyacak giysiler ve savaşın darbelerine karşı zırhlar yaptı / yapmanızı sağladı. İşte bu şekilde size nimetlerini tamamlıyor ki, **O**'na boyun eğip itaat edesiniz.

82. Hâlâ yüzçevirirlerse, sana düşen ancak *(hakikatı)* apaçık iletmektir.

83. Şu insanlar, Allah'ın *(peygamberiyle gönderdiği İslâm)* nimetini biliyorlar; sonra da inkâr ediyorlar! Onların çoğu *(inkârlarından vazgeçmeyecekler ve)* kâfir kalacaklardır!

84. O gün her toplumun görevlilerini, *(kendilerine şâhitlik edecek olan peygamberleri)* diriltip çıkarırız *(da ümmetleri hakkında tanıklık ederler)*; sonra da inkâr edenlerin *(yalan yanlış)* konuşmalarına ve de mazeret getirmelerine izin verilmez!

85. Artık zalimler azapla yüz yüze geldiklerinde, ne azaplarına ara, ne kendilerine süre verilir!

86. Müşrikler o gün Allah'a eş koştukları kimseleri gördüklerinde, uzaktan: **"Ey Rabbimiz! Şunlar, bizim senden ayrı olarak kendilerine ibadet edip ortak tuttuklarımızdır!"** derler. Bunun üzerine onlar: **"Sizler yalancılarsınız!"** diyerek onlara karşılık verirler.

87. O gün onlar **Allah**'a çaresiz teslim olurlar ve *(ilâh diye)* uydurdukları kimseler, onları bırakıp gözden kaybolup giderler.

الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ
ف۪ي كُلِّ اُمَّةٍ شَه۪يدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
شَه۪يدًا عَلٰى هٰٓؤُ۬لَٓاءِۜ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِم۪ينَ ﴿٨٩﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَا۪يتَٓائِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ
الْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾
حزب ٤ وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْك۪يدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَف۪يلًاۜ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّت۪ي نَقَضَتْ غَزْلَهَا
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًاۜ تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ اَنْ
تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍۜ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِه۪ۜ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ ف۪يهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَٓاءَ
اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ
وَيَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

88. Hakikatı örtbas edip kâfir olan, hem de Allah yolundan *(insanları)* alıkoyanlar var ya, yapmakta oldukları bozgunculuk sebebiyle biz onların azaplarını artıracağız.

89. O gün, her ümmet için kendilerinden bir şâhit *(peygamber)* çıkarırız. Bunlara da seni şâhit çıkarırız. İşte **Bu Kitab**'ı sana biz, *(ona uyulup uyulmadığını sormak üzere)* insanlara her şeyi açıklayan doğru yolun kılavuzu ve müslümanlara rahmet ve müjde olarak indirdik.

90. Allah adaleti, iyilik yapmayı, akrabaya yardım etmeyi emreder. Hayâsızlığı, kötülüğü ve haksızlığı yasaklar. Düşünüp öğüt alasınız diye size öğüt verir.

91. Sözleşme yaptığınız zaman, Allah adına verdiğiniz sözleri yerine getirin; sapasağlam bir şekilde ettiğiniz yeminleri / verdiğiniz sözleri bozmayınız; çünkü Allah'ı kendinize kefil yaptınız! Şüphesiz ki Allah, ne yaparsanız bilir *(ve hesabını görür)*.

92. Bir toplum diğerinden daha güçlü olduğu için, yeminlerinizi *(fırsatını bulunca bozmak amacıyla)* aranızda aldatma aracı edinmeyin ve ipini eğirip sapa sağlam büktükten sonra, *(tersine döndürerek)* çözüp bozan *(bunak)* kocakarı gibi olmayın! Allah bununla ancak sizi sınamaktadır. Hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri şüphesiz ki Allah kıyamet günü size açıklayacak *(ve hesabını soracak)*tır.

93. Allah isteseydi, hepinizi *(doğru yolda)* tek bir ümmet yapardı. Fakat **O**, dilediği kimseleri *(işledikleri kötülükler sebebiyle)* saptırır, *(hakka yöneldikleri için de)* dilediklerini doğru yola ulaştırır. Ant olsun ki, yaptığınız her şeyden hesaba çekileceksiniz.

الجزء الرابع عشر — سورة النحل

وَلَا تَتَّخِذُٓوا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
وَتَذُوقُوا السُّٓوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًاۜ اِنَّمَا
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ
يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍۜ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُٓوا اَجْرَهُمْ
بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ
اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةًۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا قَرَاْتَ
الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهُ
لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ
بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَٓا اٰيَةً مَكَانَ اٰيَةٍۙ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ مُفْتَرٍۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

94. Yeminlerinizi aranızda aldatma aracı yapmayın; yoksa birileri *(İslâm'a doğru)* adım atmışken *(sizin davranışınız yüzünden)* ayağı kayar ve böylece siz *(insanları)* Allah yolundan alıkoymuş olursunuz ve bu yüzden de fena acı tadarsınız ve bu size *(âhirette)* büyük bir azap olur!

95. Allah'a verdiğiniz sözü az bir pahaya satmayın! Eğer bilirseniz, sizin için en hayırlı olan, ancak Allah'ın katındakidir.

96. Sizin yanınızdakiler tükenir ama, *(sizin için)* Allah'ın katındakiler kalıcıdır. Ant olsun ki, *(sıkıntılara katlanıp dininde)* sabredenleri, yaptıklarından daha güzeliyle mükâfatlandırırız.

97. Erkek olsun kadın olsun, kim mü'min olarak iyi bir iş *(sâlih bir amel)* yaparsa, ona dünyada mutlu bir hayat yaşatırız ve *(âhirette de)* yapmakta olduklarından daha güzeliyle ödüllendiririz.

98. **Kur'an** okuyacağın zaman, *(eûzü billahi mineşşeytânirracîm; diyerek)* kovulmuş **Şeytan**'dan **Allah**'a sığın!

99. Çünkü Allah'a iman eden, Rablerine dayanıp güvenen kimseler üzerinde **Şeytan**'ın hiçbir gücü / etkisi yoktur.

100. **Şeytan**'ın gücü / etkisi ancak, kendisini dost tutanlarla, onu *(ve onun telkinlerini Allah'ın emirlerine)* ortak edenler üzerindedir.

101. Biz bir âyetin *(önceki kitaplarda yer alan bir hükmün)* yerine başka bir âyeti / hükmü indirdiğimiz zaman -ki Allah ne indireceğini en iyi bilendir- onlar: **"Sen bunu kendin uyduruyorsun."** derler. Hayır, onların çoğu, *(bunun hikmetini)* bilmiyorlar.

102. De ki: **"Kutsal Ruh *(Cebrail)* O'nu, îman edenleri güçlendirmek, doğru yolu göstermek ve Allah'a teslim olanları *(müslümanları)* müjdelemek için, Rabbinden bir hak olarak bölüm bölüm indiriyor."**

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ
الَّذ۪ي يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُب۪ينٌ
﴿١٠٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۙ لَا يَهْد۪يهِمُ
اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٠٤﴾ اِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ
الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ
﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ ا۪يمَانِه۪ٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْا۪يمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظ۪يمٌ
﴿١٠٦﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْاٰخِرَةِۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٠٧﴾
اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ
وَاَبْصَارِهِمْۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا
جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ اِنَّ
رَبَّكَ لِلَّذ۪ينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوٓاۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١١٠﴾

103. Ant olsun ki biz onların: **"Bunu O'na bir beşer öğretiyor!"** dediklerini biliyoruz. Oysa ki **"Kur'an'ı O'na öğretiyor!"** dedikleri o kişinin ana dili *(Arapça değil)* yabancı bir dildir; halbuki bu *(Kur'an)*, apaçık bir **Arapça**'dır!

104. Allah'ın âyetlerine inanmayanları Allah doğruya ulaştırmaz; onlara acı bir azap da vardır.

105. Yalanı *(Allah'ın elçisi ve O'na inananlar değil)* ancak, Allah'ın âyetlerine inanmayanlar *(Kur'an'a ve Peygamber'e karşı)* uydururlar. Gerçek yalancılar onlardır!

106. Kalbi imanla dopdolu olduğu halde baskı altında *(inkâr etmek zorunda)* kalan kimse müstesna olmak üzere, **kim** iman ettikten sonra gönlünü küfre açıp Allah'ı inkâr ederse, işte Allah'ın gazabı onlar üzerinedir ve onlar için büyük bir azap vardır.

107. Şüphesiz ki onlar, dünya hayatını âhirete tercih etmişlerdir ve şüphesiz ki Allah, kâfirler topluluğunu, *(işledikleri kötülükler sebebiyle)* doğru yola ulaştırmayacaktır.

108. Allah onların kalplerini, kulaklarını ve gözlerini *(kötü olanı tercih ettikleri için)* mühürlemiştir! Onlar gerçek gafillerdir!

109. Hiç kuşkusuz onlar, âhirette her şeylerini yitirecek olanlardır!

110. Senin Rabbin, işkenceye uğrayan *(ve baskı altında İslâm'a aykırı sözler söylemek zorunda bırakılan)*, sonra hicret edip Allah yolunda cihad eden ve *(ve dininde)* sabreden kimseleri, bu durumlarının ardından bağışlayan, merhamet edendir.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا
عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً
كَانَتْ اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ
فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ
وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا
تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلَالٌ وَهٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١١٧﴾
وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

111. O gün *(kıyamet günü)* herkesi, kendisi gelip savunur ve hiç kimseye haksızlık edilmeksizin yaptığının karşılığı kendisine eksiksiz ödenir!

112. Allah, *(o inatçı kâfirlere)* şöyle bir ülkeyi misal verdi: Huzur ve güven içinde rızıkları ayaklarına kadar her yandan bol bol gelirken, Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler de, yaptıklarına karşılık Allah onlara, **açlık ve korku elbisesi** giydirdi!

113. Ant olsun ki, onlara kendi içlerinden bir peygamber geldi; ama **O**'nu yalanladılar; zâlimliklerine devam ederlerken azap *(kıtlık ve yenilgiler)* onları yakalayıverdi.

114. O halde siz, Allah'ın size verdiği helâl ve hoş rızıklardan yeyin! Eğer sadece **O**'na ibadet ediyorsanız, **Allah**'ın nimetlerine karşılık üzerinize düşeni yerine getirin *(şükredin)*.

115. Allah size *(kendi kafanızdan uydurduğunuz şeyleri değil)* sadece ölü hayvanı, *(hayvan boğazlanırken akan)* kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına boğazlananı haram kıldı! Ancak kim (*aç kalır da*), **istemeyerek** (*helal saymak ve günah işlemek düşüncesi olmaksızın*) ve de **sınırı aşmadan** (*günah yolda olmamak şartıyla*) bunlardan yemek zorunda kalırsa, hiç şüphesiz ki Allah çok bağışlayan, çok acıyandır.

116. Sadece dillerinizin yalan yere nitelemesiyle *(hiç aslı olmadan salt bir alışkanlıkla)*: **"Şu helaldir, bu haramdır!"** diyerek, **Allah** adına yalan uydurmayın! Çünkü, **Allah** *(ve din)* adına yalan uyduranlar, *(dünyada da ahirette de)* kurtuluşa eremez / başarıya ulaşamazlar.

117. Bu onlar için geçici bir dirlik ve menfaattir; fakat *(âhirette)* onları acı bir azap beklemektedir.

118. **Yahûdîler**'e, sana daha önce *(En'am ve benzeri sûrelerde)* anlattığımız birtakım *(temiz ve helâl)* şeyleri, *(isyanları sebebiyle)* haram kıldık. Biz onlara *(bu kısıtlamalarımızla)* asla zulmetmedik; fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذٖينَ عَمِلُوا السُّٓوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُٓوا اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١١٩﴾
اِنَّ اِبْرٰهٖيمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنٖيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ
﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِاَنْعُمِهٖ اِجْتَبٰيهُ وَهَدٰيهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿١٢١﴾
وَاٰتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحٖينَ ﴿١٢٢﴾
ثُمَّ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖيمَ حَنٖيفًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذٖينَ اخْتَلَفُوا
فٖيهِ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كَانُوا فٖيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ اُدْعُ اِلٰى سَبٖيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتٖي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿١٢٥﴾ وَاِنْ
عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهٖ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ
خَيْرٌ لِلصَّابِرٖينَ ﴿١٢٦﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فٖي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
﴿١٢٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذٖينَ اتَّقَوْا وَالَّذٖينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

119. Bununla birlikte şüphesiz ki Rabbin, câhillik / düşüncesizlik edip kötülük işleyen, sonra tevbe eden ve kendilerini düzeltenlere, bu hatalarının ardından, elbette ki çok bağışlayan, çok acıyandır.

120. Şüphesiz ki **İbrahim**, **Allah**'a ortak koşanlardan olmadığı gibi, hiçbir batıla dönüp bakmadan *(hanif olarak)* bütün varlığıyla **Allah**'a teslim olan başlı başına bir ümmet / bir önder idi.

121. **O**, Allah'ın nimetlerine karşı üzerine düşeni yapan *(şükreden)* idi. Allah **O**'nu *(peygamberliğe)* seçmiş ve doğru yola iletmiştir.

122. **O**'na biz, dünyada iyiliği ve takdirle anılmayı lûtfettik. **O** âhirette de iyilerden / ileri gelenlerdendir.

123. Bundan dolayıdır ki biz sana: **"Dinde, Allah'a ortak koşanlardan olmayan ve hiçbir batıla dönüp bakmayan** *(hanif olan)* **İbrahim'in yolunu izle!"** diye vahyettik.

124. **Cumartesi yasağı** ancak, *(Allah'ın belirlediği kutsal gün emrine muhalefet edip)* onda ayrılığa düşenler *(Yahûdîler)* için belirlenip farz / yasa kılınmıştır. Elbette ki Rabbin, diriliş günü, onların ayrılığa düştükleri konuda aralarında hükmünü verecektir.

125. Artık sen, Rabbinin yoluna **hikmet** ve **güzel öğüt**'le çağır! Onlarla **en güzel şekilde mücadele** et! Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanları da, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

126. Eğer ceza verirseniz, size yapılan kadar ceza veriniz; yok eğer sabrederseniz, elbette ki bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

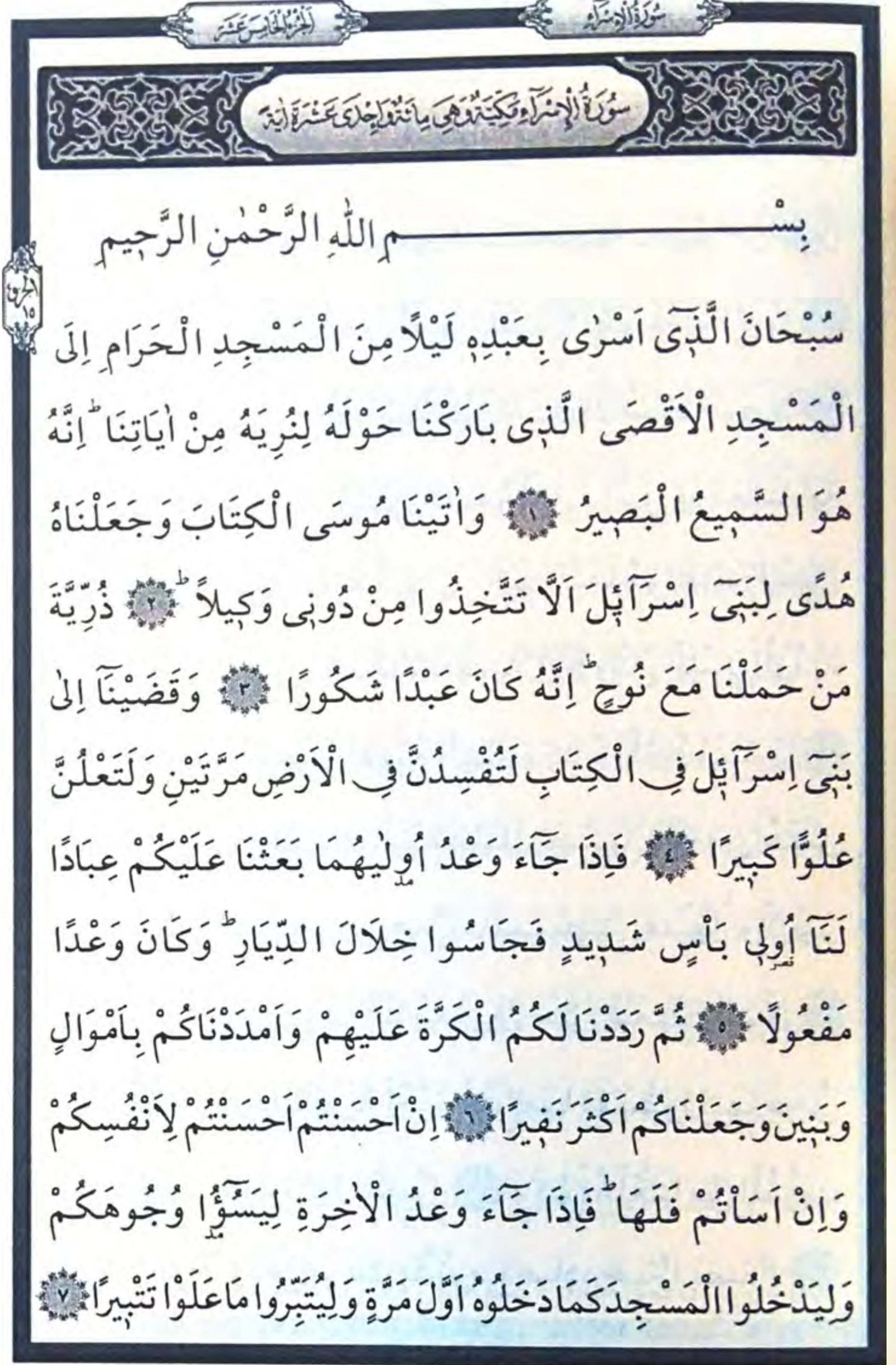
127. Sabret *(ve dininde sıkıntılara aldırma)* Elbette ki sabretmen de Allah'tandır. Onların *(inkârcı)* hallerine üzülme ve kurmakta oldukları tuzaklardan da daralıp bunalma!

128. Bilesin ki Allah, buyruklarına muhalefet etmekten sakınan (*müttakî*) ve görevlerini en iyi şekilde yapanlar (*muhsinler*) ile beraberdir.

17. İSRÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
111 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Her türlü eksiklikten uzak olan **Ulu Allah**, *(kudretinin)* işâretlerinden bir kısmını göstermek üzere, **Kulu**'nu *(Muhammed'i)* geceleyin **Mescid-i Haram**'dan, etrafını mubarek kıldığı **Mescid-i Aksâ**'ya götürdü! Gerçekten **O**, her şeyi işiten ve görendir.

2. Mûsa'ya da Kitap vermiştik ve: **"Benden başka dayanak / vekil tanımayın!"** diye onu **İsrail Oğulları**'na hidayet rehberi kılmıştık.

3. Ey, **Nûh**'la beraber gemide taşıdıklarımızın çocukları! **O Nûh** ki, nimetlerimize karşı üzerine düşeni titizlikle yerine getiren *(çok şükreden)* bir kuldu *(o halde siz de, atanız Nuh gibi şükredin)*!

4. Biz **Kitap**'ta **İsrail Oğulları**'na hükmümüzü şöyle bildirdik: **"Muhakkak ki siz, yeryüzünde iki kez bozgunculuk yapacak / hak düzeni bozmak üzere baş kaldırıp büyük bir taşkınlık yapacaksınız!"**

5. Bunlardan ilkinin zamanı geldiğinde, üzerinize kullarımızdan / emrimizdeki insanlardan çok savaşçı bir topluluğu gönderdik ve evlerinize kadar girip araştırdılar. Bu, gerçekleşmiş olan bir vaatti.

6. Sonra size onlara karşı yeniden üstünlük verdik; mallarınızı ve oğullarınızı / çocuklarınızı çoğalttık ve sizi nüfusça, *(düşmanlarınızdan)* daha güçlü / daha kalabalık yaptık.

7. Eğer görevlerinizi hakkıyla yerine getirip iyi hareket ederseniz, kendi yararınızadır; yok eğer kötülük ederseniz, zararı yine kendinizedir. Dolayısıyla, *(yeryüzünde yapacağınız yeni bir taşkınlık sebebiyle)* daha öncekinde olduğu gibi düşmanlarınızın sizi alçaltmak üzere **Mescid-i Aksa**'ya kadar girerek *(yurtlarınızı)* ele geçirip her şeyinizi yok edecekleri *(ikinci ve)* **son va'd**'in zamanı da gelecektir.

الجزء الخامس عشر — سورة الإسراء

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَرْحَمَكُمْۚ وَاِنْ عُدْتُمْ عُدْنَاۢ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِر۪ينَ حَص۪يرًا ﴿٨﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْد۪ي لِلَّت۪ي هِيَ اَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِن۪ينَ الَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَب۪يرًاۙ
﴿٩﴾ وَاَنَّ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿١٠﴾
وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَٓاءَهُ بِالْخَيْرِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَٓا اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَٓا اٰيَةَ
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّن۪ينَ
وَالْحِسَابَۜ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْص۪يلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنَاهُ
طَٓائِرَهُ ف۪ي عُنُقِه۪ۜ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتَابًا يَلْقٰيهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾
اِقْرَاْ كِتَابَكَۜ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَس۪يبًاۜ ﴿١٤﴾ مَنِ اهْتَدٰى
فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۜ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰىۜ وَمَا كُنَّا مُعَذِّب۪ينَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾
وَاِذَٓا اَرَدْنَٓا اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَف۪يهَا فَفَسَقُوا ف۪يهَا فَحَقَّ
عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْم۪يرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
مِنْ بَعْدِ نُوحٍۜ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِه۪ خَب۪يرًا بَص۪يرًا ﴿١٧﴾

8. Umulur ki *(o felâketin ardından aklınızı başınıza toplarsınız da)* Rabbiniz size merhamet eder. Ama eğer siz tekrar kötülüğe dönerseniz, biz de *(size dünyada ettiğimiz azaba)* yeniden döneriz! Ayrıca biz, **Cehennem**'i kâfirler için *(kaçışı olmayan)* **bir zindan** kılmışızdır.

9. Kuşku yok ki **Bu Kur'an**, *(insanları)* en doğru'ya iletir; doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapan mü'minlere, büyük bir mükâfatın olduğunu müjdeler.

10. Biz, âhirete inanmayanlara, can yakan acı bir azap hazırladık.

11. İnsan ne kadar acelecidir ki, *(dara düştüğü veya bir isteği olmadığı zaman)* sanki iyilik istercesine hemen Allah'tan kötülük ister!

12. Biz, gece ile gündüzü *(kudretimizi gösteren)* iki *(büyük)* alâmet / gösterge kıldık; sonra, hem çalışıp Rabbinizin nimetlerinden kazanasınız, hem de **yılların sayısı**'nı ve **hesab**'ı bilesiniz diye, gecenin alâmeti olan *(ve başlangıçta tıpkı güneş gibi ışık saçan)* ayı söndürüp, gündüzün alâmetini *(güneşi)* ışık saçar halde bıraktık. Biz *(Kur'an'da)* her şeyi açık ve anlaşılır kıldık.

13. Biz, her insanın geleceğini kendi sorumluluğuna verdik / her insanın bahtını *(oluşturan amellerini)* onun kendi boynuna doladık. Onu biz, diriliş günü, açılmış bulacağı yazılı bir belge / kitap olarak karşısına çıkaracağız.

14. Ve *(diyeceğiz ki)*: **"Oku kitabını! Bugün sen kendi hesabını** *(hiç kimseye muhtaç olmadan)* **kendin görmeye yetersin!"**

15. Kim doğru yola giderse kendisi yararınadır; kim de doğru yoldan sapıtırsa yine kendi zararınadır. Hiç kimse başkasının günahını yüklenmez. Ve biz peygamber göndermedikçe *(kimseye)* azap etmeyiz.

16. Bir memleketi helâk etmek istediğimizde, oranın ilerigelen şımarıklarına *(hakkı)* emrederiz; fakat onlar buyruk tutmayıp isyan ederler. Böylece azabı hak ederler ve biz orayı yerle bir ederiz.

17. Biz **Nûh**'tan sonra nice ümmetleri, *(isyanları sebebiyle)* helâk ettik. Senin Rabbin, kullarının günahlarını gören ve bilendir *(bu size yeter ey Peygamber ve ey mü'minler)*.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَٓاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ
اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَٓاءِ وَهٰٓؤُلَٓاءِ مِنْ عَطَٓاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَٓاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا
﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ﴿٢٢﴾
وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّٓا اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا اِمَّا
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَٓا اَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَٓا اُفٍّ
وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا
جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ اِنْ تَكُونُوا
صَالِحِينَ فَاِنَّهُ كَانَ لِلْاَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى
حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ
الْمُبَذِّرِينَ كَانُٓوا اِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

18. Kim burada *(âhireti unutur da)* peşin isterse, dilediğimize dilediğimiz kadar peşin veririz; fakat sonunda, yerilmiş ve kovulmuş bir halde içerisine atılmak üzere cehennemi ona hazırlarız!

19. Her kim de *(dünyadan nasibini unutmadan)* âhireti ister ve iman etmiş olarak onun yolunda koşarsa, işte öylelerine de çalışmalarının karşılığı verilir.

20. Rabbinin lûtfundan, bunlara da onlara da hepsine de veririz. Rabbinin vermesinin / lûtfunun önüne geçilmez.

21. Onların kimilerini kimilerinden *(dünyada)* nasıl üstün kıldık bir bak! Fakat âhiretteki dereceler daha büyük ve daha üstündür!

22. **Allah**'la beraber bir başka ilâh tanıma! Yoksa yerilmiş ve itilmiş bir halde kalırsın!

23. Rabbin şöyle hükmetti ki, kendisinden başkasına kulluk etmeyin ve anne-babaya iyilik edin. Eğer annen ve babandan biri yahut her ikisi senin yanında / sen hayattayken yaşlanır-kocarsa, onlara öf bile deme ve onları azarlama! Onlara tatlı dilli ol!

24. Onlara merhametli-alçak gönüllü ol ve de ki: **"Ey Rabbim! Küçükken onlar bana nasıl bakıp büyüttülerse, şimdi sen onlardan ilgini / iyiliğini esirgeme!"**

25. İçinizdekileri en iyi Rabbiniz bilir. Eğer siz iyi / erdemli / düzgün *(sâlih)* kimselerseniz, hiç şüphesiz Rabbiniz, *(hatasından)* dönüp tevbe edenleri bağışlar.

26. Akrabana, yoksula, yolda kalmışa-misafire *(zekât dışında)* hakkını ver; bununla beraber gereksiz yere *(ve günah yollarda)* saçıp savurma!

27. Şüphesiz ki malını gereksiz yere / günah yollarda saçıp savuranlar, şeytanların dostları / kardeşleridir. Şeytan ise, Rabbine / O'nun nimetlerine karşı üzerine düşeni yapmamış *(şükretmemiş)* olan çok büyük bir nankördür!

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَٓاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ
قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا
تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِه۪ خَب۪يرًا بَص۪يرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا
تَقْتُلُٓوا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خِطْـًٔا كَب۪يرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَٓاءَ
سَب۪يلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّت۪ي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّه۪ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ اِنَّهُ
كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَت۪يمِ اِلَّا بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُ
حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَاَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْؤُلًا ﴿٣٤﴾
وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَق۪يمِ ذٰلِكَ
خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَأْو۪يلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِه۪ عِلْمٌ اِنَّ
السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُو۬لٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا ﴿٣٦﴾ وَلَا
تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

28. Eğer sen *(veremeyecek durumda olduğun için)* muhtaçlardan yüz çevirmek zorunda kalırsan, Rabbinden *(gelecekte vermeyi)* umduğun bir rahmeti / lûtfu bekleyerek, onlara güzel söz söyleyerek gönüllerini al!

29. Elini boynuna bağlayacak kadar cimri olma! Büsbütün de saçıp savurma; yoksa kınanmış ve üzülmüş bir halde ortada kalırsın!

30. Evet Rabbin, rızkı dilediğine bol, dilediğine kısarak verir! Çünkü kullarından gerçekten haberdar olan ve onları hakkıyla görüp duran / tanıyan **O**'dur!

31. Geçim korkusu ve yoksullaşma endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; çünkü onların da sizin de rızkınızı biz veriyoruz. Onları öldürmek, gerçekten büyük bir günahtır.

32. Zinaya da yaklaşmayın! Çünkü o utanç verici bir ahlâksızlık ve kötü bir yoldur.

33. Haklı bir neden olmadan Allah'ın yasak kıldığı canı öldürmeyin! Kim haksız yere öldürülürse biz onun velisini, *(hakkını aramada)* yetkili kıldık; ancak o da, öldürme / hak alma konusunda aşırı gitmesin. Çünkü o yetkili kılınmış / yardım görmüştür.

34. Yetimin malına, kendisi ergenlik ve rüşt çağına ulaşıncaya kadar, en güzel şeklin dışında yaklaşmayın ve sözünüzü de yerine getirin; çünkü *(kişi verdiği)* sözden sorumludur.

35. Ölçtüğünüz zaman eksiksiz ölçün; tarttığınız zaman doğru terazi ile tartın. Çünkü bu, en hayırlı ve sonuç olarak en güzel olandır.

36. Bilmediğin şeyin ardından gitme! Çünkü kulak, göz ve kalp evet hepsi bundan sorumludur.

37. Yeryüzünde böbürlenerek ve çalım satarak yürüme! Çünkü sen bu çalımınla yeryüzüyle başedemez ve boyunla da asla dağlara yetişemezsin!

38. Bütün bu yasaklananlar, Rabbinin katında kötü görülen / çirkin şeylerdir.

الجزء الخامس عشر — سورة الإسراء

ذٰلِكَ مِمَّٓا اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِۜ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
اٰخَرَ فَتُلْقٰى فٖى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ اَفَاَصْفٰيكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنٖينَ
وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًاۜ اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظٖيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُواۜ وَمَا يَزٖيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُلْ
لَوْ كَانَ مَعَهُٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ سَبٖيلًا ﴿٤٢﴾
سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبٖيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ
السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّۜ وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ
لَا تَفْقَهُونَ تَسْبٖيحَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ
جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًاۙ ﴿٤٥﴾
وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفٖٓى اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِذَا
ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾
نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى
اِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ اُنْظُرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطٖيعُونَ سَبٖيلًا ﴿٤٨﴾
وَقَالُٓوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدٖيدًا ﴿٤٩﴾

39. İşte bunlar, Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Sakın ola ki, Allah ile birlikte başka bir ilah tanıma; yoksa azarlanmış ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın!

40. Rabbiniz erkek çocuklarını size ayırdı da, meleklerden kendisine kızlar mı edindi?! Gerçekten siz ne akıl almaz lâf ediyorsunuz!

41. Düşünüp öğüt alsınlar ve belleyip tutsunlar diye biz bu **Kur'an**'da türlü açıklamalar yaptık; ama bu onların sadece ürkmelerini artırdı.

42. Eğer onların dedikleri gibi **Allah**'ın yanısıra başka ilâhlar olsaydı, onlar **Arşın Sâhibi**'nin üzerine doğru yürürlerdi!

43. Hâşâ **Allah**, onların bu tür yakıştırmalarından çok uzaktır.

44. Yedi kat gökler, yeryüzü ve oralarda bulunanlar, **Allah**'ı yüceltir / tesbih ederler! Hiçbir şey yoktur ki, **O**'nu övgüyle yüceltip tesbih etmesin; fakat siz onların tesbih etmelerini anlamazsınız! **O**, gerçekten cezaları erteleyip süre tanıyan ve çok bağışlayandır.

45. Sen *(o azgın ve saldırgan kâfirlere)* **Kur'an** okuduğun zaman, biz, seninle âhirete iman etmeyenler arasına, *(gerçeğin onlara ulaşmasını engelleyen)* görünmez bir perde çekeriz.

46. Onların kalplerine, *(işledikleri haksızlıklar sebebiyle)* **Kur'an'ı** anlamalarına engel kılıflar geçirdik ve kulaklarına da bir sağırlık verdik. Sen **Kur'an'**da Rabbini **bir** olarak andığın zaman, onlar ürkerek geri dönerler!

47. Biz onların seni *(Kur'an okurken)* ne amaçla dinlediklerini ve gizlice buluştukları zaman o zâlimlerin: **"Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz!"** dediklerini çok iyi biliyoruz *(ve bu yüzden onların hakkı duymalarını engelliyoruz)*.

48. Bak onlar senin için *(kâh şâir, kâh büyücü, kâh cinlerle beraber olan bir mecnûn diyerek)* ne benzetmeler yaptılar da sapıttılar! Artık bundan böyle onlar, hiçbir şekilde yol bulamazlar!

49. Dediler ki: **"Sahi biz, kemik olup çürüyüp ufalandıktan sonra mı yeni bir yaratılışla tekrar diriltileceğiz?!"**

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي
صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْغِضُونَ اِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ قُلْ عَسٰٓى اَنْ
يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ
اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ
اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا
﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَاْ يُعَذِّبْكُمْ
وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلٰى بَعْضٍ
وَاٰتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾
وَاِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

50. De ki: **"İster taş olun, ister demir** *(ama kesin diriltileceksiniz!)***"**

51. **"Hattâ aklınızın almayacağı daha başka bir yaratık olun** *(ama hiç kuşkusuz diriltileceksiniz)***!"** Onlar diyeceklerdir ki: "*(bu halimizle)* **Bizi yeniden kim diriltecek?!"** De ki: **"Sizi ilk kez ve hiç yoktan kim yarattı ve dirilttiyse O!"** Bunun üzerine sana başlarını sallayarak alaylı alaylı şöyle diyeceklerdir: **"Öyleyse ne zamanmış o?!"** De ki: **"Umulur ki yakın bir zamanda!"**

52. **O** sizi çağıracağı gün, *(kabirlerinizden kalkıp)* saygıyla **O**'nun çağrısına uyacak ve *(dünyada)* az bir süre kaldığınızı sanacaksınız!

53. Kullarıma söyle, güzellikle *(kışkırtmadan ve tatlı bir dille)* konuşsunlar. Çünkü şeytan, *(sert ve ölçüsüz bir söz yüzünden)* onların aralarını açıverir; hiç kuşkusuz şeytan, insanoğlunun apaçık düşmanıdır.

54. Sizi en iyi Rabbiniz bilir. Dilerse size *(iyi halinizden ötürü)* merhamet eder, dilerse *(isyanınızdan dolayı)* azap eder. Seni biz *(onlara)* vekil / bekçi olasın diye göndermedik *(herkes kendinden sorumludur; senin görevin yalnızca tebliğ etmektir)*.

55. Göklerde ve yerde olanları en iyi bilen *(ve herkese lâyıkını veren)* Rabbindir. Ant olsun ki biz, peygamberlerin de kimini kiminden üstün kıldık / her birine diğerinde olmayan üstünlükler verdik. Biz *(sana şimdi nasıl Kur'an indirdiysek)*, **Dâvud**'a da *(daha önce)* **Zebur** verdik.

56. De ki: **"Allah'tan başka ve O'nun yanı sıra** *(size yardım ettiklerini)* **ileri sürdüklerinizi çağırın! Onlar sizin sıkıntılarınızı ne giderebilir, ne de değiştirebilirler."**

57. Onların **Allah**'tan başka yardıma çağırdıklarından *(Allah'a)* en yakın olanları bile, Rablerine *(daha da yaklaşmak için)* **vesile / yol** ararlar! **O**'nun rahmetini umar, azabından korkarlar! Çünkü Rabbinin azabı gerçekten sakınılması gereken bir azaptır!

58. Herhangi bir ülkeyi biz, *(emirlerimizi çiğnediği takdirde)* kıyamet gününden önce ya yok eder yahutta şiddetli bir azaba uğratırız! Bu, **Kitap**'ta *(levh-i mahfuz'da)* yazılı olan bir husustur.

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُرْسِلَ بِالْاٰيَاتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَ
وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيَاتِ
اِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْاٰنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾
وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّآ اِبْلِيسَ
قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ اَرَاَيْتَكَ هٰذَا
الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُٓ اِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَٓاؤُكُمْ جَزَٓاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ
وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ اِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ
الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

59. Ve bizi mûcizeler göndermekten alıkoyan tek şey, öncekilerin onları yalanlamış olmalarıdır. Nitekim **Semûd Kavmi**'ne gerçeği gösteren bir mûcize olarak dişi deve göndermiştik; ama onlar o deve*(yi öldürmek)* sebebiyle kendilerine zulmettiler *(ve bu yüzden yok edildiler)*. Belgeleri / mûcizeleri biz sadece uyarmak / korkutmak için göndeririz.

60. Hani bir vakitler sana demiştik: **"Rabbin insanları** *(ilmi ve kudretiyle)* **her yandan kuşatmıştır** *(ve onlar sana bir şey yapamayacaklardır)*!" Ve sana *(isra ve miraçta)* gösterdiklerimizi ve Kur'an'da *(anlattığımız)* **kötü / lanetli ağac'ı** *(zakkum'u)* insanlar için ancak bir imtihan kıldık. Biz onları korkutup uyarıyoruz ama, bu onların sadece azgınlıklarını artırıyor!

61. Bir zamanlar meleklere: **"Âdem'e secde edin / üstünlüğü karşısında önünde eğilin!"** dediğimizde, hepsi secde etmiş / eğilmişlerdi ama, İblis: **"Çamurdan yarattığına mı secde edeceğim?!"** demişti.

62. Demişti ki: **"Bu mu bana üstün kıldığın?! Ant olsun ki, eğer beni kıyamet gününe kadar yaşatırsan, O'nun soyunu, pek azı müstesna hükmüm altına alacağım!"**

63. Rabbin buyurdu ki: **"Defol oradan!** *(sana istediğin verildi)* **Ama bilesin ki, onlardan kim sana uyarsa, cehennem hepinize yetecek bir cezadır."**

64. **"Haydi ey İblis, onlardan güç yetirebildiklerini sesinle / çağrınla kışkırt, harekete geçir! Emrindeki tüm yaya ve atlı güçlerinle üzerlerine git çağır onları! Mallarına ve çocuklarına ortak ol / malları ve çocukları hakkında onlara yanlış işler yaptır! Vereceğin kuruntularla aldatıp oyala onları!"** Ve şeytan, onları ancak aldatıcı vaatleriyle oyalamaktadır.

65. **"Fakat** *(ey şeytan)*, **benim** *(gerçek)* **kullarıma senin asla gücün yetmeyecektir! Çünkü Rabbin, koruyucu olarak** *(onlara)* **yeter."**

66. Allah'ın nimetlerini arayıp elde edesiniz diye, Rabbiniz denizlerde sizin için gemiler yürütmektedir! Şüphesiz ki O size çok acıyandır.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا
نَجّٰيكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ
أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا
تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرٰى
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ
لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا
كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولٰئِكَ يَقْرَؤُنَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ فِي هٰذِهِ
أَعْمٰى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمٰى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ
كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا
غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ
كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

67. Denizde başınıza bir sıkıntı geldiğinde, bütün yalvarıp yakardıklarınız / yardım istedikleriniz gözden kaybolup giderler de ancak **O** kalır! Fakat **O** sizi kurtarıp da karaya çıkardığında yine vazgeçersiniz! Doğrusu insan çok nankördür!

68. **O**'nun sizi, *(denizden kurtulmanızın ardından tekrar)* karanın bir tarafında yere batırmayacağından veya üzerinize taş yağdırıp da hiçbir yardımcı bulamayacak olmanızdan güvende misiniz?!

69. Yahut sizi denizde bir başka kez yakaladığında üzerinize bir fırtına göndererek, nankörlüğünüz / haktanımazlığınız sebebiyle sizi denize batırıp sonra bize karşı arkanızı arayacak hiçbir yardımcı bulamayacak olmanızdan kendinizi güvende mi hissediyorsunuz?!

70. And olsun ki biz Âdemoğullarını değerli / üstün kıldık. Onların, kara ve denizlerde ulaşımlarını sağladık. Tertemiz besinlerle onları rızıklandırdık. Onları, yarattıklarımızın pek çoğundan üstün kıldık.

71. O gün her topluluğu kendi önderleriyle çağırıp yargılarız. Yazıları sağ yanlarından verilenler, *(sevinerek)* onları okurlar ve onlara hiçbir haksızlık yapılmaz.

72. Burada gözü *(hakikati)* görmeyen, âhirette de *(cenneti)* görmeyecektir ve yolunu *(buradakinden)* daha da şaşırıp sapıtacaktır.

73. Onlar sana zorlu bir tuzak kurarak, bizim sana vahyettiğimizden seni saptırıp, vahyettiğimizden başka bir şeyi uydurup bize isnat etmeni sağlamak istemişlerdi. İşte o zaman seni onlar kesinlikle dost tutarlardı.

74. Eğer biz seni sağlam tutmasaydık, az kalsın sen *(hile ve taktikleri karşısında)* onlara biraz meyledecektin!

75. O zaman da biz sana, hayatında ve ölümünden sonra iki kat acı tattırırdık da sen bize karşı kendine hiçbir yardımcı bulamazdın!

وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَاِذًا
لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَليلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ
مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْويلًا ﴿٧٧﴾ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ
الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَكَ عَسٰٓى اَنْ
يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِى مُدْخَلَ
صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ
كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَٓاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا
عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُسًا
﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى
سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّى
وَمَٓا اُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَليلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
بِالَّذِٓى اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

76. Az kalsın onlar seni, baskıyla, tacizle ülkeden çıkaracaklardı! Eğer öyle olsaydı, orada onlar senden sonra çok kalmaz *(helâk olur)*lardı!

77. Bu, senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimiz hakkındaki yasamızdır. Sen bizim yasamızda *(sünnetullah'ta)* bir değişiklik bulamazsın!

78. **Güneşin** *(batıya)* **kayması**'ndan **gecenin kararması**'na kadarki vakitte *(öğlen, ikindin, akşam ve yatsı vakitlerinde)* namaz kıl! **Kur'an**'ın *(uzun uzun)* **okunduğu tan vaktin**'de de namaz kıl! Şüphesiz ki, **Kur'an'ın** *(uzun uzun)* **okunduğu tan vakti** *(melekler tarafından)* hazır bulunulan vakittir.

79. Gecenin bir kısmında uykunu bölerek sana mahsus olan gece namazını / teheccüd'ü kıl! Rabbinin seni **üstünlük makamı**'na *(makam-ı mahmûd'a)* yükselteceğini ümit et.

80. De ki: **"Ey Rabbim! Beni** *(gireceğim yere ve girişeceğim işe)* **en doğru / en başarılı bir şekilde girdir ve** *(çıkacağım yerden ve bırakacağım işten de)* **en doğru / en başarılı bir şekilde çıkar ve katından bana bükülmez bir güç-azim / yenilmez bir iktidar ver!"**

81. De ki: **"Hak geldi bâtıl yok oldu. Çünkü bâtıl can çekişmeye / yok olmaya mahkûmdur."**

82. **Kur'an**'dan indirdiklerimiz, mü'minlere şifa ve rahmet olurken, zalimlerin de ancak zararını artırır.

83. İnsana nimet verdiğimizde sırt döner *(bizden)* uzaklaşır. Kendisine kötülük dokunduğunda ise, umutsuzluğa düşer!

84. De ki: **"Herkes kendi yapısına / düşüncesine / inancına uygun hareket eder! Fakat kimin yolunun daha doğru olduğunu en iyi Rabbiniz bilir."**

85. Sana **ruh**'tan *(ruh'un ne olduğundan)* soruyorlar. De ki: **"Ruh Rabbimin emrinden / işindendir; size** *(onunla ilgili)* **ilimden ancak az bir şey verilmiştir."**

86. Andolsun ki eğer biz istesek, sana vahyettiğimiz *(ve onların senin uydurduğunu söyledikleri vahy)*i yok ederiz de sen onu bize karşı koruyup tutacak bir yardımcı bulamazsın.

الجزء الخامس عشر — سورة الإسراء

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۜ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ
لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ
اِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
الْاَرْضِ يَنْبُوعًا ۙ ﴿٩٠﴾ اَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ
فَتُفَجِّرَ الْاَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۙ ﴿٩١﴾ اَوْ تُسْقِطَ السَّمَٓاءَ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَأْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ۙ ﴿٩٢﴾ اَوْ
يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَٓاءِ ۜ وَلَنْ نُؤْمِنَ
لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهُ ۜ قُلْ سُبْحَانَ رَبّ۪ي هَلْ
كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوٓا اِذْ
جَٓاءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّٓا اَنْ قَالُوٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾
قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنّ۪ينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ
شَه۪يدًا بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ ۜ اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِه۪ خَب۪يرًا بَص۪يرًا ﴿٩٦﴾

87. Ancak, Rabbinin bir rahmeti olarak böyle yapmadık. Doğrusu, senin üzerinde **O**'nun çok büyük bir iyiliği vardır.

88. De ki: **"Bütün insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini meydana getirmek için bir araya gelseler ve birbirlerine yardım etseler, yine de yapamazlar!"**

89. Andolsun ki biz bu **Kur'an**'da, insanlara çeşitli misal / benzetme / kıyaslamalarla her çeşit açıklamaları yaptık; fakat insanların pekçoğu inkârdan başkasına yanaşmadılar.

90. Onlar dediler ki: **"Bize yerden bir pınar fışkırtmadıkça sana asla inanmayacağız!"**

91. **"Yahut senin bir hurma bahçenle bir üzüm bağın olmalı ve sen bunların arasından ırmaklar akıtmalısın!"**

92. **"Veya iddia ettiğin gibi** *(bizi helâk etmek üzere)* **göğü parça parça üzerimize düşürmelisin ya da Allah'ı ve melekleri, açıkça karşımıza getirmelisin!"**

93. **"Yahut altın'dan bir evin olmalı! Veya göğe çıkmalısın! Fakat sen bize,** *(peygamber olduğunu gösteren)* **bizim de okuyacağımız bir yazı indirmedikçe, göğe çıktığına da asla inanmayız!"** De ki: **"Sübhanallah! Ben de sonuçta sadece beşer olan bir peygamberim** *(bütün bunları benden nasıl istersiniz)*!"

94. İnsanlara doğru yolu gösteren *(kendi cinslerinden bir)* kılavuz geldiğinde, onları iman etmekten alıkoyan şey ancak: **"Allah, bir beşeri peygamber olarak mı göndermiş?!"** demeleri oldu!

95. De ki: **"Yeryüzünde yaşayan / yerleşip eğleşenler** *(insanlar değil de)* **melekler olsaydı, kuşkusuz ki biz onlara peygamber olarak gökten melek elçi indirirdik!"**

96. De ki: **"Benimle sizin aranızda** *(peygamberliğime)* **şâhit olarak Allah yeter! Şüphesiz ki O, kullarından hakkıyla haberdardır ve onları görüp durandır."**

وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِه۪ۜ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ
عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّاۜ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ
سَعٖيرًا ﴿٩٧﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيَاتِنَا وَقَالُٓوا ءَاِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدٖيدًا ﴿٩٨﴾ اَوَلَمْ
يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذٖي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَيْبَ فٖيهِۜ فَاَبَى الظَّالِمُونَ
اِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَٓائِنَ رَحْمَةِ رَبّٖٓي اِذًا
لَاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِۜ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْـَٔلْ بَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَ اِذْ جَٓاءَهُمْ
فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنّٖي لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ
عَلِمْتَ مَٓا اَنْزَلَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصَٓائِرَۚ
وَاِنّٖي لَاَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ
الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمٖيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِه۪ لِبَنٖٓي
اِسْرَٓائٖيلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفٖيفًا ﴿١٠٤﴾

97. Allah kimi doğru yola ulaştırırsa, o doğru yoldadır! Allah kimi de *(kendi işledikleri sebebiyle)* saptırırsa, artık sen onlar için **Allah**'tan başka bir veli / yardımcı bulamazsın. Onları kıyamet günü kör, sağır ve dilsiz bir vaziyette, yüz üstü sürünür olarak dirilteceğiz. Onların varacakları yer cehennemdir; biz, sönmeye yüz tuttukça cehennemin ateşini onlar için gülevlendireceğiz.

98. Onlar, âyetlerimizi tanımayıp inkâr ettikleri ve: **"Bizler, kemikler haline gelip de çürüdükten sonra mı yeni bir yaradılışla diriltileceğiz?!"** dedikleri için böyle cezalandırılacaklardır.

99. Onlar, *(şu muhteşem)* göklerle yeri yaratan Allah'ın, kendileri gibisini yaratmaya güç yetireceğini ve kendileri için, geleceğinde hiç kuşku olmayan bir ecel belirlediğini düşünüp anlamıyorlar mı?! Böyleyken zalimler inkâr etmekten başka bir şeye yanaşmıyorlar!

100. De ki: **"Eğer siz Rabbimin iyilik hazinelerinin üzerinde yetkili kılınsaydınız, tükenir korkusuyla harcamazdınız. İnsan ne kadar cimridir!"**

101. Andolsun ki biz **Mûsâ**'ya dokuz açık belge / mûcize verdik. Mûsâ kendilerine geldiğinde Firavun'un ona: **"Ey Mûsa, sanıyorum ki sen kesinlikle büyülenmişsin!"** dediğini, İsrail Oğulları'na bir sor!

102. Mûsâ da O'na demişti ki: **"Sen de çok iyi biliyorsun ki, bütün bunları, gerçeği gösteren deliller / mûcizeler olarak, ancak göklerin ve yerin Rabbi olan Allah gönderip indirdi! Ey Firavun, ben de seni görüyorum ki, kesinlikle yenilecek / helâk olacaksın!"**

103. Sonunda **Firavun**, *(tıpkı Mekke'li müşriklerin Peygamber'e yapmak istedikleri gibi)* **İsrail Oğulları**'nı ülkede yok etmeye kalktı; biz de **O**'nu ve beraberinde bulunanları tümden suda boğduk.

104. Ardından **İsrail Oğulları**'na şöyle dedik: **"Haydin bu topraklara yerleşin. Sonra âhiret va'di geldiğinde, hepinizi birlikte** *(huzurumuzda)* **hazır edeceğiz."**

الجزء الخامس عشر — سورة الإسراء

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَۜ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْاٰنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاَهُ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ اٰمِنُوا بِه۪ٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُواۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِه۪ٓ اِذَا
يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًاۙ ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَٓا
اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَز۪يدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَۜ اَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰىۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ
ذٰلِكَ سَب۪يلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَر۪يكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْب۪يرًا ﴿١١١﴾

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعَشْرُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ٓي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًاۜ ﴿١﴾ قَيِّمًا لِيُنْذِرَ
بَاْسًا شَد۪يدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِن۪ينَ الَّذ۪ينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ
لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًاۙ ﴿٢﴾ مَاكِث۪ينَ ف۪يهِ اَبَدًاۙ ﴿٣﴾ وَيُنْذِرَ الَّذ۪ينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

105. Biz **O**'nu *(Kur'an'ı)*, içinde gerçekleri bulunduran değişmez / tahrif edilmez **bir hak** olarak indirdik; **O** da değişmeden / bozulmadan / hak olarak indi. Ve seni biz ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

106. Öyle bir **Kur'an** ki, insanlara ağır ağır / dura dura / tedricen okuyasın diye açık ve anlaşılır bir şekilde bölüm bölüm *(âyet âyet)* yaptık ve parça parça indirdik.

107. De ki: **"Ona ister inanın, ister inanmayın; fakat kendilerine bundan önce bilgi** *(kitap / vahiy)* **verilenler***(den iman edenler)*, **kendilerine o okunduğunda yüzükoyun secdeye kapanırlar."** ve şöyle derler:

108. **"Ne yücedir bizim Rabbimiz! Rabbimizin** *(önceki kitaplarda)* **verdiği söz** *(bu Kitabın inmesiyle)* **gerçekleşmiştir!"**

109. Onlar ağlaşarak yüzükoyun secdeye kapanırlar ve bu onların saygısını ve sakınmasını artırır.

110. **O**'na ister **Allah** diye çağırıp yakarın, ister **Rahman** diye çağırıp yakarın; hangisiyle çağırırsanız çağırın, en güzel isimler *(esmâ-yı hüsnâ)* **O**'nundur. Bununla birlikte sen, dua ve namazında sesini ne çok yükselt, ne de çok alçalt; ikisi arası bir yol tut!

111. **"Her türlü hamd / övgü: hiçbir çocuk edinmeyen, mülkte** *(ve hükümranlıkta)* **ortağı bulunmayan, zaafı olmadığı için herhangi bir veliye, yardımcıya muhtaç olmayan Allah'a yaraşır."** de ve Rabbin'i *(her türlü söylem ve eyleminle)* en büyük ilân et.

18. KEHF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
110 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Bütün övgüler, **Kulu**'na **Kitab**'ı indiren ve onda hiçbir eğrilik / çelişki ve tutarsızlık bulundurmayan **Allah'a** yaraşır!

2. Allah katından çetin bir azapla *(karşı çıkanları)* uyarmak, doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapan mü'minleri güzel bir karşılıkla müjdelemek için, **O**'nu tutarlı ve çelişkisiz bir **Kitap** olarak indirdi!

3. Orada mü'minler, sonsuza dek kalacaklardır.

4. **"Allah çocuk edindi!"** diyenleri de uyarması için *(kuluna Kitab'ı O indirdi)*!

الجزء الخامس عشر — سورة الكهف

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِاٰبَٓائِهِمْۜ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
اَفْوَاهِهِمْۜ اِنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَدِيثِ اَسَفًا ﴿٦﴾ اِنَّا
جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾
وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًاۜ ﴿٨﴾ اَمْ حَسِبْتَ
اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَٓا اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِي
الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ
اَحْصٰى لِمَا لَبِثُٓوا اَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ
بِالْحَقِّۜ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾
وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِهٖٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَٓا اِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾
هٰٓؤُلَٓاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةًۜ لَوْلَا يَاْتُونَ عَلَيْهِمْ
بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍۜ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًاۜ ﴿١٥﴾

5. Onlar ve önceki ataları, hiçbir bilgiye dayanmadan böyle diyorlar! Ağızlarından çıkan, ne ağır / ne çirkin bir sözdür! Onlar ancak yalan söylüyorlar.

6. Onlar **Bu Söz**'e / **Kuran**'a inanmayacaklar diye, sanki sen üzüntünden kendini peşleri sıra helâk edeceksin!

7. Halbuki biz, insanlardan kimin daha güzel iş yapacağını sınayalım diye yeryüzünü üzerindekilerle çekici kıldık!

8. Fakat biz orayı, *(zamanı geldiğinde)* kupkuru bir hale de çevireceğiz!

9. Sen, kapılarında yazı / kitâbe bulunan **Mağaradaki Erler**'in *(Ashab-ı Kehf'in)*, bizim şaşılacak bir mûcizemiz olduğunu mu sandın? ***(oysa bizim, kudretimize işaret eden daha nice mûcizelerimiz vardır!)***

10. Hatırla o zamanı ki, o genç yiğitler *(dinleri uğrunda zalimlerden kaçıp)* mağaraya sığındıklarında şöyle demişlerdi: **"Ey Rabbimiz! Katından bize bir rahmet ver ve aradığımız kurtuluş yolunu bize göster!"**

11. Bunun üzerine biz onları, mağarada, kulaklarını mühürleyip nice yıllar uyuttuk.

12. Sonra da, iki taraftan hangisinin onların kaldıkları süreyi daha iyi hesaplayacaklarını ortaya çıkaralım diye onları uyandırdık!

13. Şimdi biz sana, onların haberlerini doğru olarak anlatacağız: **Onlar, Rablerine iman etmiş genç yiğitlerdi** ve biz onların hidayetlerini artırmıştık.

14. Onlar, *(kralın da hazır bulunduğu törende)* ayağa kalkarak şöyle dediklerinde biz onların yüreklerine güç vermiştik: **"Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin de Rabbi olan Allah'tır! Biz, O'ndan başka bir tanrıya yalvarmayız. Yoksa yanlış söylemiş oluruz."**

15. **"Şu bizim halkımız, Allah'tan başka ilâhlar edindiler! Bu konuda onlar apaçık bir delil getirmeli değiller miydi? Çünkü, Allah adına yalan** *(din)* **uydurandan daha zalim kim olabilir?!"**

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ فَأْوُۤا اِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ مِرْفَقًا
﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمٖينِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فٖي
فَجْوَةٍ مِنْهُ ذٰلِكَ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ
وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ
اَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمٖينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ
وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصٖيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ
لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذٰلِكَ
بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا
لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ
فَابْعَثُوا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖ اِلَى الْمَدٖينَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا
اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ اَحَدًا ﴿١٩﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
اَوْ يُعٖيدُوكُمْ فٖي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا اِذًا اَبَدًا ﴿٢٠﴾

16. **"Madem ki biz onları ve Allah'dan başka tapındıkları ilâhlarını terk ettik; o halde bir mağaraya sığınalım ki, Rabbimiz bize rahmetini açsın ve içinde bulunduğumuz bu durumdan bize çıkış yolu göstersin!"**

17. Bir görmeliydin sen onları! Güneş doğduğunda mağaralarının içine değil de, sağ tarafına vuruyor, batarken de, onlar mağaranın dip tarafındaki geniş alanda bulundukları *(ve mağaranın ağzı kuzey'e baktığı)* için güneş yine üzerlerine değil de, mağaralarının soluna vuruyordu! İşte bu, Allah'ın mûcizelerindendir. Allah kime doğru yolu gösterirse o doğru yoldadır; kimi de *(kendi işledikleri yüzünden)* sapıklıkta bırakırsa, sen ona yol gösterecek bir veli / yardımcı bulamazsın!

18. Onları görseydin uyanık sanırdın; hâlbuki uyuyorlardı. Biz onları, *(yanları çürümesin diye)* bir sağlarına bir sollarına döndürüyorduk; köpekleri de mağaranın eşiğinde ön ayakları üzerine uzanmıştı. Üstlerine çıkıp varsaydın, için korkuyla dolar, geri dönüp kaçardın.

19. Böylece, *(üçyüz dokuz yıl sonra insanlar)* birbirlerine sorup aralarında konuşsunlar *(da Allah'ın kudretini anlasınlar)* diye onları uyandırdık. Derken içlerinden biri: **"Ne kadar zamandır buradayız?"** diye sordu. Diğerleri ona: **"Galiba bir gündür yahut da bir günden daha az bir zamandır buradayız!"** diye cevap verdi. Dediler ki: **"Ne kadar kaldığımızı en iyi Allah bilir. Şimdi içimizden birini şu gümüş parayla şehre gönderelim de, araştırıp orada yiyeceklerin en temizini bulsun ve ondan bize azık getirsin; fakat dikkatli olsun da bizi kimseye sezdirmesin!"**

20. **"Çünkü eğer haberleri olursa, kesin bizi taşa tutar** *(öldürür)***ler yahut kendi dinlerine döndürürler. O zaman da asla kurtulamayız!"**

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُٓوا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَاۚ اِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًاۜ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْۜ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلٰٓى
اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ
رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا
بِالْغَيْبِۚ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْۜ قُلْ رَبّٓي اَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ اِلَّا مِرَٓاءً
ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ
لِشَايْءٍ اِنّ۪ي فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ
رَبَّكَ اِذَا نَس۪يتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَهْدِيَنِ رَبّ۪ي لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا
رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا ف۪ي كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِن۪ينَ وَازْدَادُوا
تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُواۚ لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِۜ اَبْصِرْ بِه۪ وَاَسْمِعْۜ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِه۪ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
يُشْرِكُ ف۪ي حُكْمِه۪ٓ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَٓا اُو۫حِيَ اِلَيْكَ مِنْ
كِتَابِ رَبِّكَۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِه۪ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِه۪ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

21. İşte bu şekilde, Allah'ın *(yeniden diriltme)* va'dinin gerçek olduğunu ve kıyamet konusunda hiçbir şüphenin bulunmadığını bilsinler diye, insanların, mağaradaki gençleri bulmalarını sağladık. O sırada halk, aralarında mağaradakilerin durumunu tartışıyorlardı; kimi diyordu ki: **"Üzerlerini duvarla örüp kapatalım; bunların durumlarını en iyi Allah bilir!"** İçlerinden söz sahibi olanlar ise: **"Biz bunların üzerine *(kendimiz için)* bir mescit / ibadethane yapacağız!"** dediler.

22. Onların sayıları hakkında kimileri: **"Mağaradakiler üç kişiydiler; dördüncüleri köpekleriydi"** diyeceklerdir. Kimileri: **"Onlar beş kişiydiler; altıncıları köpekleriydi"** diyeceklerdir. Onlar *(Ehl-i Kitap)* bunu, hiçbir bilgiye dayanmadan / karanlığa taş atarcasına söyleyeceklerdir. Bazıları ise: **"Onlar yedi kişiydiler; sekizincileri köpekleriydi"** diyeceklerdir. Sen de ki: **"Onların sayısını en iyi Rabbim bilir. Onları ancak çok az kimse bilir."** O sebepten sen onlar hakkında, gerçeğe dayanmayan hiçbir tartışmaya girme ve onlardan *(Kitap Ehli'nden)* hiç kimseye mağaradakilerle ilgili soru sorma!

23. Sakın bir konuda: **"Ben bunu yarın yapacağım!"** deme!

24. Ancak **"Allah dilerse / İnşallah yaparım!"** de! Eğer unutursan, hatırladığında Rabbini an ve şöyle de: **"Umarım ki Allah, bundan böyle beni daha doğru bir yola ulaştırır."**

25. Onlar mağaralarında *(güneş yılı hesabıyla)* **üçyüz sene** kaldılar ki bu, *(ay yılına göre)* **üçyüç dokuz yıl** eder.

26. De ki: **"Onların mağarada nasıl ve ne şekilde kaldıklarını en iyi Allah bilir. Çünkü göklerin ve yerin görünmeyenlerini** *(gaybı)* **yalnızca O bilir; her şeyi gören ve işiten ancak O'dur! Onların Allah'tan başka bir velisi / yardımcısı yoktur! O,** *(kevnî / kozmik yahut şer'î)* **hiç bir hükmüne kimseyi ortak etmez!"**

27. **Rabbinin Kitabı**'ndan sana vahyedilenleri *(değiştirmeye kalkmadan)* olduğu gibi oku! Kimse **O**'nun sözlerini değiştiremez! Yoksa sen **O**'ndan kaçıp da kendine sığınacak bir yer bulamazsın!

الجزء الخامس عشر — سورة الكهف

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ
وَكَانَ اَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ
سُرَادِقُهَا وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ
بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ اِنَّا لَا نُضِيعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ اُولٰئِكَ
لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ
مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْاَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ
وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ
اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْـًٔا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ
لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

28. Sabah-akşam Rablerinin rızasını uman ve **O**'na yakaran kimselerle birlikte tut kendini! Ve dünya hayatının çekiciliğine kapılıp da gözünü onlardan ayırma / gözden çıkarma onları! Kalplerini bizi anmaktan ilgisiz kıldığımız, hevalarına uyan, işleri / buyrukları **aşırılık** olan kimselere uyma!

29. De ki: **"Hak Rabbinizden'dir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr edip kâfir olsun!"** Çünkü biz zalimler için, surları kendilerini çepeçevre kuşatacak olan bir ateş hazırladık; orada onlar susuzluktan söğrülüp yardım istediklerinde, kendilerine yüzleri kavuracak olan erimiş maden gibi bir kaynar su verilir. O, ne fena bir içecek, orası ne fena bir sığınaktır.

30. İman edip doğru ve yararlı *(salih)* işler yapanlara gelince, biz *(Allah'a ve insanlara karşı)* görevlerini güzel yapan hiç kimsenin emeğini boşa götürmeyiz.

31. İşte onlar için, her yanından ırmakların aktığı **sürekli eğleşme bahçeleri** *(adn cennetleri)* vardır. Onlar orada altın bilezikler takınırlar, incesiyle kalınıyla ipekten yeşil urbalar giyerler ve koltuklar üzerinde arkalarına yaslanıp kurulurlar! Ne güzel bir karşılık, ne güzel bir konaklama!

32. Sen onlara **şu iki kimse**'yi örnek ver: O iki kimseden birine iki üzüm bağı verdik; o iki bağın etrafını hurma ağaçlarıyla çevirdik ve ikisinin arasına bir de ekin yerleştirdik.

33. Her iki bahçe de, beklenen yemişlerini verdi ve sahiplerinden hiçbir şeyi eksik etmedi! Aralarından *(bahçeleri sürekli sulaması için)* bir de ırmak akıtmıştık.

34. Adamın *(daha başka)* geliri de vardı. Arkadaşıyla konuşurken söz sırasında dedi ki: **"Ben senden daha zenginim ve nüfusum senden daha fazla!"**

الجزء الخامس عشر — سورة الكهف

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا
٣٥ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ
خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ٣٦ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ
بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا ٣٧
لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ٣٨ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ
جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَوَلَدًا ٣٩ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ٤٠ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا
غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ٤١ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ
كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا
لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ٤٢ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ٤٣ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ
هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ٤٤ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ٤٥

35. Kendisine yazık eden o kimse bahçesine girerken diyordu ki: **"Bu bahçenin yok olacağı, aklımın ucundan bile geçmez!"**

36. **"Kıyametin kopacağını da sanmıyorum! Hem şayet** *(kıyamet kopar da)* **Rabbime döndürülürsem, bundan daha iyi bir sonuçla karşılaşırım!"**

37. Arkadaşına gelince, konuşması sırasında ona şöyle dedi: **"Seni ilk başta topraktan, sonra da bir damla sudan yaratan ve düzgün bir adam kılığına sokan Allah'a inanmıyor musun?!"**

38. **"İşte benim Rabbim O Allah'tır ve ben Yüce Rabbime kimseyi ortak koşmam!"**

39. **"Bahçene girerken: 'Allah dilemiş de vermiş; her türlü güç ancak Allah'tandır** *(mâşâallah lâ kuvvete illâ billâh)***!' demen gerekmez mi?! Ve sen beni, mal ve oğul bakımından kendinden aşağıda görüyorsun!"**

40. **"Fakat ne biliyorsun ki, belki Allah, bana senin bahçenden daha iyisini verecek ve seninkinin üstüne gökten bir azap indirecek de bahçen hiçbir şey bitirmeyen kupkuru bir çöle dönecek!"**

41. **"Ya da suyu çekilecek ve sen o suyu bir daha geri getiremeyeceksin!"**

42. Derken bir sabah, bahçesindeki ürünlerini âfet vuruverdi ve oraya harcadığı emeklerin boşa gitmesi karşısında pişmanlıkla dövünmeye başladı! Bahçesindeki asmalar / çardaklar çökmüştü! Diyordu ki: **"N'olaydı, Rabbim'e kimseyi ortak koşmasaydım!"**

43. Allah'tan başka ona yardım edecek bir çevresi yoktu ve karşı koyup kendisini de kurtaramamıştı!

44. İşte orada görüldü ki, gerçek hükümranlık yalnızca Allah'ındır; en güzel ödül ve en hayırlı sonuç ancak **O**'ndandır!

45. Onlara dünya hayatını şu örnekle anlat: Gökten bir yağmur indiririz ve onunla yeryüzündeki bitkiler birbirleriyle sarmaş-dolaş olurlar; sonra da kuruyup, rüzgârın savurduğu birer çerçöpe dönerler! **Allah her şeye güç yetirendir!**

سُورَةُ الْكَهْفِ — الْجُزْءُ الْخَامِسَ عَشَرَ

اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ
عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
الْاَرْضَ بَارِزَةًۙ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًاۚ ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
عَلٰى رَبِّكَ صَفًّاۜ لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۘ بَلْ زَعَمْتُمْ
اَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً اِلَّٓا اَحْصٰيهَاۚ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًاۜ
وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًاۚ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلِيسَۜ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖۜ
اَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُٓ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۜ بِئْسَ
لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَٓا اَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْۖ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾
وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَٓائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَاَ الْمُجْرِمُونَ
النَّارَ فَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًاۚ ﴿٥٣﴾

46. **Mallar** ve **çocuklar**, dünya hayatının geçici süsleridir! **Kalıcı olan yararlı şeyler** ancak, Rabbinin katında karşılıkları daha hayırlı ve umut bağlamaya daha lâyık olan şeylerdir!

47. Dağları yerlerinden koparıp yürüteceğimiz o gün, sen yeryüzünü, her şeyini yitirmiş / cıscıplak bir vaziyette görürsün! Ve biz, o insanların hiçbirini bırakmaksızın hepsini *(huzurumuzda)* toplarız.

48. Onlar, sıra sıra Rabbin'in huzuruna çıkarılırlar! *(ve Rabbin onlara şöyle der)*: **"İşte gördünüz, sizi ilk kez nasıl yarattıksa, yine öylece bize geldiniz! Oysa siz, bizim size asla bir hesap günü belirlemeyeceğimizi ileri sürmüştünüz!"**

49. Artık **defter** ortaya konulmuş ve suçlular, onda yer alan şeylerden korkuya kapılmışlar ve şöyle demeye başlamışlardır: **"Vay başımıza gelenlere! Bu nasıl bir deftermiş ki, büyük küçük demeden her şeyi yazmış!"** Böylece onlar yaptıkları her şeyi onda hazır bulmuşlardır! Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

50. Bir vakitler biz meleklere: **"Âdem'e secde edin!"** dedik. *(o zaman meleklerin arasında bulunan)* Cinlerden **İblis** dışında bütün melekler **Âdem**'in önünde eğildiler; fakat **İblis**, Rabbinin emrini tutmadı. Böyleyken siz, beni değil de onu ve soyunu mu dostlar / veliler ediniyorsunuz?! Hiç kuşkusuz onlar, sizin düşmanlarınızdır. Zâlimler için ne kötü bir karşılık vardır!

51. Ben *(sizin bana ortak ve aracı kıldığınız bu varlıkları)*, ne yerleri ve gökleri, ne de kendilerini yaratırken şahit tuttum. Yoldan çıkaran bu varlıkları ben, kendime yardımcı edinmedim.

52. O gün Rabbin der ki: **"Çağırın ortaklarım olduğunu ileri sürdüğünüz kimseleri** *(de, size yardım etsinler)*!**"** Onları çağırırlar fakat bir cevap alamazlar; çünkü biz aralarına aşılmaz helâk edici derin bir uçurum koymuşuzdur.

53. Artık suçlular ateşi görmüşler, oraya düşeceklerini ve kaçıp kurtulamayacaklarını anlamışlardır.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍۜ وَكَانَ
الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُٓوا
اِذْ جَٓاءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّٓا اَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْاَوَّلٖينَ اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلٖينَ
اِلَّا مُبَشِّرٖينَ وَمُنْذِرٖينَۚ وَيُجَادِلُ الَّذٖينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُٓوا اٰيَاتٖي وَمَٓا اُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا
قَدَّمَتْ يَدَاهُۜ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفٖٓي
اٰذَانِهِمْ وَقْرًاۜ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَهْتَدُٓوا اِذًا اَبَدًا
﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِۜ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَۜ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهٖ
مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِفَتٰيهُ لَٓا اَبْرَحُ حَتّٰٓى
اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبٖيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

54. Andolsun ki biz **Bu Kur'an**'da insanlara her şeyi örnekleriyle anlattık; fakat insan ne kadar itirazcı / ne kadar tartışmacıdır!

55. Doğru yolun kılavuzu kendilerine gelmişken insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan tek şey, öncekilerin başlarına gelen helâkin yahut azabın açıkça karşılarında belirmesini beklemeleri olmuştur.

56. Halbuki biz, peygamberleri müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Fakat inkâr edenler, hakkı batılla yok etmek için uğraşıyorlar, âyetlerimizi ve uyarılmak üzere kendilerine gönderilen delilleri eğlenceye alıyorlar.

57. Rabbinin âyetleri kendisine hatırlatıldığında onlardan yüz çeviren ve kendi elleriyle yaptıklarını unutup aldırış etmeyen kimseden daha zalim kim olabilir?! Biz öyle kimselerin kalplerine, *(hakikatı örtbas etmeleri sebebiyle)* **Kur'an'ı** anlamalarına engel kılıflar geçirmişiz ve kulaklarına da bir sağırlık vermişizdir; bu sebepten sen onları doğru yola çağırsan da hiçbir zaman doğru yola gelmezler.

58. Ama senin Rabbin çok bağışlayan, çok acıyandır. Eğer Rabbin onları, işledikleri yüzünden hemen sorgulasaydı, hemen azap ederdi; fakat onlar için, geldiği zaman kaçıp kurtulamayacakları vakti belirlenmiş bir gün vardır.

59. Zâlimliklerinden dolayı *(geçmişte)* yok ettiğimiz o kentler ahâlisinin yok edilmeleri için de muayyen bir vakit belirlemiştik.

60. Bir vakitler **Mûsa**, yardımcısı olan gence demişti ki: **"Yıllarca sürse de,** *(aldığım emir gereği)* **iki denizin kavuştuğu yere varıncaya kadar durmayıp yürüyeceğim."**

61. Nihayet o ikisi, iki denizin birleştiği yere vardıklarında, *(mola verdiler fakat çıkınlarında azık olarak duran)* balıklarını *(orada)* unuttular: Çünkü balık *(sıçramış)* denize doğru yol almıştı.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰيهُ اٰتِنَا غَدَٓاءَنَاۘ لَقَدْ لَق۪ينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا
نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اَرَاَيْتَ اِذْ اَوَيْنَٓا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنّ۪ي نَس۪يتُ
الْحُوتَۘ وَمَٓا اَنْسَان۪يهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُۚ وَاتَّخَذَ سَب۪يلَهُ
فِي الْبَحْرِۗ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۗ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا
قَصَصًاۙ ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَٓا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى
اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِه۪ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَٓا اَعْص۪ي لَكَ اَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
فَاِنِ اتَّبَعْتَن۪ي فَلَا تَسْـَٔلْن۪ي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًاۚ
﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّف۪ينَةِ خَرَقَهَاۜ قَالَ اَخَرَقْتَهَا
لِتُغْرِقَ اَهْلَهَاۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ
تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْن۪ي بِمَا نَس۪يتُ وَلَا
تُرْهِقْن۪ي مِنْ اَمْر۪ي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا
فَقَتَلَهُۙ قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍۜ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

62. Ve oradan uzaklaşıp gitmelerinin ardından **Mûsa**, uşağına / yardımcısı olan delikanlıya: **"Azığımızı getir artık; doğrusu bu yolculuğumuzda hayli yorulduk!"** dedi.

63. **Mûsa**'ya yardımcısı olan delikanlı dedi ki: **"Hatırlar mısın; hani bir kayanın yanına çekilip dinlenmiştik ya; işte ben balığı orada unuttum! Onu** *(sana)* **söylememi de bana ancak şeytan unutturdu. Doğrusu balık, şaşılacak** *(olağanüstü)* **bir şekilde denize doğru sıçrayıp yol almıştı."**

64. Mûsa: **"İşte, bizim de aradığımız yer orasıydı!"** dedi ve izleri üzeri gerisingeri döndüler.

65. Derken orada, kendisine katımızdan bir rahmet verdiğimiz ve yanımızdan bilgi öğrettiğimiz bir kulumuzu *(Hızır'ı)* buldular.

66. Mûsa **O**'na: **"Sana öğretilen gerçek'ten bana da öğretmen için seninle gelebilir miyim?"** dedi.

67. O dedi ki: **"Sen benimle beraberliğe asla sabredemez / dayanamazsın!"**

68. **"İçyüzüne eremediğin bir şeye nasıl sabredeceksin?!"**

69. Mûsa dedi ki: **"İnşallah beni sabreden bir insan olarak bulacaksın ve sana hiçbir konuda karşı gelmeyeceğim!"**

70. O dedi ki: **"Eğer bana uyacaksan, ben sana anlatmadıkça, bana herhangi bir şeyi sormayacaksın!"**

71. Sonra kalkıp *(deniz kenarında)* yürüdüler; nihayet bir gemiye bindiler. **O** *(durduk yerde)* gemiyi deldi. **Mûsa** hemen: **"İçindekileri batırmak için mi gemiyi deldin!? Çok kötü bir iş yaptın!"** dedi.

72. **O** dedi ki: **"Ben sana, benim yanımda olmaya asla sabredemezsin dememiş miydim?!"**

73. Mûsa: **"Unuttuğum için beni ayıplama ve işimde beni zora sokma!"** dedi.

74. Yine yürüdüler, nihayet genç bir erkek çocuğuna rastladılar. **O** hemen çocuğu öldürdü; **Mûsa** yine atıldı: **"Kimseyi öldürmediği halde, suçsuz bir cana niçin kıydın?! Çok kötü bir iş yaptın!"** dedi.

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَط۪يعَ مَعِيَ صَبْراً ﴿٧٥﴾ قَالَ اِنْ
سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْن۪يۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنّ۪ي
عُذْراً ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَاࣞ حَتّٰٓى اِذَٓا اَتَيَٓا اَهْلَ قَرْيَةٍۨ اسْتَطْعَمَٓا اَهْلَهَا
فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا ف۪يهَا جِدَاراً يُر۪يدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُۜ
قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْراً ﴿٧٧﴾ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْن۪ي
وَبَيْنِكَۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَأْو۪يلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْراً ﴿٧٨﴾ اَمَّا
السَّف۪ينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاك۪ينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ
اَع۪يبَهَا وَكَانَ وَرَٓاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَف۪ينَةٍ غَصْباً ﴿٧٩﴾
وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَش۪ينَٓا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَاناً
وَكُفْراًۚ ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَٓا اَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْراً مِنْهُ زَكٰوةً وَاَقْرَبَ
رُحْماً ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَت۪يمَيْنِ فِي الْمَد۪ينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحاًۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ
يَبْلُغَٓا اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَاۗ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَۚ وَمَا
فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْر۪يۜ ذٰلِكَ تَأْو۪يلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْراًۜ ﴿٨٢﴾
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِۜ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْراًۜ ﴿٨٣﴾

75. O dedi ki: **"Ben sana, benimle beraberliğe dayanamazsın dememiş miydim?!"**

76. Mûsa: **"Eğer bir daha konuşursam, benimle arkadaşlık yapma! Çünkü sana karşı bir mazeretim kalmadı!"** dedi.

77. Yine yürüdüler; nihayet bir şehre vardılar. Şehir halkından yiyecek istediler; fakat halk onları misafir etmeye / onlara yiyecek vermeye yanaşmadı. Derken, şehirde yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar gördüler. **O**, duvarı hemen tamir edip düzeltti. Mûsa: **"İsteseydin bunun karşılığında** *(onlardan)* **bir ücret alırdın?!"** dedi.

78. **O** şöyle dedi: **"İşte burada seninle ayrılıyoruz! Fakat sana, sabredemediğin işlerin akıbet ve içyüzlerini haber vereceğim:**

79. **"Gemi, yoksul denizcilere aitti. Onu kusurlu göstermek istedim. Çünkü ötede, her gemiyi zorla alan bir hükümdar vardı!"**

80. **"Genç oğlan çocuğuna gelince, anne-babası mü'mindi. Çocuk ileride onları saptırıp günaha ve küfre sokacaktı; işte bundan korktuk!"**

81. **"Böylece istedik ki, Rableri onlara, o çocuğun yerine daha hayırlı ve merhametli bir çocuk versin."**

82. **"Duvara gelince, şehirde bulunan iki yetim çocuğundu;** *(yıkılmaya yüz tutmuş o duvarın)* **altında o iki çocuğa âit bir gömü / hazine vardı ve babaları da iyi** *(sâlih)* **bir insandı. Rabbin, rahmetinden ötürü istedi ki, onlar büyüsünler de ergenlik çağına eriştiklerinde kendilerine âit gömüyü çıkarsınlar! Fakat bütün bunları ben kendiliğimden yapmadım! İşte** *(ey Mûsa)*, **budur sabredemediğin şeylerin âkıbeti / içyüzü!"**

83. Onlar sana **Zülkarneyn**'i soruyorlar. De ki: **"Ondan size birkaç anı / birkaç hâtıra nakledeceğim."**

اِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْاَرْضِ وَاٰتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَباًۙ ﴿٨٤﴾ فَاَتْبَعَ سَبَباً
﴿٨٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْماًۜ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّٓا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّٓا اَنْ
تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْناً ﴿٨٦﴾ قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ
اِلٰى رَبِّه۪ فَيُعَذِّبُهُ عَذَاباً نُكْراً ﴿٨٧﴾ وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحاً
فَلَهُ جَزَٓاءًۨ الْحُسْنٰىۚ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ اَمْرِنَا يُسْراًۜ ﴿٨٨﴾ ثُمَّ اَتْبَعَ
سَبَباً ﴿٨٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَمْ
نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْراًۙ ﴿٩٠﴾ كَذٰلِكَۜ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْراً ﴿٩١﴾
ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَباً ﴿٩٢﴾ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْماًۙ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلاً ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوجَ وَمَاْجُوجَ
مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجاً عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدّاً ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنّ۪ي فِيهِ رَبّ۪ي خَيْرٌ فَاَع۪ينُونِي بِقُوَّةٍ
اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْماًۙ ﴿٩٥﴾ اٰتُونِي زُبَرَ الْحَد۪يدِۜ حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُواۜ حَتّٰٓى اِذَا جَعَلَهُ نَاراًۙ قَالَ اٰتُونِٓي اُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْراًۜ ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُٓوا اَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْباً ﴿٩٧﴾

84. Gerçekten biz **Zülkarneyn**'e yeryüzünde güç / iktidar vermiş ve ona *(muhtaç olduğu)* her şeye ulaşmanın yolunu / bilgisini vermiştik.
85. Derken **O** *(batıya doğru)* bir yol tuttu.
86. Nihayet güneşin battığı yere / yeryüzünün en batısına vardığında, güneşi*(n okyanustaki batışını)* siyah bir su gözesinde batar *(gibi)* buldu. Ve orada *(bir şehirde yaşayan kâfir / zalim)* bir kavim gördü. Biz **O**'na dedik ki: **"Ey Zülkarneyn! Bu kimseleri** *(durumlarına göre)* **ister cezalandırırsın, istersen onlara güzel davranırsın!"**
87. O dedi ki: **"Onlardan kim** *(iman etmeyip)* **zulmediyorsa, biz onu cezalandıracağız; sonra o Rabbi'ne döndürülecek ve Rabbi ona** *(âhirette)* **görülmedik bir ceza verecek!"**
88. **"İman edip** *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* **yararlı iş** *(salih amel)* **yapana gelince, ona da** *(âhirette)* **en güzel karşılık** *(cennet)* **vardır; biz de ona** *(burada)* **buyruklarımızdan kolay olanı emredeceğiz."**
89. Sonra *(tam aksi istikamette / doğuya doğru)* bir başka yol tuttu.
90. Güneşin doğduğu yere / en doğudaki ülkelere vardığında, kendilerine güneşten sığınacakları hiç bir örtü vermediğimiz *(mağaralarda yaşayan evsiz-barksız)* bir kavmin üzerine güneşin doğduğunu gördü.
91. İşte *(Zülkarneyn'le ilgili)* durum bu şekildeydi! Biz elbette ki, **O**'nun sahip olduğu *(araç-gereç, asker vb.)* tüm şeyleri tam olarak biliyorduk.
92. Sonra **O** *(doğu ile batı arasında, güneyden kuzeye)* başka bir yol tuttu.
93. Derken iki dağ arasına ulaştığında, beri tarafta, *(dilleri farklı olduğu için)* konuşulanları neredeyse anlayamayacak durumda olan bir kavme rastladı.
94. Fakat onlar *(Zülkarneyn'e verdiğimiz üstün yetenek sayesinde dertlerini anlatıp)* dediler ki: **"Ey Zülkarneyn! Ye'cûc ile Me'cûc, yeryüzünde / bizim şu ülkemizde bozgunculuk yapıyor / her şeyi altüst ediyorlar! Sana biz ücretini versek de, onlarla aramıza bir set yapsan** *(ve bu tarafa onlar geçmeseler)*?!**"**
95. O dedi ki: **"Rabbimin bana verdiği imkân ve iktidar** *(sizin vereceğiniz ücretten)* **daha hayırlıdır; fakat siz bana gücünüzle yardım edin de, onlarla aranıza bir set yapayım."**
96. **"Bana demir kütleler getirin!"** dedi. İki dağın arayeri doldurulup düzleşince: "*(ocağı)* **Körükleyin!"** dedi. Nihayet demirleri kor haline getirince: **"Bana erimiş bakır da getirin ki, üzerine dökeyim** *(de kaynayıp kalsın)*!**"** dedi.
97. Artık **Ye'cûc ve Me'cûc**, orayı ne aşabildiler, ne de delip geçebildiler.

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبّ۪يۚ فَاِذَا جَٓاءَ وَعْدُ رَبّ۪ي جَعَلَهُ دَكَّٓاءَۚ وَكَانَ وَعْدُ
رَبّ۪ي حَقًّاۜ ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ ف۪ي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي
الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًاۙ ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِر۪ينَ عَرْضًاۙ
﴿١٠٠﴾ اَلَّذ۪ينَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ ف۪ي غِطَٓاءٍ عَنْ ذِكْر۪ي وَكَانُوا لَا يَسْتَط۪يعُونَ
سَمْعًاۚ ﴿١٠١﴾ اَفَحَسِبَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا اَنْ يَتَّخِذُوا عِبَاد۪ي مِنْ دُون۪ٓي
اَوْلِيَٓاءَۜ اِنَّٓا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِر۪ينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَر۪ينَ
اَعْمَالًاۜ ﴿١٠٣﴾ اَلَّذ۪ينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ
اَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَٓائِه۪
فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُق۪يمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذٰلِكَ جَزَٓاؤُ۬هُمْ
جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُٓوا اٰيَات۪ي وَرُسُل۪ي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًاۙ ﴿١٠٧﴾ خَالِد۪ينَ
ف۪يهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبّ۪ي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبّ۪ي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِه۪ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ
اِنَّمَٓا اَنَا۬ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌۚ فَمَنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَٓاءَ رَبِّه۪ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّه۪ٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾

98. *(Ve Zülkarneyn seddi tamamladığında onlara dedi ki)*: **"Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Fakat Rabbimin va'di** *(Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkış vakti)* **geldiğinde onu yıkıp yerle bir edecektir. Ve şüphesiz ki Rabbimin va'di haktır / onun verdiği söz kesin yerini bulur."**

99. Biz *(günü geldiğinde)* onların bazılarını bırakırız da, onlar dalgalar hâlinde birbirlerine girerler! Ve sûra üflenir *(kıyamet kopar)*; ardından biz hepsini *(bütün insanlar ve cinleri)* bir araya toplarız.

100. O gün biz cehennemi kesin olarak kâfirlerin karşısına çıkaracağız!

101. Onların gözlerinde, *(dünyadayken)* öğüt yüklü **Kitabım**'a karşı perde vardı ve **O**'nu işitmeye tahammül edemiyorlardı!

102. İnkârcılar beni bırakıp da, kullarımı veliler / ilâhlar mı edinmeyi uygun gördüler?! Ama biz kâfirler için konaklama yeri olarak cehennemi hazırladık.

103. De ki: **"Yaptıkları her şeyi kaybedecek olanları size haber vereyim mi?!"**

104. Onlar, dünya hayatında iyi işler yaptıklarını zanneden, ama bütün yaptıkları *(âhirette)* boşa gidecek olanlardır!

105. Rablerinin âyetlerini ve **O**'nunla buluşmayı inkâr ettikleri için kıyamet günü hiç değer vermeyeceğiz!

106. İnkâr ettiklerinden dolayı ve hem âyetlerimizi hem de elçilerimizi alaya aldıkları için onların cezası **Cehennem**'dir!

107. İman edip *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* doğru ve yararlı işler *(salih ameller)* yapanlara gelince, onlar **Firdevs Cennetleri**'nde ağırlanacaklardır.

108. Onlar orada sonsuza dek kalacaklar ve hiç ayrılmak istemeyeceklerdir.

109. De ki: **"Rabbimin sözleri***(ni yazmak)* **için denizler mürekkep olsa ve bir o kadar daha mürekkep getirsek, denizler biter de Rabbimin sözleri bitmez."**

110. De ki: **"Ben de sizin gibi bir beşerim; ancak bana: 'Sizin ilâhınız tek bir ilâhtır.' diye vahyediliyor."** Artık her kim Rabbine kavuşacağını umuyorsa, durmayıp doğru ve yararlı iş *(salih amel)* yapsın ve Rabbine kullukta kimseyi ortak etmesin.

سُورَةُ مَرْيَمَ الْجُزْءُ السَّادِسَ عَشَرَ

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

كٓهٰيٰعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ
نِدَٓاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنّ۪ي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَٓائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَاِنّ۪ي خِفْتُ الْمَوَالِيَ
مِنْ وَرَٓاء۪ي وَكَانَتِ امْرَاَت۪ي عَاقِرًا فَهَبْ ل۪ي مِنْ لَدُنْكَ
وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُن۪ي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا
﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّٓا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ
مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي غُلَامٌ وَكَانَتِ
امْرَاَت۪ي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذٰلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
شَيْـًٔا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ ل۪ي اٰيَةً قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِه۪ مِنَ
الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

19. MERYEM SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 98 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*!

2. Bu, senin Rabbinin **Zekeriyya** kuluna olan rahmetinin anlatımıdır:

3. Bir zaman **Zekeriyya** Rabbine, kısık bir ses *(ve çekingen bir edâ)* ile yakarmıştı:

4. Demişti ki: **"Ey Rabbim! Yaşlılıktan kemiklerim gevşedi, saçlarım alev almışcasına bembeyaz kesildi! Fakat ben sana duamda hiç mahrum kalmadım!"**

5. **"Benden sonra yakınlarımın kötülük yapmalarından korkuyorum! Eşim ise kısır! Bana katından bir halef / bir yardımcı ver."**

6. **"Bana ve Yâkup Ailesine** *(peygamberlik ve ilimde)* **mirasçı olsun! Ve ey Rabbim, o'nu sevilip beğenilen biri kıl!"**

7. O'na denildi ki: **"Ey Zekeriyya! Sana, adı Yahya olan bir oğul müjdesi veriyoruz; daha önce bu isimde kimseyi yaratmadık!"**

8. Zekeriya dedi ki: **"Rabbim! Eşim kısır ve ben çok yaşlıyım; nasıl olur da benim bir oğlum olur?!"**

9. Ona *(melek)* şöyle dedi: **"Evet öyledir ama, Rabbin: 'Bu benim için kolaydır; nitekim sen de daha önce yoktun ve seni de ben yaratmıştım!' buyurdu."**

10. O dedi ki: **"Öyleyse ey Rabbim,** *(eşimin gebe kaldığını belirten)* **bir işaret ver bana!"** Dedi ki: **"Senin işaretin, üç gün üç gece boyunca, sapasağlam olmana rağmen insanlarla konuşamayacak olmandır!"**

11. Ve **Zekeriyya** ibadethaneden çıkıp insanlara işaretle şöyle diyebildi: **"Sabah akşam tesbihinizi / Allah'a ibadetinizi yerine getirin!"**

يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا
مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ
مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَاَرْسَلْنَٓا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنّ۪ٓي
اَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَٓا اَنَا۬ رَسُولُ
رَبِّكِ لِاَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ ل۪ي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْن۪ي بَشَرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكِ
قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُٓ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِه۪ مَكَانًا
قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَٓاءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
يَا لَيْتَن۪ي مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادٰيهَا
مِنْ تَحْتِهَٓا اَلَّا تَحْزَن۪ي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزّ۪ٓي اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

12. Derken *(Yahya dünyaya geldi ve)* biz **O**'na *(Tevrat'ı öğretip)*: **"Ey Yahya! Kitab'a / içindeki buyruklara sımsıkı sarıl!"** dedik. Ve daha çocuk yaşta **O**'na **hüküm** verdik.

13. **O**'na katımızdan bir yumuşak kalplilik ve arınmışlık verdik. **O**, emirlerimize sımsıkı tutunarak korunan *(müttakî)* biriydi!

14. Anne babasının hakkını gözetirdi; zorba ve isyankâr değildi.

15. **O**, doğduğu günde, öldüğü günde ve diriltileceği günde hep kötülüklerden esenlik ve selâmettedir.

16. **Kitap**'ta **Meryem**'i de an! Hani **O**, âilesinden ayrılıp *(Beytül-Makdis'in)* doğu tarafında bir yere *(ibadete)* çekilmişti.

17. İnsanlarla arasına bir perde çekti. Sonra biz **O**'na **Rûhumuz**'u, *(insanlığa manevi diriliş mesajları ulaştıran Cebrâil'i)* gönderdik de **O**, tam bir insan şeklinde **O**'na göründü.

18. Meryem *(meleği o şekilde görünce)* dedi ki: **"Eğer sen Allah'tan korkan biri isen, esirgeyen Allah'a sığınırım senden!"**

19. Melek dedi ki: **"Haberin olsun ki ben, sana ancak tertemiz bir oğlan çocuğu vermek üzere Rabbinin** *(gönderdiği)* **elçisiyim!"**

20. Meryem ona: **"Bana hiçbir beşer el sürmemişken ve ben iffetsizlik yapmamış bir kadınken, nasıl olur da benim bir oğlum olabilir?!"** dedi.

21. Melek şöyle dedi: **"Öyle ama, Rabbin şöyle buyurdu: 'Bu benim için kolaydır. Üstelik O'nu insanlara** *(kudretimize)* **bir işaret ve katımızdan** *(doğru yola çağıran)* **bir rahmet kılacağız. Artık iş olup bitmiştir."**

22. O sırada Meryem **İsa**'ya gebe kaldı ve öylece *(insanlardan ayrılıp, Beytül-makdis'te)* uzak bir yere çekildi.

23. Derken, doğum sancısı **O**'nu, hurma ağacının yanına götürdü. **"Keşke, bundan önce ölseydim de, unutulup gitseydim!"** dedi.

24. Aşağısından *(Melek)* **O**'na seslendi: **"Üzülme; çünkü Rabbin,** *(senin için)* **altında bir pınar yarattı."**

25. **"Ve hurma ağacını kendine doğru silkele ki, üzerine olgunlaşmış halde taze hurmalar döksün!"**

الجزء السادس عشر — سورة مريم

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ
بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا
﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ
صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾
وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا
﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ
حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ
﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

26. **"Ye-iç, gözün aydın olsun! İnsanlardan kimi görürsen: 'Ben Rahman'a oruç** *(ve konuşmama)* **sözü verdim; o yüzden bugün hiçbir insanla konuşmayacağım!' de** *(çünkü konuşman insanlara bir fayda vermeyecek; senin yerine onlarla İsa konuşacak).***"**

27. Derken *(kucağında)* çocukla kavmine geldi. İnsanlar dediler ki: **"Ey Meryem! Ne büyük bir günah işledin!"**

28. **"Ey Hârun'un kız kardeşi! Senin ne baban kötü bir adam, ne de annen iffetsiz bir kadındı!"**

29. Bunun üzerine **Meryem** çocuğu işaret etti. Onlar: **"Kundaktaki bir çocukla nasıl konuşuruz?!"** dediler.

30. Fakat çocuk onlara şöyle konuştu: **"Ben gerçekten Allah'ın kuluyum. O bana Kitap verdi ve beni peygamber seçti."**

31. **"Her nerede olursam beni mubarek** *(kutlu, verimli, faydalı)* **kıldı. Yaşadığım sürece bana, namazı ve zekâtı emretti."**

32. **"Ve beni, annesine iyi davranan, zorba ve âsi olmayan bir kimse kıldı."**

33. **"Ve ben, doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltilip kaldırılacağım gün esenlik ve selâmet içinde olacağım!"**

34. İşte, hakkında şüpheye düşerek birbirleriyle tartışıp durdukları **Meryem Oğlu İsa** hakkındaki gerçek söz budur!

35. Çocuk edinmek asla **Allah**'a yaraşmaz; **O** böyle şeylerden uzaktır *(ve İsa O'nun oğlu değil, yarattığı kuludur)*! Allah bir işe hükmettiğinde ona ancak: **"Ol!"** der; o da olur.

36. İsa onlara: **"Şüphesiz ki Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; öyleyse ancak O'na kulluk edin. Doğru yol ancak budur"** demişti.

37. Ama sonradan hizipler / gruplar, birbirleriyle anlaşmazlığa düştüler. Fakat büyük duruşma gününde, *(hakikati)* inkâr edenlerin vay hâline!

38. Onlar bize gelecekleri gün her şeyi işitecek ve her şeyi göreceklerdir! Ama zalimler bugün tam bir sapıklık içindedirler.

الْجُزْءُ السَّادِسَ عَشَرَ — سُورَةُ مَرْيَمَ

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ ف۪ي غَفْلَةٍ وَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرٰه۪يمَ اِنَّهُ كَانَ صِدّ۪يقًا نَبِيًّا
﴿٤١﴾ اِذْ قَالَ لِاَب۪يهِ يَٓا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا
يُغْن۪ي عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّ۪ي قَدْ جَٓاءَن۪ي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
يَأْتِكَ فَاتَّبِعْن۪ٓي اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَٓا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ
اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَبَتِ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ
يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ
اَنْتَ عَنْ اٰلِهَت۪ي يَٓا اِبْرٰه۪يمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْن۪ي مَلِيًّا
﴿٤٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبّ۪ي اِنَّهُ كَانَ ب۪ي حَفِيًّا
﴿٤٧﴾ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبّ۪ي عَسٰٓى اَلَّا
اَكُونَ بِدُعَٓاءِ رَبّ۪ي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾
وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسٰٓى اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

39. O halde sen, iman etmeyip gaflet içinde olanları, apansızın gelecek olan **pişmanlık günü**'yle korkut!

40. Şüphesiz ki biz *(o gün)* yeryüzüne ve orada bulunan her şeye varis olacağız ve herkes *(hesap vermek üzere)* bize döndürülecek.

41. **Bu Kitap**'ta *(onlara)* **İbrahim**'i de an! Şüphesiz ki **İbrahim**, inandığını hayatıyla doğrulayan / doğrudan ayrılmayan bir peygamberdi.

42. Hani **O** babasına demişti ki: **"Babacığım! Duymayan, görmeyen ve sana bir faydası dokunmayan varlıklara niçin taparsın?!"**

43. **"Babacığım! Sana gelmeyen bir bilgi geldi bana! O halde, uy bana ki, seni doğru / düz bir yola çıkarayım."**

44. **"Ey babacığım! Şeytana itaat etme, çünkü şeytan Rahman'a isyan etti!"**

45. **"Babacığım! Rahman olan Allah'tan sana bir azabın çarpmasından ve senin şeytanın dostlarından biri olmandan korkuyorum!"**

46. Babası ona dedi ki: **"Ey İbrahim! Demek sen benim tanrılarımdan yüz çeviriyorsun?! Eğer bundan vazgeçmezsen, ant olsun ki seni kovar / rezil ederim! Onun için bir daha gözüme görünme benim!"**

47. İbrahim dedi ki: **"Ey baba, benden sana esenlik ve selam olsun! Yine de Rabbimden senin için bir** *(hidayet ve)* **bağışlanma dileyeceğim. Çünkü O benden ilgisini iyiliğini kesmeyendir."**

48. **"Ama ben, sizden de Allah'ın dışında taptıklarınızdan da uzağım; fakat senin için Rabbimden bağışlanma isteyeceğim! Umarım ki, Rabbime yakarışımda mahrum olmam!"**

49. **İbrahim**'e biz, kavminden ve onların **Allah**'tan başka taptıklarından ayrılıp uzaklaştığında, **İshak**'ı ve *(İshak'a da)* **Yakub**'u verdik ve onların her ikisini de peygamber kıldık.

50. Biz onlara, rahmetimizden nicesini bahşettik ve *(her toplumda)* adlarını yükselttik.

51. **Bu Kitap**'ta *(onlara)* **Mûsa**'yı da an; kuşkusuz ki **O** *(üstünlükler için)* seçilmiştir. **O**, hem tebliğle görevlendirilmiş bir elçi, hem de vahiy almış bir nebîdir.

الجزء السادس عشر — سورة مريم

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
مِنْ رَحْمَتِنَٓا اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ
اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ
بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
اِدْرِيسَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ اُولٰٓئِكَ
الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا
مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهٖيمَ وَاِسْرَٓائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ
مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ
يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتٖي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فٖيهَا لَغْوًا اِلَّا
سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فٖيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتٖي
نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ لَهُ
مَا بَيْنَ اَيْدٖينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

سجدة

52. **O**'na biz, sağ tarafındaki **Sina Dağı**'ndan seslenmiş ve baş başa konuşmak üzere **O**'nu *(kendimize)* yaklaştırmıştık.

53. Kardeşi **Harun**'u da, **O**'na *(yardımcı olmak üzere)* rahmetimizden bir peygamber *(nebi)* olarak bahşetmiştik.

54. **Bu Kitap**'ta *(onlara)* **İsmail**'i de an! Doğrusu **O**, verdiği sözü tutandı. Hem bir **elçi** *(Rasûl)*, hem de *(vahiy alan)* bir nebî idi.

55. Âilesine namazı ve zekâtı emrederdi ve Rabbi katında beğenilen *(razı olunan)* bir kimseydi.

56. Ve **Bu Kitap**'ta **İdris**'i de an! Şüphesiz ki **O**, inandığını yaşayışıyla doğrulayan *(sıddîk)* bir nebî idi.

57. Biz **O**'nu *(gökte)* yüksek bir yere çıkardık *(ve rûhunu orada aldık)*.

58. İşte bunlar, **Âdem** soyundan, **Nûh**'la beraber gemiye bindirdiklerimizin neslinden, **İbrahim** ile **İsrâil**'in *(Yakub'un)* soyundan ve Allah'ın kendilerine lûtufta bulunduğu peygamberlerden bazılarıdır. Onlar *(insanlara kılavuzluk yapsınlar diye)* seçip doğru yola erdirdiğimiz kimselerdendir. Onlar, kendilerine **Rahman**'ın âyetleri okunduğunda ağlaşıp yüzükoyun secdeye kapanır / namaz kılarlardı.

59. Fakat onların ardından, namazlarına aldırış etmeyen, arzularının peşinde koşan bir kuşak geldi ki, onlar şüphesiz dipsiz bir felâkete *(gayya'ya)* yuvarlanacaklardır.

60. Fakat tevbe edip iman eden, sonra doğru ve yararlı iş *(salih amel)* işleyenler müstesna; onlar hiç bir haksızlığa uğratılmaksızın cennete gireceklerdir.

61. İşte bu, görmeden ve kimsecikler yokken **Rahman**'a kulluk edenlere Allah'ın vâdettiği **sürekli eğleşme** *(adn)* **cennetleri**'dir. Şüphesiz ki **O**'nun sözü, mutlaka yerine gelir.

62. Orada onlar, rahatsız edici yararsız yakışıksız hiçbir söz işitmezler; işittikleri yalnızca esenliktir / selâmdır ve rızıkları kendileri için sabah-akşam *(sürekli)* orada hazırdır.

63. İşte bu, kullarımızdan, buyruklarımıza muhalefet etmekten sakınanları *(müttakileri)* mirasçı kılacağımız **Cennet**'tir.

64. *(Ey Cibrîl, vahyin gecikmesinden yakınan ve üzülen Peygamber'e söyle)*: Biz ancak Rabbinin emriyle ineriz! İlerimizde, gerimizde ve bu ikisi arasında ne varsa hepsi Rabbinindir ve **Rabbin** hiçbir şeyi unutmaz!

65. O, göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir. Kulluğu O'na yap ve O'na kullukta sebat et! Biliyor musun O'nun bir adaşını / benzerini?!

66. Böyleyken insan diyor ki: **"Ben öleceğim de, sonra diriltilip *(kabrimden)* çıkarılacak mıyım!?"**

67. İnsan, daha önce hiçbir şey değilken bizim kendisini *(yoktan)* varettiğimizi düşünmüyor mu?!

68. Rabbine andolsun ki, onları da, *(tapınıp itaat ettikleri)* şeytanlarını da diriltip toplayacağız; sonra da, cehennemin çevresinde *(korkudan)* dizlerinin bağı çözülmüş bir halde hazır edeceğiz.

69. Sonra, her ümmetin **esirgeyen Allah'**a karşı en azgın olanlarını aralarından çekip çıkaracağız *(ve ilk başta ateşe atacağız)*!

70. Onlardan cehenneme atılmaya en lâyık kimler olduğunu biz çok iyi biliyoruz!

71. Sizden hiç kimse yoktur ki cehenneme uğramayacak olsun. Bu, Rabbinin kesin hükmüdür.

72. Fakat sonra biz, buyruklarımıza karşı gelmekten sakınanları *(müttakîleri)* kurtarıp, zâlimleri dizüstü cehennemde bırakacağız.

73. İnkâr edenler, kendilerine âyetlerimiz apaçık okunduğunda, iman

الجزء السادس عشر — سورة مريم

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ
يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ
عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا
صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا
﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوٓا
اَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي
الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ
اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
وَاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى
وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

edenlere diyorlar ki: "*(madem siz doğru yoldasınız; o halde söyleyin)* **İki taraftan hangisi daha iyi durumda, hangisinin toplumu daha iyi / daha güçlü?!"**

74. Oysa biz, kendilerinden önce, malı çok, görüntüsü güzel nice kuşakları, *(günahları yüzünden)* helâk ettik!

75. De ki onlara: **"İki taraftan kim daha sapıksa, esirgeyen Allah, kendilerine va'dedilen azabı veya kıyameti görünceye kadar sapıklıklarını daha da artırsın!"** O vakit, kimin bulunacağı yer daha kötü, kimin katılacağı meclis / toplum daha güçsüzmüş görürler!

76. Allah, doğru yolu tutanların hidayetlerini artırır. **Kalıcı olan yararlı işler *(sâlih ameller)*,** Rabbinin katında hem karşılık hem sonuç bakımından daha hayırlıdır.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾
أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ
مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ
وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ
عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾
فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ
إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا
﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا
﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾
تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ
الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي
لِلرَّحْمَٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ
وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

77. Hem âyetlerimizi tanımayan, hem de: *"(eğer öldükten sonra diriltilirsem)* **"Bana** *(orada da)* **mutlaka mallarım ve çocuklarım verilir!"** diyeni gördün mü?!

78. O, gaybı mı görmüş, yoksa **Rahman**'ın katından bir **söz** mü almış?!

79. Yok öyle bir şey! Ama biz onun söylediklerini yazıyor ve azabını katlıyoruz.

80. Onun sözünü ettiği şeyleri elinden alacağız ve o, bize tek başına gelecek!

81. Onlar, kendilerine destek olsun diye Allah'ın dışında ilâhlar edindiler!

82. Hayır, onlar *(kıyamet günü)*, bunların onlara yaptıkları ibadetleri reddedecekler, üstelik onların hasmı olacaklar!

83. Görmüyor musun, haktanımaz kâfirlerin üzerine şeytanları salıyoruz da, onları *(gerçeklere karşı)* nasıl kışkırtırlar!

84. Onlar hakkında aceleci olma; çünkü biz onların hesabını tutuyor / günlerini sayıyoruz.

85. O gün, Rablerinin emirlerine tutunarak korunanları *(müttakîleri)*, esirgeyen Allah'ın huzurunda binitler üzerinde ağırlayacağız.

86. Azgın kâfirleri *(mücrimleri)* ise, susuz cehenneme süreceğiz.

87. İnsanlardan ancak, **Rahman'ın katından** ahit alan / iman edenler **şefaat** yetkisine sahip olurlar.

88. Onlar dediler ki: **"Rahman çocuk edindi!"**

89. Siz *(böyle demekle)* ne kötü bir şey yaptınız!

90. Onların bu sözleri yüzünden neredeyse gökler yarılacak, yer parçalanacak ve dağlar yere batacak oldu;

91. **"Rahman'ın oğlu var."** dedikleri için!

92. Hâlbuki **esirgeyen Allah**'a çocuk edinmek yaraşmaz!

93. Göklerde ve yerde herkes **Rahman**'a kul olarak gelecektir.

94. Şüphesiz ki **O**, hepsinin sayısını hesabını tutmuştur!

95. Kıyamet günü herkes **O**'na tek başına gelecektir.

96. **Esirgeyen Allah**, iman edip doğru ve yararlı *(salih)* işler yapanların sevgisini *(kalplere)* yerleştirecektir.

97. Kötülüklerden sakınanları müjdeleyesin ve yoldan çıkıp eğrilmiş olan bir topluluğu da korkutup uyarasın diye biz **O**'nu / **Kur'an**'ı senin dilinde kolaylaştırdık.

98. Biz onlardan önce nice toplulukları, *(inkârları yüzünden)* helâk ettik; şimdi sen onlardan hiç birini görüyor ve onlardan hiç bir ses-soluk işitiyor musun?!

20. TÂHÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
135 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Tâ, Hâ** *(ve benzeri harflerden alın size kendi dilinizden Arapça bir Kitap)*!

2. Sana biz bu **Kur'an**'ı, *(ağır ibadetlerle)* sıkıntı çekesin diye indirmedik!

3. **O** ancak, *(yükümlülüklerini yerine getirerek)* **Allah**'tan saygıyla korkanlar için bir öğüt / bir yol göstericidir.

4. **O**, yerleri ve muhteşem gökleri **Yaratan**'dan indirilmedir.

5. Esirgeyen Allah, **arş**'a yükselip hükümran olmuştur.

6. Göklerde, yerde, ikisi arasında ve yerin derinliklerinde ne varsa hepsi **O**'nundur.

الجزء السادس عشر — سورة مريم

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾
فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ
اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ ﴿١﴾ مَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ﴿٢﴾ اِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ (حزب ٣)
يَخْشٰى ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوَاتِ الْعُلٰى ﴿٤﴾
اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ﴿٦﴾ وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَاِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ﴿٧﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ
الْحُسْنٰى ﴿٨﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ﴿٩﴾ اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ
لِاَهْلِهِ امْكُثُوٓا اِنّٖٓي اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّٖٓي اٰتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ
اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّٓا اَتٰيهَا نُودِيَ يَا مُوسٰى ﴿١١﴾
اِنّٖٓي اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

7. Sen bir sözü açıkça söylediğin zaman, *(bilesin ki)* **Allah**, gizli ve saklı olanları da bilir!

8. **Allah**'tır kendisinden başka ilâh olmayan! En güzel isimler **O**'nundur.

9. **Mûsa**'nın haberi sana geldi mi?

10. Hani **O** *(gece yolculuğunda)* bir ateş görüp, âilesine: **"Durun, ben bir ateş gördüm; umarım ondan size bir kor getiririm** *(de onunla ateş yakarız)*; **yahut orada** *(bize)* **yol gösterecek birini bulurum"** demişti.

11. Oraya vardığında bir ses duydu. O ses diyordu ki: **"Ey Mûsa!"**

12. **"Şüphesiz ki ben, evet ben senin Rabbinim! Çıkar ayakkabılarını; çünkü sen kutsal Tuva vâdisindesin!"**

الجزء السادس عشر — سورة طه

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّن۪ٓي اَنَا اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا
اَنَا۬ فَاعْبُدْن۪ي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْر۪ي ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ
اُخْف۪يهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا
مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَم۪ينِكَ يَا
مُوسٰى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَۚ اَتَوَكَّؤُ۬ا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَم۪ي
وَلِيَ ف۪يهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰيهَا
فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُع۪يدُهَا س۪يرَتَهَا
الْاُولٰى ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ
سُٓوءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرٰىۚ ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى
فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰىۚ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ ل۪ي صَدْر۪ي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ ل۪ٓي
اَمْر۪ي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَان۪ي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْل۪ي ﴿٢٨﴾
وَاجْعَلْ ل۪ي وَز۪يرًا مِنْ اَهْل۪ي ﴿٢٩﴾ هٰرُونَ اَخِيۙ ﴿٣٠﴾ اُشْدُدْ بِه۪ٓ
اَزْر۪ي ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ ف۪ٓي اَمْر۪ي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَث۪يرًا ﴿٣٣﴾
وَنَذْكُرَكَ كَث۪يرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَص۪يرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ اُو۫ت۪يتَ
سُؤْلَكَ يَا مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰٓى ﴿٣٧﴾

13. **"Seni Ben seçtim; o halde dinle sana vahyedilecek olanları."**
14. **"Ben ki Allah'ım! Benden başka ilâh yoktur. O halde bana kulluk et. Beni anmak için namaz kıl!"**
15. **"Herkes çalışmasının karşılığını bulsun diye gizlediğim kıyamet vakti kesin gelecektir!"**
16. **"İnanmayıp heva ve hevesinin peşinde koşanlar, seni bundan ayırıp yanlış yola sevk etmesinler!"**
17. **"Ey Mûsa, o elindeki nedir?!"**
18. Mûsa dedi ki: **"Asamdır! Ona dayanırım, onunla davarlarıma yaprak silkelerim ve onunla daha başka ihtiyaçlarımı görürüm."**
19. Buyurdu ki: **"Bırak onu elinden ey Mûsa!"**
20. **Mûsa** elindekini bıraktığında, bir de ne görsün asa, çevik bir yılan oluvermiş!
21. Allah buyurdu ki: **"Onu al ve korkma! Biz onu önceki haline çevireceğiz."**
22. **"Ve ey Mûsa, elini koynuna sok! O, bir başka mûcize olarak, sana zarar vermeden parlak bir halde çıkacak."**
23. **"Böylelikle sana, büyük mûcizelerimizden bir kısmını göstermiş oluyoruz."**
24. **"Firavun'a git; çünkü O azdı!"**
25. Mûsa dedi ki: **"Öyleyse ey Rabbim, benim yüreğimi güçlendir / sıkıntılara karşı katlanma gücü ver bana!"**
26. **"Ve işimi kolaylaştır!"**
27. **"Dilimden tutukluğu gider!"**
28. **"Tâ ki insanlar sözümü iyi anlasınlar!"**
29. **"Ailemden birini de bana yardımcı kıl!"**
30. **"Kardeşim Hârun'u!"**
31. **"Beni O'nunla güçlendir."**
32. **"O'nu da** *(peygamber olarak)* **işlerimde bana destekçi kıl."**
33. **"Tâ ki seni yeterince yüceltip tesbih edelim!"**
34. **"Ve seni çok analım."**
35. **"Şüphesiz ki sen, halimizi görmektesin!"**
36. **Allah** buyurdu ki: **"Dileğine erdirildin ey Mûsa!"**
37. **"Tıpkı daha önce de nimetimize erdirdiğimiz gibi!"**

اِذْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰىٓ ﴿٣٨﴾ اَنِ اقْذِف۪يهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِف۪يهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ ل۪ي وَعَدُوٌّ لَهُۜ
وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنّ۪يۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْن۪ي ﴿٣٩﴾ اِذْ تَمْش۪ٓي
اُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُۜ فَرَجَعْنَاكَ اِلٰٓى اُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَۜ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِن۪ينَ ف۪ٓي اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ
يَا مُوسٰى ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْس۪يۚ ﴿٤١﴾ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ
بِاٰيَات۪ي وَلَا تَنِيَا ف۪ي ذِكْر۪يۚ ﴿٤٢﴾ اِذْهَبَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰىۚ ﴿٤٣﴾
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَٓا اِنَّنَا نَخَافُ
اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَٓا اَوْ اَنْ يَطْغٰى ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَٓا اِنَّن۪ي مَعَكُمَٓا اَسْمَعُ
وَاَرٰى ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓاء۪يلَ
وَلَا تُعَذِّبْهُمْۜ قَدْ جِئْنَاكَ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكَۜ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدٰى ﴿٤٧﴾ اِنَّا قَدْ اُو۫حِيَ اِلَيْنَٓا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى
﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسٰى ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذ۪ٓي اَعْطٰى كُلَّ
شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰى ﴿٥١﴾

38. **"Nitekim** ***(Firavun'dan seni kurtarmak için)*** **annen'e şöyle vahyetmiştik:**

39. **"Mûsa'yı sandığa koyup suya bırak; su O'nu kıyıya çıkarsın da bana ve ona düşman olanlar O'nu alsınlar!"** Gözetimimde yetiştirilmen için, *(onlara)* seni ben, şirin ve sevimli kılmıştım.

40. O vakit kız kardeşin seni izliyor ve *(sana süt anne arayan Firavun âilesine)*: **"O'na iyi bakacak birine sizi götüreyim mi?!"** diyordu! Ve böylece sevinip iki gözü aydın olsun da gam yemesin diye seni annene kavuşturmuştuk! Ve sen bir adam öldürmüştün de, seni kederden kurtarmış ve türlü sıkıntılarla imtihanlardan geçirmiştik! Derken **Medyen** halkı içinde *(evlenip)* yıllarca kalmıştın. Nihayet *(peygamber olarak seçilmek / vahyimizi almak için)* belirlenen kadere uygun olarak *(şimdi karşımıza)* geldin ey Mûsa!

41. Seni ben, kendim için seçip yetiştirdim!

42. Sen ve kardeşin, âyetlerimle gidin ve beni anmakta / mesajımı iletmekte gevşeklik göstermeyin!

43. Gidin **Firavun**'a, çünkü o çok azdı.

44. **O**'na, yumuşak söyleyin; belki dinler de yumuşar yahut korkar da vazgeçer.

45. Mûsa ve Hârun dediler ki: **"Ey Rabbimiz!** ***(kendisine hakkı tebliğ etmeden)*** **Firavun'un bize bir kötülük etmesinden yahut da güç kullanmasından korkuyoruz!"**

46. Allah buyurdu ki: **"Korkmayın! Çünkü ben sizinleyim ve herşeyi işitmekte ve görmekteyim!"**

47. **"Gidip O'na deyin ki: 'Biz, senin Rabbin'in iki elçisiyiz; İsrail Oğulları'nı bırakıp bizimle gönder ve onlara işkence etmekten vazgeç! Biz sana Rabbinden bir belge ile geldik. Selam / esenlik doğru yolda olanlar üzerine selâm olsun!"**

48. **"Kuşku duymayasın ki, bize şöyle vahy edildi: Kim hakkı yalanlar ve yüz çevirirse, ona azap vardır!"**

49. Firavun dedi ki: **"Kimmiş sizin Rabbiniz ey Mûsa!"**

50. Mûsa dedi ki: **"Rabbimiz, herşeye yaradılışını veren, sonra da ona yolunu gösteren / görevini bildirendir."**

51. Firavun dedi ki: **"Yâ, demek öyle! Peki,** ***(bu tebliğden)*** **öncekilerin durumları ne olacak?!"**

سُورَةُ طٰهٰ — الْجُزْءُ السَّادِسَ عَشَرَ

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبّ۪ي ف۪ي كِتَابٍۚ لَا يَضِلُّ رَبّ۪ي وَلَا يَنْسٰى

﴿٥٢﴾ اَلَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ ف۪يهَا سُبُلًا

وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءًۜ فَاَخْرَجْنَا بِه۪ٓ اَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾

كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُو۬لِي النُّهٰى ﴿٥٤﴾

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَف۪يهَا نُع۪يدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾

وَلَقَدْ اَرَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا

مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِه۪ فَاجْعَلْ

بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَٓا اَنْتَ مَكَانًا سُوًى

﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزّ۪ينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى

﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ

مُوسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍۚ

وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا

النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾ قَالُٓوا اِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُر۪يدَانِ اَنْ يُخْرِجَاكُمْ

مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَر۪يقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾ فَاَجْمِعُوا

كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّاۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾

52. Mûsa dedi ki: **"Onlar hakkındaki bilgi, Rabbimin katında bir Kitapta'dır. Rabbim şaşmaz ve unutmaz!"**

53. **O** ki, yeri sizin için *(yaşamanıza elverişli bir)* beşik kıldı ve orada size yollar / geçitler yaptı! Ve gökten bir su indirip onunla biz her çeşit bitkilerden çifter çifter bitirdik!

54. Öyleyse *(O'nun verdiklerinden)* hem kendiniz yeyin, hem de hayvanlarınızı besleyin! Şüphesiz ki bunda, akıl sahipleri için nice işaretler vardır.

55. Sizi biz ilk kez yerden *(topraktan yaratıp)* çıkardık; *(ölümünüzle birlikte)* sizi yine oraya döndüreceğiz; sonra bir kez daha oradan çıkaracağız.

56. Andolsun ki **Firavun**'a bütün delillerimizi / mûcizelerimizi gösterdik; fakat **O** yalanladı ve *(itaate)* yanaşmadı.

57. Dedi ki: **"Ey Mûsa, bizi büyüleyerek topraklarımızdan çıkarmaya mı geldin?!"**

58. **"Biz de sana, bunun benzeri bir sihir göstereceğiz! Bize, seninle aramızda, vazgeçmeyeceğimiz açık bir buluşma yeri ve zamanı belirle!"**

59. Mûsa dedi ki: **"Sizinle buluşmamız, panayırın kurulup da insanların toplanacakları bayram gününün kuşluk vakti olsun!"**

60. Bunun üzerine **Firavun** işe koyuldu; plânını hazırladı ve sonra *(sözleşilen günde olay yerine)* geldi.

61. Mûsa sihirbazlara dedi ki: **"Yazıklar olsun size! Allah adına yalan uydurmayın, yoksa O sizi azabıyla yere batırır! Doğrusu, yalan uyduran hiç kimse, emeline ulaşmaz!**

62. Sihirbazlar *(paniğe kapılıp)*, yapacakları işte birbirleriyle anlaşmazlığa düştüler ve aralarında gizli bir görüşme yaptılar.

63. Ve şu karara vardılar: **"Bu iki adam, büyüleriyle sizi ülkenizden çıkarmak ve ileri gelenlerinizin inancını yok etmek isteyen iki sihirbazdır!"**

64. **"Onun için tedbirinizi iyi alın / hilenizi iyi kurun ve tek saf halinde olun! Çünkü bugün kim galip gelirse o başarıya ulaşacaktır!"**

قَالُوا يَا مُوسٰى اِمَّا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ
بَلْ اَلْقُوا فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى
﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ في نَفْسِهِ خيفَةً مُوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ
الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا في يَمينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُواۜ اِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ
سَاحِرٍۜ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا
قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ
لَكُمْۜ اِنَّهُ لَكَبيرُكُمُ الَّذي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ في جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ
اَيُّنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَٓاءَنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَٓا اَنْتَ قَاضٍۜ اِنَّمَا تَقْضي هٰذِهِ الْحَيٰوةَ
الدُّنْيَاۜ ﴿٧٢﴾ اِنَّٓا اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَٓا اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ
السِّحْرِۜ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهُ
جَهَنَّمَۜ لَا يَمُوتُ فيهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ
الصَّالِحَاتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْري
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدينَ فيهَاۜ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾

65. Sonra dönüp: **"Ey Mûsa, ilkönce sen mi atarsın, yoksa ilkin biz mi atalım!"** dediler.

66. Mûsa: **"Hayır! Önce siz atın!"** dedi. Sihirbazların ipleri ve değnekleri, yaptıkları büyüyle **Mûsa**'ya, koşuşturan yılanlar şeklinde göründü!

67. Mûsa, *(halkın aldatılacağı endişesine kapılarak)* içinde bir korku duydu!

68. Biz **O**'na dedik ki: **"Korkma ey Mûsa, sen üstün geleceksin!"**

69. **"At o sağ elindekini; yalayıp yutsun onların bütün uydurduklarını! Çünkü onların yaptıkları bir sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise nereye giderse gitsin / ne yaparsa yapsın asla kurtuluşa / başarıya ulaşamaz!"**

70. Ardından *(Mûsa asasını bırakır bırakmaz gerçek bir yılan olup hepsini bir bir yuttu; bunu gören)* sihirbazlar: **"Biz, Hârun'un ve Mûsa'nın Rabbine iman ettik!"** deyip secdeye kapandılar.

71. Firavun dedi ki: **"Ben size izin vermeden O'na inandınız ha?! Belli ki, bu adam size büyüyü öğreten büyüğünüzdür! Ama ben ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kesip sizi hurma ağaçlarında sallandıracağım; o zaman, hangimizin azabı daha şiddetli ve kalıcı imiş bileceksiniz!"**

72. Sihirbazlar dediler ki: **"Bize ulaşan şu açık belgelere / mûcizelere ve bizi yoktan Yaratan'a, seni asla tercih etmeyiz. Ne hüküm vereceksen ver; çünkü senin hükmün ancak bu dünya hayatı için geçerlidir!"**

73. **"Artık biz, Rabbimiz'e iman ettik! Hatâlarımızı ve bize zorla yaptırdığın büyünün günahını O bağışlar. Allah daha hayırlı ve daha bakidir."**

74. **"Kim Rabbine günah ve küfürle gelirse, ona Cehennem vardır; orada ne ölüp kurtulur, ne de dirilip hayat bulur!"**

75. **"Fakat Rabbine inanıp da doğru ve yararlı** *(sâlih)* **işler yapanlara, yüksek dereceler vardır."**

76. **"Onlara, içlerinde sonsuza dek kalacakları, her yanlarından ırmaklar akan sürekli eğleşme bahçeleri** *(adn cennetleri)* **vardır! İşte** *(kötülüklerden)* **arınanların mükâfatı budur!"**

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادٖى فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرٖيقًا
فِى الْبَحْرِ يَبَسًاۙ لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾ فَاَتْبَعَهُمْ
فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْۜ ﴿٧٨﴾ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ
قَوْمَهُ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖلَ قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ
وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى
﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فٖيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٖيۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبٖى فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنّٖى لَغَفَّارٌ
لِمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَٓا اَعْجَلَكَ
عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُو۬لَٓاءِ عَلٰٓى اَثَرٖى وَعَجِلْتُ
اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ
اَسِفًاۚ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًاۜ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ
الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدٖى ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَٓا اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَٓا
اَوْزَارًا مِنْ زٖينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

77. Ve Mûsa'ya şöyle vahyettik: **"Kullarımı geceleyin** *(Mısır'dan Kızıldeniz'e doğru)* **yola çıkar. Sonra** *(asan ile)* **vur da, denizde kuru bir yol aç! Yakalanmaktan korkma ve endişeye kapılma!"**

78. Derken **Firavun**, ordularıyla arkalarından yetişti; ama deniz onları bürüyüp boğdu.

79. Sonuçta **Firavun**, kavmini saptırdı, doğru yola ulaştıramadı!

80. İşte ey **İsrail Oğulları**! Sizi düşmanlarınızdan böyle kurtardık; dahası **Tûr**'un sağ yanında sizinle *(Peygamberiniz Mûsa ile)* sözleştik *(Mûsa'ya Tevrat'ı verdik)* ve *(çölde)* size *(yıllarca)* kudret helvası ve bıldırcın indirdik!

81. O halde size verdiğimiz tertemiz rızıklardan yeyin, azgınlık etmeyin! Yoksa üzerinize gazabım iner. Gazabım kime inerse, o uçuruma gider.

82. Bununla birlikte şüphesiz ki ben, *(küfründen)* vazgeçip iman eden, doğru ve yararlı iş *(sâlih amel)* yapan, sonra da doğru yolda devam eden kimseler için çok bağışlayanım.

83. **Mûsâ**'ya, *(Tûr'a geldiğinde dedik ki)*: **"Seni buraya kavminden önce aceleyle getiren nedir ey Mûsâ!"**

84. O dedi ki: "**Ey Rabbim! Onlar arkam sıra izimdeler! Bense** *(dayanamayıp bir an önce)* **rızana erişmek üzere geldim!"**

85. Allah buyurdu ki: **"Ama biz senden sonra kavmini sınayıp imtihana çektik; fakat Sâmirî onları şaşırttı, yoldan çıkardı** *(onları buzağıya taptırdı)*!"

86. Mûsa son derece kızgın ve üzgün bir halde kavmine döndü ve onlara şöyle çıkıştı: **"Ey kavmim! Rabbiniz size** *(Tevrat'ı vereceğine dâir)* **güzel bir söz vermemiş miydi?! Aradan çok mu uzun zaman geçti, yoksa siz üzerinize Allah'tan bir gazap inmesini istediniz de ondan mı bana verdiğiniz sözden caydınız?!"**

87. Dediler ki: **"Ey Mûsa! Sana verdiğimiz sözden, bilerek ve elimizde olarak dönmedik! Fakat yanımızda Mısır halkının süs eşyalarından** *(ödünç olarak)* **getirdiğimiz bir yığın** *(emanet)* **vardı; onları eritmek** *(ve külçe haline getirmek)* **için ateşe attık; Sâmirî de atmıştı** *(sonra olan oldu)*."

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَٓا اِلٰهُكُمْ
وَاِلٰهُ مُوسٰى فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ
قَبْلُ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي
وَاَطِيعُٓوا اَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتّٰى
يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوسٰى ﴿٩١﴾ قَالَ يَا هٰرُونُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ
ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ اَلَّا تَتَّبِعَنِ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمَّ
لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَاْسِي اِنِّي خَشِيتُ اَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ
بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا
سَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِنْ اَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾
قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَاِنَّ
لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ اِنَّمَٓا اِلٰهُكُمُ
اللّٰهُ الَّذِي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

88. **Sâmirî** onlara, *(erittiği bu altınlardan)* dana böğürmesi gibi ses çıkaran bir buzağı heykeli yapmış, sonra *(adamlarıyla birlikte onlara)* demişlerdi ki: **"Sizin de ilâhınız Mûsa'nın da ilâhı işte budur; aslında** *(Mûsa)* **onu burada unutup gitmiştir!"**

89. Oysa görmüyorlar mıydı ki, buzağı onlara dönüp ne bir cevap verebiliyor, ne de onlara bir zarar ya da fayda sağlıyabiliyordu!

90. **Hârun** da onlara daha önce demişti ki: **"Ey kavmim! Siz bununla ancak yoldan çıktınız; doğrusu sizin Rabbiniz ancak esirgeyen Allah'tır! O halde gelin bana uyun ve emrimi tutun!"**

91. Fakat onlar: **"Mûsa dönüp gelinceye kadar biz bundan asla vazgeçmeyiz!"** dediler.

92. Nihayet **Mûsa** gelip *(öfkeyle kardeşini saçından ve sakalından tutup sürükleyerek)* dedi ki: **"Ey Hârun! Bunların sapıttıklarını gördüğün halde onlara engel olmaktan seni alıkoyan nedir?!"**

93. **"Niçin yolumu izlemedin? Emrime karşı mı geldin?"**

94. **Harun** dedi ki: **"Ey karındaşım! Sakalımdan ve saçımdan çekme beni! 'Niçin sözümü tutup onlara** *(yumuşaklıkla)* **gözkulak olmadın da,** *(sert davranıp)* **İsrail Oğullarını parçalanmaya terk ettin?!' demenden korktum!"**

95. Mûsa: **"Ey Samarralı! Bu ne iştir?!"** dedi.

96. Sâmirî: **"Ben onların görmediklerini gördüm; Elçi'nin** *(Cebrail'in atının ayak)* **izinden bir avuç avuçladım da** *(bunun içine)* **attım** *(ve böyle oldu)*. **Nefsim bana böyle hoş gösterdi!"** dedi.

97. O zaman **Mûsa** dedi ki: **"Artık git buradan! Bundan böyle hayatında senin cezan,** *(gördüğün herkese)*: **Aman bana dokunmayın!' demek olacaktır! Ayrıca sana** *(âhirette de)* **asla kurtulamayacağın bir azap vardır! Git de gör bırakamadığın ilâhını! Biz o'nu nasıl yakıyor ve külünü denize savuruyoruz!"**

98. **"Ve** *(ey İsrail Oğulları!)* **Sizin ibadet edilmeye layık ilâhınız ancak, kendisinden başka tanrı olmayan ve ilmi herşeyi kuşatan Allah'tır!"**

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَٓاءِ مَا قَدْ سَبَقَۚ وَقَدْ اٰتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
ذِكْرًاۚ ﴿٩٩﴾ مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًاۙ ﴿١٠٠﴾
خَالِدٖينَ فٖيهِۜ وَسَٓاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًاۙ ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمٖينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًاۚ ﴿١٠٢﴾ يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ اِنْ
لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ اِذْ يَقُولُ اَمْثَلُهُمْ
طَرٖيقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًاۚ ﴿١٠٤﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا
رَبّٖي نَسْفًاۙ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًاۙ ﴿١٠٦﴾ لَا تَرٰى فٖيهَا عِوَجًا
وَلَٓا اَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُۚ وَخَشَعَتِ
الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ
الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحٖيطُونَ بِهٖ عِلْمًا ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ
الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِۜ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ
يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا
وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
فٖيهِ مِنَ الْوَعٖيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

99. İşte biz sana geçmişte yaşanmış olayları böyle anlatıyoruz; ve sana katımızdan bir de **zikir** *(öğüt ve uyarı yüklü Kur'an)* vermiş bulunuyoruz.

100. Kim **O**'ndan yüz çevirir *(doğruyu başkasında arar)* ise, o kıyamet günü bir günah yüklenerek gelecek *(ve cehenneme girecek)*tir.

101. Ve orada onlar temelli kalacaklardır. Kıyamet günü onlar ne kötü bir yük taşıyacaklardır!

102. O gün **sur**'a üflenecek ve o gün günahkâr kâfirler simsiyah bir halde haşr edileceklerdir.

103. Onlar *(korku ve şaşkınlık içinde)* aralarında fısıldaşarak birbirlerine: **"Galiba biz** *(dünyada)* **on gün kadar eğleştik!"** diyeceklerdir.

104. Biz, onların en iyi tahmin edecek olanının o gün: **"Galiba biz** *(dünyada)* **ancak bir gün kadar kalabildik!"** diyeceğini biliyoruz!

105. Sana *(kıyamet günü)* dağların ne olacağını soruyorlar. De ki: **"Rabbim onları** *(ufalayıp toz gibi)* **savuracaktır!"**

106. **"Ve yeryüzünü dümdüz edecektir!"**

107. O gün orada ne bir iniş görürsün, ne de bir yokuş!

108. O gün *(zalimler)*, hiç eğriliği olmayan **Çağırıcı**'ya hiç sapmaksızın uyacaklar. O an **Rahman**'ın huzurunda sesler kesilmiştir! Artık sen, ayak sesinden ve nefes alıp vermekten başka hiçbir ses işitmezsin!

109. O gün, Rahman'ın izin verdiği ve konuşmasından razı olduğu kimseden başkasına şefaat fayda vermez.

110. **Allah** onların geride bıraktıkları ve gelecekte yapacakları her şeylerini bilir; onlarsa **O**'nunla ilgili hiçbir bilgiye sahip değildirler.

111. O gün yüzler, daima **diri** ve **her şeyin yöneticisi** olan **Allah**'a teslim olmuştur ve bir zulüm / şirk yüklenerek gelen herkes de zarardadır.

112. İman etmiş olarak doğru ve yararlı işleri *(salih amelleri)* işleyenlere gelince, onların ne günahlarına ekleme, ne de iyiliklerinden eksiltme gibi bir haksızlıktan korkuları yoktur.

113. İşte biz **O**'nu bu şekilde anlaşılır bir **Arapça Kur'an** *(mesaj)* olarak indirdik ve içinde tehlikelere karşı her çeşitten uyarılarda bulunduk ki, insanlar aşırılıklardan korunsunlar ve onlara *(sürekli)* bir öğüt versin.

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يُقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهُۘ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَٓا
اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًاۚ ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا
لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُٓوا اِلَّٓا اِبْلِيسَۜ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا
يَٓا اٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ
لَا تَظْمَؤُا فِيهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ
يَٓا اٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾
فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا
مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِۘ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰىۖ ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهُ
فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّۚ فَاِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنّ۪ي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا
يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْر۪ي فَاِنَّ
لَهُ مَع۪يشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾
قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَن۪ٓي اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَص۪يرًا ﴿١٢٥﴾

114. Allah *(her türlü eksikliklerden)* uzak / ulu olan **gerçek hükümran**'dır. O halde, sana **O**'nun *(ayetlerinin)* vahyedilmesi tamamlanmadan önce sen Kur'an hakkında *(unutmak gibi bir endişeye kapılıp)* aceleci davranma ve: **"Ey Rabbim! Benim ilmimi artır!"** de.

115. Biz daha önce de **Âdem**'e kesin olarak emrimizi bildirdiğimiz halde **O** bunu unuttu ve biz **O**'nda bir azim görmedik.

116. Hani bir vakitler meleklere: "*(üstünlük ve otoritesini kabul etmek üzere)* **Âdem'e secde edin!**" dedik de, onlar **Adem**'e secde ettiler; ama **İblis** yanaşmadı.

117. Biz dedik ki: **"Ey Âdem! İşte bu, senin ve eşin için apaçık bir düşmandır. O, sakın ikinizi cennetten çıkarmasın; sonra sıkıntıya düşersin!"**

118. **"Çünkü cennette senin için ne aç ne açık kalmak vardır."**

119. **"Orada susuzluk da çekmeyecek, sıcaktan** *(ve soğuk)***tan da etkilenmeyeceksin!"**

120. Derken **Şeytan**: **"Ey Âdem! Sana ebedîlik ağacını ve son bulmaz bir saltanatı göstereyim mi?!"** diyerek **O**'na vesvese verdi.

121. Sonunda ikisi de, o ağaçtan yediler! Bunun üzerine birden ayıp yerleri açılıp göründü! İvedilikle ikisi birden cennet yapraklarından ayıp yerlerini örtmeye koyuldular! Böylece **Âdem**, Rabbine isyan etmiş, yanlış yola gitmişti.

122. Derken Rabbi **O**'nu *(yeniden)* seçti ve **O**'na tevbe nasip edip **O**'nu doğruya eriştirdi.

123. Sonra Allah buyurdu ki: "*(sen ve İblis)*, **ikiniz de birbirinizin düşmanları olarak inin oradan** *(cennetten)*! **Artık, size benden doğru yolu gösteren bir kılavuz geldiğinde, kim benim doğru yoluma uyarsa, o bir daha ne şaşırıp sapıtır, ne de sıkıntıya düşer."**

124. **"Kim de benim sözümden / kitabımdan yüz çevirirse, ona sıkıntı dolu bir yaşam vardır ve ayrıca onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz."**

125. O der ki: **"Rabbim! Ben görürdüm, neden beni kör haşrettin?!"**

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسِيتَهَاۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾
وَكَذٰلِكَ نَجْزٖي مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖۜ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فٖي مَسَاكِنِهِمْۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِاُولِي النُّهٰى ﴿١٢٨﴾ وَلَوْ
لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاَجَلٌ مُسَمًّىۜ ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ
عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَاۚ وَمِنْ اٰنَٓائِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾
وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فٖيهِۜ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿١٣١﴾ وَاْمُرْ
اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَاۜ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًاۜ نَحْنُ نَرْزُقُكَۜ
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتٖينَا بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّهٖۜ اَوَلَمْ
تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُولٰى ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ اَنَّٓا اَهْلَكْنَاهُمْ
بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُواۚ
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ﴿١٣٥﴾

126. Allah buyurur ki: **"Evet böyle! Çünkü sen, ayetlerimiz sana geldiğinde onları umursamayıp unuttun! Bugün de işte böyle unutulacaksın!"**

127. Biz, sınırı aşan ve Rabbinin ayetlerine iman etmeyen kimseyi işte böyle cezalandıracağız. Hem sonra, ahiret azabı *(dünyadakinden)* çok daha şiddetli ve devamlıdır.

128. *(şu anda)* İçerisinde oturmakta oldukları yurtlarında kendilerinden önce yaşamış olan nice ulusları helak etmiş olmamız onları doğru yola ulaştırmadı mı? Doğrusu bunda sağlam akıl ve sağduyu sahipleri için nice ibretler / işaretler vardır.

129. Eğer Rabbin tarafından, daha önceden verilmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre olmasaydı, mutlaka onların hesabı görülürdü!

130. Öyleyse sen, onların söyleyecekleri sözlere sabret. Güneş doğmadan ve güneş batmadan önce *(sabahleyin ve ikindin)*, geceleyin *(yatsı vakti)* ve gündüzün sınırlarında *(öğlen ile akşam)* Rabbini yüceltip tesbih et *(namaz kıl)* ki hoşnutluğa eresin.

131. Onlardan kimilerine, sırf kendilerini sınamak üzere verdiğimiz dünya hayatının aldatıcı nimetlerine asla imrenip göz dikme! Çünkü Rabbinin verdiği rızık *(Kur'an ve ahiret nimeti)* daha hayırlı ve daha devamlıdır.

132. Ailene namazı emret ve sen de namazda sebat et. Biz senden rızık istemiyoruz; seni biz rızıklandırırız! Sonuçta kazanacak olan, buyruklara titizlikle uymaktır!

133. Dediler ki: **"O bize, Rabbinden** *(peygamberliğini doğrulayan)* **bir alâmet / mûcize getirmeli değil mi?"** Onlara, önceki kitaplarda *(O'nunla ilgili)* belgeler / haberler ulaşmadı mı?!

134. Eğer biz onları **O** gönderilmeden önce bir azapla helak etseydik derlerdi ki: **"Ey Rabbimiz! Bize bir peygamber gönderseydin de, rezil-rüsvay olmadan önce senin ayetlerine uysaydık!"**

135. De ki: **"Her iki taraf / siz ve biz hepimiz, bekleyip görelim** *(kimin sonu hayırla, kimin sonu felâketle bitecek)***! Evet bekleyin, çünkü, kimin ana caddede yürüdüğünü, kimin doğru yolda olduğunu yakında görüp bileceksiniz!"**

21. ENBİYÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
112 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. İnsanların hesap verme zamanı yaklaşmışken, onlar hâlâ gaflet içinde *(gerçeklerden)* yüz çeviriyorlar.

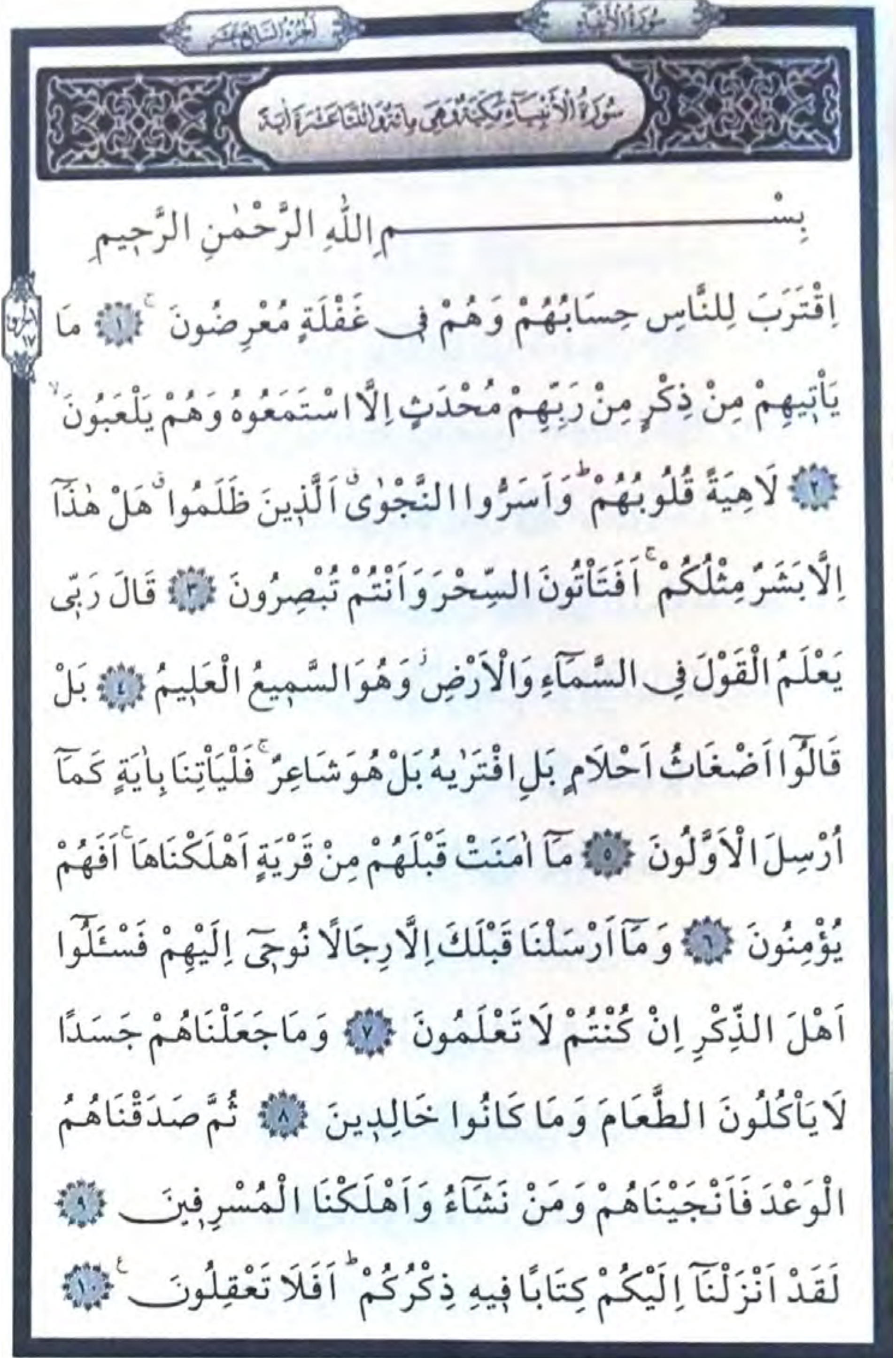
2. Rablerinden ne zaman yeni bir uyarı / öğüt gelse, onu ancak alayla dinleyip geçiyorlar.

3. Kalpleri oyun ve eğlencede! O zalimler, aralarında gizlice toplanıp dediler ki: **"Bu da sizin gibi *(ölümlü)* bir beşer değil mi? Şimdi siz, göz göre göre bir büyünün ardından mı gideceksiniz?"**

4. Elçimiz *(onların bu gizli buluşmalarını ifşa edip)* dedi ki: **"Gökte ve yerde ne söylenirse Rabbim bilir. Çünkü O, her şeyi işiten, her şeyi bilendir."**

5. Onlar ise dediler ki: **"Hayır! Bütün bunlar uyuyanın sayıklamaları gibi karmakarışık sözler! Belki bunları O kendisi uydurdu! Yahut O bir şairdir. Eğer değilse, önceki peygamberler nasıl mûcizelerle gönderildiyseler, O da bize bir mûcize getirsin!"**

6. Halbuki onlardan önce helak ettiğimiz hiçbir şehir halkı, *(mûcizeleri gördükleri halde)* iman etmemişlerdir. Şimdi bunlar mı iman edecekler?!

7. Biz senden önce de *(melekleri değil)* ancak **beşerden** kendilerine vahyettiğimiz **erleri / erkekleri** peygamber olarak gönderdik. Eğer siz kendiniz bilmiyorsanız, **önceki kitapların bilgisine sahip olanlara / işin uzmanları**'na sorun!

8. Biz peygamberleri, yemez-içmez bir yapıda yaratmadık; onlar ölümsüz de değillerdi.

9. Sonuçta onlara verdiğimiz sözü tutup, onları ve dilediklerimizi *(beraberlerindeki iman edenleri)* kurtardık ve sınırı aşanları yok ettik.

10. Size, kendisiyle uyarıldığınız / yüceltildiğiniz bir **kitap** indirdik; hâlâ düşünüp akletmiyor musunuz?

الجزء السابع عشر — سورة الأنبياء

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
اٰخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّٓا اَحَسُّوا بَاْسَنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُٓوا اِلٰى مَٓا اُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ
تِلْكَ دَعْوٰيهُمْ حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَٓاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ اَرَدْنَٓا اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّٓا اِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى
الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾
وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ اَمِ اتَّخَذُٓوا اٰلِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾
لَوْ كَانَ فِيهِمَٓا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾ اَمِ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِٓ اٰلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ
وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

11. Biz, zulmeden nice kentleri kırıp geçirdik de arkalarından yerlerine başka topluluklar getirdik.
12. Azabımızı sezdiklerinde, oradan süratle kaçıyorlardı.
13. **"Kaçmayın, içinde şımarıkça yaşadığınız bolluğa ve yurtlarınıza geri dönün; belki size** *(ne yapılması gerektiği)* **sorulur!"** *(diye tarafımızdan kendileriyle alay ediliyordu.)*
14. Fakat onlar: **"Yazıklar olsun bize! Gerçekten zalimlermişiz!"** diyerek feryat ediyorlardı.
15. Onların bu çığlıkları, biz kendilerini biçilmiş ve sesi-soluğu kesilmiş bir hale getirinceye kadar sürmüştür.
16. Biz, göğü, yeri ve ikisi arasındakileri, eğlence olsun diye yaratmadık.
17. Eğer biz eğlence edinmek isteseydik, bunu katımızdakilerden edinirdik; ama biz asla böyle yapmayız.
18. Fakat biz, **hakk'ı batıl**'ın tepesine indiririz de, bu onu darmadağın eder; sonra da batıl can çekişip yok olur! *(Allah hakkındaki)* Bu yakıştırmalarınızdan ötürü yazıklar olsun size!
19. Oysa göklerde ve yerde ne varsa **O**'nundur ve katındakiler *(melekler ve tüm mele-i a'lâdakiler)* **O**'na kullukta ne bir büyüklüğe kapılırlar, ne de *(kulluktan)* usanıp vazgeçerler.
20. Gece-gündüz, aralıksız Allah'ı yüceltip tesbih ederler.
21. Yoksa onların, yerden ölüleri diriltip çıkaracak *(güçte)* ilahları mı var?
22. Eğer göklerde ve yerde Allah'tan başka ilahlar olsaydı, oralarda düzen bozulurdu! Hâşâ, arşın sahibi olan Allah, onların bu yakıştırmalarından uzaktır.
23. **O**, yapacaklarından hesaba çekilmez *(çünkü her şeyi en isabetli yapandır)*; fakat onlar *(yapacakları herşeyden)* hesaba çekileceklerdir.
24. Böyleyken onlar **Allah**'ın yerine başka tanrılar mı edindiler! De ki onlara: **"O halde getirin** *(iddianıza dair)* **belgenizi! Halbuki, benimle beraber olanların öğütleri ve benden öncekilerin haberleri işte bu** *(Kur'an)***dır! Hayır, onların pek çoğu hakkı bilmedikleri için yüz çeviriyorlar."**

الجزء السابع عشر — سورة الأنبياء

وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحٖٓي اِلَيْهِ اَنَّهُ لَٓا اِلٰهَ
اِلَّٓا اَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ
يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ
يَقُلْ مِنْهُمْ اِنّٖٓي اِلٰهٌ مِنْ دُونِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزٖيهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمٖينَ ﴿٢٩﴾ اَوَلَمْ يَرَ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اَنَّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَٓاءِ كُلَّ شَيْءٍ
حَيٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ
تَمٖيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فٖيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾
وَجَعَلْنَا السَّمَٓاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ اٰيَاتِهَا مُعْرِضُونَ
﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذٖي خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
كُلٌّ فٖي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ
الْخُلْدَ اَفَا۬ئِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ
الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَاِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

25. Biz senden önce gönderdiğimiz her peygambere: **"Benden başka ilah yoktur; ancak bana kulluk edin!"** diye vahyettik.

26. Onlar: **"Rahman, *(melekleri)* çocuk edindi!"** dediler. Hâşâ, **O** bundan uzaktır. Bilakis onlar, değerli / seçkin kullardır.

27. Onlar, Rahman kendilerine bir şey söylemeden konuşmazlar ve sadece **O**'nun emriyle hareket ederler.

28. Allah, onların *(meleklerin)* önlerinde *(geleceklerinde)* ve geride bıraktıklarında *(geçmişlerinde)* olan her şeyi bilir. Onlar, **O**'nun razı olduklarından / iman edenlerden başkasına şefaat etmezler ve **O**'nun korkusuyla titrerler.

29. Şayet içlerinden birisi: **"Allah'tan başka ben de ilahım!"** diyecek olursa, biz onu cehennemle cezalandırırız; çünkü biz zalimleri böyle cezalandırırız.

30. İnkâr edenler düşünmüyorlar mı ki, göklerle yer bitişikti de, biz onları *(gökler ve yer diye ikiye)* ayırdık ve canlı olan her şeyi sudan yarattık. Hâlâ inanmıyorlar mı?!

31. Ve *(görmüyorlar mı ki)*, onları sarsmasın diye, yeryüzünü ulu dağlarla perçinledik. Kolayca yollarını bulabilsinler diye, orada geniş yollar *(vadiler)* açtık.

32. Ve göğü, *(çökmekten ve uzaydan gelebilecek her türlü tehlikelerden)* korunmuş bir şekilde yüksek bir tavan hâlinde yaptık. Buna rağmen onlar hâlâ oradaki *(kudretimizi gösteren)* alâmetleri görmezlikten geliyorlar.

33. **O**'dur geceyle gündüzü, güneşle ayı yaratan! Onların her biri bir yörüngede yüzmektedir.

34. Senden önce biz hiçbir insanı ölümsüz kılmadık. Yoksa sen öleceksin de onlar kalacaklar mı?

35. Her canlı ölümü tadacaktır. Şu var ki, kötü ve iyi şeylerle sizi imtihandan geçiriyoruz; sonra bize tekrar döndürülecek *(ve hesaba çekilecek)*siniz.

وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ
هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُرِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا
يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ
مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
الرَّحْمٰنِ ۗ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هٰؤُلَاءِ
وَآبَاءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

36. İnkâr edenler seni gördüklerinde: **"İlahlarımızı diline dolayan adam bu mu?!"** diye, ancak seninle alay ediyorlar. Onlar, **Rahman**'ın uyarısını / mesajını inkâr edenlerdir!

37. İnsan yaradılıştan acelecidir; oysa ki *(ey inkârcılar, zamanı gelince)* ayetlerimizi *(azabımızı)* size göstereceğiz; acele etmeyin.

38. Onlar: **"Doğru söylüyorsanız, bu vaat ne zamandır?!"** *(diye alayla mü'minlere)* soruyorlar!

39. İnkâr edenler, yüzlerini yalayacak ve enselerini dalayacak ateşi savamayacakları ve hiç kimseden yardım görmeyecekleri zamanı bir bilseydiler!

40. Azap onlara ansızın gelip çatacak ve onlar dehşet içinde kalacak! Onu ne geri çevirmeye güçleri yetecek, ne de kendilerine *(tevbe için)* süre verilecek!

41. Senden önceki peygamberlerle de alay edildi; fakat peygamberleri alaya alanları, alay etmekte oldukları gerçekler kuşatıverdi.

42. De ki: **"Gece ve gündüz, sizi esirgeyen Allah'a karşı kim koruyabilir?!"** Hakikat şu ki onlar, Rablerinin uyarısından yüz çeviriyorlar!

43. Yoksa onların, kendilerini bizden koruyabilecek ilahları mı var? Halbuki onların ilâhları, kendilerine bile yardım edemez ve bize karşı kimse onlara arka çıkamaz.

44. Durum şu ki, biz hem onlara hem de *(daha önce)* atalarına nimetler verdik de, uzun süre nimetler içinde yaşadılar *(bu yüzden gaflete düşüp kendilerini unuttular)*. İmdi onlar, bizim yeryüzüne *(yaşadıkları bölgeye)* gelip de, orayı etrafından giderek eksilttiğimizi / sıkıştırıp daralttığımızı görmüyorlar mı?! Böyleyken onlar mı galip gelecekler?!

الجزء السابع عشر — سورة الأنبياء

قُلْ اِنَّمَٓا اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَٓاءَ اِذَا مَا
يُنْذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِم۪ينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَاز۪ينَ الْقِسْطَ
لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ
خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا وَكَفٰى بِنَا حَاسِب۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى
وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَٓاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّق۪ينَ ﴿٤٨﴾ اَلَّذ۪ينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾
وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَٓا اِبْرٰه۪يمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِه۪ عَالِم۪ينَ ﴿٥١﴾ اِذْ قَالَ
لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪ مَا هٰذِهِ التَّمَاث۪يلُ الَّت۪ٓي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾
قَالُوا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا لَهَا عَابِد۪ينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ
اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ
اَمْ اَنْتَ مِنَ اللَّاعِب۪ينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ الَّذ۪ي فَطَرَهُنَّ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِد۪ينَ ﴿٥٦﴾
وَتَاللّٰهِ لَاَك۪يدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِر۪ينَ ﴿٥٧﴾

45. De ki: **"Ben sizi** *(kendiliğimden değil)* **ancak bana gelen vahiyle uyarıyorum!"** Fakat o sağırlar, kendilerine yapılan uyarıyı duymazlar!

46. Oysa ki, kendilerine Rablerinin azabından bir esinti dokunsa: **"Eyvah başımıza gelene! Gerçekten bizler zalimlermişiz!"** derler.

47. Kıyamet günü en hassas terazileri kurarız ve hiç kimse en küçük bir haksızlığa uğratılmaz. Hardal tanesi kadar da olsa *(yapılan her şeyi)* getirip koyarız! Şüphesiz ki biz hesap görücü olarak yeteriz.

48. Gerçek şu ki, biz **Mûsa** ile **Harun**'a da, Rablerinin emirleriyle korunanlar *(müttakîler)* için bir ışık ve uyarı olsun diye **Furkan**'ı *(hak ile batılı ayıran Tevrat'ı)* vermiştik.

49. Allah'ın emir ve yasaklarını titizlikle gözetenler *(müttakîler)*, görmeksizin ve gözlerden ırak iken dahi Rablerinden korkarlar ve kıyametin kaygısını çekerler.

50. Bu *(Kur'an)* da, yine bizim indirdiğimiz mubarek *(bilgi ve ışık yüklü)* **bir öğüt / bir uyarı / bir mesaj**'dır. Şimdi siz **O**'nu inkâr mı edeceksiniz?!

51. Gerçek şu ki, biz *(Mûsa'dan çok)* önce **İbrahim**'e de izleyeceği doğru yolu göstermiştik; **O**'nu*(n kavmiyle nasıl mücadele edeceğini)* biz iyi biliyorduk.

52. Babasına ve kavmine varıp demişti ki: **"Nedir şu bırakmadığınız / sımsıkı sarıldığınız putlar-büstler?!"**

53. Onlar *(delil getirecekleri yerde akılsızca)* dediler ki: **"Biz babalarımızı bunlara tapınırken bulduk."**

54. **"Demek ki, siz de atalarınız da, apaçık bir sapıklık içindesiniz."**

55. Onlar dediler ki: **"Sen bunu sahiden mi söylüyorsun, yoksa şaka yapanlardan birisi misin?!"**

56. O dedi ki: **"Hayır, sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; O'dur oraları yoktan var eden. İşte ben karşınızda, buna kesinlikle şehadet eden biriyim."**

57. Ve *(kendi kendine)* şöyle dedi: **"Allah'a yemin ederim ki, siz ayrılıp gittikten sonra putlarınıza bir tuzak kuracak / onlara bir oyun oynayacağım!"**

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَٓا اِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾
قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُٓ اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
فَأْتُوا بِهِ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُٓوا
ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَٓا اِبْرٰهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ
كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُٓوا
اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُٓوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نُكِسُوا
عَلٰى رُؤُ۫سِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَٓاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ
﴿٦٦﴾ اُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٦٧﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُٓوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ
﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿٦٩﴾
وَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ
وَلُوطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

58. Sonra gidip, büyük put dışında hepsini paramparça etti; *(olup bitenleri anlamak üzere)* belki gelip başvururlar diye içlerinden büyük olanı sağlam bıraktı.

59. Onlar *(durumu fark ettiklerinde)*: **"Bunu tanrılarımıza kim yaptı? O her kim ise gerçekten zalim bir adammış!"** dediler.

60. Onlar *(kendi aralarında)* dediler ki: **"İbrahim adında bir gencin ilâhlarımızı diline doladığını duymuştuk."**

61. Ve dediler ki: **"Öyleyse, haydin onu insanların karşısına çıkaralım da ona tanıklık etsinler / durumunu görsünler!"**

62. **O**'na sordular: **"Ey İbrahim! Gerçekten sen misin ilahlarımıza bunu yapan?!"**

63. O *(büyük putu işaret ederek)* dedi ki: **"Hayır! Belki de bunu onlara şu en büyükleri yapmıştır. İsterseniz kendilerine bir sorun; tabii ki konuşurlarsa!"**

64. Bunun üzerine birbirlerine dönüp dediler ki: **"Asıl zalimler sizlersiniz / bizleriz** *(İbrahim'i boşuna suçluyorsunuz)***!"**

65. Sonra mahcup ve şaşkın şunu dediler: **"Sen de biliyorsun ki** *(ey İbrahim)*, **bunlar konuşmazlar!"**

66. O zaman **İbrahim** dedi ki: **"O halde siz, Allah'ı bırakıp, size hiçbir faydası ve zararı olmayan,** *(konuşmaktan bile aciz)* **nesnelere mi tapınıyorsunuz?!"**

67. **"Size de, Allah'ı bırakıp tapmakta olduğunuz şunlara da yazıklar olsun! Hiç düşünmüyor musunuz?!"**

68. Onlar *(aralarında)*: **"Eğer bir şey yapacaksanız, O'nu ateşte yakın da, böylece ilahlarınıza yardım edin!"** dediler.

69. Ama biz *(o ateşe atılırken)* dedik ki: **"Ey ateş! İbrahim'e serin-selamet ol!"**

70. Onlar **İbrahim**'e tuzak kurmak istediler; ama biz *(ateşin yakma özelliğini yok edip)* onları büyük bir yenilgiye uğrattık.

71. **O**'nu ve beraberinde bulunan *(kardeşinin oğlu)* **Lut**'u kurtarıp, bütün âlem için bereketli kıldığımız topraklara *(Şam diyarına / Beytü'l-Makdis'e)* ulaştırdık.

72. Ve **O**'na *(oğul olarak)* *İshak'ı, dahası (torun olarak da)* **Yakub**'u verdik. Onların hepsini iyi / dürüst *(salih)* insanlar kıldık.

وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَٓاءَ الزَّكٰوةِ وَكَانُوا لَنَا
عَابِد۪ينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْقَرْيَةِ الَّت۪ي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَٓائِثَ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ
سَوْءٍ فَاسِق۪ينَ ﴿٧٤﴾ وَاَدْخَلْنَاهُ ف۪ي رَحْمَتِنَا اِنَّهُ مِنَ الصَّالِح۪ينَ
﴿٧٥﴾ وَنُوحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظ۪يمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذ۪ينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٧٧﴾
وَدَاوُ۫دَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ
ف۪يهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِد۪ينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا
سُلَيْمٰنَ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُ۫دَ
الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِل۪ينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ
لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ اَنْتُمْ شَاكِرُونَ
﴿٨٠﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرّ۪يحَ عَاصِفَةً تَجْر۪ي بِاَمْرِه۪ٓ اِلَى
الْاَرْضِ الَّت۪ي بَارَكْنَا ف۪يهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِم۪ينَ ﴿٨١﴾

73. Onları, buyruklarımız doğrultusunda insanlara yol gösteren önderler kıldık; şüphesiz ki biz onlara namazı hiç aksatmadan düzgünce kılmalarını, zekâtı vermelerini ve *(Rablerinin emrettiği şekilde)* diğer tüm iyi ve yararlı işleri yapmalarını vahyettik. Ve onlar, yalnızca bize kulluk eden kimseler idiler.

74. **Lut**'a da **hüküm** *(yönetim ve yargı yetkisi)* ve de **ilim** *(vahiy)* verdik. **O**'nu da, kirli işler yapan, yoldan çıkmış kötü bir toplumdan *(Sodom-Gomore'den)* kurtardık.

75. Ve rahmetimize erdirdik. Çünkü **O**, dürüst / iyi *(salih)* kimselerdendi.

76. **Nuh**'u da hatırla! Hani **O** *(İbrahim ve Lut'tan çok)* önce, *(kavminin zulmüne karşı)* bize yakarmıştı da, biz yardımına koşmuş, **O**'nu ve beraberindekileri büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77. Ayetlerimizi yalan sayan bir topluluğa karşı biz **O**'nu korumuştuk. Onlar çok kötü bir topluluk idiler. Bunun için hepsini *(suda)* boğduk.

78. **Dâvud** ile **Süleyman**'ı da an! Hani o ikisi, geceleyin birilerinin koyun sürüsünün girip talan ettiği bir bahçe davasında karar veriyorlardı da, biz onların kararlarını izliyorduk.

79. *(Dâvud, koyunların bahçe sahibine, bahçenin de koyunların sahibine ait olması gerektiğine hükmettiğinde)* Biz **Süleyman**'a doğru hükmü kavrattık *(da O, koyunların sahibinin bahçeyi eski haline getirmesi, bahçe sahibinin de bu süre içinde koyunlardan yararlanması gerektiğine hükmetti)*. Ancak biz her ikisine de, hüküm *(yönetim ve yargı yetkisi)* ve ilim *(vahiy)* verdik. Yine biz, dağları ve kuşları **Dâvud**'un buyrumuna vermiştik de onlar, *(Dâvud'un etkileyici okuyuşuna kapılarak)* **O**'nunla birlikte Allah'ı yüceltip tesbih ederlerdi. İşte biz böyle *(herşeyi en uygun şekilde)* yaparız.

80. Ve **Dâvud**'a, aranızdaki savaşlarda sizi koruyacak olan zırh yapma sanatını da yine sizin için biz öğrettik. Şimdi siz, bütün bunlara karşılık üzerinize düşeni yapıyor *(şükrediyor)* musunuz?!

81. Emrettiği zaman, bereketli kıldığımız topraklara *(Şam ve Filistin bölgesine)* kendisini götürüp getiren etkili / kuvvetli rüzgârı da, **Süleyman**'ın emrine biz verdik. Kuşkusuz, biz her şeyi bilir *(ve yerli yerince yapar)*ız.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
ذٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ
اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَاٰتَيْنَاهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾
وَاِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾
وَاَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا
اِذْ نَادٰى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا
لَهُ زَوْجَهُ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

82. Yine *(bizim dilememizle)* birtakım cin şeytanları, **Süleyman** için dalgıçlık yapar / denize dalarlardı; onlar bunun dışında daha başka işler / hizmetler de görürlerdi. Onları denetim ve gözetim altında tutan bizdik.

83. Ve **Eyyûb**'u da an! Hani O: **"Ey Rabbim! Sıkıntım dayanılmaz hale geldi. Sen ise merhametlilerin en merhametlisisin!"** diyerek yakarmıştı.

84. Derken biz **O**'na yetişip sıkıntısını giderdik; *(kaybettiği)* ehlini *(ve malını)* bir katı fazlasıyla, hem katımızdan bir rahmet, hem de kulluk bilincine erenler için bir öğüt / bir uyarı olarak **O**'na geri verdik.

85. **İsmail**, **İdris** ve **Zülkifl**'i de an. Hepsi gerçek sabredenlerdi.

86. Onları biz rahmetimize erdirdik; çünkü onlar, *(dinlerinde ve yaşantılarında)* dürüst / iyi *(sâlih)* insanlardandı.

87. Balığın yuttuğu **Yûnus**'u da an / hatırla! Hani **O**, bizim kendisini sıkıştırmayacağımızı sanmıştı da, *(kavmine)* kızarak *(emrimizi beklemeden)* gitmişti. *(bu yüzden biz O'nu sıkıntıya düşürdük).* Derken, *(balığın karnında)* karanlıklar içinde: **"Senden başka ilâh yoktur! Her eksiklikten uzaksın sen; fakat ben zalimlerdenim** *(lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minezzalimîn)*!" diyerek bize yakardı.

88. Bunun üzerine **O**'na yetiştik ve kendisini darlıktan kurtardık. İşte biz inananları böyle kurtarırız.

89. **Zekeriyya**'yı da an! Hani **O**: **"Ey Rabbim! Beni yalnız / tek bırakma! Gerçi sen, vâris olanların en hayırlısısın!"** diyerek Rabbine yakarmıştı.

90. Biz **O**'nun duasına da yetiştik ve *(kısır olan)* eşini kendisi için *(doğurmaya)* elverişli kılarak ona *(oğul olarak)* **Yahya**'yı verdik. Onlar gerçekten *(âilece)* hayırlarda yarışan, rahmetimizin umudu ve azabımızın korkusuyla bize dua eden ve bizden saygıyla çekinen kimselerdi.

وَالَّت۪ٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا ف۪يهَا مِنْ رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَٓا اٰيَةً لِلْعَالَم۪ينَ ﴿٩١﴾ اِنَّ هٰذِه۪ٓ اُمَّتُكُمْ
اُمَّةً وَاحِدَةًۘ وَاَنَا۬ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُٓوا
اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْۜ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ
الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِه۪ۚ وَاِنَّا لَهُ
كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَٓا اَنَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ
الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذ۪ينَ كَفَرُواۜ يَا
وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا ف۪ي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِم۪ينَ
﴿٩٧﴾ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ
جَهَنَّمَۜ اَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اٰلِهَةً
مَا وَرَدُوهَاۜ وَكُلٌّ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ ف۪يهَا زَف۪يرٌ
وَهُمْ ف۪يهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ سَبَقَتْ
لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰٓىۙ اُو۬لٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَۙ ﴿١٠١﴾

91. Namusunu titizlikle koruyan *(fakat kavmi tarafından iftiraya uğrayan)* o kadını *(Meryem'i)* de an! Biz **O**'na, ruhumuzdan üfledik *(de İsa'yı babasız dünyaya getirdi)*. Böylelikle **O**'nu ve oğlunu, âlemler için *(kudretimize)* bir gösterge / bir mucize kıldık.

92. İşte bu sizin yolunuz / toplumunuz, tek bir yol / tek bir toplum; ben de sizin *(tek)* Rabbinizim. Öyleyse yalnız bana kulluk edin.

93. Fakat insanlar, *(peygamberlerine muhalefet ederek)* dinlerinde ayrı gayrı yollara saptılar. Fakat sonunda hepsi bize dönecek *(ve hesap verecek)*lerdir.

94. Kim iman etmiş olarak *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* iyi ve yararlı *(sâlih)* işler yaparsa, onun çabası asla karşılıksız kalmaz. Hiç kuşkusuz biz onu yazarız / ödüllendiririz.

95. Helâk ettiğimiz hiçbir topluluk, bir daha *(dünyaya)* geri dönmeyecek *(ve yanlışlarını düzeltme imkânı bulamayacak)*tır.

96. Ne zaman ki, *(kıyamete yakın)* **Ye'cûc** ile **Me'cûc**'un önü açılacak, işte o zaman onlar seller gibi her bir tepenin ardından *(dünyayı altüst etmek üzere)* akacak.

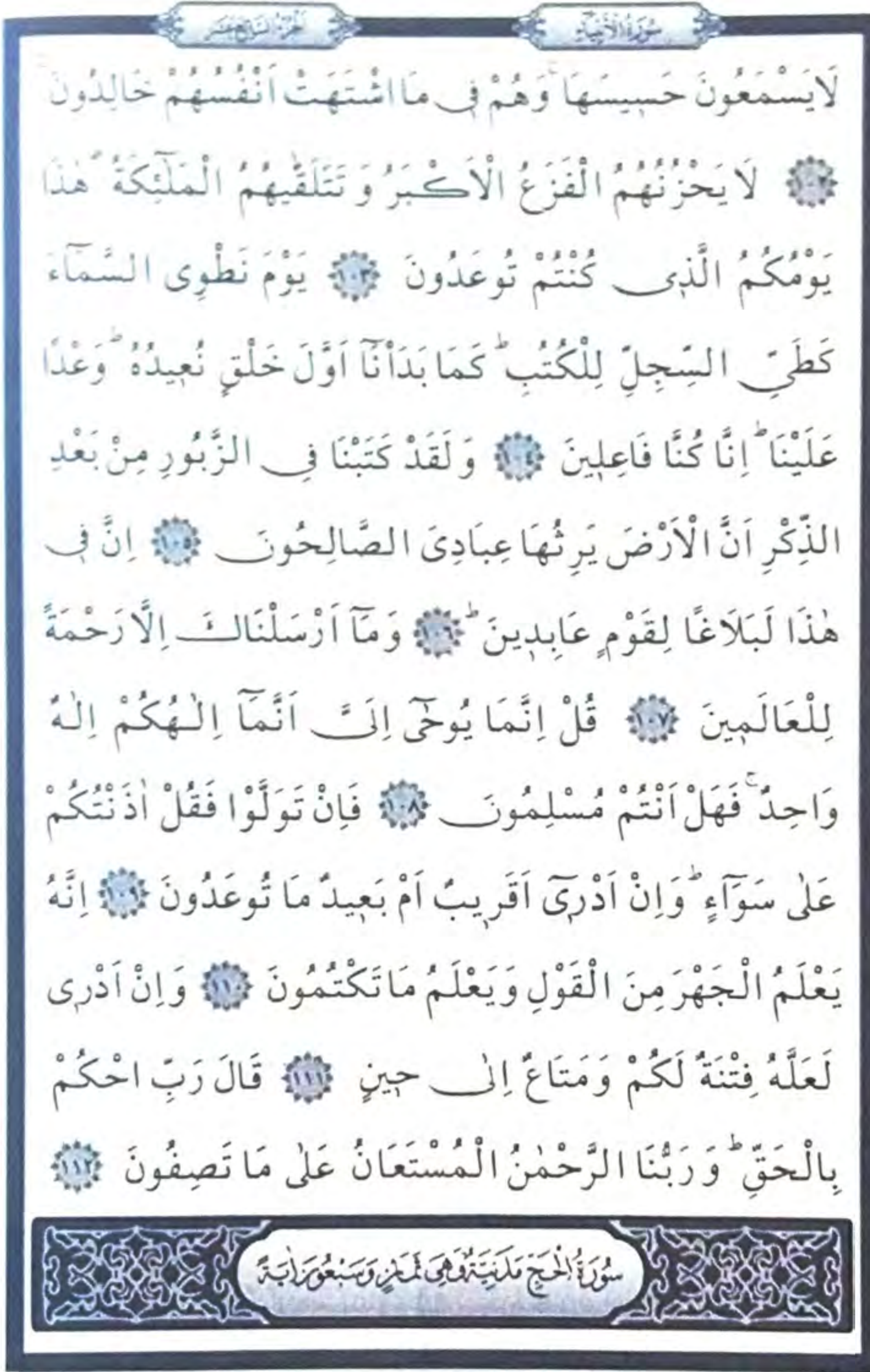
97. Artık vaat edilen gün, iyice yaklaşmıştır! Sonra bir de bakmışsın ki *(kıyamet kopmuş ve)* kâfirler, dehşetten gözleri belermiş bir halde şöyle der olmuşlardır: **"Eyvah başımıza gelenlere! Demek ki biz bundan gafletteymişiz. Yahut biz gerçekten zâlimlermişiz!"**

98. Ey kâfirler! Hem siz hem de Allah'tan başka taptıklarınız, cehennemin odunlarısınız; kuşkusuz *(hepiniz)* oraya gireceksiniz.

99. Eğer onlar gerçekten ilah olsaydılar oraya uğrarlar mıydı; ama hepsi de orada ebedî kalacaklardır.

100. Orada onların boğuk boğuk sesleri çıkar ve başka hiçbir şey işitmezler.

101. Kendilerine önceden âhiretteki büyük mutluluğu takdir ve nasip ettiğimiz kimselere gelince, onlar cehennemden uzak tutulurlar.

102. Onlar cehennemin sesini / uğultusunu bile duymazlar ve *(cennetlerde)* canlarının çektiği nimetler içinde ebedî yaşarlar.

103. Büyük korku onları asla kaygılandırmaz ve melekler onları: **"Size sözü verilen gün işte bu gündür!"** diyerek karşılarlar.

104. O gün gökleri, yazılı bir tomar / parşömen gibi düreriz ve ilk yaratmaya başladığımız gibi yeniden yaratırız. Bu, bizim kesin sözümüz / vâdimizdir. Biz *(vâdimizi)* kesinlikle yerine getiririz.

105. Biz, **ana kitap** *(levh-i mahfuz)*dan sonra, *(tüm ilâhî)* **kitaplar**'da da şunu yazıp bildirdik ki: **"Yeryüzüne, benim iyi / salih kullarım vâris olacaklardır."**

106. Şüphesiz ki **Bunda** *(Kur'an'da)*, kulluk yapacak bir topluluk için yeterli öğüt / açıklama vardır.

107. Şüphesiz ki seni biz *(ey Muhammed)*, ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.

108. De ki: **"Bana ancak, sizin** *(kulluk edilmeye lâyık)* **ilahınız tek bir ilahtır diye vahyediliyor; artık O'na hakkıyla teslim olacak mısınız?!"**

109. Eğer yüz çevirirlerse de ki: **"Ben sizi açıkça uyardım; fakat uyarıldığınız felaketin yakın mı uzak mı olduğunu doğrusu** *(ben de)* **bilmiyorum."**

110. Şüphesiz ki Allah, açıktan söylenen sözü de, gizlemekte olduklarınızı da bilir.

111. Bilmiyorum, belki de bu *(gecikme)*, sizin için bir imtihan ve *(dünyada)* kısa sürecek bir dirliktir.

112. O *(Elçimiz)* dedi ki: "Ey Rabbim! *(onlarla aramızda)* gerçek hükmü sen ver. *(ve ey kâfirler!)* Sizin yakıştırmalarınıza karşı yardım istenecek olan, ancak Rahman olan Allah'tır."

سُورَةُ الْحَجِّ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظ۪يمٌ
١ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّٓا اَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى
وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَد۪يدٌ ٢ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ
مَر۪يدٍ ٣ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْد۪يهِ
اِلٰى عَذَابِ السَّع۪يرِ ٤ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ ف۪ي رَيْبٍ
مِنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ
لَكُمْۜ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَٓاءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ
نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ
عِلْمٍ شَيْـٔاًۜ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍ ٥

22. HACC SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
78 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey insanlar! Rabbinizden korkun. Şüphesiz ki kıyametin sarsıntısı, çok büyük bir şeydir.

2. Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın emzirdiğini unutur, her hamile kadın yükünü atar ve insanları sarhoş olmadıkları halde sarhoş olmuş görürsün. Doğrusu, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. İnsanlardan öylesi vardır ki, hiç bilgisi olmadan Allah hakkında tartışmaya girer ve yoldan çıkmış / azgın her şeytanın peşinden gider.

4. Halbuki şeytan hakkında şöyle yazılmıştır: **"O kendisini dost edinenleri şüphesiz ki yoldan çıkarır ve çılgın alevli azaba götürür."**

5. Ey insanlar! Eğer yeniden diriltilmekten kuşkunuz varsa, *(bilesiniz ki)* biz sizi *(atanız Âdem'i)* topraktan, sonra *(sizleri üreme yoluyla)* bel suyundan, sonra *(rahme)* asılıp tutunan döllenmiş hücreden, sonra *(temel unsurları ve istidatlarıyla)* tamamlanmış, ama *(bütün unsur ve uzuvlarıyla)* henüz tamamlanmamış bir ceninden yarattık ki, böylece size *(aslınız ve başlangıcınızı ve bizim kudretimizi)* açıkça gösterelim. Sizi dilediğimiz bir süre rahimlerde yerleştirip tutarız. Sonra sizi bir bebek olarak çıkarırız. Sonra siz gücünüze erişir bir duruma gelirsiniz. Ve kiminiz *(ortalama bir ömür sürdükten sonra)* ölür, kimi de bunayıp bildiğini bilmez olur. Ve sen, yeryüzünü kuruyup sararmış / sönmüş görürsün de, oraya yağmuru indirdiğimizde kımıldayıp kabarır ve her çeşit güzel bitkilerden bitirmeye başlar.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَٰلِكَ بِمَا
قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ
أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ
هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُو لَمَنْ ضَرُّهُ
أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ
يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ
لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

6. İşte bütün bunlar, ancak **Allah hak** olduğu için, ölüleri **O** dirilteceği için ve her şeye güç yetiren ancak **O** olduğu içindir.

7. Kıyamet gelecektir; onda hiç kuşku yoktur! Ve Allah kabirlerde olanları *(çürüyüp yok olmalarının ardından)* diriltecektir.

8. İnsanlardan öylesi vardır ki, hiç **bilgisi**, hiç **yol göstereni** ve hiç **aydınlatan bir kitabı** olmadan Allah hakkında tartışmaya girer.

9. O, *(insanları)* Allah yolundan saptırmak için kibirlenerek haktan yüz çevirir. Ona bu dünyada rüsvaylık vardır. Biz ona kıyamet günü yakıcı azabı tattıracağız.

10. O gün ona denilir ki: **"Bunu sen kendi ellerinle hazırladın; Allah kullarına asla zulmetmez!"**

11. İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'a kulluğu tereddüt ve kuşku içindedir. Eğer bir çıkar elde ederse devam eder, sıkıntıya uğradığında ise gerisin geri döner. O, hem dünyasını, hem ahiretini kaybetmiştir. İşte, gerçek ziyan ve iflâs budur!

12. Allah'ı bırakarak, kendisine zararı ve faydası dokunmayana yakarır. İşte bu, haktan çok uzaklara sapmaktır.

13. Fayda yerine zarar verecek olana el açar. İşte o, ne kötü bir yoldaş, ne kötü bir arkadaştır!

14. İman edip doğru ve yararlı işler *(salih ameller)* yapanları Allah, hiç şüphesiz, her yanlarından ırmakların aktığı cennetlere koyar. Şüphesiz ki Allah dilediğini yapar.

15. Kim Allah'ın **O**'na *(Peygambere)* dünya ve âhirette asla yardım etmeyeceğini düşünüyorsa, bir yolunu bulup göğe çıksın da, *(gelen vahyin ve yardımın)* önünü kessin! Sonra baksın, kurduğu düzen ve plân, öfkesini giderecek / içini serinletecek mi?

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدٖي مَنْ يُرٖيدُ
﴿١٦﴾ اِنَّ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَالَّذٖينَ هَادُوا وَالصَّابِـٖٔينَ وَالنَّصَارٰى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذٖينَ اَشْرَكُواۗ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهٖيدٌ ﴿١٧﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ
اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَٓابُّ وَكَثٖيرٌ مِنَ
النَّاسِۜ وَكَثٖيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُۜ وَمَنْ يُهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ
مِنْ مُكْرِمٍۜ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَٓاءُ ﴿١٨﴾ هٰذَانِ خَصْمَانِ
اخْتَصَمُوا فٖي رَبِّهِمْۘ فَالَّذٖينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ
نَارٍۜ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُ۫سِهِمُ الْحَمٖيمُۚ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهٖ مَا
فٖي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُۜ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدٖيدٍ ﴿٢١﴾
كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعٖيدُوا فٖيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرٖيقِۚ ﴿٢٢﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فٖيهَا
مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۜ وَلِبَاسُهُمْ فٖيهَا حَرٖيرٌ ﴿٢٣﴾

16. İşte biz **O**'nu *(Kur'an'ı)*, bu şekilde açık ve anlaşılır âyetler olarak indirdik; doğrusu Allah, ancak dilediklerini *(düşünüp aklettikleri için)* doğru yola ulaştırır.

17. Diriliş günü Allah, İman edenler, Yahudiler, Sâbiîler, Hıristiyanlar, Mecûsîler ve Müşrikler arasında hükmünü verecektir. Çünkü Allah, her şeye şâhittir.

18. Görmez misin, göklerde ve yerde ne varsa hepsi: güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hareket eden her canlı ve birçok insan **Allah**'a secde eder. Birçoğu ise, *(büyüklenip secde etmediği için)* azabı hak eder. Allah kimi değersiz kılarsa, onu kimse değerli kılamaz! Şüphesiz ki Allah, dilediği her şeyi *(en uygun şekilde)* yapar.

19. İşte Rableri hakkında birbiriyle tartışan / mücadele eden *(biri mü'min diğeri kâfir)* iki taraf! Fakat inkâr edenlere ateşten giysiler biçilmiştir. Başlarından aşağı kaynar sular dökülecektir.

20. Bununla hem karınlarındakiler kaynayıp erir, hem derileri kavrulur.

21. Onlara, *(ceza olarak)* demirden topuzlar vardır.

22. Çektikleri acının etkisiyle cehennemden her çıkmak istediklerinde: **"Tadın yakıcı azabı!"** denilerek oraya tekrar itilirler.

23. İman edip doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapanları ise Allah, her taraflarından ırmakların aktığı cennetlere koyacaktır. Orada onlar altın ve inciden takılar takacak, ipekten elbiseler giyeceklerdir.

وَهُدُوٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِۚ وَهُدُوٓا اِلٰى صِرَاطِ
الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذ۪ي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَٓاءًۨ
الْعَاكِفُ ف۪يهِ وَالْبَادِۜ وَمَنْ يُرِدْ ف۪يهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ بَوَّأْنَا لِاِبْرٰه۪يمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
اَنْ لَا تُشْرِكْ ب۪ي شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّٓائِف۪ينَ وَالْقَٓائِم۪ينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْت۪ينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَم۪يقٍۙ
﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ ف۪ٓي اَيَّامٍ
مَعْلُومَاتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَه۪يمَةِ الْاَنْعَامِۚ فَكُلُوا
مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَٓائِسَ الْفَق۪يرَۘ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لْيَقْضُوا
تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَت۪يقِ ﴿٢٩﴾
ذٰلِكَۗ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ
عِنْدَ رَبِّه۪ۜ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِۙ ﴿٣٠﴾

24. Onlar tertemiz söze / söyleme *(kelime-i tevhide; İslâm'a)* eriştirilmişler ve her türlü övgüye lâyık olan **Allah'ın yoluna** ulaştırılmışlardır.

25. Kendileri kâfir olup insanları **Allah** yolundan ve ziyaretini yerli yabancı herkese serbest kıldığımız **Mescid-i Haram**'dan alıkoyanlara yazıklar olsun! Kim **orada** dine aykırı bir iş yapmaya ve haksızlığa kalkışırsa, biz ona can yakan bir azap tattırırız.

26. Bir vakitler **İbrahim**'e **Ka'be**'nin yerini gösterip şöyle demiştik: **"Bana hiçbir şeyi ortak koşma ve Evim'i, tavaf edecekler, rükû ve secde ile namaz kılacaklar için tertemiz kıl!"**

27. **"Hac için insanlara açık bir duyuru yap da, yürüyerek ve nice uzak yollardan zayıf yorgun hayvanlara binerek sana gelsinler."**

28. **"Gelsinler de kendileri için** *(dinî dünyevî)* **nice faydalara tanık olsunlar! Ve Rablerinin kendilerine rızık olarak bahşettiği hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın adını ansınlar** *(da onları boğazlasınlar)*. **Onlardan hem kendiniz yeyiniz, hem de yoksul fakir herkese yediriniz."**

29. Sonra onlar, temizliklerini yapıp ihramdan çıksınlar da, *(hem hac, hem de öteki emirler konusunda)* verdikleri sözleri *(adaklarını)* yerine getirip, **özgürlük simgesi olan en eski evi / Ka'be'yi**, *(tavaf-ı ifaza ile bir kez daha)* tavaf etsinler.

30. İşte bunlar, yapılması gerekenlerdir! Her kim Allah'ın belirlediği dokunulmazlıkları / hüküm ve yasaları önemserse, Rabbi katında bu kendisi için en hayırlısıdır. Haram olduğu belirlenenler dışındaki bütün evcil hayvanlar size helal kılınmıştır. O halde putların pisliğinden sakının. Yalan söylemek / yalana şahitlik etmek / yalancı şâhitlik yapmak / yalan ve batılla birliktelik etmekten kaçının.

حُنَفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكٖينَ بِهٖ ۜ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ
السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوٖى بِهِ الرّٖيحُ فٖى مَكَانٍ سَحٖيقٍ
﴿٣١﴾ ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَٓائِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾
لَكُمْ فٖيهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَٓا اِلَى الْبَيْتِ الْعَتٖيقِ
﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا
رَزَقَهُمْ مِنْ بَهٖيمَةِ الْاَنْعَامِ ۜ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُٓ اَسْلِمُوا ۜ وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتٖينَ ﴿٣٤﴾ اَلَّذٖينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرٖينَ
عَلٰى مَٓا اَصَابَهُمْ وَالْمُقٖيمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَٓائِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فٖيهَا خَيْرٌ ۗ
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَٓافَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا
مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۜ كَذٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَٓاؤُهَا
وَلٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۜ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ ۜ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنٖينَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُدَافِعُ
عَنِ الَّذٖينَ اٰمَنُوا ۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

31. **Allah**'a hiçbir şeyi ortak koşmaksızın, **O**'nun, haktan sapmayan *(hanif)* kulları olun. Doğrusu, Allah'a ortak koşanın hali, gökten hızla yere düşerken yırtıcı kuşlar tarafından kapışılan yahut rüzgârların dar / derin bir uçuruma sürükleyip attığı kimsenin hali gibidir.

32. İşte böyle! Ve her kim, Allah'ın simgelerini / şiarlarını / emir ve yasaklarını önemserse, şüphesiz ki bu, kalplerin takvasından / duyarlılığındandır.

33. Allah'ın şiarları / simgeleri olan kurbanlık hayvanlardan, *(boğazlanacakları)* vakte kadar faydalanmaya hakkınız vardır. Sonra onlar, **özgürlük simgesi olan en eski ev**'in / **Ka'be**'nin yanında *(Mina'da ve harem bölgede)* kurban edilirler.

34. Kendilerine rızık olarak verdiğimiz evcil *(kurbanlık)* hayvanları Allah'ın adıyla boğazlasınlar diye biz her ümmete **kurban**'ı gerekli / farz kıldık. Sizin kulluğa / ibadete lâyık ilahınız tektir; siz **O**'na teslim olun / itaat edin. Öyleyse, sen *(Allah'a)* gönülden boyun eğenleri müjdele.

35. Onlar ki, Allah anıldığı zaman yürekleri titrer, başlarına gelen sıkıntılara *(dinlerinde)* sabreder, namazlarını hiç aksatmadan hakkıyla kılar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden *(Allah yolunda)* harcarlar.

36. Kurbanlık deve ve sığırlara gelince, biz onları sizin için Allah'ın simgeleri / dokunulmazları kıldık. Onlarda sizin için nice hayırlar / faydalar vardır. Öyleyse, develer *(sol ayakları bağlı bir halde)* ayakta kesime hazır bekletildikleri sırada üzerlerine Allah'ın adını anarak bıçağı çalın! Ardından, yanları üzere düşüp canlarını teslim ettiklerinde, onlardan hem kendiniz yeyin, hem de el açan-açmayan tüm yoksullara yedirin. İşte biz, Allah'ın nimetlerine karşılık üzerinize düşeni yerine getiresiniz *(şükredesiniz)* diye onları bu şekilde emrinize / istifadenize sunduk.

37. Gerçekte o kurbanlıkların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır. Fakat **O**'na ancak, dînî duyarlılığınız / takvanız ulaşır. İşte Allah onları bu şekilde emrinize / faydanıza sundu ki, sizi doğruya ulaştırmasına karşılık sizler de **O**'nu yüceltesiniz. Şu halde sen, görevlerini en iyi şekilde yapanları *(muhsinleri)* müjdele!

38. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri savunur. Fakat Allah nankör hiçbir hâini sevmez.

الجزء السابع عشر — سورة الحج

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا
اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ
عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ
﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ
مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

39. Kendilerine savaş açılan müslümanlara, zulme uğramaları sebebiyle savaşma izni verildi. Şüphesiz ki, Allah'ın onlara yardım etmeye gücü yeter.

40. Şüphesiz ki onlar, sırf **"Rabbimiz Allah'tır!"** dedikleri için haksızca yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah, bazı insanları bazılarıyla defetmeseydi, *(yeryüzünde kargaşa çıkar)*, **Sâbiî**, **Mecûsi**, **Hıristiyan** ve **Yahûdi** mabetleriyle, içlerinde Allah'ın adının çokça anıldığı **mescitler** yerle bir edilirdi. Andolsun ki Allah, kendi dininin yardımcılarını mutlaka zafere ulaştıracaktır; çünkü Allah, sonsuz kuvvet sahibidir ve gücüne karşı durulamayandır.

41. Onlar ki, yeryüzünde kendilerine **imkân / iktidar / yurt** verdiğimizde namazı aksatmadan yerli yerince kılarlar ve *(mâlî yükümlülükleri olan)* zekâtı verirler, iyiliği emredip kötülüğe engel olurlar. Bütün işler sonunda Allah'ın hükmüyle sonuçlanır.

42. Eğer seni bunlar yalanlıyorlarsa, *(bilesin ki)* onlardan önce **Nuh'un Kavmi**, **Ad** ve **Semud** da yalanlamıştı.

43. **İbrahim**'in ve **Lut**'un kavimleri de *(elçilerini yalanlamışlardı)*!

44. **Medyen Halkı** da öyle yapmıştı ve Mûsa da yalanlanmıştı! Doğrusu ben kâfirlere süre verdim ama sonunda onları kıskıvrak yakaladım. Nasılmış benim görülmedik azabım?!

45. Halkı zulmettiği için helak ettiğimiz nice kentler vardır ki, altüst edilmişler, kuyular körelmiş, köşkler ıpıssız kalmıştır!

46. Onlar, anlayan kalpleri ve duyan kulaklarıyla hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı?! Hiç kuşkusuz, gözler kör olmaz, asıl sinelerdeki yürekler kör olur!

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَاِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾
قُلْ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَٓا اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِٓي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ
﴿٥١﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ اِلَّٓا اِذَا
تَمَنّٰٓى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِٓي اُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ
لَهُ قُلُوبُهُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتّٰى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

47. Senden bir an önce azabın gelmesini istiyorlar; oysa ki Allah *(kıyametin kesin kopacağı ve inkârcılardan öç alınacağı hakkındaki)* va'dinden asla vazgeçmez ve şüphesiz ki Rabbinin katında **bir gün**, sizin sayıp hesapladığınız **bin yıl** gibidir *(o halde sabret; her şeyin bir süresi vardır)*!

48. Biz zulmetmiş nice kentlere süre verdik, fakat sonunda onları kıskıvrak yakaladık. Her şey *(ve herkes)* sonuçta bana dönüp gelecektir.

49. De ki: **"Ey insanlar! Sizin için ben, ancak açık bir uyarıcıyım!"**

50. Dolayısıyla, iman edip *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* yararlı işler *(salih ameller)* yapanlara, bağışlanma ve değerli bir rızık *(Cennet)* vardır.

51. Ayetlerimizi önlemeye / etkisiz kılmaya çalışanlara gelince, onlar da alevli cehennemi yurt tutacaklardır.

52. Senden önce gönderdiğimiz her **Rasül** ve **Nebi**, *(Allah'ın vahyini)* okuduğu zaman, şeytan onun okuduğuna bir takım şeyler katıp karıştırmaya çalışmış, fakat Allah, şeytanın sokuşturmaya çalıştıklarını yok edip, ayetlerini sapasağlam korumuştur. Şüphesiz ki Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır.

53. Allah, şeytanın sokuşturmak istediklerini, kalpleri hastalıklı ve yürekleri katılaşıp kapanmış *(ve bir şey anlamaz hale gelmiş)* kimseler için bir imtihan kılmıştır. Doğrusu zalimler, sonu gelmez bir ayrılık içindedirler!

54. Kendilerine ilim verilenler ise bilirler ki, **O** *(Kur'an)* Rabbinden gelen bir **gerçek**'tir; onlar **O**'na inanırlar ve kalpleri **O**'na teslim olur! Ve Allah, iman edenleri eğrilmez bir yola iletir.

55. İnkâr edenler, kıyamet ansızın gelinceye yahut o hayırsız / uğursuz günün cezası çatıncaya kadar, **O**'nun *(Kur'an)* hakkında kuşku duymaya devam edeceklerdir.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَاُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٧﴾
وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوا اَوْ مَاتُوا
لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ
الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَاِنَّ
اللّٰهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ
لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ اَلَمْ تَرَ
اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

56. O gün mülk *(ve egemenlik)* Allah'ındır ve Allah o gün aralarında hükmünü verecektir: İman edip salih ameller işleyenler, nimetlerle dolu cennetlerde olacaklardır.

57. İnkâr edip de âyetlerimizi yalan sayanlar için, aşağılayan bir azap vardır.

58. Allah yolunda yurtlarından hicret eden, sonra öldürülen veya ölenleri Allah, mutlaka güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır; şüphesiz ki Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. Şüphesiz ki Allah, onları hoşnut olacakları bir yere yerleştirecektir. Şüphe yok ki Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve cezaları vermede acele etmeyip tevbe için kullarına süre tanıyandır.

60. Evet böyledir. O halde her kim, gördüğü haksızlığa misliyle karşılık verir de, yine haksızlığa uğrarsa, Allah onun kesin yardımcısıdır. Fakat şunu da bilesiniz ki, Allah suçları örtüp bağışlayandır da.

61. Şüphesiz ki Allah *(öyle bir kudret sahibidir ki)*, geceyi gündüze, gündüzü de geceye girdirir *(onları uzatıp kısaltır)*. Şüphesiz ki Allah her şeyi işiten, her şeyi görendir.

62. Evet böyledir; çünkü Hak, yalnızca Allah'tır! Onların **O**'ndan başka tüm çağırdıkları ise batıldır boştur. Allah en ulu, en büyüktür.

63. Görmez misin, Allah gökten bir su indirdi de yeryüzü yemyeşil oldu. Allah'tır her şeyi iç yüzüyle bilen, her şeyden haberdar olan.

64. Göklerde ve yerde ne varsa **O**'nundur! Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir ve **O**'nun hiçbir övgüye ihtiyacı yoktur!

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِى الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرٖى
فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖۜ وَيُمْسِكُ السَّمَٓاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ
اِلَّا بِاِذْنِهٖۜ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُ۫فٌ رَحٖيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذٖٓى
اَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمٖيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيٖيكُمْۜ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِى
الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَۜ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُسْتَقٖيمٍ ﴿٦٧﴾ وَاِنْ
جَادَلُوكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اَللّٰهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فٖيمَا كُنْتُمْ فٖيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ
تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّ ذٰلِكَ فٖى
كِتَابٍۜ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌۜ وَمَا
لِلظَّالِمٖينَ مِنْ نَصٖيرٍ ﴿٧١﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
تَعْرِفُ فٖى وُجُوهِ الَّذٖينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَۜ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذٖينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۜ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكُمْۜ
اَلنَّارُۜ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذٖينَ كَفَرُواۜ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿٧٢﴾

65. Allah'ın yeryüzünde bulunan her şeyi ve emriyle denizlerde akıp giden gemileri, istifadenize verdiğini görmez misin! O, gökyüzünü tutar da, izni olmadıkça gökyüzü yeryüzüne düşmez! Şüphesiz ki Allah, insanlara sonsuz şefkat ve merhamet sahibidir.

66. O'dur sizi dirilten; sonra öldürecek olan; sonra da *(tekrar)* diriltecek olan! Fakat ne kadar nankör şu insan!

67. Biz her ümmet için, *(kendi dönemlerinde)* üzerinde yürüyecekleri bir yol belirledik. O halde onlar seninle bu işte *(din konusunda)* asla tartışmasınlar! Ve sen Rabbinin yoluna çağır; çünkü sen kesinlikle eğrilmez dosdoğru bir yol üzerindesin!

68. Onlar seninle *(bu konuda)* tartışırlarsa de ki: **"Yapmakta olduğunuz işleri en iyi Allah bilir!"**

69. **"Allah, ihtilafa düştüğünüz konularda diriliş günü aranızda hükmünü verecektir."**

70. Bilmiyor musun, Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini?! Bunlar bir kitapta *(Levh-i Mahfuz'da)* yazılıdır. Ve şüphesiz ki bu, Allah için çok kolaydır.

71. Onlar Allah'ı bırakıp da hiçbir bilgiye sahip olmadıkları ve hakkında Allah'ın hiçbir belge indirmediği şeylere tapıyorlar. Doğrusu, zalimlerin asla bir yardımcısı yoktur!

72. Her şeyi açık ve anlaşılır bir şekilde ortaya koyan âyetlerimiz onlara okunduğu zaman, inkâr edenlerin yüzlerindeki değişikliği / bozuntuyu görürsün! Neredeyse onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların üzerlerine yürüyecek olurlar! Onlara de ki: **"Size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi?! O, Allah'ın, haktanımaz kâfirlere vaat ettiği ateştir! O varılacak ne kötü bir yerdir!"**

الجزء السابع عشر — سورة الحج

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ اِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ
الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ
﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اَللّٰهُ
يَصْطَفِي مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَاِلَى اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا
وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾
وَجَاهِدُوا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبٰيكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ اَبِيكُمْ اِبْرٰهِيمَ هُوَ سَمّٰيكُمُ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلٰيكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سورة المؤمنون مكية وهي مائة وثماني عشرة آية

73. Ey insanlar! Size bir misal verilmektedir; dikkatle dinleyin: **"Allah'ı bırakıp da kendilerine yakardığınız ilahlar, hepsi bir araya gelseler bile bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek kendilerinden bir şey kapıp gitse, onu bile kurtarıp getiremezler! İsteyen de güçsüz, istenen de!"**

74. Onlar **Allah**'ı gereği gibi takdir edemediler! Oysa ki Allah, sonsuz kuvvet sahibidir ve gücü önüne geçilemeyendir.

75. Allah, *(insanlara emirlerini ulaştırmak üzere)* meleklerden ve insanlardan elçiler seçer. Şüphe yok ki Allah, herşeyi işiten, her şeyi görendir.

76. Allah onların önlerindeki geleceklerini ve geride bıraktıkları geçmişlerini bilir. Ve sonunda işler *(karşılığını görmek üzere)* Allah'a döndürülür.

77. Ey iman edenler! Rükû ve secde ediniz *(bütün varlığınızla O'na teslim olarak namaz kılınız)*; yalnızca Rabbinize ibadet ediniz ve hayır işleyiniz ki, kurtuluşa / murada eresiniz.

78. Allah uğrunda hakkıyla **cihad** ediniz / **O**'nun yolunda elinizden gelen çabayı harcayınız. Çünkü **O** sizi seçip görevlendirdi. Ve atanız **İbrahim**'in yolu olan **Din**'de sizin için hiçbir zorluk kılmadı. Sizi, daha öncesinde ve şimdi bunda *(bu Kitap'ta)*, **hakka teslim olanlar / müslümanlar** diye isimlendirdi. Şunun için ki, Peygamber sizin üzerinizde şahit, siz de insanlar üzerinde şâhitler olasınız. Artık, namazı hiç aksatmadan hakkıyla kılın, zekâtı verin ve Allah'a sığınıp sımsıkı sarılın. Çünkü sizin gerçek mevlânız **O**'dur! **O** ne güzel **Mevlâ** *(koruyucu)*, ne güzel yardımcıdır.

23. MÜ'MİNÛN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
118 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ هُمْ ف۪ي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَۙ ﴿٢﴾
وَالَّذ۪ينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَۙ ﴿٣﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ
فَاعِلُونَۙ ﴿٤﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَۙ ﴿٥﴾ اِلَّا عَلٰٓى
اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوم۪ينَۚ ﴿٦﴾ فَمَنِ
ابْتَغٰى وَرَٓاءَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَۚ ﴿٧﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ
لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَۙ ﴿٨﴾ وَالَّذ۪ينَ هُمْ عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَۢ ﴿٩﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَۙ ﴿١٠﴾ اَلَّذ۪ينَ يَرِثُونَ
الْفِرْدَوْسَۜ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ
سُلَالَةٍ مِنْ ط۪ينٍۚ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً ف۪ي قَرَارٍ مَك۪ينٍۖ ﴿١٣﴾
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًاۗ ثُمَّ اَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
اٰخَرَۜ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِق۪ينَۜ ﴿١٤﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ
لَمَيِّتُونَۜ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَٓائِقَۗ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِل۪ينَ ﴿١٧﴾

1. Mü'minler kesinlikle umduklarına ulaşmış korktuklarından güvende olmuşlardır!
2. Onlar, namazlarında *(Allah'a)* saygı ve teslimiyet *(huşû)* içindedirler.
3. **Boş / faydasız / edep dışı** / *(kendilerini)* **incitici** bir söz ve durumla karşılaştıklarında, aldırmayıp *(güzellikle)* geçer giderler.
4. **Zekâtı** *(rûhî ve mâlî arınmayı)* yerine getirirler.
5. Cinsel uzuvlarını / edep yerlerini / iffet ve namuslarını korurlar.
6. Cinsel isteklerini, sadece eşleri ve sahip oldukları cariyeleriyle giderirler; çünkü ancak böyle yaptıkları zaman kınanmaz / günaha girmezler.
7. Kim bunun ötesine geçmek isterse, işte onlar sınırı aşanlardır.
8. Mü'minler, emanetlerine ve sözlerine bağlıdırlar.
9. Namazlarında titizdirler.
10. İşte onlar, vârislerdir!
11. **Firdevs Cennetleri**'ne vâris olacaklar ve orada ebedî kalacaklardır.
12. Şüphesiz ki biz *(ilk)* insanı bir çamur özünden yarattık.
13. Sonra *(soyunun devamı için)* onu meni damlası *(sperm)* hâlinde sağlam bir yere *(rahime)* yerleştirdik.
14. Sonra meni damlasını, *(rahimlere)* asılıp tutunan döllenmiş bir hücre *(embriyo)* yaptık. Sonra asılıp tutunan döllenmiş hücreyi **cenin** yaptık. Ceninden kemikler çıkardık. Sonra kemiklere et giydirdik. Sonra da onu *(daha başka aşamalardan geçirerek)* bambaşka bir varlık yaptık. Yaratanların en güzeli olan Allah ne yücedir!
15. Ve sizler bunun ardından öleceksiniz.
16. Sonra da kıyamet günü yeniden diriltileceksiniz.
17. Andolsun ki biz, üzerinizde, *(birbiri üstünde uyum ve insicamla duran)* yedi yol / yörünge / gök yarattık. Ve biz, bu yaratılanlardan habersiz ve gafil değiliz.

الجزء الثامن عشر — سورة المؤمنون

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍ فَاَسْكَنَّاهُ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّا عَلٰى
ذَهَابٍ بِهٖ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنَّاتٍ مِنْ نَخٖيلٍ
وَاَعْنَابٍ لَكُمْ فٖيهَا فَوَاكِهُ كَثٖيرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً
تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَٓاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْاٰكِلٖينَ ﴿٢٠﴾
وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقٖيكُمْ مِمَّا فٖي بُطُونِهَا وَلَكُمْ
فٖيهَا مَنَافِعُ كَثٖيرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذٖينَ
كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَٓا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرٖيدُ اَنْ يَتَفَضَّلَ
عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فٖٓي اٰبَٓائِنَا
الْاَوَّلٖينَ ﴿٢٤﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهٖ حَتّٰى حٖينٍ
﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنٖي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلَيْهِ اَنِ
اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ
فٖيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنٖي فِي الَّذٖينَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

18. Biz suyu bir ölçü içinde gökten indirir ve onu *(istifadeniz için)* yerde toplar depolarız. Ve biz onu yok etmeye *(sizi susuz bırakmaya)* da güç yetiririz.

19. Onunla biz sizin için hurma bahçeleri ve üzüm bağları yetiştiririz. Siz onlardan yararlanır ve onların size sundukları pek çok meyvelerden yersiniz.

20. Yine, **Sina Dağı**'nda *(çokça)* yetişip yiyenlere **yağ** ve **katık** veren bir ağaç *(zeytin ağacı)* bitiririz!

21. Sizin için evcil hayvanlarda da bir ibet / bir işaret vardır. Onların karınlarında oluşan sütten size içiririz. Onlarda sizin için daha birçok faydalar vardır. Onlardan yersiniz de.

22. Hem onların üzerinde, hem de gemilerde taşınırsınız.

23. **Nuh**'u kavmine göndermiştik. Onlara demişti ki: **"Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin için O'ndan başka kulluk edecek bir ilâh yoktur! Hâlâ şirkten Allah'a sığınıp korunmaz mısınız?"**

24. Kavminin ilerigelen inkârcıları dediler ki: **"Bu da ancak sizin / bizim gibi bir beşerdir! Size üstünlük kurmak / iktidarı ele geçirmek istiyor! Eğer Allah** *(peygamber göndermek)* **dileseydi** *(bunun gibi bir beşeri değil de)* **melekleri gönderirdi. Biz önceki atalarımızdan,** *(insanın peygamber olacağına dair)* **hiç böyle bir şey duymadık."**

25. **"Bu, kendisinde delilik / çılgınlık olan cinlerle ilişkili bir adamdır! O'nu bir süre gözetleyin** *(ya düzelir ya da ölür gider).*"

26. O dedi ki: **"Rabbim! Bana yardım et; bunlar beni yalanladılar!"**

27. Bunun üzerine **O**'na biz şöyle vahyettik: **"Gözetimimizde ve vahyettiğimiz şekilde gemiyi yap! Buyruğumuz gelip de tandır***(lardan / yeryüzünün çukur yerlerinden sular)* **kaynamaya / büngüldemeye başlayınca, her cins canlıdan bir çift ve âilenden helâk edilmeleri kararlaştırılanların dışındakileri al ve zalimler***(in bağışlanmaları)* **için de bana bir başvuruda bulunma; onlar kesin boğulacaklardır."**

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذ۪ي
نَجّٰينَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْن۪ي مُنْزَلًا مُبَارَكًا
وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِل۪ينَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَاِنْ كُنَّا لَمُبْتَل۪ينَ
﴿٣٠﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَر۪ينَ ﴿٣١﴾ فَاَرْسَلْنَا ف۪يهِمْ
رَسُولًا مِنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُونَ
﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ
وَاَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَاْكُلُ مِمَّا
تَاْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ
اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ ﴿٣٤﴾ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا
وَعِظَامًا اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾
اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوث۪ينَ ﴿٣٧﴾
اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِن۪ينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَل۪يلٍ لَيُصْبِحُنَّ
نَادِم۪ينَ ﴿٤٠﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَر۪ينَ ﴿٤٢﴾

28. **"Yanındakilerle birlikte gemiye yerleştiğinde: 'Hamdler / övgüler, bizi zâlimler topluluğundan kurtaran Allah'adır."** de!

29. Ve de ki: **"Rabbim! Beni kurtarıp esenlik içinde verimli** *(bereketli)* **bir yere indir; sensin indirenlerin en hayırlısı!"**

30. Şüphesiz ki bunda nice ibretler / işaretler vardır! Şüphesiz ki biz *(insanları uyarıp sonra ne yapacaklarını)* kesinlikle sınarız.

31. Onların ardından başka yeni bir nesil *(Ad veya Semud)* getirdik.

32. Onlara da içlerinden bir peygamber gönderip: **"Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur! Küfür ve şirkten sakınsanıza!"** dedik.

33. Kavminden inkâr edip âhiretle karşılaşacaklarını yalanlayan ve bizim kendilerine bol bol dünya nimetleri verdiğimiz ilerigelenler dediler ki: **"Bu da sizin / bizim gibi bir beşerdir! Sizin yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor** *(sizden bir farkı ve üstünlüğü yok)***!"**

34. **"Eğer siz kendiniz gibi bir beşere itaat ederseniz, kesin zarar edersiniz."**

35. **"O size, siz ölüp de toprak ve bir yığın kemik olduktan sonra diriltilip** *(kabirlerinizden)* **çıkarılacağınızı mı vaat ediyor?!"**

36. **"Heyhat! Onun sizi korkuttuğu bu şey, olmayacak bir şeydir!"**

37. **"Oysaki hayat, şu bizim dünyada yaşadığımızdan başka bir şey değildir! Yaşarız ve ölürüz o kadar! Biz yeniden diriltilecek değiliz."**

38. **"Bu olsa olsa, Allah adına yalan söyleyen / Allah'a yalan yakıştıran bir adamdır; ona biz asla inanmayız."**

39. Peygamberleri dedi ki: **"Rabbim! Bana yardım et; bunlar beni yalanladılar!**

40. Allah buyurdu ki: **"Onlar az bir zaman sonra, yaptıklarına pişman olacaklardır."**

41. Derken onları hak ettikleri **azap gümbürtüsü** yakalayıverdi ve biz onları çer-çöp haline getirdik. Defolup gitti zalim topluluk!

42. Sonra, onların ardından başka yeni ümmetler yarattık.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
تَتْرَا كُلَّمَا جَٓاءَ اُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى
وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ
مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُٓ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَٓا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾
يَٓا اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِهِٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ
﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُٓوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ
﴿٥٣﴾ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ
بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

43. Doğrusu hiçbir ümmet, gününden ne öne geçer, ne de geri kalır.

44. Sonra peş peşe elçilerimizi gönderdik. Her ümmete elçileri geldiğinde *(çoğunlukla)* yalanladılar; biz de onları peş peşe helâk ettik ve *(insanlar tarafından anlatılan)* bir masal / bir târih haline getirdik. Defolup gitti / rahmetimden uzak oldu iman etmeyen her bir topluluk!

45. Sonra, **Mûsa** ile kardeşi **Harun**'u, mûcizelerimizle ve de açık bir belge / karşı konulmaz bir yetki ile gönderdik.

46. O ikisini **Firavun** ve **ileri gelenleri**'ne gönderdik. Fakat onlar, küstahlık ettiler; onlar **baskıcı** bir topluluk idiler!

47. Dediler ki: **"Bizim gibi *(yeyip içen)*, üstelik kendi ulusları bize kölelik eden şu iki adama mı inanacağız?!"**

48. Derken o ikisini yalanladılar ve bu yüzden helâk edilenlerden oldular.

49. Hiç kuşkusuz biz **Mûsa**'ya, **Kitab**'ı *(insanlar)* doğru yolu tutabilsinler diye vermiştik.

50. **Meryem'in Oğlu**'nu da, **Annesi**'yle beraber gerçeği kanıtlayan bir belge *(mûcize)* kıldık ve her ikisini güvenli, sulak bir tepede barındırdık.

51. Ey peygamberler! Temiz-helâl şeylerden yeyin, doğru-düzgün işler *(salih ameller)* yapın. Kuşkusuz ben ne yaparsanız bilenim.

52. Şüphesiz ki bu sizin dininiz / yolunuz tek bir din / tek bir yoldur; ben de sizin *(bir tek)* Rabbinizim; o halde ancak beni sayın / benden sakının!

53. Zamanla insanlar kendi aralarında *(din)* işlerinde parçalara / kitaplara / dinlere ayrıldılar ve her fırka *(ötekilerini dışlayarak)* kendi anlayışıyla övünür oldu!

54. Şimdi sen onları belli bir vakte kadar, kendi sarhoşlukları *(sapıklık ve / şaşkınlıkları)* içinde bırak!

55. Onlar, kendilerine verdiğimiz mal ve evlatları kendi hayırlarına mı sanıyorlar?!

56. Biz *(bunu)* onların hayırlarına yapmıyoruz; ama onlar farkında değildirler.

57. Ve o kimseler ki, Rablerine olan saygı ve korkularından titrerler.

58. Rablerinin âyetlerine iman ederler.

59. Rablerine *(ibadette)* kimseyi ortak etmezler.

الجزء الثامن عشر — سورة المؤمنون

وَالَّذٖينَ يُؤْتُونَ مَٓا اٰتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَۙ
٦٠ اُو۬لٰٓئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ٦١
وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ٦٢ بَلْ قُلُوبُهُمْ فٖي غَمْرَةٍ مِنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِنْ
دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ٦٣ حَتّٰٓى اِذَٓا اَخَذْنَا مُتْرَفٖيهِمْ بِالْعَذَابِ
اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ٦٤ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ٦٥
قَدْ كَانَتْ اٰيَاتٖي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَۙ
٦٦ مُسْتَكْبِرٖينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ٦٧ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ
جَٓاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ اٰبَٓاءَهُمُ الْاَوَّلٖينَ ٦٨ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ٦٩ اَمْ يَقُولُونَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَٓاءَهُمْ بِالْحَقِّ
وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ٧٠ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَٓاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فٖيهِنَّ بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ٧١ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ٧٢ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ
٧٣ وَاِنَّ الَّذٖينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ٧٤

60. Ve Rablerinin huzuruna varacak olmanın korkusuyla yürekleri ürperip, vereceklerini verir / yapacaklarını yaparlar!

61. İşte onlar, hayırlarda yarışırlar ve ilk sırayı alırlar.

62. Ve biz, hiç kimseye gücünün üstünde bir şey yüklemeyiz; üstelik bizim katımızda, doğruyu söyleyen *(ve her şeyi kaydeden)* bir **Kitap / Tutanak** vardır; ve onlara haksızlık yapılmaz.

63. Fakat onların *(kâfirlerin-günahkârların)* kalpleri bundan *(Kur'an'dan)* gaflet içindedir. Onların bundan başka yapacakları *(kötü işler)* vardır.

64. Ne zaman ki biz nimet azgını o kimseleri azapla *(savaş ve kıtlıkla)* yakalarız, işte o zaman yardım istemeye koyulurlar.

65. Fakat kendilerine şöyle denilir: **"Artık bugün feryat edip yardım istemeyiniz; çünkü size bizden yardım / azabımızdan kurtuluş yoktur!"**

66. **"Çünkü, âyetlerimiz size okunurken, gerisin geri dönüp gidiyordunuz."**

67. **"Hem de büyüklenirdiniz! Ve gece sohbetlerinde O'nu alayla dilinize dolardınız."**

68. İmdi onlar **Bu Söz**'ü *(Kur'an'ı)* düşünüp akletmeyecekler mi? Onlara, daha önce atalarına gelmeyen *(hiç duymadıkları)* bir şey mi geldi?

69. Onlar *(bir ömür birlikte yaşadıkları)* peygamberlerini tanıyamadılar da ondan mı karşı çıkıyorlar?!

70. Yoksa onlar, **O**'nda delilik mi var diyorlar? Halbuki **O** onlara **hakk**'ı getirdi; fakat onların pek çoğu **hakk**'ı istemiyorlar.

71. Eğer **hak** onların arzusuna uysaydı, göklerin, yerin ve orada bulunanların düzeni bozulurdu! Halbuki biz **onlara**, kendilerini uyarıp ayağa kaldıracak, onları şerefli ve izzetli kimseler kılacak olan **öğütleri**'ni getirdik; ama onlar kendi dirilişlerinin sebebi olan bu **öğütleri**'nden yüz çeviriyorlar!

72. Sen onlardan ücret mi istiyorsun?! Rabbinin ücreti *(senin için)* daha hayırlıdır! Ve **O**, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Hiç şüphesiz ki sen onları, eğrilmez dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74. Ama âhirete iman etmeyenler, düz yoldan sapıyorlar.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتّٰى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ اِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي
ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ
قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا هٰذَا
مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ
وَمَنْ فِيهَا اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

75. Eğer biz onlara acıyacak ve sıkıntılarını giderecek olsak, onlar yine inatla gözleri hiç bir şey görmeden azgınlıklarında yüzerler.

76. Çünkü biz onları *(kaç kez)* azaba uğrattık, fakat onlar yine Rablerine karşı boyun eğip uslanmadılar ve yalvarmıyorlar!

77. Ne zaman ki biz üzerlerine *(ebedî olan)* şiddetli azabın kapısını açacağız, işte o zaman sen onların her şeyden umutlarını kestiklerini göreceksin.

78. Sizin için kulaklar, gözler ve kalpler yaratan **O**'dur! Bunun karşılığını vermeye neden yaklaşmıyor *(şükretmiyor)*sunuz?!

79. **O**'dur sizi türetip çoğaltan ve yeryüzünde yayan! Ve *(sonra)* siz **O**'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. **O**'dur dirilten ve öldüren! Gündüzle geceyi birbiri ardınca **O** değiştiriyor; hâlâ düşünmeyecek, akletmeyecek misiniz?!

81. Bilâkis onlar, öncekilerin söylediklerini söylediler.

82. Ve şöyle dediler: **"Ölüp de toprak ve bir yığın çürümüş kemik olduktan sonra mı yeniden diriltileceğiz?!"**

83. **"Biz ve daha öncesinde atalarımız böyle bir şeyle uyarılageldik ama, bunlar, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir!"**

84. De ki onlara: **"Söyleyin, kimindir yeryüzü ve orada bulunan her şey; eğer biliyorsanız?!"**

85. Onlar: **"Allah'ındır!"** diyecekler. Sen de ki: **"O halde niçin düşünüp öğüt almazsınız?!"**

86. De ki: **"Kim, O yedi kat göklerin ve ulu arşın sahibi?"**

87. Onlar: **"Allah'tır!"** diyecekler. De ki: **"Öyleyse neden *(O'na ortaklar koşmaktan)* sakınmazsınız!"**

88. De ki: **"Söyleyin eğer biliyorsanız, kimdir her şeyin yönetimini / hükümranlığını elinde bulunduran ve herkese sığınma hakkı verip tehlikelerden koruyup kurtaran, fakat hiç kimsenin kimseyi kendisinden kurtarmaya güç yetiremediği tek hükümran?!"**

89. **"Allah'tır!"** diyecekler. Sen de ki: **"O halde nasıl oluyor da basiretiniz bağlanıyor ve aldanıp yüz çeviriyorsunuz?!"**

90. Gerçek şu ki, biz onlara hakkı getirdik; fakat onlar yalanlıyorlar!

91. Allah, asla çocuk edinmemiştir ve O'ndan başka ve O'nun yanısıra ibadete lâyık bir başka ilâh yoktur! Öyle olsaydı, her biri kendi yarattıklarına sahip çıkar *(ve ötekilerle ilgilenmez)* ve biri ötekine üstünlük sağlardı *(ki o zaman da düzen bozulurdu)*! Hâşâ Allah, onların uydurup yakıştırdıklarından uzaktır.

92. O, hem görünmeyeni *(gaybı)* hem de görüneni bilir. Onların ortaklık yakıştırmalarından uzaktır.

93. De ki: **"Ey Rabbim! Eğer sen onlara, tehlikesine karşı uyarılıp sözü verilen azabı bana göstereceksen:**

94. **"Bâri beni** *(o vakit)* **zalimler topluluğunun içinde bulundurma!"**

95. Bizim, onlara sözünü verdiğimiz azabı sana göstermeye elbette gücümüz yeter.

96. Fakat sen *(görevine devam et ve onlardan gelecek olan)* kötülüğü iyilikle sav; biz onların ne yakıştırmalar yapacaklarını çok iyi biliriz.

97. De ki: **"Ey Rabbim! Şeytanların dürtülerinden / kışkırtmalarından / üzerimde baskı kurmalarından sana sığınırım!"**

98. **"Ve ey Rabbim, onların yanıma sokulmalarından / beni yanıltmalarından sana sığınırım!"**

99. Sonuçta o günahkâr zalimlerden her birine ölüm gelip çattığı zaman derler ki: **"Ey Rabbim, beni** *(dünyaya)* **geri gönder!"**

بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ
وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنِّي مَا
يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾
وَاِنَّا عَلٰى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ
اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ
مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ
﴿٩٨﴾ حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾
لَعَلِّي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا
وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَاِذَا نُفِخَ فِي
الصُّورِ فَلَا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ
ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾
تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

100. **"Ta ki, yapmadığım iyilikleri yapayım."** Bu asla olmaz bir şeydir; onların bu söylediği sadece bir söz olarak kalır ve önlerinde, yeniden diriltilecekleri güne kadar bir engel *(kabir âlemi)* vardır.

101. Sûra üfürüldüğünde, aralarında ne soy ne sop hiçbir ilişki kalmaz ve onlar birbirleriyle görüşüp konuşamayacaklardır.

102. Artık *(iyilikte)* kimin tartısı ağır gelirse, işte ancak onlar umduklarına erişip korktuklarından kurtulacak olanlardır.

103. Kimin de tartısı *(iyiliği)* yeğni kalırsa, işte onlar da kendilerine yazık edenlerdir; sonsuza dek cehennemdedirler.

104. Orada alev yüzlerini yalar, etleri dökülür ve sırıtır kalır onlar.

أَلَمْ تَكُنْ اٰيَات۪ي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَٓالّ۪ينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَٓا اَخْرِجْنَا
مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَؤُا ف۪يهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ
﴿١٠٨﴾ اِنَّهُ كَانَ فَر۪يقٌ مِنْ عِبَاد۪ي يَقُولُونَ رَبَّنَٓا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى
اَنْسَوْكُمْ ذِكْر۪ي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ اِنّ۪ي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ
بِمَا صَبَرُٓوا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ
عَدَدَ سِن۪ينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَٓادّ۪ينَ ﴿١١٣﴾
قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَل۪يلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا
خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ
الْحَقُّۚ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَر۪يمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ
اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِه۪ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّه۪ۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِم۪ينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ النُّورِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

105. Onlara şöyle sorulur: **"Âyetlerim size okunduğunda yalanlardınız değil mi!?"**

106. Onlar şöyle derler: **"Ey Rabbimiz, azgınlığımız bizi alt etmiş ve sapıtan bir topluluk olmuştuk."**

107. **"Fakat ey Rabbimiz, bizi buradan çıkar; eğer döner bir daha yaparsak, o zaman biz gerçekten zâlimleriz!"**

108. Onlara şöyle denilir: **"Sinin-alçalın orada ve bir daha konuşmayın bana!"**

109. Hani kullarımdan bir topluluk vardı: **"Ey Rabbimiz! Biz iman ettik; öyleyse bizi bağışla ve bize merhamet et; doğrusu sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!"** derlerdi.

110. Fakat siz onları maskaraya alırdınız. O kadar ki, onlara yaptıklarınız, öğütümü / uyarımı / beni anmayı size unutturdu! Siz onlara hep gülerdiniz.

111. Fakat bugün ben onları *(doğru yoldaki)* sabırlarından dolayı mükâfatlandırdım; artık onlar kurtuluşa / murada erenlerdir.

112. Allah *(cehennemdeki kâfirlere)* şöyle sorar: **"Yeryüzünde kaç yıl kalmıştınız?"**

113. Onlar *(azabın dehşetinden)* şöyle cevap verirler: *"(tam bilmiyoruz ama)* **Bir gün yahut bir günden daha az bir zaman kaldık; fakat** *(ey Rabbimiz)* **bunu sen,** *(iyi)* **hesaplayanlara sor!"**

114. Ve **O** buyurur ki: **"Gerçekten sizler** *(ateşte kalacağınız süreye göre)* dünyada **çok az bir süre kaldınız; keşke** *(bunu daha önceden)* **bilseydiniz!"**

115. **"Sizi boşuna yarattığımızı ve bir daha bize döndürülmeyeceğinizi mi sanmıştınız?!"**

116. Gerçek hükümdar olan Allah elbet *(sizin yakıştırmalarınızdan)* uzaktır; ibadet edilmeye lâyık tek ilâh **O**'dur; yüce arşın Rabbi / sahibidir **O**!

117. Her kim hiçbir delili olmadığı halde Allah'tan başka / Allah'ın yanı sıra başka bir ilâha daha yalvarır / kulluk ederse, *(kıyamet günü)* Allah onun hesabını görür. Şüphesiz ki, haktanımaz kâfirler asla kurtuluşa eremez.

118. De ki: "Ey Rabbim! Beni bağışla, beni rahmetinle esirge! Çünkü sen gerçek esirgeyen / gerçek merhamet edensin!"

24. NÛR SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
64 Âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا ف۪يهَٓا اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
١ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّان۪ي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا
تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَٓائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ ٢ اَلزَّان۪ي لَا يَنْكِحُ
اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةًۘ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَٓا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ
عَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ ٣ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِاَرْبَعَةِ
شُهَدَٓاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَان۪ينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًاۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ٤ اِلَّا الَّذ۪ينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُواۚ فَاِنَّ اللّٰهَ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ٥ وَالَّذ۪ينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَٓاءُ
اِلَّٓا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِق۪ينَ
٦ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ٧ وَيَدْرَؤُا
عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِۙ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِب۪ينَۙ
٨ وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَٓا اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ٩
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَك۪يمٌ ١٠

1. Bir sûre ki, onu biz indirdik ve (*hükümlerini size*) farz kıldık. Belleyip tutasınız diye içerisinde apaçık âyetler indirdik:

2. Zina eden (*bekâr*) erkek ve kadının her birine yüzer sopa vurun! Eğer Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dininde onlarla ilgili sizi hiçbir acıma tutmasın! Hem de onlara cezaları verilirken mü'minlerden bir topluluk orada hazır bulunsun.

3. Zinacı bir erkek ancak zinacı bir kadın yahut da Allah'a ortak koşan (*müşrik*) bir kadınla evlenebilir. Zinacı bir kadınla da, ancak zinacı bir erkek yahut Allah'a ortak koşan (*müşrik*) bir erkek evlenebilir. Bu, (*onlar zinadan vazgeçip tevbe etmedikçe*) mü'minlere haramdır.

4. Namuslu hür bir kadına zina suçlamasında bulunup dört şâhit getiremeyen kimseye seksen değnek vurun ve böylelerinin şahitliklerini / sözlerini ebediyyen kabul etmeyin! Çünkü onlar buyruktan çıkmış (*fâsık*) kimselerdir.

5. Ancak, bu iftiralarının ardından tevbe edip de kendilerini düzeltenler müstesnadır! Çünkü Allah çok esirgeyen, çok bağışlayandır.

6. Kendi hanımlarına zina suçlamasında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanlar, (*iftira cezasından kurtulmak ve de hanımlarından ayrılmak için*), doğru söylediklerine dâir dört kez Allah adına yemin ederek ifade verir, şahitlik ederler.

7. Beşincisinde: "Eğer yalan söylüyorsam, Allah'ın lâneti üzerime olsun!" derler.

8. (*hakkında suçlamada bulunulan*) Kadına gelince, Allah'a yemin ederek, kocasının kesinlikle yalan söylediğine dört kez şahitlikte bulunması kendisini cezadan kurtarır.

9. Beşincisinde: "Eğer kocam doğru söylüyorsa Allah'ın gazabı benim üzerime olsun!" der.

10. Allah'ın size lûtuf ve merhameti, tevbeleri çokça kabul etmesi ve O'nun her şeyi en uygun şekilde yapması olmasaydı, hâliniz nice olurdu?!

الجزء الثامن عشر — سورة النور

إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُ بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ
هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي
تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ
الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هٰذَا إِفْكٌ مُبِينٌ
﴿١٢﴾ لَوْلَا جَاؤُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولٰئِكَ
عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ
﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللّٰهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ اٰمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْ
لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

11. *(Peygamber'in hanımına)* İftira atan o adamlar, içinizden *(kimi münafık, kimi de münafıklara aldanan mü'minlerden)* küçük bir azınlıktır. Bunu, hakkınızda bir kötülük sanmayın; aksine bu *(uzun dönemde)* sizin hayrınıza olacaktır. Onlardan her kim, ne günah işlemişse onu yüklenmiştir. Bir de, günahın en büyüğünü yüklenen bir adam *(münafıkların başı İbn Übey)* vardır ki, ona *(dünyadakinden ayrı olarak, bir de âhirette)* büyük bir azap vardır.

12. Siz *(mü'minler topluluğu olarak)* o iftirayı duyduğunuzda, içinizden mü'min erkeklerle mü'min kadınlar, kendi içlerinde hüsnü zan besleyerek: **"Bu, *(Âişe hakkında çıkarılan bu söylenti)* apaçık bir iftiradır!"** demeleri gerekmez miydi?!

13. Ona dört şahıt getirmeleri gerekmez miydi? Madem ki şahıt getiremediler, o halde onlar, Allah katında yalancıların ta kendileridirler.

14. Eğer Allah'ın size dünya ve ahirette iyilik ve rahmeti olmasaydı, daldığınız o dedikodudan dolayı size kesinlikle büyük bir azap çarpardı.

15. O sırada onu dilden dile dolaştırıyordunuz; hakkında hiç bilginiz olmayan bir şeyi ağızlarınızla söylüyor ve onu kolay / basit bir şey sanıyordunuz; halbuki o, Allah katında çok ağır bir vebaldi!

16. Onu duyduğunuzda: **"Bunu konuşmak bize yakışmaz; hâşâ bu büyük bir bühtandır!"** demeniz gerekmez miydi?!

17. Eğer mü'minler iseniz, böyle bir şeyi bir daha yapmamanızı Allah size öğütlüyor!

18. Ve Allah size âyetlerini açıklıyor. Doğrusu Allah her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi yerli yerince yapandır.

19. İman edenler arasında *(zinâ ve benzeri)* kötülüklerin *(ve yalan yanlış haberlerin)* yayılmasını isteyenlere dünya ve âhirette kesinlikle acı bir azap vardır! Allah, *(gönüllerde nelerin saklı olduğunu)* bilir, siz bilmezsiniz!

20. Üzerinizde Allah'ın lûtfu ve rahmeti bulunmasaydı ve Allah çok şefkatli, çok merhametli olmasaydı *(ve bu ağır günahınızdan dolayı sizleri tevbelerinizle ve had cezalarıyla bağışlamasaydı)* ne yapardınız?!

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَاِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَٓاءِ وَالْمُنْكَرِۜ وَلَوْلَا فَضْلُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدًاۙ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
يُزَكّٖي مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ
مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُٓوا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاكٖينَ وَالْمُهَاجِرٖينَ
فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۖ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُواۜ اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ
لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظٖيمٌۙ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدٖيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَفّٖيهِمُ اللّٰهُ دٖينَهُمُ الْحَقَّ
وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبٖينُ ﴿٢٥﴾ اَلْخَبٖيثَاتُ لِلْخَبٖيثٖينَ
وَالْخَبٖيثُونَ لِلْخَبٖيثَاتِۚ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبٖينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِۚ
اُولٰٓئِكَ مُبَرَّؤُ۫نَ مِمَّا يَقُولُونَۜ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرٖيمٌ ﴿٢٦﴾ يَٓا
اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْنِسُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى اَهْلِهَاۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

21. Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın! Kim şeytanın adımlarına uyarsa *(bilesiniz ki)*, şeytan kendi izinden yürüyenlere hep **hayâsızlık** ve **kötülük** emreder. Eğer Allah'ın size lûtfu ve rahmeti olmasaydı, hiç biriniz asla temiz kalamazdı. Fakat Allah *(iyi niyetlerinden ötürü)* dilediklerini temiz kılar. Allah her şeyi hakkıyla işiten, her şeyi en iyi bilendir.

22. Sizden iyiliksever varlıklı kimseler, yakınlarına, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere, *(bu kimselerin birtakım kusurlarına bakarak)* **yardımı kesme yemini** etmesinler; onları affetsinler ve kusurlarını görmezlikten gelsinler! Allah'ın sizleri bağışlamasını istemez misiniz? Baksanıza Allah, sonsuz bağışlayan ve merhamet edendir.

23. Hiçbir şeyden haberi olmayan namuslu müslüman hür kadınlara iftira atanlar, şüphesiz ki dünya ve âhirette lânete uğramışlar / üzerlerinden rahmet kaldırılmıştır ve onlar büyük bir azabı hak etmişlerdir.

24. Şimdi yapmakta oldukları *(kötü)* işler sebebiyle o gün dilleri, elleri ve ayakları kendi aleyhlerine şahitlik edecektir.

25. O gün Allah onlara hak ettikleri cezayı eksiksiz verecektir ve onlar Allah'ın *(ve O'nun dininin)* gerçek **hak** olduğunu apaçık bir şekilde bileceklerdir.

26. Murdar kötü kadınlar, murdar kötü erkekler için, murdar kötü erkekler de murdar kötü kadınlar içindir. İffetli temiz kadınlar, iffetli temiz erkekler için, iffetli temiz erkekler de iffetli temiz kadınlar içindir. Bunlar, ötekilerin *(münafıkların)* dedikodularından aklanmış kimselerdir. Bağışlanma ve onurlu mükâfat onlarındır.

27. Ey iman edenler! Kendi evlerinizden başka evlere gireceğinizde, içeridekilerden izin isteyip kendinizi tanıtıp bildirmeden ve selam vermeden girmeyiniz. Eğer belleyip tutarsanız, bu sizin için en hayırlısıdır.

فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَٓا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَاِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾
وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ
عَلٰى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَٓائِهِنَّ
اَوْ اٰبَٓاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَٓائِهِنَّ اَوْ اَبْنَٓاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ
اَوْ بَنِي اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِي اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَٓائِهِنَّ اَوْ مَا
مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
اَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَٓاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُٓوا
اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

28. Eğer orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilmedikçe içeriye girmeyiniz. Yahut size **"Dönünüz / müsâit değiliz!"** denilirse hemen dönüp gidiniz. Bu sizin için en temiz olandır. Allah ne yaparsanız hakkıyla bilendir.
29. İçerisinde oturulmayan *(ve ev olarak kullanılmayan)*, fakat bir hacetiniz bulunan evlere / odalara / binalara *(izin almadan)* girmenizde sizin için bir sakınca yoktur. Allah her ne açıklar ve gizlerseniz bilir.
30. Mü'min erkeklere söyle: **Gözlerini** indirsinler / *(harama bakmaktan)* sakınsınlar; cinsel uzuvlarını / edep yerlerini / iffet ve namuslarını korusunlar. Bu onlar için en büyük temizliktir. Şüphesiz ki Allah, *(insanlar)* ne yaparlarsa haberdardır.

31. Mü'min kadınlara da şöyle, onlar da **bakışlarını** indirsinler / *(harama bakmaktan)* sakınsınlar; cinsel uzuvlarını / edep yerlerini / iffet ve namuslarını korusunlar. Görünmesi / açıkta kalması zorunlu olan *(el ve yüz)* dışında ziynetlerini *(bedenlerini / vücut güzelliklerini ve de takılarını)* açmasınlar / göstermesinler. Ve başörtülerini, yakalarının / göğüslerinin üzerine kadar uzatarak *(başlarını)* sımsıkı örtsünler. **Kocaları, babaları, kocalarının babaları, oğulları, kocalarının** *(başka kadınlardan olma)* **oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi** *(çevrelerindeki bilişip tanıştıkları)* **kadınları, sahip bulundukları köle ve câriyeleri, erlikten kesilmiş uyuntu erkekler, henüz kadınların gizli / mahrem yerlerinden habersiz çocuklar** dışında ziynetlerini *(bedenlerini / vücut güzelliklerini / takılarını)* hiç kimseye açmasınlar / göstermesinler. Gizledikleri ziynetleri / vücut güzellikleri / takıları bilinsin diye *(yürürken)* ayaklarını vurmasınlar *(ve endamları, vücut hatları belli olsun diye salınarak, kırıtarak, tahrik ederek yürümesinler)*. Hepiniz birden *(günahkârca davranışlardan vazgeçerek)* Allah'a dönüp tevbe ediniz ki, kurtuluşa / esenliğe eresiniz ey mü'minler!

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصَّالِحٖينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَائِكُمْ اِنْ
يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلٖيمٌ ﴿٣٢﴾
وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذٖينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ
وَالَّذٖينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ اِنْ
عَلِمْتُمْ فٖيهِمْ خَيْرًا وَاٰتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللّٰهِ الَّذٖٓي اٰتٰيكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا
فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَٓاءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٣٣﴾
وَلَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكُمْ اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذٖينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٣٤﴾ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ
نُورِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فٖيهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فٖي زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ
كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضٖٓيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى
نُورٍ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهٖ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ
وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٣٥﴾ فٖي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ
وَيُذْكَرَ فٖيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فٖيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿٣٦﴾

32. Bekâr olanlarınızı evlendirin. Köle ve câriyelerinizden de durumları elverişli / uygun olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah onları kendi lûtfundan zenginleştirir; Şüphesiz ki Allah, sınırsız genişliği / zenginliği olan *(ilim ve kudretiyle her şeyi kapsayan)* ve her şeyi hakkıyla bilendir.

33. Evlenmeye güç yetiremeyenler, Allah onları kendi lûtfundan zengin edinceye kadar iffetlerini korusunlar. Sahip bulunduğunuz köle ve câriyelerinizden özgürlük / âzatlık antlaşması *(mükâtebe)* yapmak isteyenlere de, eğer onlarda bir hayır / beceri / dürüstlük görüyorsanız, *(teklif ettikleri)* anlaşmayı imzalayın ve Allah'ın lûtfedip size verdiği malından onlara verin *(de, ödemelerinde kolaylık sağlayın)*. Geçici dünya menfaati elde etmek üzere, câriyelerinizi, hele bir de iffetli kalmak istiyorlarsa, kötü yola / fuhşa zorlamayın. Kim onları kötü yola zorlarsa *(bilsin ki)*, Allah bu zorlanılmalarından dolayı onları bağışlar, onlara merhamet eder *(ama, bu yaptığınızdan dolayı size gazap ve azap eder)*.

34. Şüphesiz ki biz size *(bu Kur'an'da)* apaçık **âyetler** ve sizden önce gelip geçenlerden **örnek olaylar** ve Allah'ın emirlerine titizlikle uyanlar *(müttakîler)* için **öğütler** indirdik.

35. Allah, göklerin ve yerin nûru / ışığıdır *(yeri-göğü ayakta, aydınlıkta, adalet ve düzende tutandır)*. O'nun nûru, tıpkı içinde lâmba yanan bir kovuk gibidir! Kovuktaki lâmba, incimsi bir yıldız gibi parıldayan kristal bir fanustadır. Lâmba, **ne doğu ne de batıyla sınırlı olmayan**, verimli *(bereketli/mubarek)* bir zeytin ağacının yağından tutuşturulmakta / ışığını ondan almaktadır. O ağacın yağı, *(öylesine arı-duru, saf ve parlaktır ki)*, neredeyse tutuşturulmadan bile ışık verecek durumdadır: Yani nûr üstüne nûr / aydınlık üstüne aydınlıktır! Allah dilediklerini nûruna / aydınlığına kavuşturur ve Allah, insanlara *(iyi anlasınlar diye)* misaller verir / benzetme ve kıyaslar yapar. Doğrusu Allah, her şeyi hakkıyla / iç yüzüyle bilendir!

36. Onlar o kimselerdir ki, Allah'ın yüceltilmesini ve içinde kendi adının anılmasını emrettiği o evlerde *(mescitlerde)*, sabah-akşam Allah'ı yüceltir / tesbih ederler.

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ
وَاِيتَٓاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ
مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُٓوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَٓاءًۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَوَجَدَ
اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُۜ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ اَوْ كَظُلُمَاتٍ
فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌۜ
ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍۜ اِذَٓا اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰيهَاۜ وَمَنْ
لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صَٓافَّاتٍۜ كُلٌّ قَدْ
عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي
سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَٓاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَٓاءُۜ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

37. Allah'ı anmaktan, namazı aksatmaksızın yerli yerince kılmaktan ve *(arınmak üzere mâlî yükümlülükleri olan)* zekâtı vermekten, onları ne bir ticaret, ne de bir alışveriş alıkor! Onlar, gözlerin ve kalplerin yerinden fırlayacağı günün korkusunu çekerler.

38. Sonuçta Allah onları, yapıp ettikleri şeylerin en güzeliyle mükâfatlandıracak ve onlara kendi lûtfundan fazlasıyla verecektir. Doğrusu Allah, dilediklerini hesapsız rızıklandırır.

39. Haktanımaz kâfirlerin yaptıkları işler, uçsuz-bucaksız bir çölde **susayan**'ın su zannettiği bir **serab**'a benzer. Oraya vardığı zaman hiçbir şey bulamaz; orada *(yalnızca)* Allah'ı bulur ve Allah da onun hesabını hiç eksiksiz görüverir! Şüphesiz ki Allah, hesabı çarçabuk görendir.

40. Yahut onların işleri, üst üste dalgaların bürüdüğü ve en üstten de bulutların örttüğü derin bir denizdeki karanlıklara benzer. Öyle zifiri bir karanlık ki, insan orada elini çıkarıp baksa, neredeyse onu bile göremez. Allah kime aydınlık *(nûr)* vermemişse, onun asla aydınlığı yoktur.

41. Göklerde ve yerde olan her şeyin ve de *(göklerde)* sıra sıra uçan kuşların Allah'ı yüceltip tesbih ettiklerini görmüyor musun?! Hepsi de kendi duasını / namazını / ibadetini ve de tesbihini bilmektedir. Doğrusu Allah kim ne yaparsa hakkıyla bilendir.

42. Göklerin ve yerin mülkü *(ve egemenliği)* yalnızca Allah'ındır; sonuçta gidiş de **O**'nadır.

43. Görmez misin ki Allah, *(gökyüzünde dağınık haldeki)* bulutları sürükler, sonra onları toplayıp bir araya getirip yığar. Sonra da sen görürsün ki, onların derinliklerinden / aralarından yağmur çıkar! Ve Allah, gökteki buz dağlarından **dolu** indirir de onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden onu uzak tutar. Buluttan çıkan şimşeğin parıltısı neredeyse gözleri alır!

الجزء الثامن عشر — سورة النور

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَٓابَّةٍ مِنْ مَٓاءٍۚ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْش۪ي عَلٰى بَطْنِه۪ۚ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَمْش۪ي عَلٰى رِجْلَيْنِۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْش۪ي عَلٰٓى اَرْبَعٍۜ يَخْلُقُ
اللّٰهُ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ
مُبَيِّنَاتٍۜ وَاللّٰهُ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَر۪يقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَمَٓا اُو۬لٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٤٧﴾ وَاِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اِذَا فَر۪يقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُٓوا
اِلَيْهِ مُذْعِن۪ينَۜ ﴿٤٩﴾ اَف۪ي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُٓوا اَمْ يَخَافُونَ اَنْ
يَح۪يفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۜ بَلْ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾
اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِن۪ينَ اِذَا دُعُٓوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَاۜ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾
وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ
الْفَٓائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّۜ
قُلْ لَا تُقْسِمُواۚ طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌۜ اِنَّ اللّٰهَ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

44. Allah geceyle gündüzü, *(dilediği gibi)* döndürür / evirip çevirir. Şüphesiz ki bunda basireti olanlar için *(O'nun kudretine)* bir işâret vardır.
45. Allah, *(yeryüzünde)* hareket eden her canlıyı sudan yaratmıştır. Onlardan kimi karnı üzerinde yürür sürünür, kimi iki ayağı üzerinde yürür, kimi de dört ayağı üzerinde yürür. Allah, *(daha sizin bilmediğiniz)* nice şeyleri yaratır. Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yetendir.
46. Şüphesiz ki biz *(bu Kur'an'da, her şeyi)* açıkça ortaya koyan âyetler indirdik. Allah *(isteyip arzu ettikleri için)* dilediklerini doğru yola ulaştırır.
47. Onlar ki: **"Allah'a da Peygamber'e de inandık ve boyun eğdik!"** derler. Fakat sonra içlerinden *(ilerigelen)* bir topluluk *(dînî yükümlülüklerinden)* yüz çevirirler. Onlar kesinlikle mü'min değildirler.
48. Aralarında *(çıkan anlaşmazlıklarda)* karar vermek üzere **Allah**'a ve **Peygamberi**'ne çağrıldıkları zaman, bir de bakmışsın ki, içlerinden *(ilerigelen)* bir topluluk yüz çevirmiştir.
49. Eğer hak onlardan yana ise, ona doğru, heves ve istekle koşarlar.
50. Acaba onların kalplerinde bir hastalık mı var yahut şüphe içindeler mi, yoksa Allah'ın ve Peygamberi'nin kendilerine haksızlık yapmasından mı korkuyorlar?! Hayır, onlar zâlimlerin ta kendileridir.
51. Mü'minlerin, aralarında *(çıkan anlaşmazlıklarda)* hüküm vermesi için **Allah**'a ve **Peygamberi**'ne çağrıldıklarında söyleyecekleri tek söz, ancak: **"İşittik ve itaat ettik!"** demeleridir. İşte sadece onlardır umduklarına erip korktuklarından kurtulacak olanlar.
52. Kim Allah'a ve Peygamberi'ne itaat eder de **Allah**'ı sayıp buyruklarına karşı gelmekten sakınırsa, işte ancak onlar, kurtuluşa / başarıya erecek olanlardır.
53. O iki yüzlüler, sen emrettiğin takdirde *(savaş yahut benzeri görevler için)* çıkacaklarına dâir var güçleriyle Allah'a yemin ediyorlar. Sen onlara de ki: **"Yemin etmeyin; sizden istenen şey, doğru dürüst bir şekilde itaat etmenizdir! Şüphesiz ki Allah, ne yaparsanız haberdardır."**

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا
حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْۜ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُواۜ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًاۜ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
شَيْـًٔاۜ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾
وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِۚ
وَمَأْوٰيهُمُ النَّارُۜ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ
مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرَّاتٍۜ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ
مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَٓاءِۜ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْۜ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّۜ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى
بَعْضٍۜ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِۜ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

54. De ki: **"Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz şüphesiz ki Peygamber, ancak kendisine yükletilenden, siz de kendinize yükletilenden sorumlusunuz. Eğer O'na itaat ederseniz doğru yolda olursunuz. Peygamber'e düşen, ancak, apaçık iletmektir."**

55. Allah, içinizden iman edip de iyi ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlara kesin olarak şu vaatte bulunmuştur: Kendilerinden öncekileri yeryüzüne hâkim kıldığı gibi, onları da hiçbir şeyi ortak koşmadan yalnızca bana kulluk etmek üzere **yeryüzünün hâkimleri** kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini *(diğer tüm dinlere)* üstün ve egemen kılacak ve korkularının ardından onları güvenliğe kavuşturacaktır. Artık bundan böyle her kim, *(emirlerimi bırakır da)* nankörlük edip kâfir olursa, işte onlar *(dinden çıkan)* fâsıkların ta kendileridir.

56. Siz ey mü'minler, namazı dosdoğru kılın, *(arınmak üzere mâlî yükümlülüğünüz olan)* zekâtı verin ve Peygamber'e itaat edin; işte o zaman rahmete erersiniz.

57. Hakikatı örtbas eden nankör kâfirlerin yeryüzünde bizi âciz bırakacaklarını / elimizden kaçıp kurtulacaklarını asla zannetme! Sonuçta onların varacakları yer ateştir ve orası varılacak ne kötü yerdir!

58. Ey iman edenler! Elinizin altında bulundurduğunuz köle, cariye *(ve hizmetçi)*leriniz ile, henüz ergenlik çağına ulaşmamış olan çocuklarınız, sizin giyimli olmadığınız şu üç vakitte: **Sabah namazından önce, öğlen vakti** *(istirahat için)* **elbiselerinizi çıkardığınızda ve yatsı namazından sonra** *(uykuya çekildiğinizde)*, yanınıza girerlerken izin istesinler. Bunun dışındaki vakitlerde *(yanınıza izinsiz girmeleri ve meydana gelebilecek ufak-tefek aksaklıklar sebebiyle)* size ve onlara herhangi bir günah yoktur; çünkü sizler, birbirinizle içli dışlı yaşamak durumundasınız. İşte Allah âyetleri size böyle açıklar. Allah her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi yerli yerince yapandır.

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا
اسْتَاْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَٓاءِ الّٰتِي
لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ
لَهُنَّ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
وَلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
اٰبَٓائِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ
بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ
عَمَّاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُٓ اَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوا جَمِيعًا اَوْ اَشْتَاتًا فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
فَسَلِّمُوا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

59. Çocuklarınız da, büyüyüp ergenlik çağına ulaştıklarında, kendilerinden önceki *(büyük)*lerin izin istedikleri gibi yanınıza / odalarınıza izin isteyerek girsinler. İşte Allah âyetlerini böyle açıklar. Allah, her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi yerli yerince yapandır.

60. Evlilikten umut kesmiş bulunan yaşlı hanımların, ziynetlerinden *(vücut güzelliklerinden)* herhangi bir yerlerini gösterecek şekilde açılıp saçılmamaları şartıyla, **dış elbiselerini giymeden** ***(başörtülü olarak etek bulûz yahut entari gibi ev kıyafeti ile dışarı)*** çıkmalarında kendileri için bir sakınca / bir günah yoktur. Fakat yine de titiz ve iffetli olmaları *(dış elbiselerini giyerek çıkmaları)* kendileri için daha hayırlıdır. Şüphesiz ki Allah her şeyi işiten ve bilendir.

61. **Kör**, **topal** ve **hasta** olanlar, *(yerine getiremeyecekleri dini ve toplumsal kurallardan, güç yetiremeyecekleri savaş ve benzeri yükümlülüklerden)* sorumlu değildirler. Kendi evlerinizden yemenizden dolayı size nasıl ki bir sakınca / günah yoksa, *(oğullarınızın)*, babalarınızın, annelerinizin, erkek kardeşlerinizin, kız kardeşlerinizin, amcalarınızın, halalarınızın, dayılarınızın, teyzelerinizin evlerinden ve anahtarları size emanet edilmiş olan evlerden ve arkadaşlarınızın evlerinden yemenizde de herhangi bir sakınca / günah yoktur. Birlikte yahut ayrı yemek yemenizde de size bir günah / sakınca yoktur. İmdi artık, evlere girerken, Allah katından bir esenlik, bereket ve güzellik temennisi olarak, birbirinize / hane halkına ***(eğer kimse yoksa: es-selâmu aleyna ve alâ ibâdillâhissâlihîn diyerek)*** kendinize selam veriniz. İşte Allah, düşünüp akıl erdiresiniz diye size âyetlerini böyle açıklıyor.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَاِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلٰى
اَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوهُ اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَاْذِنُونَكَ
اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوكَ لِبَعْضِ
شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَٓاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَٓاءِ بَعْضِكُمْ
بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ اَمْرِهٖٓ اَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٦٣﴾
اَلَٓا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَٓا اَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾
اَلَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

62. Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve Peygamberine iman ederler, önemli bir iş sebebiyle Peygamberle birlikte bulunduklarında **O**'ndan izin almadan bırakıp gitmezler. Senden izin isteyen / izin almadan gitmeyenler var ya, işte onlar gerçekten Allah'a ve Peygamberine iman edenlerdir; o halde sen, bazı işleri sebebiyle senden izin istediklerinde onlardan dilediğine / uygun gördüğüne izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Doğrusu Allah, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

63. Peygamberin *(sizi)* çağırmasını kendi aranızda birbirinizi çağırmanız gibi saymayın. Şüphesiz ki Allah, içinizden *(Peygamber'in yanından izin almadan)* sıvışıp gidenleri biliyor. Dolayısıyla, Peygamber'in emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir felaketin gelmesinden yahut kendilerine acı bir azabın çarpmasından sakınsınlar.

64. Unutmayın ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. **O** sizin hangi halde olduğunuzu bilmektedir. O gün herkes **O**'na döndürülecek ve ne yapmışlarsa **Allah** kendilerine bildirecek *(ve hesabını görecek)*tir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

25. FURKÂN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
77 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Bütün âlemleri uyarsın diye, **hakkı batıldan ayıran / ayırt ettiren Kitab'ı** *(Furkan'ı)* **Kulu**'na *(Muhammed'e)* indiren Allah, ne **ulu** ne **yüce**'dir!

2. Göklerle yerin bütün mülkü *(ve egemenliği)* **O**'nundur. **O**'nun ne bir çocuğu vardır, ne de mülkünde *(ve egemenliğinde)* bir ortağı vardır! Her şeyi yaratıp en ince ve en sağlam bir ölçüye bağlamıştır.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرٰيهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاؤُ
ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ
تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ
السِّرَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾
وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾
أَوْ يُلْقٰى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ اُنْظُرْ كَيْفَ
ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾
تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾
بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

3. Böyleyken onlar, hiç bir şey yaratmayan, aksine kendileri yaratılan, kendilerine hiçbir zarar ve fayda veremeyen, ölüme, dirime ve öldükten sonra diriltmeye gücü yetmeyen yaratıkları, Allah'ı bırakarak / Allah'ın yanı sıra ilâhlar edindiler.

4. Hakikatı inkâr edenler dediler ki: **"Şüphesiz ki Bu *(Kur'an)*, O'nun *(Muhammed'in)* kendi uydurup ortaya koyduğu bir düzmecedir! Bunda O'na başkaları da yardım etmektedir!"** Böylece onlar ne büyük bir haksızlık ve iftirada bulundular!

5. Yine onlar dediler ki: **"Bu O'nun, evvelkilerin masallarından derleyip ortaya koyduğu / yazıp kopyaladığı bir şeydir! Bunlar O'na sabah akşam yazdırılıyor."**

6. Sen de ki: **"Onu, göklerde ve yerde bulunan tüm gizlilikleri bilen indirdi. Şüphesiz ki O, *(günahkârları)* çok bağışlayan, çok merhamet edendir."**

7. Onlar diyorlar ki: **"Bu nasıl bir peygamberdir?! Yemek yiyor ve *(bizim gibi kazanmak ve ihtiyaçlarını karşılamak için)* çarşıya-pazara çıkıyor! Bâri O'na bir melek gönderilse de, kendisiyle birlikte uyarı görevi yapsa olmaz mı?!"**

8. **"Yahut O'na *(gökten)* bir hazine indirilse veya yeyip içeceği bir bahçesi olsa *(da kazanç külfetinden kurtulsa)*!"** Ve o zâlimler şöyle dediler: **"*(ey mü'minler)* Siz ancak büyülenmiş bir adamın peşinden gidiyorsunuz."**

9. **"Bir bak, senin hakkında ne *(akıl almaz)* benzetmeler yapıp sapıttılar *(da çıkmaza girdiler)*; artık onlar bir yol bulamazlar."**

10. O öyle yücedir ki, dileseydi sana, ***(onların sözkonusu ettikleri)*** o altlarından ırmaklar akan bahçelerden daha iyisini verirdi ve sana köşkler yapardı.

11. Aslında onlar *(bunları söylemekle)* kıyameti yalanladılar. Ama biz, kıyameti yalan sayanlar için çılgın bir alev hazırladık.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾
وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا
﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا
﴿١٤﴾ قُلْ أَذٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاؤُنَ
خَالِدِينَ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْؤُلًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ
يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَقُولُ ءَاَنْتُمْ
اَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هٰؤُلَاءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا
سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا اَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ
اَوْلِيَاءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَاٰبَاءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ
وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا
تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ
عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا
اِنَّهُمْ لَيَاْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْاَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً اَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

12. Cehennem onları ta uzaktan gördüğünde, onlar onun kızgın ve öfkeli homurtusunu işitirler.
13. Orada zincirlere vurulup dar bir yere atıldıklarında, feryat ederek ölüp yok olmayı isterler.
14. Onlara denilir ki: **"Bir değil birçok kez yok olmayı isteyin** *(fakat boşuna)*!"
15. Onlara de ki: **"Bu mu daha hayırlıdır; yoksa buyruklarımıza tutunarak kötülüklerden sakınanlara** *(müttakîlere)* **bir mükâfat ve bir gelecek olarak vaat edilen sonsuzluk yurdu olan cennet mi daha hayırlıdır?!"**
16. Orada sonsuza dek her istedikleri kendilerine verilecektir! İşte bu, Rabbinin vaat ettiği istenmeye değer mükâfattır.

17. Rabbin, hem onları *(kâfirleri ve dinde aşırı gidenleri)*, hem de onların Allah'tan başka taptıklarını *(İsa'yı, melekleri, millî kahramanları ve din büyüklerini)* o gün bir araya getirip diyecek ki: **"Benim bu kullarımı, siz mi saptırdınız; yoksa onlar kendileri mi yoldan çıktılar?!"**

18. Onlar şöyle diyecekler dir: **Hâşâ ey Rabbimiz! Bizim seni bırakıp başka dostlar / tanrılar edinmemiz** *(ve bunu onlara emretmemiz)* **ne mümkün! Fakat sen onları ve atalarını öyle bir zevk ü sefaya daldırdın ki, onlar öğüt ve uyarı yüklü Kitab'ı unuttular ve böyle hayırsız bir toplum oldular!"**

19. Böylece, *(kendilerinden yardım umduklarınız)* sizi, söylediklerinizde yalancı çıkarırlar, siz de kendinizi azaptan kurtaramaz ve kendinize destek bulamazsınız! Ve sizden her kim *(Allah'a ortak koşarak)* zulmederse, biz ona *(işte böyle)* büyük bir azap tattırırız.

20. Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberler de *(tıpkı senin gibi)* yeyip içen ve *(ihtiyaçları için)* çarşı pazara çıkan kimselerdi. Ve biz sizleri birbirinizle denemekteyiz; bakalım sabredecek *(ve görevlerinizi yerine getirecek)* misiniz diye! Ve Rabbin her şeyi görüp durandır.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ
نَرٰى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِٓي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾
يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَٓا إِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
هَبَٓاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَٓاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيلًا
﴿٢٥﴾ اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتٰى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَٓاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا
رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ
جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

21. Bizimle *(ve ahiretle)* karşılaşacaklarını ummayanlar: **"Bize melekler indirilmeli yahut bizler Rabbimizi görmeli değil miyiz?!"** dediler! Andolsun ki onlar, küstahlıkta kendi boylarını ve taşkınlıkta kendi hadlerini aştılar.

22. Melekleri görecekleri gün: *(son nefeslerinde ve de kıyamet gününde)*, günahkâr kâfirlere bir müjde / bir sevindirici haber yoktur! Çünkü *(görevliler onlara)* diyeceklerdir ki: **"Bundan böyle size her sevinç ve güzellik yasaktır!"**

23. Ve biz, onların *(dünyada özenle)* yaptıkları bütün işlerini boşa çıkaracak / toz duman edeceğiz.

24. Fakat cennetlikler o gün en hayırlı yerde bulunacaklar ve en güzel yerde dinlenmeye çekileceklerdir.

25. O gün, bulutlar sıyrılarak gök yarılıp açılır ve melekler bölük bölük indirilir.

26. O gün gerçek hükümranlık, yalnızca Rahman olan Allah'ındır. İnkâr edenler içinse zor bir gündür!

27. O gün zâlim, pişmanlığından elini ısırıp der ki: **"Ah keşke ben Peygamber'le birlikte bir yol tutaydım!"**

28. **"Nolaydı, falancayı dost tutmasaydım!"**

29. **"Bana Kitap gelmişken, o beni öğüt dolu Kitap'tan ayırıp saptırmıştı. Demek şeytan, insanı böyle terk edip yarıda bırakırmış!"**

30. Peygamber *(üzüntüyle)* dedi ki: **"Rabbim! Benim kavmim bu Kur'an'ı terk etti / O'ndan uzaklaştı."**

31. İşte bu şekilde biz her peygambere, günaha batmış inkârcılardan düşmanlar kılmışızdır. Fakat yol gösterici ve yardım edici olarak Rabbin sana yeter.

32. İnkâr edenler dediler ki: **"Kur'an O'na** *(önceki zamanlarda olduğu gibi)* **bir defada toptan indirilmeli değil miydi!"** Biz senin yüreğini Kur'an'la güçlendirmek için onu böyle *(bölüm bölüm)* indiriyor ve sana onu ağır ağır okuyoruz.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
اَلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ
شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُٓ اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا اذْهَبَٓا اِلَى
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ
نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
اٰيَةً وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَا
وَاَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا
ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ اَتَوْا
عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِٓي اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُونُوا
يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَاِذَا رَاَوْكَ
اِنْ يَتَّخِذُونَكَ اِلَّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللّٰهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾
اِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا لَوْلَٓا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾
اَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ اَفَاَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

33. Onlar sana *(inkâr ve eleştiri amacıyla)* bir misal vermeye / akıl yürütmeye görsünler, biz hemen sana **hakkı** ve **en güzel açıklamayı** getiririz.

34. Yüzüstü cehenneme sürüklenecek olan o kimseler, *(hem burada hem orada)* en kötü yerde ve en sapık yoldadırlar!

35. Andolsun biz **Mûsa**'ya Kitab'ı verdik ve kardeşi **Hârun**'u da *(bir peygamber olarak)* yanına yardımcı kıldık.

36. İkisine de: **"Haydin, âyetlerimizi yalan sayan topluma gidin** *(onları uyarın)*" dedik. *(fakat onları dinlemediler)*. Bunun üzerine onları yerle bir ettik.

37. **Nuh**'un kavmini de, peygamberleri yalanladıklarında suda boğduk ve insanlara ibret kıldık. Ve biz, zâlimlere acı bir azap hazırladık.

38. **Âd** ve **Semûd** kavimlerini, **Res Kenti** sâkinlerini ve bunlar arasında daha nice ümmetleri *(aynı sebepten)* helâk ettik.

39. Her birine örnekler vererek / mukayeseler yaparak *(gerçekleri)* anlattık *(fakat dinlemediler)*. Biz de hepsini kırıp geçirdik.

40. Onlar *(Mekke'li müşrikler)*, azap yağmuruyla helâk edilen kente *(Lût kavmi'nin viran olmuş ülkesi olan Sodom-Gomore'ye)* de uğradılar. Orayı onlar *(ibret gözüyle)* görmüyorlar mı? Hâlâ yeniden dirilişe inanmıyorlar!

41. Onlar seni gördüklerinde, sırf alaya almak için diyorlar ki: **"Allah, peygamber olarak bunu mu göndermiş?!"**

42. **"Eğer sımsıkı sarılmasaydık, neredeyse bizi ilâhlarımızdan saptırıp ayıracaktı!"** Onlar yakında azabı görecekleri vakit, kimin daha sapık yolda olduğunu bileceklerdir!

43. Görmez misin hevâsını / istek ve arzularını ilâh edineni?! Artık sen mi onu kurtaracaksın?!

اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ اَوْ يَعْقِلُونَ اِنْ هُمْ اِلَّا
كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ
مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَٓاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ
دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ اِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذٖى جَعَلَ
لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ
الَّذٖٓى اَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ وَاَنْزَلْنَا مِنَ
السَّمَٓاءِ مَٓاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا
خَلَقْنَٓا اَنْعَامًا وَاَنَاسِىَّ كَثٖيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَّكَّرُوا فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا
فٖى كُلِّ قَرْيَةٍ نَذٖيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرٖينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ
جِهَادًا كَبٖيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذٖى مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا
مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذٖى خَلَقَ مِنَ الْمَٓاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا
وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدٖيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهٖيرًا ﴿٥٥﴾

44. Yoksa sen, onların çoğunun işitir veya düşünüp akleder olduğunu mu sanıyorsun?! Onlar, dört ayaklı hayvanlar gibidirler; hattâ daha da kötü bir gidişat / daha da kötü bir yol ve yöntem içindedirler.

45. Görmez misin, Rabbin gölgeyi *(gün boyu)* nasıl uzatmakta! Eğer dileseydi *(dünyayı hareketsiz bırakırdı da)* gölgeyi olduğu yerde durdururdu *(ve gün oluşmazdı)*. Ama biz güneşi, gölgenin bir alâmeti kıldık.

46. Sonra onu *(gölgeyi)* yavaş yavaş kendimize / istediğimiz tarafa çekeriz.

47. Sizin için geceyi bir örtü, uykuyu bir dinlenme / tatil, gündüzü de bir dirilme ve uyanma kıldı.

48. Rüzgârları rahmetinin önü sıra bir müjdeleyici olarak **O** göndermektedir. Sonrasında gökten tertemiz hem de temizleyici bir su indiririz.

49. Ölü / kurak bir beldeyi onunla diriltir ve yarattığımız nice hayvanları ve insanları onunla sularız.

50. Biz yağmuru, insanlar düşünüp öğüt alsınlar diye aralarında *(en uygun şekilde)* bölüştürmekteyiz; fakat onların çoğu, inkâr ve nankörlük etmekten başka bir şeye yanaşmıyorlar.

51. Eğer biz isteseydik *(tıpkı yağmur gibi)* her kente ayrı bir uyarıcı *(peygamber)* gönderirdik *(fakat bu bölünmelere, huzursuzluklara yol açardı; ama seni biz tüm âlemlere rahmet olarak gönderdik)*.

52. O halde, *(seni yolundan vazgeçirmek isteyen)* kâfirlere boyun eğme ve onlara karşı Kur'an'la büyük bir cihada giriş.

53. **O**'dur biri hoş ve tatlı, diğeri acı ve tuzlu iki su kütlesini birbiriyle buluşturan ve karışmamaları için aralarına bir engel ve aşılmaz bir sınır koyan.

54. Beşeri sudan **O** var etti; sonra ona *(ana-baba tarafından)* **soy-sop** ve *(karı-koca tarafından)* **hısımlık** verdi. Senin Rabbin her şeye gücü yetendir.

55. Onlar, sadece Allah'a değil de O'nun yanı sıra, kendilerine ne zarar ne fayda vermeyecek şeylere ibadet ediyorlar. Allah'ın nimetini inkâr ve örtbas eden kâfir, Rabbine karşı *(şeytanla)* işbirliği yapmış ve **O**'na sırt dönmüştür.

وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّه۪ سَب۪يلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى
الْحَيِّ الَّذ۪ي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِه۪ وَكَفٰى بِه۪ بِذُنُوبِ
عِبَادِه۪ خَب۪يرًا ﴿٥٨﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِه۪
خَب۪يرًا ﴿٥٩﴾ وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا وَمَا
الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ الَّذ۪ي
جَعَلَ فِي السَّمَٓاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ ف۪يهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُن۪يرًا
﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ اَنْ
يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذ۪ينَ يَمْشُونَ
عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا
﴿٦٣﴾ وَالَّذ۪ينَ يَب۪يتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذ۪ينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَٓاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَٓا
اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

56. Seni biz *(zorlayıcı değil)* ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.
57. Onlara de ki: **"Ben sizden ücret değil, ancak dileyenlerin Rabbine doğru yol tutmalarını istiyorum."**
58. Sen, hiç ölmeyecek olan **Diri**'ye güvenip dayan ve **O**'nu övgüyle yücelt. Kullarının işledikleri günahlardan **O**'nun haberdar olması *(ve günü gelince onları hesaba çekecek olması sana)* yeter.
59. **O**, göklerle yeri ve ikisi arasındaki her şeyi altı günde yarattı. Sonrasında, rahmetiyle herşeyi kuşatan **O**, **arş**'a yükselip hükümran oldu. **O**'nu sen, iyi bilen birine *(Kur'an'a ve Peygambere)* sor *(ve öylece inan, öylece yürü)*.
60. Onlara: **"Rahman'a secde edin / O'na boyun eğin!"** denildiğinde: **"Rahman da ne? Senin emrettiğine mi boyun eğip secde edeceğiz?"** derler ve bu onların daha da nefret ve vahşetlerini artırır.

61. Ne yücedir **O** Allah ki, gökyüzünde nice burçlar *(geçit vermez muhteşem yıldızlar)* yaratmış ve orada ışık saçan / ışığı kendinden olan bir **kandil** ile, yanı sıra *(ondan)* aydınlık *(yansıtan)* bir **ay** varetmiştir.

62. Düşünüp öğüt almak yahut nimetlere karşılık üzerlerine düşeni yapmak *(şükretmek)* isteyenler için, gece ile gündüzü birbirinin peşine takan / onları birbiri ardından durmaksızın koşturan **O**'dur.

63. **Rahman**'ın öyle kulları vardır ki, yeryüzünde gösterişsiz ve ağırbaşlı bir şekilde yürürler ve câhiller kendilerine söz attıklarında, onlara *(karşılık vermeyip)* **selâm** deyip geçerler.

64. Onlar ki, Rablerine secde ve kıyam ederek gecelerler.

65. Ey Rabbimiz! **"Cehennem azabını bizden ırak et!"** diye yakarırlar; çünkü onun, tuttuğunu bir daha bırakmayan / sonsuza dek devam eden bir azabı vardır.

66. Orası, ne kötü bir kalma ve eğleşme yeridir.

67. Onlar ki, harcadıklarında ne israf edip sınırı aşarlar, ne de cimrilik edip sıkarlar; ikisi arası orta bir yol tutarlar.

الجزء التاسع عشر — سورة الفرقان

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ﴿٦٨﴾
يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾
اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ
اللّٰهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ
تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ
لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا ﴿٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ
بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ
فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ
رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ وَسَبْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

68. Onlar, Allah'ın yanı sıra hiç başka bir tanrıya kulluk etmezler, Allah'ın yasakladığı bir cana, hak etmediği sürece kıymazlar ve onlar zina etmezler. Ama kim bunları yaparsa, ağır cezaya çarptırılır / cehennemin **esam** çukuruna atılır.

69. Ona, kıyamet günü cezası *(başkalarını da yoldan çıkardığı için)* katlanarak verilir ve orada sonsuza dek aşağılanmış / horlanmış bir halde kalır.

70. Ancak, her kim bunlardan vazgeçerek tevbe edip iman eder ve Allah'ın bildirdiği şekilde iyi iş *(sâlih amel)* yaparsa, Allah onların kötülüklerini *(günahlarını)* iyiliklere çevirir. Çünkü Allah sonsuz bağışlayan ve acıyandır.

71. Hakikat şu ki, her kim kötülüklerden vazgeçip tevbe eder de iyi bir işe *(sâlih amele)* yönelirse, şüphesiz ki Allah'ın hoşnutluğuna erer.

72. Onlar ki, **yalan / batıl / sahte / günah** olan hiçbir şeyin yanında bulunmaz yer almaz şâhit olmazlar. **Boş / faydasız / edep dışı / oyalayıcı** ve de *(kendilerini)* **incitici** bir söz ve durumla karşılaştıklarında, aldırmayıp güzellik ve vakar ile geçer giderler.

73. Rablerinin âyetleriyle uyarıldıklarında, onların üstüne yatıp kör ve sağır kesilmezler.

74. **"Ey Rabbimiz! Bize,** *(senin yolunda)* **yüzümüzü ağartacak / gözümüzü aydın edecek eşler ve çocuklar ver ve bizi dininde titiz kimselere** *(muttakîlere)* **önder yap"** diye dua ederler.

75. İşte onlara, *(zorluklar karşısında inançlarında)* sabrettikleri için mükâfat olarak köşkler verilecek ve orada kendilerine merhaba edilecek ve esenlikle karşılanacaklardır.

76. Orada sonsuza dek kalacaklardır. Ne güzel bir konaklama, ne güzel bir eğleşme yeridir orası!

77. Onlara de ki: "Duanız *(iman ve ibadetiniz)* olmadıktan sonra Rabbim sizi ne yapsın! Siz yalanladınız ama pek yakında bunun cezası yakanıza yapışacaktır."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ
اَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِن۪ينَ ﴿٣﴾ اِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَٓاءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ
اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِع۪ينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمٰنِ
مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِض۪ينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْت۪يهِمْ اَنْبٰٓؤُا
مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْبَتْنَا ف۪يهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَر۪يمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِن۪ينَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٩﴾ وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ
مُوسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِم۪ينَۙ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَۜ اَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ
رَبِّ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِۜ ﴿١٢﴾ وَيَض۪يقُ صَدْر۪ي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَان۪ي
فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَقْتُلُونِۚ
﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّاۚ فَاذْهَبَا بِاٰيَاتِنَٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأْتِيَا
فِرْعَوْنَ فَقُولَٓا اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۙ ﴿١٦﴾ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَن۪ٓي
اِسْرَٓاء۪يلَۜ ﴿١٧﴾ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ ف۪ينَا وَل۪يدًا وَلَبِثْتَ ف۪ينَا مِنْ عُمُرِكَ
سِن۪ينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّت۪ي فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿١٩﴾

26. ŞUARÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 227 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Tâ, Sîn, Mîm** *(ve benzeri harflerden alın size kendi dilinizden bir Kitap).*
2. Bunlar, **açık ve anlaşılır Kitab**'ın âyetleridir!
3. Böyleyken sen, onlar iman etmeyecekler diye neredeyse canına kıyacaksın!
4. Eğer biz istesek, onlara gökten bir âyet / mûcize indiririz de ona boyunları bükülür kalır *(zorla iman ederler; fakat zor altında iman geçerli değildir).*
5. Onlara ne zaman **Rahman**'dan yeni bir öğüt / mesaj gelse, ondan hemen yüz çevirirler.
6. Evet onlar yalanladılar. Fakat yakında, alay etmekte oldukları gerçekle ilgili haberler, *(vukû bulacak ve)* yakalarına yapışacaktır.
7. Yeryüzüne bakmıyorlar mı? Biz orada her çeşitten en iyi bitkiler bitirdik!
8. Bunda, *(hakikate)* kesin bir delil vardır. Ama yine de insanların pek çoğu inanmazlar.
9. Ama senin Rabbinin gücü sonsuz, merhameti sınırsızdır; kuşkun olmasın.
10. Hani Rabbin **Mûsa**'ya seslenmişti: **"Git o zâlim kavme."**
11. **"Firavun'un kavmine. Git de onlara de ki: 'Sakınmayacak mısınız?"**
12. Mûsa dedi ki: **"Ey Rabbim! Beni yalanlamalarından korkuyorum."**
13. **"Yüreğim sıkıntılı, dilim tutuk; bu yüzden** *(kardeşim)* **Hârun'u da** *(benimle birlikte)* **peygamber olarak görevlendir."**
14. **"Hem benim onlara karşı** *(geçmişten)* **bir suçum var; korkarım ki beni öldürürler."**
15. Allah buyurdu ki: **"Hayır** *(korkma)*! **Her ikiniz de, âyetlerimiz / mûcizelerimiz ile birlikte gidin; çünkü biz yanınızdayız, her şeyi işitmekteyiz."**
16. **"Gidip Firavun'a deyin ki: "Biz Âlemlerin Rabbinin elçileriyiz."**
17. **"İsrail Oğullarını bizimle birlikte bırak."**
18. Firavun Mûsa'ya dedi ki: **"Küçük bir çocuk iken seni biz yanımızda büyütmedik mi?! Ve sen aramızda yıllarını geçirdin"**
19. **"Böyleyken tuttun şu yaptığın işi yaptın** *(bir Kıptiyi öldürdün)*; **sen iyilik bilmez bir nankör / bir kâfirsin."**

قَالَ فَعَلْتُهَٓا اِذًا وَاَنَا مِنَ الضَّٓالّ۪ينَۜ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ ل۪ي رَبّ۪ي حُكْمًا وَجَعَلَن۪ي مِنَ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَۜ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ اِنْ كُنْتُمْ
مُوقِن۪ينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُٓ اَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذ۪ٓي اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ
لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَاۜ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْر۪ي لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ
الْمَسْجُون۪ينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ
بِه۪ٓ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٣١﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُب۪ينٌۚ
﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَٓاءُ لِلنَّاظِر۪ينَ۟ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهُٓ
اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَل۪يمٌۙ ﴿٣٤﴾ يُر۪يدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِه۪ۗ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُٓوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَٓائِنِ
حَاشِر۪ينَۙ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَل۪يمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
لِم۪يقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍۙ ﴿٣٨﴾ وَق۪يلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَۙ ﴿٣٩﴾

20. Mûsa dedi ki: **"Ben onu yaptığımda,** *(ne nankör, ne de sizin gibi bir kâfirdim; bilakis)* **kendimi kaybedip şaşırmış / o işi hata ile yapmıştım."**

21. **"Sonra da sizden korktuğum için kaçtım. Fakat sonra Rabbim bana hüküm** *(yetki)* **verdi ve beni peygamberlerden kıldı."**

22. **"İsrâil Oğulları'nı başıma kaktığın o nimetlere karşılık mı köle yaptın?!"**

23. Firavun dedi ki: **"Âlemlerin Rabbi ne demek oluyor?"**

24. Mûsa: **"Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin Rabbi** *(yaratıcısı / sahibi / mâliki / hükümranı / egemeni)***dir; eğer anlarsanız!"**

25. Firavun yanındakilere şöyle dedi: **"Duymuyor musunuz?!"**

26. Mûsa devam etti: **"Evet, sizin de, tâ önceki atalarınızın da Rabbidir O!"**

27. Firavun *(çevresindekilere)* dedi: **"Size** *(gûya)* **peygamber olarak gönderilen bu kişi, şüphesiz ki bir çılgın!"**

28. **Mûsa** dedi ki: **"Doğunun, batının ve ikisi arasındaki her şeyin Rabbi / hükümranı O; eğer düşünüp aklederseniz!"**

29. Firavun dedi: **"Benden başka bir ilâh edinirsen eğer, seni zindandakilerin arasına yollarım."**

30. Mûsa dedi: **"Sana, gerçeği açıkça kanıtlayan bir belge / bir mûcize getirsem de mi?!"**

31. Firavun dedi: **"Haydi getir bakalım, eğer** *(sözünde)* **gerçeksen!"**

32. Mûsa, *(elindeki)* asa'yı bıraktı; bir de ne görsünler, asa koskoca bir yılan / ejderha olmuş!

33. Ardından elini *(koynundan)* çıkardığında, bir de ne görsünler, eli bakanlara bembeyaz görünüyor.

34. Firavun, yanında bulunan ilerigelenlere dedi ki: **"Bu, bilgiç bir sihirbazdır!"**

35. **"Büyüsüyle sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor; ne** *(tedbir)* **düşünürsünüz?"**

36. Dediler ki: **"Onu ve kardeşini** *(burada)* **alıkoy ve şehirlere toplayıcılar gönder!"**

37. **"Ne kadar bilgiç sihirbaz varsa alıp sana getirsinler!"**

38. Belirlenen gün ve saatte, bütün sihirbazlar toplatılıp hazır edildiler.

39. İnsanlara da şöyle duyuruldu: **"Siz de toplanıp gelin!"**

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَٓاءَ السَّحَرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِب۪ينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَاِنَّكُمْ اِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّب۪ينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَٓا اَنْتُمْ مُلْقُونَ
﴿٤٣﴾ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَاَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾
فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِد۪ينَ ﴿٤٦﴾ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٧﴾ رَبِّ
مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَب۪يرُكُمُ
الَّذ۪ي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ
مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا
مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَٓا اَنْ كُنَّٓا اَوَّلَ
الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٥١﴾ وَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَاد۪ٓي اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ
﴿٥٢﴾ فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِر۪ينَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ لَشِرْذِمَةٌ
قَل۪يلُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَاِنَّا لَجَم۪يعٌ حَاذِرُونَ ﴿٥٦﴾
فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ ﴿٥٨﴾
كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿٥٩﴾ فَاَتْبَعُوهُمْ مُشْرِق۪ينَ ﴿٦٠﴾

40. **"Eğer sihirbazlar üstün gelirlerse biz de onlara uyarız!"**
41. Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a: **"Eğer üstün gelirsek bize bir mükâfat var mı?"** dediler.
42. **"Evet!"** dedi Firavun. **"Galip gelirseniz en yakın adamlarımdan olursunuz."**
43. Mûsa sihirbazlara dedi ki: **"Atın atacağınızı!"**
44. Sihirbazlar: **"Firavun'un erişilmez gücüyle! Muhakkak ki biz üstün geleceğiz!"** diyerek iplerini ve değneklerini attılar.
45. Ardından **Mûsa** da asasını attı; bir de ne görsünler, asa *(kocaman bir ejderha olmuş ve)* sihirbazların yaptıkları *(ve yılan olarak gözüken)* düzmece şeyleri birer birer yutuyor!
46. Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar.
47. Ve şöyle dediler: **"Biz Âlemlerin Rabbi'ne iman ettik."**
48. **"Mûsa'nın ve Hârun'un Rabbine!"**
49. Firavun dedi ki: **"Benden izin almadan O'na iman mı ettiniz?! Demek ki O, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür! Fakat yakında anlarsınız; ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi asacağım."**
50. Dediler ki: **"Hiç önemi yok, çünkü biz zaten Rabbimize döneceğiz."**
51. **"Umarız ki Rabbimiz, ilk iman eden kimseler olmamızın karşılığı olarak hatalarımızı bağışlar."**
52. Ve Mûsa'ya şöyle vahyettik: **"Kullarımı geceleyin çıkarıp yürüt; şüphesiz ki siz tâkip edileceksiniz."**
53. Firavun, şehirlere toplayıcılar gönderdi:
54. **"Bunlar** *(İsrail Oğulları)* **bir avuç insan!"**
55. **"Huzurumuzu kaçıran / bizi öfkelendiren işler yapıyorlar!"**
56. **"Ama biz uyanık ve tedbirli bir milletiz."**
57. Derken onları bahçelerden, pınarlardan,
58. Hazinelerden ve güzelim yerlerden çıkardık.
59. Evet aynen öyle yaptık. Ve oraları **İsrail Oğulları'na** miras bıraktık.
60. Firavun ve ordusu, günün ilk ışıklarıyla birlikte **İsrail Oğulları**'na yetişti.

فَلَمَّا تَرَاءَا الْجَمْعَانِ قَالَ اَصْحَابُ مُوسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦١﴾
قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِىَ رَبّ۪ى سَيَهْد۪ينِ ﴿٦٢﴾ فَاَوْحَيْنَٓا اِلٰى مُوسٰٓى
اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ
الْعَظ۪يمِ ﴿٦٣﴾ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَر۪ينَ ﴿٦٤﴾ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ
مَعَهُٓ اَجْمَع۪ينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَر۪ينَ ﴿٦٦﴾ اِنَّ ف۪ى ذٰلِكَ لَاٰيَةً
وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ
﴿٦٨﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰه۪يمَ ﴿٦٩﴾ اِذْ قَالَ لِاَب۪يهِ وَقَوْمِه۪ مَا
تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِف۪ينَ ﴿٧١﴾ قَالَ
هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾
قَالُوا بَلْ وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ اَفَرَاَيْتُمْ مَا
كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمُ الْاَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ ل۪ٓى
اِلَّا رَبَّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٧٧﴾ اَلَّذ۪ى خَلَقَن۪ى فَهُوَ يَهْد۪ينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذ۪ى
هُوَ يُطْعِمُن۪ى وَيَسْق۪ينِ ﴿٧٩﴾ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْف۪ينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذ۪ى
يُم۪يتُن۪ى ثُمَّ يُحْي۪ينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذ۪ٓى اَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ ل۪ى خَط۪ٓيـَٔت۪ى
يَوْمَ الدّ۪ينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ ل۪ى حُكْمًا وَاَلْحِقْن۪ى بِالصَّالِح۪ينَ ﴿٨٣﴾

61. İki topluluk birbirlerini gördüklerinde **Mûsa**'nın yanındakiler dediler ki: **"Bize yetişmek üzereler!"**

62. Mûsa şöyle dedi: **"Hayır** *(yetişemeyecekler)*! **Çünkü Rabbim benimledir ve kesin bana yol gösterecektir!"**

63. **Mûsa**'ya şöyle vahyettik: **"Asanı denize vur!"** Deniz *(asasını vurunca)* hemen yarıldı ve her bir parçası koca bir dağ oldu.

64. O sırada ötekilerini iyice yaklaştırmıştık.

65. Sonra, Mûsa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık.

66. Diğerlerini ise suda boğduk.

67. Hiç kuşkusuz bunda, *(Allah'ın karşı gelinmez kudretine dâir)* apaçık bir ibret / işaret vardır; ama çokları yine de inanmazlar.

68. Fakat senin Rabbin gücü sonsuz, merhameti sınırsızdır; kuşkun olmasın.

69. **İbrahim**'in haberini de oku onlara!

70. Hani babasına ve kavmine demişti ki: **"Nedir bu tapınıp durduklarınız?!"**

71. Onlar dediler ki: **"Bunlar,** *(bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye)* **sarılıp tapındığımız putlar / büstler; bunlardan biz ayrılmayız!"**

72. Dedi ki: **"Peki onlar, çağırdığınız zaman sizi duyuyorlar mı?!"**

73. **"Yahut size** *(iyilik işlediğinizde)* **fayda veya** *(suç işlediğinizde)* **zarar veriyorlar mı?!"**

74. Dediler ki: **"Hayır, fakat biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk."**

75. İbrahim dedi ki: **"Söyler misiniz, nedir şu taptıklarınız?!"**

76. **"Sizin ve tâ önceki atalarınızın tapmakta olduğunuz şu uydurma şeyler!**

77. **"Onlar hiç kuşkusuz ki benim düşmanlarımdır; Âlemlerin Rabbi ise böyle değil elbet!"**

78. **"Çünkü O'dur beni yaratan, sonra doğru yolu bana gösteren."**

79. **"O'dur beni yedirip içiren."**

80. **"Hastalandığımda beni iyileştiren."**

81. **"O'dur beni öldürecek, sonra da diriltecek olan."**

82. **"Hesap günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur."**

83. **"Ey Rabbim! Bana güç / yetki / hikmet ver ve beni iyilerin** *(sâlihlerin)* **arasına kat!"**

الجزء التاسع عشر — سورة الشعراء

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرٖينَۙ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنٖي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعٖيمِۙ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ لِاَبٖٓي اِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّٓالّٖينَۙ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنٖي يَوْمَ
يُبْعَثُونَۙ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَۙ ﴿٨٨﴾ اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ
سَلٖيمٍۜ ﴿٨٩﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقٖينَۙ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحٖيمُ لِلْغَاوٖينَۙ
﴿٩١﴾ وَقٖيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَۙ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ اَوْ
يَنْتَصِرُونَۜ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوا فٖيهَا هُمْ وَالْغَاوُنَۙ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ اِبْلٖيسَ
اَجْمَعُونَۜ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فٖيهَا يَخْتَصِمُونَۙ ﴿٩٦﴾ تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفٖي
ضَلَالٍ مُبٖينٍۙ ﴿٩٧﴾ اِذْ نُسَوّٖيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمٖينَ ﴿٩٨﴾ وَمَٓا اَضَلَّنَٓا اِلَّا
الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعٖينَۙ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدٖيقٍ حَمٖيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنٖينَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزٖيزُ الرَّحٖيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ
نُوحٍۨ الْمُرْسَلٖينَۚ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ نُوحٌ اَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٠٦﴾
اِنّٖي لَكُمْ رَسُولٌ اَمٖينٌۙ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِۚ ﴿١٠٨﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمٖينَۚ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا
اللّٰهَ وَاَطٖيعُونِۜ ﴿١١٠﴾ قَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُونَۜ ﴿١١١﴾

84. **"Sonrakiler içinde beni güzel bir üne kavuştur."**
85. **"Naim Cennetlerinin vârislerinden kıl beni."**
86. **"Babamı da bağışla; şüphesiz ki O sapıtanlardandır."**
87. **"Diriliş günü mahcup etme beni."**
88. O gün ki, ne mal fayda verir insana, ne oğul-uşak.
89. Allah'a sağlam bir kalple gelen kurtulur ancak!
90. O gün cennet, Allah'ın emirleri uyarınca yaşayıp günahlardan sakınanlara *(müttakîlere)* yakınlaştırılır.
91. Cehennem ise azgınların karşısına cıscıplak çıkarılır.
92. Ve onlara sorulur: **"Hani nerede o taptıklarınız?!"**
93. **"Allah'ı bırakıp da kulluk ettikleriniz size yardım edebiliyorlar ve kendilerini olsun kurtarabiliyorlar mı?!"**
94. Artık hem onlar, hem de *(onlara uyup)* sapıtanlar, cehenneme yüzüstü atılırlar.
95. Ve atılırlar tüm **İblis** orduları!
96. Artık orada *(uydum akıllılar ulularıyla)* tartışarak şöyle derler:
97. **"Allah'a yemin olsun ki bizler, gerçekten çok açık bir sapıklık içindeymişiz!"**
98. **"Çünkü sizleri Âlemlerin Rabbine denk tutmuştuk!"**
99. **"Bizi ancak** *(sizin gibi)* **günaha batmış kâfirler saptırdılar."**
100. **"Artık şimdi ne bizi kollayacak şefaatçilerimiz var!"**
101. **"Ne de içten bir dostumuz!"**
102. **"Keşke bize** *(dünyaya)* **bir kez daha gönderilme fırsatı verilse de mü'minlerden olsak!"**
103. Kuşkusuz ki bunda *(düşünenler için)* kesin bir ibret / işaret vardır; fakat çokları yine inanmazlar.
104. Şüphesiz ki senin Rabbinin gücü sonsuz, rahmeti sınırsızdır; kuşkun olmasın.
105. **Nûh**'un kavmi peygamberleri yalanladı.
106. Kardeşleri **Nûh** onlara demişti ki: **"Kötülüklerden sakınıp kendinize gelmez misiniz?"**
107. **"Şüphesiz ki ben, sizin için güvenilir bir elçiyim."**
108. **"O halde sakının Allah'tan ve bana itaat edin."**
109. **"Ve ben sizden bunun karşılığında bir ücret istemiyorum. Benim ücretim / ödülüm ancak Âlemlerin Rabbindendir."**
110. **"O halde sakının Allah'tan ve bana itaat edin."**
111. Dediler ki: **"Biz** *(işçiler, köleler ve yoksullardan oluşan)* **alt tabakanın** *(birtakım menfaatler için)* **uyduğu senin gibi birine mi güvenip inanacağız?!"**

الجزء التاسع عشر — سورة الشعراء

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي
لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ
﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ
رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ
مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ
عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ
بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾
وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾
وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾
وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

112. Nuh dedi ki: **"Ben onların** *(hangi amaçla iman ettiklerini ve ileride)* **ne yapacaklarını bilemem** *(ve bu yüzden onları dışlayamam!)***"**

113. **"Eğer düşünüp taşınıp bilinçli hareket etseydiniz, onların hesabının** *(size değil)* **Allah'a âit olduğunu bilirdiniz."**

114. **"Ben mü'minleri** *(yanımdan)* **asla kovamam!"**

115. **"Çünkü ben, açık bir uyarıcıyım ancak!"**

116. Onlar dediler ki: **"Ey Nuh! Vazgeçmezsen eğer, seni taşlar** *(öldürür)***üz!"**

117. Dedi ki: **"Ey Rabbim,** *(gördün ki)* **kavmim beni yalanladı."**

118. **"Artık, onlarla bizim aramızı, gereğince ayır** *(haklıyı haksızı göster)* **de beni ve beraberimdeki mü'minleri kurtar."**

119. Sonuçta **O**'nu ve beraberindekileri, *(her cins hayvanlar ve türlü gıdalarla)* yüklü gemiye bindirip kurtardık.

120. Sonra da kalanları boğduk.

121. Şüphesiz ki bunda alınacak kesin bir ibret vardır; fakat yine de çokları mü'min olmayacaklar.

122. Ama senin Rabbin, gücü sonsuz, merhameti sınırsızdır; kuşkun olmasın!

123. **Âd** kavmi de peygamberleri yalanladı.

124. Hani kardeşleri **Hûd** onlara demişti ki: **"Sakınmaz mısınız kötülüklerden ve Allah'ın emirlerine karşı gelmekten?!"**

125. **"Kuşkunuz olmasın ki sizin için emin bir elçiyim ben."**

126. **"Allah'tan korkun ve bana itaat edin."**

127. **"Karşılığında sizden bir ücret istemem; çünkü ücretim ancak Âlemlerin Rabbi'nedir."**

128. **"Sizler,** *(ihtiyaçtan değil, ama)* **eğlenip oyalanmak için her bir caddeye görkemli binalar mı dikiyorsunuz?!"**

129. **"Sonsuza dek kalacakmışcasına kocaman kaleler / saraylar yapıyorsunuz!"**

130. **"Ve tuttuğunuzu** *(helal-haram demeyip)* **zorbaca koparıyor, vurduğunuzu** *(acımasızca)* **deviriyorsunuz!"**

131. **"Allah'tan korkun artık da, bana itaat edin."**

132. **"Size, bildiğiniz bunca yardımları yapandan sakınıp çekinin!"**

133. **"O ki, size hayvanlar, oğullar-uşaklar verdi."**

134. **"Bahçeler-pınarlar bahşetti."**

135. **"Doğrusu ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum!"**

136. Onlar dediler ki: **"Öğüt versen de vermesen de bizim için değişmez."**

إِنْ هٰذَٓا اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّل۪ينَۙ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّب۪ينَۚ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَاَهْلَكْنَاهُمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٣٩﴾
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَل۪ينَۚ ﴿١٤١﴾
اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُونَۚ ﴿١٤٢﴾ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ
اَم۪ينٌۙ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِۚ ﴿١٤٤﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍۚ اِنْ
اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ ﴿١٤٥﴾ اَتُتْرَكُونَ ف۪ي مَا هٰهُنَٓا اٰمِن۪ينَۙ
﴿١٤٦﴾ ف۪ي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍۙ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَض۪يمٌۚ
﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتاً فَارِه۪ينَۚ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِۚ
﴿١٥٠﴾ وَلَا تُط۪يعُٓوا اَمْرَ الْمُسْرِف۪ينَۙ ﴿١٥١﴾ اَلَّذ۪ينَ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّر۪ينَۚ ﴿١٥٣﴾ مَٓا اَنْتَ
اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَاۚ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هٰذِه۪
نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍۚ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا
بِسُٓوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاَصْبَحُوا
نَادِم۪ينَۙ ﴿١٥٧﴾ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٥٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٥٩﴾

137. **"Çünkü bunlar, eskilerin masalları / inanç ve gidişatıdır ancak!"**

138. **"Biz asla azap görmeyeceğiz** *(çünkü âhiret diye bir şey yoktur)*!**"**

139. Böylece **O**'nu yalanladılar, biz de onları helâk ediverdik. Elbette bunda alınacak bir ibret vardır; fakat çokları yine inanmazlar.

140. Ama senin Rabbin, gücü sonsuz, merhameti sınırsızdır kuşkusuz.

141. **Semûd** da peygamberleri yalanladı.

142. Kardeşleri **Sâlih** dedi ki onlara: **"Sakınmaz mısınız?"**

143. **"Ben sizin için emin bir elçiyim; kuşkunuz olmasın."**

144. **"O halde sakının Allah'a karşı gelmekten ve itaat edin bana!"**

145. **"Karşılığında sizden bir ücret istemem; ücretimi verecek olan ancak Âlemlerin Rabbidir."**

146. **"Şu içinde bulunduğunuz halde hep böyle güven içinde mi bırakılacağınızı sanıyorsunuz?"**

147. **"Bu bahçeler içinde, bu pınarlar başında?!"**

148. **"Bu ekinler, bu yumuşak ve leziz salkımlı hurma bahçelerinde?!"**

149. **"Dağları yontuyor,** *(hiç ölmeyecekmişcesine)* **ferah evler yapıyorsunuz!"**

150. **"Artık korkun Allah'tan ve itaat edin bana!"**

151. **"Sınırı aşmışların** *(müsriflerin)* **emrine boyun eğmeyin."**

152. **"Çünkü onlardır yeryüzünü bozanlar ve orada düzeni korumayanlar."**

153. Onlar dediler ki: **"Sen ancak büyülenmiş / aklını yitirmiş birisin."**

154. **"Sen de bizim gibi bir beşersin! Gerçeksen eğer, bir belge / bir mûcize getir bize de görelim!"**

155. Sâlih dedi ki: **"İşte size bir dişi deve! Su nöbeti, belli bir gün onun, belli bir gün ise sizindir!"**

156. **"Ona sakın kötülük etmeyin; yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."**

157. Fakat *(dinlemeyip)* hunharca öldürdüler onu ve sabaha pişman olarak çıktılar.

158. Çünkü azap onları kıskıvrak yakaladı. Şüphesiz ki bunda kesin bir ibret / işaret vardır; fakat çokları yine iman etmezler.

159. Elbette ki senin Rabbin, gücü sonsuz, merhameti sınırsızdır.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٦٠﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ اَلَا تَتَّقُونَ
﴿١٦١﴾ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٦٣﴾ وَمَٓا
اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦٤﴾ اَتَأْتُونَ
الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمُخْرَج۪ينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ اِنّ۪ي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَال۪ينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّن۪ي
وَاَهْل۪ي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٧٠﴾ اِلَّا عَجُوزًا
فِي الْغَابِر۪ينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَر۪ينَ ﴿١٧٢﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَٓاءَ
مَطَرُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ
﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ اَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ
الْمُرْسَل۪ينَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ اِنّ۪ي لَكُمْ
رَسُولٌ اَم۪ينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِ ﴿١٧٩﴾ وَمَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا
تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِر۪ينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَق۪يمِ ﴿١٨٢﴾
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَٓاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِد۪ينَ ﴿١٨٣﴾

160. **Lût**'un kavmi de yalanladı *(Lût'u ve dolayısıyla bütün)* peygamberleri!

161. Hani onlara kardeşleri **Lût** demişti ki: **"Korkmaz mısınız kötülük etmekten / Allah'a karşı gelmekten?!"**

162. **"Kuşkusuz ki size gönderilen emin bir elçiyim ben."**

163 **"O halde korkun Allah'tan ve itaat edin bana!"**

164. **"Buna karşılık ben, bir ücret istemem sizden; çünkü benim ücretim ancak Âlemlerin Rabbi'nden."**

165. **"Bula bula erkekleri mi buldunuz bunca âlem içinden / onlarla mı evleniyor / ilişkiye giriyorsunuz?!"**

166. **"Uzaklaşıyorsunuz da Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizden! Doğrusu siz bir toplumsunuz ki, sınırı aşmışsınız çoktan!"**

167. Dediler ki: **"Ey Lût! Buradan sürülüp çıkarılırsın, eğer vazgeçmezsen bu dediğin yoldan!"**

168. Dedi ki: **"Ben uzağım ve iğreniyorum sizin bu işlediklerinizden."**

169. **"Ey Rabbim! Kurtar beni ve âilemi, bunların şu yaptıklarından** *(ve bundan dolayı başlarına gelecek olan azaptan)***!"**

170. Biz kurtardık **O**'nu da, tüm âilesini de.

171. Ancak arkada kalacak olanlara katılacak olan *(Lût'un eşi)* yaşlı kadın hariç!

172. Sonra ötekileri kırdık geçirdik.

173. Üzerlerine bir azap yağmuru indirdik. Ne kötüdür uyarılanların tepelerine indirilen o yağmur!

174. Hiç şüphesiz ki bunda kesin bir ibret vardır; ama yine de insanların çoğu iman etmezler.

175. Fakat kuşkun olmasın, senin Rabbin gücü sonsuz, merhameti sınırsızdır.

176. **Eykeliler** de peygamberleri yalanladılar.

177. Hani **Şuayb** onlara demişti ki: **"Sakınsanıza kötülüklerden, Allah'a karşı gelmekten!"**

178. **"Şüphesiz ben sizin için güvenilir bir peygamberim."**

179. **"O halde korkun Allah'tan ve itaat edin bana!"**

180. **"Hem buna karşılık bir ücret istemem sizden; ücretim ancak Âlemlerin Rabbi'nden."**

181. **"Tam ölçün ölçeği, zarar ettirmeyin insanlara!"**

182. **"Teraziyi doğru tutun."**

183. **"Eksiltmeyin hiç bir şeylerini insanların ve** *(hak)* **düzeni bozmayın yeryüzünde."**

وَاتَّقُوا الَّذ۪ي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُٓوا اِنَّمَٓا اَنْتَ
مِنَ الْمُسَحَّر۪ينَۙ ﴿١٨٥﴾ وَمَٓا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
الْكَاذِب۪ينَۚ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِق۪ينَۜ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبّ۪ٓي اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِۜ اِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٨٩﴾
اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَةًۜ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿١٩٠﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهُ لَتَنْز۪يلُ رَبِّ الْعَالَم۪ينَۜ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ
بِهِ الرُّوحُ الْاَم۪ينُۙ ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِر۪ينَۙ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ
عَرَبِيٍّ مُب۪ينٍۜ ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهُ لَف۪ي زُبُرِ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اٰيَةً
اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَۜ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلٰى
بَعْضِ الْاَعْجَم۪ينَۙ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ مُؤْمِن۪ينَۜ ﴿١٩٩﴾
كَذٰلِكَ سَلَكْنَاهُ ف۪ي قُلُوبِ الْمُجْرِم۪ينَۜ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِه۪ حَتّٰى
يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَل۪يمَۙ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَۙ ﴿٢٠٢﴾
فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَۜ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾
اَفَرَاَيْتَ اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِن۪ينَۙ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَٓاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَۙ ﴿٢٠٦﴾

184. **"Sayınız, sizi ve sizden önceki nesilleri yaratan Allah'ı ve korkun ondan!"**

185. Dediler ki: **"Sen sade büyülenmiş bir adamsın!"**

186. **"Çünkü sen de bir beşersin bizim gibi ve kanaatimiz odur ki yalancılardansın!"**

187. **"Eğer gerçekse söylediğin, üstümüze gökten kesekler düşür!"**

188. Dedi ki Şuayb: **"Bu yapmakta olduğunuzu***(n size azap getirip getirmeyeceğini)* **ancak Rabbim bilir!"**

189. Derken O'nu yalanladılar da, karaltılı günün azabı onları yakalayıverdi. Şüphesiz ki, dehşetli bir azap günüydü o gün!

190. Hiç şüphesiz bunda kesin bir ibret vardır; ama onların çoğu yine inanmazlar.

191. Fakat senin Rabbin, gücü sonsuz, merhameti sınırsızdır; kuşkun olmasın.

192. Hiç şüphesiz **O** *(Kur'an)* Âlemlerin Rabbinden indirilmedir.

193. Muhakkak ki **O**'nu **Emin Ruh** *(Cibril)* indirmiştir.

194. Onu senin kalbine **O** indirdi; uyarıcılardan olman için.

195. Hem de açık ve anlaşılır bir **Arapça** ile!

196. Hiç şüphesiz evvelki kitaplarda **O***(nun bahsi)* vardı.

197. **İsrâil Oğulları Bilginleri**'nin bunu bilmeleri, onlar için bir belge değil midir?

198. Eğer biz **O**'nu *(Arapça bilmeyen)* bir yabancıya indirseydik,

199. Ve **O**'nu *(mûcizevi bir şekilde, hem de hiç hatasız)* onlara okusaydı, yine de onlar *(inat ve kibirlerinden)* **O**'na inanmazlardı.

200. Bu sebepten biz onu *(yani kibir ve inançsızlığı)*, günahkârların kalplerine böyle yerleştirdik.

201. Bu yüzden onlar, can yakan acı azabı görmeden ona *(Kur'an'a)* iman etmezler.

202. O azap, ansızın ve farkında olmadıkları bir sırada gelecek onlara!

203. Ve o vakit şöyle diyecekler: **"Bekletilsek** *(de iman etmemize fırsat verilse)* **olmaz mı?!"**

204. Oysa ki azabımızın bir an önce gelmesini isterlerdi onlar!

205. Düşün ki, onları yıllarca nimetler içre yaşatsak,

206. Sonra onlara tehlikesini bildirdiğimiz azap gelse,

207. Onca tattıkları nimetlerin hiçbir faydası olmaz onlara.

208. Biz hiçbir kenti, uyarıcılar göndermeden helâk etmedik.

209. Bu da, başkalarına ibret olsun diyedir! Biz asla zulmedenlerden değiliz!

210. O'nu *(Kur'an'ı)* şeytanlar indirmedi.

211. Çünkü bu onlara yaraşan bir iş değildir. Zaten bunu yapamazlar da!

212. Çünkü onlar, o *(vahyedilirken)* onu işitmekten uzaklaştırılırlar.

213. Allah'ın yanı sıra bir başka ilâha yakarma; yoksa azaba düşenlerden olursun.

214. En yakın akrabalarını uyar*(makla işe başla)*.

215. Ve iman ederek sana uyanlara şefkat kanatlarını aç.

216. İnsanlar sana *(inanmamakta direnip)* itaat etmezlerse: **"Ben sizin bu yaptıklarınızdan uzağım."** de.

217. Ve ancak, gücü sonsuz, rahmeti sınırsız olana dayanıp güven.

218. O seni görür, ayaktayken / namazda kıyamdayken;

219. Secde edenler arasında yatıp kalkarken.

220. O işitir, O bilir her şeyi.

221. Şeytanların kime indiklerini size haber vereyim mi?

222. Yalancı ve de kaypak her düzenbaz günahkâra iner onlar.

سورة الشعراء — الجزء التاسع عشر

مَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَٓا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا
مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظَالِمٖينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطٖينُ
﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغٖي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطٖيعُونَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ
﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبٖينَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ
عَشٖيرَتَكَ الْاَقْرَبٖينَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنٖينَ
﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنّٖي بَرٖٓيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى
الْعَزٖيزِ الرَّحٖيمِ ﴿٢١٧﴾ اَلَّذٖي يَرٰيكَ حٖينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدٖينَ
﴿٢١٩﴾ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطٖينُ
﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثٖيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ
كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَالشُّعَرَٓاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُنَ ﴿٢٢٤﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فٖي
كُلِّ وَادٍ يَهٖيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَاَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ اِلَّا
الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثٖيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذٖينَ ظَلَمُٓوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَتِسْعُونَ اٰيَةً

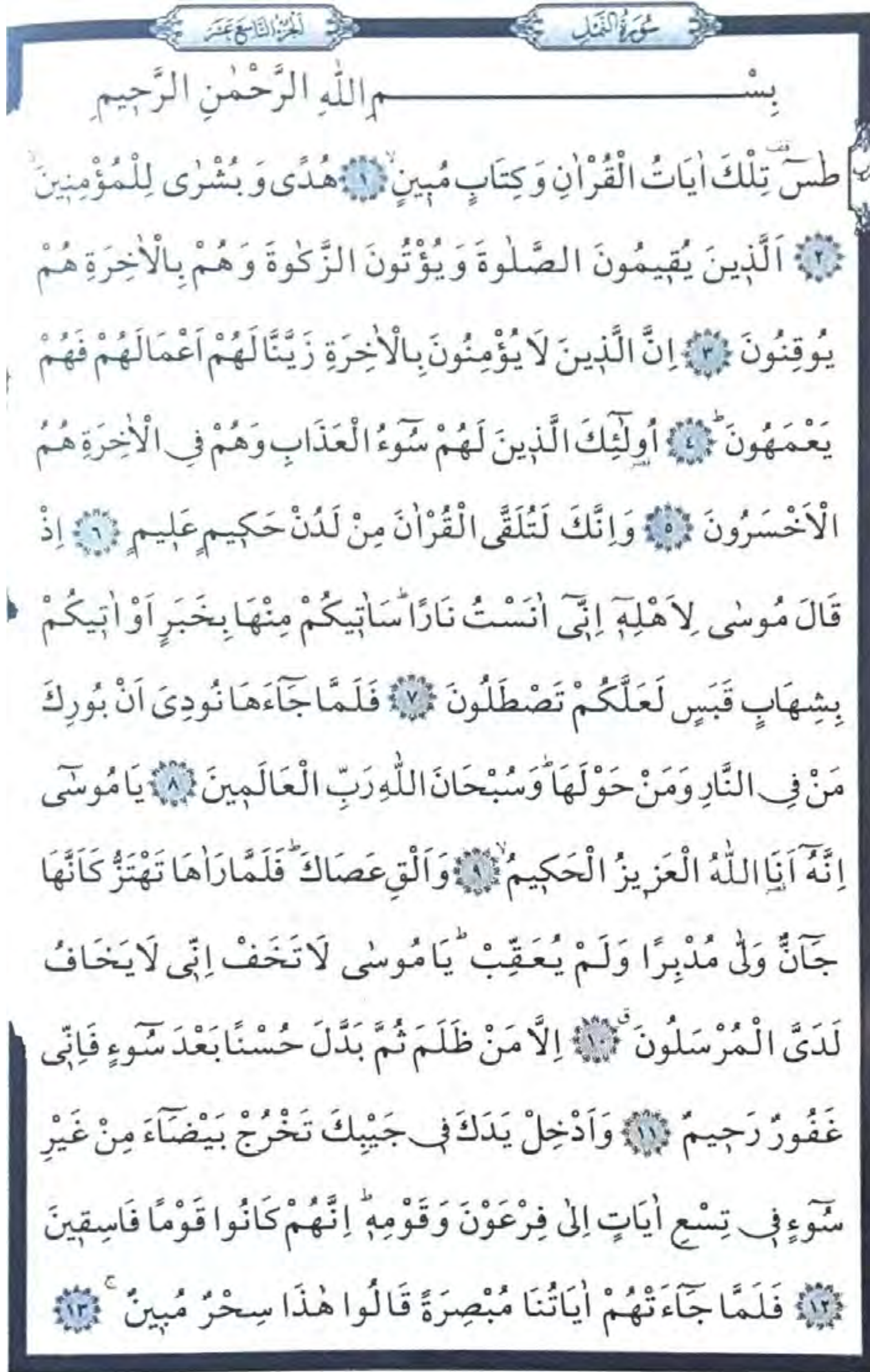
223. Kulak hırsızlığı yaparlar *(gökten haber çalmaya uğraşırlar)*; ama çokça yalan söylerler.

224. Ancak şaşırmış / sapıtmış olanlar uyarlar, *(sağduyusunu yitirmiş olan)* şâirlere.

225. Görmez misin ki onlar, her vâdide şaşkın şaşkın dolaşırlar!

226. Yapmadıkları şeyleri yapmış gibi söylerler!

227. Ancak iman edip doğru ve yararlı iş *(salih amel)* yapanlar, Allah'ı sık ananlar ve zulme uğradıklarında haklarını savunup alanlar bunların dışındadırlar. Zulmedenler, nasıl bir devrilişle devrileceklerini pek yakında görüp bilecekler.

سُورَةُ النَّمْلِ — الجزء التاسع عشر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طسٓ تِلْكَ اٰيَاتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍۙ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَۙ
﴿٢﴾ اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَۜ ﴿٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُٓوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ
الْاَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ اِذْ
قَالَ مُوسٰى لِاَهْلِهِٓ اِنّ۪يٓ اٰنَسْتُ نَارًاۜ سَاٰتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيكُمْ
بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهَا نُودِيَ اَنْ بُورِكَ
مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَاۜ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَا مُوسٰٓى
اِنَّهُٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُۙ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا
جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰى لَا تَخَفْ اِنّ۪ي لَا يَخَافُ
لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَۗ ﴿١٠﴾ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُٓوءٍ فَاِنّ۪ي
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ مِنْ غَيْرِ
سُٓوءٍ فِي تِسْعِ اٰيَاتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌۚ ﴿١٣﴾

27. NEML SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 93 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Ta, Sîn** ***(ve benzeri harflerden kendi dilinizden Arapça bir Kitap bu).*** İşte bunlar, **Kur'an**'ın ve her şeyi apaçık eden **Kitab**'ın âyetleridir.

2. Mü'minler için doğru yolu gösteren bir **kılavuz** ve bir **müjde**'dir.

3. Onlar ki, **namazı** hiç aksatmadan hakkıyla kılarlar, ***(mâlî yükümlülükleri olan)*** **zekâtı** verirler ve âhirete hiç kuşku duymadan görürcesine iman ederler.

4. Âhirete inanmayanların işlerini ***(kendi tercihleri sebebiyle)*** kendilerine hoş gösterdik de bu yüzden başları döndü / şaşkınlık içindedirler.

5. Onlar azabın en kötüsünü hak ettiler ve âhirette de her şeylerini kaybedeceklerdir.

6. **Kur'an**'ı sen, hiç şüphe yok ki, **hikmeti sonsuz ve ilmi sınırsız olan**'dan alıyorsun.

7. Hani Mûsa âilesine, ***(yollarını kaybettikleri soğuk bir gece yolculuğunda)*** demişti ki: **"Ben uzakta bir ateş gördüm; gidip size oradan** ***(yolumuzu bulmak üzere)*** **bir haber getireyim yahut ondan bir parça ateş alıp geleyim de onunla ısınasınız."**

8. **Mûsa** o ateşe yaklaştığında kendisine şöyle seslenildi: **"Kutludur o ateşte bulunanlar ve onun çevresindekiler! Âlemlerin Rabbi olan Allah, her türlü eksikliklerden uzaktır."**

9. **"Ey Mûsa! Ben'im kudreti sonsuz olan ve her şeyi yerli yerince yapan Allah, benim!"**

10. **"Ve ey Mûsa, asanı bırak!"** Mûsa ***(asasını bıraktığında)*** onun çevik bir yılan gibi kıvrılıp sıçradığını görünce dönerek kaçtı; hem de arkasına bakmadan! Allah buyurdu ki: **"Korkma ey Mûsa! Çünkü benim katımda / benim yasamda peygamberlere korku yoktur / onlar korkmazlar!"**

11. **"Ancak zulmedenler korkarlar! Fakat onlardan da her kim işlediği kötülükten sonra onu yok eden bir iyilik yaparsa, şüphesiz ki ben onları da bağışlarım ve merhamet ederim."**

12. **"Ve ey Mûsa, elini koynuna sok! O, kusursuz bembeyaz bir şekilde çıkacak! İşte biz seni, bu dokuz mûcizeyle birlikte Firavun ve kavmine göndereceğiz. Çünkü onlar, dinden / buyruklardan çıkan** ***(fâsık)*** **bir kavim oldular!"**

13. Apaydın bir şekilde ***(gerçeği)*** gösteren mûcizelerimiz kendilerine geldiğinde onlar: **"Bu açık bir büyüdür!"** dediler.

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾
وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا
أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ
أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ
أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

14. Ve kendi içlerinde / vicdanlarında onların gerçekliğini kesin bildikleri halde, zulûm ve kibirlerinden dolayı mûcizelerimizi inkâr ettiler. Ama bak *(yeryüzünde)* hak düzeni bozanların sonu ne oldu?!

15. Andolsun ki biz **Dâvud** ile **Süleyman**'a, *(din ve dünya konusunda geniş)* bir **ilim** verdik de, o ikisi şöyle dediler: **"Bizi mü'min kullarından birçoğuna üstün kılan Allah'a hamdolsun!"**

16. **Süleyman**, *(peygamberlik ve yönetimde babası)* **Davûd**'a vâris oldu ve şöyle dedi: **"Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi ve** *(yönetim hakkında gerekli olan)* **her şey bize verildi. Hiç şüphesiz ki bu, Allah'ın bize verdiği apaçık bir üstünlüktür."**

17. **Süleyman**'ın önünde cinler, insanlar ve kuşlardan oluşan *(muhteşem)* ordusu saf tutup toplandılar; resm-i geçit yapıp ilerlemeye başladılar.

18. Nihayet karınca vâdisine vardıklarında, bir dişi / kraliçe karınca dedi ki: **"Ey karıncalar! Yuvalarınıza çekilin ki, Süleyman ve ordusu, farkında olmadan sizi çiğnemesinler!"**

19. Kraliçe karıncanın bu sözüne *(ve yüksek anlayışına)* **Süleyman** tebessüm ederek güldü ve şöyle dedi: **"Ey Rabbim! Bana ve anne-babama verdiğin nimetler için şükretmeyi ve seni hoşnut edeceğim iyi işler** *(sâlih ameller)* **yapmayı bana nasip et ve beni rahmetinle iyi** *(sâlih)* **kullarının arasına kat."**

20. **Süleyman** kuşları teftiş etti ve *(aralarında)* **hüdhüd**'ü göremeyince dedi ki: **"Ben neden Hüdhüd'ü göremiyorum; yoksa o** *(benden izinsiz)* **ayrılıp gitti mi?"**

21. **"Bana geçerli bir mazeret getirmezse eğer, ona çok şiddetli bir ceza vereceğim yahut onun boğazını keseceğim."**

22. Çok geçmeden hüdhüd çıkıp geldi ve şöyle dedi: *"(Ey Süleyman)* **Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim ve sana Sabâ ülkesinden çok önemli, şüphe götürmez bir haber getirdim."**

سُورَةُ النَّمْلِ — الْجُزْءُ التَّاسِعَ عَشَرَ

اِنّ۪ي وَجَدْتُ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُو۫تِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ
عَظ۪يمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّب۪يلِ فَهُمْ لَا
يَهْتَدُونَۙ ﴿٢٤﴾ اَلَّا يَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذ۪ي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ
مِنَ الْكَاذِب۪ينَ ﴿٢٧﴾ اِذْهَبْ بِكِتَاب۪ي هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُ۬ا اِنّ۪ٓي اُلْقِيَ
اِلَيَّ كِتَابٌ كَر۪يمٌ ﴿٢٩﴾ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّح۪يمِۙ ﴿٣٠﴾ اَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُون۪ي مُسْلِم۪ينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَٓا اَيُّهَا
الْمَلَؤُ۬ا اَفْتُون۪ي ف۪ٓي اَمْر۪يۚ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُونِ
﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ اُو۬لُوا قُوَّةٍ وَاُو۬لُوا بَأْسٍ شَد۪يدٍ وَالْاَمْرُ اِلَيْكِ
فَانْظُر۪ي مَاذَا تَأْمُر۪ينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوكَ اِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
اَفْسَدُوهَا وَجَعَلُٓوا اَعِزَّةَ اَهْلِهَٓا اَذِلَّةًۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
وَاِنّ۪ي مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

23. **"Gördüm ki, kendisine her türlü imkânlar verilen ve de muhteşem tahtı olan bir kadın, insanlara hükümdarlık yapıyor."**

24. **"Yine gördüm ki, hem kendisi hem kavmi, Allah'ı bırakmışlar da güneşe tapıyorlar! Şeytan, yaptıkları işleri kendilerine güzel göstererek onları yoldan çıkarmış ve onlar doğru yoldan uzaklaşmışlar!"**

25. **"Göklerin ve yerin bütün gizliliklerini ortaya çıkaran, gizlediğiniz ve açıkladığınız her şeyi bilen Allah'a, onların secde etmemeleri ne şaşılacak bir şeydir!"**

26. **"O Allah ki, kendisinden başka ibadete lâyık hiçbir ilâh yoktur ve muhteşem arşın sahibidir!"**

27. **Süleyman** dedi ki: **"Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın bakacağız."**

28. **"Al şu mektubumu da götür onlara; sonra çekil bir kenara ve ne yapacaklarına bak."**

29. "*(Belkıs mektubu okuyunca)* Dedi ki: **"Ey ilerigelenler / devletliler! Bana çok değerli bir mektup getirildi."**

30. **"O, Süleyman'dan geliyor ve besmeleyle / Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlıyor!"**

31. "Diyor ki: **Bana karşı gelmeye kalkmayın ve** *(Allah'a)* **teslim olup** *(müslüman olarak)* **bana gelin!"**

32. **"Ey ileri gelenler / devletliler! Karşılaştığım bu iş hakkında bana görüş bildirin. Siz olmadan ben bir işi kesinleştirmem."**

33. Onlar dediler ki: **"Bizler çok güçlü ve çok savaşçı kimseleriz** *(Süleyman'la da savaşırız)*; **fakat ferman senindir. Bak, ne dilersen onu buyur."**

34. Kraliçe *(Belkıs)* dedi ki: **"Krallar bir ülkeye girdiklerinde oranın altını üstüne getirirler ve ulularını aşağılarlar. Evet onlar** *(hep)* **böyle yaparlar."**

35. **"Şimdi ben onlara** *(çok değerli)* **bir armağan göndereyim de bakayım, elçiler***(im)* **ne şekilde dönecekler?** *(eğer dünyalığa meylederlerse onlarla savaşırım)***!"**

سُورَةُ النَّمْلِ الْجُزْءُ التَّاسِعَ عَشَرَ

فَلَمَّا جَٓاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَٓا اٰتٰينِيَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِمَّٓا
اٰتٰيكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَٓا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَاِنّ۪ي
عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذ۪ي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا اٰتِيكَ
بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ
فَضْلِ رَبّ۪ي لِيَبْلُوَن۪يٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِه۪
وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبّ۪ي غَنِيٌّ كَر۪يمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ
اَتَهْتَد۪يٓ اَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذ۪ينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَٓاءَتْ ق۪يلَ
اَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَ وَاُو۫ت۪ينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِم۪ينَ
﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ
كَافِر۪ينَ ﴿٤٣﴾ ق۪يلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَار۪يرَ قَالَتْ رَبِّ
اِنّ۪ي ظَلَمْتُ نَفْس۪ي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٤٤﴾

36. Kraliçenin elçisi *(göz alıcı hediyelerle)* **Süleyman**'a geldiğinde Süleyman dedi ki: **"Hediye vererek mi gönlümü alacaksınız? Allah'ın bana verdiği, size verdiklerinden daha hayırlıdır; hediyelere ancak sizler kanar sevinirsiniz."**

37. **"Hediyeleri onlara derhal geri götür! Karşı koyamayacakları bir orduyla üzerlerine geliyoruz; onları hor ve alçalmış bir halde yurtlarından çıkaracağız."**

38. Süleyman çevresindekilere de şöyle dedi: **"Ey ileri gelenler! Onlar** *(Allah'a)* **teslim olup** *(müslüman olarak)* **bana gelmeden önce, sizden kim O'nun tahtını bana getirir?!"**

39. Cinlerin içinden en çetin olanı dedi ki: **"Sen daha yerinden kalkmadan onu sana ben getiririm. Doğrusu ben onu sana güven içinde getirecek güçteyim."**

40. *(o sırada)* **Kitap**'tan bir bilgisi olan kimse dedi ki: **"Sen gözünü açıp kapayıncaya kadar onu ben sana getiririm."** Derken Süleyman, tahtın, yanıbaşında durmakta olduğunu görünce dedi ki: **"Bu, şükür mü edeceğimi, yoksa nankörlük edip küfür mü edeceğimi sınamak üzere Rabbimin bir lûtfudur! Şüphesiz kim şükrederse kendisi için şükreder, kim de nankörlük edip küfrederse bilmeli ki, Rabbimin hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve O çok iyilik edendir."**

41. Ve **Süleyman** dedi ki: **"Tahtını O'nun tanıyamayacağı bir şekle sokup değiştirin; bakalım tanıyabilecek mi, yoksa tanıyamayacak mı?!"**

42. Geldiği zaman **O'na**: **"Senin tahtın da böyle miydi?"** diye sorulduğunda, *(yapılan bütün değişikliklere rağmen)* **O: "Sanki bu odur" deyiverdi.** *(Ve Süleyman dedi ki)*: **"Biz O'ndan önce bilgiye / vahye ulaşmış ve Allah'a tam olarak teslim olan** *(müslüman)***lardan olmuştuk."**

43. **"Ama** *(bu kadar zeki olmasına rağmen)*, **Allah'ı bırakarak tapındığı şeyler O'nu, doğru yoldan uzaklaştırmış. Şüphesiz ki O kâfirler topluluğundandır."**

44. **O**'na *(Süleyman'ın yaptırdığı, kristal cam saray gösterilerek)* **"Şu saraya gir!"** denildi. **O**, sarayı görünce, onu derin bir su zannederek, eteklerini topladı; Süleyman: **"Camdan inşâ edilmiş bir saraydır bu!"** deyince, *(Belkıs)* dedi ki: **"Ey Rabbim!** *(senden başkasına kulluk etmekle)* **Ben gerçekten kendime zulmetmişim! Artık Süleyman'la birlikte ben de âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim** *(olan bir müslüman)* **oldum!"**

سُورَةُ النَّمْلِ — الْجُزْءُ التَّاسِعَ عَشَرَ

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَٓا اِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
فَاِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ
تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَۜ
قَالَ طَٓائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ
فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ
﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَاَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهِ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا
مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْۙ اَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ
﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُواۜ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَاَنْجَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ٓ اَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَٓاءِۜ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

45. Andolsun ki biz **Semûd**'a kardeşleri / hemşehrileri **Sâlih**'i: **"Allah'a kulluk edin!"** diye gönderdik ama onlar, *(kimi iman, kimi inkâr etmek sûretiyle)* iki fırkaya ayrılarak birbirleriyle anlaşmazlığa düştüler.

46. Sâlih onlara dedi ki: **"Ey benim kavmim! Niçin iyilikten önce kötülüğe can atarsınız?! Allah'tan bağışlanma dilesenize! Ola ki rahmete erersiniz."**

47. Onlar dediler ki: **"Biz sende ve yanındakilerde uğursuzluk görüyoruz** *(ve başımıza gelen musibetleri sizden biliyoruz.)"* Dedi ki: **"Başınıza** *(hayır ve şer)* **her gelen,** *(kendi işledikleriniz sebebiyle)* **Allah katındandır. Aslında siz,** *(şeytan tarafından)* **saptırılan bir topluluksunuz."**

48. Şehirde, işleri güçleri yeryüzünde bozgunculuk yapmak / hak düzeni bozmak olan ve bir türlü ıslahtan yana olmayan *(azgın ve zorba)* **dokuz adam** vardı.

49. Bunlar kendi aralarında *(gizlice)*: **"Geceleyin ansızın Sâlih'e ve onun ev halkına baskın yapmak, sonra da akrabalarına: *'yemin ederiz ki biz onların öldürüldüklerini bilmiyoruz; inanın biz doğru söylüyoruz!'* demek üzere Allah'a ant içelim!"** diye aralarında sözleştiler.

50. Onlar böylece tuzak kurdular; fakat biz de haberleri olmadan onlara tuzak kurduk / tuzaklarını başlarına geçirdik *(onları helâk ettik).*

51. Şimdi bir bak tuzaklarının sonuna; ne oldu: Hem onları hem de toplumlarını tümden yokettik.

52. İşte onların, işledikleri zulümleri sebebiyle ıpıssız kalan yurtları! Anlayan bir toplum için bunda kesin bir ibret / işaret vardır.

53. İman edip de kötülüklerden sakınanları ise *(aralarından)* kurtardık.

54. **Lût**'u da kavmine göndermiştik. Hani **O** kavmine demişti ki: **"Bu ahlâksızlığı bile bile ve de birbirinizin gözleri önünde mi işliyorsunuz?!"**

55. **"Kadınları bırakarak şehvetinizi erkeklerle mi gideriyorsunuz?! Siz ne câhil / ne ahlâk tanımaz bir topluluksunuz?!"**

الجزء العشرون — سورة النمل

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُٓوا اَخْرِجُٓوا اٰلَ لُوطٍ
مِنْ قَرْيَتِكُمْۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُٓ
اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِر۪ينَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مَطَرًاۚ فَسَٓاءَ مَطَرُ الْمُنْذَر۪ينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ
عَلٰى عِبَادِهِ الَّذ۪ينَ اصْطَفٰىۜ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُونَۜ
﴿٥٩﴾ اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
السَّمَٓاءِ مَٓاءًۚ فَاَنْبَتْنَا بِه۪ حَدَٓائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍۚ مَا كَانَ لَكُمْ
اَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَاۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَۜ
﴿٦٠﴾ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَٓا اَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًاۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ
اللّٰهِۜ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَۜ ﴿٦١﴾ اَمَّنْ يُج۪يبُ الْمُضْطَرَّ
اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّٓوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَٓاءَ الْاَرْضِۜ
ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ قَل۪يلًا مَا تَذَكَّرُونَۜ ﴿٦٢﴾ اَمَّنْ يَهْد۪يكُمْ ف۪ي
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِه۪ۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَۜ ﴿٦٣﴾

56. Buna kavminin cevabı ancak şunu söylemek oldu: **"Lût'un âilesini şehrinizden çıkarın; çünkü onlar temizlik taslayan kimselerdir!"**

57. Bunun üzerine biz **O**'nu ve geride kalıp helâk olacaklardan takdir ettiğimiz karısı dışında **Lût** âilesini kurtardık.

58. Tepelerine *(lâvlardan / kızgın çakıllardan)* sağanak yağdırdık; ne kötüydü uyarılanların başına yağdırılan sağanak!

59. De ki: **"Övgüler / hamdler olsun Allah'a; selamlar / esenlikler olsun seçtiği kullarına!"** Allah mı daha hayırlıdır, yoksa onların *(Allah'a)* denk tuttukları mı?!

60. Gökleri ve yeri yaratıp size gökten su indiren, onunla, ağaçlarını yetiştiremeyeceğiniz göz kamaştıran güzelliklere sahip bahçeler çıkaran **Allah** mı *(daha hayırlı, yoksa ortak koştukları ilahlar mı)*? Allah'tan başka / Allah'ın yanı sıra başka bir ilâh mı var? Hayır onlar, *(Allah'a putlarını)* denk tutan *(sapkın)* bir topluluktur!

61. Yeryüzünü *(yaşamaya elverişli bir)* eğleşme yeri kılan, yerin derinliklerinden pınarlar / ırmaklar akıtan, yeryüzünü yüksek dağlarla baskılayıp perçinleyen ve *(biri tatlı diğeri tuzlu)* iki denizi aralarından bir engelle ayıran Allah mı *(daha hayırlı, yoksa O'na denk tuttukları ortaklar mı)*? Allah'tan başka / Allah'ın yanı sıra bir başka ilâh mı var? Fakat onların çoğu *(ne yaptıklarını)* bilmezler!

62. Bunalan kimsenin çağırdığı zaman yardımına koşan, sıkıntısını gideren ve sizleri art arda yeryüzüne getirerek *(oranın ıslahı ve imarıyla)* görevlendiren Allah mı *(daha hayırlı, yoksa koştukları ortaklar mı)*? Allah'tan başka / Allah'ın yanı sıra başka bir ilâh mı var? Ne kıt düşünüyorsunuz!

63. Hem karanın hem denizin karanlıklarında size, *(göklerde ve yerde bulunan işâretlerle)* yol gösteren, rahmetinin önü sıra bir müjde olarak rüzgârları gönderen *(ve bulutları sürükleyip yağmur yağdıran)* Allah mı *(daha hayırlı, yoksa koştukları ortaklar mı)*? Allah'tan başka / Allah'ın yanı sıra bir başka ilâh mı var? Allah onların yakıştırmalarından uzaktır!

سُورَةُ النَّمْلِ — الْجُزْءُ الْعِشْرُونَ

اَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ
وَالْاَرْضِۜ ءَاِلٰهٌ مَعَ اللّٰهِۜ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٦٤﴾
قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُۜ وَمَا
يَشْعُرُونَ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ
هُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا
ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا وَاٰبَٓاؤُ۬نَٓا اَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا
نَحْنُ وَاٰبَٓاؤُ۬نَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاط۪يرُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ
س۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٦٩﴾
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ ف۪ي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسٰٓى
اَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذ۪ي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاِنَّ
رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَٓائِبَةٍ
فِي السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا ف۪ي كِتَابٍ مُب۪ينٍ ﴿٧٥﴾ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ
يَقُصُّ عَلٰى بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪لَ اَكْثَرَ الَّذ۪ي هُمْ ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

64. Yaratmayı ilk kez başlatan / gerçekleştiren, sonra onu tekrarlayacak olan, gökten ve yerden size rızık veren Allah mı *(daha hayırlı, yoksa onların Allah'a denk tuttukları ilahlar mı)*? Allah'tan başka / Allah'ın yanı sıra bir başka ilâh mı var? De ki onlara: **"Eğer iddianızda doğruysanız getirin delilinizi."**

65. De ki: **"Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse, görünmeyeni** *(gaybı)* **bilmez."** Şu halde onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

66. Hayır! Onların âhiret hakkındaki bilgileri derleme toplamadır! Hayır onlar âhiret hakkında şüphe içindedirler! Dahası onlar âhiret konusunda tam anlamıyla kördürler.

67. Haktanımaz kâfirler diyorlar ki: **"Toprak olup gittikten sonra biz ve atalarımız, diriltilip** *(mezarlarımızdan)* **çıkarılacağız öyle mi?!"**

68. **"Biz ve atalarımız daha önce de bu şekilde tehdit edilmiştik; fakat bu, evvelkilerin masallarından başka bir şey değildir."**

69. De ki: **"Yeryüzünde gezin de görün; günâhkâr kâfirlerin sonları ne oldu!"**

70. Onlar*(ın yaptıkları şeyler)* yüzünden tasalanma ve kuracakları tuzaklardan sıkıntıya, strese düşme.

71. Onlar diyorlar ki: "*(ey mü'minler)* **Eğer doğru söylüyorsanız, ne zamandır vaat edilen bu azap?!"**

72. De ki onlara: **"Belki de, bir an önce gelmesini istediğiniz azabın bir kısmı** *(Bedir ve benzeri felâketlerle)* **peşinize takıldı bile** *(arkasını da bekleyin)*!

73. Senin Rabbin insanlara *(işledikleri kötülüklere rağmen)* çok lûtufkârdır; fakat onların çoğu, nimetlere karşılık üzerlerine düşeni yapmıyor *(şükretmiyor)*!

74. Senin Rabbin, onların içlerinde gizlediklerini de, açıktan yaptıklarını da bilmektedir *(ve cezalarını verecektir)*.

75. Göklerde ve yerde görünmez *(gayb)* ne varsa, hepsi her şeyi **açık seçik bildiren kitap**'tadır.

76. Şüphesiz bu **Kur'an, İsrâil Oğulları**'na, aralarında ihtilâf ettikleri şeylerin pek çoğunu *(doğru olarak)* anlatmaktadır.

77. Hiç kuşkusuz **O / Kur'an**, inananlar *(ve de iman edecek olanlar)* için doğru yolu gösteren bir kılavuz ve bir rahmettir.

78. Şüphesiz ki senin Rabbin, onlar hakkında hükmünü verecek *(kıyamet günü de onları hesaba çekecek)*tir. **O**, gücüne karşı çıkılmayan *(zalimlerden intikamını alan)* ve ilmi her şeyi kuşatandır.

79. O halde sen Allah'a dayanıp güven; çünkü apaçık gerçek üzere olan *(onlar değil)* ancak sensin!

80. Bilesin ki sen ölülere söz işittiremezsin! Arkalarına hiç bakmaksızın kaçıp giden sağırlara çağrını ulaştıramazsın!

81. Ve sen körleri sapkınlıktan kurtarıp doğru yola iletemezsin. Sen ancak âyetlerimize teslim olup iman edenlere duyurabilirsin.

82. Biz, haklarındaki azap sözü gerçekleşmek *(ve kıyamet kopmak)* üzereyken, onlara: **"İnsanların, âyetlerimize inanmadıklarını"** söyleyecek olan, **bir canlı yaratığı** *(Dâbbet'ül-Arz'ı)* yerden çıkaracağız.

83. Ve o gün *(hesap günü)*, her ümmetten, âyetlerimizi yalanlayanları bölük bölük toplayacağız. Sonra onlar yürütülecekler.

84. Nihayet *(Allah'ın önüne / huzuruna)* geldiklerinde *(Allah)* onlara diyecek ki: **"Siz benim âyetlerimi, anlayıp dinlemeden / düşünüp taşınmadan nasıl hemen yalanladınız?! Ya değilse ne yaptınız?!"**

سُورَةُ النَّمْلِ — الْجُزْءُ الْعِشْرُونَ

وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِن۪ينَ ﴿٧٧﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْض۪ي بَيْنَهُمْ
بِحُكْمِه۪ۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْعَل۪يمُۚ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِۜ اِنَّكَ عَلَى
الْحَقِّ الْمُب۪ينِ ﴿٧٩﴾ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ
الدُّعَٓاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِر۪ينَ ﴿٨٠﴾ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ
ضَلَالَتِهِمْۜ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾
وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَٓابَّةً مِنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْۙ
اَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِاٰيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ
اُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫
قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيَات۪ي وَلَمْ تُح۪يطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ اَلَمْ
يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوا ف۪يهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًاۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ
لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُۜ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دَاخِر۪ينَ
﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِۜ
صُنْعَ اللّٰهِ الَّذ۪ٓي اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍۜ اِنَّهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

85. Artık, işledikleri zulûm sebebiyle onlar hakkındaki söz yerini bulur; artık hiçbir şey konuşmazlar.

86. Oysa onlar düşünmediler mi ki, dinlensinler diye geceyi, görüp iş yapsınlar diye gündüzü yarattık! Şüphesiz ki bunda iman edecek bir toplum için kesinlikle ibretler / işaretler vardı.

87. Sûra *(ilk)* üflendiğinde, göklerde ve yerde **Allah**'ın dilediği dışında herkes korkuyla düşüp ölür ve *(ikinci surla da)* herkes boyun bükerek **O**'na gelir.

88. Sen dağları yerlerinde çakılı durur zannedersin; oysa ki onlar, bulutların yürüdüğü gibi yürürler. Her şeyi yerli yerince / sapasağlam yapan Allah'ın san'atıdır bu! Şüphesiz ki **O**, yapmakta olduğunuz herşeyden haberdardır.

مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ اٰمِنُونَ
﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِۜ هَلْ
تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَٓا اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ
هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذ۪ي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍۘ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ
مِنَ الْمُسْلِم۪ينَۙ ﴿٩١﴾ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَد۪ي
لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَٓا اَنَا۬ مِنَ الْمُنْذِر۪ينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ سَيُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ فَتَعْرِفُونَهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

طٰسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ﴿٢﴾ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَاِ مُوسٰى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ
وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعاً يَسْتَضْعِفُ طَٓائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَٓاءَهُمْ وَيَسْتَحْي۪
نِسَٓاءَهُمْۜ اِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٤﴾ وَنُر۪يدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذ۪ينَ
اسْتُضْعِفُوا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِث۪ينَ ﴿٥﴾

89. Kim bir iyilikle gelirse, kendisine ondan daha hayırlısı verilir ve o gün onlar her türlü korkudan güvendedirler.

90. Kim de bir kötülükle gelirse, onlar da yüzüstü ateşe kapaklanırlar ve *(kendilerine şöyle denilir)*: **"Ancak yapmakta olduklarınızın karşılığını görüyorsunuz, değil mi?!"**

91. *(de ki)*: **"Ben ancak bu beldenin sahibi olan Allah'a kulluk etmekle emrolundum. O orayı dokunulmaz / kutsal kılmıştır ve her şey O'nundur! Bana, Allah'a teslim olan** *(müslüman)***lardan olmam emredildi!"**

92. **"Bana Kur'an okumam** *(ve onu tebliğ etmem)* **emredildi. Artık kim doğru yolu tutarsa kendinedir; kim de saparsa ona de ki: Ben ancak uyaranlardan bir uyarıcıyım."**

93. De ki: **"Her türlü övgü / üstünlük Allah'ındır! O ki, Âyetlerini / belgelerini size göstermeye devam edecek, sizler de o belgeleri tanıyıp anlayacaksınız** *(sonunda inananlar kurtulacak, inanmayanlarsa felâkete uğrayacak)*. **Ve Rabbin asla yaptıklarınızdan habersiz değildir."**

28. KASAS SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
88 Ayettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Tâ, Sîn, Mîm** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*!

2. İşte bunlar, açık ve anlaşılır **Kitab**'ın âyetleridir!

3. İnanan / inanacak olan bir toplum için, sana **Mûsa** ve **Firavun**'un haberlerinden bir kısmını doğru olarak okuyup aktaracağız:

4. **Firavun** ülkede tam bir baskı kurmuş ve ülke halkını sınıflara ayırmıştı. İçlerinden bir kesimini *(İsrail Oğullarını)*, iyice güçsüz bırakmak üzere, erkeklerini boğazlayıp yokediyor ve kızlarını ise sağ bırakıyordu. Gerçekten **O**, her şeyi bozup alt üst eden kimselerdendi.

5. Biz ise ülkede ezilenlere *(İsrâil Oğulları'na)* yardım etmek, onları önderler ve ülkenin vârisleri kılmak istiyorduk.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَاَوْحَيْنَا اِلٰى
اُمِّ مُوسٰى اَنْ اَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ
وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي اِنَّا رَادُّوهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْتَقَطَهُ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحَزَنًا اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسٰى اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوسٰى فَارِغًا اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ
لَوْلَا اَنْ رَبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾
وَقَالَتْ لِاُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا
حزب ٢ يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى اَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ
نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ اِلٰى اُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

6. Ülkede onlara iktidarı vermek, **Firavun**'a, **Hâman**'a ve ordularına ise, onlardan korktuklarını başlarına getirmek / kendilerine göstermek istiyorduk.

7. Mûsa'nın annesine şöyle vahyettik: **"Mûsa'yı emzir ve başına bir zarar gelmesinden korktuğunda O'nu** *(bir sandukaya koyarak)* **nehire bırak; sonra artık ne kork ne tasalan. Çünkü biz O'nu sana tekrar kavuşturacak ve peygamberlerden yapacağız."**

8. Derken **Firavun** âilesi, kendilerine hem düşman kesilecek, hem de tasa getirecek olan **Mûsa**'yı *(nehirde)* bulup aldı. Böylece **Firavun**, **Hâman** ve orduları yanıldılar / önemli bir yanlış karara imza attılar.

9. **Firavun**'a karısı dedi ki: **"Bu çocuk hem bana, hem de sana sevinç kaynağı olabilir. Onu öldürmeyin! Olur ki bize faydası dokunur yahut onu evlât ediniriz."** Onlar *(gelecekte olup bitecek olan şeylerden)* habersizdiler.

10. **Mûsa**'nın annesinin yüreği âdetâ durmuş, *(Mûsa'dan başka)* her şeyden geçmişti! Eğer biz onun yüreğini inananlardan olması için güçlendirmeseydik, az kalsın *(üzüntüsünden çözülecek)* kalbindekileri ortaya dökecekti.

11. Annesi **Mûsa**'nın kız kardeşine dedi ki: **"Ardınca git ve O'nu izle!"** Kız kardeşi **Mûsa**'yı uzaktan, hiç kimse farkına varmadan gözetledi.

12. Ve biz daha önceden **O**'na, süt emziren kadınları *(emmesini)* yasaklamıştık *(ve O kimsenin memesini almamıştı)*. Bunun üzerine kız kardeşi *(onlara)*: **"Buna sizin için en iyi bakacak bir ev halkını göstereyim mi?!"** dedi *(ve onları Mûsa'nın annesinin evine alıp götürdü)*.

13. Böylece biz **O**'nu, annesinin gözü aydın olsun da kaygılanmasın ve Allah'ın va'dinin gerçek olduğunu bilsin diye annesine tekrar kavuşturduk! Fakat insanların pek çoğu *(yani müşrikler, Allah'ın vadinin mutlaka gerçekleşeceğini)* bilmezler.

سُورَةُ الْقَصَصِ — الْجُزْءُ الْعِشْرُونَ

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنَاهُ حُكْماً وَعِلْماًۜ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى
الْمُحْسِنٖينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدٖينَةَ عَلٰى حٖينِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ
فٖيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هٰذَا مِنْ شٖيعَتِهٖ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖۚ فَاسْتَغَاثَهُ
الَّذٖى مِنْ شٖيعَتِهٖ عَلَى الَّذٖى مِنْ عَدُوِّهٖۙ فَوَكَزَهُ مُوسٰى فَقَضٰى
عَلَيْهِ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبٖينٌ ﴿١٥﴾
قَالَ رَبِّ اِنّٖى ظَلَمْتُ نَفْسٖى فَاغْفِرْ لٖى فَغَفَرَ لَهُۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحٖيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَٓا اَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ اَكُونَ ظَهٖيراً
لِلْمُجْرِمٖينَ ﴿١٧﴾ فَاَصْبَحَ فِى الْمَدٖينَةِ خَٓائِفاً يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذٖى
اسْتَنْصَرَهُ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۜ قَالَ لَهُ مُوسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبٖينٌ
﴿١٨﴾ فَلَمَّٓا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذٖى هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَاۙ قَالَ يَا مُوسٰٓى
اَتُرٖيدُ اَنْ تَقْتُلَنٖى كَمَا قَتَلْتَ نَفْساً بِالْاَمْسِۗ اِنْ تُرٖيدُ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ
جَبَّاراً فِى الْاَرْضِ وَمَا تُرٖيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحٖينَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ
رَجُلٌ مِنْ اَقْصَى الْمَدٖينَةِ يَسْعٰى قَالَ يَا مُوسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ يَأْتَمِرُونَ
بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنّٖى لَكَ مِنَ النَّاصِحٖينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ
مِنْهَا خَٓائِفاً يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنٖى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَ ﴿٢١﴾

14. **Mûsa** yiğitlik çağına erişip olgunlaşınca, **O**'na *(peygamberlik öncesi)* anlama ve öğrenme yeteneği verdik. İşte biz, görevlerini hakkıyla yapanları *(muhsinleri)* böyle mükâfatlandırırız.

15. **Mûsa** halktan habersiz şehre inmişti. Orada biri kendi kabilesinden diğeri de düşmanının tarafından iki adamın kavga etmekte olduğunu gördü. Kendi kavminden olan adam, düşmanına karşı **Mûsa**'dan yardım istedi. Mûsa şiddetli bir yumruk atarak adamı öldürdü ve: **"Bu şeytanın işidir; şüphesiz ki o, şaşırtıp saptıran bir düşmandır!"** dedi.

16. Ve dedi ki: **"Ey Rabbim! Ben kendime zulmettim; beni bağışla!"** Allah **O**'nu bağışladı; çünkü **Allah** çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

17. Ve Mûsa dedi ki: **"Ey Rabbim! Senin bana olan bu lûtfundan dolayı artık ben bir daha suç işleyenlere / günâhkârlara yardımcı olmam / onlara arka çıkmam."**

18. Mûsa, şehirde olup bitenleri korkuyla izleyerek sabahı etti. Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen adam *(yine bir başka kıptî ile kavgaya tutuşmuş)*, kendisini yardıma çağırıyordu! Mûsa bu kez: **"Sen de amma azgın bir adammışsın!"** dedi.

19. Ve düşmanları olan adamın *(kıptînin)* yakasından tutmak üzereydi ki, adam birden: **"Ey Mûsa! Dün birini öldürdüğün gibi bugün de beni mi öldürmek istiyorsun?! Sen şehirde düzeltip ara bulan biri değil de, tam bir zorba olmak istiyorsun!"**

20. Şehrin tâ öbür ucundan bir adam koşa koşa gelerek dedi ki: **"Ey Mûsa! İlerigelenler, seni öldürmek üzere toplandılar. Sen buradan git. Ben senin iyiliğini isteyen biriyim; şüphen olmasın!"**

21. Mûsa korku içinde etrafı gözetleyip oradan ayrıldı ve: **"Ey Rabbim! Beni zâlim topluluğun eline düşmekten koru!"** dedi.

الجزء العشرون — سورة القصص

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَٓاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبّ۪ٓي اَنْ يَهْدِيَن۪ي
سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَٓاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً
مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَۘ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُودَانِۚ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَاۜ قَالَتَا لَا نَسْق۪ي حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَٓاءُ وَاَبُونَا
شَيْخٌ كَب۪يرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
اِنّ۪ي لِمَٓا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَق۪يرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَٓاءَتْهُ اِحْدٰيهُمَا
تَمْش۪ي عَلَى اسْتِحْيَٓاءٍۘ قَالَتْ اِنَّ اَب۪ي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَاۜ فَلَمَّا جَٓاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَۙ قَالَ لَا
تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ اِحْدٰيهُمَا
يَٓا اَبَتِ اسْتَأْجِرْهُۘ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَم۪ينُ
﴿٢٦﴾ قَالَ اِنّ۪ٓي اُر۪يدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلٰٓى
اَنْ تَأْجُرَن۪ي ثَمَانِيَ حِجَجٍۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَۚ
وَمَٓا اُر۪يدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَۜ سَتَجِدُن۪ٓي اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ مِنَ
الصَّالِح۪ينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْن۪ي وَبَيْنَكَۜ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّۜ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَك۪يلٌ ﴿٢٨﴾

22. **Mûsa** Medyen tarafına doğru yönelip dedi ki: **"Umudum o ki, Rabbim beni** *(sonuç getirecek)* **doğru bir yola ulaştıracaktır!"**

23. **Medyen** suyunun başına vardığında, orada hayvanlarını sulayan kalabalık bir insan topluluğu gördü. Onların berisinde, kendi hayvanlarını *(öteki sürülere karışmaktan)* korumaya çalışan iki kadın gördü ve onlara: **"Ne yapıyorsunuz siz; neniz var?!"** diye sordu. O iki bayan dediler ki: **"Çobanlar sulayıncaya kadar bizler sulayamayız; babamızsa çok yaşlı bir muhterem!"**

24. Bunun üzerine **Mûsa** onların davarını suladı, dönüp gölgeye çekildi ve *(onlara işittirecek bir sesle)*: **"Ey Rabbim! Senin göndereceğin her iyiliğe o kadar muhtacım ki!"** dedi.

25. O iki kadından birisi utangaç bir şekilde gelerek **Mûsa**'ya dedi ki: **"Davarımızı sulamanın ücretini vermek için babam seni çağırıyor."** Mûsa hemen adamın yanına gitti ve başından geçenleri ona anlattı. O dedi ki: **"Korkma! Artık sen zâlimler topluluğundan kurtuldun** *(ve burada emin bir yerdesin)***!"**

26. Kızlardan biri babasına *(Şuayb Peygamber'e)* şöyle dedi: **"Babacığım! O'nu** *(koyunlarımız için)* **aylıkçı tut; çünkü senin ücretle tutacağın en hayırlı kişi** *(bunun gibi)* **güçlü-kuvvetli güvenilir biridir."**

27. Kızların babası, dönüp **Mûsa**'ya dedi ki: **"Sekiz yıl bana çalışman karşılığında şu iki kızımdan birini seninle evlendirmek istiyorum. Eğer bu hizmeti on yıla tamamlarsan, bu senin bir ikramın olur;** *(fakat on yılı şart koşup)* **seni zora sokmak da istemem. İnşallah beni dürüst-iyi kimselerden** *(sâlihlerden)* **bulursun."**

28. Mûsa dedi ki: **"Tamam, bu, seninle benim aramda kararlaştırılıp kesinleşmiştir; fakat iki süreden hangisini tamamlarsam bana bir sorumluluk yoktur. Sözleşmemize de Allah şâhittir."**

سُورَةُ الْقَصَصِ — الْجُزْءُ الْعِشْرُونَ

فَلَمَّا قَضٰى مُوسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِه۪ٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًاۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُٓوا اِنّ۪ٓي اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ
مِنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾
فَلَمَّٓا اَتٰيهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يَا مُوسٰٓى اِنّ۪ٓي اَنَا اللّٰهُ رَبُّ
الْعَالَم۪ينَۙ ﴿٣٠﴾ وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَۜ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا
جَٓانٌّ وَلّٰى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْۜ يَا مُوسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ
اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِن۪ينَ ﴿٣١﴾ اُسْلُكْ يَدَكَ ف۪ي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَٓاءَ
مِنْ غَيْرِ سُٓوءٍۘ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ
بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِه۪ۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِق۪ينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ اِنّ۪ي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ
يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَاَخ۪ي هٰرُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنّ۪ي لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ
مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُن۪ٓيۘ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ
سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخ۪يكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
يَصِلُونَ اِلَيْكُمَا بِاٰيَاتِنَاۚ اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

29. **Mûsa** süreyi *(en uzunuyla)* tamamlayarak âilesini *(koyunlarıyla birlikte)* alıp yola koyulunca, *(geceleyin)* **Tûr** tarafından bir ateş gördü. Âilesine dedi ki: **"Siz bekleyin; ben bir ateş gördüm. Gidip oradan bir haber alırım yahut ateşten bir parça getiririm de onunla** *(ateş yakıp)* **ısınırsınız."**

30. **Mûsa** oraya varınca, o mubarek yerde sağ taraftaki vadinin yamacında bulunan *(ve yanmakta olan)* ağaçtan kendisine: **"Ey Mûsa! Âlemlerin Rabbi olan Allah benim, ben!"** diye seslendi.

31. Ve sonra **"Asânı bırak!"** dedi. Mûsa asayı bırakınca ve onun kıvrak bir yılan gibi depreşip sıçradığını görünce, dönüp kaçtı, hem de arkasına bile bakmadı! Allah dedi ki: **"Ey Mûsa, geri dön ve korkma; çünkü sen,** *(her türlü tehlikeden)* **güven içinde olanlardansın."**

32. **"Ve elini koynuna sok; o kusursuz bir şekilde bembeyaz oradan çıkacaktır. Korkunu yenmek için de** *(sağ)* **elinle göğsünü bastır. Firavun ve kodamanlarına karşı sen, Rabbinin bu iki burhanıyla gönderileceksin. Çünkü onlar buyruktan çıkmış** *(fâsık)* **bir topluluktur."**

33. Mûsa dedi ki: **"Ey Rabbim! Ben onlardan birini öldürmüştüm; bu sebeple onların beni öldürmelerinden korkuyorum!"**

34. **"Kardeşim Harun'un konuşması benden daha düzgün daha etkilidir; yardımcı ve destekçi olmak üzere O'nu da benimle beraber peygamber olarak görevlendir; çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum."**

35. Allah buyurdu ki: **"Tamam biz seni kardeşinle güçlendirip destekleyeceğiz. Her ikinize de, apaçık bir hüccet / karşı gelinmez bir yetki vereceğiz ve âyetlerimiz / mûcizelerimiz sâyesinde onlar size asla ilişemeyeceklerdir. Siz ikiniz ve size uyanlar üstün geleceksiniz."**

فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا
سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فٖٓي اٰبَٓائِنَا الْاَوَّلٖينَ ﴿٣٦﴾
وَقَالَ مُوسٰى رَبّٖٓي اَعْلَمُ بِمَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ
وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِۜ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾
وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٓا اَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرٖيۚ
فَاَوْقِدْ لٖي يَا هَامَانُ عَلَى الطّٖينِ فَاجْعَلْ لٖي صَرْحًا
لَعَلّٖٓي اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰىۙ وَاِنّٖي لَاَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبٖينَ
﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمٖينَ
﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
لَا يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاَتْبَعْنَاهُمْ فٖي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةًۚ
وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحٖينَۚ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْاُولٰى
بَصَٓائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

36. Ve **Mûsa** onlara apaçık belgelerimiz / mûcizelerimiz ile geldiğinde dediler ki: **"Bunlar, uydurulmuş düzmece büyülerden başka bir şey değildir! Önceki atalarımızdan biz** *(din diye)* **böyle bir şey duymadık."**

37. Mûsa dedi ki: **"Kimin, Rabbi katından doğruyu / hidayeti getirdiğini ve sonuçta zaferin kimin olacağını en iyi Rabbim bilir. Hiç kuşkusuz zalimler asla kazançlı çıkmaz / kurtuluşa ermez / başarıya ulaşmazlar."**

38. Firavun dedi ki: **"Ey ileri gelenler / ey devletliler! Ben sizin için kendimden başka bir ilâh tanımıyorum. Ey** *(vezirim)* **Hâman! Benim için çamur karıp ateş yak da tuğla pişir ve onunla yüksek bir kule yap ki, çıkıp Mûsa'nın ilâhına bakayım; fakat ben sanıyorum ki O yalancılardandır!"**

39. Böylece **Firavun** ve ordusu, hiç hakları olmadığı halde yeryüzünde büyüklük tasladılar ve huzurumuza çıkarılmayacaklarını sandılar.

40. Biz de, Firavun ve ordusunu denize döktük. Şimdi bir bak, zâlimlerin âkıbeti ne oldu?!

41. Onları biz *(kendi inatları sebebiyle)* ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü de onlar kimseden yardım görmeyeceklerdir!

42. Biz bu dünyada onları rahmetten yoksun bıraktık / onlara lânet ettik; kıyamet günü de itilip kakılanlardan olacaklardır!

43. Önceki toplulukları *(Nuh, Âd, Semûd, Lût ve diğer kavimleri)* yok ettikten sonra biz **Mûsa**'ya, insanlar düşünüp öğüt alsınlar diye önlerini aydınlatan bir ışık, onları hakka yönlendiren bir kılavuz ve kendileri için bir rahmet olmak üzere **Kitab**'ı verdik.

سُورَةُ الْقَصَصِ — الْجُزْءُ الْعِشْرُونَ

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَٓا اِلٰى مُوسَى الْاَمْرَ
وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدٖينَۙ ﴿٤٤﴾ وَلٰكِنَّٓا اَنْشَاْنَا قُرُونًا
فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فٖٓي اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا
عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَاۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلٖينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَٓا
اَتٰيهُمْ مِنْ نَذٖيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ
لَٓا اَنْ تُصٖيبَهُمْ مُصٖيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَٓا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَٓا
اُو۫تِيَ مِثْلَ مَٓا اُو۫تِيَ مُوسٰىۜ اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَٓا اُو۫تِيَ مُوسٰى
مِنْ قَبْلُۚ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُٓوا اِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ
﴿٤٨﴾ قُلْ فَاْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَٓا
اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿٤٩﴾ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجٖيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَٓاءَهُمْۜ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنَ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥٠﴾

44. Biz emrimizi / yasamızı **Mûsa**'ya *(sağ taraftaki vadide bulunan ağaçtan)* bildirirken sen *(O'nunla birlikte)* batı yakasında bulunmuyordun ve *(bu olaya)* tanık olanlardan değildin *(bunu sana biz vahyediyoruz).*

45. Fakat biz, *(Mûsa'dan sonra da)* birtakım ümmetler yarattık ve onlar da zamanla yoldan çıktılar *(ve ardından şimdi seni tüm insanlığa peygamber olarak gönderdik).* Kendilerine âyetlerimizi okumak üzere **Medyen** halkı içinde de sen bulunmadın. Fakat *(seni de, önceki uyarıcıları da)* peygamber olarak biz gönderdik.

46. Evet biz *(Mûsa'ya)* seslendiğimizde sen **Tûr**'un eteklerinde değildin. Fakat, düşünüp öğüt alsınlar diye, senden önce *(uzun süre)* kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için, *(bunlar sana)* Rabbinden bir rahmet olarak vahyedildi.

47. Kendi elleriyle işledikleri yüzünden *(yarın)* başlarına bir felâket geldiğinde: **"Ey Rabbimiz! Bize de bir peygamber gönderseydin de senin âyetlerine uyup inananlardan olsaydık."** demesinler diye *(biz onlara elçimizi gönderdik).*

48. Fakat onlara katımızdan **hak**, *(elçimiz Muhammed)* geldiğinde, onlar: **"Buna da, Mûsa'ya verilenin benzeri** *(bir kitap)* **verilmesi gerekmez miydi!?"** dediler. Peki bundan önce onlar **Mûsa**'ya verilen vahyi: **"Bunların her ikisi de, birbirini destekleyen birer büyüdür!"** diyerek inkâr etmemişler ve: **"Biz bunların hiç birisine inanmayız!"** dememişler miydi?!

49. De ki: **"Allah katından, bu ikisinden daha doğru bir yol gösteren bir kitap getirin bana da, ben ona uyayım; eğer sözünüzde samimi iseniz!"**

50. Eğer sana cevap vermezlerse, bilesin ki onlar ancak kendi hevalarına / istek ve arzularına uyuyorlar. Oysa, Allah'tan bir yol gösterici olmadan kendi hevasına kapılandan daha şaşkın ve sapkın kim vardır?! Şüphesiz ki Allah zâlim bir topluluğu doğru yola eriştirmez.

سُورَةُ الْقَصَصِ — الْجُزْءُ الْعِشْرُونَ

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ
قَالُوٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِينَ
﴿٥٣﴾ اُو۬لٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُ۫نَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَاِذَا سَمِعُوا
اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ اِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ
اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
﴿٥٦﴾ وَقَالُوٓا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا
اَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ
رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ
مِنْ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ
رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فٖٓي اُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرٰٓى اِلَّا وَاَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. Düşünüp öğüt alsınlar diye biz insanlara sözümüzü / açıklamalarımızı art arda ulaştırmışızdır.

52. Bundan *(Kur'an'dan)* önce kendilerine kitap verilenler*(den Necaşi'nin gönderdiği Hıristiyan din bilginleri ve Yahûdiler'den diğer insaflı kimseler)*, buna *(Kur'an'a)* inanırlar.

53. Onlar, kendilerine o *(Kur'an)* okunduğunda dediler ki: **"Biz buna inandık; bu, Rabbimiz'in katından bir hak'tır. Doğrusu biz, daha o gelmeden** *(onun geleceğini kendi kitaplarımızdan bildiğimiz için)* **hakka teslim olan** *(muvahhitler / müslüman)***lar idik!"**

54. İşte onlar, *(karşılaştıkları zorluklara rağmen inançlarında)* sabrettikleri, kötülüğü iyilikle savageldikleri ve rızık olarak kendilerine verdiklerimizden *(başkalarına)* harcamakta oldukları için, *(hem kendi dönemlerindeki peygamberlere ve onlara verilen kitaplara, hem de son peygambere ve O'na indirilen kitaba iman ettikleri için)* iki kat mükâfat alacak olanlardır.

55. Onlar ki, *(kendilerine sataşanlardan)* yararsız yakışıksız ve rahatsız edici bir söz işittikleri zaman, ona aldırmayıp uzaklaşırlar ve şöyle derler: **"Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da sizedir; bizden size esenlik ve selâm! Bizim câhillerle işimiz olmaz / biz onları istemeyiz!"**

56. Şüphesiz ki sen sevdiklerini doğru yola getiremezsin; fakat Allah'tır *(lâyık oldukları için)* dilediğini doğru yola getiren. Kimlerin doğru yola geleceğini *(ve de)* kimlerin doğru yolda olduğunu da yine en iyi **O** bilir!

57. Onlar diyorlar ki: **"Eğer biz seninle birlikte doğru yola uyarsak, yerimizden yurdumuzdan oluruz."** Peki biz onlara, her çeşit ürün ve meyvelerin katımızdan bir rızık olarak ayaklarına kadar getirildiği, **güven içinde dokunulmaz bir yurt** sağlamadık mı?! Fakat onların pek çoğu *(hakkın değerini)* bilmezler.

58. Geçim bolluğundan şımaran nice şehirleri helak ettik! İşte onların, kendilerinden sonra pek azı yurt tutulan *(ıpıssız)* diyarları! Oralara biz mirasçı olduk.

59. Senin Rabbin, **Anakent** *(Mekke'y)*e, kendilerine âyetlerimizi okuyacak bir elçi göndermeden, diğer kentleri asla helâk edecek değildir. Halkları zâlim olmadıkça biz hiçbir kenti helâk etmeyiz.

وَمَٓا اُو۫تٖيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزٖينَتُهَاۚ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰىۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا
فَهُوَ لَاقٖيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرٖينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذٖينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَٓاءِ
الَّذٖينَ اَغْوَيْنَاۚ اَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَاۚ تَبَرَّاْنَٓا اِلَيْكَۘ مَا كَانُٓوا
اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقٖيلَ ادْعُوا شُرَكَٓاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
يَسْتَجٖيبُوا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾
وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَٓا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَتْ
عَلَيْهِمُ الْاَنْبَٓاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَاَمَّا مَنْ تَابَ
وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحٖينَ ﴿٦٧﴾
وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ وَيَخْتَارُۜ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُۜ سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۜ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْاُو۫لٰى وَالْاٰخِرَةِۘ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. Size verilen her imkân, dünya hayatının geçici bir dirliği ve süsüdür. Oysa Allah'ın katında *(iyiler / salihler için hazırlanmış)* olanlar ise, en hayırlı ve en kalıcıdır; hâlâ düşünüp anlamayacak mısınız?!
61. Kendisine vaad ettiğimiz güzelliğe *(âhirette)* kavuşacak olan kimse ile, yalnızca geçici dünya zenginliği verdiğimiz, ama kıyamet günü *(azap için)* tutuklanacak olan kimse hiç bir olur mu?!
62. O gün Allah onlara seslenecek, diyecek ki: **"Hani nerede ortaklarım olduğunu ileri sürdüğünüz kimseler?!"**
63. Haklarında azabın gerçekleştiği *(o ilerigelen)* kimseler: **"Ey Rabbimiz! İşte bunlar, bizim azdırdığımız kimselerdir! Kendimiz nasıl azdıysak, onları da öyle azdırdık; fakat** *(şimdi)* **onların bize tapınmalarını reddediyor ve sana sığınıyoruz."** derler *(ve onları terkederler).*
64. Onlara denilir ki: **"Çağırın** *(Allah'a)* **ortak tuttuklarınızı!"** Onları çağırırlar, fakat bir cevap alamazlar; artık *(her iki taraf da)* azabı görürler ve **"nolaydı** *(dünyadayken)* **doğru yolu tutaydık"** derler.
65. O gün Allah onlara seslenecek ve: **"Peygamberlere ne karşılık vermiştiniz?!"** diyecek.
66. Artık o gün onlara bütün haberler kapanacak / cevaplar kesilecek ve kimseden bir şey sorup öğrenemeyecekler.
67. Ancak kim *(küfürden ve kötülüklerden vazgeçip)* tevbe ve iman eder ve yararlı iş *(sâlih amel)* işlerse, işte ancak onların, umduklarına ulaşıp korktuklarından kurtulan kimselerden olmaları ümit edilir.
68. Rabbin dilediğini yaratır ve dilediğini seçer; *(peygamber vs.)* seçmek de onların yetkisinde değildir. Allah her türlü noksanlıktan ve onların her türlü ortaklık yakıştırmalarından uzaktır.
69. Senin Rabbin, onların içlerinde sakladıklarını da, açığa vurduklarını da bilir.
70. İşte kendisinden başka ilah olmayan Allah odur. Önünde de sonunda da / dünyada da ahirette de her türlü övgü *(hamd)* O'nadır. Hüküm onundur ve hepiniz ona döndürüleceksiniz.

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتٖيكُمْ بِضِيَٓاءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتٖيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فٖيهِ اَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا فٖيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾
وَيَوْمَ يُنَادٖيهِمْ فَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَٓائِيَ الَّذٖينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾
وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهٖيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُٓوا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾
اِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَٓا اِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُٓوأُ بِالْعُصْبَةِ اُولِى الْقُوَّةِ
اِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحٖينَ
﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فٖيمَٓا اٰتٰيكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصٖيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَٓا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِى الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدٖينَ ﴿٧٧﴾

71. De ki onlara: **"Söylesenize, Allah geceyi kıyamet gününe kadar üstünüzde tutsaydı, size Allah'tan başka hangi ilâh bir ışık getirebilirdi?! Duymuyor musunuz?!"**

72. De ki onlara: **"Söylesenize, Allah üstünüzde gündüzü kıyamet gününe kadar tutsaydı, size O'ndan başka hangi ilâh dinleneceğiniz bir gece getirebilirdi?! Düşünmez, görmez misiniz?!"**

73. Geceyi dinlenesiniz, gündüzü ise lûtfundan geçiminizi sağlayasınız ve de üzerinize düşeni yapasınız *(şükredesiniz)* diye sizin için **O** yarattı.

74. O gün onlara seslenip der ki: **"Nerede benim ortaklarım olduğunu ileri sürdükleriniz?"**

75. O gün biz her ümmetten bir *(peygamberi)* şahit çıkarıp onlara diyeceğiz: **"Haydin getirin delilinizi / burhanınızı!"** O zaman anlayacaklar ki, ilâhlık hakkı tümüyle Allah'ın. Ve *(tanrı diye)* uydurdukları herşey, onları bırakmış kaybolup gitmiştir.

76. Bakın **Karun**, Mûsa'nın kavminden biriydi. Onlara karşı iyice haddini aşmıştı. **O**'na öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını taşımak, güçlü kuvvetli bir topluluğa ağır gelirdi. Bir gün kavmi **O**'na dedi ki: **"Şımarma, çünkü Allah şımaranları sevmez."**

77. **"Allah'ın sana verdiği imkânlarla âhiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah sana nasıl iyilik yapmışsa, sen de *(insanlara)* öyle iyilik yap. Yeryüzünde *(hak)* düzeni bozmak için çalışma; şüphesiz ki Allah *(hak)* düzeni bozanları sevmez."**

قَالَ اِنَّمَٓا اُو۫تٖيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدٖيۜ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ
اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ
جَمْعًاۜ وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلٰى
قَوْمِهٖ فٖي زٖينَتِهٖۜ قَالَ الَّذٖينَ يُرٖيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ
لَنَا مِثْلَ مَٓا اُو۫تِيَ قَارُونُۙ اِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظٖيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ
الَّذٖينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحًاۚ وَلَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ
الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِۗ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرٖينَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذٖينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ
بِالْاَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ مِنْ
عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُۚ لَوْلَٓا اَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَاۜ وَيْكَاَنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذٖينَ
لَا يُرٖيدُونَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًاۜ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٨٣﴾
مَنْ جَٓاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَاۚ وَمَنْ جَٓاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَى الَّذٖينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

78. O dedi ki: **"Bu mal bana, bendeki bir bilgiden / üstünlükten dolayı verilmiştir."** Oysa bilmiyor muydu ki, bir zamanlar ondan daha güçlü, taraftarları / çevresi daha çok olan nicelerini Allah helâk etmişti. Suçlular, günâhları yüzünden kendilerine hiç danışılmadan helâk edilir.

79. Bir gün **Karun** büyük bir gösteriş ve debdebe içerisinde halkının karşısına çıktı. Dünya hayatına özenenler dediler ki: **"Keşke biz de Karun kadar zengin olsaydık! Gerçekten ne büyük bir varlık sahibi!"**

80. Bilgiden nasibi olan *(ve eşyanın değerini bilen)*ler ise dediler ki: **"Yazık size! İman edip sâlih amel işleyenlere Allah'ın vereceği mükâfat daha hayırlıdır."** İşte bu anlayışa ancak, *(dünyaya karşı)* sabredenler *(ve âhirete özenenler)* ulaştırılırlar.

81. Derken biz hem **Karun**'u hem de köşkünü yere batırdık. **Allah**'tan başka hiç bir topluluk **O**'na yardım etmedi ve kendisi de ne kurtulabildi ne karşı koyabildi.

82. Dün **O**'nun yerinde olmak isteyenler diyorlardı ki: **"Gördünüz mü, demek Allah kullarından dilediğine rızkı bol veriyor, dilediğine kısarak veriyor. Eğer Allah bize iyilik etmeseydi, bizi de yere batırırdı. Gördünüz ya, inkâr edenler asla kurtuluşa eremezler."**

83. Şüphesiz ki biz bu âhiret yurdunu, yeryüzünde büyüklük taslamayan ve orada bozgunculuk çıkarmak istemeyenler için hazırladık. Sonuç, kötülüklerden sakınıp korunanların *(müttakîlerin)*-dir.

84. Kim iyilik yapar / sevap işlerse, ona yaptığından daha hayırlısı vardır; kötülük işleyenlere ise, ancak işlediklerinin karşılığı kadar ceza verilir.

سُورَةُ الْقَصَصِ — الْجُزْءُ الْعِشْرُونَ

اِنَّ الَّذٖى فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَٓادُّكَ اِلٰى مَعَادٍ قُلْ رَبّٖٓى اَعْلَمُ
مَنْ جَٓاءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُٓوا
اَنْ يُلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتَابُ اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهٖيرًا
لِلْكَافِرٖينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ
وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكٖينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَسِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

حزب ٤

الٓمٓ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُٓوا اَنْ يَقُولُٓوا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذٖينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبٖينَ ﴿٣﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذٖينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّـَٔاتِ اَنْ يَسْبِقُونَا سَٓاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَٓاءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ وَهُوَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ
جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِیٌّ عَنِ الْعَالَمٖينَ ﴿٦﴾

85. Sana **Kur'an**'ı farz kılan / seni **Kur'an**'la yükümlü kılan Allah, muhakkak ki seni döneceğin yere *(Mekke'ye, sonra da âhirete)* döndürecektir. De ki: **"Kimin doğruyu getirdiğini, kimin ise apaçık sapıklık içinde olduğunu, en iyi Rabbim bilir."**

86. Sen kendine **Kitap** verileceğini düşünmüyor / beklemiyordun; fakat bu ancak Rabbinin *(insanlığa senin vasıtanla)* bir rahmetidir. Öyleyse kâfirlere asla *(seni çağırdıkları dinleri konusunda)* destekçi olma.

87. **Allah**'ın âyetleri sana indirildikten sonra, o kimseler seni sakın o âyetlerden uzaklaştırmasın / vazgeçirmesin. Ve sen *(insanları)* sadece Rabbine çağır ve asla Allah'a ortak koşanlardan olma.

88. Allah ile birlikte bir başka tanrıya yakarıp kulluk etme. Ondan başka ilâh yoktur. **Her şey yok olacak, ancak O** *(ve O'nun için yapılanlar)* **kalacaktır**. Hüküm / karar **O**'nundur ve sizler **O**'na döndürüleceksiniz.

29. ANKEBÛT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
69 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Mîm** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*!

2. İnsanlar hiç sınanmadan: **"İnandık!"** deyivermekle bırakılacaklarını mı sandılar?!

3. Andolsun ki biz, onlardan öncekileri de sıkıntılarla imtihan ettik. Şüphesiz ki Allah, inançlarını eylemleriyle doğrulayan *(sâdık)*lar ile yalancı / iki yüzlü *(münafık)*ları mutlaka ayırt edecektir.

4. Kötülük *(şirk, küfür, bozgunculuk)* işlemekte olanlar sanıyorlar mı ki, bizden kaçıp kurtulacaklardır?! Onlar ne kötü bir zan ve yargı içindedirler!

5. Kim Allah'a kavuşacağını umuyor *(ve âhirete inanıp emirlerimize uyuyor)* ise, bilsin *(ve umutsuz olmasın)* ki, Allah'ın belirlediği vakit kesin gelecektir. Şüphesiz ki **O**, her şeyi işiten ve bilendir.

6. Kim cihad eder / *(Allah için)* elinden gelen çabayı gösterirse, kendisi için cihad eder; çünkü Allah'ın hiç kimseye / hiç kimsenin çabasına-cihadına ihtiyacı yoktur.

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ — الْجُزْءُ الْعِشْرُونَ

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذٖى كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًاۜ وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بٖى مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَاۜ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٨﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى
الصَّالِحٖينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَٓا اُوذِىَ
فِى اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِۜ وَلَئِنْ جَٓاءَ نَصْرٌ مِنْ
رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْۜ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فٖى
صُدُورِ الْعَالَمٖينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْمُنَافِقٖينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ كَفَرُوا لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوا
سَبٖيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْۜ وَمَا هُمْ بِحَامِلٖينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ
مِنْ شَیْءٍۜ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا
مَعَ اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فٖيهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ
اِلَّا خَمْسٖينَ عَامًاۜ فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

7. Biz, iman edip de yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanların günahlarını sileriz ve yapmakta oldukları işlerin en güzelini de karşılık olarak veririz.

8. Biz insana, anne-babasına iyilik yapmasını ve iyi davranmasını emrettik; fakat annen baban seni, hakkında hiç bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşmaya zorlarlarsa, onlara itaat etme! Şüphesiz ki sonuçta dönüşünüz banadır ve yapmakta olduğunuz her şeyi ben size haber vereceğim *(ve karşılıklarını vereceğim)*.

9. Ve iman edip yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanları mutlaka iyilerin *(sâlihlerin)* arasına *(cennete)* koyacağım.

10. İnsanlardan öyleleri vardır ki: **"Biz iman ettik!"** derler, fakat Allah'ın yolunda üzüntü ve eziyetle karşılaştıkları zaman, insanların eziyetlerini sanki Allah'ın azap etmesi gibi görürler *(de imanlarından vazgeçiverirler)*. Fakat senin Rabbinden, *(sebat eden mü'min topluma)* bir zafer gelecek olsa: **"Biz sizinle beraberdik** *(bizi de görün ey mü'minler)***!"** derler. Oysa Allah, herkesin içinde neler saklıdır *(gerçek mü'min kim, münafık kim)* hiç bilmez mi?!

11. Andolsun ki Allah, iman edenlerle münafıkları birbirinden ayırt edecektir.

12. Gerçeği örtbas edip inkâr eden kâfirler, iman edenlere derler ki: **"Bizim yolumuza gelin, günahlarınızı yüklenelim."** Halbuki hiçbir günah yüklenmezler; şüphesiz ki onlar yalancıların ta kendileridir.

13. Fakat onlar, *(ahirette ister istemez)* hem kendi günahlarını, hem de *(saptırdıkları kimselere ait)* başka günahları yükleneceklerdir. Kıyamet günü onlara şimdi uydurmakta oldukları şeylerin *(ve kargaşa çıkarmalarının)* hesabı sorulacaktır.

14. Ve biz **Nûh**'u da kendi kavmine göndermiştik. Onların arasında bin seneden elli yıl kadar eksik bir süre *(950 yıl)* kaldı; fakat sonunda onları zâlimlikleri yüzünden tûfan yakaladı.

الجزء العشرون — سورة العنكبوت

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَصْحَابَ السَّفٖينَةِ وَجَعَلْنَاهَا اٰيَةً لِلْعَالَمٖينَ ﴿١٥﴾
وَاِبْرٰهٖيمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكًا اِنَّ الَّذٖينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ
اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبٖينُ
﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ اِنَّ
ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سٖيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا
كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاۤءُ وَيَرْحَمُ
مَنْ يَشَاۤءُ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَاۤ اَنْتُمْ بِمُعْجِزٖينَ فِي
الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۤءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَلِقَاۤئِهٖ
اُولٰۤئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتٖي وَاُولٰۤئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٢٣﴾

15. Ama biz **Nuh**'u ve gemidekileri kurtardık ve gemiyi herkes için bir ibret kıldık.

16. İbrahim'i de kavmine gönderdik; varıp dedi ki: **"Allah'a kulluk edin ve O'na karşı gelmekten sakının; eğer bilirseniz bu sizin için en hayırlısıdır."**

17. **"Allah'ı bırakıp da putlara / büstlere / sembollere tapıyor** *(onlardan isteklerde bulunuyor)*-**sunuz ve hiç yoktan / asılsız şeyler yapıyor uyduruyorsunuz. Şüphesiz ki Allah'tan başka taptıklarınız, size bir rızık / bir menfaat temin etmezler. Öyleyse rızkı Allah katından isteyin, ancak O'na kulluk edin ve nimetlerine karşılık üzerinize düşeni yerine getirin** *(şükredin)*. **Sonuçta hepiniz O'na döndürüleceksiniz."**

18. Siz *(bugün Peygamber'i)* yalanlıyorsanız, sizden önce de birçok ümmetler *(peygamberlerini)* yalanlamışlardı. Fakat **Peygamber**'e düşen ancak apaçık iletmek / tebliğ etmektir.

19. Onlar, Allah'ın yaradılışı ilk kez nasıl gerçekleştirdiğini düşünmüyorlar mı?! Sonra onu *(aynı şekilde)* tekrarlayacaktır. Şüphesiz ki bu Allah için çok kolaydır.

20. De ki: **"Yeryüzünde gezin: Allah, yaradılışı ilk kez nasıl başlatmış / gerçekleştirmiş bir görün! Allah son oluşumu / son yaratılışı da öyle gerçekleştirecektir. Şüphesiz ki Allah her şeye güç yetirendir."**

21. **O**, diler *(hak edenlere)* azap eder, diler merhamet eder. Gerisin geri **O**'na döndürüleceksiniz.

22. Ne yerde ne gökte **O**'na asla karşı gelemez / O'nu çaresiz bırakamazsınız. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

23. Allah'ın âyetlerini ve **O**'nunla karşılaşacaklarını inkâr edenler, aslında rahmetimden umut kesmişlerdir. Onlar için acı bir azap vardır.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِه۪ٓ اِلَّٓا اَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ اَوْ حَرِّقُوهُ
فَاَنْجٰيهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًاۙ
مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۘ وَمَاْوٰيكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَۗ ﴿٢٥﴾ فَاٰمَنَ لَهُ لُوطٌۢ
وَقَالَ اِنّ۪ي مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبّ۪يۜ اِنَّهُ هُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٦﴾
وَوَهَبْنَا لَهُٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا ف۪ي ذُرِّيَّتِهِ
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاٰتَيْنَاهُ اَجْرَهُ فِي الدُّنْيَاۚ وَاِنَّهُ فِي
الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ٓ
اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَۘ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ
الْعَالَم۪ينَ ﴿٢٨﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّب۪يلَ
وَتَاْتُونَ ف۪ي نَاد۪يكُمُ الْمُنْكَرَۜ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِه۪ٓ اِلَّٓا
اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْن۪ي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِد۪ينَ ﴿٣٠﴾

24. Kavminin **İbrahim**'e cevabı ancak: **"O'nu öldürün yahut ateşe atarak yakın"** demek olmuştur. Fakat Allah **O**'nu ateşten korumuştur. Şüphesiz ki bunda iman edecek olan bir toplum için nice ibretler / işaretler vardır.

25. İbrahim onlara dedi ki: **"Siz ancak şu dünya hayatında aranızdaki dostluk / menfaat / çıkar ilişkileriyle Allah'ı bırakıp heykellere / büstlere taptınız; ama kıyamet günü** *(bu dostluklar bitecek ve sizler)* **birbirinizi reddedecek ve birbirinize lânet edeceksiniz. Sonuçta da sığınağınız ateş olacak ve hiç bir yardımcınız olmayacaktır."**

26. **O**'na *(yeğeni)* **Lût** iman etti. Ve *(İbrahim)* şöyle dedi: **"Ben Rabbim için** *(kavmimin yurdunu bırakıp Şam'a)* **hicret ediyorum. Şüphesiz ki O, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır."**

27. Biz **İbrahim**'e **İshak**'ı ve *(İshak'a da)* **Yakub**'u armağan ettik. **O**'nun soyuna **peygamberlik** ve **kitap** verdik. **O**'na daha dünyadayken mükâfatını verdik. Şüphesiz ki o, ahirette de iyilerden *(sâlihlerden)*dir.

28. **Lût**'u da kendi kavmine gönderdik. Varıp dedi ki: **"Siz, dünyada hiç kimsenin yapmadığı ahlâksızlığı yapıyorsunuz!"**

29. **"Demek siz, erkek erkeğe ilişkiye giriyorsunuz! Yol kesiyor, toplantılarınızda olmadık kötülükler işliyorsunuz."** Kavminin **O**'na cevabı ancak şöyle demek oldu: **"Eğer doğru söyleyenlerdensen, başımıza Allah'ın azabını getir de görelim!"**

30. Lût şöyle yalvardı: **"Ey Rabbim! Düzen bozan topluluğa karşı bana yardım et!"**

الجزء العشرون — سورة العنكبوت

ولما جاءت رسلنا إبراهيم بالبشرى قالوا إنا
مهلكوا أهل هذه القرية إن أهلها كانوا ظالمين
٣١ قال إن فيها لوطا قالوا نحن أعلم بمن فيها
لننجينه وأهله إلا امرأته كانت من الغابرين ٣٢
ولما أن جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم
ذرعا وقالوا لا تخف ولا تحزن إنا منجوك وأهلك
إلا امرأتك كانت من الغابرين ٣٣ إنا منزلون
على أهل هذه القرية رجزا من السماء بما كانوا
يفسقون ٣٤ ولقد تركنا منها آية بينة لقوم
يعقلون ٣٥ وإلى مدين أخاهم شعيبا فقال يا
قوم اعبدوا الله وارجوا اليوم الآخر ولا تعثوا في
الأرض مفسدين ٣٦ فكذبوه فأخذتهم الرجفة
فأصبحوا في دارهم جاثمين ٣٧ وعادا وثمودا
وقد تبين لكم من مساكنهم وزين لهم الشيطان
أعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا مستبصرين ٣٨

31. Bunun üzerine *(melek)* elçilerimiz *(Lût'un kavmini helâk etmek üzere giderlerken)* **İbrahim**'e *(oğul)* müjdelemek için uğradıklarında dediler ki: **"Biz şu kenti helâk edeceğiz; çünkü oranın ahâlisi zâlimdir."**

32. İbrahim onlara: **"Orada Lût vardır!"** deyince, elçiler dediler ki: **"Biz orada kimin olduğunu çok iyi biliyoruz. Şüphesiz ki biz, Lût'u da,** *(zâlimlerle birlikte)* **arkada kalacak olan karısı dışında âilesini de kurtaracağız."**

33. Elçilerimiz **Lût**'a geldiklerinde, **O** *(misafir zannederek)* onlar için kaygılandı ve telaştan eli ayağına dolaştı; fakat onlar dediler ki: **"Korkma ve tasa etme! Çünkü biz seni de,** *(zâlimlerle birlikte)* **arkada kalacak olan karın hâriç âileni de kurtaracağız."**

34. **"Biz, bu şehrin ahâlisi üzerine, işlemekte oldukları kötülükler sebebiyle gökten azap indireceğiz."**

35. Sonuçta, onlardan geriye, düşünüp akledecek bir topluluk için açık bir işaret / belirti / ibret levhası bıraktık.

36. **Şuayb**'ı da kardeşleri / hemşehrileri olan **Medyen** halkına gönderdik. Onlara dedi ki: **"Ey benim kavmim! Allah'a kulluk edin. Âhiret gününü aklınızdan çıkarmayın ve yeryüzünde** *(hak)* **düzeni bozmaya çalışmayın."**

37. Fakat onu yalanladılar; bunun üzerine onları bir sarsıntı yakalayıverdi de sabaha kendi yurtlarında üst üste yığılıp kaldılar.

38. Hem **Âd**'ı hem de **Semûd**'u yok ettik. Onların yurtlarından *(Ahkaf ve Hicr'den geçerken)* siz her şeyi görüp anlarsınız. Şeytan onlara, yaptıkları *(kötü)* işleri güzel göstermiş ve kendilerini haktan alıkoymuştu; gûya onlar akıllı geçinen / görgülü-aydın *(!)* kimselerdi.

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مُوسٰى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ
﴿٣٩﴾ فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ
خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللّٰهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ
الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
اِتَّخَذَتْ بَيْتًا وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَٓا اِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾
خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ اُتْلُ مَٓا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَٓاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

39. **Karûn**'u da, **Firavun**'u da, **Hâman**'ı da helâk ettik! **Mûsa** onlara apaçık belgeler / mûcizeler ile gelmişti ama onlar yeryüzünde büyüklük tasladılar. Fakat bizden kaçıp kurtulamadılar!

40. Her birini, günahlarına göre tutup tutup yakaladık. Kimine *(Lût kavmine kızgın)* çakıl / lâv yağdırdık, kimini *(Semûd'u)* şiddetli ses / çığlık yoketti, kimini *(Kârûn'u)* yere batırdık, kimini *(Firavun ve ordusunu)* da suda boğduk! Allah onların hiçbirine zulmetmiyordu; fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başkasını dost *(ve ilah)* edinen kimselerin hali, yuva yapan örümceğin haline benzer; halbuki eğer bilselerdi, evlerin / yuvaların en çürüğü şüphesiz ki örümceğin yuvasıdır!

42. Şüphesiz ki **Allah**, onların, Allah'ı bırakıp da yakardıkları şeyleri*(n hiçbir fayda sağlamadıklarını)* bilmektedir! **O**, gücü karşısında durulmayan ve gerekeni yapandır.

43. Biz bu örnekleri, insanlara *(anlasınlar diye)* getiriyoruz; ama bunları ancak *(Allah'ı)* bilenler akledip anlar.

44. Allah, göklerle yeri gerçek bir neden *(hak)* ile yarattı. Hiç şüphesiz bunda inananlar için bir işaret / bir ibret vardır.

45. Sana **Kitap**'tan vahyedileni oku *(ve insanlara tebliğ et)* ve namazı da aksatmadan gereği gibi kıl; çünkü ancak *(gereği gibi kılınan)* **namaz** her türlü ahlâksızlık ve kötülüklerden *(insanları)* alıkor. **Allah'ın** *(sizi)* **anması** ise, hiç şüphesiz ki *(her şeyden)* daha büyüktür. Allah yapmakta olduğunuz her şeyi bilmektedir.

وَلَا تُجَادِلُوٓا اَهْلَ الْكِتَابِ اِلَّا بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُۗ اِلَّا
الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوٓا اٰمَنَّا بِالَّذ۪ٓي اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ
اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ الْكِتَابَۜ فَالَّذ۪ينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِه۪ۚ وَمِنْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِه۪ۜ وَمَا يَجْحَدُ
بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِه۪
مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَم۪ينِكَ اِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ
﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ ف۪ي صُدُورِ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا
الْعِلْمَۜ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
لَوْلَٓا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِنْ رَبِّه۪ۜ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ
اللّٰهِۜ وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٥٠﴾ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّٓا اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْن۪ي وَبَيْنَكُمْ
شَه۪يدًاۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

46. **Kitap Ehli** ile ancak en güzel şekilde tartışın; fakat onlardan *(hakka karşı önyargılı olan)* zâlimlerle değil. Onlara deyin ki: **"Biz, hem bize indirilene, hem de size indirilene iman ettik. Bizim de ilâhımız, sizin de ilâhınız tek bir ilâhtır; biz O'na tam anlamıyla baş eğmiş olan** *(müslüman)*-**larız."**

47. İşte biz sana da *(öncekilere olduğu gibi)* **Kitap** indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz *(den önyargılı olmayanlar)* ona iman edeceklerdir. Şunlardan *(Allah'a ortak koşanlardan)* da ona iman edecek nice kimseler vardır. Bizim âyetlerimizi ancak gerçeği örtbas eden kâfirler inkâr ederler.

48. Bundan önce sen, ne bir kitap okumuş ne de sağ elinle bir yazı yazmıştın. Böyle olmasaydı, hak karşıtları, *(vahyimizden)* kuşkuya düşerlerdi.

49. Dahası o *(Kur'an)*, ilimden nasibi olanların *(lâfız ve anlam olarak)* göğüslerinde yer almış bulunan apaçık âyetlerdir / dahası o *(okuma yazma bilmeyen bir son peygamberin geleceği)*, kendilerine kitap verilenlerin hafızalarında yer almış bulunan apaçık âyetlerdir. Ve bizim âyetlerimizi ancak inatları yüzünden zâlimler inkâr eder, tanımazlıktan gelirler.

50. Onlar *(senin hakkında)* diyorlar ki: **"O'na Rabbinden** *(peygamberliğini isbat eden)* **mûcizeler indirilseydi ya!"** Sen, de ki: **"Mûcizeler ancak Allah'ın katındadır; ben sadece açık bir uyarıcıyım."**

51. Kendilerine okunmak üzere sana **Kitap** indirmemiz, *(inanmaları için)* onlara yetmemiş mi?! Şüphesiz ki onda, iman edecek bir toplum için hem bir rahmet, hem de bir uyarı bulunuyor.

52. De ki: **"Benimle sizin aranızda şâhit olarak Allah yeter!"** O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Bâtıla inanan ve **Allah**'ı tanımazlıktan gelen kâfirler var ya, onlar *(bu davranışlarıyla)* her şeylerini kaybedeceklerdir.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَٓا اَجَلٌ مُسَمًّى لَجَٓاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٥٥﴾ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ اَرْضِي وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُونِ
﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٓائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ اَلَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَاَيِّنْ مِنْ دَٓابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ
سَاَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

53. Onlar senden bir an önce azap gelmesini istiyorlar! Eğer *(her şey için)* belirlenen bir vakit olmasaydı, o *(istedikleri)* hemen gelirdi. Fakat *(vakti geldiğinde)* hiç farkında olmadıkları bir sırada azap onları ansızın bastıracaktır.

54. İvediyle senden azap istiyorlar! Fakat *(vakti geldiğinde)* cehennem, inkâr edenleri çepeçevre kuşatacaktır.

55. O gün azap onları hem üstlerinden, hem de ayaklarının altından kuşatıp saracak ve *(Allah)* onlara: **"Şu yapmakta olduklarınızı tadın!"** diyecektir.

56. Ey iman eden *(fakat ibadetleri engellenen)* kullarım! Benim yeryüzüm geniştir; *(o halde baskının bulunmadığı bir yere hicret edin de)* sadece bana kulluk edin.

57. Her canlı ölümü tadacaktır; sonra da hepiniz bana döndürüleceksiniz *(o halde ölümden bu denli korkunuz nedendir?!)*

58. İman ederek *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanları, andolsun ki altlarından ırmaklar akan cennet köşklerine yerleştireceğiz; orada sonsuza dek kalacaklardır. Ne güzeldir *(Allah yolunda)* çalışan / sâlih amel işleyenlerin mükâfatı!

59. Onlar ki *(her türlü baskılara göğüs gerip, dinlerinde)* sabrederler ve sadece Rablerine dayanıp güvenirler.

60. Rızıklarını kendileri taşımayan nice canlılar vardır ki, onları da, sizleri de Allah rızıklandırmaktadır. **O**'dur her şeyi işiten, her şeyi bilen.

61. **"Göklerle yeri yaratan kimdir; güneşi ve ayı** *(sizin faydalanabilmeniz için)* **buyrumuna alan kimdir?!"** diye onlara sorsan, mutlaka: **"Allah'tır!"** derler. O halde neden yalpalıyor *(haktan)* yüz çeviriyorlar?!

62. Allah kullarından dilediğine *(imtihan için)* rızkı bol verir, dilediğine ise dar verir. Çünkü Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

63. **"Gökten bölüm bölüm / parça parça su indirerek, ölmüşken toprağı dirilten kimdir?!"** diye onlara sorsan mutlaka: **"Allah'tır!"** derler. Sen *(hakkın bu zaferi karşısında)*: **"Bütün övgüler / üstünlükler Allah'ındır** *(elhamdü lillah)***!"** diyesin. Fakat onların pek çoğu, düşünüp akletmezler.

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌۜ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَۚ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَۙ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَٓا اٰتَيْنَاهُمْۚ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَيُتَخَطَّفُ
النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْۜ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُونَ
﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَٓاءَهُۜ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّومُۙ ﴿٢﴾ فِٓي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
سَيَغْلِبُونَۙ ﴿٣﴾ فِي بِضْعِ سِنِينَۜ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُۜ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَۙ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِۜ يَنْصُرُ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

64. Keşke bilselerdi, bu dünya hayatı ancak bir eğlence, bir oyundur ve âhiret yurdu ise gerçek hayattır.

65. Gemiye bindiklerinde *(bir tehlikeyle karşılaştıkları zaman)* kulluğu / teslimiyeti / hükümranlığı yalnızca Allah'a yaparak dua edip yakarırlar. Allah onları kurtarıp karaya çıkardığında ise, hemen **O**'na eş / ortak koşarlar.

66. Verdiğimiz nimetleri nankörce inkâr ededursunlar ve hoyratça yaşayadursunlar; fakat yakında *(gerçeği)* bilecek / öğreneceklerdir.

67. Çevrelerindeki insanlar korku içinde esir alınıp götürülürken, görmüyorlar mı ki, biz onlara **güvenli dokunulmaz** bir **belde** sağlamışız?! Böyleyken hâlâ bâtıla inanıp, Allah'ın nimetine karşılık nankörlük mü edecekler?!

68. **Allah** adına yalan uyduran / **O**'na yalan yakıştıran yahut hak kendisine geldiğinde yalanlayandan daha zâlim kim olabilir?! İmdi cehennem inkârcılar için bir yurt değil midir?!

69. Uğrumuzda didinen / çabalayıp cihad eden kimselere biz *(dünya ve âhirette)* yollarımızı gösteririz. Şüphesiz ki Allah, görevlerini en iyi şekilde yapanlar *(muhsinler)* ile beraberdir.

30. RÛM SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 60 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Mîm** *(ve benzeri harflerden kendi dilinizden Arapça bir Kitap bu)*!

2. **Bizans** *(İran'a)* yenildi.

3. Bu, *(Mekke'ye)* en yakın bölgede *(Sûriye'de)* meydana geldi *(ve putperestleri sevindirip müslümanları üzdü)*. Fakat onlar bu yenilgiden sonra yeneceklerdir.

4. Hem de on seneye varmadan! Önünde sonunda emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir.

5. Allah'ın yardımıyla sevineceklerdir mü'minler. **O** Allah ki, dilediğine yardım eder / galip kılar. **O**, kudreti karşısında durulmayan, rahmetiyle her şeyi kuşatandır.

وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ
هُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فٖٓي اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى
وَاِنَّ كَثٖيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَٓائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ اَوَلَمْ
يَسٖيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ كَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَٓا
اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ
اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُٓوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ
عَاقِبَةَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا السُّٓوٰٓاى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا
بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿١٠﴾ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعٖيدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَٓائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ كَافِرٖينَ
﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فٖي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

6. Bu, Allah'ın verdiği bir sözdür! Allah sözünden caymaz. Fakat insanların pek çoğu bilmez.

7. Onlar dünya hayatından ancak görüneni bilirler, âhiretten ise haberleri yoktur.

8. Onlar, Allah'ın gökleri, yeri ve bu ikisi arasındakileri ancak hakkı ortaya koymak üzere ve belli bir süre için yarattığını kendi içlerinde düşünmüyorlar mı?! İnsanlardan pek çoğu, Rablerine kavuşacaklarını ummayıp inkâr ediyor.

9. Yeryüzünde gezip, kendilerinden öncekilerin âkıbetleri ne olmuş görmüyorlar mı?! Üstelik onlar, bunlardan daha güçlüydüler ve bunlardan daha çok yeryüzünü ekip işletmişlerdi. Peygamberleri onlara apaçık belgeler / mûcizeler ile gelmişlerdi *(de, iman etmedikleri için helâk edilmişlerdi)*. Allah onlara asla zulmetmiyor, ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra, kötülük edenlerin âkıbetleri çok kötü oldu. Çünkü Allah'ın âyetlerini yalanlamışlar ve onlarla alay etmişlerdi.

11. Allah'tır ilk kez yaradılışı gerçekleştiren! Sonra onu tekrar edecek olan! Sonra da hepiniz O'na döndürüleceksiniz.

12. Kıyamet koptuğu gün günahkârlar umutlarını kesip susarlar.

13. Allah'a denk tuttuklarından hiç biri, onlara yardımcı / şefaatçi olmaz. O vakit onlar da, Allah'a ortak koştuklarını tanımayıp inkâr ederler.

14. Kıyamet koptuğu zaman insanlar birbirlerinden seçilip ayrılırlar!

15. İman edip yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlar, bir bahçede / çimen üzerinde sevinip keyf ederler.

وَاَمَّا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَاۤئِ الْاٰخِرَةِ فَاُو۬لٰٓئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللّٰهِ ح۪ينَ تُمْسُونَ
وَح۪ينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
وَعَشِيًّا وَح۪ينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ اِذَٓا اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُٓوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةًۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾
وَمِنْ اٰيَاتِه۪ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ
وَاَلْوَانِكُمْۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِم۪ينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ اٰيَاتِه۪
مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاۤؤُ۬كُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۜ اِنَّ ف۪ي
ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ اٰيَاتِه۪ يُر۪يكُمُ
الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاۤءِ مَاۤءً فَيُحْي۪ بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. Âyetlerimizi ve âhirette benimle karşılaşacaklarını tanımayıp inkâr edenler ise, azap için tutuklanıp hazır edilirler.

17. Akşam hava kararırken ve sabah gün ışırken yüceltip tesbih edin **Allah**'ı!

18. Göklerde, yerde *(bütün her şey)* yalnızca **O**'na övgüler sunar. Ve siz hem ikindin vakti, hem de ışıl ışıl aydınlık öğlen vakti tesbih edin **O**'nu.

19. **O** ki, ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarır; kupkuru kesilip ölmüşken yeryüzünü **O** diriltir. İşte siz de öyle diriltilip çıkarılacaksınız.

20. Sizi *(aslınız olan Âdem'i)* basbayağı bir topraktan yaratması ve ardından sizin birden bire *(bütün yeryüzüne)* dağılıp yayılan bir beşer olmanız, **O**'nun *(kudretinin)* göstergelerinden / işaretlerindendir.

21. Kendileriyle huzur bulup sükûnete kavuşasınız diye sizin için kendinizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve ilgi var etmesi de **O**'nun *(kudretinin)* işaretlerindendir. Düşünebilen bir topluluk için bunda nice ibretler / işaretler vardır.

22. Göklerle yerin yaradılışı, dillerinizin ve renklerinizin farklılığı **O**'nun *(kudretinin)* işaretlerindendir. Düşünüp bilenler için bunda nice ibretler / işâretler vardır.

23. Gece ve gündüz uyumanız ve **O**'nun lûtfundan kazanmanız da **O**'nun âyetlerindendir. Şüphesiz bunda da *(Allah'ın öğütlerini)* işitebilen bir topluluk için nice işâretler vardır.

24. Size korku ve umutla şimşeği göstermesi, gökten su indirerek ölmüşken yeri diriltmesi de **O**'nun âyetlerinden / kudretinin alâmetlerindendir. Anlayan bir topluluk için bunda da alınacak ibretler / işâretler vardır.

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنْ تَقُومَ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِه۪ۜ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ
دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذَٓا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذ۪ي يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُع۪يدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِۜ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ
لَكُمْ مَثَلًا مِنْ اَنْفُسِكُمْۜ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
مِنْ شُرَكَٓاءَ ف۪ي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَاَنْتُمْ ف۪يهِ سَوَٓاءٌ تَخَافُونَهُمْ
كَخ۪يفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْۜ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذ۪ينَ ظَلَمُٓوا اَهْوَٓاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ فَمَنْ
يَهْد۪ي مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُۜ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِر۪ينَ ﴿٢٩﴾ فَاَقِمْ
وَجْهَكَ لِلدّ۪ينِ حَن۪يفًاۜ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّت۪ي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَاۜ
لَا تَبْد۪يلَ لِخَلْقِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ الدّ۪ينُ الْقَيِّمُۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَۙ ﴿٣٠﴾ مُن۪يب۪ينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَاَق۪يمُوا
الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِك۪ينَۙ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذ۪ينَ
فَرَّقُوا د۪ينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًاۜ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

25. Göklerin ve yerin *(hiç yıkılmadan)* **O**'nun emriyle durması da *(kudretinin)* işaretlerindendir. Derken **O** sizi tek bir çağırışla çağıracak ve siz hemen dirilip yerden çıkacaksınız.

26. Göklerde ve yerde ne varsa **O**'nundur; hepsi **O**'na saygıyla baş eğerler.

27. Yaradılışı ilk kez gerçekleştirendir **O**! Sonra onu tekrar gerçekleştirecektir; *(düşünsenize, sizce)* bu **O**'nun için daha kolay *(değil mi)*dir! Göklerde ve yerde en mükemmel üstünlükler / örneklikler **O**'nundur *(üstünlükte ve mükemmellikte O'na denk kimse yoktur)*. Ve **O**'dur gücü karşısında durulmayan, her şeyi yerli yerince yapan.

28. Bakın Allah size kendinizden bir örnek veriyor: Sahip bulunduğunuz köleler *(ve işçiler)*, verdiğimiz rızıkta size ortak olup sizinle eşit olsalar, bunu kabul eder ve kendinizi saydığınız / kendinize değer verdiğiniz gibi onları da sayar-değer verir misiniz *(O halde Allah için nasıl eşler / ortaklar düşünürsünüz)*?! Düşünüp akleden bir topluluk için âyetlerimizi işte böyle açık ve anlaşılır kılıyoruz.

29. Fakat zulmedenler, hiç bilgisizce kendi heveslerine uydular. İmdi, Allah'ın, *(kendi işledikleri kötülükler sebebiyle)* saptırdıklarını, ve *(Allah'tan başka)* yardımcıları bulunmayanları kim doğru yola getirebilir!

30. O halde sen, yüzünü her türlü batıldan çevirip *(hanif olarak)*, Allah'ın yapısı olan **din**'e tam olarak döndür ve ona uydur. O yapı / o fıtrat / o din ki, Allah insanları ona uygun olarak yaratmıştır. Allah'ın yapısında / dininde / sisteminde asla değişme olmaz. İşte odur eğrilmez dosdoğru din. Fakat insanların çoğu *(bunun böyle olduğunu)* bilmezler.

31. **O**'na yönelin ve **O**'na karşı görevlerinizi aksatmaktan sakının. Namazı dosdoğru kılın ve Allah'a ortak koşanlardan olmayın.

32. Dinlerini parça pürçük eden *(bir kısım emirleri alıp bir kısmını terk ve reddeden, değiştirip bozan)* ve kendileri de *(buna göre)* parça pörçük olanlardan her bir **sınıf**, kendinde bulunanla övünmekte.

سُورَةُ الرُّومِ — الجُزْءُ الحَادِي وَالعِشْرُونَ

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ٣٣ لِيَكْفُرُوا بِمَآ
اٰتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ٣٤ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا
فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ٣٥ وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ
رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ اِذَا
هُمْ يَقْنَطُونَ ٣٦ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ
وَيَقْدِرُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣٧ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى
حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٣٨ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِنْ رِبًا
لِيَرْبُوَا فِي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِنْ
زَكٰوةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ٣٩ اَللّٰهُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ٤٠ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٤١

33. İnsanlar başlarına bir sıkıntı geldiğinde hemen Rablerine başvurup **O**'na yakarır; sonra Allah onlara katından bir rahmet tattırdığında, içlerinden *(ilerigelen)* bir bölük hemen Rablerine ortak koşar!

34. Böylelikle onlar, kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük edip tanımazlıktan gelirler. Keyfedin / sefa süredurun bakalım, yakında bileceksiniz.

35. Yoksa biz onlara açık bir belge indirmişiz de, o belge mi onlara Allah'a ortak koşmalarını söylüyor?!

36. Biz insanlara bir rahmet tattırdık mı onunla şımarırlar; kendi işledikleri *(günahlar)* sebebiyle başlarına bir musibet geldiğinde ise umutsuzluğa düşerler.

37. Onlar anlayıp görmediler mi ki, Allah rızkı dilediğine bol, dilediğine ise kısarak verir? Şüphesiz ki bunda, inanan / inanacak olan bir toplum için ibretler / işaretler vardır.

38. Öyleyse akrabaya, yoksula ve yolcuya-misafire hakkını ver. Allah'ın rızasını isteyenler için **hayır** bundadır. İşte onlar, kurtuluşa / murada erenlerdir.

39. Mallarınızı artırmak üzere insanlar arasında birbirinize verdiğiniz **riba** *(ve benzeri mallar)*, Allah yanında artmaz / değer ifade etmez. Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz **zekât / sadaka** ise böyle değildir; işte *(hem dünyada hem de âhirette)* kat kat kazananlar bunlardır.

40. Allah, sizi yaratan ve size rızık verendir. Sonra sizi öldürecek, daha sonra da diriltecektir. Ortak koştuklarınızdan size bunu yapabilecek olan var mı?! **O**, her türlü noksanlıklardan ve onların her türlü ortaklık yakıştırmalarından uzaktır!

41. İnsanların kendi elleriyle yaptıkları işler yüzünden, karada ve denizde / yeryüzünün her tarafında bozulma meydana geldi *(zulüm, günah, isyan her tarafı kapladı)*. İşlediklerinin bir kısmını Allah vazgeçmeleri için onlara tattırıyor.

الجزء الحادي والعشرون — سورة الروم

قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُۜ
كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ
قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَۙ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِۜ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
﴿٤٥﴾ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ
رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَٓاؤُ۫هُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ اَجْرَمُواۜ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اَللّٰهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَٓاءِ كَيْفَ يَشَٓاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ
مِنْ خِلَالِهِۚ فَاِذَٓا اَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِهِٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَۚ
﴿٤٨﴾ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثَارِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَاۜ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتٰىۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

42. De ki: Yeryüzünde dolaşın da, öncekilerin sonlarının ne olduğuna bir bakın; onların çoğu Allah'a ortak koşanlardı.

43. Allah'tan başka hiç kimsenin geri çeviremeyeceği bir gün gelmezden önce, bütün varlığınla hiç eğrilmeyen dosdoğru **Din**'e yönel! Öyle bir gün ki, insanlar *(amellerinin karşılığını görmek ve kimi cennete kimi de cehenneme gitmek üzere)* ayrılacaklar, bölük bölük ve darmadağın olacaklardır.

44. Kim hakikatı örtbas edip kâfir olursa, onun inkârı kendi aleyhine / kendi zararınadır; kim de *(iman edip)* sâlih amel işlerse, o da kendisi için *(güzel bir gelecek)* hazırlamış olur.

45. Sonuçta Allah, iman edip sâlih ameller işleyenleri kendi öz lûtfundan mükâfatlandıracaktır. Fakat Allah, gerçeği örtbas eden kâfirleri asla sevmez.

46. Müjdeciler olarak *(yağmur öncesi)* rüzgârlar göndermesi de **O**'nun *(kudretinin)* belgelerinden / işaretlerindendir; böylece **O** size rahmetini tattırır, emriyle *(denizlerde)* gemiler yürür, lûtfundan kazanç sağlarsınız. Gerek ki üzerinize düşeni yapar *(şükreder)*siniz.

47. Senden önce de birçok kavme peygamberler gönderdik. Elçilerimiz onlara apaçık delillerle geldiler *(ama onlar yalanladılar)*. Biz de suçlulardan intikamımızı aldık *(ve inananları kurtardık.)* Çünkü biz mü'minlere yardım etmeyi üzerimize borç kıldık.

48. Allah rüzgârları gönderir de rüzgârlar bulutları kaldırıp harekete geçirir. Ve Allah gökte onları dilediği gibi parça parça serer. Sonra sen aralarından yağmur damlalarının çıktığını görürsün ve Allah onları kullarından dilediğine gönderir; bir de bakarsın ki onların yüzleri güler.

49. Halbuki daha önce, kendilerine yağmur düşmeden, umutlarını kesmişlerdi.

50. Artık şimdi bir bak Allah'ın rahmetinin *(yağmurun)* izlerine; ölmüşken yeryüzünü nasıl diriltiyor! İşte bunu yapan, ölüleri de diriltecektir; çünkü **O** her şeye gücü yetendir.

وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رٖيحاً فَرَاَوْهُ مُصْفَرّاً لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُونَ
٥١ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَٓاءَ اِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرٖينَ ٥٢ وَمَٓا اَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ٥٣ اَللّٰهُ الَّذٖى
خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفاً وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُ وَهُوَ الْعَلٖيمُ
الْقَدٖيرُ ٥٤ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا
غَيْرَ سَاعَةٍ كَذٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ٥٥ وَقَالَ الَّذٖينَ اُوتُوا
الْعِلْمَ وَالْاٖيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فٖى كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ
فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٥٦ فَيَوْمَئِذٍ
لَا يَنْفَعُ الَّذٖينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ٥٧
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فٖى هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ٥٨
كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الَّذٖينَ لَا يَعْلَمُونَ ٥٩ فَاصْبِرْ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذٖينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠

51. Fakat biz *(yeşermiş ekine, yakıp kavuran)* bir yel göndersek de onlar ekinlerini sararıp solmuş görseler, hemen *(önceki nimetleri unutarak)* nankörce inkâr ederler.

52. Sen ölülere işittiremezsin. Sağırlara, hem de yüzlerini çevirmiş giderlerken sesini duyuramazsın.

53. Sen körleri, sapkınlıklarından çıkarıp doğru yola getiremezsin. Sen ancak, âyetlerimize inanıp, *(hakka)* teslim olanlara işittirebilirsin.

54. Allah sizi güçsüz bir halde yaratır ve bu güçsüzlüğün ardından size güç verir. Sonra bu gücün ardından size yine zayıflık ve kocalık verir. O her şeyi *(en uygun şekilde)* dilediğince yaratır. O, her şeyi en iyi bilen, her şeye gücü yetendir.

55. Kıyamet günü suçlular, *(dünyada)* **bir saatten fazla kalmadıklarına** yemin ederler *(yalan söylerler)*. Onlar, *(dünyada da)* böyle yamukluk eder / haktan saparak yalan söylerlerdi.

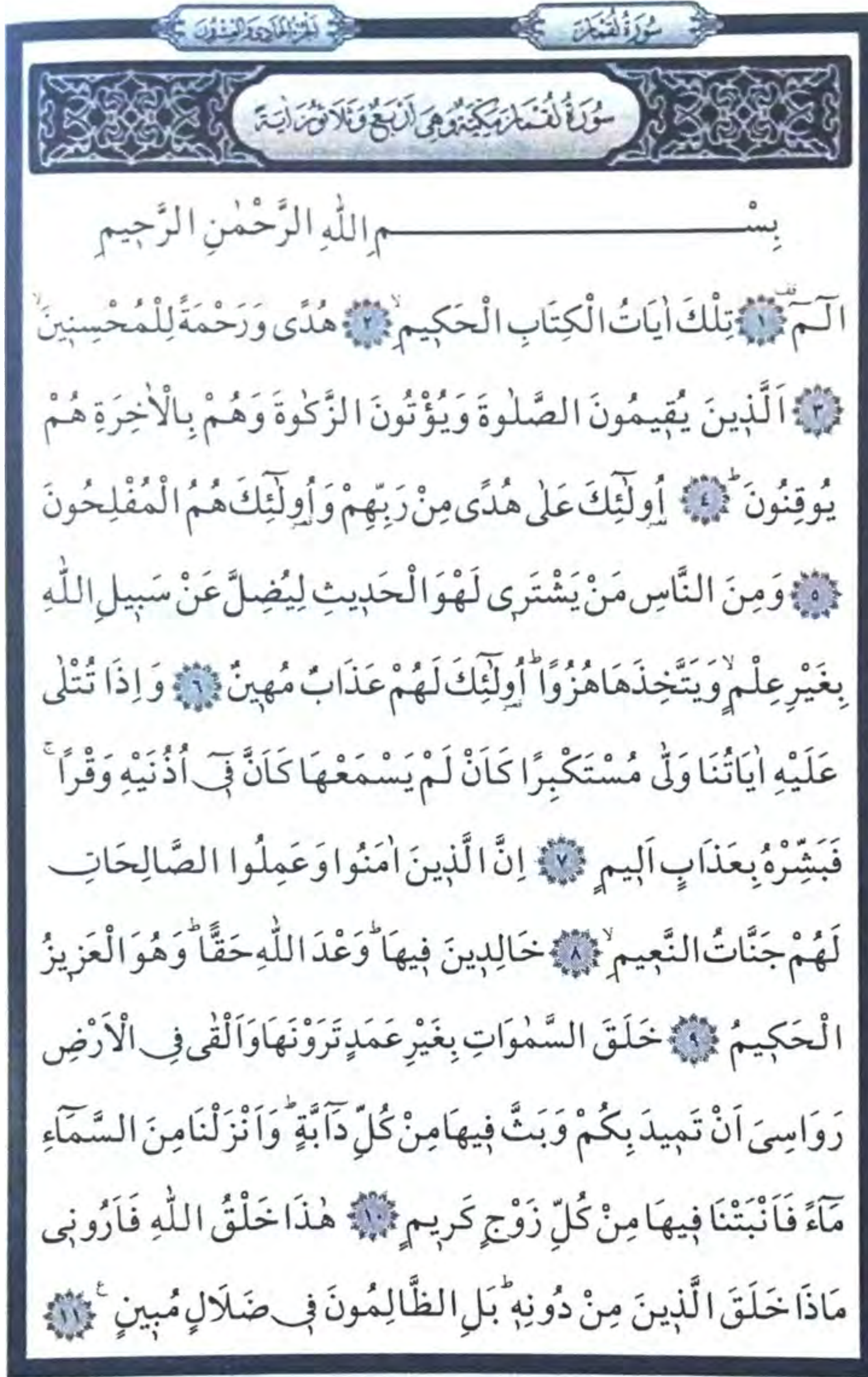
56. Kendilerine bilgi ve iman verilenler ise, onlara şöyle derler: **"Andolsun ki siz, Allah'ın Kitabında yazdığı gibi,** *(dünyada ibret ve öğüt alabilecek kadar yeterli süre)* **eğleştiniz ve nihayet diriliş gününe eriştiniz. Ve işte** *(inkâr ettiğiniz)* **diriliş günü! Ama siz onu tanımıyor / inkâr ediyordunuz."**

57. Zâlimlere o gün mâzeretleri fayda vermeyecek ve dertlerine çâre bulunmayacaktır.

58. Andolsun ki biz insanlara bu **Kur'an**'da *(hakkı açıklayan)* her türlü örnekleri verdik. Sen onlara bir mûcize getirsen dahi, inkâr edenler diyeceklerdir ki: **"Siz** *(ey inananlar)*, **ancak bâtıl bir dava peşindesiniz!"**

59. Allah, *(hakikati)* bilmeyenlerin kalplerini, *(kendi tercihleri sebebiyle)* işte böyle mühürler.

60. Sabret! Şüphesiz ki Allah'ın verdiği söz yerini bulacaktır. İnancı sağlam olmayanlar sakın seni zayıf görüp etkilemesin *(ve de kışkırtmasın)*lar.

31. LOKMAN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 34 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Mîm** *(ve benzeri harflerden kendi dilinizden bir Kitap bu)*!
2. İşte bunlar, hikmet yüklü **Kitab**'ın âyetleridir.
3. **Görevlerini en iyi şekilde yapanlar** *(muhsinler)* için bu âyetler, doğru yolu gösteren birer kılavuz ve rahmettir.
4. Onlar ki, **namazı** gereği gibi kılarlar, **zekâtı** verirler / mâlî ve rûhî arınmayı gerçekleştirirler; âhirete imanlarında kuşkuları yoktur / onlar ahirete görürcesine inanırlar.
5. İşte onlardır Rablerinden bir doğru yol üzere olanlar ve kurtuluşa / murada erenler.
6. İnsanlardan öylesi vardır ki, oyalayıp aldatan birtakım sözler temin ederek / satın alarak, hiçbir bilgiye dayanmadan, *(insanları bunlarla)* Allah yolundan saptırmaya ve Allah'ın yolunu küçük düşürmeye çalışır. İşte böyleleri için alçaltıcı / küçük düşürücü bir azap vardır.
7. O kimseye âyetlerimiz okunduğunda, sanki kulaklarında bir sağırlık varmış da işitmemiş gibi kibirle arkasını döner. Sen onu acı bir azapla müjdele.
8. İman edip yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlara, nimet dolu cennetler vardır.
9. Onlar, **Allah**'ın kesin bir va'di olarak orada sonsuza dek kalacaklardır. **O**'dur hem kudreti sonsuz olan, hem de her şeyi yerli yerince yapan.
10. Allah, görebileceğiniz direkler olmaksızın gökleri yarattı, sizi sarsıp sallamasın diye yeryüzünü dağlarla perçinledi ve orada her çeşitten canlıyı dağıtıp yaydı. Ve biz orada, gökten su indirip, onunla her çeşitten değerli bitkiler de bitirdik.
11. İşte bu **Allah**'ın yaratmasıdır; haydin **O**'nun dışındakiler neler yarattı bana gösterin. Besbelli ki, zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler.

سُورَةُ لُقْمٰنَ — الْجُزْءُ الْحَادِي وَالْعِشْرُونَ

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ۜ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِه۪ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ
لُقْمٰنُ لِابْنِه۪ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۜ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
عَظ۪يمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا عَلٰى
وَهْنٍ وَفِصَالُهُ ف۪ي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ ل۪ي وَلِوَالِدَيْكَ ۜ اِلَيَّ الْمَص۪يرُ
﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ ب۪ي مَا لَيْسَ لَكَ بِه۪ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۘ وَاتَّبِعْ سَب۪يلَ مَنْ
اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾
يَا بُنَيَّ اِنَّهَٓا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ ف۪ي صَخْرَةٍ
اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ ۜ اِنَّ اللّٰهَ لَط۪يفٌ
خَب۪يرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَٓا اَصَابَكَ ۜ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ۚ ﴿١٧﴾
وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۜ اِنَّ
اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۚ ﴿١٨﴾ وَاقْصِدْ ف۪ي مَشْيِكَ
وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۜ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَم۪يرِ ۟ ﴿١٩﴾

12. Biz **Lokman**'a **hikmet** verdik ki, Allah'a karşı üzerine düşeni yapsın *(şükretsin)*. Kim şükrederse, ancak kendisi için şükreder; kim de nankörlük edip inkâra saparsa, şüphesiz ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve hiç kimsenin övgüsüne muhtaç değildir.

13. Hani Lokman oğluna öğüt verirken demişti ki: **"Oğlum, Allah'a ortak koşma! Çünkü Allah'a ortak koşmak** *(şirk)* **büyük bir zulümdür."**

14. Biz insana, anne-babasına iyi bakmasını vasiyet ettik. Çünkü annesi onu nice zorluklarla *(karnında)* taşıdı. Onun emzirilip sütten kesilmesi iki yıldır. **"O halde** *(ey insan)*, **bunun karşılığı olarak bana ve anne-babana şükretmeli** *(üzerine düşeni yapmalı)***sın. Sonuçta dönüş banadır."**

15. Eğer annen-baban, seni hakkında hiç bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşmaya zorlarlarsa onlara itaat etme; fakat dünyada / dünyevi konularda onlara en uygun şekilde sahip çık ve bana yönelenlerin *(mü'minlerin)* yolunda ol. Sonuçta hepinizin dönüşü banadır. Ardından size neler yaptığınızı haber vereceğim *(ve hesabını soracağım)*.

16. Ve Lokman dedi ki: **"Ey oğlum, hardal tanesi kadar** *(iyi ya da kötü)* **bir şey, bir kayanın içinde yahut göklerde yahut yerde olsa dahi, onu Allah çıkarıp getirir** *(insanın mizanına koyar / değerlendirmeye alır)*. **Çünkü Allah her şeyin içyüzüne eren** *(nüfuz eden)* **ve son derece iyilikseven ve de her şeyden haberdar olandır."**

17. **"Yavrucuğum! Namazı aksatmadan gereği gibi kıl, uygun ve iyi olanı** *(ma'rufu)* **emret, kötü olanın önüne geç ve başına gelen sıkıntılara karşı** *(dininde)* **sabret. Şüphesiz ki bunlar, yapılması gereken önemli / zor işlerdendir!"**

18. **"İnsanlara** *(küçümseyici ve alaycı tavırlarla)* **tepeden bakma ve yeryüzünde kasalarak / böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah, böbürlenip kibirlenen hiç kimseyi sevmez."**

19. **"***(ne çok yavaş, ne de çok hızlı ve telaşlı olmaksızın)* **Orta bir yürüyüşle** *(ve de ağırbaşlı bir şekilde)* **yürü! Konuşurken de sesini yükseltme, çünkü seslerin en kötüsü / en çirkini, hiç şüphesiz ki eşeklerin** *(bağırgan)* **sesidir."**

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ
فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ
أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَنْ
يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ
كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ
﴿٢٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللّٰهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلّٰهِ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا
فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ
أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللّٰهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا
خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۗ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

حزب ٣

20. Göklerde ve yerde Allah'ın her şeyi emrinize / istifadenize verdiğini, açık ve gizli bütün nimetleri size bol bol bahşettiğini görmüyor musunuz?! Buna rağmen nice insanlar, ne bir bilgi, ne bir yol gösterici, ne de aydınlatıcı bir kitap olmaksızın Allah hakkında tartışır dururlar.

21. Onlara: **"Allah'ın indirdiğine uyun!"** denildiğinde: **"Hayır, biz atalarımızı hangi yolda bulduysak ona uyarız."** derler. **"Şeytan onları çılgın alevli ateşe çağırıyor olsa da mı** *(onlar atalarına uyacaklar)*?!**"**

22. Kim görevini hakkıyla yerine getirerek *(muhsin olarak)* bütün varlığıyla Allah'a döner teslim olursa, kopmayan bir kulpa yapışmış olur. İşlerin sonu Allah'a varır / sonuçta her şeyi değerlendirecek olan Allah'tır.

23. Gerçeği örtbas ederek inkâr edenlerin küfrü, seni kaygılandırmasın; sonuçta onlar bize dönecekler ve yaptıkları her şeyi kendilerine haber vereceğiz *(ve de hesaba çekeceğiz)*. Şüphesiz ki Allah, göğüslerin neler sakladığını bilendir.

24. Onlara *(dünya hayatında)* kısa bir dirlik tattırır, sonra dayanılmaz bir azaba sürükleriz.

25. **"Gökleri ve yeri kim yarattı?"** diye onlara sorsan, kesinlikle: **"Allah'tır!"** derler. Sen de ki: **"Her türlü övgüye / şükre lâyık olan Allah'tır!"** Fakat onların pek çoğu *(hamde ve şükre kimin lâyık olduğunu)* bilmezler.

26. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Şüphesiz ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve **O** her işinde övgüye lâyıktır; bu nedenle kimsenin övgüsüne muhtaç değildir.

27. Yeryüzündeki bütün ağaçlar kalem, denizler mürekkep olsa ve yedi deniz onlara mürekkep akıtsa, yine de Allah'ın sözleri / ilmi / hikmeti bitmez; *(hattâ ey Kitap Ehli! Tevrat ve İncil dahi O'nun ilim ve hikmetinden sadece birer damladır)*. Şüphesiz ki Allah, gücü önünde durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.

28. Ey insanlar! Sizin hepinizin yoktan yaratılması ve tekrar diriltilmesi, *(Allah'a göre)* tek birinizin yaratılması gibi *(kolay ve basit)*tir. Şüphesiz ki Allah, *(o cahillerin söyledikleri)* her şeyi işiten ve *(yaptıkları)* her şeyi görendir.

29. Görmez misin, Allah geceyi gündüze katıyor *(da yazın gündüzler uzuyor)*, gündüzü de geceye katıyor *(da kışın geceler uzuyor)* ve güneş ile ayı *(sizin yararınız için)* buyrumuna almış da onlar belirlenen bir vakte doğru akıp gidiyor. Allah, yapmakta olduğunuz her şeyden haberdar bulunuyor!

30. Bu böyledir; çünkü ancak Allah hak'tır ve **O**'nun dışında onların tapındıkları ve yakarıp çağırdıkları her şey bâtıldır ve Allah en yüce ve en büyüktür.

31. Rabbinizin, size *(kudretinin)* işâretlerini göstermek üzere **Allah**'ın lûtufkâr emri ve rahmetiyle denizlerde gemilerin akıp gittiğini görmez misin? Şüphesiz ki bunda, sabrı ve şükrü kendisine şiar edinen her kimse için nice ibretler / işâretler vardır.

32. Karanlık dev dalgalar kendilerini *(denizde)* kuşatıp sardığı zaman, onlar kulluğu tümüyle **Allah**'a yaparlar, sadece **O**'na yalvarmaya koyulurlar; Rableri onları karaya çıkarıp kurtardığında ise, onlardan *(sadece)* bir kısmı orta bir yol tutarlar. Âyetlerimizi ancak, verdiği sözü tutmayan her dönek nankör reddeder.

الجزء الحادي والعشرون — سُورَةُ لُقْمَانَ

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرٖٓي اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَاَنَّ اللّٰهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبٖيرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ
الْفُلْكَ تَجْرٖي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِهٖ اِنَّ فٖي
ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ
دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصٖينَ لَهُ الدّٖينَ فَلَمَّا نَجّٰيهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ
مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيَاتِنَٓا اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ
اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزٖي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهٖ وَلَا مَوْلُودٌ
هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهٖ شَيْـًٔا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرٖي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ
غَدًا وَمَا تَدْرٖي نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ﴿٣٤﴾

سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ اٰيَةً

33. Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının da, hiçbir babanın çocuğunu ve hiçbir çocuğun da babasını, kendisini fidye olarak verse de kurtaramayacağı bir günden sakının. Şüphesiz ki Allah'ın söyledikleri mutlaka gerçekleşecektir. Dünya dirliği / refahı sakın sizi aldatmasın ve **usta ayartıcı** *(şeytan)* sizi **Allah** ile *(ve Allah hakkında)* aldatmasın!

34. Kıyametin bilgisi hiç şüphesiz ki Allah'ın katındadır. Yağmuru *(dilediği zaman)* **O** yağdırır, ana karnındakini **O** bilir. Hiç kimse yarın eline ne geçeceğini / ne kazanacağını ve nerede öleceğini bilmez. Ama Allah her şeyi bilen, her şeyden haberdar olandır.

سُورَةُ السَّجْدَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

الٓمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ ف۪يهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٢﴾
اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَٓا
اَتٰيهُمْ مِنْ نَذ۪يرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي
خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا ف۪ي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِه۪ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَف۪يعٍ
اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَٓاءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ
يَعْرُجُ اِلَيْهِ ف۪ي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾
ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَز۪يزُ الرَّح۪يمُ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ٓي
اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ ط۪ينٍ ﴿٧﴾
ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَٓاءٍ مَه۪ينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰيهُ وَنَفَخَ
ف۪يهِ مِنْ رُوحِه۪ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَل۪يلًا
مَا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُٓوا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَف۪ي
خَلْقٍ جَد۪يدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَٓاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفّٰيكُمْ
مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذ۪ي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

32. SECDE SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 30 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Elif, Lâm, Mîm** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*!
2. **Bu Kitab**'ın Âlemlerin Rabbi'nden indirildiğinde hiç kuşku yoktur.
3. Nasıl olur da onlar: **"Bunu, O** *(Muhammed)* **kendisi uydurdu."** diyorlar! Hâlbuki o, senden önce *(uzun süredir)* kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir ulusu, doğru yola gelmeleri için uyarasın diye Rabbinin katından gelen bir **hak**'tır.
4. O Allah ki, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattı; sonra arşa yükseldi. Sizin için **O**'ndan başka ne bir dost / veli, ne de bir şefaatçi vardır! Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?
5. Gökten yere *(yaratıklarla ilgili)* tüm işleri **O** yürütür. Sonra sizin hesabınızla **bin yıl tutan bir gün**'de, her iş **O**'na yükselir / sunulur.
6. **O** ki, hem görünmeyeni *(gaybı)*, hem de görüneni bilendir; hem gücü karşısında durulmayan, hem de merhameti sınırsız olandır.
7. **O** ki, her şeyi en güzel şekilde ve yerli yerince yaratmıştır; insanın *(Âdem'in)* yaradılışını da ilk kez çamurdan **O** yaratmıştır.
8. Ve **O'nun soyunu**, sade basit bir suyun özünden yaratıp devam ettirmiştir.
9. O zaman O'nu *(Âdem'i)* düzgün bir yaradılışa kavuşturup rûhundan üflemiştir. **O** sizlere işitme yeteneği, gözler ve kalpler vermiştir. *(buna karşılık)* Ne az şükredersiniz!
10. Onlar: **"Toprakta çürüyüp de kaybolup gittikten sonra yeniden mi yaratılacağız?"** diyorlar. Gerçekte onlar *(bu düşünce ve inançlarıyla)* Rablerine kavuşmayı tanımıyor / inkâr ediyorlar.
11. De ki: **"Sizin için görevlendirilmiş olan ölüm meleği** *(bir gün)* **hayatınızı sonlandıracak ve hepiniz Rabbinize döndürüleceksiniz."**

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَٓا
اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾
وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰيهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنّ۪ي
لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَع۪ينَ ﴿١٣﴾ فَذُوقُوا بِمَا
نَس۪يتُمْ لِقَٓاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا اِنَّا نَس۪ينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيَاتِنَا الَّذ۪ينَ
اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا
تَعْلَمُ نَفْسٌ مَٓا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُ۫نَ
﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوٰى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذ۪ينَ فَسَقُوا
فَمَأْوٰيهُمُ النَّارُ كُلَّمَٓا اَرَادُٓوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَٓا اُع۪يدُوا ف۪يهَا
وَق۪يلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذ۪ي كُنْتُمْ بِه۪ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

12. Sen suçluların, Rableri katında *(utançla)* başlarını eğerek: **"Ey Rabbimiz,** *(gerçeği)* **gördük ve işittik, bizi** *(dünyaya tekrar)* **göndersen de iyi işler yapsak! Artık kesin olarak inandık"** deyişlerini bir görsen!

13. Eğer biz isteseydik, hiç şüphesiz herkesi doğru yolda kılardık. Fakat: **"Andolsun ki cehennemi, tüm** *(inkâr eden)* **cinler ve insanlarla dolduracağım!"** diye benden kesin söz çıkmıştır."

14. *(Ve onlara denilecektir ki)*: **"Bize kavuşacağınız bu gününüzü unuttuğunuz için tadın azabı; bugün de biz sizi unuttuk. Yaptığınız kötü işler yüzünden tadın sonu gelmez azabı!"**

15. Âyetlerimiz kendilerine okunup hatırlatıldığı zaman, büyüklük taslamayıp secdeye kapananlar ve de Rablerini övgüyle yüceltip ananlar *(hamd ile tesbih edenler)* ancak âyetlerimize inanırlar.

16. Onların tenleri / yanları, korku ve umut içinde Rablerine yakarmaktan *(geceleri)* döşeklerinden uzak durur ve onlar *(gündüzün de)* kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, *(Allah için başkalarına)* harcarlar.

17. Yaptıkları çalışmaların karşılığında onları *(cennette)* hangi mutluluğun beklediğini kimse bilmez!

18. İnanmış olanla, dinin / yolun dışına çıkmış olan *(fâsık)* bir olur mu hiç? Elbette bir olmaz.

19. İnanıp da gereğince yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlara, yaptıklarının karşılığı olarak, **Cennetler**, konak olarak verilecektir.

20. Buyruktan / dinden çıkan *(fâsık)*ların barınakları ise ateştir. Onlar oradan her çıkmak istediklerinde: **"Yalanlayıp durduğunuz ateşin azabını tadın artık!"** denilerek, oraya yeniden itekleneceklerdir.

وَلَنُذ۪يقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّه۪ ثُمَّ اَعْرَضَ
عَنْهَا اِنَّا مِنَ الْمُجْرِم۪ينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ ف۪ي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِه۪ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَن۪ٓي
اِسْرَٓائ۪يلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ف۪يمَا كَانُوا ف۪يهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ
اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ ف۪ي مَسَاكِنِهِمْ اِنَّ ف۪ي
ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَٓاءَ
اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِه۪ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ
وَاَنْفُسُهُمْ اَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ
كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذ۪ينَ كَفَرُٓوا ا۪يمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْاَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

21. Biz onlara, *(inkârlarından)* belki vazgeçerler diye, *(âhiretteki)* büyük azap öncesi, *(dünyada)* hafif azaplar tattırırız.

22. Rabbinin âyetleriyle uyarılan, sonrasında onlardan yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir?! Şüphesiz ki biz suçlulardan öcümüzü alırız.

23. Andolsun ki biz, **Mûsa**'ya da **Kitap** verdik. Sen **O**'nun *(Sina Dağı'nda Allah'la)* buluşmasından *(ve kendisine Allah'ın Tevrat'ı vermesinden)* asla kuşku duyma. Biz onu **İsrâil Oğulları**'na, doğru yolu gösteren bir kılavuz kıldık.

24. Onlar sıkıntılar karşısında *(dinlerinde)* sabredip âyetlerimize hiç kuşku duymadan inandıkları dönemlerde, içlerinden kendilerine emrimizle yol gösteren hidâyet önderleri çıkardık *(fakat sonraları ihtilafa düştüler)*.

25. Şüphesiz ki Rabbin, ayrılığa düştükleri konularda kıyamet günü onlar *(inananlar ve inanmayanlar)* arasında hükmünü verecektir.

26. Şimdi yurtlarında gezip dolaştıkları, kendilerinden önceki nice kuşakları *(azgınlıkları sebebiyle)* helâk etmemiz, onları doğru yola getirmedi mi?! Halbuki bunda *(gerçeği kanıtlayan)* nice işâretler / belgeler vardır; hâlâ dinlemeyecekler mi?!

27. Kupkuru toprağa suyu gönderip, kendilerinin ve hayvanlarının yediği bitkileri çıkarmamızı onlar görmüyorlar mı?! Hâlâ düşünüp ibret almayacaklar mı?

28. Onlar diyorlar ki: "*(ey müslümanlar!)* **Eğer sözünüzde doğruysanız şu** *(bizi alt edeceğini söylediğiniz)* **üstünlük / fetih ne zaman?!"**

29. De ki: **"Üstünlük günü, inkâr edenlere, iman etmelerinin hiç faydası olmayacak ve onlara süre de verilmeyecek."**

30. Aldırma sen onlara ve *(üstünlük gününü)* gözetle; çünkü onlar *(onu)* gözetliyorlar!

33. AHZÂB SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
73 âyettir.

سُورَةُ الْاَحْزَابِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِر۪ينَ وَالْمُنَافِق۪ينَۜ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَل۪يمًا حَك۪يمًاۙ ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰٓى اِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرًاۙ ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى
اللّٰهِۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَك۪يلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ
ف۪ي جَوْفِه۪ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـئ۪ تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ
اُمَّهَاتِكُمْۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَٓاءَكُمْ اَبْنَٓاءَكُمْۜ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ
بِاَفْوَاهِكُمْۜ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّب۪يلَ ﴿٤﴾
اُدْعُوهُمْ لِاٰبَٓائِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِۚ فَاِنْ لَمْ تَعْلَمُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ
فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدّ۪ينِ وَمَوَال۪يكُمْۜ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
ف۪يمَٓا اَخْطَأْتُمْ بِه۪ۙ وَلٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُورًا رَح۪يمًا ﴿٥﴾ اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِن۪ينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَاَزْوَاجُهُٓ اُمَّهَاتُهُمْۜ وَاُو۬لُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ
ف۪ي كِتَابِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِن۪ينَ وَالْمُهَاجِر۪ينَ اِلَّٓا اَنْ تَفْعَلُٓوا
اِلٰٓى اَوْلِيَٓائِكُمْ مَعْرُوفًاۜ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey Peygamber! Allah'tan kork; kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz ki Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve yerliyerince yapandır.

2. Sen ancak, Rabbinden sana vahyedilene uy; şüphesiz ki Allah yapmakta olduğunuz her şeyden haberdardır.

3. Sadece Allah'a güvenip dayan. Vekil / dayanak olarak Allah yeter.

4. Allah, hiçbir erkeğin içinde iki kalp yaratmamıştır. Aynı şekilde Allah, zıhar yaptığınız (***annelerinize benzeterek kendinize haram kıldığınız***) hanımlarınızı da sizin gerçek anneleriniz kılmamış ve evlâtlıklarınızı da gerçek çocuklarınız saymamıştır. Bunlar sizin ağızlarınızda dolaştırdığınız boş sözlerden başka bir şey değildir. Fakat Allah hakkı söyler ve (***size***) doğru yolu gösterir.

5. Evlâtlıklarınızı babalarının adlarıyla çağırın. Çünkü bu, Allah katında daha doğrudur. Eğer babalarını bilmiyorsanız, onlar sizin dinde kardeşleriniz ve dostlarınızdır (***onları öyle çağırınız***). Yanılarak yaptığınız şeylerde size günah / sorumluluk yoktur. Siz ancak, kalplerinizin onayladığı (***isteyerek yaptığınız***) şeylerden sorumlusunuz. Elbette ki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

6. Peygamber mü'minlere kendi canlarından daha yakındır / onlar hakkında karar vermeye onlardan daha hak sahibidir. Peygamberin hanımları da mü'minlerin anneleridir. Allah'ın kitabına / hükmüne göre, aralarında akrabalık bağı bulunan mü'minler birbirlerine, (***akrabalık bağı bulunmayan***) mü'min ve muhacirlerden daha yakındırlar (***o halde bundan böyle ancak akraba olan mü'minler birbirlerine mirasçıdırlar***). Fakat sizler, yakınlarınıza (***dostlarınıza, mü'min kardeşlerinize***) iyilik yapabilir (***onlara mirastan, bir hak olmaksızın bazı şeyler verebilir***)siniz. Kitapta / Allah'ın hükmünde yazılı olan budur.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مٖيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَاِبْرٰهٖيمَ
وَمُوسٰى وَعٖيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مٖيثَاقًا غَلٖيظًا ﴿٧﴾
لِيَسْـَٔلَ الصَّادِقٖينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكَافِرٖينَ عَذَابًا اَلٖيمًا
﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَٓاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رٖيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرًا ﴿٩﴾ اِذْ جَٓاؤُ۫كُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللّٰهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا
شَدٖيدًا ﴿١١﴾ وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذٖينَ فٖي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُٓ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَتْ طَٓائِفَةٌ
مِنْهُمْ يَٓا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَاْذِنُ فَرٖيقٌ
مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ
يُرٖيدُونَ اِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ
سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَٓا اِلَّا يَسٖيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا
عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔولًا ﴿١٥﴾

7. Hani biz *(dini dosdoğru tebliğ etmeleri ve onu eğip bükmemeleri konusunda)* peygamberlerden ve senden ve **Nûh**, **İbrahim**, **Mûsa** ve **Meryem Oğlu Îsa**'dan sağlam söz almıştık! Evet, onlardan sağlam söz almıştık.

8. Çünkü Allah, **sâdıklar**'a, *(inançlarını yaşantılarıyla onaylayanlara / peygamberlere ve onlara uyanlara)*, verdikleri söze bağlı kalıp kalmadıklarını soracaktır. Ve Allah, haktanımaz kâfirlere de acı bir azap hazırlamıştır.

9. Ey iman edenler! Hani *(Hendek savaşında)* üstünüze ordular geldiğinde, onların üzerlerine rüzgârlar ve sizin görmediğiniz *(melek)* ordular göndermiştik. O halde Allah'ın size olan nimetini hatırlayın! Allah yapmakta olduğunuz herşeyi görüp durandır.

10. Hani, düşman orduları, hem yukarınızdan *(Mekke tarafından)*, hem de aşağınızdan *(Necid tarafından)* sizi kuşatmışlardı! Korkudan gözler belermiş, yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Ve siz Allah'a karşı çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada mü'minler sınanmışlar ve derinden sarsılmışlardı.

12. Münafıklar ve kalpleri hasta olanlar diyorlardı ki: **"Allah ve Peygamberi bizi sadece avutup oyalamış!"**

13. Ve onlardan bir bölük: **"Ey Yesripliler** *(Medineliler)***! Burada ne işiniz var, dönüp** *(evlerinize)* **gitsenize!"** diyorlar, bir bölük de, evleri *(düşman saldırılarına karşı)* açık / savunmasız olmadığı halde, sadece savaştan kaçmak istedikleri için: **"Evlerimiz açık** *(savunmasız)***dır!"** diyerek **Peygamber**'den izin istiyorlardı.

14. Oysa ki, şehrin çeşitli bölgelerinden yanlarına sızılarak kendilerinden fitne çıkarmaları istenseydi, onu hemen yaparlardı.

15. Halbuki onlar, dönüp kaçmayacaklarına dâir daha önceden Allah'a söz de vermişlerdi ve Allah'a verilen sözün hesabı da sorulacaktı.

سُورَةُ الْاَحْزَابِ — الْجُزْءُ الْحَادِي وَالْعِشْرُونَ

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَا
تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذ۪ي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ
اَرَادَ بِكُمْ سُٓوءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَص۪يرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّق۪ينَ مِنْكُمْ وَالْقَٓائِل۪ينَ
لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلَّا قَل۪يلًا ﴿١٨﴾ اَشِحَّةً
عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَٓاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ
كَالَّذ۪ي يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ اُو۬لٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ
اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ
لَمْ يَذْهَبُوا وَاِنْ يَأْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُونَ فِي
الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْبَٓائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا ف۪يكُمْ مَا قَاتَلُٓوا اِلَّا
قَل۪يلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ ف۪ي رَسُولِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ
كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَث۪يرًا ﴿٢١﴾ وَلَمَّا
رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّٓا ا۪يمَانًا وَتَسْل۪يمًا ﴿٢٢﴾

16. De ki: **"Eğer ölmek veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmanızın size hiçbir faydası olmaz; sadece çok az bir süre daha yaşayıp sefa sürersiniz o kadar!"**

17. Onlara de ki: **"Allah size bir kötülük dilese, sizi ondan kim koruyabilir?! Yahut size bir iyilik dilese, ondan sizi kim mahrum edebilir?!"** Onlar Allah'tan başka kendileri için ne bir dost, ne de bir yardımcı bulabileceklerdir!

18. Allah, sizden olup da, insanları *(Peygambere yardım etmekten)* alıkoyan ve kendi yandaşlarına: **"Bize gelin** *(ve Yesrib'ten / Medine'den çıkmayın)"* diyen ve savaşta çok az yer alan kimseleri biliyor.

19. Onlar size karşı çok cimridirler. Bir *(savaş çıkacağına dair)* korku gelip çatsa, sen onların, gözleri yuvalarından fırlamış bir halde ölüm baygınlığı geçiren kimsenin baktığı gibi sana baktıklarını *(ve ardından da sıvışıp gittiklerini)* görürsün. Korku geçince *(ve siz savaştan ganimetlerle dönünce)*, mal hırsına kapılarak *(kendilerine ganimetten hisse vermediniz diye)* sizi keskin dilleriyle incitirler. Onlar iman etmemişlerdir; bu yüzden Allah onların tüm yaptıklarını geçersiz kılmıştır; bu Allah için çok kolaydır.

20. Onlar, **birleşik kuvvetler**'in *(ahzâb'ın)* çekilip gitmediğini sanıyorlardı. Birleşik kuvvetler dönüp gelecek olsaydı, sizinle ilgili haberleri yolculardan sormak üzere *(Medine dışında)* çölde bedevî Araplar arasında kalmayı tercih ederlerdi. Aranızda bulunsalardı, savaşır gibi görünmekten başka bir şey yapmazlardı.

21. Andolsun ki **Allah'ın Rasûlü**'nde, **Allah**'ı ve âhiret gününü uman ve **O**'nu çok anan sizler için, en güzel bir örneklik vardır.

22. Mü'minler **birleşik kuvvetler**'i *(ahzâb'ı)* gördüklerinde: **"Bu bize** *(daha önceden)* **Allah ve Rasûlü'nün va'dettiğidir; Allah ve Rasûlü ne demişse doğrudur."** derler ve bu onların hem imanlarını, hem de teslimiyet ve bağlılıklarını artırır.

سُورَةُ الْأَحْزَابِ — الْجُزْءُ الْحَادِي وَالْعِشْرُونَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضٰى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ
أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ
وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ
تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
الْاٰخِرَةَ فَإِنَّ اللّٰهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

23. Mü'minlerden öyle yiğitler / erler vardır ki, Allah'a verdikleri sözü tutmuşlardır. Onlardan kimi *(Allah yolunda şehit olup)* sözünü yerine getirmiş, kimi de *(yerine getirmek üzere)* beklemektedir. Onlar *(sözlerinde)* hiçbir değişiklik yapmamışlardır.

24. Çünkü Allah, dürüst davrananları sözlerine olan bağlılıklarından dolayı mükâfatlandıracak, münâfıklara ise *(nifakları sebebiyle)* dilerse azap edecek, dilerse vazgeçip tevbe ettikleri için bağışlayacaktır. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

25. Allah kâfirleri öfkeleriyle gerisin geri çevirmiş ve onlar hiçbir iyiliğe / başarıya ulaşamamışlardır ve Allah, savaşta mü'minlere yetişmiştir. Doğrusu Allah, sonsuz kuvvet sahibidir ve gücü karşısında durulmayandır.

26. **Kitap Ehli**'nden onlara arka çıkanların *(Kureyza Yahûdîlerinin)* kalplerine Allah, korku salarak kalelerinden aşağı indirdi de, siz onlardan kimilerini *(savaşçılarını)* öldürüyor, kimilerini *(çocuk ve kadınlarını)* da esir alıyordunuz.

27. Sizi Allah onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız *(Hayber, Mekke, İran, Bizans vb.)* daha nice topraklara mirasçı kıldı. Allah her şeye gücü yetendir.

28. Ey peygamber! Hanımlarına de ki: **"Eğer dünya hayatını ve gösterişini istiyorsanız, gelin geçimliklerinizi vererek sizi güzellikle bırakayım."**

29. **"Yok eğer Allah'ı, Peygamberini ve âhiret yurdunu istiyorsanız, sizden görevlerini en iyi şekilde yapanlara** *(muhsinlere)* **Allah büyük bir mükâfat hazırlamıştır."**

30. Ey peygamber hanımları! Sizden kim haddini aşan bir kötülük yaparsa, onun *(dünya ve âhirette)* cezası ikiye katlanır. Bu Allah'a çok kolaydır.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَٓا
اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَر۪يمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَٓاءَ
النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَٓاءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذ۪ي ف۪ي قَلْبِه۪ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًاۚ
﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ ف۪ي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْاُو۫لٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰت۪ينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُۜ اِنَّمَا يُر۪يدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ
الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْه۪يرًاۚ ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى ف۪ي
بُيُوتِكُنَّ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَط۪يفًا
خَب۪يرًاۚ ﴿٣٤﴾ اِنَّ الْمُسْلِم۪ينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِن۪ينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِت۪ينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِق۪ينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِر۪ينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِع۪ينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّق۪ينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّٓائِم۪ينَ وَالصَّٓائِمَاتِ
وَالْحَافِظ۪ينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِر۪ينَ اللّٰهَ كَث۪يرًا
وَالذَّاكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْرًا عَظ۪يمًا ﴿٣٥﴾

31. Sizden kim Allah'a ve peygamberine gereken itaati gösterir de *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* doğru ve yararlı iş *(sâlih amel)* yaparsa, onun da mükâfatını iki kat veririz; üstelik biz ona *(cennette Peygamber'in yanında)* çok değerli bir rızık / makam da hazırlamışızdır.

32. Ey peygamber hanımları! Sizler diğer kadınlar gibi değilsiniz. Eğer Allah'tan sakınıyorsanız, *(yabancı erkeklerle)* konuşmanızda çekici olmayınız ki, kalbinde hastalık / eğrilik olan bir kimse umuda kapılmasın. Her zaman ciddi / ölçülü / yerli yerince konuşunuz.

33. Gereksiz yere ve olur olmaz şekilde evlerinizden dışarı çıkmayınız ve önceki câhiliye döneminde olduğu gibi, *(güzellik ve çekiciliğinizi göstermek üzere)* açılıp saçılmayınız. Namazlarınızı aksatmadan gereği gibi kılınız, zekâtı veriniz, Allah'a ve Peygamberine itaat ediniz. Ey *(Peygamber'in)* **Ev Halkı / Ehl-i Beyt**, Allah sizden günah kirini gidermek ve sizi tertemiz kılmak istiyor.

34. Evinizde okunmakta olan **Allah'ın âyetleri**'ni ve *(Peygamber'in sözleri olan)* **hikmet**'i dilinizden ve gönlünüzden düşürmeyiniz. Allah şüphesiz ki çok lûtufkâr ve her şeyden hakkıyla haberdardır.

35. Herşeyleriyle Allah'a teslim olan *(müslüman)* erkeklerle her şeyleriyle Allah'a teslim olan *(müslüman)* kadınlar, yürekten iman eden erkeklerle yürekten iman eden kadınlar, Allah'a karşı güçsüzlüğünün bilinci içinde olarak **O**'na itaat eden erkeklerle Allah'a karşı güçsüzlüğünün bilincinde olarak **O**'na itaat eden kadınlar, inançlarını eylemleriyle doğrulayan özü sözü bir erkekler *(sâdıklar)* ile inançlarını eylemleriyle doğrulayan özü sözü bir kadınlar, sıkıntılara karşı *(dinlerinde)* sabreden erkeklerle sıkıntılara karşı *(dinlerinde)* sabreden kadınlar, Allah'tan saygıyla çekinen erkeklerle Allah'tan saygıyla çekinen kadınlar, Allah'a karşı mâlî yükümlülükleri olan zekâtı yerine getiren yardımsever erkeklerle Allah'a karşı mâlî yükümlülükleri olan zekâtı yerine getiren yardımsever kadınlar, oruçlarını *(ve de kendilerini)* tutan erkeklerle oruçlarını *(ve de kendilerini)* tutan kadınlar, edep yerlerini / cinsel uzuvlarını / ırz ve namuslarını koruyan erkeklerle edep yerlerini / cinsel uzuvlarını / ırz ve namuslarını koruyan kadınlar, Allah'ı durmaksızın anan / Allah'tan hiç gafil olmayan erkeklerle Allah'ı durmaksızın anan / Allah'tan hiç gafil olmayan kadınların hepsi için, Allah bir bağışlama ve bir büyük mükâfat hazırlamıştır.

سورة الأحزاب — الجزء الثاني والعشرون

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَمْرًا اَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَاِذْ تَقُولُ لِلَّذِي اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ
مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰيهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ
مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ
فِي اَزْوَاجِ اَدْعِيَائِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ
مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهُ
سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَقْدُورًا
﴿٣٨﴾ اَلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا
اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِنْ
رِجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلٰئِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

36. Allah ve O'nun Peygamberi bir şeye hükmettiği zaman, inanan bir erkek ve inanan bir kadın için herhangi bir muhayyerlik / seçenek yoktur. Kim Allah'ın ve Peygamberinin buyruğunu dinlemezse, apaçık sapıtmıştır.

37. Hatırla o zamanı ki, Allah'ın *(İslâm'la müşerref kılıp)* iyilikte bulunduğu ve senin de *(kölelikten kurtararak)* iyilik ettiğin o kimseye *(Zeyd'e)*: **"Hanımını sıkı tut** *(boşama)* **ve Allah'tan kork!"** diyordun ve Allah'ın açıklayacağı şeyi: *(Zeyneb'in, kocası Zeyd tarafından boşandıktan sonra bizim onu seninle evlendireceğimizi)* içinde gizliyordun da insanlardan çekiniyordun! Oysa ki Allah, kendisini sayıp çekinmene daha lâyıktı. Sonra ne zaman **Zeyd** o kadından ilişiği kesti, o zaman biz onu sana eş kıldık. Ki böylelikle, oğullukların *(evlatlıkların)* boşayıp ilişiklerini kestikleri kadınlar *(ile evlenme konusun)*da mü'minlere herhangi bir yasaklık olmasın. Allah'ın buyruğu kesin yerine gelir / gerçekleşir *(ve de gerçekleşmiştir)*.

38. Allah'ın buyurduğu bir işte, Peygamber'e herhangi bir günah / bir yasaklık olması mümkün değildir. Allah'ın daha önce geçen *(peygamber)*-ler hakkındaki yasası da budur. Allah'ın buyruğu, yerine getirilen bir yazgı / bir hükümdür.

39. Onlar *(geçmiş peygamberler)*, Allah'ın buyruklarını insanlara iletip ulaştıran, Allah'tan başka kimseden korkup çekinmeyen kimseler idiler! Şüphesiz ki, hesap görücü olarak Allah yeter!

40. **Muhammed**, içinizden hiç bir erkeğin babası değildir. Fakat **O, Allah'ın Rasûlü / Elçisi** ve peygamberlerin / nebilerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

41. Ey iman edenler! **Allah**'ı çok anın.

42. Ve sabah-akşam **O**'nu tesbih edin *(sabah ve ikindin vakitlerinde namaz kılarak)* Allah'ı yüceltin.

43. **Allah** ve melekleri sizin iyiliğinizi isterler / size dua *(salât)* ederler / üzerinize titrerler; çünkü Allah sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmayı diler ve **O**, mü'minlere çok merhametlidir.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَٓا اَيُّهَا
النَّبِيُّ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا اِلَى
اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِاَنَّ لَهُمْ
مِنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعْ اَذٰيهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَٓا
اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا
فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّٓا
اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِٓي اٰتَيْتَ اُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ
عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الّٰتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ وَامْرَاَةً مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ
اَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا
مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فٖٓي اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

44. Mü'minler Allah'a kavuşacakları gün **selâm** ile ve **esenlik** içerisinde karşılanırlar. Allah onlar için çok değerli bir mükâfat *(cennet)* hazırlamıştır.

45. Ey Peygamber! Şüphesiz ki seni biz, ***(hakkı tebliğ ettiğine dair)*** **şâhit**, ***(rahmetimiz için)*** **müjdeci** ve ***(azabımız için de)*** **uyarıcı** olarak gönderdik.

46. Ve seni, **Allah**'a **O**'nun izniyle çağıran bir da'vetçi ve ışık saçan bir kandil olarak da gönderdik.

47. O halde sen mü'minleri, Allah katından büyük bir mükâfatla müjdele.

48. Kâfirlere ve münâfıklara ise boyun eğme ve onların eziyetlerine aldırma! Allah'a dayanıp güven. Yardımcı ve koruyucu ***(vekil)*** olarak Allah yeter.

49. Ey iman edenler! Mü'min kadınları, nikâhladıktan sonra el sürmeden boşarsanız, kendileriyle ilgili **iddet** ***(yeni bir evlilik için bekleme süresi)*** gerekmez. Ancak onları, geçimliklerini vererek güzellikle bırakın.

50. Ey Peygamber! Mehirlerini vererek evlendiğin hanımlarını ve Allah'ın sana ***(savaşlarda)*** ganimet olarak verdiği elinin altındaki câriyeleri, seninle birlikte hicret edip gelen amca kızlarını, hala kızlarını, dayı kızlarını, teyze kızlarını ve diğer mü'minler için değil de sadece sana has olmak üzere ***(mehir vermeksizin)*** kendini Peygamber'e adadığı Peygamber'in de kendisiyle evlenmeyi kabul ettiği bir mü'min kadını sana helal kıldık. Mü'minlerin eşleriyle ve sahip bulundukları cariyelerle ilgili buyruğumuzu ise ***(daha önce)*** bildirmiştik. Bu ***(seninle ilgili özel hükmün sebebi)***, senin ***(mevcut hanımlarınla beraberliğini devam ettirmen ve yeni eşler nikâhlayabilmen konusunda)*** herhangi bir sıkıntı ve zorluk çekmemen içindir. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ ۖ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ
مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ
إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا
﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ
إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ ۖ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي
مِنَ الْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ
حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ
أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ تُبْدُوا
شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

51. Yine *(sana has olmak üzere)*, eşlerinden dilediklerini kendinden uzak tutup bekletebilir, dilediklerini ise yanına alabilir onlarla beraber olabilirsin; ayrı tuttuklarından dilediklerini de istediğin zaman yanına alabilirsin; bunda da sana bir günah / sakınca / engel yoktur. Onların hoşnut olmaları, üzülmemeleri ve senin onlarla ilgili yapacaklarından hepsinin razı olmaları için en uygun olan budur. Allah, gönlünüzde olanları bilir. Ve Allah, her şeyi hakkıyla bilen, hoşgörüsü ve sabrıyla cezaları erteleyendir.

52. Bundan sonra artık *(ey Peygamber, şu anki eşlerinin dışında)* başka bir kadın alman sana helâl değildir. Güzellikleri hoşuna gitse de, eşlerinin yerine ve onlardan kimini boşayarak başka kadınlar alman da helal değildir. Ancak elinin altında bulunanlar *(cariyeler)* bunun dışındadır. Allah her şeyi görüp gözetleyendir.

53. Ey iman edenler! **Peygamber**'in evlerine, *(yemek ve benzeri bir sebeple gideceğiniz zaman)* size izin verilmeden girmeyiniz; ve *(vakitli-vakitsiz girerek)* yemek vaktini orada beklemeyiniz; ancak çağrıldığınız zaman gidiniz ve yemeği yedikten sonra da hemen dağılınız; orada sohbete dalıp kalmayınız. Çünkü bu Peygamber'i üzmekte, ama **O** sizden çekinip utanmaktadır. Fakat Allah doğruyu söylemekten çekinmez. Ve ey mü'minler, Peygamber'in hanımlarından herhangi bir hacet isteyecek olursanız, perde arkasından isteyiniz. Bu, hem sizin kalplerinizin hem de onların kalplerinin temiz kalması için en uygun olandır. **Allah'ın Rasûlü**'nü üzmeniz ve kendisinden sonra **O**'nun hanımlarıyla evlenmeniz size aslâ helâl değildir. Bu sizin için Allah katında büyük bir günahtır.

54. Bir şeyi ister açıklayın, ister gizleyin; hiç kuşkusuz Allah her şeyi bilendir.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي اٰبَٓائِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَٓائِهِنَّ وَلَٓا اِخْوَانِهِنَّ
وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَٓا اَبْنَٓاءِ اَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَٓائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَٓا اَيُّهَا
الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ اِنَّ الَّذِينَ
يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾ يَٓا
اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَٓاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَٓا اِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾
مَلْعُونِينَ اَيْنَمَا ثُقِفُٓوا اُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ
فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

55. Peygamber hanımlarının, babalarına, oğullarına, erkek kardeşlerine, erkek kardeşlerinin oğullarına, kız kardeşlerinin oğullarına, *(bilişip tanıştıkları)* kendi kadınlarına ve elleri altında bulunanlara *(köle ve câriyelerine, ev içi kıyafetleriyle)* görünmelerinde kendileri için herhangi bir günah yoktur. Ey Peygamber hanımları, Allah'tan korkun! Şüphesiz ki Allah her şeye tanıktır.

56. Hiç kuşkusuz Allah ve melekleri, **Peygamber**'e **salât** ederler / O'nun üzerine titrer ve O'nu desteklerler. O halde ey mü'minler, siz de Peygamber'e **salât** edin / O'nu yüceltip destekleyin ve de O'na esenlik dileyip **selâm** edin.

57. Allah'ı ve Peygamberini incitenleri Allah, dünya ve âhirette lânetlemiş / üzerlerinden merhameti kaldırmış ve onlar için alçaltıp aşağılayan bir azap hazırlamıştır.

58. Mü'min erkeklerle mü'min kadınları, yapmadıkları bir iş sebebiyle incitenler, iftira etmişlerdir ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin hanımlarına söyle: Bürgülerini / örtülerini / dış elbiselerini üzerlerine alarak tepeden tırnağa kapansınlar. Bu onların, *(câhiliye kadınlarından)* seçilip tanınmalarına ve böylece incitilip eziyet görmemelerine daha uygundur. Allah, *(geçmişte yaptıklarınızı ve bilmeyerek işlediklerinizi)* bağışlayan ve merhamet edendir.

60. Münafıklar, yüreklerinde hastalık bulunanlar ve **Medine** içinde *(güvenliği sarsacak)* yalan haberler yayanlar, eğer *(yaptıklarından)* vazgeçmezlerse, üzerlerine seni göndeririz de, orada sana komşulukları çok sürmez!

61. Ve lânetlenmiş / üzerlerinden rahmet kaldırılmış olarak nerede yakalanırlarsa orada öldürülürler.

62. Daha önce gelip geçenler hakkında Allah'ın töresi / yasası *(sünnetullah)* budur. Sen Allah'ın yasasında hiçbir değişiklik bulamazsın.

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَاَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا اَطَعْنَا اللّٰهَ
وَاَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَاَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ
لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ اٰذَوْا
مُوسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا
اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْاِنْسَانُ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

63. İnsanlar sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar! De ki: "Onu ancak Allah bilir!" Ne bilirsin, belki de kıyamet yaklaşmıştır.

64. Şüphesiz ki Allah, (*saldırgan ve zalim*) kâfirlerden acımayı kaldırmış (*lânet etmiş*) ve onlara çılgın bir alev hazırlamıştır.

65. Orada onlar sonsuza dek kalacaklar ve ne bir dost /veli, ne de bir yardımcı bulacaklardır.

66. O gün yüzleri ateşte evirilip çevrilirken onlar şöyle diyeceklerdir: "Keşke Allah'a itaat etseydik! Keşke Peygambere itaat etseydik!"

67. "Ey Rabbimiz! Başımızdakilere ve büyüklerimize uyduk da bizi onlar yoldan çıkardılar!"

68. "Bundan dolayı ey Rabbimiz, sen onlara iki kat azap ver ve üzerlerinden merhameti tamamen kaldır / onlara çok büyük bir lânette bulun!"

69. Ey iman edenler! Mûsa'yı, (***hakkında dedikodu çıkararak***) üzenler gibi (***siz de peygamberinizi üzenler***) olmayın. Nitekim Allah, onların dedikodularından Mûsa'yı aklayıp temize çıkarmıştı. Doğrusu Mûsa, Allah yanında çok saygın / çok itibarlı idi.

70. Ey iman edenler! Her zaman Allah'tan korkun ve doğru sözlü olun / sözlerinize dikkat edin.

71. Böylelikle Allah, işlerinizi düzeltsin de günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse, büyük bir başarıyı / kurtuluşu elde etmiştir.

72. Biz emânet'i (***sorumluluğu / yükümlülüğü / kulluğu***) göklere, yere ve dağlara teklif ettik de, onlar bunu yüklenmekten çekindiler ve ondan korktular. Fakat onu insan yüklendi (***sonra da sözünde durmadı***); bu sebepten insan, gerçekten çok zâlim, çok câhildir!

73. İşte bu yüzden Allah, (***iman edip sonra verdikleri sözlerinde durmayan***) münafık erkeklerle münafık kadınlara, Allah'a ortaklık yakıştıran müşrik erkeklerle müşrik kadınlara azap edecektir ve (***günahlarından tevbe eden***) mü'min erkeklerle mü'min kadınların ise tevbelerini kabul edecektir. Ve şüphesiz ki Allah, her şeye rağmen (***günahlarından dönenleri***) çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

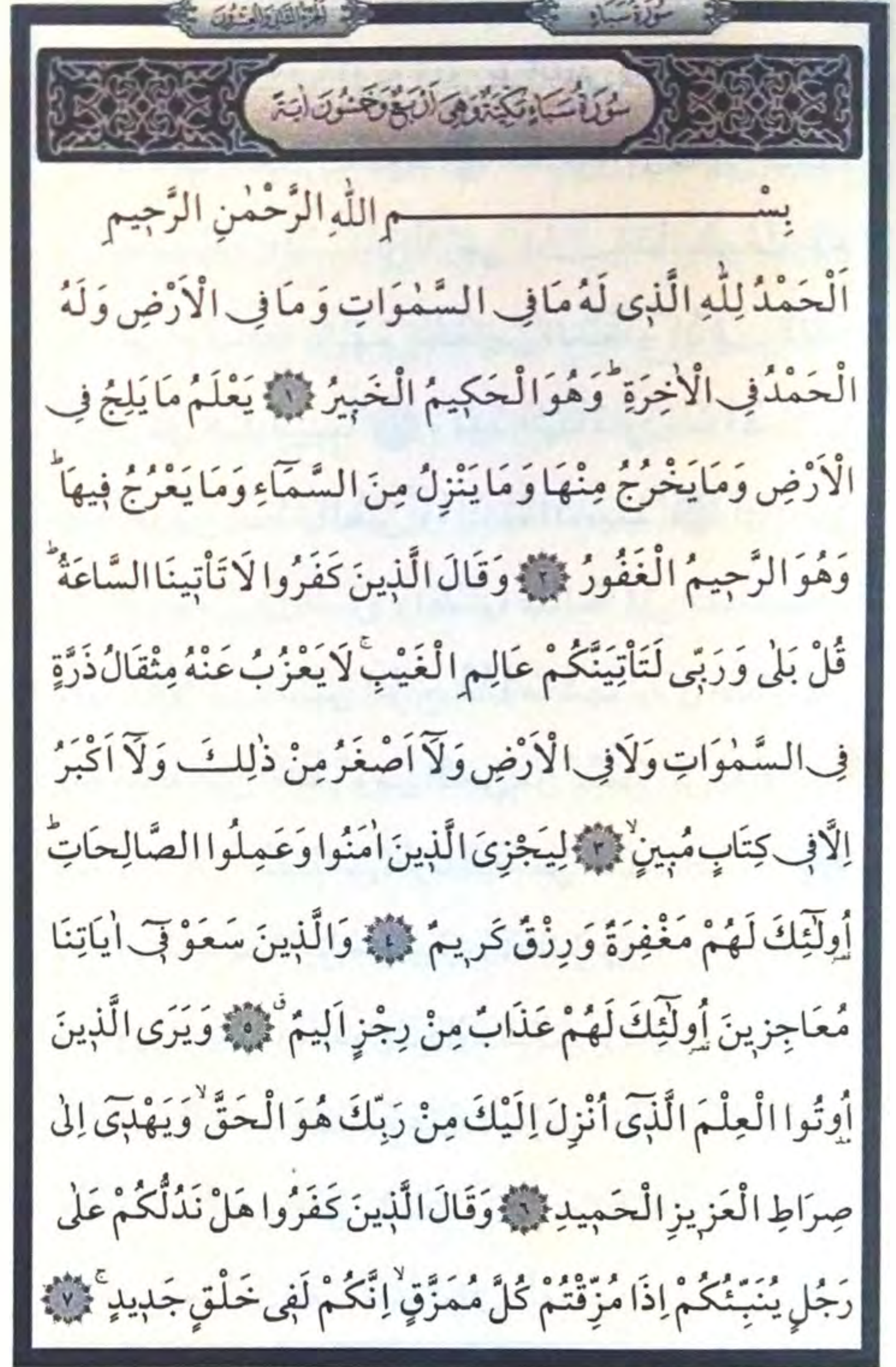
34. SEBE' SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.

54 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Her türlü övgü / hamd, göklerde ve yerde bulunan her şeyi mülkiyetinde *(ve egemenliğinde)* bulunduran **Allah**'adır. Âhirette de hamd / övgü **O**'nadır. **O**'dur her şeyi yerliyerince yapan ve her şeyden haberdar olan.

2. Yere giren, yerden çıkan, gökten inen ve göğe çıkan her şeyi **O** bilir! **O**'dur rahmetiyle her şeyi kuşatan ve sonsuz bağışlayan!

3. İnkâr edenler derler ki: **"Bize, *(yeniden diriltileceğimiz)* bir kıyamet günü gelmeyecektir!"** De ki: **"Tüm görünmezleri *(gaybı)* bilen Rabbime yemin ederim ki, kıyamet kesin olarak kapınızı çalacaktır. Göklerde ve yerde, zerre kadar, hattâ zerreden daha küçük ve daha büyük ne varsa hiçbir şey O'ndan gizli kalmaz; hepsi apaçık bir kitaptadır."**

4. *(Evet kıyamet gelecektir)*; Çünkü **Allah**, iman edip yararlı işler *(sâlih ameller)* işleyenleri mükâfatlandıracaktır. Onlar için bağışlanma ve çok değerli rızık / nimet / ödül vardır.

5. Âyetlerimizi engellemek / etkisiz ve geçersiz kılmak için didinenlere, murdar ve can yakan acı bir azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilen: *(gerçek Tevrat ve İncil'den haberdar olan kimse)*ler, Rabbinden sana indirilen *(bu Kitab)*ın kesin hak olduğunu ve övgüye lâyık **Yüce Yaratan**'ın yoluna ilettiğini bilirler.

7. Hakikati inkâr edenler, *(alay ederek)* diyorlar ki: **"Ölüp her bir parçanız bir yere dağıldıktan sonra yeniden yaratılacağınızı size haber veren kimseyi size gösterelim mi?!"**

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِه۪ جِنَّةٌ ؕ بَلِ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَع۪يدِ ﴿٨﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ
الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَٓاءِ ؕ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُ۫دَ مِنَّا فَضْلًا ؕ يَا
جِبَالُ اَوِّب۪ي مَعَهُ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَد۪يدَ ﴿١٠﴾ اَنِ اعْمَلْ
سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ؕ اِنّ۪ي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَص۪يرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ الرّ۪يحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ
وَاَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ؕ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ
رَبِّه۪ ؕ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّع۪يرِ ﴿١٢﴾
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَٓاءُ مِنْ مَحَار۪يبَ وَتَمَاث۪يلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ؕ اِعْمَلُٓوا اٰلَ دَاوُ۫دَ شُكْرًا ؕ وَقَل۪يلٌ مِنْ عِبَادِيَ
الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِه۪ٓ
اِلَّا دَٓابَّةُ الْاَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاَتَهُ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ﴿١٤﴾

8. **"Bu adam, ya Allah adına yalan uyduruyor yahut da onun cinlerle bir ilişkisi vardır!"** Bilâkis, âhirete inancı olmayanlar azaptalar ve dipsiz / derin bir sapıklık içindeler.

9. Onlar, kendilerini çepeçevre kuşatan gökleri, yeri *(ve oralarda bulunanları)* görmüyorlar mı?! Biz dilersek onları yerle bir ederiz yahut üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Rabbine bağlı / O'na yönelmiş olan her kul için bunda bir ibret / bir işaret vardır.

10. Biz **Dâvud**'a katımızdan *(başkalarına vermediğimiz)* üstünlükler verdik. Dedik ki: **"Ey dağlar ve ey kuşlar! Dâvud bizi yüceltip tesbih ederken, siz de** *(terennümlerinizle)* **O'na katılın."** Biz **Dâvud**'a demiri de *(çekiçsiz ve ateşsiz)* yumuşatmıştık.

11. Ve O'na demiştik ki: **"Ey Dâvud, ondan sağlam zırhlar yap ve onu düzgün doku ve halkalarını iyi ölç. Siz de ey Dâvud Ailesi! Allah'ın bildirdiği şekilde düzgün ve yararlı iş** *(sâlih amel)* **yapın! Doğrusu ben her yaptığınızı görüp durmaktayım."**

12. Rüzgârı da **Süleyman**'ın buyrumuna vermiştik. Sabahleyin bir aylık yol alırdı, akşamleyin de bir aylık yolu tekrar geri katederdi. **O**'na, erimiş bakırı da pınar gibi akıttık. Eli altında cinler, Rabbinin izniyle ona çalışırlardı. Onlardan olup da buyruğumuzdan çıkanlara alevli azabı tattırırdık.

13. Cinler **O**'na, istediği görkemli mabetler, resim ve heykeller, havuz büyüklüğünde küpler ve yerinden oynatılamaz büyük kazanlar yaparlardı. **"Ey Dâvud âilesi! Kullarım içerisinden nimetlerime karşılık üzerlerine düşeni yapanlar** *(şükredenler)* **ne azdır! O halde siz, nimetlerime karşılık üzerinize düşeni yapınız** *(şükrediniz)*!" dedik.

14. Biz **Süleyman**'ın hayatına son verdiğimizde, cinler onun ölümünü ancak *(bir yıl kadar sonra, dayandığı)* asasını kemiren bir ağaç kurduyla öğrenebildiler. Süleyman yere yığıldığında, cinler iyice anladılar ki, eğer gaybı bilselerdi, çalışmakta oldukları o alçaltan ve de azap veren işe devam etmezler / hemen bırakırlardı.

الجزء الثاني والعشرون — سُورَةُ سَبَإٍ

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾
ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي اِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا
رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ
وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرِيقًا مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ
وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

15. Şüphesiz ki, ülkelerinin konumunda **Sebâlılar** için *(kendilerine Allah'ın kudretini gösteren)* bir işaret vardı; şöyle ki, yurtlarında biri sağda diğeri solda iki bahçeleri vardı. *(Onlara biz şöyle demiştik)*: **"Rabbinizin verdiği rızıktan yeyin ve O'nun nimetlerine karşılık görevlerinizi yerine getirin** *(şükredin)*! **Eşsiz güzellikte bir memleket ve kusurları bağışlayan bir Rab!"**

16. Fakat aldırmadılar; bunun üzerine biz, üzerlerine **Arim** selini gönderdik ve o iki bahçeyi, acı-buruk yemişli, ılgın ağaçlı, biraz da köknarlı iki kötü bahçeye çevirdik.

17. Nankörce hakkı örtbas ederek küfre saptıkları için onlara cezalarını verdik. İyilikbilmez kâfirlerden başkasına mı ceza veriyoruz!

18. Kendileri*(nin bulunduğu Yemen)* ile, verimli / bereketli kıldığımız *(Şam ve Kudüs havalisindeki)* şehirler arasına, birbirleriyle bağlantısı olan kentler yerleştirmiş ve aralarındaki mesafeleri de *(konaklayanlar için)* uygun bir aralıkta kılmıştık. Onlara demiştik ki: **"Oralarda, hem gece hem gündüz güven içinde yolculuklar yapasınız!"**

19. Fakat onlar *(azıtıp şımardılar da)*: **"Ey Rabbimiz! Bizim yolculuklarımızı uzak ve meşekkatli kıl!"** dediler de kendilerine zulmettiler. Biz de onları darmadağın ettik ve *(insanlar için)* bir masal / bir destan kıldık. Şüphesiz ki bunda, sabır ve şükrü şiar edinen herkes için dersler / ibretler vardır.

20. **İblis** kanaatini onlar üzerinde sınayıp gerçekleştirdi; içlerinden inanan bir bölük dışında hepsi ona uydu.

21. Gerçekte **İblis**'in onlar üzerinde bir gücü yoktu; bununla biz ancak, âhirete inananlarla ondan kuşkusu olanları ayırt edip göstermek istedik. Her şey, senin Rabbinin gözetimi ve denetimindedir.

22. Allah'tan başka ve O'nun yanı sıra kendilerine ilâhlık yakıştırdıklarınıza bir yalvarıp yakarın bakalım! Onların ne göklerde ne de yerde zerre kadar bir şeyleri yoktur! Ne göklerde ne de yerde onların *(Allah'la)* hiçbir ortaklıkları yoktur! Ve Allah'ın, onlardan asla bir yardımcısı da yoktur.

الجزء الثاني والعشرون — سورة سبأ

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهُ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
قُلِ اللّٰهُ وَاِنَّٓا اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّٓا اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ اَرُونِيَ الَّذِينَ اَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَٓاءَ
كَلَّا بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَٓا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا
كَٓافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾
قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَاْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَٓا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

حزب ٣

23. **O**'nun katında şefaat, ancak kendisine izin verdiklerine fayda verir. Korkudan boşalan yüreklerinden korku gidip de akılları başlarına geldiğinde onlar: **"Rabbiniz ne buyurdu?!"** diye sorarlar. Sonra da: **"Rabbiniz gerçeği buyurdu!"** diye cavap verirler. İşte **O**, öyle ulu, öyle büyüktür.

24. **"Göklerden ve yerden size kim rızık veriyor?!"** diye onlara sor ve şöyle de: *"(siz de biliyorsunuz ki)* **Allah'tır. O halde** *(söylesenize)*, **hangimiz doğru yoldadır ve hangimiz apaçık sapıklık içindedir?"**

25. De ki: **"Bizim işlediklerimizden siz hesaba çekilmeyeceksiniz, sizin yaptıklarınızdan da biz hesaba çekilmeyeceğiz."**

26. De ki: **"Rabbimiz hepimizi** *(huzurunda)* **bir araya getirecek, sonra aramızda hak ile hükmederek** *(hangimiz doğru, hangimiz yanlış yoldaymış)* **bizi ayıracak. O'dur gerçek yargıç, gerçek bilgin."**

27. De ki: **"Allah'ın dengi / ortağı olduğuna inandıklarınızı bana bir gösterin** *(bir şey yaratabilmişler mi)*! **Hayır, asla! O ancak, sınırsız gücün sahibi ve her şeyi yerli-yerince yaratan Allah'tır."**

28. Biz seni ancak rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın korkutucusu olarak bütün insanlara gönderdik. Fakat insanların pek çoğu *(bu gerçeği)* bilmezler.

29. Onlar *(alay ederek)* diyorlar ki: **"Eğer sözünüzde doğruysanız** *(ey müslümanlar)*, **şu vaad edilen** *(kıyamet)* **ne zamandır?!"**

30. De ki: **"Size vaat edilen o gün gelip çattığında, sizler ondan ne bir saat geciktirilir, ne de bir saat ileri geçirilirsiniz."**

31. İnkâr edenler dediler ki: **"Bizler ne bu Kur'an'a inanırız, ne de bundan önceki kitaplara!"** Sen *(Allah'a ortak koşan)* o zâlimleri Rablerinin huzurunda durdurulup da birbirlerine lâf atarlarken bir görsen! Ayak takımı, peşlerinden gittikleri zorbalara derler ki: **"Siz olmasaydınız, biz elbette mü'min kimseler olurduk!"**

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
اِذْ تَاْمُرُونَنَا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فٖى اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فٖى قَرْيَةٍ
مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾
وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبٖينَ ﴿٣٥﴾
قُلْ اِنَّ رَبّٖى يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتٖى تُقَرِّبُكُمْ
عِنْدَنَا زُلْفٰى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ
الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِى الْغُرُفَاتِ اٰمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ
يَسْعَوْنَ فٖى اٰيَاتِنَا مُعَاجِزٖينَ اُولٰئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ
﴿٣٨﴾ قُلْ اِنَّ رَبّٖى يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ
لَهُ وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقٖينَ ﴿٣٩﴾

32. O ileri gelen zorbalar, zayıf tabiatlılara şöyle derler: **"Doğru yol size bildirildikten sonra, biz mi sizi ondan alıkoyduk?! Hayır siz kendiniz suçlu / günahkâr kimseler idiniz."**

33. Güçsüzler, ilerigelen zorbalara derler ki: **"Gece gündüz tuzaklar kurarak bizi siz aldattınız ve Allah'a karşı nankörleşerek ortaklar koşmamızı bize siz emrettiniz!"** Ve azabı gördüklerinde tâ içten pişmanlık duyarlar. Bizse inkâr edenlerin boyunlarına *(kendi isimlerine hazırlanmış)* halkalar geçiririz. İşlediklerinden başka bir ceza ile mi cezalandırılır onlar?!

34. Biz ne zaman bir şehre uyarıcı gönderdiysek, oranın ileri gelen şımarıkları demişlerdir ki: **"Biz sizinle gönderileni kabul etmiyor, inkâr ediyoruz!"**

35. Onlar *(şimdikiler gibi)* hep şunu demişlerdir: **"Bizim malımız da, çocuklarımız da çoktur *(çünkü Allah bizi sevmektedir)* ve bize *(bu sebepten)* asla azap edilmeyecektir!"**

36. Sen de ki: **"Rabbim rızkı / gücü ve imkânı dilediğine çok, dilediğine az verir. Fakat insanların pek çoğu bilmezler."**

37. Sizi bize yaklaştıran, ne mallarınız ne de evlatlarınızdır! Ancak, iman edip yararlı iş *(sâlih amel)* işleyenlere, yaptıklarının karşılığı kat kat verilir ve onlar *(cennetteki)* köşklerde güven içinde sefa sürerler.

38. Âyetlerimizi engellemek / etkisiz kılmak için yarışan / koşuşturanlar var ya, işte onlar azap için hazır edileceklerdir.

39. De ki: **"Rabbim rızkı kullarından dilediğine bol, dilediğine az verir. Siz *(Allah için)* ne harcarsanız, onun yerine Allah size bir yenisini verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."**

سُورَةُ سَبَإٍ — الْجُزْءُ الثَّانِي وَالْعِشْرُونَ

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَٓاءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ اَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ
يَعْبُدُ اٰبَٓاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هٰذَٓا اِلَّٓا اِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَٓا
اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَٓا اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾
وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَٓا اٰتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ
اَنْ تَقُومُوا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ
جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا
سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

40. Allah o gün herkesi toplayacak ve meleklere: **"Bunlar size mi tapıyorlardı?!"** diye soracak.

41. Melekler diyecek ki: **"Hâşâ ey Rabbimiz! Bizim velimiz / dostumuz / ilâhımız onlar değil ancak sensin! Gerçekte onlar** *(bize değil)* **cinlere / şeytanlara tapıyorlar** *(onların yolunu izliyorlar)***dı; pek çoğu onlara inanıyordu!"**

42. Biz o vakit deriz ki: **"Bugün siz birbirinize ne fayda ne zarar verebilirsiniz"** Ve zâlimlere şöyle deriz: **"Tadın şimdi, yalan saydığınız ateş azabını!"**

43. Onlara apaçık bir şekilde âyetlerimiz okunduğunda şöyle derler: **"Bu adamın tek amacı, sizi atalarınızın taptıklarından vazgeçirmektir. Bu** *(getirdiği din)* **ancak bir uydurmadır."** Evet hakkı örtbas eden kâfirler kendilerine hak geldiğinde: **"Bu basbayağı bir büyü / bir aldatmacadır!"** dediler.

44. Oysa biz onlara, daha önce *(ve uzun zamandır)* ne okuyup anlamaları için bir kitap vermiş, ne de kendilerine senden önce bir uyarıcı göndermiştik *(nereden bu kanaate vardılar)*!

45. Onlardan öncekiler de *(peygamberlerini)* yalanladılar. Bunlar, kendilerinden öncekilere verdiğimiz güç ve imkânın onda birine bile erişmiş değillerdir. Öncekiler, gönderdiğim peygamberlerimi yalanladılar da, görülmedik azabımın nasıl olduğunu gördüler!

46. De ki: **"Sadece bir nasihatim var size:** *(önyargılarınızdan kurtularak)* **Allah için teker teker yahut ikişer ikişer kalkın; sonra bir düşünün; sizin arkadaşınız** *(Muhammed)* **deli değildir! O ancak, şiddetli bir azap öncesi size gönderilen bir uyarıcıdır."**

47. De ki: **"Sizden bir ücret istemem; o sizin olsun. Benim mükâfatım Allah'tandır. O her şeye şâhittir."**

48. De ki: **"Rabbim hakkı ortaya koyacaktır. O, tüm görünmez ve bilinmezleri** *(gaypları)* **hakkıyla bilendir!"**

49. De ki: **"Artık hak geldi. Aslında batıl, ne bir şeyi yoktan varedebilir, ne de onu yeniden ortaya koyabilir."**

50. De ki: **"Eğer** *(dediğiniz gibi)* **ben sapıtmışsam, sapıklığım kendimedir. Yok, eğer doğru yoldaysam, bu da** *(benim düşüncem değil)* **ancak Rabbimin bana vahyettiğidir. O her şeyi işiten, en yakında olandır."**

51. Sen onların *(o günkü)* korku *(ve telâş)* içindeki hallerini bir görsen! Kaçıp kurtulamamışlar ve hemen oracıkta kıskıvrak yakalanmışlardır!

52. O vakit diyeceklerdir ki: **"Biz ona inandık!"** Fakat artık *(doğruya)* ulaşmak ne mümkün?! Çünkü artık çok uzaklarda bulunuyorlar!

53. Bundan önce de onu hiç tanımadan ve çok uzaktan zan ve tahminlerle inkâr etmişlerdi!

54. Böylece, kendileriyle, arzu ettikleri *(tevbe ve iman)* arasına bir engel girmiştir. Tıpkı *(helâki gördüklerinde iman etmek isteyen)* kendilerinden önceki benzerlerine yapıldığı gibi. Şüphesiz ki onlar, saptıran bir şüphe içindedirler.

قُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُع۪يدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَٓا
اَضِلُّ عَلٰى نَفْس۪يۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوح۪ٓي اِلَيَّ رَبّ۪يۜ اِنَّهُ سَم۪يعٌ قَر۪يبٌ
﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَر۪يبٍۙ ﴿٥١﴾
وَقَالُٓوا اٰمَنَّا بِه۪ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍۚ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِه۪
مِنْ قَبْلُۚ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٣﴾ وَح۪يلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا
يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا ف۪ي شَكٍّ مُر۪يبٍ ﴿٥٤﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُو۫ل۪ٓي
اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبَاعَۜ يَز۪يدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَٓاءُۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَاۚ
وَمَا يُمْسِكْۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِه۪ۜ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٢﴾ يَٓا
اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْۜ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِۜ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَۘ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾

35. FÂTIR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 45 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Bütün övgüler, gökleri ve yeri yoktan var eden, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı *(uçan)* elçiler kılan **Allah**'a mahsustur. **O**, yarattıklarına, dilediği *(daha birçok)* şeyleri de ekler. Şüphesiz ki **Allah** her şeye gücü yetendir.

2. Allah insanlara bir rahmet açtı mı, onu tutup alıkoyacak yoktur; **O**'nun tutup alıkoyduğunu ise, **O**'ndan başka bırakacak yoktur. **O**'dur gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapan.

3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Size gökten ve yerden rızık veren Allah'tan başka bir yaratıcı mı var? **O**'ndan başka ibadete lâyık tanrı yoktur. Hâlâ nasıl oluyor da aldanıp yüz çeviriyorsunuz?!

وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٤﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَاۜ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿٥﴾ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّاۜ اِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ اَصْحَابِ السَّعِيرِۜ ﴿٦﴾
اَلَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌۜ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُٓوءُ عَمَلِهِ فَرَاٰهُ حَسَنًاۜ
فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَٓاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَٓاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللّٰهُ الَّذِٓي اَرْسَلَ
الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ اِلٰى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَاۜ كَذٰلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًاۜ
اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُۜ وَالَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّـَٔاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌۜ وَمَكْرُ اُو۬لٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾
وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًاۜ
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِۜ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِٓ اِلَّا فِي كِتَابٍۜ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

4. Eğer onlar seni yalanlıyorlarsa, senden önce de nice peygamberler yalanlanmıştı. Fakat işler sonunda Allah'a varır (*O her şeyin hesabını görür*).

5. Ey insanlar! Allah'ın verdiği söz haktır / kesin gerçekleşir. Dünya hayatı sizi oyalayıp aldatmasın. Ve o hilekâr (*şeytan*) sizi Allah'la aldatmasın / Allah hakkında (*yanlış inanç ve düşüncelerle*) sizi yanıltmasın.

6. Şeytan şüphesiz ki sizin düşmanınızdır; o halde onu düşman biliniz. O kendi taraftarlarını sonuçta cehennemliklerden olmaya çağırır.

7. İnkâr edenlere çetin bir azap vardır. İman edip Allah'ın bildirdiği şekilde düzgün iş (*sâlih amel*) işleyenlere ise, bir bağışlanma ve bir büyük mükâfat vardır.

8. Bir kimse ki, yaptığı kötü iş kendisine süsleniyor da onu güzel görüyorsa (*o doğru yola gelir mi*)?! Şüphesiz ki Allah, dilediklerini (*kendi işledikleri sebebiyle*) işte böyle saptırır; dilediklerini ise (*hakkı tercih ettiklerinden*) doğru yola eriştirir. Şu halde sen onlar için tasalanıp acı çekme! Çünkü Allah, onların ne yapacaklarını en iyi bilendir.

9. O Allah ki, rüzgârları estirir; sonra onlar bulutları kaldırıp harekete geçirirler. Sonra biz o bulutları ölmüş olan bir beldeye sevkedip göndeririz; sonra da onunla ölmüş olan bir toprağı diriltiriz. İşte yeniden diriltilmek de böyledir!

10. Her kim üstünlük ve güç istiyorsa, üstünlük ve güç tümüyle Allah'ındır. Allah'a ancak temiz ve güzel söz yükselir; onu da (*Allah'a*) düzgün iş / sâlih amel yükseltir. Sinsice tuzak kuranlara çetin bir azap vardır. Onların kurdukları tuzaklar çok sürmeden bozulup yok olur.

11. Allah sizi (*atanız Âdem'i*) topraktan, sonra da (*sizleri üreme yoluyla*) bir damla bel suyundan yarattı ve sizleri (*yalnızlık çekmeyesiniz ve de üreyip çoğalasınız diye*) çift kıldı. O'nun bilgisi olmadan hiçbir dişi gebe kalmaz; O'nun bilgisi olmadan hiçbir dişi doğurmaz. Hiçbir uzun ömür süren ve hiçbir kısa ömür süren yoktur ki, (*O'nun katındaki*) bir Kitap'ta yazılı olmasın! Bu Allah'a göre çok kolaydır.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهٰذَا
مِلْحٌ اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ
مُسَمًّى ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا
دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ يَا اَيُّهَا
النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾
اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ تَدْعُ
مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى
اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

12. Şu iki deniz / su kütlesi bir değildir: Birisi, içimi güzel tatlı ve susuzluğu giderici (*ve de bitki ve canlılar için elverişli*) iken, diğeri tuzlu ve acı (*fakat balıklar ve deniz ürünleri için yararlı*)dır. Siz, her ikisinden de taze et yersiniz ve takınacağınız süsleri oralardan çıkarırsınız. Allah'ın nimetlerinden (*ticaret ve taşımacılık yaparak*) yararlanasınız da karşılığında üzerinize düşeni yapasınız (*şükredesiniz*) diye, oralarda gemilerin (*size hizmet vermek üzere*) suları yararak ilerlediğini görürsün.

13. Allah, geceyi gündüze girdirir (*ve gündüzler sizin yararınıza uzar*); gündüzü de geceye girdirir (*de geceler sizin yararınıza uzar*). Güneşi ve ayı buyrumuna almış da onlar belirlenen bir vakte doğru akıp gitmektedir. İşte, mülkün (*ve egemenliğin*) sahibi olan Rabbiniz Allah budur! Böyleyken sizin O'nu bırakıp, (*resim ve heykellerinin önünde*) kendilerinden yardım istedikleriniz (*peygamberler, azizler, veliler, büyük adamlar, cin ve melekler*), bir çekirdeğin içindeki zarına bile sâhip / mâlik / hâkim değildirler!

14. Onlara çağırıp yakarsanız, çağrınızı işitmezler! İşitseler de, isteğinizi yerine getiremezler. Sizin kendilerini (*Allah'a aracı ve*) eş tutmuş olmanızı onlar kıyamet günü reddedeceklerdir. Her şeyden haberdar ve de çok lûtufkâr olan (*Allah*)ın bildirdiği gibi kimse sana (*doğruyu*) bildirmez.

15. Ey insanlar! Sizler Allah'a muhtaç olan yoksullarsınız. Allah ise, hiçbir şeye muhtaç olmayan bir zengindir ve her şeyiyle övgüye lâyıktır.

16. O dilerse, sizi giderir de yerinize başka yeni bir halk / kuşak getirir.

17. Bunu yapmak Allah'a hiç de zor değildir.

18. Kimse kimsenin günahını yüklenmez. Yükü ağır olan biri, akrabası da olsa birinden kendi yükünü yüklenmesini istese, yükünden ona hiçbir şey yükletilmez. Sen ancak, görmeksizin ve gözlerden ırak iken de Rabbinden korkan ve namazını yerli yerince aksatmadan kılanları uyarabilirsin. Kim arınıp temizlenirse, kendisi için temizlenir. Sonuçta gidiş / varış Allah'adır.

الجزء الثاني والعشرون — سورة فاطر

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَص۪يرُۙ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُۙ
﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُۚ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَٓاءُ
وَلَا الْاَمْوَاتُۜ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَٓاءُۚ وَمَٓا اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ
فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذ۪يرٌ ﴿٢٣﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًاۜ وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا ف۪يهَا نَذ۪يرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ
يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۚ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُن۪يرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَك۪يرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ
السَّمَٓاءِ مَٓاءًۚ فَاَخْرَجْنَا بِه۪ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهَاۜ وَمِنَ الْجِبَالِ
جُدَدٌ ب۪يضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَاب۪يبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾
وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَٓابِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ كَذٰلِكَۜ
اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُ۬اۜ اِنَّ اللّٰهَ عَز۪يزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾
اِنَّ الَّذ۪ينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَۙ ﴿٢٩﴾
لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُورَهُمْ وَيَز۪يدَهُمْ مِنْ فَضْلِه۪ۜ اِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

19. Kör ile gören bir değildir.

20. Karanlıklarla aydınlık da bir değildir.

21. Gölge ile kavurucu sıcak bir olmaz.

22. Diriler ile ölüler de bir olmaz. Allah dilediğine *(çabalayıp lâyık oldukları için)* işittirir. Ama sen kabirlerdekilere işittiremezsin!

23. Sen ancak bir uyarıcısın!

24. Biz seni, hakikat eşliğinde müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, kendilerine uyarıcı gönderilmiş olmasın!

25. Onlar seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de yalanladılar. Peygamberleri kendilerine apaçık **mûcizeler**, yazılı **sayfalar** ve aydınlatan **Kitaplar**'la gelmişlerdi *(de onlar yalanlamışlardı)*.

26. Ben de inkârcı kâfirleri yakalayıverdim. Nasılmış benim dehşet veren görülmedik azabım?!

27. Görmez misin, Allah gökten su indiriyor. Biz onunla *(yeryüzünde)* türlü renkte / tatta / çeşitte meyveler bitiriyoruz! *(yine orada)* Kimi beyaz, kimi kıpkırmızı, kimi de simsiyah olan türlü renklerde geçit veren dağlar / kayalıklar vardır.

28. İnsanlardan, hareket eden canlılardan ve evcil hayvanlardan da türlü renk ve çeşitte olanlar vardır. **Allah'tan kulları içerisinde ancak *(O'nun kudretini)* bilenler çekinip korkarlar / sayarlar.** Şüphesiz ki Allah, gücü sonsuz, bağışlaması sınırsızdır.

29. Allah'ın **Kitabı**'nı okuyan, namazı hiç aksatmadan dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan *(uğrumuzda)* gizli açık harcayanlar ancak, kötü gitmeyecek bir ticaret umarlar.

30. Sonunda **Allah** onlara mükâfatlarını eksiksiz verecek ve kendi öz lûtfundan daha da artıracaktır! Evet **O**, günahları çok bağışlayan, karşılıkları çok verendir.

وَالَّذٖٓي اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبٖيرٌ بَصٖيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
الَّذٖينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَاۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهٖۚ وَمِنْهُمْ
مُقْتَصِدٌۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِاِذْنِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبٖيرُۜ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فٖيهَا مِنْ
اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًاۚ وَلِبَاسُهُمْ فٖيهَا حَرٖيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖٓي اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَۜ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌۙ
﴿٣٤﴾ اَلَّذٖٓي اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖۚ لَا يَمَسُّنَا فٖيهَا
نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فٖيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذٖينَ كَفَرُوا لَهُمْ
نَارُ جَهَنَّمَۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ
عَذَابِهَاۜ كَذٰلِكَ نَجْزٖي كُلَّ كَفُورٍۚ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ
فٖيهَاۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذٖي كُنَّا نَعْمَلُۜ
اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فٖيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَٓاءَكُمُ النَّذٖيرُۜ
فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمٖينَ مِنْ نَصٖيرٍ ﴿٣٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ عَالِمُ
غَيْبِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

31. Sana indirdiğimiz **Kitap**, kendisinden öncekileri doğrulamak üzere gelen bir **hak**'tır. Allah, kullarının halinden hakkıyla haberdar olan ve onları her şeyleriyle gören *(herkese, her topluma lâyıkını en uygun şekilde veren)*dir.

32. Sonunda biz **Kitab**'a, kullarımızdan seçtiklerimizi *(Muhammed ümmetini)* mirasçı kıldık. Fakat onlardan kimileri *(Kitab'a mirasçı olmada)* **kendilerine yazık etmekte**, kimileri **orta bir gidişat** takip etmekte, kimileri de Allah'ın izniyle **iyiliklerde yarış etmekte**. İşte bu, şüphesiz ki büyük bir üstünlük / büyük bir erdemdir.

33. Onlar, sürekli eğleşme *(adn)* cennetlerine girecekler, altın ve inciden takılar takacaklar ve giyindikleri de ipekten olacaktır.

34. Onlar *(orada)* şöyle diyeceklerdir: **"Bizden her türlü üzüntü ve kaygıyı gideren Allah'a hamd olsun. Gerçekten Rabbimiz çok bağışlayan ve karşılıkları kat kat verendir!"**

35. **"O ki, hiç bir yorgunluk ve zahmet çekmeyeceğimiz bir ebedîlik yurduna bizi kendi lûtfuyla yerleştirdi."**

36. Hakkı örtbas edip kâfir olanlara gelince, onlara öyle bir cehennem ateşi vardır ki, orada onların ne canları çıkar ölürler, ne de azapları hafifletilir! İşte biz, hakkı örtbas eden her nankör kâfiri böyle cezalandırırız.

37. Orada onlar: **"Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar da, yaptıklarımızın dışında düzgün işler** *(sâlih ameller)* **yapalım!"** diyerek yardım çığlıkları atarlar. *(Fakat onlara şöyle denilir)*: **"Sizi biz, düşünüp öğüt alabileceğiniz kadar yaşatmadık mı?! Hem size bir uyarıcı da gelmişti! Artık tadın hak ettiğiniz azabı! Bundan böyle zâlimler için hiçbir yardımcı yoktur."**

38. Şüphesiz ki **Allah**, göklerde ve yerde bütün görünmezleri *(gaybı)* bilendir. Şüphesiz ki **O**, göğüslerde gizleneni hakkıyla bilendir!

هُوَ الَّذٖي جَعَلَكُمْ خَلَٓائِفَ فِي الْاَرْضِۜ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۜ
وَلَا يَزٖيدُ الْكَافِرٖينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًاۚ وَلَا يَزٖيدُ الْكَافِرٖينَ
كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ شُرَكَٓاءَكُمُ الَّذٖينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ اَرُونٖي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمٰوَاتِۚ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِنْهُۚ بَلْ اِنْ يَعِدُ
الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَاۚ وَلَئِنْ زَالَتَٓا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهٖۜ
اِنَّهُ كَانَ حَلٖيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَٓاءَهُمْ نَذٖيرٌ لَيَكُونُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِۚ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ
نَذٖيرٌ مَا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُورًاۙ ﴿٤٢﴾ اِسْتِكْبَارًا فِي الْاَرْضِ وَمَكْرَ
السَّيِّئِۜ وَلَا يَحٖيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖۜ فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا سُنَّتَ
الْاَوَّلٖينَۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًاۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ
تَحْوٖيلًا ﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَسٖيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُٓوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةًۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهُ
مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِۜ اِنَّهُ كَانَ عَلٖيمًا قَدٖيرًا ﴿٤٤﴾

39. Allah'tır sizi, birbirinizin peşi sıra yeryüzünde görevlendiren *(halifeler kılan)*. Artık kim inkâr ederse, inkârı kendi zararınadır. Kâfirlere inkârları, Rableri katında öfkeden başka bir şey artırmaz. Kâfirlere inkârları *(Rableri katında)* zarardan başka bir şey artırmaz.

40. De ki: **"Söylesenize: Allah'ı bırakıp da kendilerine çağırıp ibadet ettikleriniz, yeryüzünde bir şey mi yaratmışlar?! Yahut onların göklerde *(Allah'la)* bir ortaklıkları mı var?! Yoksa biz onlara bir yazı / bir kitap vermişiz de onlar bu konuda kesin bir belgeye mi sahipler?!"** Hayır, zâlimler birbirlerini aldatıp oyalamaktan başka bir şey yapmıyorlar!

41. Şüphesiz ki, göklerle yeri çökmekten / yıkılıp yok olmaktan Allah koruyor. Eğer gökler ve yer çökecek / yıkılıp yok olacak olsa, onları Allah'tan başka kimse tutup koruyamaz. Şüphesiz ki Allah, *(cezaları)* hoşgörüsüyle erteleyip süre veren ve çok bağışlayandır.

42. Onlar, kendilerine bir uyarıcı *(peygamber)* gelirse, en doğru yolda bir ümmet olacakları konusunda Allah'a sapasağlam sözler vermiş / yeminler etmişlerdi. Fakat uyarıcı gelince, bu ancak onların daha da ürküp uzaklaşmalarına sebep oldu.

43. Onlar, yeryüzünde *(Allah'ın âyetlerine karşı)* büyüklendiler / diklendiler ve *(insanları doğru yoldan alıkoymak için)* sinsice tuzaklar hazırladılar. Oysa kötü tuzak ancak sâhibinin ayağına dolaşır. İmdi bunlar, öncekilerin âkıbetine uğramaktan başka bir şey mi bekliyorlar?! Sen, Allah'ın yasasında aslâ bir değişiklik bulamazsın; sen Allah'ın yasasında asla bir sapma bulamazsın.

44. Yeryüzünde gezerek, kendilerinden öncekilerin sonlarının ne olduğunu görmezler mi? Üstelik onlar kendilerinden daha da kuvvetliydiler. Ne göklerde, ne yerde hiçbir şey **Allah**'ı âciz bırakamaz. Şüphesiz ki **O**, her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَلٰكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِه۪ بَصٖيرًا ﴿٤٥﴾

سُورَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكٖيمِۙ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلٖينَۙ ﴿٣﴾ عَلٰى
صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍۜ ﴿٤﴾ تَنْزٖيلَ الْعَزٖيزِ الرَّحٖيمِۙ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَٓا
اُنْذِرَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فٖٓي اَعْنَاقِهِمْ اَغْلَالًا فَهِيَ اِلَى
الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدٖيهِمْ سَدًّا
وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَٓاءٌ
عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ
مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِۚ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَاَجْرٍ كَرٖيمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا
قَدَّمُوا وَاٰثَارَهُمْۜ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ فٖٓي اِمَامٍ مُبٖينٍ ﴿١٢﴾

45. İşledikleri yüzünden eğer Allah insanları cezalandırsaydı, yeryüzünde tek bir canlı bırakmazdı. Fakat Allah insanları, belirlenen bir güne *(kıyamete)* kadar bırakır ve kendilerine tanınan süre geldiğinde Allah kullarını görür *(hesaba çeker)*.

36. YÂSİN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
83 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Yâ, Sîn** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*!

2. Hikmet dolu **Kur'an**'a yemin olsun ki,

3. Sen şüphesiz ki, gönderilen elçilerdensin.

4. Ve dosdoğru bir yol üzerindesin.

5. O *(Kur'an)*, gücüne karşı durulmayan hem de merhametini kullarından esirgemeyen Allah'tan indirilmedir.

6. Ataları *(uzun süredir)* uyarılmayan, bu sebepten de gaflet içinde olan bir topluğu uyarasın diye!

7. Fakat iman etmeyecekleri için, onların çoğu hakkında azap hükmü gerçekleşmiştir.

8. Biz, *(kendi işledikleri yüzünden)* onların boyunlarına, çenelerine kadar uzanan halkalar geçirdik; artık onlar *(küfürdeki inatları yüzünden)* başlarını eğmez *(doğru yolu görmez)*ler!

9. Onların hem önlerine, hem de arkalarına set çektik; gözlerini de perdeledik; artık *(gerçeği)* görmezler.

10. Onları uyarsan da uyarmasan da değişmez; çünkü onlar iman etmez!

11. Sen ancak, öğüt yüklü **Kitab**'a uyan ve görmeden ve de kimsecikler yokken esirgeyen **Allah**'tan saygıyla korkan kimseyi uyarır / uyandırırsın. Sen öyle kimseleri, bir bağışlanma ve bir onurlu mükâfatla müjdele!

12. Şüphesiz ki, ölüleri biz dirilteceğiz! Onların önceden yaptıklarını ve *(iyi-kötü bıraktıkları)* izlerini yazıyoruz. Biz, her şeyi, **Ana Kitap**'ta ayrıntılı olarak *(bir bir)* yazdık.

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اَصْحَابَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَٓاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
اِذْ اَرْسَلْنَٓا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُٓوا اِنَّٓا
اِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَٓا اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَٓا اَنْزَلَ
الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ
اِنَّٓا اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَٓا اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
قَالُٓوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ
مِنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَٓائِرُكُمْ مَعَكُمْ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَٓاءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اِتَّبِعُوا مَنْ
لَا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَٓا اَعْبُدُ الَّذِي
فَطَرَنِي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِٓ اٰلِهَةً اِنْ
يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا
يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ اِنِّٓي اِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ اِنِّٓي اٰمَنْتُ
بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

13. Sen onlara, kendilerine elçiler gelen o **şehir halkı**'nı misal olarak anlat.

14. Şöyle ki biz onlara iki elçi göndermiştik; fakat ikisini de yalanladılar. Ardından bir üçüncüyle o ikisini destekledik; birlikte varıp dediler ki: **"Şüphesiz ki biz size gönderilen elçileriz!"**

15. Onlar şöyle karşılık verdiler: **"Siz de ancak bizim gibi bir beşersiniz. Rahman** *(size)* **herhangi bir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz."**

16. Elçiler dediler ki: **"Rabbimiz biliyor ki, biz size gönderilen elçileriz."**

17. **"Bizim görevimiz ancak, size açıkça gerçeği iletmektir."**

18. Onlar dediler ki: **"Siz bize uğursuzluk getirdiniz! Eğer vazgeçmezseniz, sizi taşa tutarız ve bizden ağır bir ceza görürsünüz."**

19. Elçiler onlara şöyle dediler: **"Uğursuzluk** *(da uğur da)* **sizin kendinizdedir. Uyarıldığınız için mi** *(size uğursuzluk geldi)*?! **Siz gerçekten sınırı aşan bir toplumsunuz."**

20. O sırada *(Habibünneccar adında)* bir adam şehrin ta uzağından koşarak geldi ve onlara şöyle dedi: **"Ey benim kavmim! Elçilere uyun!"**

21. **"Sizden hiçbir ücret istemeyen, doğru yoldaki bu kimselere uyun!"**

22. **"Bana gelince, nasıl olur da beni yoktan yaratana kulluk etmem?! Ki siz de O'nun huzurunda toplanacaksınız."**

23. **"O'nu bırakıp da başka ilâhlar mı edineyim?! Şayet esirgeyen Allah bana bir zarar vermek dilerse, onların yardım ve şefaatleri bana hiçbir fayda vermez ve beni onlar kurtaramaz."**

24. **"Eğer öyle yaparsam ben apaçık bir sapıklık içinde olurum."**

25. **"Şüphesiz ki ben,** *(siz inkâr etseniz dahi)* **sizin Rabbinize inandım; o halde beni dinleyin!** *(Fakat onlar dinlemediler ve taşa tuttukları o mü'min adamı çiğneyip geçtiler.)*"

26. Ona, *(şehit edilmesinin ardından)*: **"Gir cennete"** denildi. O dedi ki: **"Keşke kavmim bunu bilseydi!"**

27. **"Keşke Rabbimin beni bağışladığını ve benim onurlandırılıp ağırlananlardan olduğumu bilselerdi onlar!"**

وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِه۪ مِنْ بَعْدِه۪ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا
كُنَّا مُنْزِل۪ينَ ﴿٢٨﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُونَ
﴿٢٩﴾ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِۚ مَا يَأْت۪يهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِه۪
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٣٠﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ
اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَم۪يعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ
﴿٣٢﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُۚ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا ف۪يهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخ۪يلٍ وَاَعْنَابٍ
وَفَجَّرْنَا ف۪يهَا مِنَ الْعُيُونِۙ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِه۪ۙ
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْد۪يهِمْۜ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذ۪ي
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَهُمُ الَّيْلُۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَۙ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْر۪ي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَاۜ
ذٰلِكَ تَقْد۪يرُ الْعَز۪يزِ الْعَل۪يمِۜ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتّٰى
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَد۪يمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغ۪ي لَهَٓا اَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِۜ وَكُلٌّ ف۪ي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

28. Onun *(şehit edilmesinin)* ardından biz, kavminin üzerine *(onları helâk etmek üzere)* gökten bir ordu indirmedik; indirmeye de gerek görmedik!

29. Olup biten, sadece dehşet veren bir çığlık / bir ses idi. Onlar birden sönüp kaldılar.

30. Yazıklar olsun şu kulların hâline! Kendilerine bir peygamber gelmeye görsün, onu hemen alaya alırlar!

31. Oysa görmezler mi ki, biz, kendilerinden önce nice kuşakları helâk ettik de, onlar artık bir daha kendilerine dönmeyecekler / onlarla bir daha görüşmeyecekler!

32. Ama *(birgün)* hepsi de toplanıp huzurumuzda hazır edilecekler.

33. Kuruyup ölmüşken dirilttiğimiz toprak ve ondan yeşertip çıkardığımız ve kendilerinin yemekte oldukları ürünler, onlara *(yeniden diriliş için)* bir belge / bir göstergedir.

34. Yeryüzünde hurma ve üzüm bağları yaratmışız ve orada pınarlar / ırmaklar akıtmışız!

35. Meyvesinden / ürününden yesinler diye! Bunu onların elleri mi yapmış! İmdi onlar buna karşılık niçin üzerlerine düşeni yapmaz *(şükretmez)*ler?!

36. Yerin yetiştirdiklerinden, insanların kendilerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden ne varsa hepsini çift *(erkek-dişi, artı-eksi vs.)* olarak yaratan **O Allah** ne ulu / ne kutsaldır!

37. Yine, gecenin üzerinden gündüzü çekip soyduğumuz zaman, karanlıklar içine gömülmeleri, onlara *(yeniden diriliş için)* bir belge / bir göstergedir.

38. Güneş, kendisi için belirlenen bir durağa doğru *(ve de kendi yörüngesinde)* akıp gitmekte. Bu da, gücü sonsuz, ilmi sınırsız Allah'ın takdiri / ölçümlemesidir!

39. Aya gelince, onu da, belirlediğimiz birtakım konaklardan / duraklardan geçiririz de, nihayet kuruyup eskimiş bir hurma salkımının çöpüne *(hilâl şekline)* dönüşür.

40. Ne güneş aya yetişir *(ve çarpar)*; ne de **gece**, gündüzü geçer *(de ortalık kararır karışır)*. Her biri bir yörüngede yüzer.

سُورَةُ يٰسٓ — الجزء الثالث والعشرون

وَاٰيَةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا
قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهُ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا اِلٰى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

41. Onların hemcinslerini *(daha önce, her çeşit gıda ve hayvanlarla)* dolu bir gemiyle *(kurtarıp)* taşımamız da, onlar için *(kudretimizi gösteren)* bir belgedir.

42. Yine biz *(denizde, karada ve havada)* onların binmekte oldukları onun benzeri daha nice binitler yarattık.

43. İsteseydik batırırdık onları da, kimse onların feryadına gelmez ve kimse onları kurtaramazdı.

44. Ancak lûtufkâr davranıyoruz size ve *(bir imtihan gereği)* belli bir vakte kadar yaşatılıyorsunuz.

45. Onlara: **"Bu dünyada ve âhirette sizi bekleyen kötülüklerden korkup kendinizi güvenceye alın da bağışlanın!"** denildiğinde *(aldırış etmezler)*!

46. Rablerinin âyetlerinden / belgelerinden bir âyet / bir belge gelmeye görsün, hemen ondan yüz çevirirler.

47. **"Allah'ın size rızık olarak verdiğinden** *(muhtaçlara)* **harcayın!"** denildiğinde, inkâr edenler *(inananlara)* derler ki: **"İsteseydi Allah'ın doyurabileceği** *(fakat doyurmadığı)* **kimseleri biz mi doyuracağız!? Siz iyiden şaşırıp sapıtmışsınız!"**

48. Yine onlar *(alay ederek)* diyorlar ki: **"Eğer dediğiniz doğruysa, ne zamanmış şu vaat edilen gün?!"**

49. Onlar, birbirleriyle çekişirlerken, kendilerini ansızın yakalayacak dehşet veren bir sesten başka ne bekliyorlar?!

50. O vakit ne bir vasiyet yapabilirler, ne de evlerine dönebilirler!

51. Artık **sûr**'a *(son kez)* üfürülmüş ve onlar hızla kabirlerinden kalkıp Rablerine doğru koşmaya başlamışlardır.

52. Ve şöyle demektedirler: **"Eyvah, nedir başımıza gelen?! Kimdir bizi diriltip mezarlarımızdan kaldıran?! Buymuş meğer Rahman'ın va'dettiği! Ve peygamberler doğru söylemişler!"**

53. O sadece dehşet veren bir sestir! Ardından hemen, huzurumuzda hep birlikte hazır edilirler!

54. İşte o gün hiç kimseye bir haksızlık yapılmaz ve sizler ancak şimdi yapmakta olduklarınızın karşılığını görürsünüz.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ
مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا
الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي
هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾
اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ
نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ
الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾
لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

55. Şüphesiz ki o gün cenneti hak edenler, her şeyden habersiz, zevku sefaya dalmışlardır.

56. Kendileri de eşleri de, koyu gölgeliklerde koltuklara kurulmuşlardır.

57. Kendileri için her çeşitten meyveler / yiyecekler ve istedikleri her şey, orada vardır.

58. **Esirgeyen Allah** tarafından, sözlü olarak selamlanırlar / kendilerine esenlik dilenir.

59. İnkâr edenlere gelince, onlara denilir ki: **"Ey günaha batmış adamlar! Seçilip ayrılın iman edenlerden!"**

60. **"Dememiş miydim size ben: Ey Âdemoğulları, tapmayın şeytana / uymayın ona; çünkü o sizin apaçık / şüphe götürmez bir düşmanınızdır."**

61. **"Ve ancak bana kulluk edin; işte budur doğru yol!"**

62. **"Ama o, sizden nesiller boyu yığınlarca insanı yoldan çıkardı; hiç düşünmüyor muydunuz?!"**

63. **"Alın işte, karşınızda şimdi, tehlikesine karşı uyarılageldiğiniz cehennem!"**

64. **"İnkâr ettiğiniz için girin oraya!"**

65. Kilitleriz biz o gün *(yalan söyleyen)* ağızlarını da, elleri bize *(gerçeği)* söyler ve ayakları neler yaptıklarına tanıklık eder!

66. Eğer biz isteseydik, onların gözlerini *(dünyadayken)* kör ederdik de, yol bulmak için didinir dururlardı; bu takdirde nasıl görebileceklerdi?!

67. Yine biz isteseydik, onları oldukları yere taş gibi çakardık da, ne öne gidebilirler, ne de gerisingeri dönebilirlerdi!

68. Biz kimi uzun yaşatırsak, onun yaradılışını / bünyesini / güç ve yeteneklerini tersine çeviririz! Hâlâ ibret almayacaklar mı?!

69. Biz **O**'na *(Muhammed'e)* şiir öğretmedik *(Kur'an bir şiir değildir)*; bu **O**'na yaraşmaz da! **O** ancak bir öğüt / bir hatırlatma ve apaçık bir **Kur'an** / bir **mesaj**'dır.

70. Yaşayan herkesi uyarsın da, inkâr edenlere *(hiç bir mazeretleri kalmaksızın)* azap hükmü gerçekleşsin diye!

سُورَةُ يٰسٓ — الجزء الثالث والعشرون

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدٖينَٓا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
وَلَهُمْ فٖيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطٖيعُونَ نَصْرَهُمْ
وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعْلَمُ
مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصٖيمٌ مُبٖينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا
وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمٖيمٌ ﴿٧٨﴾
قُلْ يُحْيٖيهَا الَّذٖٓي اَنْشَاَهَٓا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلٖيمٌ ﴿٧٩﴾
اَلَّذٖي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَٓا اَنْتُمْ
مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ الَّذٖي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بِقَادِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلٖيمُ ﴿٨١﴾
اِنَّمَٓا اَمْرُهُٓ اِذَٓا اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
فَسُبْحَانَ الَّذٖي بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الصَّافَّاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَاثْنَتَانِ وَثَمَانُونَ آيَةً

71. Onlar görmüyorlar mı ki, biz *(hiç kimseden yardım almaksızın ve kimseyle ortaklık kurmadan)* kendi ellerimiz / kendi kudretimizle onlar için evcil hayvanlar yaratıyoruz da, onları mal-mülk ediniyorlar?!

72. Ve onları kendilerine boyun eğdirdik de, hem binitlerini, hem de yiyeceklerini onlardan sağlıyorlar.

73. Bu hayvanlarda onlar için daha birçok yararlar ve içecek *(süt)*ler vardır. Bütün bunlara karşılık onların, üzerlerine düşeni yapmaları *(şükretmeleri)* gerekmez mi?!

74. Onlar, kendilerine yardım ederler umuduyla Allah'tan başka tanrılar edindiler.

75. Tanrıların ise onlara yardım edecek güçleri yok; bilakis onlar kendileri tanrılara bekçilik / korumalık yapıyorlar!

76. Onların sözleri seni üzmesin! Her ne gizler ve her ne açıklarlarsa, biz hepsini biliriz *(ve onlardan hesabını sorarız)*.

77. Hiç düşünmez mi insan, biz onu bir damla bel suyundan yaratmışken, o *(karşımıza)* usta ve yaman bir tartışmacı olarak çıkıverdi.

78. **"Çürümüş bir kemiğe kim can verecek?!"** deyip, kendi yaradılışını unutarak bize karşı delil getirmeye kalktı!

79. Sen söyle: **"İlk kez onu kim dirilttiyse, yine o diriltecektir. O'dur yaratmanın her türlüsünü hakkıyla bilen!"**

80. **O** ki, yemyeşil ağaçtan size ateş çıkarır da, siz ondan ateş yakarsınız.

81. Gökleri ve yeri yaratanın, onlar gibisini yeniden yaratmaya gücü yetmez mi hiç?! Elbette ki yeter! **O**, her şeyi yaratmaya güç yetiren ve her şeyi hakkıyla bilendir.

82. **O** bir şeyi *(yaratmak)* istediğinde, **O**'nun işi sadece ona **"Ol!"** demektir; ardından o olur.

83. Her şeyin mülkiyetini *(ve hükümranlığını)* elinde bulunduran **O Allah** çok yüce / her türlü noksanlıklardan çok uzaktır! Sonuçta hepiniz **O**'na döndürülecek / **O**'na götürüleceksiniz.

37. SÂFFÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
182 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Andolsun *(Rablerinin huzurunda)* sıra sıra duran *(görev için bekleyen melek)*lere,

2. *(şeytanları)* Kovanlara, *(ve de yağmur için bulutları)* sürenlere,

3. Ve Allah'ın sözünü okuyup, onu rasullere ulaştıranlara ki:

4. **Tek bir ilâhınız** vardır sizin!

5. **O**, göklerin, yerin, ikisi arasında bulunan her şeyin ve *(yaz kış değişen)* bütün gündoğumu noktalarının **Rabbi**'dir.

6. Kuşkusuz ki biz, en yakın göğü yıldızlarla süsleyip donattık.

7. Ve yıldızlarla, gökyüzünü yoldan çıkmış tüm **şeytanlar**'dan da koruduk!

8. Artık şeytanlar, **Yüce Kurultay**'a / **Ulular Meclisi**'ne *(mele-i a'lâ'ya)* ulaşıp orayı dinleyemezler; çünkü her yanlarından üzerlerine ateş açılır.

9. Kovulurlar *(oradan)*! Onlara, *(âhirette de)* hiç bitmeyecek olan bir azap vardır!

10. Ancak oradan bir söz kapıp kaçan olursa, onun da peşine, delip geçen bir alev *(şihap / yıldız)* takılır.

11. Sor onlara: **"Onları** *(öldükten sonra yeniden)* **yaratmamız mı daha zordur, yoksa yarattığımız bunca** *(muhteşem)* **yaratıklar mı?"** Halbuki biz onları*(n atası olan Âdem'i)*, sadece yapışkan / iyi karılmış özlü bir çamurdan yarattık!

12. Sen *(onların bunca delil ve belgeye rağmen inkâr etmelerine)* şaşırdın değil mi?! Dahası onlar, *(âyetleri)* maskaraya alıyorlar!

13. Öğüt verildiğinde tutmuyor / uyarıldıklarında kulak asmıyorlar!

14. Bir âyet / bir mûcize gördüklerinde birbirlerini onunla alay etmeye çağırıyorlar.

15. Ve şöyle diyorlar: **"Bu** *(senin bize getirdiğin Kur'an)*, **basbayağı bir büyüden başka bir şey değil-dir!"**

16. **"Demek biz, ölüp de toprak ve bir yığın kemik olduktan sonra diriltilecek miyiz?!"**

17. **"Önceki atalarımız da mı?!"**

18. De ki: **"Evet! Hem de sizler, ister istemez ve de aşağılanmış kimseler olarak!"**

19. O *(diriliş)*, şiddetli bir sarsılıştan ibarettir! Ardından bir de baksalar ki, dirilmişler *(şaşkın şaşkın etrafa)* bakınırlar!

20. İşte o zaman: **"Eyvah! Ceza günü bu!"** diye feryat ederler.

21. **"Evet! Yalanlayıp durduğunuz ayırt edilme günüdür bugün!"**

22. *(görevlilere emir verilir)*: **"Toplayın zâlimleri, onların yandaşlarını ve Allah'ı bırakıp taptıkları ilâhları!"**

23. **"Ve gösterin onlara cehennemin yolunu!"**

24. **"Tutuklayın onları! Çünkü sorgulanacaklar!"**

سُورَةُ الصَّافَّاتِ — الْجُزْءُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ
الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ
مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا
لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي
الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ
كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا
لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ
﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ
﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ
مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ
لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ
قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

25. **"Ne oldu size de, şimdi birbirinize yardım etmiyorsunuz?!"**
26. Artık o gün, boyun büküp teslim olurlar!
27. Ve dönüp tartışmaya birbirlerini sorumlu tutmaya başlarlar:
28. *(köle ruhlular, ileri gelenlere şöyle derler)*: **"Hani sizler** *(dünyada)*, **gücünüzü kullanıp ustaca gelir bizi kandırırdınız!"**
29. **"Hayır!"** derler onlar; **"Siz zaten mü'minler değildiniz!"**
30. **"Ve sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu bizim! Siz kendiniz azıtmış kimselerdiniz!"**
31. **"Artık** *(hepimiz)* **Rabbimizin hükmünü giydik ve şimdi onu hiç şüphesiz ki** *(birlikte)* **tadacağız."**
32. **"Evet biz sizi** *(çağrılarımızla)* **kışkırtıp azdırdık** *(ama zorlamadık)*; **gerçek şuydu ki, siz de biz de azıtmıştık!"**
33. Böylece hepsi o gün azaba ortak olurlar / paylarına düşeni alırlar.
34. Biz *(o gün)* günaha batmış suçlulara *(kâfirlere)* işte böyle yaparız.
35. Çünkü onlara: **"Allah'tan başka ilâh yoktur!"** denildiğinde, büyüklük taslayıp küstahlaşırlardı.
36. **"Biz, cinlerle ilişkisi olan bir şâir için, hiç ilâhlarımızı terk eder miyiz?!"** derlerdi.
37. Oysa ki **O**, hakkı getirmiş ve *(kendisinden önceki)* peygamberleri doğrulamıştı.
38. Bundan dolayı acı azabı mutlaka tadacaksınız.
39. Başka değil ancak yapmakta olduklarınızın cezasını göreceksiniz.
40. Ancak, Allah'ın *(kötülüklerden)* uzak kalabilen seçkin kulları böyle olmayacaklardır.
41. Onlara, bilinen / meçhul olmayan bir nimet / bir rızık vardır.
42. Çeşit çeşit meyveler / yiyecekler vardır; ağırlanıp ikram göreceklerdir;
43. Nîmetlerle dolu mutluluk *(naîm)* cennetlerinde;
44. Karşılıklı bir şekilde koltuklar üzerine kurulmuş olarak.
45. Bir pınardan doldurulan kadehler aralarında dolaştırılır onların.
46. Bembeyazdır, içenlere lezzettir!
47. Ne zarar görürler o içkiden, ne de sarhoş olurlar!
48. Yanlarında, kocalarından başkasına bakmayan güzel gözlü utangaç dilberlerle birlikte!
49. Sanki onlar, özenle korunan el değmemiş inciler gibidir!
50. İnananlar birbirlerine dönüp, aralarında konuşur hasbihal ederler;
51. İçlerinden biri der ki: **"Benim bir yakın arkadaşım vardı."**

يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءَاِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ
فِي سَوَٓاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا
نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ
﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ اَذٰلِكَ
خَيْرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾
اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي اَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ
رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾
ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ
لَاِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَٓاءَهُمْ ضَٓالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ
عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِينَ ﴿٧١﴾
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ
﴿٧٣﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادٰينَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

52. Bana hep şöyle derdi: **"Sen de mi *(hesap gününe)* inananlardansın?!"**

53. **"Bizler ölüp, toprak ve bir yığın kemik olduktan sonra hesap mı vereceğiz?!"**

54. **Görebiliyor musunuz, acep şimdi o nerdedir?**

55. Derken kendisi bakar ve onu cehennemin ortasında görür!

56. Ve ona seslenir: **"Vallahi"** der, **"Sen, az kalsın beni de helâk edecektin!"**

57. **"Eğer Rabbim'in nimeti / hidayeti olmasaydı, şimdi ben de bunların arasında olacaktım!"**

58. **"Artık bize *(burada)*, bir daha ölüm yok değil mi?!"**

59. **"O ilk ölümümüzden başka! Ve azap da görmeyeceğiz!"**

60. İşte bu büyük bir kurtuluş / büyük bir başarıdır!

61. Bunun için çalışmalı çalışanlar!

62. Böylesi bir ağırlanma mı daha iyi, yoksa **zakkum** ağacı mı?!

63. Doğrusu biz **onunla** *(dünyada)* zâlimleri sınamıştık *(ve onlar: "Hiç ateşte ağaç mı biter?!" deyip alay etmişlerdi.)*

64. Oysa ki zakkum, kökü cehennemde / aslı ateşten bir ağaçtır.

65. Bir meyvesi var ki, tıpkı şeytanların başları gibi!

66. Ondan mutlaka yiyecekler ve karınlarını tıka basa dolduracaklar.

67. Sonra *(susayınca)* üstüne, bir de kaynar su içecekler.

68. Ardından yine cehenneme dönecekler.

69. Çünkü onlar, atalarını sapıtmış bir halde bulmuşlardı;

70. Böyleyken onları hevesle izlemişlerdi!

71. Kendilerinden önce de, **eskilerden pek çoğu** sapıtmıştı.

72. Onlara da kendi içlerinden uyarıcılar göndermiştik.

73. Ama bir bak, uyarılara kulak asmayanların sonu ne oldu?!

74. Ancak, Allah'ın *(kötülüklerden)* uzak kalabilen seçkin kulları böyle değillerdir.

75. *(ilk çağın uyarıcılarından)* **Nûh**, bize sığınıp seslendiğinde, **O**'nun çağrısına ne güzel karşılık verdik!

76. **O**'nu ve âilesini büyük belâdan kurtardık!

الْجُزْءُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ — سُورَةُ الصَّافَّاتِ

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿٧٨﴾
سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
﴿٨٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَاِنَّ
مِنْ شِيعَتِهِ لَاِبْرٰهِيمَ ﴿٨٣﴾ اِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ اِذْ قَالَ
لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُونَ اللّٰهِ تُرِيدُونَ
﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ
﴿٨٨﴾ فَقَالَ اِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ اِلٰى
اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ
عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُوا اِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اَتَعْبُدُونَ
مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ
بُنْيَانًا فَاَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَسْفَلِينَ
﴿٩٨﴾ وَقَالَ اِنِّي ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ
السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ اِنِّي اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّي اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى
قَالَ يَا اَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

77. Ve yeryüzünde soyunu sürekli kıldık.

78. Sonrakiler içinde de nâmını yaşattık.

79. Âlemler içinde yaşasın **Nuh** / selâm olsun **O**'na!

80. İşte biz, görevlerini hakkıyla yapanları *(muhsinleri)* böyle ödüllendiririz!

81. Gerçekten **O**, bizim inanmış kullarımızdandı.

82. Bunun için, *(O'nu ve izleyenlerini kurtarıp)*, diğerlerini suda boğduk.

83. **İbrahim** de, **Nûh**'un yolundan gidenlerdendi.

84. Rabbine temiz bir yürekle yönelmişti.

85. Hani, babasına ve kavmine demişti ki: **"Neye tapıyorsunuz siz?!"**

86. **"Allah'ı bırakıp uydurma / sahte tanrılara mı?!"**

87. *(siz böyle yaparsanız)* **"Alemlerin Rabbi'ni** *(size)* **ne** *(yapar)* **sanıyorsunuz?!"**

88. Derken gözlerini yukarı / yıldızlara dikip *(törene / yortuya katılmamak ve yalnız kalıp putları kırmak üzere bir çâre)* düşündü.

89. Ve şöyle dedi: **"***(varın gidin siz)* **Çünkü ben hastayım!"**

90. Derken onlar **O**'nu geride bırakıp gittiler.

91. Ardından **O**, gizlice putların yanına girip: **"Niçin** *(önünüze konulanları)* **yemiyorsunuz?!"**

92. **"Ne oldu size ki konuşmuyorsunuz?!"**

93. Sonra kalkıp sağ eliyle onlara kuvvetli bir darbe indirdi!

94. Derken insanlar koşarak **O**'na geldiler.

95. İbrahim onlara şöyle dedi: **"Kendi yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?!"**

96. **"Oysa, sizi de,** *(şu)* **yapıp yonttuklarınızı da Allah yarattı!"**

97. Onlar *(İbrahim'le başa çıkamayacaklarını anlayınca kendi aralarında)* şöyle dediler: **"İyisi mi siz O'nun için bir yer yapın ve O'nu oraya koyup yakın!"**

98. Onlar İbrahim'i bir tuzağa düşürmek istediler; ama biz *(tuzaklarını bozup)* onları çok küçük düşürdük.

99. Derken **İbrahim**, *(ateşten kurtulmasına rağmen kavminin inanmadığını görünce oradan ayrılıp)*: **"Ben Rabbime / Rabbimin istediği yere gidiyorum; O bana yol gösterir!"** dedi.

100. Ve dedi: **"Ey Rabbim! Bana iyilerden bir evlât ver!"**

101. Biz **O**'nu, akıllı, ağırbaşlı, sabırlı ve yumuşak huylu bir oğulla *(İsmâil'le)* müjdeledik.

102. Oğlu, yanıbaşında koşacak yaşa geldiğinde, **İbrahim** ona şunu dedi: **"Yavrucuğum, ben kendimi rüyamda seni boğazlarken / kurban ederken görüyorum. Ne diyorsun? Bir düşün!"** O dedi ki: **"Babacığım, sana emredileni yap! İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın!"**

فَلَمَّٓا اَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَب۪ينِۚ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَٓا اِبْرٰه۪يمُۙ ﴿١٠٤﴾ قَدْ
صَدَّقْتَ الرُّءْيَاۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا
لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُب۪ينُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا
عَلَيْهِ فِي الْاٰخِر۪ينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰه۪يمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١١١﴾
وَبَشَّرْنَاهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١١٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ
وَعَلٰٓى اِسْحٰقَۜ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِه۪ مُب۪ينٌ
﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَۚ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظ۪يمِۚ ﴿١١٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِب۪ينَۚ
﴿١١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَب۪ينَۚ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَق۪يمَۚ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِر۪ينَ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ
عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِن۪ينَ ﴿١٢١﴾
اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِن۪ينَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَل۪ينَۜ
﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِه۪ٓ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ
اَحْسَنَ الْخَالِق۪ينَۙ ﴿١٢٥﴾ اَللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿١٢٦﴾

103. İkisi de *(ilâhî emre)* teslim olup boyun eğdiler ve **İbrahim O**'nu *(kurban etmek üzere)* yüzükoyun yatırdı!

104. İşte biz o vakit *(bir koç gönderip)* şöyle seslendik: **"Ey İbrahim!"**

105. **"Sen** *(gösterdiğimiz)* **rüyayı gerçekleştirdin; şüphesiz ki biz, görevini hakkıyla yapanları** *(muhsinleri)* **işte böyle mükâfatlandırırız!"**

106. **"Gerçekten bu,** *(senin için)* **zor bir imtihandı!"**

107. Ve **O**'nun yerine hemen, boğazlanmak üzere **büyük bir kurbanlık** verdik.

108. **İbrahim**'in namını da sonrakiler içinde yaşattık.

109. Yaşasın **İbrahim** / Selâm olsun **O**'na!

110. İşte biz, buyruklarımızı en iyi şekilde tutanları *(muhsinleri)* böyle ödüllendiririz.

111. Evet **O**, bizim gerçekten inanmış kullarımızdandı.

112. Ve biz **O**'na, sâlihlerden bir peygamber olacak olan *(oğlu)* **İshak**'ı da müjdeledik.

113. **O**'nu ve **İshak**'ı *(hem bilgi hem eylemlerinde)* verimli / mubarek kıldık; fakat her ikisinin soyundan hem iyiler, hem de kendilerine açıkça zulmedenler çıktı.

114. **Mûsâ** ve **Hârun**'a da nimet *(önderlik, yol göstericilik, peygamberlik)* verdik.

115. Her ikisini de uluslarıyla birlikte büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Biz onlara yardım ettik, bu yüzden galip geldiler.

117. **O ikisine**, açık ve anlaşılır **Kitab**'ı verdik.

118. Her ikisine de doğru yolu gösterdik.

119. Ve sonrakiler içinde onların namını yaşattık.

120. Yaşasın **Mûsa** ve **Hârun** / Selâm olsun onlara!

121. İşte biz, görevlerini en iyi şekilde yapanları *(muhsinleri)* böyle mükâfatlandırırız.

122. **İkisi** de, gerçekten bizim inanan kullarımızdandı.

123. Kuşkusuz **İlyas** da gönderdiğimiz peygamberlerdendir.

124. Hani kavmine demişti ki: **"Siz** *(Allah'tan başkalarına ilahlık yakıştırmaktan)* **korkmuyor çekinmiyor musunuz?!"**

125. **"Yaratıcıların en güzelini bırakıp,** ***Ba'l Putu*****'na mı kulluk ediyorsunuz?!"**

126. **"Oysa ki Allah, sizin de, önceki atalarınızın da Rabbidir!"**

فَكَذَّبُوهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ
﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَامٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِينَ
﴿١٣٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَاِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنَاهُ
وَاَهْلَهُٓ اَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ اِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا
الْاٰخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالَّيْلِ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَاِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ اِذْ اَبَقَ اِلَى
الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾
فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَٓا اَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ
﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَٓاءِ
وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَاَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَاَرْسَلْنَاهُ
اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ﴿١٤٨﴾
فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ
اِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ مِنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾
وَلَدَ اللّٰهُ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

127. Onlar da **O**'nu yalanladıkları için tutuklanıp *(azapta)* hazır edileceklerdir.
128. Ancak, Allah'ın *(kötülüklerden)* uzak kalabilen seçkin kulları böyle değillerdir.
129. Sonrakiler içinde **O**'nun da namını yaşattık.
130. Selâm olsun **İlyas**'a!
131. Görevlerini en iyi şekilde yapanları *(muhsinleri)* biz işte böyle mükâfatlandırırız.
132. **O** bizim gerçekten inanan kullarımızdandı.
133. **Lût**'a gelince, **O** da görevlendirdiğimiz elçilerimizdendir.
134. Hani biz, **O**'nu ve âilesini hep birlikte kurtarmıştık;
135. Geride kalanlar arasında bulunan *(ve karısı olan)* yaşlı kocakarı hariç!
136. Ardından diğerlerini tümden yok ettik.
137. Siz *(ey hakikat inkârcıları)*, akşam-sabah oradan *(onların viran olan yurtlarından)* geçmektesiniz!
138. İbret almıyor musunuz?!
139. **Yûnus** da gönderilen peygamberlerdendir.
140. Hani **O**, *(Rabbin'in emrini beklemeden)* kaçıp, yük dolu bir gemiye binmişti.
141. Derken, *(fırtına çıktı, gemi batmasın diye fazla yükü boşaltmak üzere)* aralarında kur'a çektiler ve kur'a **O**'na çıktı *(ve denize O'nu attılar)*.
142. Derken, kınanacak bir iş yapan birisi olarak, **O**'nu büyük bir balık yuttu.
143. Eğer **O**, sürekli Rabbini yüceltip tesbih edenlerden *("lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü minezzâlimîn" diyenlerden)* olmasaydı:
144. Balığın karnından kıyamete kadar çıkıp kurtulamazdı!
145. Ama biz **O**'nu kurtarıp açık bir alana attık; çok bitkin / çok hasta bir haldeydi!
146. **Yaktîn** *(kabak türü bir bitki)* bitirip onunla gölgeledik *(ve yemişiyle onu besledik)*.
147. Sonra **O**'nu yüzbinden fazla insana *(yeniden)* elçi gönderdik.
148. **O**'na inandılar ve bir vakte kadar biz onları nimetler içinde yaşattık.
149. Şimdi sor, *("melekler Allah'ın kızlarıdır" diyen ve onlara ibadet eden)* o inkârcılara: **"Kızlar senin Rabbininmiş de, oğlanlar onların mıymış?!"**
150. **"Yoksa biz melekleri dişi olarak mı yaratmışız ve onlar buna şâhit mi olmuşlar?!"**
151. Hayır onlar ancak kendi iftiraları / uydurmaları olarak diyorlar ki:
152. **"Allah'ın çocuğu vardır!"** Şüphesiz ki onlar, yalancıların ta kendileridir!
153. **Allah**, kızları oğullara tercih mi etmiş?!

سُورَةُ الصَّافَّاتِ — الْجُزْءُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ
﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ
نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحَانَ اللّٰهِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ
﴿١٦١﴾ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾
وَمَا مِنَّا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ
الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْاَوَّلِينَ
﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ
﴿١٧٢﴾ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٤﴾
وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ
بِسَاحَتِهِمْ فَسَٓاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِينٍ ﴿١٧٨﴾
وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

سُورَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

154. Nasıl böyle bir hükme varabiliyorsunuz?!

155. Hiç düşünüp akletmiyor musunuz?!

156. Yoksa elinizde açık bir deliliniz mi var?!

157. Şâyet doğru söylüyorsanız getirin yazınızı / belgenizi!

158. Ve onlar, **Allah** ile melekler *(ve cinler)* arasında bir soy ilgisi kurdular! Halbuki melekler çok iyi bilirler ki, *(bu yakıştırmayı yapan)* o kimseler, kesinlikle *(cehennemde)* hazır edileceklerdir.

159. Şüphesiz ki Allah, onların *(müşriklerin)* bu yakıştırmalarından uzaktır!

160. Allah'ın *(kötülüklerden)* uzak kalmış olan seçkin kulları böyle değildirler / onlar böyle düşünmezler.

161. Ne sizler, ne de taptıklarınız,

162. **O**'na karşı / **O**'na rağmen asla *(kimseyi)* şaşırtıp yoldan çıkaramazsınız!

163. Ancak *(işledikleri yüzünden hak ettikleri için)* cehenneme girecek olanlar *(saptırılabilirler)*!

164. "*(melekler şöyle derler)*: **Bizden kimse yoktur ki,** *(göklerde)* **onun belli bir yeri olmasın!"**

165. **"Evet bizler,** *(görev için ve ibadet amacıyla Rabbimizin huzurunda)* **sıra sıra duranlarız."**

166. "*(O'nu)* **Sürekli yüceltip tesbih ederiz."**

167. O inkârcılar, gerçekten *(Kur'an inmeden önce)* diyorlardı ki:

168. **"Öncekiler gibi bizim için de bir öğüt / bir hatırlatma** *(Kitap)* **olsaydı!"**

169. **"O zaman biz de Allah'ın** *(kötülüklerden)* **uzak kalabilen arınmış seçkin kullarından olurduk."**

170. Fakat *(indiği zaman)* **O**'na inanmadılar! Ama onlar *(inkârlarının sonunu)* göreceklerdir!

171. Peygamber kullarımızla ilgili bizim ezeldeki sözümüz şudur:

172. **Onlara kesin yardım edilecektir.**

173. **Şüphesiz ki, bizim ordularımız üstün gelecektir!**

174. Sen bir vakte kadar onlara ilişme *(ve yaptıklarına aldırma)*!

175. Sen izle gör onları; onlar da izleyip göreceklerdir!

176. Azabımızın kendilerine bir an önce gelmesini mi bekliyorlar?!

177. Azap onların yörelerine indiğinde, uyarılara kulak vermeyenlerin sabahı ne büyük bir felâket olacak!

178. Bir vakte kadar ilişme onlara *(ve aldırma yaptıklarına)*!

179. İzle gör onları, onlar da izleyip göreceklerdir!

180. Erişilmez kudretin sahibi olan Rabbin, onların tüm yakıştırmalarından uzaktır *(sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yesıfûn)*.

181. Yaşasın elçiler / selâm olsun onlara *(ve selâmun ale'l-murselîn)*.

182. Ve bütün övgüler, evrenin yaratıcısı ve de yürütücüsü olan *(Âlemlerin Rabbi)* Allah'adır *(ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn)*.

الجزء الثالث والعشرون — سورة ص

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ
﴿٢﴾ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ ح۪ينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾
وَعَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ
﴿٤﴾ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانْطَلَقَ
الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ
﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَٓا اِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾
ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ مِنْ ذِكْر۪ي بَلْ لَمَّا
يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَز۪يزِ الْوَهَّابِ
﴿٩﴾ اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي
الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ
لُوطٍ وَاَصْحَابُ لْـَٔيْكَةِ اُو۬لٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ﴿١٣﴾ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ
الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا
مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

38. SÂD SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 88 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Sâd** *(ve benzeri harflerden, kendi dilinizden Arapça bir kitap bu)*! Öğüt ve uyarı yüklü bu **Kur'an**'a andolsun!
2. Evet, inkârcılar, bir büyüklenme ve karşı gelme içindedirler!
3. Halbuki, onlardan önce nice kuşakları yok ettik. Yalvardılar ama, artık kurtuluş zamanı geçmişti!
4. Onlar, aralarından bir uyarıcının kendilerine gelmesine şaştılar. Evet inkârcılar şöyle dediler: **"Bu olsa olsa, bir büyücü, bir yalancıdır!"**
5. **"O kadar tanrıyı tek bir tanrı mı yapmış?! Gerçekten bu şaşılacak bir şey!"**
6. İlerigelenler *(birbirlerine)* şöyle diyerek kalkıp gittiler: **"Yolunuza devam edin ve tanrılarınızı sakın bırakmayın; yapılacak en doğru iş budur!"**
7. **"Biz, son dinlerde** *(atalarımızın yolunda, hattâ Hıristiyanlıkta)* **böyle bir şey duymadık. Bu olsa olsa bir uydurmadır."**
8. **"İçimizden yalnız O'na mı vahyedilmiş / kitap indirilmiş!"** Doğrusu onlar, uyarım / vahyim hakkında *(bilgiden yoksundurlar ve)* şüphe içindedirler; şüphesiz ki onlar, henüz azabımı tatmadılar!
9. Yoksa, gücü sonsuz, bağışlaması bol Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıymış?!
10. Yahut göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkü-egemenliği onların elinde miymiş?! Eğer öyleyse, çıksınlar göklere *(de evreni yönetsinler yahut vahyimizi durdursunlar)*.
11. Onlar, sonuçta yenilgiye uğrayacak olan **işbirlikçi güçler**'den basit / sıradan / küçük bir ordudur!
12. Nitekim kendilerinden önce **Nûh kavmi, Ad Topluluğu** ve kuleler / zorbalıklar simgesi **Firavun** da yalanlamıştı!
13. **Semûd, Lût Kavmi** ve **Eykeliler**! Onların hepsi de *(peygamberlerine karşı)* **birleşmiş güçler**'di!
14. Onların her biri peygamberleri yalanlamaktan başka bir şey yapmadılar; fakat sonunda cezamı hak ettiler.
15. Onlar ancak, ikincisine gerek olmayan tek bir sesi / çığlığı *(kıyameti koparacak sûru)* beklerler.
16. Onlar: **"Ey Rabbimiz! Payımıza düşeni bize** *(burada)* **hesap gününden önce ver!"** diye alayla karşılık verdiler.

سُورَةُ صٓ — الْجُزْءُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُ۫دَ ذَا الْاَيْدِۚ اِنَّهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٧﴾
اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِۙ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
مَحْشُورَةًۜ كُلٌّ لَهُٓ اَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِۢ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَۙ
﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُ۫دَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْۚ خَصْمَانِ
بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَٓا اِلٰى
سَوَٓاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ اِنَّ هٰذَٓا اَخ۪ي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْن۪يهَا وَعَزَّن۪ي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِه۪ۜ وَاِنَّ كَث۪يرًا مِنَ الْخُلَطَٓاءِ لَيَبْغ۪ي
بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَل۪يلٌ
مَا هُمْۜ وَظَنَّ دَاوُ۫دُ اَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَاَنَابَ سجدة
﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَۜ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾ يَا
دَاوُ۫دُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَل۪يفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَضِلُّونَ عَنْ
سَب۪يلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَد۪يدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

17. Sen onların söyleyeceklerine karşı *(dininde, yolunda)* sabret. Ve her bakımdan güçlü olan kulumuz **Dâvud**'u da an! **O** ki, her işinde Allah'a yönelirdi.

18. Biz dağları buyrumumuz altına almıştık da, onlar **Dâvud**'la birlikte her sabah ve her akşam, Allah'ı yüceltip tesbih ederlerdi.

19. Aynı şekilde *(havada)* toplanıp süzülen kuşlar da! Hepsi birden tekrar tekrar **Allah**'a yönelir / **O**'nu anarlardı.

20. Biz **Dâvud**'un hükümranlığını güçlendirmiştik. Hem de **O**'na, **hikmet** *(peygamberlik)* ve **dâvâları isabetle çözme yeteneği** vermiştik.

21. Mâbedin özel bölümüne *(mihraba)*, duvarından tırmanarak giren dâvâlıların haberi sana ulaştı mı?

22. **Dâvud**, onları ansızın karşısında görünce korkup telâşa kapıldı! Onlar dediler ki: **"Korkma! Biz, aralarında anlaşmazlık çıkan ve biri ötekinin hakkına tecavüz eden iki kimseyiz! Şimdi sen aramızda hakkı uygula ve adâletten ayrılmadan bize doğru yolu göster."**

23. **"Şu benim *(din)* kardeşim var ya, onun doksan dokuz tane dişi koyunu var; benim ise bir tanecik dişi koyunum var. Böyle iken: *'Onu da bana ver!'* diye tutturdu ve *(elinde güç ve iktidarı olduğu için)* konuşmasıyla beni altetti / etkiledi / yenik düşürdü!"**

24. **Dâvud** dedi ki: **"O, senin tek dişi koyununu da kendi dişi koyunları arasına katmak istemekle, gerçekten sana haksızlık etmiştir! Zaten, birlikte iş yapanların / ortakların pek çoğu, birbirlerine haksızlık ederler. Ancak iman edip de, *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* doğru ve yararlı *(sâlih)* iş yapanlar müstesnadır. Onlar da ne kadar azdır!"** Ve Dâvud, *(hataya düşmek üzere olduğu bir konuda)* bizim kendisini sınadığımızı *(ve bu olayla uyardığımızı)* anladı ve hemen Rabbinden bağışlanma dileyerek secdeye kapanıp **O**'na yöneldi.

25. Biz de, bu *(hatası)*ndan dolayı **O**'nu bağışladık. Çünkü **O**'nun, bize büyük bir yakınlığı ve katımızda güzel ve özel bir yeri vardı.

26. **O**'na dedik ki: **"Ey Dâvud! Seni yeryüzünde *(ülkede)* halife *(yönetici)* yaptık. O halde insanlar arasında hakkı uygula ve hevaya-hevese uyma; çünkü heva ve heves / istek ve arzular seni Allah yolundan saptırır. Kuşkusuz, Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü umursamadıklarından dolayı şiddetli bir azap vardır."**

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ
كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ
أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾
إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا
عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا
عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي
مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا
لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ
بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَٰذَا عَطَاؤُنَا
فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَآبٍ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾

27. Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin bir zannıdır. Bu yüzden vay o inkâr edenlerin ateşteki hallerine!
28. İman edip de doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanları, hiç yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi tutar mıyız?! Yahut, Allah'a karşı sorumluluk bilinci taşıyanlarla *(müttakîlerle)*, kurallarımızı çiğneyen ve yolumuzdan yamulan **fâcirleri** *(günahkâr kâfirleri)* eşit tutar mıyız?!
29. **Bu**, insanlar âyetlerini düşünüp gereğini yerine getirsinler ve aklı olanlar öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz **bilgi yüklü** *(mubârek)* **bir Kitap**'tır.
30. **Dâvud**'a, *(sâlih bir oğul ve de kendisinden sonra peygamberliğe vâris olacak bir nebi olarak)* **Süleyman**'ı verdik. **O**, ne güzel bir kuldu; çünkü sürekli Allah'a yönelir / **O**'nunla hemhal olurdu.
31. Hani bir ikindin vakti, güzel duruşlu cins yarış atları, **Süleyman**'ın önünde dizilmişlerdi *(de, atların güzelliğini seyretmeye o derece dalmıştı ki, güneş batıp gitmişti)*.
32. Bunun üzerine Süleyman: **"Gerçekten ben mal / at sevgisine öylesine daldım ki, Rabbimi anmakta geciktim ve sonunda güneş batıp gitti!"**
33. **"Getirin bana şunları!"** dedi. Sonra atları *(yoksulları doyurmak üzere)* boğazlarından ve döşlerinden kesmeye / kurban etmeye başladı. *(Buna karşılık Allah onun emrine, atlardan daha hızlı olan rüzgârı verdi)*!
34. Andolsun ki biz, *(eşlerinin her birinin bir mücahit doğuracağını söyleyip inşallah demeyen)* **Süleyman**'ı, tahtının üzerine bir ceset bırakarak sınadık *(ve Allah dilemedikçe senin eşlerin mücahit doğuramaz mesajı verdik)*; bunun üzerine **O**, *(imtihan edildiğini anlayarak)* hemen Allah'a yöneldi.
35. Dedi ki: **"Ey Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimsenin erişemeyeceği bir iktidar ver bana! Şüphesiz ki, ancak sensin gerçekten dilekleri veren!"**
36. Bunun üzerine, yumuşak yumuşak eserek O'nu istediği yere götüren rüzgârı emrine verdik.
37. **Yapı ustası** ve **dalgıç** tüm şeytanları da **O**'nun buyrumuna verdik.
38. *(işlerini düzgün yapmayan, bu yüzden cezalandırılarak)* Zincirlere vurulan diğerlerini de!
39. *(O'na demiştik ki)*: **"Al, bütün bunlar sana bizim hediyemizdir; onları başkalarına dilediğin gibi verebilir, elinde de tutabilirsin; bu konuda sana bir kısıtlama yoktur!"**
40. Şüphesiz ki **Süleyman**'ın, katımızda gerçek bir yakınlığı ve güzel bir yeri vardır.
41. Kulumuz **Eyyub**'u da an! Hani O *(ağır hastalığı sırasında)* Rabbine şöyle seslenmişti: **"Artık Şeytan** *(beni umutsuzluğa sevketmek için)* **bana bezginlik ve azap verir oldu!"**
42. O'na dedik ki: **"Ayağınla** *(şuraya)* **vur! Al sana** *(hastalıklarından kurtulmak üzere)* **yıkanacak ve de içecek soğuk bir su!"**

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ
﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ
صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ
ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾
وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾
هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً
لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا
حزب ٤ تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿٥٤﴾
هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ
﴿٥٦﴾ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَآخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ
﴿٥٨﴾ هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُو النَّارِ
﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ
﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

43. Ayrıca, katımızdan bir rahmet ve düşünenler için bir ibret / hatırlatma / öğüt olmak üzere, *(yok olan)* âile fertlerini **O**'na iki katıyla yeniden verdik.

44. *(Ve O'na, yemini hakkında da şu çareyi önerdik)*: **"Bir demet sap al da onunla** *(eşine)* **vur ki, yeminini bozmamış ol!"** Doğrusu biz **O**'nu sabırlı bulduk; ne güzel bir kuldu; çünkü hep bize sığınır / bizimle hemdem olurdu.

45. Ve sen, *(âdil bir yönetim için gerekli olan)* güç ve basiretin sahibi olan **İbrahim**, **İshak** ve **Yakub** kullarımızı da hatırlamayı / anmayı unutma!

46. Onları *(kötülüklerden)* arındırıp salt âhiret düşüncesi taşıyan meziyette kullar eyledik.

47. Kuşkusuz onlar, katımızda *(üstünlük ve hayırlar için)* seçkin ve üstün kıldıklarımızdandır.

48. Yine sen, hepsi de seçkinlerden olan **İsmail**, **Elyesea** ve **Zülkifl**'i de an!

49. Bu *(onlarla ilgili dünyadaki)* bir hatırlatma / bir yâd-ı cemildir. Şüphesiz ki Allah'a karşı gelmekten sakınanları *(müttakîleri)* güzel bir dönüş / akıbet beklemektedir.

50. Ebedî eğleşme bahçeleri *(Adn cennetleri)*, bütün kapılarını onlara açmıştır.

51. Onlar oralarda arkalarına yaslanıp, istedikleri kadar bol meyve ve bol içecek isteyip alacaklardır.

52. Yanlarında, gözlerini kendilerinden ayırmayan **yaşıt ve boydaş güzeller** vardır.

53. *(orada onlara şöyle denilir)*: **"İşte bunlar, size hesap günü için va'd edilenlerdir!"**

54. **"İşte bunlar bizim size, tükenmek bilmeyen nimetlerimizdir!"**

55. İşte böyle! Fakat azgınlara gelince, onlar çok kötü bir sonuçla karşılaşacaklardır!

56. Onlar cehenneme atılacaklardır! Orası ne zor bir barınaktır!

57. Tatsınlar şu kaynar sulardan ve irinlerden!

58. Ve daha bunlar gibi nicelerinden!

59. *(onlar aralarında konuşurlar, birbirlerini suçlarlar ve ilerigelenler şöyle derler)*: **"Baksanıza, şunlar sizinle birlikte** *(ateşe)* **girecek olan sınıftır! Rahat yüzü yok onlara! Kesinlikle dalacaklar ateşe!"**

60. Berikiler, *(ilerigelenlere)* şöyle derler: **"Asıl size rahat yüzü yok! Çünkü buraya bizi siz getirdiniz! Ne kötü bir yer burası!"**

61. **"Ey Rabbimiz! Bizi buraya düşürenlerin ateşteki azaplarını katlayarak artır!"**

سُورَةُ صٓ — الجزء الثالث والعشرون

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنَاهُمْ
سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ
النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ
نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ
الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ اِنْ يُوحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٧٠﴾
اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنّ۪ي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ
وَنَفَخْتُ ف۪يهِ مِنْ رُوح۪ي فَقَعُوا لَهُ سَاجِد۪ينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ
كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ اِلَّا اِبْل۪يسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِر۪ينَ ﴿٧٤﴾
قَالَ يَٓا اِبْل۪يسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ اَسْتَكْبَرْتَ
اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَال۪ينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَن۪ي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ ط۪ينٍ ﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَج۪يمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ
عَلَيْكَ لَعْنَت۪ٓي اِلٰى يَوْمِ الدّ۪ينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْن۪ٓي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾
قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَر۪ينَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ
فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَع۪ينَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَص۪ينَ ﴿٨٣﴾

62. **"Biz kötülerden saydığımız** *(mürteci diye horladığımız mü'min)* **kimseleri niçin burada görmüyoruz?!**

63. **"Onları** *(dünyadayken)* **alaya alırdık! Yoksa onlar buradalar da, biz mi onları göremiyoruz?!"**

64. Cehennemliklerin kendi aralarındaki bu çekişmeleri, mutlaka gerçekleşecektir.

65. De ki onlara: Ben sadece bir uyarıcıyım; **bir** olan ve dilediği her şeyi yaptıran **Allah**'tan başka hiçbir ilâh yoktur.

66. **O**, göklerin, yerin ve bu ikisi arasındaki her şeyin Rabbidir! Hem gücüne karşı gelinmez, hem de bağışlaması sonsuz!

67. De ki: **"Bu** *(Kur'an)*, **pek büyük bir haberdir!"**

68. **"Siz ise aldırmıyor, ondan yüz çeviriyorsunuz."**

69. **"Ulular meclisinde** *(mele-i a'lâ'da, insanın yaradılışıyla ilgili)* **neler konuşulup tartışıldığından** *(şayet bana vahyedilmeseydi, size aktaracağım konuşmalardan)* **asla haberim yoktu."**

70. **"Bana ancak apaçık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor."**

71. Hani Rabbin meleklere: **"Ben çamurdan bir beşer yaratacağım."**

72. **"Ona şekil verip düzelttiğim ve rûhumdan kendisine üflediğim an ona secde edin / önünde yere kapanarak üstünlüğünü tanıyın!"** demişti.

73. Bunun üzerine bütün melekler hep birden secde etmişlerdi.

74. Ancak **İblis**, büyüklüğe kapılıp kâfirlerden oldu.

75. Rabbin dedi ki: **"Ey İblis! İki elimle** *(bizzat)* **yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir?! Büyüklendin mi, yoksa sen gerçekten ululardan mısın?!"**

76. Dedi ki: **"Ben ondan üstünüm! Çünkü beni ateşten, onu ise çamurdan yarattın!"**

77. Buyurdu ki: **"Çık oradan! Artık kovuldun!"**

78. **"Hesap gününe kadar senin üzerinden rahmetim kaldırılmıştır / lânetim üstündedir!"**

79. Dedi ki: **"O halde ey Rabbim, diriltilecekleri güne kadar bana süre ver!"**

80. Buyurdu ki: **"Tamam, sen süre verilenlerdensin!"**

81. **"Belirlenen o vakte kadar!"**

82. İblis dedi: **"İzzetin hakkı için söylüyorum ki, onların hepsini azdıracağım!"**

83. **"Ancak içlerinden** *(kötülüklerden)* **uzak kalabilen seçkin kulların hâriç!"**

الجزء الثالث والعشرون — سورة ص

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ اَقُولُۚ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ
اَجْمَعٖينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَمَٓا اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفٖينَ
﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمٖينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهُ بَعْدَ حٖينٍ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

تَنْزٖيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزٖيزِ الْحَكٖيمِ ﴿١﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَٓا اِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدّٖينَۜ ﴿٢﴾ اَلَا لِلّٰهِ الدّٖينُ
الْخَالِصُۜ وَالَّذٖينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءَۢ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا
لِيُقَرِّبُونَٓا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰىۜ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فٖي مَا هُمْ فٖيهِ
يَخْتَلِفُونَۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدٖي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ اَرَادَ
اللّٰهُ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَٓاءُۙ سُبْحَانَهُۜ هُوَ
اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّۚ يُكَوِّرُ
الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَۜ كُلٌّ يَجْرٖي لِاَجَلٍ مُسَمًّىۜ اَلَا هُوَ الْعَزٖيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

84. Ve Rabbin buyurdu: **"İşte gerçek budur! Ben ancak gerçeği söylerim!"**
85. **"Andolsun ki ey İblis, cehennemi seninle ve onlardan sana uyanlarla dolduracağım!"**
86. De ki *(ey Peygamber)*: **"Bu görevime karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum ve bunu ben asla kendiliğinden yapanlardan / işgüzarlık edenlerden de değilim!"**
87. **"Bu, ancak âlemler için bir öğüt / bir uyarıdır!"**
88. **"Andolsun ki, O'nun haberini***(n gerçekliğini)* **bir süre sonra öğreneceksiniz!"**

39. ZÜMER SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 75 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Bu **Kitab**'ın indirilişi, her şeye gücü yeten ve her şeyi yerli yerince yapan Allah'tandır.
2. Bu **Kitab**'ı sana biz, *(boşuna değil)* hakkı ortaya koymak üzere indirdik. O halde sen, kulluğu / tâati / teslimiyeti / hükümranlığı yalnızca **Allah**'a has kılarak **O**'na ibadet et.
3. Dikkat edin, katıksız ve lekesiz kulluk ve teslimiyet / salt hüküm ve hükümranlık ancak Allah'a mahsustur. Oysa ki, **O**'nu bırakıp kendilerine başka dostlar / veliler / ilâhlar edinenler diyorlar ki: **"Biz bunlara ancak, bizi Allah'a daha da yaklaştırsınlar diye tapıyoruz."** Şüphesiz ki Allah, ayrılığa düştükleri konuda onlar hakkında *(kıyamet günü)* hükmünü verecektir. Allah, yalan uydurarak gerçeği örtbas eden nankör kâfiri doğru yola ulaştırmaz.
4. Şayet Allah çocuk edinmek isteseydi, elbette ki, yarattıklarından dilediği birini seçerdi; ama, hâşâ ki Allah böyle bir şey yapmaz! O, her şeye boyun eğdiren bir gücün sahibi olan bir tek Allah'tır.
5. **O**, gökleri ve yeri boşuna değil bir amaçla / hakkı ortaya koymak için yaratmıştır! O, gündüzü geceyle, geceyi de gündüzle bürüyerek birbiri ardınca getirmektedir. Güneşle ayı bir kurala bağlayıp buyrumuna almış, her biri belli bir vakte kadar akıp gitmektedir. Dikkat edin, **O**'dur hem gücü önünde durulmayan hem de günahları bağışlayan.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْاَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا
مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ اِنْ تَكْفُرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَاِذَا مَسَّ
الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ
مَا كَانَ يَدْعُٓوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا اِنَّكَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ﴿٨﴾
اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَٓاءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَقَٓائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ
اٰمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

6. **O** sizi tek bir nefisten yarattı; ondan da eşini var etti. Size evcil hayvanlardan *(deve, sığır, koyun ve keçiden: erkekli dişili)* sekiz tür indirdi / lûtfetti. Ve sizi annelerinizin karnında, üç karanlık içinde, yaradılıştan yaradılışa geçirerek yaratmaktadır; işte Rabbiniz olan Allah budur. Mülk *(de hükümranlık da)* **O**'nundur; **O**'ndan başka ibadete lâyık tanrı yoktur. Böyleyken nasıl *(aldatılıp)* yüz çeviriyorsunuz!?

7. Eğer nankörlük edip küfrederseniz, *(bilin ki)* Allah'ın size bir ihtiyacı yoktur! Fakat **O**, kullarının nankörlük edip küfre sapmalarına razı olmaz! O sizin, nimetlere karşılık, üzerinize düşeni yapmanıza *(şükretmenize)* razı olur. Hiç kimse, bir başkasının günahından sorumlu değildir. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir ve **O** size, yapmakta olduklarınızı haber verecek *(ve hesabınızı görecek)*tir. Çünkü, **O**'dur göğüslerde ne olduğunu hakkıyla bilen!

8. İnsan, başı sıkışınca Rabbine yönelip yalvarmaya durur! Sonra Allah ona bir nimet verdiğinde, önceki yakarışını unutarak Rabbinin yolundan saptırmak üzere **Allah'a** ortaklar koşar! De ki ona: **"Sen bu nankörlük ve inkârınla biraz sefa süredur! Ama kuşkusuz cehennemliklerdensin!"**

9. Geceleri **secde** ve **kıyam**'la Allah'ın huzurunda duran, âhiretten sakınarak Rabbinin rahmetini uman kimse mi daha hayırlıdır *(yoksa inkârcı kimse mi)*?! De ki: **"Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?!"** Ancak akıl sâhipleri düşünüp öğüt alır.

10. De ki *(Allah şöyle buyuruyor)*: **"Ey iman eden kullarım! Rabbinize karşı görevlerinizi aksatmaktan sakının. Bu dünyada güzel davranan / görevlerini güzel yapan kimseler** *(muhsinler)* **için güzel karşılık vardır! Allah'ın ülkesi** *(yeryüzü)* **geniştir** *(o halde toprağa çakılıp kalmayın ve güzeli / İslâm'ı yaşayabileceğiniz yere gidin)*. **Şüphesiz ki sabredenlere mükâfatları tam olarak hem de hesapsız ödenecektir.**

قُلْ اِنّ۪ٓي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدّ۪ينَۙ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ
اَكُونَ اَوَّلَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿١٢﴾ قُلْ اِنّ۪ٓي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّ۪ي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ د۪ين۪يۙ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوا مَا
شِئْتُمْ مِنْ دُونِه۪ۜ قُلْ اِنَّ الْخَاسِر۪ينَ الَّذ۪ينَ خَسِرُٓوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْل۪يهِمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُب۪ينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌۜ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِه۪ عِبَادَهُۜ يَا عِبَادِ
فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾ وَالَّذ۪ينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا وَاَنَابُٓوا اِلَى
اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰىۚ فَبَشِّرْ عِبَادِۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ
اَحْسَنَهُۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمْ اُو۬لُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾
اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِۜ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِۚ ﴿١٩﴾
لٰكِنِ الَّذ۪ينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌۙ
تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۜ وَعْدَ اللّٰهِۜ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْم۪يعَادَ ﴿٢٠﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً فَسَلَكَهُ يَنَاب۪يعَ فِي الْاَرْضِ
ثُمَّ يُخْرِجُ بِه۪ زَرْعًا مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا
ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًاۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾

11. De ki: **"Dini / taati / kulluğu / egemenliği, sadece kendisine has kılarak Allah'a ibadet etmem emredildi bana!"**

12. Ve yine, **Allah**'a teslim olanların *(müslümanların)* ilki olmam buyruldu bana.

13. De ki: **"Eğer ben Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım!"**

14. De ki: **"Ben dinim / taatim / kulluğum konusunda hiç kimseyi karıştırmadan, yalnızca Allah'a ibadet ederim."**

15. **"Size gelince, O'nun dışında dilediğinize tapabilirsiniz!"** Fakat söyle onlara: Gerçek zarar edenler, kıyamet günü kendileriyle birlikte âilelerini ve kendilerine bağlı bulunanları zarara uğratanlardır. Bilmelisiniz ki, en büyük zarar / ziyan budur.

16. Onların üstlerinde ve altlarında *(o gün)* kat kat ateş vardır! İşte Allah kullarını buna karşı uyarıyor. **Öyleyse ey kullarım, buyruklarımın dışına çıkmaktan sakının!**

17. **Tâğût**'a *(kendi inançlarını başkalarına zorla dayatan kişi ve kurumlara)* kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjdeler olsun! O halde müjdele o kullarımı ki:

18. Onlar, sözü dinleyip onun en güzeline en güzel şekilde uyarlar! İşte, Allah'ın doğru yola ilettiği kimseler onlardır ve anlayıp kavrama yeteneğini yitirmemiş olan akıl sahipleri de onlardır.

19. *(kendi seçtikleri ve işledikleri yüzünden)* Haklarında azap hükmü gerçekleşerek ateşi hak edenleri sen mi kurtaracaksın?!

20. Fakat, Rablerinin emirlerine karşı gelmekten sakınanlar için, üst üste kurulmuş, altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah'ın bir va'didir ve Allah va'dinden asla vazgeçmez!

21. Görmüyor musun ki, Allah gökten su indiriyor da, onu yeryüzünde pınarlar / ırmaklar halinde akıtıyor; sonra onunla çeşit çeşit bitkiler bitiriyor. Sonra o bitkiler sararıp soluyor ve görüyorsun ki kuruyor. Daha sonra da onları Allah çerçöp ediyor! İşte bunda, akıl sâhipleri için kesinlikle alınacak bir ibret vardır.

الجزء الثالث والعشرون — سورة الزمر

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّه۪ۜ فَوَيْلٌ
لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٢٢﴾
اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَد۪يثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَۗ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذ۪ينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْۚ ثُمَّ تَل۪ينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ اِلٰى
ذِكْرِ اللّٰهِۜ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْد۪ي بِه۪ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ اَفَمَنْ يَتَّق۪ي بِوَجْهِه۪ سُٓوءَ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ وَق۪يلَ لِلظَّالِم۪ينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾
كَذَّبَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰيهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۚ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَكْبَرُۢ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ ف۪ي هٰذَا
الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَۚ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ
ذ۪ي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَجُلًا ف۪يهِ
شُرَكَٓاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍۜ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًاۜ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ
مَيِّتُونَۘ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

22. Ne mutlu, yüreğini Allah İslâm'a açtığı için, Rabbinden bir ışıkla aydınlanan kimseye *(hiç o kimse, kalbi gerçeklere karşı kapalı olan kimse gibi olur mu?)!* Kalpleri Allah'ın sözüne / Allah'ı anmaya karşı katılaşmış olanların ise vay hâline! Onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah, sözlerin en güzelini, **gerçekleri her yönüyle anlatan kendi içinde tutarlı bir Kitap** olarak indirdi. Rablerinden saygıyla korkanların, ondan tenleri ürperir; sonra beden ve yürekleri, Allah'ın sözüne / mesajına / Allah'ı anmaya yatışır. İşte bu *(Kur'an)*, Allah'ın dilediği kimseleri kendisiyle doğruya ulaştırdığı kılavuzudur. Allah kimi *(işledikleri kötülükler sebebiyle)* şaşırtır *(ve ondan yardımını keser)* ise, onu yola getirecek yoktur.

24. Yazıklar olsun, kıyamet günü, yüzünden başka kendisini azabın şiddetinden koruyup savunacak bir şeyi olmayan kimseye *(o kimse hiç, azaptan emin bir şekilde gelen mutlu ve umutlu kimse gibi olur mu?)!* O gün zâlimlere şöyle denilir: **"Tadın bakalım, emek çekerek kazandıklarınızın acısını!"**

25. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı da, azap onlara hiç hissetmedikleri yönden gelivermişti!

26. Allah onlara aşağılanmayı daha dünya hayatındayken tattırdı; oysa ki âhiret azabı çok daha büyüktür; keşke bilselerdi!

27. Biz bu **Kur'an**'da insanlara, düşünüp öğüt alsınlar diye, her türlü örnekli / karşılaştırmalı / benzetmeli açıklamayı yaptık.

28. Bu Kur'an, sakınıp korunsunlar diye, içinde hiçbir eğrilik ve tutarsızlık olmayarak, anlaşılır düzgün bir **Arapça**'yla indirildi.

29. **Allah, şöyle bir misâl verdi**: Birbirleriyle çekişen birçok kişinin ortaklaşa sâhip oldukları bir adam, tamamen tek bir kişiye ait olan bir adam gibi olur mu *(bir çok tanrıya tapan müşrik ile, sadece Allah'a kulluk eden mü'min bir olur mu)*!? Hamde / övgüye layık olan ancak Allah'tır! Ama onların çoğu bilmezler!

30. Kuşkusuz sen de öleceksin, onlar da öleceklerdir.

31. Sonra da, kıyâmet günü Rabbinizin huzurunda, duruşmaya gelecek *(ve anlaşamadığınız konularda yargılanacak)*sınız.

الجزء الرابع والعشرون — سورة الزمر

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ
جَٓاءَهُ اَلَيْسَ ف۪ي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِر۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذ۪ي جَٓاءَ
بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَا
يَشَٓاؤُ۫نَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِن۪ينَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ
اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذ۪ي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ
الَّذ۪ي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ
وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ اَلَيْسَ اللّٰهُ
بِعَز۪يزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّه۪ٓ اَوْ
اَرَادَن۪ي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِه۪ قُلْ حَسْبِيَ
اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا
عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنّ۪ي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ مَنْ
يَأْت۪يهِ عَذَابٌ يُخْز۪يهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُق۪يمٌ ﴿٤٠﴾

32. Allah *(ve din)* adına yalan uyduran ve gerçek kendisine gelmişken onu yalanlayandan daha zâlim kim olabilir?! Gerçeği örtbas eden kâfirler için cehennem bir barınak değil midir?!

33. Gerçeği getiren ve onu doğrulayan kimseye gelince, işte ancak onlar kötülüklerden / Allah'ın azabından korunanlar *(müttakîler)*dir.

34. Onlara, Rableri katında her istedikleri vardır. İşte bu, görevlerini hakkıyla yerine getirenlerin *(muhsinlerin)* mükâfatıdır.

35. İşte Allah, onların yaptıkları en kötü işleri bile örtecek ve onları işledikleri en iyi işleriyle mükâfatlandıracaktır.

36. Allah kuluna yetmez mi ki, onlar seni Allah'ın dışındaki ilahlarıyla korkutuyorlar?! Allah kimi *(kendi yapıp ettikleri sebebiyle)* saptırırsa, onu kimse doğru yola getiremez.

37. Allah'ın, *(hak ettiğinden dolayı ve iyi işler yaptığı için)* doğru yola ilettiği kimseyi de hiç kimse ve hiç bir şey saptıramaz. Değil mi ki Allah, gücü karşısında durulmayan ve *(zalimlerden)* intikamını alandır?!

38. Şâyet sen onlara: **"Gökleri ve yeri kim yarattı?"** diye sorsan, onlar kesinlikle: **"Allah'tır!"** derler. Söyle onlara: **"Şayet Allah bana bir zarar vermek istese, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, O'nun verdiği bu zararı benden uzaklaştırabilirler mi?! Yahut Allah bana rahmetiyle bir iyilik yapmak istese, onlar O'nun rahmetini engelleyebilirler mi?!"** Onlara de ki: **"Bana Allah yeter; güvenip dayanacak olanlar, O'na güvenip dayanırlar!"**

39. De ki: **"Ey kavmim! Siz kendi yolunuza göre çalışın, ben de kendi yoluma göre çalışacağım. Fakat** *(kimin doğru, kimin yanlış yolda olduğunu)* **yakında bileceksiniz!"**

40. Alçaltan azabın kimin başına geleceğini ve kesintisiz azabın kime ineceğini *(yakında)* görürsünüz!

اِنَّٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَلِنَفْسِه۪ۚ
وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَاۚ وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَك۪يلٍ
﴿٤١﴾ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ ح۪ينَ مَوْتِهَا وَالَّت۪ي لَمْ تَمُتْ ف۪ي
مَنَامِهَاۚ فَيُمْسِكُ الَّت۪ي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى
اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۜ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
﴿٤٢﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَٓاءَۜ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوا
لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ
جَم۪يعًاۜ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾
وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوبُ الَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْاٰخِرَةِۚ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذ۪ينَ مِنْ دُونِه۪ٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
﴿٤٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ ف۪ي مَا كَانُوا ف۪يهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْاَرْضِ
جَم۪يعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِه۪ مِنْ سُٓوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِۜ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

41. Biz sana bu Kitab'ı, hakikatı bildirmek üzere insanlar için indirdik. Artık kim doğru yola giderse kendi yararına, kim de yanlışa giderse kendi zararınadır. Sen onların vekili / sorumlusu değilsin.

42. Ölüm zamanı gelenlerin canlarını alan, henüz ölüm zamanı gelmeyenleri ise *(uykuda oldukları süre içinde)* uykularında tutan **Allah**'tır. Böylece **O**, ölmelerine hükmettiklerini alıkor, diğerlerini ise ecellerine kadar bırakır. Düşünen bir topluluk için bunda alınacak nice ibretler vardır.

43. Allah'tan başka şefaatçiler / aracı ilâhlar mı edinmişler?! De ki: **"Onların hiçbir güçleri ve düşünüp akletmeleri olmasa da mı?!"**

44. De ki: **"Aracılık / şefaat / yardım tümüyle Allah'a âittir. Çünkü göklerin ve yerin mülkiyeti *(ve hâkimiyeti)* yalnız O'nundur. Sonunda hepiniz O'na döndürüleceksiniz."**

45. Yalnızca ve tek olarak Allah anıldığında, âhirete inanmayanların içleri bulanır / yürekleri tiksinir. *(Allah'la birlikte)* Ötekiler de anıldığında ise, sevinir bayram ederler!

46. De ki: **"Ey gökleri ve yeri yoktan var eden, görünmez ve görünen her şeyi bilen Allah'ım! Şimdi anlaşmazlığa düştükleri konularda *(kıyamet günü)* kullarının arasında sen hükmedeceksin!"**

47. Kıyamet günü zâlimler isteyecekler ki, keşke yeryüzünde var olan her şey iki katıyla kendilerinin olsa da, azabın dehşetinden kurtulmak için onları fidye / kurtulmalık olarak verseler! Çünkü onlar, Allah'tan hiç hesaba katmadıkları bir durumla karşı karşıya gelmişlerdir.

الجزء الرابع والعشرون — سورة الزمر

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ
يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَاۘ ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِنَّاۙ قَالَ اِنَّمَٓا اُو۫تٖيتُهُ عَلٰى عِلْمٍۜ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلٰكِنَّ
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَٓا
اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا
كَسَبُواۜ وَالَّذٖينَ ظَلَمُوا مِنْ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ سَيُصٖيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواۙ
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزٖينَ ﴿٥١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَقْدِرُۜ اِنَّ فٖي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٥٢﴾ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذٖينَ اَسْرَفُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمٖيعاًۜ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحٖيمُ ﴿٥٣﴾ وَاَنٖيبُٓوا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُٓوا اَحْسَنَ مَٓا
اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً
وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَۙ ﴿٥٥﴾ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٰى عَلٰى
مَا فَرَّطْتُ فٖي جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرٖينَۙ ﴿٥٦﴾

48. Ve, işledikleri kötülüklerin cezası karşılarına dikilmiş ve alay ettikleri gerçekler onları çepeçevre kuşatmıştır.

49. İnsan dara düştüğünde hemen bize yalvarır. Kendisine bir nimet verdiğimizde ise: **"Bu bana, bilgimden / hakettiğimden ötürü verilmiştir!"** der. Halbuki o bir imtihandır! Ama çokları bilmez.

50. Onlardan öncekiler de böyle demişlerdi; ama kazandıklarının / yapıp ettiklerinin kendilerine hiçbir yararı olmamıştı!

51. Onlar kendi kazandıkları kötülüklerin cezasını çektiler. Bu zalimler de, kazandıklarının cezasını çekecekler ve asla kaçıp kurtulamayacaklardır.

52. Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah dilediğine rızkı bol verir, dilediğine ise rızkı az verir! Bunda, inanan / inanacak olan bir toplum için düşünülmesi gereken ibretler / işaretler vardır.

53. *(Benim şu sözümü duyur onlara)*: "Ey *(günahlara batarak)* **kendilerine yazık etmiş** *(kendilerini cehenneme aday kılmış)* **olan kullarım! Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin! Bilin ki Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O'dur sonsuz bağışlayan ve sınırsız merhamet eden."**

54. Azap size gelmeden ve kimsenin yardım etmeyeceği bir duruma düşmeden, **Allah**'a yönelin ve **O**'na teslim olun!

55. Farkına varmadığınız bir durumda azap ansızın üzerinize inmeden, Rabbinizden size indirilenin **en güzeline en güzel şekilde** uyun.

56. Dolayısıyla hiç kimse *(o gün)*: **"Yazıklar olsun bana! Allah'a karşı ne taşkınlıklar yapmışım / ne kusurlar işlemişim ve inanacağım yerde alay edenlerden olmuşum!"** demesin.

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللّٰهَ هَدٰينِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ
تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلٰى قَدْ جَٓاءَتْكَ اٰيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا
وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِي
جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّٓوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَأْمُرُٓونِّي اَعْبُدُ اَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ اُوحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾
وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

57. Yahut: **"Şayet Allah beni doğru yola iletseydi** *(de hakkı tercih etseydim, kötülüklerden ve azaptan)*, **korunanlardan olurdum!"** demesin.
58. Yahut azabı görünce: **"Bir kez daha** *(dünyaya)* **dönebilsem de, görevlerimi en iyi şekilde yapanlardan** *(muhsinlerden)* **olsam!"** demesin.
59. *(çünkü o gün kendisine şöyle denilecektir)*: **"Evet ama, sana âyetlerim gelmişti de sen onları yalanlamış, büyüklenmiş ve gerçeği örtbas eden kâfirlerden olmuştun!"**
60. Kıyamet günü sen, Allah'a yalan yakıştıran / O'nun adına yalan uyduranların yüzlerinin simsiyah kesildiğini görürsün. Cehennem, küstahlar için bir sığınak değil midir?!

61. Allah, buyruklarına muhalefet etmekten sakınanları *(müttakîleri)*, hak ettikleri kurtuluşa erdirir. Onlara hiçbir kötülük dokunmaz ve *(geçmişten de)* bir üzüntü duymazlar!

62. Allah'tır herşeyi yaratan; **O**'dur herşeyi koruyup gözeten / ayakta tutan.

63. Göklerin ve yerin *(hazinelerinin)* anahtarları **O**'nun elindedir! Allah'ın âyetlerini tanımayan kâfirler ise gerçek ziyan içindedirler!

64. De ki: **"Ey** *(doğruyu eğriden ayıramayan)* **câhiller! Siz benden, Allah'tan başkasına tapmamı mı istiyorsunuz?!"**

65. Kuşkun olmasın ki, sana da, senden önceki *(peygamber)*lere de şöyle vahyedilmiştir: Eğer ki, Allah'tan başkasına ilâhlık yakıştırırsan, bütün yaptıkların boşa gider ve her şeyini kaybedenlerden olursun.

66. Bilâkis sen yalnız Allah'a kulluk et ve nimetlere karşılık üzerine düşeni yapanlardan *(şükredenlerden)* ol.

67. Onlar Allah'ın ne büyük ne yüce olduğunu gereği gibi takdir edemediler! Oysa ki, **kıyamet günü** bütün yeryüzü **O**'nun avucunda olacak ve gökler **O**'nun elinde dürülecektir. Her türlü noksanlıklardan ve eş koşanların yakıştırmalarından uzaktır **O**!

68. *(O'nun emriyle)* Sûr'a üfürüldüğünde, Allah'ın dilediği dışında göklerde ve yerde herkes düşüp ölür; sonra ona bir kez daha üflendiğinde, birden herkes dirilip ayağa kalkar ve etrafına bakınır!

69. Nihayet *(Allah yaratıklarına gözükür de)* yeryüzü Rabbinin nûruyla aydınlanır. Tutanaklar / defterler ortaya konularak, peygamberler ve bütün şâhitler huzura getirilir ve kimseye bir haksızlık yapılmaksızın herkes adâletle yargılanır!

70. Herkese, *(iyi ve kötü)* tüm yaptıklarının karşılığı eksiksiz ödenir. Elbette ki Allah, herkes ne yapıyorsa en iyi bilendir.

71. Ve kâfirler bölük bölük **Cehennem**'e doğru sürülürler; oraya vardıklarında cehennemin kapıları açılır ve bekçileri onlara: **"Kendi içinizden, size Rabbinizin âyetlerini okuyan ve sizi böyle bir güne karşı uyaran peygamberler gelmemiş miydi?!"** diye sorarlar. Onlar: **"Evet!"** derler. Lâkin, hakkı örtbas eden kâfirlere artık azap hükmü gerçekleşmiştir!

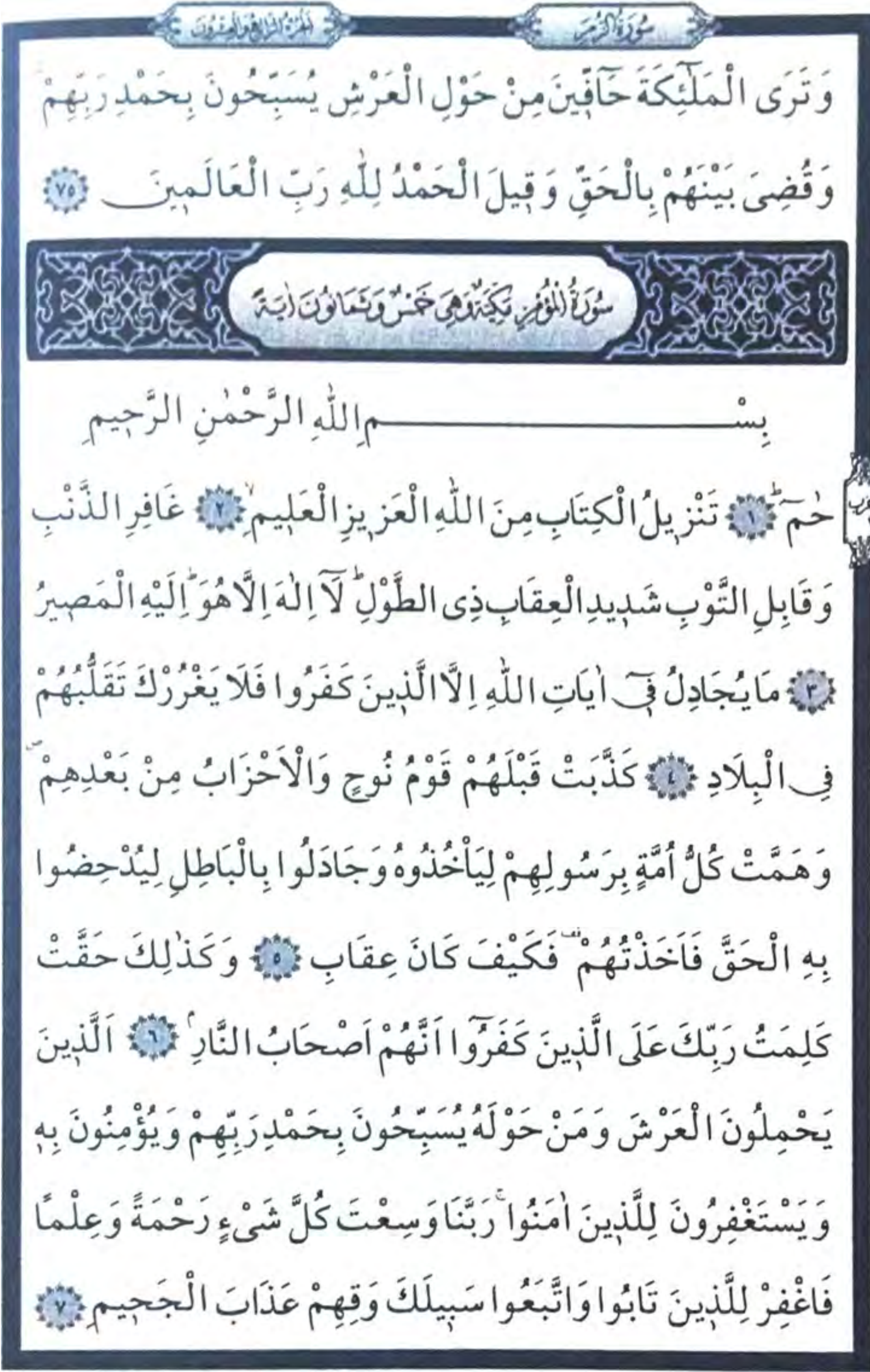
72. Ve onlara şöyle denilir: **"İçerisinde sonsuza dek kalmak üzere girin Cehennem'e kapılarından! Küstahlar için ne kötü sığınaktır Cehennem!"**

الجُزْءُ الرَّابِعُ وَالعِشْرُونَ — سُورَةُ الزُّمَرِ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَٓاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِٓيءَ
بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَٓاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
﴿٧٠﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًاۜ حَتّٰٓى اِذَا
جَٓاؤُ۫هَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَٓا اَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَٓاءَ
يَوْمِكُمْ هٰذَاۜ قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُٓوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَاۚ
فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ
اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًاۜ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاؤُ۫هَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ
لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذٖي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ
نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَٓاءُۚ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

73. Rablerine karşı görevlerini aksatmaktan sakınanlar *(müttakîler)* ise, öbek öbek **Cennet**'e götürülürler. Oraya vardıklarında kapıları açılır ve bekçileri onlara: **"Esenlik içinde olasınız! Ne mutlu size! İçerisinde sonsuza dek kalmak üzere girin oraya!"** derler.

74. Cennetlikler buna şöyle karşılık verirler: **"Bütün övgüler** *(hamdler)*, **bize verdiği sözünü gerçekleştiren ve istediğimiz gibi yerleşeceğimiz bu Cennet'in topraklarına bizi vâris kılan Allah'a yaraşır! Ne güzel / ne hârika imiş çalışanların mükâfatı!"**

75. İşte o an, meleklerin, Rablerine övgüler terennüm ederek ve **O**'nu ululayıp tesbih ederek *(sübhânallâhi ve bihamdihî diyerek)*, arşın yöresini kuşatmakta olduklarını görürsün! Artık herkesin adâletle yargılanması bitmiştir ve *(o an)*: **"Evrenin Yaratıcısı ve Yürütücüsü** *(Âlemlerin Rabbi)* **olan Allah'adır her türlü övgüler / hamdler** *(elhamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn)*!**" diye bir ses duyulmuştur.**

40. MÜ'MİN / ĞÂFİR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 85 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Ha, Mîm** *(ve benzeri harflerden alın size kendi dilinizden Arapça bir Kitap)*!

2. Bu Kitab'ın indirilişi, her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen Allah'tandır.

3. **O**, günahları bağışlayan, tevbeleri kabûl eden, azabı çetin, bitmez tükenmez nimetlerin sâhibidir. **O**'ndan başka *(ibadet edilmeye lâyık)* tanrı yoktur ve sonuçta dönüş **O**'nadır.

4. Allah'ın, *(gerçeği açıkça ortaya koyan)* âyetlerini, ancak haktanımaz kâfirler tartışmaya açarlar! Onların ülkelerde boy göstermeleri, seni yanıltıp aldatmasın *(ve umutsuzluğa düşürmesin)*!

5. Nitekim onlardan çok önce **Nuh**'un kavmi ve onlardan sonra çeşitli **işbirlikçiler** *(hizipler)* de, yalanlamışlardı. Her ümmet, kendi peygamberlerini tutuklamak istemiş ve hakkı batılla bastırmak için uğraşmıştır; fakat onları ben *(her defasında)* helâk etmişimdir. O halde nasılmış benim intikamım?!

6. İşte tıpkı bunun gibi, gerçeği örtbas eden bu hak tanımaz kâfirlerin de Cehennemlik oldukları hakkında Rabbinin hükmü gerçekleşti!

7. Arşı taşıyan ve onun yöresinde çevrelenen *(melek)*-ler, Rablerini övgüyle yüceltirler, **O**'na iman ederler ve inananlar için şöyle dua ederler: **"Ey Rabbimiz! Sen her şeyi rahmet ve ilminle kuşattın! Öyleyse, tevbe edip** *(şirkten kurtulup)* **senin yoluna girenleri bağışla ve onları yakıcı cehennem ateşinin azabından koru!"**

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ — الْجُزْءُ الرَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ اٰبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّـَٔاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ اِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ
اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا اَمَتَّنَا
اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوجٍ
مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَاِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ
الَّذِي يُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا
يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ
يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ اَمْرِهِ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ
يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

8. **"Ey Rabbimiz! Onları ve onların atalarından, eşlerinden ve soylarından dürüst ve yararlı** *(mü'min ve sâlih)* **olanları, kendilerine va'dettiğin Sürekli Eğleşme** *(Adn)* **Cennetleri'ne girdir! Doğrusu sen, her şeye gücü yeten ve her şeyi yerli yerince yapansın!"**

9. **"Ve onları** *(dünya hayatında)* **günahlardan** *(ve âhirette azaptan)* **koru! Şüphesiz ki sen kimi o gün kötülükler***(in cezasın)***dan korursan, ona merhamet etmiş olursun. İşte büyük kurtuluş odur!"**

10. Kâfirlere *(o gün)* şöyle seslenilir: **"İmana çağrıldığınızda kabullenmeyip de inkâr ettiğiniz vakit Allah'ın size olan öfkesi, sizin** *(şimdi)* **kendinize olan öfkenizden daha büyüktü!"**

11. Onlar buna şöyle karşılık verirler: **"Ey Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez de diriltin; artık suçumuzu itiraf ettik; bundan böyle bize bir çıkış yolu** *(imtihan için dünyaya yeniden dönüş)* **yok mu?!"**

12. Onlara denilir ki: **"Bu başınıza gelenin sebebi şudur: Sizler sadece Allah'a** *(kulluğa)* **çağrıldığınızda inkâr eder, O'na eş koşulduğunda ise inanırdınız! Artık hüküm, ulular ulusu yüce Allah'ındır."**

13. **O** size *(kudretinin)* işâretlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor! Ama bilinçle Allah'a yönelenlerden başkası öğüt almıyor.

14. İnkâr edenler hoşlanmasalar da, siz dini / taati / kulluğu / hükümranlığı yalnızca Allah'a has kılarak sadece O'na ibadet ediniz!

15. **O**'dur erişilmez yüksekliklerin ve Arşın sâhibi! Buluşma gününe karşı *(insanları)* uyarsınlar diye kendi buyrumuyla kullarından dilediğine *(hayat kaynağı olan)* **ruh**'u *(vahy'i / Kur'an'ı)* **O** indirir!

16. O gün insanlar *(dirilip)*, hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmadan cısçıplak / yapayalnız ortaya çıkarlar! Ve O: **"Bugün mülk / hükümranlık kimindir? Boyun eğdiren gücün sâhibi olan bir tek Allah'ındır!"** der.

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ اِنَّ
اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ
لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمٖينَ مَا لِلظَّالِمٖينَ مِنْ حَمٖيمٍ وَلَا
شَفٖيعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَٓائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ يَقْضٖي بِالْحَقِّ وَالَّذٖينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ لَا
يَقْضُونَ بِشَيْءٍ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمٖيعُ الْبَصٖيرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ
يَسٖيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذٖينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي
الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ
مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتٖيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدٖيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبٖينٍ ﴿٢٣﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ
بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُٓوا اَبْنَٓاءَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا مَعَهُ
وَاسْتَحْيُوا نِسَٓاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرٖينَ اِلَّا فٖي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

17. O gün herkes, kazandığının karşılığını alır; o gün hiçbir haksızlık olmaz. Şüphesiz ki Allah, hesabı en hızlı görendir.

18. Yüreklerin gırtlaklara dayanıp da insanların sıkıntıdan yutkunacakları, yaklaşıp gelmekte olan o güne karşı uyar onları! *(inkârcı)* Zâlimlerin o gün, ne içten bir dostları, ne de sözü dinlenen bir şefâatçileri vardır!

19. **O**, bakışların gizlediği hainlikleri ve yüreklerin sakladığı gizlilikleri bilir.

20. Allah hak ile hükmeder; onların Allah'tan gayri taptıklarıysa, hiçbir şekilde hükmedemezler. Şüphesiz ki Allah, her şeyi işiten ve görendir.

21. Onlar, yeryüzünde gezip, kendilerinden öncekilerin sonlarının ne olduğunu görmüyorlar mı?! Öncekiler onlardan daha güçlüydüler ve yeryüzünde onlardan daha büyük izleri / eserleri / etkileri vardı; fakat günahları sebebiyle Allah onları kıskıvrak yakalamış ve hiç kimse de onları Allah'tan kurtaramamıştı.

22. Çünkü, peygamberleri onlara açık belgelerle geldiğinde inkâr etmişler, Allah da bu yüzden cezalarını vermişti. Şüphesiz ki Allah, kudreti sonsuz, azabı çok şiddetli olandır.

23. Andolsun ki biz **Mûsa**'yı âyetlerimiz / mûcizelerimiz ile ve karşı konulmaz apaçık bir yetki / hüccet ile gönderdik.

24. **Firavun**'a **Hâman**'a ve **Karûn**'a göndermişti onu; ama onlar: **"Bu bir büyücü, usta bir yalancıdır!"** deyip çıktılar!

25. Mûsa onlara katımızdan bir gerçekle vardığında onlar dediler ki: **"Bunun beraberindeki inananların oğullarını öldürün, kızlarını ise sağ bırakın *(ki, etkileri kırılsın)*!"** Fakat, inkâr edenlerin hileleri boşa çıkacaktı.

الجزء الرابع والعشرون — سورة المؤمن

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ
مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ
بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۖ وَإِنْ يَكُ
صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ
فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ
مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ
﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَا قَوْمِ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ
مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

26. Firavun dedi ki: **"Bırakın beni, Mûsa'yı öldüreyim de, O Rabbini yardıma çağırsın! Ben O'nun, dininizi / düzeninizi değiştireceğinden veya ülkede tam bir kargaşa çıkaracağından korkuyorum!"**

27. Mûsa dedi ki: **"Ben, hesap gününe inanmayan her bir küstah zorbadan, benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a sığındım!"**

28. O sırada, **Firavun** âilesinden îmanını gizleyen mü'min bir adam *(ortaya atılarak)* şöyle dedi: **"Rabbinizden size açık belgelerle gelmişken, 'Rabbim Allah'tır!' dediği için bir kimseyi öldürecek misiniz?! Eğer O bir yalancıysa, yalanı mutlaka ayağına dolaşacaktır; ama doğruyu söylüyorsa, sizi uyardığı azabın bir kısmı *(bu dünyada payınıza düşen kadarı)* mutlaka başınıza gelecektir! Çünkü Allah, haddini aşan usta yalancıyı asla doğru yola / başarıya ulaştırmaz!"**

29. **"Ey benim kavmim! Bugün ülkenin en güçlüleri olarak hükümranlık sizindir ama, eğer Allah'ın azabı gelirse, bizi ondan kim kurtaracaktır?!"** Firavun dedi ki: **"Ben size ancak kendi görüşümü söylüyorum ve de size sadece doğru yolu gösteriyorum."**

30. **Mü'min adam** şöyle dedi: **"Ey ulusum! Geçmişte işbirlikçilerin *(hiziplerin)* başlarına gelenlerin, sizin de başınıza gelmesinden korkuyorum."**

31. **"Nûh'un kavminin, Âd ve Semûd'un ve onlardan sonrakilerin başlarına gelenlere benzer bir durumdan korkuyorum. Oysa ki Allah, kullarına asla zulmetmek istemez!"**

32. **"Sizin için, tartıların belli olup da pişmanlık çığlıklarının kopacağı günden korkuyorum!"**

33. **"O gün, Allah'ın dışında sizi koruyacak kimse olmayacak ve siz dönüp kaçmak isteyeceksiniz! Allah kimi *(kendi inatçılığı sebebiyle)* şaşırtırsa, ona doğru yolu gösterecek kimse yoktur!"**

وَلَقَدْ جَٓاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فٖي
شَكٍّ مِمَّا جَٓاءَكُمْ بِهٖۜ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ
اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهٖ رَسُولًاۜ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌۚ ﴿٣٤﴾ اَلَّذٖينَ يُجَادِلُونَ فٖٓي اٰيَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
اَتٰيهُمْۜ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذٖينَ اٰمَنُواۜ كَذٰلِكَ
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ
فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لٖي صَرْحًا لَعَلّٖٓي اَبْلُغُ الْاَسْبَابَۙ
﴿٣٦﴾ اَسْبَابَ السَّمٰوَاتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنّٖي لَاَظُنُّهُ
كَاذِبًاۜ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُٓوءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ
السَّبٖيلِۜ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فٖي تَبَابٍۚ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ
الَّذٖٓي اٰمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ اَهْدِكُمْ سَبٖيلَ الرَّشَادِۚ ﴿٣٨﴾
يَا قَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌۘ وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ
دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَاۚ
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُو۬لٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فٖيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

34. **"Daha önce size açık belgelerle Yûsuf da** *(peygamber olarak)* **gelmişti; ama getirdiklerinden hep kuşku duydunuz. Nihayet O ölünce dediniz ki: 'Artık bundan sonra Allah hiçbir peygamber göndermez!' İşte Allah, haddini aşan her şüpheciyi böyle şaşırtır!"**

35. Kendilerine ulaşan herhangi bir delil olmadan, Allah'ın *(gerçeği apaçık ortaya koyan)* âyetlerini tartışmaya açanlar, Allah katında ve îman edenler yanında çok kötü bir konumdadırlar! Allah, her küstah zorbanın kalbini işte böyle mühürler!

36. Firavun *(vezirine)* şöyle seslendi: **"Ey Hâman! Bana yüksekçe bir kule yap da, yollara ulaşayım!"**

37. **"Göğün yollarına ulaşayım da, çıkıp Mûsa'nın Tanrısına bakayım** *(gerçekten var mı?)* **Gerçi ben inanıyorum ki, Mûsa bir yalancıdır!"** Yaptığı kötü işleri **Firavun**'a işte böyle hoş / süslü görünmüştü de doğru yoldan sapmıştı. Fakat, **Firavun**'un tuzağı kesinlikle boşa çıkacaktı!

38. **İnanmış adam** şöyle devam etti: **"Ey kavmim! Bana uyun; size doğru yolu göstereyim."**

39. **"Ey kavmim! Bu dünya hayatı gelip-geçicidir; âhirete gelince, sürekli kalınacak yer orasıdır."**

40. **"Kim bir kötülük işlerse, sadece işlediği kadarıyla cezalandırılır. Fakat, erkek olsun kadın olsun kim iman eder de,** *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* **doğru ve yararlı iş** *(sâlih amel)* **işlerse, sayısız nîmetlerle mükâfatlandırılmak üzere Cennet'e girer."**

وَيَا قَوْمِ مَا لِيٓ اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِيٓ اِلَى
النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌۘ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا
جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِيٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا
فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَٓا اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ
اَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَٓا اَقُولُ لَكُمْۜ وَاُفَوِّضُ
اَمْرِيٓ اِلَى اللّٰهِۜ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ
سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُٓوءُ الْعَذَابِۚ
﴿٤٥﴾ اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّاۚ وَيَوْمَ تَقُومُ
السَّاعَةُ اَدْخِلُٓوا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَاِذْ
يَتَحَٓاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا
اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ
﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا كُلٌّ فِيهَٓا اِنَّ اللّٰهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

41. **"Ey kavmim! Nasıl olur da ben sizi kurtuluşa çağırdığım halde, siz beni ateşe çağırıyorsunuz!"**

42. **"Siz beni, Allah'ı tanımamaya ve hiç bilmediğim şeyleri O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz; bense sizi, gücü karşısında durulmayan ve bağışlaması sınırsız olan Allah'a çağırıyorum!"**

43. **"Hiç kuşkusuz, sizin beni *(kulluğa)* çağırdığınız varlıkların ne dünyada ne de âhirette hiçbir çağrıya karşılık verecek güçleri yoktur ve hepimizin dönüşü Allah'adır ve haddi aşanlar, cehennemliklerin ta kendileridir."**

44. **"İşte o zaman siz bu söylediklerimi hatırlayacaksınız! Ben durumumu Allah'a havale ediyorum; şüphesiz ki Allah, kullarını görüp gözetleyendir!"**

45. Allah O'nu, kavminin kurduğu tuzağın tehlikelerinden korudu; Firavun âilesini de, şiddetli azap çepeçevre kuşattı.

46. Onlar *(şimdi kabirlerinde)*, sabah-akşam ateşe tutulmaktadırlar; kıyamet koptuğunda ise denilecektir ki: **"Firavun âilesini azabın en şiddetlisine atın!"**

47. Onlar ateşin içinde birbirleriyle tartışıp çekişirlerken, *(dünyada korkularına yenik düşen)* zayıflar, egemen küstahlara derler ki: **"Biz *(dünyadayken)* size uymuştuk; şimdi bizi ateşten biraz olsun kurtarsanıza?!"**

48. İlerigelen küstahlar onlara şöyle derler: **"Hepimiz ateşteyiz! Şüphesiz ki Allah, kulları hakkında hükmünü vermiştir!"**

49. Ateştekiler cehennemin bekçilerine derler ki: **"Rabbinize yalvarsanız da, bir gün olsun azabı bizden hafifletse!"**

قَالُوا اَوَلَمْ تَكُ تَأْتٖيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلٰى
قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَٓؤُا الْكَافِرٖينَ اِلَّا فٖى ضَلَالٍ ﴿٥٠﴾
اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمٖينَ
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُٓوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ
اٰتَيْنَا مُوسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنٖٓى اِسْرَٓائٖيلَ الْكِتَابَ
﴿٥٣﴾ هُدًى وَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِىِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذٖينَ يُجَادِلُونَ
فٖٓى اٰيَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ اِنْ فٖى صُدُورِهِمْ
اِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغٖيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ
الْبَصٖيرُ ﴿٥٦﴾ لَخَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصٖيرُ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسٖٓیءُ قَلٖيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

50. Onlar derler ki: **"Size peygamberleriniz açık belgelerle gelmemiş miydi?!"** Onlar: **"Evet!"** deyince, bekçiler: **"Öyleyse siz kendiniz yakarın!"** derler. Fakat kâfirlerin *(cehennemdeki)* yakarışları boşunadır!

51. Kuşku yok ki biz, dünya hayatında da, şâhitlerin dikileceği günde de, hem peygamberlerimize, hem de îman edenlere yardım ederiz.

52. O gün zâlimlerin mazeret dilemeleri fayda vermez. Lânet onlara, kötü yurt onlaradır!

53. Andolsun ki biz **Mûsa**'ya, doğru yolun kılavuzunu vermiş ve **İsrâil Oğulları**'nı **Kitab**'a vâris kılmıştık.

54. **O**, doğru yolu gösteren bir kılavuz, akıl sâhipleri için bir öğüttü.

55. O halde *(başına gelenlere dininde)* sabret / göğüs ger! Çünkü Allah'ın va'di mutlaka gerçekleşecektir. Günahın için de *(Allah'tan)* bağışlanma dile; öğlenden itibaren geceye kadar süren vakitlerde ve sabah vakti *(namaz kılarak)* Rabbini hamd ile tesbih et.

56. Kendilerine ulaşan herhangi bir delil / belge / yetki olmadan, *(seninle)* Allah'ın *(hakikatı açıkça ortaya koyan)* âyetlerini tartışanların, kalplerinde hiçbir zaman erişemeyecekleri bir büyüklenme vardır! O yüzden sen *(onların anlayış ve davranışlarından)* Allah'a sığın! Şüphesiz ki **Allah**, *(kullarının tüm yakarışlarını)* işiten, *(onların her hallerini)* görendir.

57. Şüphesiz ki gökleri ve yeri yaratmak, insanları yaratmaktan daha zor / daha büyük bir iştir *(dolayısıyla insanları yeniden yaratmak, göklerle yeri yaratmaya göre daha kolaydır);* ama insanların çoğu *(bunu)* bilmiyorlar!

58. Görenle görmeyen bir değildir; iman edip doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapan ile, kötü işler yapan da bir değildir. Ne az düşünür öğüt alırsınız!

إِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ
الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ
رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾
كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ
﴿٦٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ
الْحَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ اِنِّي نُهِيتُ اَنْ
اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِيَ
الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

59. Kıyâmet vakti mutlaka gelecektir; bunda şüphe yoktur! Fakat yine de insanların çoğu inanmazlar!

60. Rabbiniz buyurdu ki: **"Bana çağırın / benden isteyin, çağrınıza karşılık vereyim. Bana kulluk etmeye tenezzül etmeyenlere gelince, onlar kesinlikle aşağılanmış olarak cehenneme gireceklerdir."**

61. Dinlenesiniz diye geceyi, göresiniz *(de işlerinizi yapasınız)* diye de gündüzü sizin için yaratan Allah'tır. Allah, insanlara karşı sonsuz iyilikseverdir ama insanların çoğu üzerlerine düşeni yapmaz *(şükretmez)*.

62. İşte sizin Rabbiniz olan **Allah** budur ve **O** her şeyin yaratıcısıdır. **O**'ndan başka tanrı yoktur. Böyleyken nasıl aldanıp çevrilirsiniz?!

63. İnatla Allah'ın âyetlerini inkâr etmekte olanlar, işte böyle aldanıp yüz çevirirler!

64. Allah, yeryüzünü, sizin yaşayıp yerleşmenize uygun bir alan, gökyüzünü de sağlam *(ve koruyucu)* bir tavan kıldı ve size en güzel biçimi verdi; temiz-arı şeylerden sizi rızıklandırdı. İşte, Rabbiniz olan Allah budur. Bütün evrenin *(âlemlerin)* sâhibi *(rabbi)* olan Allah ne yüce / ne uludur!

65. **O** hep diridir ve **O**'ndan başka ilâh yoktur! O halde, dinde / kullukta / ibadette / hükümranlıkta hiç kimseye yer vermeden sadece **O**'na yakarın! Bütün övgüler, evrenin yaratıcısı ve yürütücüsü *(Âlemlerin Rabbi)* olan Allah'adır!

66. Rabbimden bana apaçık belgeler geldiği günden itibaren, sizin Allah'tan başka taptığınız şeylere tapmam bana yasaklandı ve evrenin sâhibi / Âlemlerin Rabbi Allah'a teslim olmam emredildi.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ
وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلَالُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي
النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ
﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ
قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ
﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

67. Sizi *(atanız Âdem'i)* topraktan, sonra da *(üreme yoluyla)* erlik suyu *(sperm)* ve döllenmiş hücreden yaratan **O**'dur! Sonra **O** sizleri çocuk olarak hayata getiriyor. Derken olgunluk çağına ulaşıp yaşlanıyorsunuz. Bir kısmınız ise daha önceden hayata veda ediyor. Gerek ki, böylelikle siz belirlenen bir süreye doğru erişesiniz ve de düşünüp akledesiniz.

68. Dirilten ve öldüren **O**'dur! **O** bir şeye hükmettiğinde ona sadece **"ol!"** der, o da olur.

69. Allah'ın âyetlerini ***(hakikatı açıkça ortaya koydukları halde seninle)*** tartışanların, ***(gerçeklerden)*** nasıl döndürüldüklerini görmüyor musun?!

70. **Kitab**'ı ve peygamberlerimiz aracılığıyla **gönderdiklerimiz**'i yalan sayanlar, ileride ***(gerçeği mutlaka)*** bileceklerdir!

71. O gün onlar, boyunlarında halkalar ve zincirlerle sürüklenecekler;

72. Kaynar suya batırılacaklar, sonra cehennemde haşlanacaklardır.

73. Sonra onlara: **"Hani nerede o** *(bana)* **eş-ortak koştuklarınız?!"**

74. **"Nerede Allah'tan ayrı onun yanı sıra taptıklarınız?!"** denilecek; onlar ise şöyle cevap verecekler: **"Onlar bizi bırakıp gözden kaybolup gittiler! Demek ki biz, daha önce** *(yalvarılması, **kulluk edilmesi gereken**)* **bir şeye yalvarmıyor / kulluk etmiyor muşuz!"** İşte Allah, kâfirleri ***(kendi inatları sebebiyle)*** böyle bocalatacaktır.

75. *(ve onlara şöyle denilecektir)*: **"Yeryüzündeyken hiç hak etmediğiniz halde şımarmanızın ve böbürlenip kendinizi beğenmenizin bir sonucudur bu!"**

76. **"Şimdi girin artık, içinde sonsuza dek kalacağınız cehenneme, kapılarından! Büyüklenenler için ne dehşetli bir duraktır orası!"**

77. Zorluklara karşı ***(dininde)*** sabret; çünkü Allah'ın va'di mutlaka gerçekleşecektir! Onları uyarıp korkuttuğumuz azabın bir kısmını ister ***(bu dünyadayken)*** sana gösterelim, ister daha önce seni aralarından alalım / hayatına son verelim; hiç şüphesiz sonuçta onlar bize döndürüleceklerdir.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلاً مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَۜ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَاْتِيَ
بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَۚ ﴿٧٨﴾ اَللّٰهُ الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُونَۘ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ ف۪يهَا مَنَافِعُ
وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً ف۪ي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تُحْمَلُونَۜ ﴿٨٠﴾ وَيُر۪يكُمْ اٰيَاتِه۪ۗ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُنْكِرُونَ
﴿٨١﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْۜ كَانُٓوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاٰثَاراً
فِي الْاَرْضِ فَمَٓا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا
جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا
بَاْسَنَا قَالُٓوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِه۪ مُشْرِك۪ينَ
﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ ا۪يمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَاۜ سُنَّتَ
اللّٰهِ الَّت۪ي قَدْ خَلَتْ ف۪ي عِبَادِه۪ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

78. Senden önce de nice peygamberler gönderdik. Onların kiminin haberlerinden sana anlattık; kiminden ise hiç anlatmadık. Ama hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmaksızın âyet / mûcize getiremez! Allah'ın *(azap)* emri geldiğinde ise, hak yerini bulur ve o an *(iyiler kurtarılır)* eğri yolun yolcuları hüsrana uğrar!

79. Kimine binesiniz, kiminden de yiyesiniz diye Allah size evcil hayvanlar verdi.

80. Onlar*(ın süt, yün ve derilerinde)* de sizin için faydalar vardır. Ve siz gönlünüzdeki istek ve ihtiyaçlara onların üzerinde ulaşırsınız. Hem onların üzerinde *(karada)*, hem de gemilerin üzerinde *(denizlerde)* taşınırsınız.

81. O, *(kudretinin)* işâretlerini *(bir bir)* önünüze koyuyor; şimdi Allah'ın hangi âyetlerini / belgelerini inkâr edebileceksiniz?!

82. Onlar, yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce yaşayanların sonlarının ne olduğuna bakmıyorlar mı?! Onlar, kendilerinden daha çok, daha güçlüydüler ve yeryüzünde onlardan daha büyük izler / etkiler / eserler bırakmışlardı; fakat kazandıkları kendilerine hiç yaramadı / fayda vermedi.

83. Peygamberleri onlara apaçık belgelerle geldiklerinde, onlar kendi bildikleriyle böbürlendiler; fakat küçümsedikleri gerçek *(azap)* onları çepeçevre kuşatıverdi.

84. Onlar azabımızı gördüklerinde: **"Sadece Allah'a iman ettik, O'na eş koştuklarımızı inkâr ettik!"** dediler.

85. Fakat Allah'ın, kulları hakkındaki yasası *(sünnetullah)* gereği, azabımızı gördükten sonra imanları onlara bir fayda vermedi ve hak tanımaz kâfirler oracıkta her şeylerini kaybettiler / helâk oldular.

سُورَةُ فُصِّلَتْ — الْجُزْءُ الرَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

سُورَةُ التَّحْلِيَةِ أَوْ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْز۪يلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ ﴿٢﴾ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا
عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بَش۪يرًا وَنَذ۪يرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا ف۪ٓي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَٓا اِلَيْهِ وَف۪ٓي اٰذَانِنَا
وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ﴿٥﴾ قُلْ اِنَّمَٓا اَنَا
بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَٓا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَق۪يمُٓوا اِلَيْهِ
وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِك۪ينَ ﴿٦﴾ اَلَّذ۪ينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٧﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذ۪ي خَلَقَ الْاَرْضَ ف۪ي
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُٓ اَنْدَادًا ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَم۪ينَ ﴿٩﴾ وَجَعَلَ ف۪يهَا
رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ ف۪يهَا وَقَدَّرَ ف۪يهَٓا اَقْوَاتَهَا ف۪ٓي اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ
سَوَٓاءً لِلسَّٓائِل۪ينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَٓاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْت۪يَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَٓا اَتَيْنَا طَٓائِع۪ينَ ﴿١١﴾

41. FUSSİLET SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 54 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Hâ, Mîm** *(ve benzeri harflerden, kendi dilinizden Arapça bir Kitap bu)*!

2. **Bu Kitab**'ın indirilişi, hem rahmeti sonsuz olan hem de rahmetini kullarından esirgemeyen *(Rahman ve Rahim olan)* **Allah**'tandır.

3. Bir **Kitap** ki, âyetleri **Arapça** bir **Kur'an** olarak *(bunu)* bilen bir toplum için açık ve anlaşılır kılınmıştır.

4. Müjdelemek ve uyarmak için indirildiği halde, onların çoğu ondan yüz çevirdiler de artık işitmiyor, kulak vermiyorlar!

5. Ve onlar dediler ki: **"Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz kapalı / kılıflıdır; kulaklarımızda tıkaçlar ve seninle aramızda perdeler vardır. Sen işine bak, biz de işimize bakacağız!"**

6. De ki: **"Ben de sizin gibi bir beşerim; şu farkla ki, bana şöyle vahyediliyor: 'Tanrınız tek bir tanrıdır; yalnız O'na yönelin ve O'ndan af dileyin! Yazıklar olsun** *(Allah'a ortak koşan)* **müşriklere!"**

7. Onlar ki, *(mâlî yükümlülüklerini yerine getirerek mallarını haramdan ve yüreklerini şirkten)* **arındırmayı / zekâtı** yerine getirmiyor ve âhireti inkâr edip görmezden geliyorlar.

8. Îman edip doğru ve yararlı işler *(sâlih amel)* yapanlara, hiç kesintisiz ve baş kakıntısız bir mükâfat vardır.

9. De ki: **"Gerçekten siz iki gün içinde yeryüzünü yaratan Allah'ı tanımıyor ve O'na ortaklar mı koşuyorsunuz! Halbuki, O'dur Âlemlerin Rabbi / Evrenin Tanrısı!"**

10. **O** ki, *(iki gün içerisinde yoktan varettiği)* yeryüzünü, dört gün içerisinde ulu dağlarla baskılayıp perçinledi, orayı verimli / bereketli hale getirdi ve arayıp isteyen / sorup sual eden herkes için oranın yiyeceklerini belirleyip takdir etti.

11. Sonra, bir duman hâlindeki göğe yönelerek, gök ile yere: **"İkiniz de gelin; ister gönüllü, ister gönülsüz olarak!"** deyince, o ikisi: **"İsteyerek / gönüllü olarak geldik** *(ey Rabbimiz)*!**"** dediler.

فَقَضٰيهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فٖي يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فٖي كُلِّ سَمَٓاءٍ اَمْرَهَاۜ
وَزَيَّنَّا السَّمَٓاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابٖيحَۗ وَحِفْظاًۜ ذٰلِكَ تَقْدٖيرُ الْعَزٖيزِ الْعَلٖيمِ
﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ
وَثَمُودَۜ ﴿١٣﴾ اِذْ جَٓاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدٖيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَۜ قَالُوا لَوْ شَٓاءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَٓا
اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةًۜ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذٖي خَلَقَهُمْ
هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةًۜ وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رٖيحاً صَرْصَراً فٖٓي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذٖيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۜ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ
﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى
فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَۚ ﴿١٧﴾
وَنَجَّيْنَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَٓاءُ
اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَٓاؤُ۫هَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

12. Ardından, **iki gün** içinde gökleri **yedi kat** hâlinde düzenledi ve her göğe, işini / görevini vahyetti. Biz, en yakın dünya göğünü, kandillerle *(yıldızlarla)* süsledik ve onları aynı zamanda *(şeytanlara karşı)* koruyucu yaptık. Bütün bunlar, gücü önünde durulmayan ve ilmi sınır tanımayan Allah'ın düzenlemesi / ölçümlemesidir.

13. Eğer hâlâ yüz çevirirlerse, de ki: **"Ben sizi, Âd ve Semûd'u çarpan azaba benzer bir azapla uyarıyorum."**

14. Elçiler onlara her taraftan *(hem kendilerine, hem de komşu toplumlara)* art arda gelip: **"Allah'tan başkasına tapmayın!"** dediklerinde, onların *(elçilere)* cevabı şöyle olmuştu: **"Eğer Rabbimiz dileseydi,** *(peygamber olarak sizi değil de)* **melekleri gönderirdi! Onun için biz, sizin getirdiklerinizi tanımıyoruz!"**

15. Âd Kavmi: **"Var mı bizden daha güçlüsü?!"** diyerek, hiç hakları yokken yeryüzünde zorbalığa *(insanlar üzerinde baskıya)* kalktılar. Halbuki, onları yaratan Allah kendilerinden daha güçlü; bunu görmüyorlar mı?! Ama onlar âyetlerimizi inatla inkâr etmeye devam ettiler.

16. Bunun üzerine, daha dünyada iken aşağılanma acısını onlara tattırmak için, üzerlerine, uzayıp giden uğursuz günlerde her şeyi yıkıp deviren şiddetli bir kasırga gönderdik. Âhirette ise, kendilerini hiç kimsenin kurtaramayacağı daha aşağılayıcı bir azap vardır.

17. **Semûd**'a gelince, onlara da doğru yolu gösterdik; fakat onlar doğru yol yerine karanlığı yeğlediler. Bundan dolayı, yaptıklarına karşılık, aşağılayan azap darbesi onları da vurdu!

18. İman edip de Allah'ın emirlerine muhalefet etmekten sakınıp kötülüklerden korunanları ise kurtardık.

19. O gün Allah düşmanları, cehenneme doğru itile kakıla sürülecek / sürükleneceklerdir.

20. Oraya yaklaştıklarında, kulakları, gözleri ve tenleri, yapıp ettikleri her şeyle ilgili kendi aleyhlerine şâhitlik edecektir.

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذ۪ي
اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا اَبْصَارُكُمْ
وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَث۪يرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
﴿٢٢﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذ۪ي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰيكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ
الْخَاسِر۪ينَ ﴿٢٣﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَاِنْ يَسْتَعْتِبُوا
فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَب۪ينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا
بَيْنَ اَيْد۪يهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ ف۪ي اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِر۪ينَ ﴿٢٥﴾
وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا ف۪يهِ لَعَلَّكُمْ
تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذ۪يقَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَد۪يدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
اَسْوَاَ الَّذ۪ي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَاءُ اَعْدَاءِ اللّٰهِ النَّارُ
لَهُمْ ف۪يهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا رَبَّنَا اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْاَسْفَل۪ينَ ﴿٢٩﴾

21. Onlar tenlerine / derilerine: **"Ne diye aleyhimize tanıklık ettiniz?!"** diye sitemde bulunduklarında, tenleri onlara diyecek ki: **"Her şeyi konuşturan Allah, bizi de konuşturdu! Sizi ilk kez yoktan var eden O'ydu; şimdi de O'na döndürülüyorsunuz."**

22. Kulaklarınızın, gözlerinizin ve tenlerinizin tanıklığından sakınıp gizlenmiyordunuz; hatta yaptığınız birçok şeyi Allah'ın bilmediğini sanıyordunuz!

23. İşte, Rabbinizle ilgili bu zannınızdır sizi mahveden! Sonuçta her şeyinizi yitiren kimselerden oldunuz!

24. Eğer dayanabilirlerse sığınakları ateştir onların! Mâzeret getirmek *(ve tekrar dünyaya dönmek)* isterlerse eğer, artık onlar özrü dinlenmeyecek kimselerdendir.

25. Onlara *(mesajımıza kulak tıkadıkları için)* birtakım arkadaşlar musallat ettik de, yaptıkları ve yapacakları işleri kendilerine güzel gösterdiler ve tıpkı kendilerinden önce yaşamış nice insan ve cin topluluklarıyla birlikte haklarında azap hükmü gerçekleşti. Kuşkusuz onlar her şeylerini kaybedenlerdir.

26. Hakikati örtbas eden kâfirler dediler ki: **"Bu Kur'an'ı dinlemeyin, o okunurken gürültü yapın ki, böylelikle O'nu belki bastırırsınız."**

27. İnkâr edenlere en çetin azabı tattıracağız ve yapmakta olduklarının en kötüsüyle onları cezalandıracağız.

28. Çünkü Allah düşmanlarının cezası ateştir; âyetlerimizi inatla inkâr etmekte oldukları için, orada onlara ceza olarak **sonsuzluk yurdu** vardır.

29. İnkâr edenler *(orada)* derler ki: **"Ey Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göstersen de, ayaklarımızın altına alsak ve onlar ayaklar altında sürünseler!"**

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّت۪ي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ اَوْلِيَٓاؤُ۬كُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ ف۪يهَا مَا تَشْتَه۪ٓي اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ
ف۪يهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَح۪يمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ
اَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَٓا اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
اِنَّن۪ي مِنَ الْمُسْلِم۪ينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
اِدْفَعْ بِالَّت۪ي هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذ۪ي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَاَنَّهُ وَلِيٌّ حَم۪يمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا الَّذ۪ينَ صَبَرُوا
وَمَا يُلَقّٰيهَٓا اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظ۪يمٍ ﴿٣٥﴾ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ﴿٣٦﴾
وَمِنْ اٰيَاتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذ۪ي خَلَقَهُنَّ اِنْ
كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذ۪ينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ﴿٣٨﴾

30. **"Rabbimiz Allah'tır!"** diyen ve dosdoğru gidenlere *(son nefeslerinde)* melekler inerler ve şöyle derler: **"Korkmayın, üzülmeyin! Müjdeler olsun, işte size vaat edilen cennet!"**

31. **"Biz, dünya ve âhiret hayatında sizin dostlarınızız! Orada size, canınızın çektiği ve arzu ettiğiniz her şey vardır."**

32. **"Bağışlayıcı ve iyiliksever bir Tanrı'dan, konuklarına ikrâm olarak!"**

33. Allah'a çağıran, düzgün iş *(sâlih amel)* yapan ve **"Ben Allah'a teslim olan** *(müslüman)***lardanım!"** diyenden daha güzel sözlü kim vardır?!

34. İyilikle kötülük bir değildir! O halde sen, *(kötülüğe)* en güzel şekilde karşılık ver / *(kötülüğü)* en güzel şekilde uzaklaştır; o zaman bir de bakmışsın ki, sana düşmanlığı olan, senin içten bir dostun oluvermiş!

35. Buna ancak sabredenler ulaştırılır! Buna ancak *(iyilikten yana)* büyük pay sâhibi olanlar eriştirilir.

36. Eğer şeytandan bir dürtü seni *(öfke ve paniğe)* sürüklerse, sen hemen *(eûzü billâh diyerek)* **Allah**'a sığın! Kuşkusuz ki, her şeyi işiten ve bilen yalnız **O**'dur.

37. Gece ile gündüz ve güneş ile ay, ancak **O**'nun *(varlığının ve kudretinin)* alâmetlerindendir. O halde, güneşe de aya da secde etmeyin; sadece onları **Yaratan**'a secde edin; eğer yalnızca Allah'a kulluk edecekseniz!

38. Eğer onlar bu çağrıya karşı büyüklük taslarlarsa, *(bilsinler ki)* Rabbinin katında bulunan *(melek)*ler, gece-gündüz hiç bıkmadan **Allah**'ı yüceltir / tesbih ederler.

سُورَةُ فُصِّلَتْ — الْجُزْءُ الرَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَٓاءَ
اهْتَزَّتْ وَرَبَتْۜ اِنَّ الَّذ۪ٓي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰىۜ اِنَّهُ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُلْحِدُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ
عَلَيْنَاۜ اَفَمَنْ يُلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْت۪ٓي اٰمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ
اِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْۙ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
بِالذِّكْرِ لَمَّا جَٓاءَهُمْۚ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَز۪يزٌۙ ﴿٤١﴾ لَا يَأْت۪يهِ الْبَاطِلُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِه۪ۜ تَنْز۪يلٌ مِنْ حَك۪يمٍ حَم۪يدٍ ﴿٤٢﴾
مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ ق۪يلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَۜ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو
مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ اَل۪يمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوا
لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُۜ ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّۜ قُلْ هُوَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
هُدًى وَشِفَٓاءٌۜ وَالَّذ۪ينَ لَا يُؤْمِنُونَ ف۪ٓي اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ
عَمًىۜ اُو۬لٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَع۪يدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى
الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ ف۪يهِۜ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
بَيْنَهُمْۜ وَاِنَّهُمْ لَف۪ي شَكٍّ مِنْهُ مُر۪يبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِنَفْسِه۪ وَمَنْ اَسَٓاءَ فَعَلَيْهَاۜ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَب۪يدِ ﴿٤٦﴾

39. **O**'nun *(kudretinin)* işâretlerinden birisi de şudur ki: Sen yeryüzünü suskun görürsün de biz üzerine yağmur gönderince o hemen kımıldar ve uyanıp kabarır. İşte onu dirilten, ölüleri de diriltecektir. **O**, her şeye gücü yetendir.

40. Âyetlerimize dil uzatıp onları çarpıtmaya / eğriltmeye çalışanlar bizden saklanamaz / kaçamazlar. İmdi, ateşe atılacak olan mı, yoksa kıyamet günü *(huzûrumuza)* güven içinde gelecek olan mı daha iyidir?! Dilediğinizi yapın; çünkü **O**, ne yaparsanız görendir.

41. Hayret ki onlar, **Öğüt Yüklü Kitap** *(zikr)* kendilerine geldiğinde inkâr ettiler; halbuki **O**, *(tahriflere karşı)* **sağlam eğrilmez bir kitap**'tır.

42. **O**'na hiçbir şekilde batıl / yanlış bulaşmaz! **O**, her şeyi yerli yerince / en isabetli şekilde yapan ve her yaptığı övgüye lâyık olan **Allah**'tan indirilmedir!

43. Senin için / senin hakkında söylenenler, senden önceki peygamberler için de söylenmişti. O halde *(sen sabret ve)* bil ki, senin Rabbin, hem çok bağışlayandır, hem de azabı çok acıtandır.

44. Eğer biz **Kur'an**'ı yabancı bir dilde indirseydik, derlerdi ki: **"O'nun âyetleri, anlaşılır bir dilde olmalı değil miydi?! Araplara yabancı bir dil olur mu hiç?!"** De ki: **"O, inananlara doğru yolu gösteren bir kılavuz ve bir şifadır. İnanmayanların kulaklarında ise tıkaçlar vardır da, O onlara kapalı ve karanlıktır; sanki kendilerine uzak bir yerden** *(anlaşılmaz bir şekilde)* **sesleniliyormuş gibidir!"**

45. **Mûsa**'ya da **Kitap** verdik; onlar da *(şimdikiler gibi kimi iman kimi inkâr etmek sûretiyle)* onda ayrılığa düştüler! Eğer Rabbinin önceden bir kararı *(yazgısı)* olmasaydı, *(müşrikler Kur'an karşısındaki bu tavırlarından dolayı)* helâk edilirlerdi. Onlar, **Kitap** hakkında *(kesin bir kanaatle değil)*, kuşku dolu bir tereddütle hareket ediyorlar!

46. Kim yararlı bir iş *(sâlih bir amel)* işlerse kendi yararına, kim de kötü bir iş işlerse, o da kendi zararınadır. Senin Rabbin, kullarına asla haksızlık etmez.

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ اَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
اَيْنَ شُرَكَٓائِي قَالُٓوا اٰذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ
﴿٤٨﴾ لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَٓاءِ الْخَيْرِ وَاِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيَؤُسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّٓاءَ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هٰذَا لِي وَمَٓا اَظُنُّ السَّاعَةَ قَٓائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
اِلٰى رَبّ۪ٓي اِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنٰى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا
عَمِلُوا وَلَنُذ۪يقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَل۪يظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَٓا اَنْعَمْنَا عَلَى
الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِه۪ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَٓاءٍ
عَر۪يضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِه۪ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ ف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُر۪يهِمْ اٰيَاتِنَا
فِي الْاٰفَاقِ وَف۪ٓي اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوَلَمْ
يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٥٣﴾ اَلَٓا اِنَّهُمْ
ف۪ي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَٓاءِ رَبِّهِمْ اَلَٓا اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُح۪يطٌ ﴿٥٤﴾

47. Kıyametin vakti / bilgisi, ancak **Allah**'ın bileceği bir iştir. **O**'nun bilgisi olmadan hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve yavrusunu doğurmaz! Rabbin o gün: **"Nerede o bana ortak koştuklarınız?!"** diye seslendiğinde onlar derler ki: **"Sana bildirir ve itiraf ederiz ki, ortağın olduğuna içimizden hiçbir şâhitlik yapacak yoktur!"**

48. Böylece, önceden taptıkları ilâhların hepsi onları terk edip gözden kaybolup gitmiş ve kendileri de, artık kaçıp kurtuluşun olmadığını anlamışlardır!

49. İnsan denen varlık, hiç usanıp bıkmadan *(Rabbinden)* hep iyilik ister; bir kötülükle karşılaşınca da, ümitsiz ve karamsardır!

50. Başına gelen bir musibetin ardından, kendisine rahmetimizden tattırdığımızda der ki: **"Bu benim hakkımdı! Artık sanmıyorum ki kıyamet kopsun! Yine de eğer** *(kıyamet kopar ve)* **Rabbime döndürülürsem, O'nun katında en güzel şey beni bekliyordur** *(çünkü ben buna layıkım)*!" Andolsun ki, inkâr edenlere, yaptıkları her şeyi bildirip hesabını soracağız ve onlara ağır azaptan tattıracağız.

51. Biz insana nimet verdiğimizde, yüz çevirip bizden uzaklaşır; başı dara geldiğinde ise uzun uzun dualar eder / yalvarır yakarır!

52. De ki: **"Eğer bu** *(Kur'an)* **Allah katından ise ve siz onu inkâr etmişseniz, o takdirde söyler misiniz:** *(bu kadar yakınlaşmışken)* **Gerçeğin tâ uzağına düşen bir kimseden daha şaşkın / daha sapkın kim olabilir?!"**

53. Onlara dış dünyada ve kendi içlerinde / varlıklarında delillerimizi öylesine göstereceğiz ki, sonuçta **O**'nun *(Kur'an'ın, Allah katından bir)* gerçek olduğu kendilerine apaçık belli olacak. Rabbinin her şeye tanık olması yetmez mi?!

54. Gerçek şu ki, onlar *(kıyametin kopacağından ve)* Rablerine kavuşacaklarından kuşku içindedirler! Ama bilsinler ki, **O** her şeyi kuşatmış / gücü ve tasarrufu altına almıştır!

الجزء الخامس والعشرون — سُورَةُ الشُّورٰى

سُورَةُ الشُّورٰى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ عٓسٓقٓ ﴿٢﴾ كَذٰلِكَ يُوح۪ٓي اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِكَۙ اللّٰهُ
الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظ۪يمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّح۪يمُ ﴿٥﴾ وَالَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَ اللّٰهُ حَف۪يظٌ عَلَيْهِمْۘ
وَمَٓا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَك۪يلٍ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ ف۪يهِۜ فَر۪يقٌ
فِي الْجَنَّةِ وَفَر۪يقٌ فِي السَّع۪يرِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً
وَلٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ ف۪ي رَحْمَتِه۪ۜ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَص۪يرٍ ﴿٨﴾ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه۪ٓ اَوْلِيَٓاءَۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ
الْمَوْتٰىۘ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ ف۪يهِ مِنْ شَيْءٍ
فَحُكْمُهُٓ اِلَى اللّٰهِۜ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبّ۪ي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُۗ وَاِلَيْهِ اُن۪يبُ ﴿١٠﴾

42. ŞÛRÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 53 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Hâ Mîm!**

2. **Ayn, Sîn, Kaf** *(ve benzeri harflerden, Arapça bir Kitap bu)*!

3. Her şeye gücü yeten ve yaptığı her şeyi yerli yerince yapan Allah, sana, senden öncekilere vahy ettiği gibi vahy ediyor!

4. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi **O**'nundur. **O**'dur *(zâtı, kudreti ve hükümranlığıyla)* tek yüce, tek büyük!

5. Neredeyse gökler, *(O'na olan saygılarından dolayı)* üstlerinden çatlayıp parçalanacak! Melekler de, Rablerini övgüyle yüceltmekte *(hamd ile tesbih etmekte)* ve yeryüzündekilere bağışlanma dilemektedirler! Bilesiniz ki, yalnız Allah'tır gerçek bağışlayan, gerçek acıyan!

6. **O**'ndan başkasını dost *(ve ilah)* edinenleri Allah *(cezalarını vermek üzere)* gözetlemektedir; sen onlardan *(onların îman etmemelerinden)* sorumlu değilsin!

7. İşte biz, **Anakent** *(Mekke)* ve **çevresinde yaşayan** *(tüm ulus)***ları**, geleceğinde hiç kuşku olmayan **diriliş ve toplanış günü**'ne karşı uyarman için, sana **Arapça bir Kur'an** vahyettik. O gün insanların bir kısmı *(inandıkları için)* Cennette olacaklar, bir kısmı da *(inkâr ettikleri için)* Cehennem'e gireceklerdir.

8. Allah isteseydi, hepsini tek *(inanç etrafında)* bir ümmet yapardı; fakat **Allah**, *(hak ettikleri için)* dilediklerini rahmetine alır. Zâlimlerin ise, dostları da yardımcıları da yoktur!

9. **O**'nu bırakıp da başka dostlar / veliler / ilahlar mı edindiler?! Halbuki veli / dost / ilah Allah'tır; ölüleri **O** diriltir ve her şeye güç yetiren **O**'dur.

10. *(De ki onlara)*: **"Her ne zaman bir konuda ayrılığa düşerseniz, onun çözümü Allah'a âittir. İşte benim Rabbim, O Allah'tır ve ben O'na dayanıp güvendim ve bütün varlığımla O'na yönelmekteyim!"**

11. Göklerin ve yerin hiç yoktan yaratanıdır. Size, *(huzur bulasınız diye)* kendi cinsinizden eşler yaratmış, hayvanları da *(aynı şekilde)* çift varetmiştir. Sizi *(ve diğer canlıları)* işte bu şekilde çoğaltmaktadır. **O**'nun bir dengi / benzeri yoktur. Ve **O**, her şeyi işiten ve görendir.

12. Göklerin ve yerin *(hazinelerinin ve hükümranlığının)* anahtarları ancak **O**'ndadır. Rızkı dilediğine bolca, dilediğine kısarak verir! Çünkü **O**, her şeyi içyüzüyle bilendir.

13. **O**, din olarak **Nûh**'a neyi emrettiyse, size de onu emretmiştir. **Sana, İbrahim**'e, **Mûsa**'ya, **İsa**'ya hep şunu vahy etmiştir: **"Dini dosdoğru ve eksiksiz uygulayın ve dinde ayrılığa düşmeyin!"** Senin müşrikleri çağırdığın bu gerçek, onlara ne kadar ağır geldi! Şüphesiz ki Allah, kendisine dilediğini *(peygamber)* seçer ve kendisine yönelenleri doğruya ulaştırır.

14. *(ilâhî vahyin önceki muhatapları olan)* O kimseler, ancak kendilerine *(peygamberleri vasıtasıyla)* bilgi *(vahiy)* geldikten sonra, sırf aralarındaki kıskançlık ve düşmanlıktan dolayı bölündüler. Eğer **belirlenen güne dek** süre tanındığına dair senin Rabbinden bir **söz** olmasaydı, onların işleri bitirilir / hemen helâk edilirlerdi. Kendilerinden sonra **Kitab**'a vâris olan sonraki kuşaklar da,

سُورَةُ الشُّورٰى

فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ شَرَعَ
لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ
وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى وَعِيسٰى اَنْ اَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ
اَللّٰهُ يَجْتَبِي اِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي اِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾
وَمَا تَفَرَّقُوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
وَاِنَّ الَّذِينَ اُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ
اَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ
لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

Kitab karşısında *(bilgiyle değil atalarından devraldıkları)* kuşku ve tereddütle hareket ediyorlar!

15. İşte sen ancak **buna / böyle bir dine** çağır ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol; *(eğrilip de)* onların istek ve arzularına / heva ve heveslerine uyma! De ki: **"Allah Kitap olarak ne indirdiyse ben ona inandım ve** *(yaptıklarınızdan hiç etkilenmeden)* **sizin hakkınızda âdil olmakla emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Biz yaptıklarımızın hesabını vereceğiz, siz de yaptıklarınızın hesabını vereceksiniz. Artık sizinle aramızda hiç bir tartışmaya gerek kalmamıştır. Allah hepimizi bir araya getirecek ve sonuçta O'na dönülecektir."**

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ
حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اَللّٰهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ
بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا
وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ اَلَا اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ
لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاۤءُ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ
نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوا
لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٢١﴾
تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ
وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
لَهُمْ مَا يَشَاۤؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

16. Çağrısına *(mü'minler tarafından)* uyulduktan sonra *(hâlâ)* Allah *(ve din)* hakkında tartışma açanların, Rableri katında hüccet ve itirazları geçersizdir. Onlara *(Allah'tan)* bir gazap ve çetin bir azap vardır.

17. Allah, hakikatı ortaya koymak üzere **Kitab**'ı ve de **ölçü**'yü / **adalet**'i / **denge**'yi indirdi. Ne bilirsin, belki kıyamet yakındır!

18. Kıyamete inanmayanlar, *(alay ederek)* kıyametin bir an önce kopmasını istiyorlar; oysa ki îman edenler ondan çekinirler; bilirler ki o mutlaka gerçekleşecektir. Bakın, **son saat** hakkında şüphe ve tartışma içinde olanlar, derin bir sapıklık içindedirler.

19. Allah, kullarının her şeylerinden haberdar olup onlara çok lûtufkârdır. **O**, dilediklerini *(onların yararını gözeterek ve hikmete uygun olarak)* rızıklandırır; gücü sonsuz, kudreti her şeye yetendir.

20. Kim âhiret ürünü elde etmek için çalışırsa, karşılığını ona fazlasıyla veririz. Sadece dünya ürünü için çalışana da ondan *(kendisine ayrılan kadar)* veririz; ama âhirette onun hiç nasibi yoktur.

21. Onların Allah'a ortak koştukları ilahları, kendilerine Allah'ın izin ve emir vermediği bir **din** mi belirlemişler?! Eğer *(cezaların kıyamete ertelendiğine dâir)* **kesinleşmiş karar** olmasaydı, onların işleri *(bu dünyada)* hemen bitirilirdi! Ama zâlimleri, can yakan acı bir azap bekliyor.

22. Sen *(o gün)* zâlimlerin, işledikleri günahlardan ötürü irkilip korktuklarını göreceksin ve korktukları mutlaka başlarına gelecektir. İman edip doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlar ise, Cennet bahçelerinde olacaklar ve Rableri katında bütün istekleri yerine getirilecektir. İşte büyük lûtuf / büyük kazanç budur!

الجزء الخامس والعشرون — سورة الشورى

ذٰلِكَ الَّذٖى يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَٓا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فٖيهَا حُسْنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ
افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَاِنْ يَشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ
اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ اِنَّهُ عَلٖيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذٖى يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّـَٔاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجٖيبُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَيَزٖيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدٖيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِى الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ
مَا يَشَٓاءُ اِنَّهُ بِعِبَادِهٖ خَبٖيرٌ بَصٖيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذٖى يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِىُّ الْحَمٖيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ
اٰيَاتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فٖيهِمَا مِنْ دَٓابَّةٍ وَهُوَ
عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَٓاءُ قَدٖيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَٓا اَصَابَكُمْ مِنْ مُصٖيبَةٍ فَبِمَا
كَسَبَتْ اَيْدٖيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثٖيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَٓا اَنْتُمْ بِمُعْجِزٖينَ
فِى الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِىٍّ وَلَا نَصٖيرٍ ﴿٣١﴾

23. İşte Allah'ın, inanıp doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapan kullarını *(dünyadayken)* müjdelediği budur. Sen, de ki: **"Ben buna karşılık sizden,** *(aramızdaki)* **akrabalık bağını** *(ve insanlık değerlerini)* **gözetmeniz dışında bir ücret istemiyorum."** Kim bir iyilik yaparsa, biz ona, karşılığında fazlasıyla iyilik veririz; çünkü Allah kusurları çok bağışlayan ve yapılanları asla karşılıksız bırakmayandır.

24. Yoksa onlar *(senin hakkında)* **"O, Allah** *(ve din)* **adına yalan uydurdu!"** mu diyorlar?! Halbuki *(eğer böyle bir şey olsa),* Allah diler de senin kalbini kapatır *(seni görevden alır)*! Çünkü Allah bâtılı yaşatmaz, hakkı da kendi emir ve sözleriyle ayakta tutar. Çünkü **O**, kalplerde olanı bilendir.

25. **O**'dur kullarından tevbeyi kabul eden, işledikleri kötülükleri / günahları silen ve ne yaparsanız bilen!

26. İman edip doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* işleyenlerin isteklerine Allah cevap verir ve onlara lûtfundan fazlasıyla verir. Kâfirlere ise çetin bir azap vardır.

27. Eğer Allah kullarına rızkı bol verseydi, yeryüzünde azarlardı! Oysa, rızkı dilediği bir miktar ve ölçüyle indirir. Çünkü **O**, kullarından haberdardır ve onları *(her şeyleriyle)* görüp gözetleyendir.

28. Umutlarını yitirdikleri bir anda **O**, yağmuru indiren ve böylece rahmetini her tarafa gönderendir. Gerçek koruyucu *(velî)* ve her türlü övgüye lâyık ancak **O**'dur.

29. Göklerle yeri yaratması, oralarda canlıları dağıtıp yayması, **O**'nun *(kudretinin)* işaretlerindendir. İstediğinde onları *(tekrar diriltip)* bir araya getirmeye de güç yetirecek olandır.

30. Başınıza gelen her musibet, kendi ellerinizle yaptıklarınızdandır; bununla birlikte Allah yaptıklarınızın birçoğunu affetmektedir!

31. Yeryüzünde siz *(Allah'ı)* aciz bırakamaz / dışlayamazsınız ve sizin *(burada da öteki dünyada da)* Allah'tan başka bir koruyucu ve yardımcınız yoktur!

سُورَةُ الشُّورٰى — الجزء الخامس والعشرون

وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ اِنْ يَشَاْ يُسْكِنِ
الرّ۪يحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِه۪ اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿٣٣﴾ اَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَث۪يرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ
الَّذ۪ينَ يُجَادِلُونَ ف۪ٓي اٰيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَح۪يصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَٓا اُو۫ت۪يتُمْ
مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى لِلَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذ۪ينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ
وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذ۪ينَ اسْتَجَابُوا
لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ شُورٰى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذ۪ينَ اِذَٓا اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزٰٓؤُا
سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِم۪ينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَب۪يلٍ
﴿٤١﴾ اِنَّمَا السَّب۪يلُ عَلَى الَّذ۪ينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ اُو۬لٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ
لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِه۪
وَتَرَى الظَّالِم۪ينَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَب۪يلٍ ﴿٤٤﴾

32. Denizlerde dağlar gibi yüzen gemiler de **O**'nun *(kudretinin)* alâmetlerindendir.

33. **O** istese, rüzgârı dindirir de, gemiler hiç kımıldamadan denizin ortasında kalakalır! Şüphesiz ki bunda, her daim sabreden ve çok şükredenler için nice ibretler / işâretler vardır.

34. Ya da istese *(fırtınalar göndererek)*, işledikleri günahlar sebebiyle *(bindikleri)* gemileri yok eder; ama Allah, *(her şeye rağmen)* onların günahlarının birçoğunu bağışlamaktadır.

35. Âyetlerimizi *(gerçeği açıkça ortaya koymalarına rağmen)* tartışmaya açanlar / âyetlerimize karşı mücadele verenler, kendileri için hiçbir kurtuluşun olmadığını bilsinler.

36. Size burada verilen her şey, dünya hayatının geçici yararıdır; oysa ki, Allah'ın katındakiler, hem daha değerli, hem de sonsuza dek kalıcıdır. Ki onlar, iman edip de yalnızca Rablerine dayanıp güvenenler içindir.

37. Onlar ki, büyük günahlardan ve hayasızlıklardan uzak dururlar ve öfkelendiklerinde bağışlayıcı olurlar.

38. Rablerinin çağrısına uyarlar, namazlarını aksatmadan gereği gibi kılarlar, işlerini aralarında danışarak hallederler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan *(Allah yolunda başkaları için)* harcarlar.

39. Zulme uğradıklarında *(haksızlığa)* boyun eğmeyip haklarını alırlar / onurlarını korurlar *(güçlü olduklarında ise bağışlayıcı olurlar)*.

40. Bir kötülüğün cezası, işlenen kötülük ve suç kadardır; bununla birlikte kim *(suçluyu)* bağışlar da *(ortamı)* düzeltip ıslah ederse, mükâfatı Allah'tandır. Fakat **O** zulmedenleri aslâ sevmez.

41. Zulme uğradıktan sonra hakkını alanın üstüne hiçbir şekilde gidilmez *(cezalandırılmaz)*!

42. Ancak insanlara zulmeden ve hiç hakları olmadığı halde yeryüzünde taşkınlık eden *(ve terör estiren)*lerin üstüne gidilir *(ve onlar cezalandırılır)*. Onlar için ayrıca *(âhirette de)* acı bir azap vardır!

43. Şu kadar var ki, kim kendisine yapılan haksızlığa sabreder de *(karşılık vermeye gücü yettiği halde)* bağışlarsa, hiç şüphesiz ki bu, zor olanı başarmaktır.

44. Allah kimi *(kendi inatçılığı sebebiyle)* şaşırtıp saptırırsa, **O**'ndan sonra artık onu koruyacak bir veli / dost yoktur! Sen zâlimleri, azabı gördüklerinde: **"Yok mu geriye dönüş için bir yol / imtihan için yeni bir yaşam fırsatı?!"** diye bağrışırlarken görürsün!

وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا
اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا اِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ
مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اِسْتَجِيبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ
مِنْ مَلْجَاٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوا
فَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ وَاِنَّا اِذَا
اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ اِنَاثًا
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا اِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ اَوْ
يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِاِذْنِهِ مَا يَشَاءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

45. Onları, horluktan / alçalmışlıktan boyunları bükük bir halde göz ucuyla çevrelerine korku içinde bakarlarken, ateşle yüzyüze geldiklerini görürsün! O zaman iman edenler derler ki: **"Gerçek zarara uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de yakınlarını,** *(işte böylesine)* **felâkete sürükleyenlerdir! Bakın ki, zâlimler sürekli azap içindedirler!"**

46. Artık onların, Allah'tan başka yardım edecek hiç bir dostları olmayacaktır! Kimi *(inatçılığı ve hak etmişliği sebebiyle)* Allah şaşırtırsa, onun için hiçbir yol yoktur.

47. Allah katından geri çevrilemeyecek bir gün gelip çatmazdan önce Rabbinizin çağrısına uyun. O gün sizin için ne bir sığınak, ne de saklanıp sıvışacak bir yer vardır!

48. Eğer onlar yine de yüz çevirirlerse, bilesin ki, seni biz onların başına bekçi göndermedik. Sana düşen, sadece gerçeği iletmektir. Biz insana katımızdan bir rahmet tattırınca nasıl da sevinir! Kendi yüzünden başına bir musîbet geldiğinde ise, iyilikleri unutan bir nankör kesilir!

49. Göklerde ve yerde mülk *(ve egemenlik)* Allah'ındır. O dilediğini yaratır; dilediğine kız çocuklar, dilediğine ise oğlan çocuklar verir.

50. Yahut dilediğine hem erkek hem de kız çocuklar verir; dilediklerini ise çocuksuz bırakır. Çünkü **O**'dur ancak her şeyi *(içyüzüyle)* bilen *(her şeyi yerli yerince yapan)* ve her şeye gücü yeten.

51. Allah'ın *(dünyada)* hiçbir insanla *(yüzyüze)* konuşması sözkonusu değildir! Ancak, *(dilediğini kulunun kalbine bırakmak suretiyle)* vahyetmesi veya perde arkasından konuşması yahut bir elçi *(melek)* göndererek ona kendi izniyle dilediğini vahyetmesi müstesnadır! Şüphesiz ki Allah, en büyüktür / aşkındır / noksanlıklardan uzaktır ve her şeyi yerli yerince en uygun şekilde yapandır.

سُورَةُ الشُّورٰى — الجزء الخامس والعشرون

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَٓا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَاۜ مَا كُنْتَ تَدْرٖي مَا الْكِتَابُ
وَلَا الْاٖيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدٖي بِهٖ مَنْ نَشَٓاءُ مِنْ عِبَادِنَاۜ
وَاِنَّكَ لَتَهْدٖٓي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍۙ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذٖي لَهُ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ اَلَٓا اِلَى اللّٰهِ تَصٖيرُ الْاُمُورُ ﴿٥٣﴾

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبٖينِۙ ﴿٢﴾ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَۚ ﴿٣﴾ وَاِنَّهُ فٖٓي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكٖيمٌۜ ﴿٤﴾
اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفٖينَ ﴿٥﴾
وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّلٖينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتٖيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ
اِلَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا
وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلٖينَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزٖيزُ الْعَلٖيمُۙ ﴿٩﴾ اَلَّذٖي جَعَلَ
لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فٖيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۚ ﴿١٠﴾

52. İşte bu şekilde sana da *(öncekilere olduğu gibi)* **emr**'imizden *(kalpleri / akılları dirilten)* bir **ruh** *(Kur'an)* vahyettik. Sen ki, *(bundan önce)* **kitap** nedir, **iman** nedir bilmezdin *(nasıl olur da onlar: "bunu sen kendin söylüyorsun!" diyorlar?)* Oysa ki **O**'nu biz, kullarımızdan dilediklerimizi doğru yola ileteceğimiz bir **nur** / bir **ışık** kıldık. Şüphesiz ki sen, kesinlikle **doğru bir yol**'a iletmektesin.

53. Bu yol, göklerde ve yerde olan her şeyin mülkiyetini *(ve hükümranlığını)* elinde tutan Allah'ın yoludur. Haberiniz olsun ki, sonuçta bütün işler Allah'a dönecek *(karşılıklarını O verecek)*tir.

43. ZUHRUF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
89 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Hâ, Mîm** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*!

2. Andolsun açık ve anlaşılır olan bu **Kitab**'a!

3. Düşünüp akledesiniz diye **O**'nu biz **Arapça bir Kur'an / hitap** kıldık.

4. Şüphesiz ki **O**, katımızdaki **Ana Kitap**'tadır *(ve oradan indirilmektedir)*; çok yüce / aşkın / her türlü eksiklik ve müdâhalelerden uzaktır ve de *(lâfız ve manâsıyla)* sapasağlam yerli yerincedir / hikmet yüklüdür.

5. İmdi siz, sınırı aşmış, dinlemez bir toplumsunuz diye, size **kitap / öğüt** vermekten vaz mı geçeceğiz?!

6. Oysa ki biz, *(sizden)* önceki zamanların halklarına da nice peygamberler gönderdik.

7. Onlar *(da)* kendilerine bir peygamber geldiğinde, *(tıpkı sizin gibi)* onunla alay ederlerdi.

8. Sonunda biz, şimdikilerden çok daha güçlü nicelerini yok ettik de öncekilerin durumları, geçmişte kalan ibretlik bir hikâye oldu.

9. Eğer onlara: **"Gökleri ve yeri kim yarattı?"** diye sorsan, onlar kesin olarak: **"Gücü karşısında durulmayan ve her şeyi bilen Allah yarattı!"** derler.

10. Yeryüzünü sizler için bir döşek / bir minder *(gibi yaşamaya elverişli)* kılan ve orada rahatça yürüyüp gidebilmeniz için yollar açan **O**'dur.

وَالَّذٖى نَزَّلَ مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً بِقَدَرٍۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًاۚ
كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذٖى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَۙ ﴿١٢﴾ لِتَسْتَوُ۫ا عَلٰى
ظُهُورِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا
سُبْحَانَ الَّذٖى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنٖينَۙ ﴿١٣﴾ وَاِنَّٓا
اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًاۜ اِنَّ
الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبٖينٌۜ ﴿١٥﴾ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَاَصْفٰيكُمْ
بِالْبَنٖينَ ﴿١٦﴾ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظٖيمٌ ﴿١٧﴾ اَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ
وَهُوَ فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبٖينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذٖينَ
هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًاۜ اَشَهِدُوا خَلْقَهُمْۜ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ
وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَٓاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْۜ مَا
لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَۜ ﴿٢٠﴾ اَمْ اٰتَيْنَاهُمْ
كِتَابًا مِنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُٓوا اِنَّا
وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

11. **O**, gökten bir ölçü ile *(ve ihtiyaç miktarınca)* su indirir! Böylece onunla ölmüş olan toprağı diriltiriz. İşte siz de *(kabirlerinizden)* böyle diriltilip çıkarılacaksınız.

12. Ve **O**'dur bütün türleri / çeşitleri / zıtları ile tüm varlıkları ve binebileceğiniz gemi ve evcil hayvanları yaratan!

13. Onların sırtlarına binesiniz de bindiğinizde Rabbinizin nimetini hatırlayıp şöyle diyesiniz: **"Bunu emrimize veren Allah ne yücedir! Yoksa biz onu asla kendimize yanaştıramaz / boyun eğdiremezdik!"**

14. **"Ve şüphesiz ki biz sonuçta Rabbimize döneceğiz."**

15. Böyleyken onlar, Allah'ın bazı kullarını **O**'nun parçası *(oğulları ve kızları)* kıldılar! Gerçekten insan ne kadar haktanımaz / hakikatı örtbas eden bir nankördür!

16. Yoksa Allah, yarattıklarından kız olanları kendine aldı da, oğulları size mi seçip ayırdı?!

17. Onlardan birine, **Rahman** için uygun gördüğü *(kız çocuğu)* müjdelendiğinde, yüzü simsiyah kesilir ve öfkesinden yutkunmaya başlar!

18. Süsler içinde büyütülüp, kavga ve tartışmada kendisini ortaya koyamayan *(o ince-nârin)* varlığı mı *(Allah'a uygun görüyorlar)*?!

19. **Rahman**'ın kulları olan **melekler**'i onlar dişi saydılar! Yoksa onlar, meleklerin yaradılışına şâhit mi olmuşlar?! Onların bu *(saçma)* inançları / tanıklıkları yazılacak ve *(kıyamet günü)* hesabı kendilerinden sorulacaktır?!

20. Ve onlar diyorlar ki: **"Şâyet Rahman dilemeseydi, biz onlara** *(meleklere / melek sûretindeki büstlere)* **tapınmazdık!"** Bu konuda *(da)* onlar hiçbir bilgiye sahip değildirler; sadece atıyor / yalan söylüyorlar!

21. Yoksa onlara bundan önce bir **Kitap** vermişiz de, onlar *(bu iddialarında)* **ona** mı tutunuyorlar?!

22. Dahası onlar dediler ki: **"Biz atalarımızı bir din / bir yol üzerinde bulduk ve onların izinde yürüyeceğiz."**

سُورَةُ الزُّخْرُفِ — الجزء الخامس والعشرون

وَكَذٰلِكَ مَٓا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فٖي قَرْيَةٍ مِنْ نَذٖيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَٓا
اِنَّا وَجَدْنَٓا اٰبَٓاءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَٓاءَكُمْ قَالُٓوا
اِنَّا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبٖينَ ﴿٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖيمُ لِاَبٖيهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنٖي
بَرَٓاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ اِلَّا الَّذٖي فَطَرَنٖي فَاِنَّهُ سَيَهْدٖينِ ﴿٢٧﴾
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فٖي عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ
هٰٓؤُلَٓاءِ وَاٰبَٓاءَهُمْ حَتّٰى جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبٖينٌ ﴿٢٩﴾ وَلَمَّا
جَٓاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِهٖ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظٖيمٍ ﴿٣١﴾
اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعٖيشَتَهُمْ
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾
وَلَوْلَٓا اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ
لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

23. Senden önce uyarıcı gönderdiğimiz kentlerin kodamanları da hep: **"Bizler atalarımızı bir din / bir yol üzerinde bulduk, onların izlerine uyacağız!"** demişlerdi.
24. Elçileri onlara: **"Ben size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz yoldan daha doğrusunu getirsem de mi?!"** dediğinde, onlar: **"Şüphesiz ki biz sizinle gönderileni tanımıyor / inkâr ediyoruz!"** demişlerdi.
25. Sonunda onlardan öcümüzü aldık. Bir bak, hakikatı yalanlayanların âkıbetleri ne oldu!
26. Bir vakitler **İbrahim**, babasına ve halkına şöyle seslenmişti: **"Ben sizin bu taptıklarınızdan uzağım!"**
27. **"Ben ancak beni yoktan yaratana kulluk ederim. Şüphesiz ki beni doğru yola O ulaştıracaktır!"**

28. **O** bunu, kendinden sonrakiler içinde daima kalacak ve insanlar için başvuru kaynağı olacak bir söz kıldı!

29. Ben bu müşrikleri ve onların atalarını, *(uzun süre)* nimetler içinde yaşattım. Nihayet onlara **hak** *(kitap)* ve **peygamberliği apaçık olan bir elçi** *(Muhammed)* geldi.

30. Ama onlar, **hak** kendilerine gelince: **"Bu bir büyü; biz buna inanmayız!"** deyip çıktılar.

31. Ve: **"Bu Kur'an, şu iki kentten büyük bir adama** *(Mekke'den Velid b. Muğîre yahut Tâif'ten Habîb b. Amr'a)* **indirilmeli değil miydi?!"** dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar?! Onların dünya hayatında aralarındaki geçimlerini biz taksim ettik ve birbirlerine iş gördürebilmeleri için onları birbirlerinden farklı / üstün derecelerde yarattık. Rabbinin rahmeti *(insanları çağırdığı doğru yolu)*, onların biriktirdiklerinden *(tüm dünyalıklarından)* daha hayırlıdır.

33. Eğer insanların, *(kâfirlerdeki güç ve imkânlara aldananarak)* tek bir ümmet hâline dönüşme durumları olmasaydı, biz **Rahman**'ı inkâr edenlerin *(azgınlık ve azaplarını daha da artırmak üzere)* evlerinin tavanlarını ve çıkıp boy gösterdikleri merdivenlerini **gümüş**'ten yapardık!

سُورَةُ الزُّخْرُفِ

وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِؤُنَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرُفًا وَاِنْ كُلُّ
ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقٖينَ ﴿٣٥﴾
وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ
قَرٖينٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبٖيلِ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَٓاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنٖى وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرٖينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ
اَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ
تَهْدِى الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ
بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذٖى وَعَدْنَاهُمْ
فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذٖٓى اُوحِىَ اِلَيْكَ
اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقٖيمٍ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ
وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَٓا
اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
مُوسٰى بِاٰيَاتِنَٓا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۬ئِهٖ فَقَالَ اِنّٖى رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمٖينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَٓا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

34. Evlerinin kapılarını ve yaslanıp oturdukları koltuklarını **gümüş**'ten ve **altın**'dan yapardık.

35. Fakat bunların hepsi, dünya hayatının *(geçici)* metaıdır. Oysa ki, Rabbinin katında, Allah'ın emirlerine titizlikle uyanlara *(müttakîlere)* âhiret *(mutluluğu)* vardır.

36. **Rahman**'ın öğüt ve uyarısına kör kalan kimsenin peşine *(ceza olarak)* bir şeytan takarız da, ona yanından ayrılmayan bir yoldaş olur.

37. Artık şeytanlar onları sürekli **hak yol**'dan alıkorlar da onlar kendilerini hep doğru yolda sanırlar.

38. Sonunda o, *(yoldaşıyla birlikte)* huzurumuza geldiğinde der ki: **"Keşke benimle senin aranda doğu ile batı kadar bir uzaklık olsaydı!"** İşte o böyle kötü bir yoldaştır!

39. Onlara denilir ki: **"Sizin** *(dünyadayken, Kur'an'a karşı birlikte)* **zulüm işlemeniz sebebiyle, o gün azaba ortak olmanızın, size hiç bir faydası olmayacaktır** *(çünkü herkes, aynı azabı teker teker çekecektir)***!"**

40. Sağırlara sen mi duyuracaksın; körlere ve apaçık sapıklık içinde olanlara sen mi doğru yolu göstereceksin?!

41. Seni biz *(aralarından)* alıp götürsek de, intikamımızı onlardan mutlaka alacağız.

42. Yahut, kendilerini uyardığımız azabı üzerlerine indiririz ve bunu sana gösteririz; bizim onlara kesinlikle gücümüz yeter!

43. O halde sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl; kuşkusuz sen doğru bir yoldasın.

44. **O** *(Kur'an)*, sana ve kavmine bir uyarı / bir öğüttür; size bunun hesabı sorulacaktır.

45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlere sor: **Rahman'ın dışında ibadet edilecek tanrılar belirlemiş miyiz?!**

46. Biz **Mûsa**'yı mûcizelerle **Firavun** ve **ileri gelenleri**'ne gönderdik. Onlara şunu dedi: **"Bilesiniz ki ben, evrenin yaratıcısı ve yürütücüsü olan Âlemlerin Rabbi'nden bir elçiyim."**

47. **Mûsa** onlara mûcizelerle birlikte geldiğinde, baktı ki, onlar mûcizelere gülüyorlar.

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا وَاَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَٓا اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ
لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فٖي
قَوْمِهٖ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لٖي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرٖي
مِنْ تَحْتٖيۚ اَفَلَا تُبْصِرُونَۜ ﴿٥١﴾ اَمْ اَنَا۬ خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذٖي
هُوَ مَهٖينٌ وَلَا يَكَادُ يُبٖينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَٓا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ
مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَٓاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنٖينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ
قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُۜ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقٖينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّٓا
اٰسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعٖينَۙ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْاٰخِرٖينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُٓوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَۜ
مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًاۜ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ اِنْ هُوَ
اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنٖٓي اِسْرَٓائٖيلَۜ ﴿٥٩﴾
وَلَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

48. Biz onlara her defasında, bir öncekinden daha büyük bir mûcize gösteriyorduk. Vazgeçerler diye azabımızla onları sıktık sıkıştırdık.

49. Nihayet şöyle dediler: **"Ey bilge insan / büyük sihir üstadı! Sana tanıdığı üstünlük hakkı için Rabbine bizim için dua et; andolsun ki artık biz doğru yola geleceğiz."**

50. Fakat biz üzerlerinden azabı kaldırır kaldırmaz, hemen sözlerinden dönüyorlardı.

51. Firavun kavmine şöyle seslendi: **"Ey kavmim! Mısır'ın yönetimi ve ayaklarımın altında akan şu nehirler benim değil mi? Görmüyor musunuz yoksa!?"**

52. **"Söylesenize, ben, hem zavallı hem de neredeyse meramını bile anlatamayan şu adamdan** *(Mûsa'dan)* **daha üstün / daha hayırlı değil miyim?!"**

53. *"(şâyet dedikleri doğru olsaydı)* **O'na altından bilezikler takılması ve onunla birlikte meleklerin de gelmesi gerekmez miydi?"**

54. Derken toplumunu etkisi altına alıp akıllarını çeldi ve onlar da, zaten yoldan çıkmış kimseler oldukları için O'na boyun eğdiler!

55. Sonuçta bizi gazaba getirdiler ve onlardan öcümüzü alıp hepsini suda boğduk.

56. Böylece onları, geçmişte kalan kötü bir örnek ve sonrakiler için bir ibret kıldık.

57. **Meryem Oğlu Îsa***(nın ilah edinilmesinin bir sapıklık olduğu onlara)* örnek olarak verildiği vakit, senin kavmin bundan şaşkınlığa düşüp *(böyle büyük bir varlığa kulluk etmek nasıl sapıklık olabilir diye)* bağrışıp ortalığı velveleye verdiler!

58. Ve *(şamata edip)* şöyle dediler: **"Şimdi, bizim ilâhlar mı daha hayırlı, yoksa O mu?"** Onlar sana bunu, sadece tartışma yaratmak amacıyla söylediler; çünkü onlar söz ustası / tartışmacı / itirazcı / bir toplumdur!

59. Halbuki **O** *(Îsa)*, ancak kendisini *(hidayet ve peygamberlikle)* nimetlendirip onurlandırdığımız ve *(babasız yaratmak suretiyle kudretimiz için)* **İsrail Oğulları**'na örnek kıldığımız bir kuldur.

60. Eğer dilesek, *(sizi helâk edip)* yerinize, yeryüzünde birbiri ardınca gelen melekler yaratır *(ve onlara melek elçiler gönderir)*iz.

وَاِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَق۪يمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُب۪ينٌ
﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاۤءَ ع۪يسٰى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذ۪ى تَخْتَلِفُونَ ف۪يهِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَاَط۪يعُونِ ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبّ۪ى وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا
صِرَاطٌ مُسْتَق۪يمٌ ﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِلَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَل۪يمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا
السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ اَلْاَخِلَّاۤءُ
يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّق۪ينَ ﴿٦٧﴾ يَا عِبَادِ لَا
خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ اَلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
بِاٰيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِم۪ينَ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ
تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍ
وَف۪يهَا مَا تَشْتَه۪يهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ ف۪يهَا
خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّت۪ى اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ ف۪يهَا فَاكِهَةٌ كَث۪يرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

61. Şüphesiz ki **O** *(Îsa)*, kıyametin bilgisi / belgesi / alâmetidir. O nedenle kıyamet hakkında kuşkuya düşmeyin ve bana uyun; doğru yol budur.

62. Şeytan sizi *(doğru yoldan)* alıkoymasın; şüphesiz ki o, sizin en açık düşmanınızdır.

63. Nitekim **Îsa** kavmine açık belgelerle gelip demişti ki: **"Size hikmet / peygamberlik yetkisi ile gelmiş bulunuyorum ve üzerinde anlaşmazlığa düştüğünüz konulardan bazılarını size açıklayacağım. Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."**

64. **"Kuşkusuz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; O'na kulluk edin. Doğru yol budur."**

65. Fakat *(Îsa'dan)* sonra gruplar, kendi aralarında ihtilâfa düştüler. Acı veren bir günün *(can yakıcı)* azabından vay o zulmedenlerin hâline!

66. Onlar, hiç farkında değillerken ansızın kıyametin bastırmasını mı bekliyorlar?

67. O gün dostlar birbirlerine düşmandırlar; Allah'ın buyruklarına titizlikle uyanlar *(müttakîler)* ise böyle değildirler.

68. Rableri *(o gün onlara)* şöyle der: **"Ey kullarım! Bugün ne** *(gelecekten)* **korkacaksınız; ne de** *(geçmişten)* **kaygılanacaksınız!"**

69. **"Onlar, âyetlerimize iman eden ve emirlerimize teslim olup boyun eğenlerdir."**

70. **"Artık siz de, sizin gibi olan eşleriniz** *(ve gönüldaşlarınız)* **da, mutluluk içinde hep birlikte cennete girin!"**

71. Orada, *(görevlilerce)* altın tepsiler ve kadehlerle etraflarında dolaşılır. Onlar orada, canlarının çektiği, gözlerinin beğendiği her şeyi bulurlar. Kendilerine denilir ki: **"Siz burada, ebedî kalacaksınız!"**

72. **"Çalışıp çabalamalarınız karşılığında elde ettiğiniz Cennet işte budur!"**

73. **"Orada size, yemeniz için nice meyveler / nimetler vardır."**

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ
وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ
﴿٧٦﴾ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ
﴿٧٧﴾ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ﴿٧٨﴾
أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ
سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ
لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا
حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ
إِلٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَأَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

74. Günahkâr suçlular ise, sürekli Cehennem azabında kalacaklardır.
75. Onlara hiç dinmeyen bir azap vardır; hep mutsuz, hep umutsuz olacaklardır.
76. Ve biz onlara zulmetmedik; fakat onlar kendilerine zulmettiler!
77. Onlar oradan *(cehennemin bekçisine)*: **"Ey Mâlik! Rabbin bizi öldürsün** *(de kurtulalım)***!"** diye seslenirler. Fakat Mâlik *(nice zaman sonra)* onlara: **"Hayır! Siz hep böyle kalacaksınız!"** diye cevap verir.
78. **"Şimdi size biz** *(Elçimiz ile)* **hakkı getirdik** *(ey Kur'an'ın muhatapları)***! Ama çoğunuz onu istemiyor / benimsemiyorsunuz!"**
79. Yoksa onlar *(hakka karşı)* yine bir tedbir düşünüp bir tuzak mı hazırladılar? Fakat biz onu alt edecek daha sağlam bir tuzak kurarız!
80. Yoksa onlar, gizli tuttukları işlerini ve gizlice toplanıp aldıkları kararları bizim duymadığımızı mı sanıyorlar?! Hayır *(biz herşeylerini biliyoruz)*! Üstelik yanlarında *(görevli)* elçilerimiz de yazıyorlar.
81. De ki: **"Eğer esirgeyen Allah'ın bir çocuğu olsaydı, buna ilk inanan ben olurdum!"**
82. **"Fakat hâşâ! Göklerin, yerin ve arş'ın Rabbi, onların bu yakıştırmalarından uzaktır!"**
83. Sen onları bırak! Kendilerine va'dedilen güne kavuşuncaya dek eğlenip oyalansınlar!
84. Gökte de ilâh **O**'dur, yerde de ilâh **O**'dur! Her şeyi yerli yerince en yapan ve her şeyi hakkıyla bilen **O**'dur!
85. Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin mülkü *(ve egemenliği)* elinde olan Allah ne uludur! Kıyametin ne zaman kopacağının bilgisi **O**'nun katındadır ve hepiniz sonunda **O**'na döndürüleceksiniz.
86. Onların Allah'tan başka sığınıp yalvardıkları *(peygamberler, azizler, veliler)*, bilerek hakka tanıklık eden *(mü'minler)* dışında kimseye yardım ve şefaat etmezler.
87. Sen onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan: **"Andolsun ki Allah'tır."** derler. O halde onlar, nasıl aldatılıp *(haktan)* uzaklaştırılabiliyorlar?!
88. Peygamber: **"Ey Rabbim! Bunlar, imana gelmez bir topluluktur!"** diye sızlandı.
89. *(Rabbi O'na dedi ki)*: **"Sen onlara aldırma** *(ve kendileriyle çatışmaya girme)*; **fakat barış söylemine ve barıştan yana olmaya devam et. Çünkü onlar** *(zamanı geldiğinde)* **anlayacaklardır."**

44. DUHAN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
59 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Hâ Mîm** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*!

2. Açık ve anlaşılır olan bu **Kitab**'a andolsun!

3. **O**'nu mubarek bir gecede *(Kadir Gecesi'nde)* indirdik. Şüphesiz ki biz uyarırız.

4. Bütün işler, **yerli yerince ve en uygun bir şekilde** o gecede belirlenip ayırt olunur.

5. Bu da bizim emrimizle olur! Biz hep peygamberler göndere geldik.

6. Bu, Rabbinin *(insanlara)* bir rahmetidir; çünkü **O**, *(bütün istek ve ihtiyaçları)* hakkıyla duyan, her şeyi hakkıyla bilendir.

7. Eğer gerçeğe ulaşan / kuşkudan kurtulan kimseler iseniz *(bilesiniz ki)* **O**, göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbi'dir.

8. **O**'ndan başka ilâh yoktur; **O** diriltir, **O** öldürür. Hem sizin Rabbiniz, hem de önceki atalarınızın Rabbidir.

9. Böyleyken onlar, *(Kur'an'a ve yeniden dirilişe karşı)* bir şüphe içindeler ve alay ediyorlar.

10. Gökyüzünün, apaçık *(gözle görünür)* bir duman getireceği günü gözetle!

11. O, insanları kuşatacak / sarıp bürüyecek ve *(onlar için)* acı bir azap olacak!

12. O zaman insanlar şöyle diyecek: **"Ey Rabbimiz! Kaldır üzerimizden azabı; çünkü artık inanacağız!"**

الجزء الخامس والعشرون — سورة الدخان

سُورَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حٰمٓ ۚ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُب۪ينِ ۙ ﴿٢﴾ اِنَّٓا اَنْزَلْنَاهُ ف۪ي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ اِنَّا
كُنَّا مُنْذِر۪ينَ ﴿٣﴾ ف۪يهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَك۪يمٍ ۙ ﴿٤﴾ اَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا ۜ
اِنَّا كُنَّا مُرْسِل۪ينَ ۚ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۜ اِنَّهُ هُوَ السَّم۪يعُ الْعَل۪يمُ ۙ ﴿٦﴾
رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۢ اِنْ كُنْتُمْ مُوقِن۪ينَ ﴿٧﴾
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْي۪ وَيُم۪يتُ ۜ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَٓائِكُمُ الْاَوَّل۪ينَ ﴿٨﴾
بَلْ هُمْ ف۪ي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَٓاءُ بِدُخَانٍ
مُب۪ينٍ ۙ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ ۜ هٰذَا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا
الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَٓاءَهُمْ رَسُولٌ
مُب۪ينٌ ۙ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۢ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا
الْعَذَابِ قَل۪يلًا اِنَّكُمْ عَٓائِدُونَ ۢ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ
اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَٓاءَهُمْ رَسُولٌ
كَر۪يمٌ ۙ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّٓوا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ۜ اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌ ۙ ﴿١٨﴾

13. Nereden inanacak / öğüt alacaklar onlar? Çünkü onlara apaçık bir elçi gelmişti!

14. Ama **O**'ndan yüz çevirip: **"O, cinlerle ilişkili öğretilmiş bir mecnundur!"** dediler.

15. **"Azabı üzerinizden** *(tümden değil)* **biraz kaldıracağız; çünkü siz, muhakkak** *(kötülüğe)* **yine döneceksiniz!"**

16. O gün *(zâlimleri Bedir'de, öteki intikam günlerinde ve daha sonra da kıyamette)* şiddetli bir şekilde tutup yakalarız; şüphesiz ki biz intikamımızı alırız!

17. Andolsun ki onlardan önce, **Firavun Toplumunu** da sınamıştık. Onlara da değerli bir elçi gelip demişti ki:

18. **"Allah'ın kullarını,** *(tutsak ettiğiniz İsrâil Oğullarını)* **bana teslim edin; şüphesiz ki ben size gönderilen emin bir elçiyim."**

وَاَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللّٰهِ اِنّ۪ٓي اٰت۪يكُمْ بِسُلْطَانٍ مُب۪ينٍ ﴿١٩﴾ وَاِنّ۪ي عُذْتُ
بِرَبّ۪ي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا ل۪ي فَاعْتَزِلُونِ
﴿٢١﴾ فَدَعَا رَبَّهُٓ اَنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَاد۪ي
لَيْلًا اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ
﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَر۪يمٍ
﴿٢٦﴾ وَنَعْمَةٍ كَانُوا ف۪يهَا فَاكِه۪ينَ ﴿٢٧﴾ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا
اٰخَر۪ينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَٓاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوا
مُنْظَر۪ينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُه۪ينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ
فِرْعَوْنَ اِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِف۪ينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلٰى
عِلْمٍ عَلَى الْعَالَم۪ينَ ﴿٣٢﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ مِنَ الْاٰيَاتِ مَا ف۪يهِ بَلٰٓؤٌا مُب۪ينٌ حزب ٤
﴿٣٣﴾ اِنَّ هٰٓؤُ۬لَٓاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُو۫لٰى وَمَا
نَحْنُ بِمُنْشَر۪ينَ ﴿٣٥﴾ فَأْتُوا بِاٰبَٓائِنَٓا اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٣٦﴾ اَهُمْ
خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا
مُجْرِم۪ينَ ﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِب۪ينَ
﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَٓا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

19. **"Allah'a karşı büyüklük taslamayın; şüphesiz ki size ben, apaçık bir delil / karşı gelinemez bir yetki ile gelmiş bulunuyorum."**

20. **"Sizin taşlayıp öldürmenize** *(ve sizden gelebilecek her türlü tehlikelere)* **karşı ben, hem sizin hem de benim Rabbim olan Allah'ın korumasına sığındım."**

21. **"Bana güvenip inanmıyorsanız, bâri yolumdan çekilin."**

22. Sonra Rabbine şöyle yakardı: **"Bunlar günaha batmış** *(inkârcı)* **bir topluluktur."**

23. Rabbi O'na dedi ki: **"Artık kullarımı geceleyin** *(Mısır'dan)* **çıkarıp götür; şüphesiz ki tâkip edileceksiniz."**

24. **"Ve** *(yarılıp açıldığı zaman)* **denizi** *(İsrail Oğullarıyla birlikte)* **geç ve onu o haliyle geride bırak! Şüphesiz ki onlar, orada boğulacak bir ordudur."**

25. *(derken, boğuldular ve)* Geride bahçeler ve pınarlar bıraktılar.

26. Nice ekinler ve değerli yurtlar bıraktılar!

27. Bol bol yeyip geçindikleri nimetleri terkettiler!

28. Böylece biz oralara, başka bir topluluğu *(İsrail Oğullarını)* mirasçı kıldık.

29. Arkalarından ne gök ağladı onlara, ne yer! Ne de kendilerine süre tanındı.

30. Evet biz, İsrâil Oğulları'nı, aşağılayan o azaptan kurtarmıştık.

31. Firavun'un azabından *(kurtarmıştık onları)!* Şüphesiz ki O, haddini aşanlardan zorba bir adamdı!

32. Andolsun ki biz İsrail Oğullarını, *(zamanlarındaki)* tüm toplumlar üzerine bilerek seçkin ve üstün kıldık.

33. Onlara, içinde kendileri için çok zorlu birer sınav olan mûcizeler verdik.

34. İmdi şu insanlar diyecekler ki:

35. **"Bu bizim için ilk ve tek ölümdür; artık bir daha diriltilmeyeceğiz!"**

36. **"Eğer iddianızda doğruysanız** *(ey müslümanlar)*, **çıkarıp getirin** *(ölmüş-gitmiş)* **atalarımızı!"**

37. *(sen onlara de ki)* **"Bunlar,** *(vaktiyle Yemen'de hüküm süren)* **Tübbâ'ın Kavmi'nden ve onlardan öncekilerden üstün mü idiler?!"** Onları biz helâk etmiştik; çünkü günâha batmışlardı.

38. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri oyuncak olsun diye yaratmadık.

39. Onların her birisini ancak gerçek bir amaç için yarattık; ama onların çoğu bunu bilmezler.

سُورَةُ الدُّخَانِ — الجُزْءُ الخَامِسُ وَالعِشْرُونَ

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى
عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾
خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ
رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ
﴿٤٩﴾ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ
أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ
وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾
يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا
الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾
فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً

40. **Ayırım Günü** *(kıyamet)*, onların hepsi için belirlenmiş olan bir saattir.

41. O gün, hiç kimsenin kendi dostuna *(ve yakınına)* faydası olmayacak ve kimse *(hak etmediği)* yardımı almayacak.

42. Ancak Allah'ın rahmet ettikleri müstesnadır. **O**'dur hem gücü karşısında durulmayan, hem de sonsuz merhameti olan!

43. O zakkum ağacı ki,

44. Günahkârın *(cehennemdeki)* yemişi-yiyeceğidir.

45. O yağ tortusu gibi midelerde kaynar!

46. Tıpkı kaynar suyun fokurdaması gibi.

47. *(zebanilere emredilir)*: **"Tutun da itekleyin onu ateşin ortasına!"**

48. **"Sonra dökün tepesinden aşağı kaynar azap suyunu!"**

49. *(ve deyin ki ona)* **"Tat bakalım şimdi bunu! Hani sen, evet sen üstündün, seçkindin!"**

50. **"Şüpheyle karşıladığınız gerçek işte buydu!"**

51. Allah'ın buyruklarını titizlikle yerine getirenler *(müttakîler)* ise *(o gün)* güvenli bir yerde olacaklardır.

52. Cennet bahçelerinde ve pınar başlarında!

53. İnce atlastan ve zarif ipekten giysilere sarınmış olarak karşılıklı oturacaklardır.

54. Yanı sıra onlara, güzel gözlü beyaz hûrilerden eşler de vermişizdir.

55. Güven içinde *(ve yorulmadan, bitip tükenmeyen)* her türlü yemişlerden isteyip alacaklar.

56. Dünyada tattıkları ilk ölüm dışında, orada bir daha ölüm tatmayacaklar ve Rableri onları Cehennem azabından da korumuştur.

57. Bu Rabbinin bir lûtfudur. İşte büyük kurtuluş budur!

58. Düşünüp öğüt almaları için biz bu **Kur'an**'ı senin dilinle kolay *(ve anlaşılır)* kıldık.

59. Artık bekle gör; çünkü onlar da bekliyor!

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ — الْجُزْءُ الْخَامِسُ وَالْعِشْرُونَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۝١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝٢ اِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَٓابَّةٍ اٰيَاتٌ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝٤ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَٓاءِ
مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ اٰيَاتٌ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝٥ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيثٍ
بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝٦ وَيْلٌ لِكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيمٍ ۝٧ يَسْمَعُ اٰيَاتِ
اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ
اَلِيمٍ ۝٨ وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيَاتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ ۝٩ مِنْ وَرَٓائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْـًٔا وَلَا
مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْلِيَٓاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١٠ هٰذَا هُدًى
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ ۝١١
اَللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝١٢ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝١٣

45. CÂSİYE SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 37 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Hâ, Mîm** *(ve benzeri harflerden, Arapça bir Kitap bu)*!

2. Bu Kitabın indirilişi, her şeye gücü yeten ve her şeyi yerli yerince ve en isabetli şekilde yapan Allah'tandır!

3. İnanan / inanacak olanlar için göklerde ve yerde, nice ibretler / işaretler vardır.

4. Sizin yaradılışınızda ve yeryüzüne yayıp dağıttığı her bir canlıda, imanı şüpheden arınmış olan bir topluluk için nice işaretler vardır.

5. Gece ile gündüzün ayrışarak birbirini izlemesinde, Allah'ın gökten yağmur indirerek ölmüş olan toprağı diriltmesinde ve rüzgârların döndürülerek / evrilip çevrilerek estirilmelerinde, düşünüp akleden bir topluluk için nice ibretler / işaretler vardır.

6. İşte bunlar, hakkı bildirmek üzere *(ve doğru olarak)* sana okuduğumuz **Allah**'ın âyetleridir. Artık onlar, **Allah**'a ve **O**'nun âyetlerine değil de, hangi söze inanacaklar?!

7. Sözleri yalanla dolu, kötülük üstüne kötülük işleyen her bir günahkârın vay hâline!

8. **O,** kendisine okunan Allah'ın âyetlerini işitir de, sanki hiç işitmemiş gibi küstahça ayak diretir. Müjdele *(!)* onu acı azapla!

9. Ve o, âyetlerimiz hakkında *(yalan yanlış)* bir şeyler öğrendiğinde onları alaya alır. İşte böyleleri için alçaltıcı bir azap vardır!

10. Önlerinde Cehennem var onların! Ne, kazanıp biriktirdikleri, ne de Allah'tan başka edindikleri dostlar / ilâhlar, kendilerine asla fayda vermeyecektir! Onları korkunç bir azap bekliyor!

11. Bu *(Kur'an)* ki, doğru yolun kılavuzudur. Artık Rablerinin âyetlerini tanımayan inkârcılara, dehşetli bir azap vardır.

12. Emir ve kanunlarıyla gemiler yüzsün de lûtfundan faydalanasınız ve bunun karşılığında üzerinize düşeni yerine getiresiniz *(şükredesiniz)* diye, denizleri sizin emrinize / istifadenize sunan Allah'tır.

13. Göklerde ve yerde ne varsa kendi katından hepsini sizin buyrumunuza / istifadenize sundu. Hiç kuşkusuz bunda, düşünen bir topluluk için ibretler vardır.

الجزء الخامس والعشرون — سورة الجاثية

قُلْ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ
اَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِي
اِسْرَٓائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْاَمْرِ
فَمَا اخْتَلَفُٓوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ اِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ
جَعَلْنَاكَ عَلٰى شَرِيعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَٓاءَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا
وَاِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَٓاءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾
هٰذَا بَصَٓائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ اَمْ
حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَٓاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَٓاءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ
وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

14. İman edenlere söyle: Allah'ın gelecekteki *(azap)* günlerini beklemeyen / ummayan câhillere karşı bağışlayıcı olsunlar. Çünkü bir topluma Allah, yapıp ettiklerinin karşılığını mutlaka verecektir.

15. Kim doğru ve yararlı iş *(sâlih amel)* işlerse kendi yararınadır; kim de kötülük işlerse, kendi zararınadır. Sonuçta hepiniz Rabbinize döndürüleceksiniz.

16. Andolsun ki biz, **İsrâil Oğulları**'na **Kitap**, **hüküm** *(yetki-otorite)* ve **peygamberlik** vermiş, güzel rızıklar ihsan etmiş ve onları *(kendi dönemlerindeki)* diğer toplumlara üstün kılmıştık.

17. Onlara durumu açıkça ortaya koyan belgeler / mûcizeler verdik; fakat onlar, kendilerine **ilim** geldikten sonra aralarındaki kıskançlık ve düşmanlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Şüphesiz ki Rabbin, anlaşmazlığa düştükleri konularda kıyamet günü aralarında hükmünü verecektir.

18. Sonra seni de, dinde **bir şeriat / bir yol** üzerinde kıldık. Artık sen ona uy ve *(vahiyden, tevhitten yoksun olan)* bilmezlerin isteklerine uyma.

19. Şüphesiz ki onlar, seni Allah'tan gelecek bir zarara karşı hiçbir şekilde koruyamazlar! Hem zâlimler ancak birbirlerinin dostlarıdır; Allah ise, emir ve yasaklarına uyarak korunanların *(müttakîlerin)* dostudur.

20. Bu *(Kur'an)*, insanlara gerçekleri gösteren belgelerdir! İnancı kuşkudan kurtulanlar için de bir kılavuz ve bir rahmettir!

21. Kötülüklerde yarışanlar, bizim kendilerini, iman edip doğru ve yararlı iş *(sâlih amel)* yapanlarla, dünya ve ahiretlerinde eşit tutacağımızı mı sandılar?! Onlar ne kötü düşünüyor / ne yanlış hüküm veriyorlar!

22. Allah, gökleri ve yeri boşuna değil, herkese kazandığının karşılığı hiçbir haksızlığa uğratılmadan ödensin diye yarattı.

اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى
سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشَاوَةًۜ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِۜ اَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا
يُهْلِكُنَا اِلَّا الدَّهْرُۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا ائْتُوا
بِاٰبَائِنَا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ
مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ
﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةًۜ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتَابِهَاۜ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّۜ اِنَّا كُنَّا
نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهٖۜ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَاَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُواۜ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ اِنْ نَظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

23. İstek ve arzularını / hevâ ve hevesini ilâh edinen o kimsenin haline bak ki, Allah onun durumunu bildiği *(ve de o kişi bile bile sapıklığı tercih ettiği)* için saptırmış, kulağını ve kalbini mühürlemiş ve gözünü perdelemiştir! Böyle birini Allah'tan başka kim doğru yola getirebilir?! Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?!

24. Dediler ki: **"Bizim için hayat, sadece bu dünyadır! Sadece yaşar ve ölürüz. Bizi yok eden de ancak zaman** *(ömür)* **dır."** Onlar bu konuda hiçbir bilgiye sahip değildirler; sadece atıyor yalan söylüyorlar!

25. Her şeyi apaçık bir şekilde ortaya koyan âyetlerimiz kendilerine okunduğunda onlar: **"Öyleyse, eğer doğru söylüyorsanız atalarımızı** *(mezarlarından)* **çıkarıp getirin!"** demekten başka bir şey ileri sürmediler!

26. De ki: **"Sizi Allah yaşatır, Allah öldürür; sonra da geleceğinde kuşku olmayan kıyamet gününde Allah hepinizi bir araya getirecektir!"** Fakat insanların çoğu *(bunu)* bilmiyorlar!

27. Göklerin ve yerin mülkiyeti *(ve egemenliği)* Allah'ındır. Kıyametin gelip çattığı gün, batıl peşinde koşanlar her şeylerini kaybedeceklerdir.

28. O gün, her ne işlediyseniz karşılığını görmek üzere, her ümmetin *(korkudan)* dizlerinin bağı çözülmüş bir halde amel defterlerine doğru çağrıldıklarını görürsün!

29. İşte tuttuğumuz kayıtlar! Onlar size, hakkınızdaki her şeyi doğru olarak konuşacaktır! Çünkü biz, ne yapıyorsanız yazıyorduk.

30. Îman edip doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* işleyenleri Rableri rahmetine alacak ve bu, gerçek bir kurtuluş olacaktır!

31. İnkâr edenlere ise şöyle denilecektir: **"Değil mi ki, âyetlerim size okunduğunda sizler büyüklük taslamış ve günaha batan mücrim** *(kâfir)* **bir topluluk olmuştunuz?!"**

32. **"Allah'ın vâdi şaşmaz ve kıyâmet şüphe götürmez!"** denilmişti de, siz: **"Kıyamet de nedir?! Bizce bu bir söylenti, pek inanmıyoruz!"** demiştiniz.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسٰيكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا
وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٣٥﴾ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾
وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا اُنْذِرُوا
مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ اِيتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا
اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ
اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾

33. Ama artık o vakit, yapıp ettiklerinin kötü sonuçları karşılarına çıkmış ve alay ettikleri gerçekler kendilerini çepeçevre kuşatmıştır!

34. O zaman kendilerine şöyle seslenilir: **"Siz daha önce bu hesap gününü nasıl unuttuysanız, şimdi de biz sizi öylece unutacağız! Artık sizin yeriniz ateştir ve kimse size yardım etmeyecektir."**

35. **"Çünkü siz Allah'ın âyetlerini eğlenceye almıştınız ve dünya hayatı sizi aldatmıştı!"** Artık onlar oradan çıkarılmazlar ve mazeretlerine de kulak verilmez.

36. Her türlü övgü *(hamd)*, göklerin ve yerin Rabbi, evrenin yaratıcısı ve yürütücüsü *(Âlemlerin Rabbi)* olan Allah'adır.

37. Göklerde ve yerde büyüklük / ululuk **Allah**'ındır! **O**'dur gücü önünde durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapan!

46. AHKAF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
35 âyettir.

Bismillahirrahmanirrahim
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Hâ Mîm** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*!

2. **Bu Kitab**'ın indirilişi, her şeye gücü yeten ve her şeyi yerli yerince yapan **Allah**'tandır.

3. Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri, ancak bir amaçla ve belirlenmiş bir süre için yarattık. Fakat inkâr edenler, kendilerine yapılan uyarılara aldırmıyorlar.

4. De ki: **"Allah'tan başka çağırdıklarınızla ilgili hiç kafa yordunuz mu?! Onların yeryüzünde yarattıkları bir şey mi var; bana göstersenize! Yahut onların göklerde** *(Allah'la)* **bir ortaklıkları mı var, söylesenize! Eğer iddianızda doğruysanız, bana, bundan önce gelen** *(ilâhî)* **bir Kitap yahut bir bilgi kırıntısı / kalıntısı getirin!"**

5. Allah'ı bırakıp da, kıyamete kadar kendisine karşılık veremeyecek olan ve kendilerine yapılan çağrılardan haberdar olmayan varlıklara tapınan kimseden daha şaşkın / daha sapkın kim olabilir?!

سُورَةُ الْاَحْقَافِ — الْجُزْءُ السَّادِسُ وَالْعِشْرُونَ

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَٓاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ
﴿٦﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَٓاءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا
تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفٰى بِهٖ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا
مِنَ الرُّسُلِ وَمَٓا اَدْرٖي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى
اِلَيَّ وَمَٓا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنٖٓي اِسْرَٓائِيلَ عَلٰى مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ
وَاسْتَكْبَرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَٓا اِلَيْهِ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوا
بِهٖ فَسَيَقُولُونَ هٰذَٓا اِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتَابُ مُوسٰٓى
اِمَامًا وَرَحْمَةً وَهٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ
ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ اُولٰٓئِكَ
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَٓاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

6. İnsanlar *(Allah'ın huzurunda)* toplandıklarında, *(sizin tapındığınız)* o varlıklar, kendilerine tapanlara düşman kesilecekler ve kendilerine yapılan ibadeti / kulluğu şiddetle reddedeceklerdir.

7. Her şeyi açık ve anlaşılır bir şekilde anlatan âyetlerimiz kendilerine okunduğunda, kâfirler, hak kendilerine geldiğinde onunla ilgili olarak dediler ki: **"Bu basbayağı bir büyü / bir aldatmacadır!"**

8. Yoksa onlar: **"Bunu** *(Kur'an'ı)* **O kendisi uydurdu!"** mu diyorlar? De ki onlara: **"Eğer böyle bir şey yaparsam, siz beni Allah'ın gazabından kurtarabilir misiniz?! Yaygarasını yaptığınız bu konuyla ilgili benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter; fakat** *(eğer bu yaptıklarınızdan vazgeçerseniz)* **bilesiniz ki O, bağışlayan ve acıyandır."**

9. De ki: **"Ben, peygamber olarak ilk gelen biri değilim** *(benden önce pek çok peygamber gelip geçmiştir)*! **Ayrıca gelecekte bana ve size neler yapılacağını da ben bilmiyorum. Ben ancak, bana vahyolunana uyuyorum ve sadece apaçık bir uyarıcıyım."**

10. De ki: **"Eğer bu** *(Kur'an)*, **Allah katındansa ve İsrâil Oğullarından bir tanık:** *(çağdaşınız olan Abdullah b. Selam gibiler)* **O'nun benzerine** *(Tevrat'ttaki onu andıran mânâlara)* **şahitlik etmiş de ona inanmışsa, ama siz büyüklük taslayarak O'nu inkâr etmişseniz, o zaman** *(hâliniz)* **nice olur, söyler misiniz?! Şüphesiz ki Allah, zâlimler topluluğunu aslâ doğru yola ulaştırmaz."**

11. Haktanımaz kâfirler, mü'minlerle ilgili olarak: **"Bunda** *(Kur'an'da)* **eğer bir hayır olsaydı, O'na bizden önce onlar** *(mü'minler)* **koşmazlardı** *(ona ilk iman eden biz olurduk)*!" dediler. Onlar bununla amaçlarına ulaşamayınca bu kez diyeceklerdir ki: **"Bu, eski bir uydurma / süregelen bir masaldır."**

12. Hem bir önder, hem de bir rahmet olarak bundan önce **Mûsa'nın Kitabı** vardı. Arap diliyle olan **Bu Kitap** ise, **O**'nu doğrulamak, zâlimleri uyarmak ve Allah'a karşı görevlerini en iyi şekilde yapanları *(muhsinleri)* müjdelemek içindir.

13. **"Rabbimiz Allah'tır!"** deyip, dosdoğru gidenlere, ne *(gelecekte)* bir korku vardır, ne de *(geçmişle ilgili)* bir üzüntü duyacaklardır!

14. İşte onlar Cennetliklerdir. Yaptıklarının karşılığı olarak orada ebedî kalacaklardır.

الْجُزْءُ السَّادِسُ وَالْعِشْرُونَ — سُورَةُ الْاَحْقَافِ

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلٰثُونَ شَهْرًا حَتّٰى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ
اَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِى اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِى اَنْعَمْتَ
عَلَىَّ وَعَلٰى وَالِدَىَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَصْلِحْ لِى فِى
ذُرِّيَّتِى اِنِّى تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّى مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ فِى اَصْحَابِ
الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِى قَالَ لِوَالِدَيْهِ
اُفٍّ لَكُمَا اَتَعِدَانِنِى اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِى وَهُمَا
يَسْتَغِيثَانِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هٰذَا اِلَّا
اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِى اُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾
وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِى
حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا
كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

15. Biz insana, anne-babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi onu zahmetle *(karnında)* taşımış ve zahmetle doğurmuştur. Onu annesinin taşıması ve sütten kesmesi otuz aydır. Nihayet insan, olgunluk / yiğitlik çağına *(otuz üç yaşına)* girip, ardından **kırk yaş**'ına bastığında şöyle demelidir: **"Rabbim! Bana ve anne-babama verdiğin nimetlere karşılık üzerime düşeni yerine getirmemi** *(şükretmemi)* **ve hoşnut olacağın doğru ve yararlı işler** *(sâlih ameller)* **yapmamı bana nasip** *(ve ilham)* **et. Soyumdan gelecekleri de iyi** *(sâlih)* **insanlar kılarak beni mutlu et. Şüphesiz ki ben, tevbe edip sana döndüm ve sana teslim olanlardan** *(müslümanlardan)* **oldum."**

16. İşte biz böylelerini, yaptıklarının en güzeliyle mükâfatlandırarak günahlarını sileriz ve onlar cennetlikler arasına katılırlar. Bu onlara verilen değişmez bir sözdür.

17. O kimse ki, anne babasına: **"Öf be sizin elinizden! Beni, öldükten sonra diriltilmek** *(ve hesaba çekilmek)* **ile mi korkutuyorsunuz?! Oysa ki, benden önce yüzyıllar geçmiş** *(fakat ölenlerden kimse çıkıp gelmemiş)***tir!"** demiş, anne-babası ise, **Allah**'ın yardımına sığınarak: **"Yazıklar olsun sana! Gel îman et! Allah'ın va'di mutlaka gerçekleşecektir!"** demişler, fakat o şöyle demiştir: **"Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir!"**

18. Böyle kimseler, kendilerinden önce yaşayan insan ve cin topluluklarıyla birlikte, haklarında azap hükmü gerçekleşenlerdir. Şüphesiz ki onlar, herşeylerini kaybedenlerdir.

19. Herkesin, yaptıkları işlere göre *(iyi ya da kötü)* dereceleri vardır. Ve sonuçta hiç kimse, haksızlığa uğratılmadan, yapıp ettiklerinin karşılığını eksiksiz görecektir.

20. İnkâr edenlere, ateşin karşısına getirilecekleri gün şöyle denilir: **"Payınıza düşen bütün güzellikleri, dünya hayatınızda bitirdiniz! Artık bugün, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayageldiğiniz ve sürekli buyruklardan çıktığınız için, aşağılayan azapla cezalandırılacaksınız."**

سُورَةُ الْاَحْقَافِ — الْجُزْءُ السَّادِسُ وَالْعِشْرُونَ

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍۜ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِه۪ٓ اَلَّا تَعْبُدُوٓا اِلَّا اللّٰهَۜ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوٓا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَاۚ فَأْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ
اللّٰهِۘ وَاُبَلِّغُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ
﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْۙ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ
مُمْطِرُنَاۜ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِه۪ۜ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌۙ ﴿٢٤﴾
تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْۜ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَٓا اِنْ
مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَاَبْصَارًا وَاَفْـِٔدَةًۘ فَمَٓا اَغْنٰى
عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَٓا اَبْصَارُهُمْ وَلَٓا اَفْـِٔدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا
يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٢٦﴾
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةًۜ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

21. Ve **Âd** toplumuna gönderilen kardeşleri **Hûd**'u an! Hani **O**, kendisinden önce ve sonra birçok uyarıcının geldiği kavmini **Ahkâf**'ta şöyle uyarmıştı: **"Yalnızca Allah'a kulluk edin! Ben, zor bir günde başınıza gelecek bir azaptan korkuyorum!"**

22. Onlar dediler ki: **"Bizi ilâhlarımızdan ayırmaya mı geldin?! Eğer söylediklerin gerçekse, bizi korkutup durduğun azabı başımıza getir!"**

23. **O** dedi ki: **"Her şeyin bilgisi Allah katındadır! Ben ancak benimle gönderileni tebliğ ederim. Fakat görüyorum ki siz, *(doğruyu yanlıştan ayırt etmeyen)* câhil bir topluluksunuz."**

24. Derken onlar, karşılarından yurtlarına doğru bir karaltının geldiğini görünce: **"Bu bize yağmur getiren bir bulut-tur!"** dediler. **Hûd** dedi ki: **"Hayır! O, bir an önce gelmesini isteyip durduğunuz, içinde acıklı azap bulunan kasırgadır!"**

25. **"O, Rabbi'nden aldığı emirle her şeyi yıkıp yumacaktır."** Öylesine çabuk yok oldular ki, evlerinden / yurtlarından başka bir şeyleri görünmez oldu! Günahta direnen topluluğu işte biz böyle cezalandırırız.

26. Onlara, size vermediğimiz güç ve imkânlar vermiştik. Kulaklar, gözler, kalpler bahşetmiştik; fakat ne kulakları ve gözleri, ne de kalpleri onlara bir fayda verdi! Çünkü Allah'ın âyetlerini inatla reddediyorlardı. Sonunda, alay edip durdukları gerçek onları her yanlarından kuşatıp alt etti.

27. Andolsun ki, *(daha önce)* yörenizde bulunan birçok kentleri yok ettik. Onlara, belki *(günahlarından)* vazgeçerler diye, çeşit çeşit âyetler / deliller / belgeler sunduk.

28. Kendilerini *(Allah'a)* yaklaştırsınlar diye seçtikleri ilâhlar, onlara *(zor zamanlarında)* yardım etti mi?! Hayır! Tersine, onları *(yüzüstü)* bırakarak gözden kaybolup gittiler. Çünkü bu, onların bir yalanı ve *(Allah adına)* uydurageldikleri bir iftiraları idi.

وَاِذْ صَرَفْنَٓا اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْاٰنَۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُٓوا اَنْصِتُواۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا
قَوْمَنَٓا اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدٓي اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَٓا اَجِيبُوا دَاعِيَ
اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَل۪يمٍ
﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ
لَهُ مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَٓاءُۜ اُو۬لٰٓئِكَ ف۪ي ضَلَالٍ مُب۪ينٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
الَّذ۪ي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلٰٓى
اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰىۜ بَلٰٓى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِۜ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّۜ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَاۜ قَالَ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُو۬لُوا
الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْۜ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَۙ
لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍۜ بَلَاغٌۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

سُورَةُ مُحَمَّدٍ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

29. Hani *(ey Peygamber)*, cinlerden bir topluluğu, **Kur'an** dinlemeleri için sana doğru yönlendirmiştik! **O**'nu dinlemek üzere hazır olduklarında *(birbirlerine)*: **"Sessizce dinleyin!"** demişler ve bitince de, uyarmak üzere kendi kavimlerine dönüp gitmişlerdi.

30. Onlara demişlerdi ki: **"Ey kavmimiz! Mûsa'nın Kitabı'ndan sonra, kendisinden öncekileri doğrulamak üzere indirilen, hakka ve doğru yola yönlendiren bir Kitap dinledik."**

31. **"Ey bizim kavmimiz! Allah'a çağıran bu da'vetçi'ye uyun ve O'na inanın ki, Allah günahlarınızı bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun."**

32. Kim **Allah'a çağıran**'a uymazsa, yeryüzünde asla *(Allah'ın azabından)* kurtulamaz ve *(sonunda)* **Allah**'tan başka bir yardımcı da bulamaz. İşte bunlar, açık bir sapıklık içindedirler.

33. Onlar, gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüleri de diriltmeye güç yetireceğini düşünmezler mi? Evet **O**, her şeye güç yetirendir!

34. Haktanımaz kâfirlerin, ateşte azap edilecekleri gün: **"Bu hak mıymış?!"** denildiğinde, onlar: **"Rabbimiz'e andolsun ki evet!"** diyeceklerdir. O vakit: **"İnkâr ettiğiniz için tadın azabı!"** denilecektir.

35. Kararlı / azimli peygamberler gibi sen de, *(karşılaştığın zorluklara, dininde)* sabret / göğüs ger; onlar*(ın musibet ve helâkleri)* konusunda aceleci davranma! Şüphesiz ki onlar, uyarıldıkları azabı gördükleri gün, *(azabın şiddetinden dünyada)* sanki gündüzün bir saati kadar yaşayıp eğleşmişler gibi olacaklardır! Bu bir ileti / bir tebliğdir! Buyruktan / dinden çıkan *(fâsık)* bir topluluktan başka kim helâk edilir?!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاٰمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا
اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ
اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَاِذَا لَق۪يتُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰى
اِذَٓا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَٓاءً حَتّٰى تَضَعَ
الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَٓاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَا
بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذ۪ينَ قُتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾
سَيَهْد۪يهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَٓا
اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذ۪ينَ
كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوا مَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَس۪يرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِر۪ينَ اَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَاَنَّ الْكَافِر۪ينَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾

47. MUHAMMED / KITAL SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 38 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Onlar ki, hem hakikatı örtbas edip kâfir oldular, hem de *(diğer insanları)* Allah yolundan alıkoydular! Fakat Allah, onların işlerini boşa çıkarmış / işlediklerine karşılık kendilerine hiçbir sevap vermemiştir.
2. İman edip doğru ve yararlı *(sâlih)* işler yapan ve Rablerinden **Muhammed'e indirilen gerçeğe** inananların ise günahlarını **Allah** örtmüş ve durumlarını iyileştirmiştir.
3. Bunun sebebi, kâfirlerin geçersiz *(bâtıl)* şeylere, iman edenlerin ise Rablerinden gelen gerçeğe tâbi olmalarıdır. İşte Allah insanlara misallerle böyle açıklamalar yapar.
4. *(saldırgan)* Kâfirlerle karşı karşıya geldiğinizde, boyunlarını vurun! Nihayet onları iyice etkisiz hale getirdiğinizde sımsıkı bağlayıp esir alın. Sonra da ***(duruma göre ve ülkenin çıkarlarına uygun olmak üzere)*** onları ya iyilikle salıverin yahut da fidye karşılığında bırakın. Savaş tamamen sona erinceye dek böyle yapın. Evet, yapmanız gereken budur; gerçi Allah dileseydi, onlardan öcünü bizzat kendisi alırdı; fakat **O** sizleri birbirinizle sınamaktadır. Allah, kendi yolunda öldürülen can verenlerin çabalarını asla boşa götürmeyecektir.
5. Allah *(bu yolun yolcuları olan)* onlara, *(dünyada ve âhirette)* yol gösterecek ve eksikliklerini giderip durumlarını düzeltecektir.
6. Ve onları, *(kusurlarını bağışlayıp)* tanıttığı cennetine koyacaktır.
7. Ey îman edenler! Eğer siz Allah'a / O'nun dinine yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır / sizi güçlü kılar.
8. Kâfirlere gelince, onlar perişan olacaklardır ve Allah, onların tüm yaptıklarını boşa çıkaracak / değersiz kılacaktır.
9. Çünkü onlar, Allah'ın indirdiğini beğenmediler; Allah da bu yüzden onların işlerini geçersiz kılmıştır.
10. Onlar, yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden önce geçenlerin âkıbetlerini görmüyorlar mı?! Allah onları yerle bir etmişti. Bunun benzeri, tüm kâfirler için geçerlidir.
11. Böyledir! Çünkü îman edenlerin dostu Allah'tır; kâfirlerin ise *(gerçek mânâda)* hiçbir dostu yoktur.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعَامُ
وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي اَخْرَجَتْكَ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا اَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ
الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا اَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ وَاَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَاَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَاَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى
وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ
فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ اَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ حَتّٰى اِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ اُوتُوا
الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا اُولٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
اَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاٰتٰيهُمْ تَقْوٰيهُمْ ﴿١٧﴾
فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ اَشْرَاطُهَا فَاَنّٰى
لَهُمْ اِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرٰيهُمْ ﴿١٨﴾ فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ
لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰيكُمْ ﴿١٩﴾

12. Allah, îman edip de doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Kâfirlere gelince, onlar tıpkı hayvanlar gibi yer-içer eğlenirler; sonuçta ise ateş onlara yurt olur.

13. Onların seni çıkardıkları kentten çok daha kuvvetli nice kentleri *(ve halklarını)* biz yok ettik de kendilerine hiç yardım eden olmadı!

14. Rabbinden açık bir belge üzere yürüyen kimse ile, yaptıkları kötü işler kendilerine güzel gözüken ve istekleri *(hevaları)* peşinde koşan kimseler hiç bir olur mu?!

15. Bir **Cennet** ki, Allah'ın emirlerine titizlikle uyanlara *(müttakîlere)* söz verilmiştir. İçerisinde sasımamış / eskimemiş sudan, tadı bozulmamış sütten, içenleri lezzete boğan şaraptan ve süzülmüş baldan ırmaklar akar; kendilerine her türlü yemişlerden ikram edilir ve Rableri tarafından da kendilerine yâr muamelesi yapılıp bağışlanır: **Hiç bu kimseler, ateşte sonsuza dek kalacak ve kendilerine kaynar su içirilip bağırsakları parçalanacak olan kimseler gibi olur mu?!**

16. Onların *(iki yüzlü münâfıkların)* içlerinde öyleleri vardır ki, seni *(uzun uzun)* dinlerler; fakat senin yanından ayrıldıklarında, *(mü'minlerden)* bilgili olanlara şöyle derler: **"Biraz önce O ne demişti?!"** *(onlar bu denli ciddiyetsiz / anlayışı kıt kimselerdir.)* İstek ve hevalarına uydukları için Allah onların kalplerini kapatmış / damgalamıştır.

17. Allah, doğru yola gelenlerin hidâyetlerini artırır ve onlara kötülüklerden sakınma bilinci *(takvâ)* verir.

18. Onlar, kıyametin ansızın gelmesini mi bekliyorlar?! Oysa ki onun belirtileri gelmiştir; fakat o geldiğinde öğüt almaları neye yarar?!

19. Bil ki, **Allah**'tan başka **Tanrı** yoktur! Sen hem kendi günahların, hem de erkek-kadın tüm mü'minlerin günahları için **Allah**'tan bağışlanma dile! Çünkü **Allah**'tır ancak *(dünyada)* ne yapacağınızı ve *(âhirette)* hangi âkıbete uğrayacağınızı bilen!

الجزء السادس والعشرون — سورة محمد

وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَاِذَٓا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ
مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَاَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاَوْلٰى لَهُمْ
﴿٢٠﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا
اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ
تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُٓوا اَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ
لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ
الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا
عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ
سَوَّلَ لَهُمْ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ
كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْاَمْرِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَٓا اَسْخَطَ
اللّٰهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ اَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

20. İman edenler *(gördükleri sıkıntılar sebebiyle sabırsızlanarak)*: **"Artık,** *(savaşa izin veren)* **bir sûrenin indirilmesi gerekmez mi!"** diyorlardı. Şimdiyse, içinde savaştan söz edilen açık ve kesin bir sûre inince, kalplerinde hastalık bulunanların, ölüm korkusuyla baygınlık geçirmekte olan bir kimse gibi gözlerini sana diktiklerini görürsün. Oysa ki, onlara düşen şuydu:

21. Madem iş kesinleşmiştir, o halde itaat etmeleri ve *(Allah'ı razı edecek)* güzel söz söylemeleri gerekirdi. Eğer onlar Allah'a karşı dürüst davransalardı, kendileri için daha hayırlı olurdu.

22. Demek iş başına gelip yönetimi ele alır almaz, yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak ve yapılması gerekli işleri durduracak / akrabalık bağlarını koparacaksınız?!

23. Doğrusu böyleleri, Allah'ın üzerlerinden rahmeti kaldırıp *(lanetleyip)* kulaklarını sağır ettiği ve basîretlerini körelttiği kimselerdir.

24. Kur'an üzerinde iyice düşünerek gereğini yerine getirmiyorlar mı?! Yoksa kalpler*(in)*de kilitler mi asılı?!

25. Kendilerine **doğru yol** belli olduktan sonra, gerisingeri dönenleri *(irtidat edenleri)* şeytan aldatmış ve boş umutlara düşürmüştür.

26. Çünkü onlar, Allah'ın vahyettiğini beğenmeyenlere *(gizlice)*: **"Size bazı hususlarda itaat edeceğiz!"** demişlerdi. Oysa ki Allah, onların gizlice neler söylediklerini biliyor!

27. Fakat melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vura vura canlarını alırlarken *(halleri)* ne olacak?!

28. Onlar, Allah'ı gazaba getirecek bir şeye uydular ve **O**'nu hoşnut edecek şeyi beğenmediler; bu yüzden Allah onların işlerini boşa götürdü / sonuçsuz kıldı.

29. Yüreklerinde hastalık olanlar, içlerinde sakladıkları kinlerini Allah'ın hiçbir zaman ortaya çıkarmayacağını mı sanmışlardı?!

وَلَوْ نَشَٓاءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسٖيمٰيهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فٖى
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى
نَعْلَمَ الْمُجَاهِدٖينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرٖينَ وَنَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾
اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ وَشَٓاقُّوا الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ
اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اَطٖيعُوا اللّٰهَ وَاَطٖيعُوا
الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُٓوا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
عَنْ سَبٖيلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾
فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُٓوا اِلَى السَّلْمِ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ
وَلَنْ يَتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَاِنْ
تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ اُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾
اِنْ يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾
هَٓا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فٖى سَبٖيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ
وَمَنْ يَبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهٖ وَاللّٰهُ الْغَنِىُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَٓاءُ
وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُٓوا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾

30. Eğer biz dileseydik, onları sana *(açıkça)* gösterirdik de sen simalarından / yüzlerindeki aşikâr alâmetlerinden onları tanırdın. Fakat sen onları, *(şu durumda bile)* sözlerindeki edadan / ifadelerindeki yansımalardan muhakkak tanırsın. Elbette ki Allah her ne yaptıysanız bilir / hiçbir şey O'na gizli kalmaz!

31. İçinizden mücahitleri ve sabredenleri belirleyinceye kadar sizi sınayıp imtihandan geçireceğiz ve iddialarınızı deneyeceğiz.

32. Hakkı örtbas ile inkâr edip kâfir olanlar, *(insanları)* Allah yolundan alıkoyanlar ve doğru yol kendilerine açıkça belli olduktan sonra **Peygamber**'den ayrılıp **O**'na cephe açanlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremeyeceklerdir; Allah onların *(zararlı)* işlerini yok edecek / *(hayırlı)* işlerini de *(iman etmedikleri için)* geçersiz kılacaktır.

33. Ey îman edenler! Hem Allah'a itaat edin ve Peygamber'e itaat edin ki, *(doğru ve yararlı)* işlerinizi boşa götürmeyin.

34. Hakkı örtbas edip kâfir olanlar ve Allah yolundan *(insanları)* alıkoyanlar, sonra da kâfir olarak ölüp gidenleri Allah hiçbir zaman bağışlamaz.

35. Sizler *(kâfirler karşısında)* üstünken, **Allah** sizinle beraberken ve işlerinizi aslâ boşa götürmeyecekken, yılgınlık ve gevşeklik göstererek *(düşmanlarınızdan yalvar yakar)* barış isteğinde bulunmayın.

36. Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer iman edip buyruklara sıkı sarılarak korunursanız, Allah size *(hak ettiğiniz)* mükâfâtınızı verecek ve sizden asla *(zekât ve infak olarak)* mallarınızın tamamını istemeyecektir.

37. Eğer onları*(n hepsini)* sizden istese ve sizi sıkıştırsa idi, cimrilik ederdiniz de, *(böylelikle)* **O**, sizin hınç ve öfkenizi dışa vurdururdu *(da gazaba uğrardınız)*.

38. Bakın *(ey mü'minler)*, sizler Allah yolunda harcamaya çağrılıyorsunuz; ama içinizden kimileriniz cimrilik ediyor! Halbuki, cimrilik eden, ancak kendisine cimrilik eder. Çünkü Allah zengindir; muhtaç olan sizsiniz. Eğer *(buyruklardan)* yüz çevirirseniz, Allah sizin yerinize başka bir topluluğu getirir de, onlar sizin gibi yapmazlar.

سُورَةُ الْفَتْحِ — الْجُزْءُ السَّادِسُ وَالْعِشْرُونَ

سُورَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِتُؤْمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

48. FETİH SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 29 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Muhakkak ki biz sana, *(Hudeybiye antlaşmasıyla)* açık bir fethin / zaferin önünü açtık!

2. Bununla Allah, senin geçmiş ve gelecekteki hatalarını bağışlayacak, sana *(dünya ve âhirette)* bütün nîmetlerini verecek ve seni dosdoğru bir yola iletecektir.

3. Ve Allah sana, önüne geçilmez bir zafer verecektir.

4. *(Hudeybiye günü gösterdikleri teslimiyetlerinin mükâfatı olarak)* Allah, mü'minlerin yüreklerine, **zorluklara karşı** direnç *(sekînet)* indirmiş, böylece onların îmanları kat kat artmıştır. Doğrusu, göklerin ve yerin orduları / oraların mülkiyet ve tasarrufu Allah'a âittir *(O dilerse düşmanlarından intikamını hemen alır)*; fakat Allah her şeyin içyüzünü bilen ve her şeyi *(zamanı geldiğinde)* yerli yerince yapandır!

5. Bu şekilde **O**, inananları, erkeğiyle kadınıyla, içinde sonsuza dek kalacakları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacak ve onların günahlarını silecektir. İşte, Allah'ın katındaki büyük kurtuluş budur!

6. Diğer taraftan **O**, Allah'a karşı kötü zan besleyen münafık erkek ve münafık kadınlarla, Allah'a eş koşan erkek ve kadın müşriklere azap edecektir. *(mü'minlerin başlarına gelmesini bekledikleri)* Kötülükler, onların kendi başlarına gelsin! Allah onlara gazap etmiş, rahmetini üzerlerinden kaldırmış ve onlar için Cehennem'i hazırlamıştır. Orası, varılacak ne kötü yerdir!

7. Göklerin ve yerin orduları / mülkiyet ve tasarrufu Allah'ındır. Şüphesiz ki Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.

8. *(Ey Peygamber!)* Biz seni insanlık için bir **şahit / denetçi**, bir **müjdeci** ve bir **uyarıcı** olarak gönderdik.

9. Şöyle ki siz, **Allah**'a iman edesiniz, **Peygamber**'ine inanıp **O**'na arka çıkasınız ve **O**'na saygı gösteresiniz ve de sabah-akşam **Allah**'ı tesbih edip yüceltesiniz!

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهِ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ
عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
بِاَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ
اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ
الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ اِلٰى اَهْلِيهِمْ اَبَدًا وَزُيِّنَ ذٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ
وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ
يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ فَاِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ
اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ اَنْ
يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللّٰهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ
فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

10. *(Ey Peygamber! Hudeybiye'de)* Sana biatlarını / bağlılıklarını bildirenler, aslında Alah'a biatlarını / bağlılıklarını bildiriyorlardı. Çünkü *(o sırada)* Allah'ın eli onların elleri üzerindeydi! Artık kim sözünden cayarsa, sadece kendi zararına cayar. Kim de, Allah'a verdiği sözü yerine getirirse, ona Allah büyük bir mükâfat verir.

11. *(sefere katılmayıp)* Geride kalan göçebe Araplar *(bedevîler)*, sana diyeceklerdir ki: **"Bizi mallarımız ve âilelerimiz alıkoydu; o yüzden bizim için *(Allah'tan)* bağışlanma dile!"** Onlar, içlerinde olmayanı, dillerinden söylüyorlar. Onlara de ki: **"Sizin için Allah bir zarar yahut fayda dilese, kim bunun önüne geçebilir?! Şüphesiz ki Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır."**

12. Oysa siz, Peygamber ve mü'minlerin, bir daha âilelerine ve yakınlarına dönemeyeceklerini zannettiniz! Bu, gönlünüze hoş göründü ve sinsice düşünceler beslediniz. Çünkü siz, hep kötülüklerden yana bir topluluksunuz.

13. Oysa ki biz, Allah ve Peygamberine inanmayan kâfirler için, çılgın alevli bir ateş hazırladık.

14. Göklerle yerin mülkiyeti *(ve hâkimiyeti)* Allah'ındır; **O**, dilediklerini *(kötülüklerden vazgeçtikleri için)* bağışlar, dilediklerine ise *(inat ettikleri için)* azap eder. Ama Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

15. *(siz ey mü'minler!)* Ganimet elde edeceğiniz bir savaşa çıkacağınız zaman, *(Hudeybiye seferine katılmayıp)* geri duranlar: **"Bırakın, biz de sizinle gelelim!"** diyeceklerdir. Onlar bununla, **Allah**'ın *(bu ganimetlerin ancak mü'minlere âit olduğuna dâir)* sözünü değiştirmek isteyeceklerdir! Onlara sen şunu söyle: **"Bizimle hiçbir zaman gelemeyeceksiniz. Çünkü Allah, daha önce *(ganimetlerin kimin olacağını)* bildirmiştir."** Onlar: **"Hayır, siz bizi çekemiyorsunuz!"** diyeceklerdir. Oysa ki onlar, anlayışı kıt kimselerdir!

قُلْ لِلْمُخَلَّفٖينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُو۬لٖي بَأْسٍ
شَدٖيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَ فَاِنْ تُطٖيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا
حَسَنًا وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
اَلٖيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرٖيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلٖيمًا
﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنٖينَ اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ
فَعَلِمَ مَا فٖي قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكٖينَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا
قَرٖيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثٖيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَزٖيزًا حَكٖيمًا ﴿١٩﴾
وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثٖيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ
اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِلْمُؤْمِنٖينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقٖيمًا ﴿٢٠﴾ وَاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذٖينَ
كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصٖيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللّٰهِ الَّتٖي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدٖيلًا ﴿٢٣﴾

16. Göçebe *(bedevî)* Araplardan *(cihada katılmayıp)* geri duranlara de ki: **"Siz yakında, güçlü ve savaşçı bir toplulukla savaşmaya çağrılacaksınız. Onlarla ya sonuna kadar savaşırsınız ya da onlar** *(savaşa gerek kalmadan kendi istekleriyle)* **teslim olur** *(İslâm'a girer)***ler. Eğer** *(bu çağrıya)* **uyarsanız, Allah size güzel bir mükâfat verir. Şayet daha önceki gibi yüz çevirirseniz, sizi acı bir azaba uğratır."**
17. Kör, topal ve hasta kişiler *(savaştan ve güç yetiremeyecekleri diğer görevlerden)* sorumlu değildirler. Fakat, Allah'a ve Peygamberine itaat edenleri Allah, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır; yüz çevirenleri ise, can yakan acı bir azaba uğratacaktır.

18. Andolsun ki, iman edenler *(Hudeybiye günü)* ağacın altında sana bağlılıklarını *(biatlarını)* bildirirlerken, Allah onlardan razı oldu. Kalplerindeki samimiyeti bildiği için üzerlerine zorluklara karşı **direnç** *(sekinet)* indirdi ve yakın bir **zafer**: *(gelecekteki birçok zaferin habercisi olan Hudeybiye barışı)* ile onları mükâfatlandırdı.
19. Ayrıca onları, *(gelecekte)* elde edecekleri *(diğer)* birçok ganimetlerle de mükâfatlandırdı. Doğrusu Allah, gücüne karşı durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.
20. Allah size, hem *(gelecekte)* alacağınız birçok ganimetler vaad etti; hem de ivedili olarak şunu *(Hudeybiye barış antlaşmasını ve onunla gelen siyasi üstünlüğü)* verdi! Mü'minlerin *(haklılıklarının)* bir belgesi olmak ve böylece de sizleri doğru bir yola iletmek üzere, *(Hudeybiye'de)* sizi insanların saldırısından korudu!
21. Kendi gücünüzle başaramayacağınız, fakat Allah'ın çepeçevre kuşatıp *(sizin için)* hazırladığı bir başka zafer daha var *(önünüzde: Mekke'nin fethi)*! Şüphesiz ki Allah her şeye gücü yetendir.
22. Kâfirler şâyet sizinle savaşsalar, *(yenilgiye uğrayıp)* kaçarlar; sonra da hiçbir dost ve yardımcı bulamazlar!
23. Allah'ın yasası *(sünnetullah)* öteden beri böyledir ve sen Allah'ın yasasında bir değişiklik bulamazsın.

وَهُوَ الَّذ۪ي كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ
مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَص۪يرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُۜ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَٓاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُ۫هُمْ فَتُص۪يبَكُمْ
مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ ف۪ي رَحْمَتِه۪ مَنْ يَشَٓاءُۚ لَوْ
تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَل۪يمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ
الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ
اللّٰهُ سَك۪ينَتَهُ عَلٰى رَسُولِه۪ وَعَلَى الْمُؤْمِن۪ينَ وَاَلْزَمَهُمْ
كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُٓوا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَاۜ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَل۪يمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّۚ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَٓاءَ اللّٰهُ اٰمِن۪ينَۙ مُحَلِّق۪ينَ رُؤُ۫سَكُمْ
وَمُقَصِّر۪ينَۙ لَا تَخَافُونَۜ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ
ذٰلِكَ فَتْحًا قَر۪يبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذ۪ي اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى
وَد۪ينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّ۪ينِ كُلِّه۪ۜ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَه۪يدًا ﴿٢٨﴾

24. **Mekke Vâdîsi**'nde onların ellerini sizin üzerinizden ve sizin ellerinizi de, sizi onlara üstün duruma getirdikten sonra onların üzerinden çektiren *(ve her iki tarafı barışa sevkedip yaklaştıran)* **O**'dur. Doğrusu Allah, bütün yaptıklarınızı görüp durandır.

25. Sizi **Mescid-i Haram**'dan, kurbanlıklarınızı da yerlerine ulaşmaktan alıkoyan o kimseler, hakkı örtbas eden kâfirlerin ta kendileridir. Ancak, onların içerisinde *(îmanlarını gizledikleri için)* bilmeden çiğneyip geçebileceğiniz ve böylelikle büyük bir hata işleyebileceğiniz **mü'min** erkekler ve kadınlar bulunduğu için böyle oldu *(yani Mekke ve civarında savaşmanıza izin verilmedi)*! Böylelikle Allah, *(bir taraftan îmanlarını gizleyen mü'minleri kurtardı, bir taraftan da inkâr edenlerin arasından, zamanı gelince iman edecek olan)* dilediği kimseleri rahmetine seçip almış oldu. Şâyet onlar, *(iç içe değil de, mü'minler ve kâfirler diye açıkça)* seçilip ayrılmış olsalardı, inkâr edenleri *(sizin ellerinizle)* acı bir azaba uğratırdık.

26. Haktanımaz kâfirler, yüreklerinde onulmaz câhiliye küstahlığını taşırlarken, Allah, Peygamberine ve mü'minlere kendi katından bir **iç huzûru / zorluklara karşı direnç** *(sekînet)* indirmiş, onları *(kötülüklerden korunma bilincinin kaynağı olan)* **takva kelimesi** *(kelime-i tevhid)* ile bütünleştirmiştir; çünkü onlar onu hak etmişler ve ona lâyık olmuşlardı. Doğrusu Allah, her şeyi hakkıyla ve iç yüzüyle bilendir.

27. Andolsun ki Allah, Peygamberinin rüyasını doğru çıkardı: Dolayısıyla siz yakında, Allah'ın izniyle ve de güven içinde, kiminiz başlarınızı kazıtarak, kiminiz de saçlarınızı kısaltarak ve korkudan uzak bir şekilde, kesinlikle **Mescid-i Haram**'a gireceksiniz. Şüphesiz ki **O**, *(her zaman)* sizin bilmediğinizi bilmektedir. Nitekim size, bu *(yapamadığınız Ka'be ziyareti)*nin öncesinde, *(Hudeybiye antlaşması imzalatarak)* yakın bir zaferin önünü açmıştır.

28. **O, Elçisi**'ni, doğru yol'u göstersin ve **hak din**'i yaysın diye göndermiştir. Böylelikle Allah, **hak dini**, tüm dinler üzerine çıkararak hâkim kılacaktır. Gerçek şu ki, *(senin Allah'ın Elçisi olduğuna ve de muzaffer olacağına)* şâhit olarak Allah yeter.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُٓ اَشِدَّٓاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَٓاءُ
بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً يَبْتَغُونَ فَضْلاً مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَاناً
س۪يمَاهُمْ ف۪ي وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ
وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْج۪يلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهُ فَاٰزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِه۪ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغ۪يظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ
الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَاَجْراً عَظ۪يماً ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِه۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ
اللّٰهَ سَم۪يعٌ عَل۪يمٌ ﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَرْفَعُوٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ
اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَغُضُّونَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
رَسُولِ اللّٰهِ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ
عَظ۪يمٌ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَٓاءِ الْحُجُرَاتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

29. **Muhammed Allah'ın Rasûlü / Elçisi**'dir! **O'nun yanındakiler** de, *(saldırgan)* kâfirlere karşı çok çetin ve sert, kendi aralarında ise çok yumuşak ve merhametlidirler. Onları sen, çok **rükû** ve **secde** hâlinde, Allah'ın lûtuf ve hoşnutluğunu isterlerken görürsün. Onların alâmetleri, yüzlerindeki secde izidir. Bu, onların **Tevrat**'taki tanımlarıdır. **İncil**'deki tanımları ise, filizini çıkarmış, sonra onu kuvvetlendirmiş ve iyice kalınlaştırıp gövdesi üzerinde dimdik duran ve *(bu haliyle)* çiftçileri sevindiren bir ekine *(ve olgun başağa)* benzer. Allah onların bu durumuyla, inkârcıları öfkeden çatlatıp çıldırtmak ister. Allah, onlardan iman edip de *(kendisinin bildirdiği şekilde)* doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlara bir bağışlanma ve bir büyük mükâfat vâdetmiştir.

49. HUCURÂT SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 18 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey îman edenler! Kendinizi / kendi düşünce ve önerilerinizi, Allah'ın ve Peygamberi'nin önüne geçirmeyin ve **Allah**'ın emir ve yasaklarıyla kendinizi koruyun; şüphesiz ki **O**, her şeyi hakkıyla işiten ve bilendir.

2. Siz ey îman edenler! Sesinizi, **Peygamber**'in sesinden daha fazla yükseltmeyin ve **Peygamber**'le, birbirinize bağırarak konuştuğunuz gibi yüksek sesle konuşmayın; yoksa *(yaptığınız güzel)* işleriniz boşa gider de farkında olmazsınız!

3. **Allah'ın** ve **Peygamberi**'nin yanında *(saygılarından ötürü)* seslerini kısanların kalplerini Allah **takva** *(dinî bilinç ve duyarlılık)* **imtihanı**'ndan geçirmiştir. Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.

4. Sen evindeyken seni dışarıdan yüksek sesle çağıranların çoğu akıllarını kullanmıyorlar.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْۜ وَاللّٰهُ
غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿٥﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِنْ جَٓاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُٓوا
اَنْ تُص۪يبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نَادِم۪ينَ ﴿٦﴾
وَاعْلَمُٓوا اَنَّ ف۪يكُمْ رَسُولَ اللّٰهِۜ لَوْ يُط۪يعُكُمْ ف۪ي كَث۪يرٍ مِنَ الْاَمْرِ
لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْا۪يمَانَ وَزَيَّنَهُ ف۪ي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَۜ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَۙ ﴿٧﴾
فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةًۜ وَاللّٰهُ عَل۪يمٌ حَك۪يمٌ ﴿٨﴾ وَاِنْ طَٓائِفَتَانِ مِنَ
الْمُؤْمِن۪ينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَاۚ فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰيهُمَا عَلَى
الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّت۪ي تَبْغ۪ي حَتّٰى تَف۪ٓيءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِۚ فَاِنْ فَٓاءَتْ
فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُواۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِط۪ينَ ﴿٩﴾
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى
اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَٓاءٌ مِنْ نِسَٓاءٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
مِنْهُنَّۚ وَلَا تَلْمِزُٓوا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِۜ بِئْسَ الِاسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْا۪يمَانِۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

5. Onlar eğer, sen onların yanlarına çıkıncaya kadar sabretselerdi, kendileri için daha iyi olurdu; ama Allah, şüphesiz ki çok bağışlayan, çok acıyandır.

6. Ey îman edenler! Buyruktanımaz / dini kâle almaz *(fâsık)* bir kimse size herhangi bir haber getirecek olursa, onu iyice araştırın; yoksa bilmeden bazı kimselere zarar verirsiniz de, sonra yaptığınıza pişman olursunuz!

7. Bilesiniz ki, **Allah'ın Elçisi** aranızda bulunmaktadır; şâyet **O** birçok işte size uyacak olursa, bundan siz zarar görürsünüz. Fakat Allah, size îmanı sevdirdi ve onunla kalplerinizi süsledi / bezeyip donattı. Haktanımazlığı *(küfrü)*, buyruklardan çıkmayı *(fıskı)* ve isyan etmeyi ise size çirkin gösterdi. İşte böyle kimseler, hidayete / olgunluğa erenlerdir!

8. Bu, Allah'ın bir lûtfu ve nîmetidir; doğrusu Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır.

9. Eğer mü'minlerden iki taraf birbirleriyle savaşırlarsa, aralarını düzeltin / barışı sağlayın. Bir taraf diğerine haksızlık ve saldırganlıkta bulunursa, haksızlık eden tarafla, onlar Allah'ın emrine dönünceye kadar çarpışın. Şayet vazgeçerlerse, âdil bir şekilde aralarını bulun ve sakın adâletsizlik yapmayın; çünkü Allah âdil davrananları sever.

10. Mü'minler ancak kardeştirler; o halde kardeşleriniz olan iki tarafın arasını düzeltin ve Allah'ın emirlerine muhalefet etmekten sakının ki, **O**'nun rahmetine ulaşın.

11. Ey îman edenler! Hiçbir topluluk hiçbir topluluğu küçümseyip alaya almasın; çünkü, alaya aldıkları kimseler belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Ve hiçbir kadınlar topluluğu da, hiçbir kadınlar topluluğunu küçümseyip alaya almasın; çünkü alaya aldıkları kadınlar, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Birbirinizi kınayıp karalamayın. Birbirinizi kötü isim ve lâkaplarla çağırmayın; çünkü mü'min olduktan sonra kötü adla çağrılmak, ne kadar kötü / ne kadar çirkindir! Kim bundan vazgeçip tevbe etmezse, onlar zâlimlerin ta kendileridir!

الجزء السادس والعشرون — سورة الحجرات

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثٖيرًا مِنَ الظَّنِّۘ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ
اِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًاۜ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ
اَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ اَخٖيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ
تَوَّابٌ رَحٖيمٌ ﴿١٢﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَٓائِلَ لِتَعَارَفُواۜ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰيكُمْۜ
اِنَّ اللّٰهَ عَلٖيمٌ خَبٖيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّاۜ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا
وَلٰكِنْ قُولُٓوا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاٖيمَانُ فٖي قُلُوبِكُمْۜ وَاِنْ
تُطٖيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔاۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ
رَحٖيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ثُمَّ لَمْ
يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِۜ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدٖينِكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ
عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُواۜ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ
عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰيكُمْ لِلْاٖيمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقٖينَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِۜ وَاللّٰهُ بَصٖيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

12. Ey îman edenler! Zandan, *(bilhassa zannın kötüsünden)* çokça kaçının; çünkü zannın öylesi vardır ki, gerçekten günahtır. İnsanların gizli hallerini de araştırmayın ve birbirinizin gıybetini yapmayın; çünkü siz ölü kardeşinizin etini yemek ister misiniz?! Nasıl da tiksindiniz değil mi?! Allah'ın emirlerine muhalefet etmekten sakının; bilin ki **O**, tevbeleri çok kabul eden, çok acıyandır.

13. Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık ve tanışasınız diye sizleri **ulus** ve **kabile**'lere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, şüphesiz ki Allah'a en saygılı / O'na en bağlı olanınızdır. Allah, her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olandır.

14. Göçebe Araplar *(bedevîler)*: **"Biz îman ettik!"** diyorlar. Onlara de ki: **"Siz îman etmediniz! Sadece boyun eğdiniz, teslim oldunuz. Çünkü, îman henüz kalplerinize girmedi sizin. Fakat eğer Allah'a ve Peygamberi'ne** *(gönülden)* **itaat ederseniz, Allah sizin** *(yapacağınız güzel)* **işlerinizden hiçbir şey eksiltmez / boşa götürmez. Allah çok bağışlayan, çok acıyandır."**

15. Mü'minler ancak onlardır ki, **Allah**'a ve **Peygamberi**'ne îman ederler; sonra *(imanlarında)* şüpheye düşmezler ve Allah yolunda mallarıyla-canlarıyla ellerinden gelen çabayı gösterir / cihad ederler. İşte onlar, *(imanlarını yaşantılarıyla doğrulayan)* **sâdıklar**'dır!

16. De ki: **"Göklerde ve yerde olan her şeyi bilip duruyorken ve her şeyin bilgisine eksiksiz sahipken Allah'a dininizi siz mi öğreteceksiniz?!"**

17. **İslâm**'a girmiş / teslim olmuş olmalarını senin başına kakıyorlar! Onlara de ki: **"İslâm'a girmiş / teslim olmuş olmanızı benim başıma kakmayın! Eğer sözünüzde doğruysanız** *(gerçekten müslüman olduysanız)*, **asıl sizi îmana kavuşturduğu için Allah sizin başınıza kakar / sizsiniz asıl minnettar!"**

18. Şüphesiz ki Allah, göklerin ve yerin gizliliklerini *(gaybı)* bilmekte ve yapmakta olduğunuz her şeyi görüp durmaktadır.

الجزء السادس والعشرون — سورة ق

سورة ق مكية وهي خمس وأربعون آية

50. KAF SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
45 âyettir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حزب ٤

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَج۪يدِۚ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُٓوا اَنْ جَٓاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ
الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَج۪يبٌۚ ﴿٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًاۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَع۪يدٌ ﴿٣﴾
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْۚ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَف۪يظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا
بِالْحَقِّ لَمَّا جَٓاءَهُمْ فَهُمْ ف۪ٓي اَمْرٍ مَر۪يجٍ ﴿٥﴾ اَفَلَمْ يَنْظُرُٓوا اِلَى السَّمَٓاءِ
فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وَاَلْقَيْنَا ف۪يهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَه۪يجٍۙ ﴿٧﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى
لِكُلِّ عَبْدٍ مُن۪يبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَٓاءِ مَٓاءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِه۪ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَص۪يدِۙ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَض۪يدٌۙ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِۙ
وَاَحْيَيْنَا بِه۪ بَلْدَةً مَيْتًاۜ كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُۙ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوطٍۙ ﴿١٣﴾
وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍۜ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَع۪يدِ ﴿١٤﴾
اَفَعَي۪ينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِۜ بَلْ هُمْ ف۪ي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَد۪يدٍ ﴿١٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Kaf** *(ve benzeri harflerden Arapça bir Kitap bu)*! Yemin olsun bu **Yüce Kur'an**'a ki:
2. O hak tanımaz kâfirler, içlerinden bir uyarıcının kendilerine gelmesine şaştılar da dediler ki: **"Bu ne acâyip bir iştir!"**
3. **"Demek bizler, öldükten ve toprak olup gittikten sonra yeniden diriltileceğiz?! Bu, gerçekleşmesi çok uzak bir oluşum!"**
4. Şüphesiz ki biz, yerin, onların bedenlerinden *(kabirde)* neyi yeyip tüketmekte olduğunu *(ve çürüyen zerrelerinin nerelere dağılıp gittiğini)* çok iyi biliyoruz; üstelik katımızda her şeyi içinde tutan kapsamlı ve şaşmaz bir Kitap *(Levh-i Mahfuz)* vardır *(biz, günü geldiğinde onların toprağa karışan bedenlerini yeniden birleştirip dirilteceğiz)*!
5. Hayır, onlar **hakk'**ı, hak kendilerine gelir gelmez *(hiç düşünmeden)* yalanladılar, sonra da bir kargaşa içine düştüler.
6. Üstlerindeki göğü nasıl inşâ edip süslediğimizi / bezeyip donattığımızı ve onda hiçbir gedik ve çatlak olmadığını görmüyorlar mı?!
7. Ve yeryüzüne bakmıyorlar mı: Onu *(yaşamaya elverişli bir şekilde)* nasıl yayıp döşedik ve ulu dağlarla onu perçinledik ve orada her çeşitten güzel bitkiler bitirdik!
8. Yönünü *(Allah'a)* çevirmiş / benliğini O'na teslim etmiş her kul için, bunda *(hakikate)* bir işâret / gösterge ve bir hatırlatma / uyarı vardır.
9. Gökten verimli / bereketli yağmurlar indirip, onunla bahçeler ve tahıl veren ekinler bitirdik.
10. Hele o, salkım yüklü ulu hurma ağaçları!
11. Bütün bunlar, kullara rızık olsun diyedir. Biz ölü toprağı nasıl yağmurla diriltiyorsak, sizi de o şekilde diriltip *(kabirlerinizden)* çıkaracağız!
12. Onlardan önce **Nuh'un Kavmi**, *(peygamberlerini kuyuya atan)* **Res Ahâlisi** ve **Semud Kavmi** de aynı şekilde *(yeniden dirilişi)* yalanlamışlardı.
13. **Âd Kavmi, Firavun** ve **Lût**'un hemşehrileri de *(yalanlamışlardı)*!
14. **Eykeliler** ve **Tübba**'ın kavmi de! Onların hepsi elçilerimizi yalanladılar, ama cezamı hak ettiler!
15. Biz, ilk yaratışta yorulduk mu ki, onlar tekrar yaratılacaklarından şüphe ediyorlar?!

سُورَةُ قٓ — الْجُزْءُ السَّادِسُ وَالْعِشْرُونَ

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهُ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَٓاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ
يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَٓاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَٓائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَٓاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ اَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ﴿٢٥﴾ اَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا
اٰخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَٓا اَطْغَيْتُهُ وَلٰكِنْ
كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَٓا اَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ
نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَاُزْلِفَتِ
الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَٓاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٣﴾ اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ
ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَٓاؤُنَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

16. Andolsun ki insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne fısıldadığını biliriz; çünkü biz ona şah damarından daha yakınız.
17. Sağında ve solunda *(onun yaptıklarını)* durmadan kaydeden iki yazıcı vardır.
18. İnsan bir söz söylemeye görsün, iki gözetleyici onun yanında hep hazırdır!
19. Sonunda ölümün sersemleten darbeleri, gerçeği gözler önüne serdiğinde *(ona şöyle denilir)*: **"İşte senin sürekli kaçıp yan çizdiğin gerçek budur!"**
20. Artık **Sûr**'a üfürülmüş ve **korkulan gün** gelip çatmıştır.
21. Herkes, yanında *(kendisini duruşma yerine götüren)* bir **sürücü** ve bir de **şahit** olduğu halde gelir.
22. *(Onlara şöyle denilir)*: **"Sen bunu görmezden gelirdin; ama artık senden örtünü kaldırdık; şimdi bir bak, artık gözlerin ne kadar keskindir!"**
23. Yanında bulunan *(görevli melek)*: **"İşte bendeki kayıtlar, hepsi hazır onların!"** der *(ve belgeleri sunar)*.
24. Artık *(iki görevliye şöyle emredilir)*: **"Sallayın cehenneme, her inatçı haktanımaz nankör kâfiri!"**
25. **Malın hakkını vermeyen baskıcı / saldırgan ve** *(zihinleri bulandırmak için)* **şüpheler yayan!**
26. **Dahası, Allah'tan başka başka ilâh edinen her nankör kâfiri sallayın şiddetli azabın içine!"**
27. Peşini *(dünyadayken)* hiç bırakmayan görevli şeytan, *(korku içinde)* der ki: **"Ey Rabbimiz! Onu ben yoldan çıkarmış değilim; o zaten derin bir sapıklık içindeydi!"**
28. Fakat Allah buyurur ki: **"Çekişmeyin karşımda; çünkü ben, size çok önceden tehlikeyi haber vermiştim!"**
29. **"Benim katımda söz değişmez; ama ben** *(birinin günahıyla diğerine azap etmem ve)* **kullara asla zulmetmem"**
30. O gün Cehennem'e: **"Doldun mu?"** deriz: O der ki: **"Daha var mı?!"**
31. Cennet ise, Allah'ın emir ve yasaklarıyla kendilerini korumuş olanlara *(müttakîlere)* artık hiç uzak değil, iyice yakındır:
32. *(ve onlara denilir ki)*: **"İşte size, kötülükleri bırakıp da Allah'a yönelen ve görevlerini unutmayıp yerine getiren herkese va'dedilen yer burasıdır!"**
33. **"Evet, Rahman'ın saygısını ve ürpertisini O'nu görmeden ve kimsecikler yokken yüreklerinde duyan ve tevbekâr bir kalple** *(Allah'a)* **gelen herkese va'dimiz buydu!"**
34. **"Girin artık oraya esenlik içinde! Ebedî hayatın başladığı gündür bugün!"**
35. Orada onlara, canlarının çektiği herşey vardır; katımızda ayrıca daha fazlası da *(cemalimiz de)* vardır!

سورة ق — الجزء السادس والعشرون

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ
هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٦﴾ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْ
اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ
الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ
مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ
﴿٤٢﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ
الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا
يَقُولُونَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿١﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
فَالْمُقَسِّمَاتِ اَمْرًا ﴿٤﴾ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَاِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

36. Biz *(hakikatı örtbas eden)* şu kimselerden önce, onlardan daha güçlü, tuttuğunu koparan ve de ülkelerde hükümran olan nice kuşakları yok ettik. Var mı *(Allah'ın kudretinden)* bir kaçış?!

37. Şüphesiz ki bunda / bu Kur'an'da, anlayan bir kalbe sahip olan ve kendini vererek dinleyebilen herkes için bir öğüt / bir uyarı vardır.

38. Kuşkusuz ki biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattık ve bir yorgunluk duymadık *(ki, sizi yeniden diriltemekten âciz kalalım)*!

39. Onların söyleyeceklerine sabret; **güneş doğmadan** ve **güneş batmadan önce**, *(sabah ve ikindin vakitlerinde namaz kılarak)* Rabbini hamd ile tesbih et.

40. Ve yine, gecenin bir kısmında *(akşam ve yatsı vakitlerinde namaz kılarak)* **O**'nu tesbih et. Secdelerin ardından *(farz namazlarından sonra kılacağın nâfilelerle)* yine **O**'nu tesbih et!

41. Duy ki, o gün yakın bir yerden insanlara birileri *(İsrâfil, diriliş için)* çağrıda bulunacak!

42. O gün insanlar, **sarsıcı ses**'i kaçınılmaz bir şekilde duyacaklardır. İşte o gün, *(kabirlerden)* kalkış günüdür!

43. Biziz dirilten, biziz öldüren ve sonunda dönüş bizedir.

44. O gün insanlar, yer yarılıp üstlerinden *(toprak)* açılınca, hızla koşacaklar! Onları *(yeniden diriltip)*, toparlamak bizim için çok kolaydır.

45. Biz şu inkârcıların daha neler saçmalayacaklarını çok iyi biliyoruz! Sen onları zorla inandıracak değilsin! Sen sadece, bildirdiğim tehlikenin korkusunu duyanları **Kur'an**'la uyar, o kadar!

51. ZÂRİYÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 60 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun toz koparan yellere,
2. Yağmur yüklü bulutlara,
3. Kolayca yüzüp gidenlere *(denizde gemilere, gökte yıldızlara)*,
4. Ve işleri bölüştüren *(görevli melek)*lere ki:
5. Tehlikesine karşı uyarıldığınız şeyler kesin olacaktır.
6. Ve **sorgu / hesap** muhakkak gerçekleşecektir.

الجزء السادس والعشرون — سورة الذاريات

وَالسَّمَٓاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ اِنَّكُمْ لَفٖي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ
مَنْ اُفِكَ ﴿٩﴾ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١٠﴾ اَلَّذٖينَ هُمْ فٖي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدّٖينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذٖي كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ اِنَّ الْمُتَّقٖينَ فٖي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ اٰخِذٖينَ مَٓا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنٖينَ
﴿١٦﴾ كَانُوا قَلٖيلًا مِنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
﴿١٨﴾ وَفٖٓي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّٓائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْاَرْضِ اٰيَاتٌ
لِلْمُوقِنٖينَ ﴿٢٠﴾ وَفٖٓي اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَٓاءِ
رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ
مَٓا اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ اَتٰيكَ حَدٖيثُ ضَيْفِ اِبْرٰهٖيمَ الْمُكْرَمٖينَ
﴿٢٤﴾ اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾
فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَٓاءَ بِعِجْلٍ سَمٖينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُٓ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَأْكُلُونَ
﴿٢٧﴾ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خٖيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلٖيمٍ
﴿٢٨﴾ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهُ فٖي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ
عَقٖيمٌ ﴿٢٩﴾ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهُ هُوَ الْحَكٖيمُ الْعَلٖيمُ ﴿٣٠﴾

7. Yörüngelerle donatılmış, *(yol yol/çizgi çizgi)* göğe andolsun ki:

8. Siz *(ey inkârcılar)*, birbirini tutmaz bir söz içindesiniz.

9. **O**'ndan *(Kur'an'dan ve Peygamber'den)*, ancak kaçmak isteyenler kaçar.

10. Kuşku yayan yalancılar yok olsun!

11. Onlar ki, küfrün ve bilgisizliğin bataklığında debeleniyorlar.

12. **"Ceza günü ne vakittir?!"** diye soruyorlar.

13. Onların ateşte kıvranacakları gündür **ceza günü**!

14. O gün onlara denilecek: **"Tadın azabınızı; bir an önce olmasını isteyip durduğunuz işte buydu!"**

15. Oysa Allah'ın buyruklarına karşı gelmekten sakınanlar *(müttakiler)*, Cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar.

16. Rablerinin onlara verdiği ödülleri alacaklar. Çünkü, bundan önce görevlerini en güzel şekilde yerine getiren *(muhsin)*ler idi onlar.

17. Onlar, gecenin çok az bir kısmında uyurlardı.

18. Seherlerde *(Rablerinden)* bağışlanma dilerlerdi.

19. **İhtiyaçlarını bildirenler**'e ve **yoksullar**'a kendi mallarında belli bir hak tanırlardı.

20. İmanlarında şüpheden kurtulanlar için, yeryüzünde, *(yaratıcının birliği ve kudretini gösteren)* nice ibretler / işâretler vardır!

21. Kendi yaradılışınızda da *(nice işaretler var)*! Görmez misiniz?!

22. Sizin rızkınız da, size va'dedilenler de yukarıdan *(Allah'tan)*dır.

23. Yerin ve göğün Rabbi'ne andolsun ki **bütün bunlar**, sizin konuşuyor olmanız kadar kesin bir gerçektir.

24. İbrahim'in *(Cebrâil, Mîkâil ve İsrâfil'den oluşan)* seçkin konukları hakkındaki olayı duydun mu?

25. Onlar: **"Selâm sana!"** deyip İbrahim'in yanına girdiler. **O**: **"Size de selâm, ey yabancılar!"** dedi.

26. Sonra ivediyle âilesine koşup, kızarmış bir dana getirdi.

27. Sonra konuklarına sunarak: **"Buyursanıza!"** dedi.

28. *(yemeğe uzanmadıklarını görünce)* İçine onlardan yana bir korku düştü. Fakat onlar: **"Korkma!"** dediler ve **O**'na bilge bir oğul *(İshak)* müjdesi verdiler!

29. Bunu duyan karısı *(hayretinden)* bir çığlık kopardı *(ve şaşkınlığından)* eliyle yüzüne vurup: **"Kısır bir koca-karıdan ne çocuğu?!"** dedi.

30. Onlar: **"Rabbin böyle buyurdu; şüphesiz ki O, her şeyi yerli yerince yapan ve her şeyi hakkıyla bilendir."** dediler.

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُٓوا اِلَّا اللّٰهَ اِنّ۪ٓي اَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظ۪يمٍ ﴿٢١﴾ قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا فَأْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَٓا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِق۪ينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ
اللّٰهِ وَاُبَلِّغُكُمْ مَٓا اُرْسِلْتُ بِه۪ وَلٰكِنّ۪ٓي اَرٰيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ
﴿٢٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هٰذَا عَارِضٌ
مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِه۪ ر۪يحٌ ف۪يهَا عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٢٤﴾
تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسَاكِنُهُمْ
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِم۪ينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ ف۪يمَٓا اِنْ
مَكَّنَّاكُمْ ف۪يهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَاَبْصَارًا وَاَفْـِٔدَةً فَمَٓا اَغْنٰى
عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَٓا اَبْصَارُهُمْ وَلَٓا اَفْـِٔدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوا
يَجْحَدُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِه۪ يَسْتَهْزِؤُ۫نَ ﴿٢٦﴾
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذ۪ينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

21. Ve **Âd** topluma gönderilen kardeşleri **Hûd**'u an! Hani **O**, kendisinden önce ve sonra birçok uyarıcının geldiği kavmini **Ahkâf**'ta şöyle uyarmıştı: **"Yalnızca Allah'a kulluk edin! Ben, zor bir günde başınıza gelecek bir azaptan korkuyorum!"**

22. Onlar dediler ki: **"Bizi ilâhlarımızdan ayırmaya mı geldin?! Eğer söylediklerin gerçekse, bizi korkutup durduğun azabı başımıza getir!"**

23. **O** dedi ki: **"Her şeyin bilgisi Allah katındadır! Ben ancak benimle gönderileni tebliğ ederim. Fakat görüyorum ki siz,** *(doğruyu yanlıştan ayırt etmeyen)* **câhil bir topluluksunuz."**

24. Derken onlar, karşılarından yurtlarına doğru bir karaltının geldiğini görünce: **"Bu bize yağmur getiren bir buluttur!"** dediler. **Hûd** dedi ki: **"Hayır! O, bir an önce gelmesini isteyip durduğunuz, içinde acıklı azap bulunan kasırgadır!"**

25. **"O, Rabbi'nden aldığı emirle her şeyi yıkıp yumacaktır."** Öylesine çabuk yok oldular ki, evlerinden / yurtlarından başka bir şeyleri görünmez oldu! Günahta direnen topluluğu işte biz böyle cezalandırırız.

26. Onlara, size vermediğimiz güç ve imkânlar vermiştik. Kulaklar, gözler, kalpler bahşetmiştik; fakat ne kulakları ve gözleri, ne de kalpleri onlara bir fayda verdi! Çünkü Allah'ın âyetlerini inatla reddediyorlardı. Sonunda, alay edip durdukları gerçek onları her yanlarından kuşatıp alt etti.

27. Andolsun ki, *(daha önce)* yörenizde bulunan birçok kentleri yok ettik. Onlara, belki *(günahlarından)* vazgeçerler diye, çeşit çeşit âyetler / deliller / belgeler sunduk.

28. Kendilerini *(Allah'a)* yaklaştırsınlar diye seçtikleri ilâhlar, onlara *(zor zamanlarında)* yardım etti mi?! Hayır! Tersine, onları *(yüzüstü)* bırakarak gözden kaybolup gittiler. Çünkü bu, onların bir yalanı ve *(Allah adına)* uydurageldikleri bir iftiraları idi.

الجزء السابع والعشرون — سورة الذاريات

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلٰى قَوْمٍ
مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا
وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا اٰيَةً لِلَّذِينَ
يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسٰى اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾
فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ اِذْ
اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا
جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتّٰى حِينٍ ﴿٤٣﴾
فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا
اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ
اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ
﴿٤٧﴾ وَالْاَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا
زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوا اِلَى اللّٰهِ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾

31. İbrahim: **"Hangi mühim iş için gelmiştiniz ey elçiler?!"** dedi.

32. **"Bak"** dediler; **"Biz günaha batmış bir topluluğa** *(Lût'un kavmini cezalandırmaya)* **gönderildik."**

33. **"Başlarına, çamurdan** *(pişirilmiş kızgın)* **taşlar** *(lâvlar)* **yağdıracağız."**

34. **"Haddini aşan bir ulus için Rabbinin katında isme hazırlanmış taşlar / çakıllar bunlar!"**

35. Derken, oradan mü'minleri çıkarıp kurtardık.

36. Gerçi orada, müslümanlara âit tek bir evden *(Lût'un hânesinden)* başka da *(inanan)* bulamadık!

37. Nihayet orada, *(yıkıp yumduğumuz Sodom-Gomore'de)*, **acı azap**'tan korkanlar için bir iz / bir ibret *(âyet)* bıraktık.

38. **Mûsa** konusunda da *(düşünmeniz gereken bir nice ibret vardır)*! Şöyle ki, biz **O**'nu açık bir delil / karşı konulmaz bir yetki ile **Firavun**'a göndermiştik.

39. Ama **O**, devlet erkânı ile birlikte yüz çevirip şöyle dedi: **"Bu adam, ya bir büyücü ya da cinlere kapılmış bir çılgın!"**

40. Sonuçta, kınanıp kötülenen işler yapan bir kişi olarak onu da, ordusunu da yakalayıp denize attık.

41. Canlıları yok eden kasırgayı üzerlerine saldığımız **Ad** kavminde de *(alınacak ibretler vardır)*!

42. Öyle bir kasırgaydı ki, geçtiği yerlerde hiçbir şey bırakmıyor, âdeta çürümüş kemiğe / fosile çeviriyordu!

43. Ve **Semûd** kavminde de *(alınacak ibretler var)*! **"Bir süre daha eğleşedurun!"** denilmişti onlara.

44. Rablerinin buyruklarını çiğnediler de, bakınıp dururlarken yıldırıma çarpıldılar!

45. Ne kalkıp kaçabildiler; ne de kendilerini koruyabildiler!

46. Ve *(onlardan)* önce, **Nûh**'un kavmini de bir düşünün! Onlar da, buyruktan / dinden çıkan *(fâsık)* bir topluluktu!

47. Biz göğü sağlamca / kuvvetli bir şekilde kurduk. Ve biz gerçekten erişilmez gücün sahibiyiz.

48. **Yer**'e gelince, onu da bir döşek gibi *(yaşamaya elverişli bir şekilde)* serdik; onu *(insanlar ve yaratıklar için)* ne güzel döşeyip hazırladık.

49. Her bir şeyi çift *(karşıtı ve türüyle)* yarattık; düşünüp anlayasınız diye.

50. *(onlara de ki)*: **"Öyleyse Allah'a koşup sığının! Şüphesiz ki ben size O'nun tarafından gönderilen açık bir uyarıcıyım."**

51. **"Ve sakın Allah'tan başka bir ilâh edinmeyin; şüphesiz ki ben size O'nun tarafından gönderilen açık bir uyarıcıyım."**

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

كَذٰلِكَ مَٓا اَتَى الَّذٖينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ اَوْ
مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾ اَتَوَاصَوْا بِهٖۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
فَمَٓا اَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿٥٥﴾
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَٓا اُرٖيدُ مِنْهُمْ مِنْ
رِزْقٍ وَمَٓا اُرٖيدُ اَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ
الْمَتٖينُ ﴿٥٨﴾ فَاِنَّ لِلَّذٖينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ اَصْحَابِهِمْ فَلَا
يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذٖي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فٖي رَقٍّ مَنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ
﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَٓاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسٖيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا
﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١١﴾ اَلَّذٖينَ هُمْ فٖي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ
يُدَعُّونَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾ هٰذِهِ النَّارُ الَّتٖي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

52. İşte böyle, onlardan önce ne zaman bir topluluğa bir peygamber geldiyse, hep dediler ki: **"Bu, ya bir büyücü ya da cinlerle ilişkili / cinlere tutulmuş / mecnun bir adamdır!"**

53. Bunu onlar, sanki *(atadan oğula)* birbirlerine vasiyet etmişler?! Fakat hayır! Gerçekte onlar küstahlaşıp azgınlaşan bir topluluktur.

54. Aldırma onlara ve uzak dur onlardan; çünkü *(sen onlara gerçeği ileterek görevini yaptın)* suçlanacak değilsin.

55. Fakat öğüt vermeyi sürdür; çünkü öğüt, iman eden / edecek olanlara mutlaka fayda verir.

56. Ben cinleri ve insanları, yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım!

57. Onlardan ne rızık istiyorum, ne de beni doyurmalarını!

58. Çünkü, ancak Allah'tır her türlü rızkı veren erişilmez gücün sahibi!

59. Acele etmesin bu zâlimler! Onlara da, önceki yandaşları gibi azaptan payları verilecektir!

60. Söz verilen o günde başlarına gelecek felaketten dolayı inkâr edenlerin vay hâline!

52. TÛR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
49 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun *(Mûsa ile konuştuğumuz)* **Sînâ Dağı**'na,

2. Satır satır yazılan **Kitab**'a,

3. İşlenmiş ince deriden sayfalara.

4. Ve andolsun *(sema ehlinin Ka'besi olan)* **Bayındır Ma'bed**'e / **Beytü'l-Ma'mûr'a,**

5. Yükseltilen çatıya *(gök kubbeye),*

6. Ve *(bir gün gelip)* tutuşacak olan denize.

7. Rabbinin azabı kesin gelecek.

8. Onu hiç bir şey önleyemeyecek.

9. O gün gök, şiddetle sarsılıp çalkalanacak.

10. Ve dağlar gerçekten yürüyecek!

11. Vay hâline o gün *(dini / hesap gününü)* yalanlayanların!

12. Bâtıla dalıp oyalananların!

13. O gün onlar, itile kakıla Cehenneme sürülecek / sürüklenecek.

14. Ve *(onlara şöyle denilecek)*: **"Yalanlayıp durduğunuz ateş işte buydu!"**

سُورَةُ الطُّورِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

اَفَسِحْرٌ هٰذَٓا اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُٓوا اَوْ
لَا تَصْبِرُوا سَوَٓاءٌ عَلَيْكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
اِنَّ الْمُتَّقٖينَ فٖي جَنَّاتٍ وَنَعٖيمٍ ﴿١٧﴾ فَاكِهٖينَ بِمَٓا اٰتٰيهُمْ رَبُّهُمْ
وَوَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحٖيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنٖيٓئًا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِٔينَ عَلٰى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ عٖينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذٖينَ اٰمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاٖيمَانٍ اَلْحَقْنَا
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَٓا اَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا
كَسَبَ رَهٖينٌ ﴿٢١﴾ وَاَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ
﴿٢٢﴾ يَتَنَازَعُونَ فٖيهَا كَاْسًا لَا لَغْوٌ فٖيهَا وَلَا تَاْثٖيمٌ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ
عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَٓاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُٓوا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فٖٓي اَهْلِنَا مُشْفِقٖينَ
﴿٢٦﴾ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰينَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ
قَبْلُ نَدْعُوهُ اِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحٖيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَٓا اَنْتَ بِنِعْمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ اَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهٖ
رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَاِنّٖي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصٖينَ ﴿٣١﴾

15. **"O, bir büyü mü imiş, yoksa siz mi onu görmüyormuşsunuz?!"**

16. **"Haydin, girin artık oraya; ister sabredersiniz ister sabretmezsiniz, değişmez sizin için; çünkü yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz!"**

17. Oysa ki Allah'ın emirlerini titizlikle yerine getirerek korunanlar *(müttakîler)*, Cennetler ve nimetler içindedirler.

18. Rablerinin kendilerine verdiği nimetlerin tadını çıkarırlar; artık Rableri onları, Cehennemin yakıcı azabından korumuştur.

19. **"Çalışmalarınızın karşılığı olarak âfiyetle yeyin-için** *(denilir onlara)*.**"**

20. Onlar, sıra sıra dizilmiş sedirlere otururlar ve yanlarında, kendilerine eş kıldığımız güzel gözlü hûriler vardır.

21. Îman edenlerle, onları îmanlı olarak izleyen soylarını *(derecelerindeki farklılığa / eksikliğe rağmen cennette)* buluştururuz; hem de babalarının işlediklerinden bir eksiltme yapmadan. Elbette ki herkesin durumu kendi kazandığına bağlıdır *(ve kimse kimsenin günahından sorumlu değildir; ancak Allah, sâlih atalara böyle bir lûtufta bulunur)*.

22. Orada onlara canlarının çektiği her türlü yemişlerden ve etlerden hiç kesintisiz ikram ederiz.

23. İçki kadehini elden ele dolaştırırlar; fakat orada ne keyif kaçıran bir söz olur, ne de günah sayılan ve de yakışık almayan bir iş!

24. İnci misali pırıl pırıl genç çocuklar *(gılman denilen)*, etraflarında dönerek onlara hizmet sunarlar.

25. Onlar birbirleriyle hasbihal edip eski günleri anarlar.

26. Şöyle derler: **"Daha önce** *(dünyada)* **âilelerimizle birlikteyken geleceğin korkusunu çekerdik."**

27. **"Fakat sonunda Allah lûtfetti de bizi** *yakıcı kasırga*'nın **azabından korudu."**

28. **"Şüphesiz ki bundan önce biz, yalnızca O'na yakarır / O'na kulluk ederdik! Hiç kuşkusuz, en büyük iyiliksever ve en merhametli O'dur!"**

29. Artık *(aldırma onlara ve)* uyarmaya devam et. Çünkü sen, Rabbinin nimeti sâyesinde asla kâhin ve de *(cinlerle bağlantılı)* bir mecnun değilsin!

30. Onlar senin için: **"O da bir şâirdir! Bekleyip görelim, sonu ne olacak!"** mı diyorlar?!

31. De ki onlara: **"Bekleyin** *(kendi acı sonunuzu)*; **ben de sizinle birlikte bekliyorum!"**

الجزء السابع والعشرون — سورة الطور

اَمْ تَأْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَٓا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ
بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِٓ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ اَمْ
خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَٓائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾
اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ اَمْ
لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ
﴿٤٠﴾ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾ اَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ
كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَاِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَٓاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ
﴿٤٤﴾ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذٖي فٖيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنٖي عَنْهُمْ
كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَاِنَّ لِلَّذٖينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حٖينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سورة النجم مكية وهي اثنتان وستون آية

32. Bunu onlara kuruntuları mı emrediyor; yoksa onlar baştan çıkmış bir ulus mu?!

33. Bu kez onlar: **"Bunu O kendisi uydurdu!"** mu diyorlar?! Hayır, onlar *(her şeye rağmen)* inanmak istemiyorlar!

34. Eğer onlar *(bu sözlerinde)* samimi iseler, kendileri **O**'na benzer bir söz meydana getirsinler!

35. Onlar bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar; yoksa onlar mıdır *(kendilerini)* yaratan?!

36. Yoksa onlar mı yarattı gökleri ve yeri? Hayır onlar şüpheden kurtulup yakîne eremiyorlar.

37. Yoksa onlar senin Rabbinin hazinelerine mi sâhipler yahut onlar mı *(evrende)* yöneticiler?!

38. Yoksa onların merdivenleri var da, oradan *(gaybı)* mı dinliyorlar?! Öyleyse eğer, dinleyenleri açık bir belge getirsin!

39. Yoksa **kızlar Allah**'ın da, **oğullar** sizin mi?!

40. Yoksa sen onlardan ücret istedin de, ödeyemeyecekleri ağır bir borç altına mı girdiler?!

41. Yoksa onların görünmeyen *(gaybî)* bilgi kaynakları var da oradan mı alıp yazıyorlar?

42. Yoksa onlar bir tuzak mı kurmak istiyorlar?! Fakat inkâr edenler kendi tuzaklarına düşecekler!

43. Yoksa onların Allah'tan başka ilâhları mı var?! Hâşâ Allah, onların ortaklık yakıştırmalarından uzaktır.

44. Onlar gökten bir parçanın *(üzerlerine)* düşmekte olduğunu görseler: **"Yağmur bulutudur!"** derler.

45. Bırak onları, çarpılıp yere kapaklanacakları güne ulaşıncaya dek!

46. O gün onlara tedbir ve tuzakları hiçbir fayda vermeyecek ve onlar kimseden yardım da görmeyecek!

47. Şüphesiz ki zâlimler için, bundan önce de *(dünyada uğrayacakları musibetler ve kabirde uğrayacakları)* bir azap vardır; fakat onların pek çoğu *(bunu)* bilmez / düşünmezler!

48. Rabbinin hükmünü sabırla bekle; kuşkun olmasın ki sen gözümüzün önünde / kontrolümüzdesin. Her *(uykundan ve oturmandan)* kalktığında, *(sübhanallah velhamdü lillah diyerek)* övgüyle yücelt Allah'ı.

49. Geceleyin *(teheccüd kılarak)* ve yıldızlar arkalarını dönüp giderlerken *(sabah namazından önce iki rekât nâfile kılarak)* O'nu tesbih et.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰىۙ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰىۚ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
الْهَوٰىۜ ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰىۙ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَد۪يدُ الْقُوٰىۙ ﴿٥﴾ ذُو مِرَّةٍۜ
فَاسْتَوٰىۙ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰىۜ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰىۙ ﴿٨﴾ فَكَانَ قَابَ
قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰىۚ ﴿٩﴾ فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِه۪ مَٓا اَوْحٰىۜ ﴿١٠﴾ مَا كَذَبَ
الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ﴿١١﴾ اَفَتُمَارُونَهُ عَلٰى مَا يَرٰى ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً
اُخْرٰىۙ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰىۜ ﴿١٥﴾
اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰىۙ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ﴿١٧﴾
لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ﴿١٨﴾ اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزّٰىۙ ﴿١٩﴾
وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿٢٠﴾ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿٢١﴾ تِلْكَ اِذًا
قِسْمَةٌ ض۪يزٰى ﴿٢٢﴾ اِنْ هِيَ اِلَّٓا اَسْمَٓاءٌ سَمَّيْتُمُوهَٓا اَنْتُمْ وَاٰبَٓاؤُ۬كُمْ مَٓا
اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍۜ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُۚ
وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدٰىۜ ﴿٢٣﴾ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰىۘ ﴿٢٤﴾
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰىۚ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْن۪ي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْـٔاً اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَشَٓاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٦﴾

53. NECM SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
62 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Andolsun *(şeytanların üzerine)* indikleri zaman yıldızlara / parça parça inen Kur'an âyetlerine!
2. Arkadaşınız *(Muhammed)* ne şaşırmış, ne sapıtmıştır!
3. **O**, hevâsından konuşmuyor.
4. Kendisine vahyedilenden başkası değildir **o**!
5. **O**'na *(bunları)*, üstün güçlerle donatılmış olan *(Cebrâil)* öğretiyor!
6. Ne muhteşem, ne güçlü **O**! Bir defasında, *(Peygamber'in karşısına aslî sûretiyle gözüküp)* dikilmişti.
7. Ufkun en yüksek noktasındaydı.
8. Sonra *(Peygamber'e doğru)* yaklaştı ve sarkıp abandı.
9. Derken, aralarında iki kulaç kadar, hattâ daha az bir mesafe kaldı.
10. Ve **O** *(Cibril)*, vahyedeceğini **Allah'ın Kulu**'na vahyetti / Allah, kuluna *(Cibril vasıtasıyla)* vahyedeceğini vahyetti.
11. **Rasûl**'ün *(gözleriyle)* gördüğünü kalbi yalanlamadı.
12. Böyleyken hâlâ siz, gördükleri hakkında **O**'nunla tartışıyor musunuz?!
13. Andolsun ki *(Peygamber)* **O**'nu, başka bir defaki inişinde de *(mi'rac'ta da)* gördü.
14. **Sidretü'l-Müntehâ** *(denilen, yedinci kat semadan sonraki son sınır noktası)*nın yanında.
15. Ki **Cennetü'l-Me'vâ** da onun yanındadır.
16. **Sidre**'yi o an öyle muhteşem şeyler bezeyip süslemişti ki!
17. *(Peygamber'in)* Gözü hedeften ne şaştı, ne de *(gördüklerinden başka yöne)* kaydı!
18. Rabbinin *(cennet, cehennem gibi)* en büyük âyetlerinden nicesini gördü.
19. Hiç düşündünüz mü, nedir şu **Lât** ile **Uzzâ** *(niçin tapıyorsunuz onlara)*?!
20. Ve şu üçüncüleri olan **Menât**?! *(Bunlar dişi ilâhlar öyle mi?!)*
21. Erkekler sizin de, *(hâşâ)* dişiler **O**'nun mu?!
22. Bu, ne haksız bir bölüştürme!
23. Oysa ki bunlar, sizin ve babalarınızın taktığı *(asılsız)* birtakım isimlerden başka bir şey değildir. Onlar hakkında Allah hiç-bir delil / belge indirmemiştir. Rablerinden kendilerine, **doğru yolun kılavuzu** gelmişken, onlar sırf zanlarına ve hevalarına uyuyorlar.
24. Yoksa insan, her istediğine sahip mi olacak?!
25. Halbuki **ön** de Allah'ın **son** da / **âhiret** de O'nun, **dünya** da O'nun!
26. Göklerde nice melekler vardır ki, Allah'ın dileyip de razı olduklarına izin vermesinden sonra ancak, şefaatleri fayda verir.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى
﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنٖي
مِنَ الْحَقِّ شَيْـٔاً ﴿٢٨﴾ فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّٰى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذٖينَ اَسَٓاؤُا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذٖينَ
اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰى ﴿٣١﴾ اَلَّذٖينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٓائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا
اللَّمَمَ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ
وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فٖي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّٓوا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنِ اتَّقٰى ﴿٣٢﴾ اَفَرَاَيْتَ الَّذٖي تَوَلّٰى ﴿٣٣﴾ وَاَعْطٰى قَلٖيلاً وَاَكْدٰى
﴿٣٤﴾ اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿٣٥﴾ اَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فٖي صُحُفِ
مُوسٰى ﴿٣٦﴾ وَاِبْرٰهٖيمَ الَّذٖي وَفّٰى ﴿٣٧﴾ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى
﴿٣٨﴾ وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٣٩﴾ وَاَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرٰى
﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَٓاءَ الْاَوْفٰى ﴿٤١﴾ وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿٤٢﴾
وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿٤٣﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿٤٤﴾

27. Âhirete iman etmeyen *(o müşrik)*ler, melekleri dişi olarak adlandırıyorlar *(ve onları Allah'ın kızları sayıyorlar)*!

28. Halbuki onlar bu konuda hiçbir bilgiye sahip değildirler! Onlar sırf zanlarına uyuyorlar; halbuki zan, hiçbir şekilde gerçeği ifade etmez!

29. Artık sen, kitabımızdan / öğüt ve uyarımızdan yüz çevirip, yalnız dünya hayatını isteyenlerden uzak dur *(ve onlara aldırma)*!

30. İşte onların bilgiden ulaşabildikleri budur! Ama kuşku yok ki Rabbin, kendi yolundan sapıtanla, doğru yolda olanı çok iyi bilendir.

31. Göklerde ve yerde her şey **Allah**'ındır; sonunda **O**, kötülük işleyenlere cezalarını verecek, iyilik yapanları ise **nimetlerin en güzeli** ile mükâfatlandıracaktır.

32. **Lemem** *(ara sıra küçük hatalar işlemek, yahut büyük günaha yeltenip de öncüllerini işledikten sonra vazgeçmek, yahut işlediği büyük günahtan tevbe edip bir daha işlememek)* **dışında büyük günahlardan ve hayasızlıktan uzak duranlar bilsinler ki, senin Rabbin** *(Allah'a ortak koşma dışında)* **her şeyi bağışlayandır. O** sizi *(atanız Âdem'i)* **topraktan yarattığında** ve sizler annelerinizin karnında **cenin iken** bütün içyüzünüzle bilmektedir. O halde sizler, kendinizi temize çıkarmayın. **O**, emir ve yasaklara tutunarak kötülüklerden korunanı *(müttakîyi)* en iyi bilendir.

33. Görmedin mi o kimseyi ki, *(iman edecekken)* yüz çevirdi?!

34. Biraz verdi, sonra cimrilik edip kesti!

35. O, gaybın bilgisine sahip de oradan mı görüyor *(ve konuşuyor)*?!

36. Yoksa bildirilmedi mi o inkârcıya, **Mûsa**'ya gelen sahifelerde neler vardı?!

37. Bildirilmedi mi ona, **görevini eksiksiz yapan İbrahim**'in sahifesindeki *(şu ilke)*ler:

38. **Kimse kimsenin günahını yüklenmez!**

39. **İnsana ancak çalıştığının karşılığı vardır.**

40. **Çalışması, er-geç** *(amel defterinde)* **görülecek /** *(ve kendisine)* **gösterilecektir.**

41. **Sonra da karşılığı tastamam verilecektir.**

42. **Ve her şey Rabbinde son bulacaktır.**

43. Güldüren de, ağlatan da **O**'dur.

44. Öldüren de, dirilten de **O**'dur.

45. **O**'dur erkek ve dişi olarak iki türü yaratan:
46. *(rahimlere)* Döküldüğü zaman erlik suyundan!
47. **O**'dur son dirilişi gerçekleştirecek olan.
48. Ve **O**'dur *(kimini)* zengin, *(kimini)* fakir kılan!
49. Ve *(tapındığınız)* **Şi'râ** yıldızını da yaratan!
50. **Önceki Topluluklar**'dan *(Hûd'un kavmi)* **Âd'ı**, *(günahları yüzünden)* helâk eden!
51. Ardından *(Sâlih'in kavmi)* **Semud**'u, hiç birini alıkoymaksızın yok eden.
52. Daha önce de, zulüm ve taşkınlıkta sona varan **Nûh**'un kavmini helâk eden.
53. **Mü'tefike**'yi *(Lût kavminin alt üst olan ülkesini)* silip süpüren!
54. Evet, *(ateşten lâvlarla orayı)* nasıl da sıvayıp örtmüştü!
55. Şimdi sen *(ey insan)*, Rabbinin hangi nimetinden şüphe etmektesin?!
56. **Bu** da önceki uyarıcılardan biridir.
57. Yaklaşan felâket *(kıyamet)*, iyice yaklaştı!
58. Onu Allah'tan başka önleyecek yoktur!
59. **Bu Söz**'e *(Kur'an'a)* bakıp şaşıyor musunuz?!
60. Ağlayacak yerde, alay edip gülüyor musunuz?!
61. Küstahça yüz çeviriyor musunuz?!
62. Haydin artık sadece **Allah**'a secde ve yalnız **O**'na kulluk edin!

54. KAMER SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
55 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

وَاَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٤٥﴾ مِنْ نُطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾
وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾ وَاَنَّهُ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾ وَاَنَّهُ هُوَ
رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾ وَاَنَّهُ اَهْلَكَ عَادًا الْاُولٰى ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَا۬ فَمَٓا اَبْقٰى
﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾ وَالْمُؤْتَفِكَةَ
اَهْوٰى ﴿٥٣﴾ فَغَشّٰيهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾
هٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْاُولٰى ﴿٥٦﴾ اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ
دُونِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَاَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَٓاءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ
﴿٣﴾ وَلَقَدْ جَٓاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَٓاءِ مَا ف۪يهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ
فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ ﴿٦﴾

1. **Saat** *(kıyamet)* yaklaştı ve **ay** *(bunun bir işâreti olarak)* ikiye ayrıldı.
2. Fakat onlar, ne zaman bir **âyet / mûcize** görseler, aldırmayıp: **"Süregelen bir büyüdür!"** derler.
3. Onlar, yalanladılar ve arzularına / hevalarına uydular; ama her şey bir gün son bulacaktır.
4. Hiç kuşkusuz, onlara, *(uyaran ve de kötülüklerden)* vazgeçiren haberler gelmiştir.
5. Bu *(Allah'tan)* yetkin bir hüccettir; fakat *(inkârcılara)* uyarılar fayda vermiyor!
6. Öyleyse, aldırma onlara ve **çağıran**'ın **ürküten gerçeğe** çağıracağı güne kadar bırak onları!

سُورَةُ الْقَمَرِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾
مُهْطِع۪ينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ اَنّ۪ي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ
﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلٰى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾ تَجْر۪ي بِاَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ
كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿١٧﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ر۪يحًا
صَرْصَرًا ف۪ي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ
نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَاب۪ي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا اَبَشَرًا
مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ اِنَّا اِذًا لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ
مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ
الْاَشِرُ ﴿٢٦﴾ اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

7. Onlar, dağılmış çekirgeler gibi, korkudan yılgın gözlerle kabirlerinden kalkarlar.

8. **Çağıran**'a doğru şaşkınlık içinde koşarken kâfirler: **"Bu ne felâket bir gündür!"** diye çığlık atarlar.

9. Onlardan önce **Nuh'un Kavmi** de yalanlamıştı. Onlar da **Kulumuz**'u yalanlamışlardı ve: **"Bu bir mecnun / bu bir şaşkın!"** deyip **O**'na engel olmuşlardı.

10. Derken **O**, Rabbine şöyle yakarmıştı: **"Yenik düştüm ben; intikamımı sen al sen!"**

11. Ardından biz, bardaktan boşanırcasına bir suyla göğün kapılarını / vanalarını açtık.

12. Yerden de oluklar fışkırttık ve takdir edilen bir iş için sular birbirleriyle buluştular.

13. O'nu *(ve beraberindeki inananları)* çivilerle çakılmış, tahtadan bir gemiyle taşıdık.

14. Gemi, gözetimimiz altında yüzüyordu. Nihayet *(inkâr edenleri suda boğduk ve)* nankörce karşı çıktıkları kimseyi *(Nûh'u)* zafere ulaştırdık.

15. Ve bunu, *(gelecek kuşaklar için)* ibret olarak bıraktık; var mı ibret alan?!

16. Nasılmış uyarılarım ve azabım?!

17. Andolsun ki biz **Kur'an**'ı, öğüt alınsın diye kolaylaştırdık; var mı öğüt alan?!

18. **Âd Kavmi** de yalanlamıştı; ama *(gördüler)* nasılmış azabım ve uyarılarım?!

19. Üzerlerine, sürüp giden uğursuz bir günde, söküp savuran dondurucu bir rüzgâr gönderdik.

20. İnsanları, sanki hurma kütükleri gibi kökünden koparıyor, sonra yere çalıyordu!

21. Nasılmış azabım ve uyarılarım?!

22. Andolsun ki biz **Kur'an**'ı, öğüt alınsın diye kolaylaştırdık; var mı öğüt alan?!

23. **Semûd** da yalanlamıştı uyarıcılarımızı!

24. Demişlerdi ki: **"Bu da içimizden** *(bizim gibi)* **bir insan değil mi;** *(bunca insan)* **O'na mı uyacağız?! O zaman biz sapıtmış ve delirmişiz demektir!"**

25. **"Vahiy** *(bize değil de)* **içimizden yalnız O'na mı verilmiş / indirilmiş?! Hayır, O kötü bir yalancıdır!"**

26. *"(Derken biz Sâlih'e dedik ki:)* **Yarın onlar öğrenecekler, kimmiş kötü yalancı!"**

27. **"Onlara, sınamak / imtihan etmek üzere bir dişi deve göndereceğiz. Sen yalnızca sabırla gözetle!"**

28. **"Fakat onlara şunu bildir: Bundan böyle suyu, aralarında** *(deve ile)* **nöbetleşe içecekler ve herkes kendi nöbetinde suya gelecek!"**
29. Derken onlar, *(içlerinden bir)* arkadaşlarına seslendiler; o da kalkıp deveyi hunharca öldürdü!
30. Fakat *(görsünler onlar)*, uyarıma kulak verilmediğinde nasılmış azabım?!
31. Derken üzerlerine korkunç bir sayha / çığlık gönderdik; hepsi de sararmış bir ot yığınına dönüverdiler!
32. Andolsun ki biz **Kur'an**'ı, öğüt alınsın diye kolaylaştırdık; var mı öğüt alan?!
33. **Lût**'un kavmi de uyarıcıları yalanladı.
34. Onların başlarına da *(kızgın)* çakıllar *(lâv)* yağdırdık ve seher vakti, içlerinden sadece **Lût**'un âilesini *(eşi hâriç)* kurtardık.
35. Bu bir nimetti katımızdan; çünkü nimetlerimize karşılık üzerlerine düşeni yapanları *(şükredenleri)* biz böyle mükâfatlandırırız.
36. Aslında **O**, bizim çetin gücümüze karşı kavmini uyarmıştı; ama onlar uyarılarımıza şüpheyle baktılar.
37. Onlar, *(güzel yüzlü gençlerin kılığında gelen melek)* misâfirlerini *(kötü emellerine ulaşmak üzere)* **Lût**'tan ısrarla kendilerine teslim etmesini istediler; biz o vakit: **"Uyarılarıma kulak vermediğiniz için tadın azabımı!"** deyip, gözlerini silip dümdüz ettik.
38. Ve kararlaştırılan azap da, **tan yeri ağarırken** tepelerine indi.
39. *(onlara dedik ki)*: **"Uyarılarıma kulak vermediğiniz için tadın azabımı!"**
40. Öğüt alınsın diye biz **Kur'an**'ı kolaylaştırdık; var mı öğüt alan?!
41. Uyarıcılar, **Firavun Topluluğu**'na da geldiler.
42. Ama onlar, tüm âyetlerimizi / mûcizelerimizi yalanlayıp inkâr ettiler; biz de **her şeye muktedir** ve **gücü karşısında durulmaz** biri olarak onları sımsıkı yakaladık!

الجزء السابع والعشرون — سورة القمر

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَٓاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا
صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٖى وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾ اِنَّٓا
اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشٖيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ
يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ
﴿٣٣﴾ اِنَّٓا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّٓا اٰلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾
نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ نَجْزٖى مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا
فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَٓا اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابٖى وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا
عَذَابٖى وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ جَٓاءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنَاهُمْ
اَخْذَ عَزٖيزٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَٓاءَةٌ
فِى الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمٖيعٌ مُنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ
وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾
اِنَّ الْمُجْرِمٖينَ فٖى ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِى النَّارِ
عَلٰى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَیْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

43. Şimdi söyleyin *(ey Kur'an inkârcıları)*, şu sizin kâfirleriniz, onlardan daha mı hayırlı / daha mı güçlü? Yahut size önceki kitaplarda verilen bir ayrıcalık mı var?!
44. Yoksa onlar: **"Biz yenilmez bir orduyuz!"** mu diyorlar?!
45. Fakat o topluluk, yakın bir gelecekte bozguna uğrayacak ve geri dönüp kaçacak!
46. Ayrıca onları, dehşet ve acılarla dolu **son saat** *(kıyamet)* beklemekte!
47. Şüphesiz ki suçlular, sapıklık içindedirler ve *(sonuçta)* çılgın ateşe girecekler.
48. Yüzükoyun ateşe sürüklenirlerken o gün onlara: **"Tadın şimdi ateşin okşayışını** *(denilecek)*!**"**
49. Şüphesiz ki biz her şeyi **bir ölçü / bir kader** ile yarattık.

الجزء السابع والعشرون — سُورَةُ الْقَمَرِ

وَمَٓا اَمْرُنَٓا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَٓا
اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي
الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي
جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ اَوْ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

حزب ٣
اَلرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
وَالسَّمَٓاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ
وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ﴿١١﴾
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿١٣﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَٓانَّ
مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

50. Ve bizim emrimiz, göz açıp kapayacak kadar bir zamanda gerçekleşir.
51. Şüphesiz ki biz, *(geçmişte)* sizin gibi nice toplulukları helak ettik! Hani ders alan?!
52. Yaptıkları *(iyi-kötü)* her şey, kitaplarda / defterlerde kayıtlıdır.
53. Küçük-büyük her şey yazılıdır.
54. Allah'ın emirlerine titizlikle bağlanıp korunanlara *(müttakilere)* gelince, onlar cennetlerde ırmak başlarında olacaklardır.
55. Onlar, *(istedikleri her şeyi kendilerine vermeye)* **Gücü Yeten** bir hükümdarın yanında gerçek bir makamda olacaklardır!

55. RAHMAN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
78 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. O **Rahman** ki!
2. **Kur'an**'ı öğretti.
3. **İnsanı** yarattı.
4. Ve ona düşünüp konuşmasını öğretti.
5. Güneş ile ay, *(kendi yörüngelerinde)* şaşmaz bir hesap üzeredirler.
6. *(gökte)* Yıldız, *(yerde)* ağaç *(O'na)* secde edip boyun eğer.
7. Ve **O**, yüksekçe yaratıp göğü, koydu ölçüyü!
8. O halde aşmayın / şaşmayın ölçüyü!
9. Teraziyi doğru / adaleti ayakta tutun. Ölçüde eksiltme / adalette eğriltme yapmayın!
10. Yine **O Allah** ki, yeryüzünü canlılar için *(elverişli hale)* koydu.
11. Orada *(her türden)* yemişler, hele de salkımlı / kapçıklı hurmalar vardır.
12. *(size ve hayvanlarınıza yiyecek olarak)* Saplı ve yapraklı taneler / tahıllar ve de reyhanlar vardır.
13. İmdi siz *(ey insanlar ve cinler)*, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?!
14. O insanı, bekletilip kurutulmuş bir balçıktan yarattı.
15. Saf alevden de cinleri yaratti.
16. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?!

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِاَيِّ
اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْاَعْلَامِ ﴿٢٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا
فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾ يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ
فِي شَاْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ
اَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾
فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْـَٔلُ
عَنْ ذَنْبِه۪ٓ اِنْسٌ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

17. *(yaz ve kış değişen)* İki doğunun ve iki batının Rabbidir **O**!

18. Şimdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?!

19. **O**, *(biri tatlı, diğeri acı)* iki denizi / iki su kütlesini birbirlerine doğru bırakıp salıverdi.

20. Fakat aralarında bir engel vardır da, birbirlerine karışmazlar.

21. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!

22. Onların her ikisinden de inci ve mercan çıkar.

23. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!

24. Denizlerde akıp giden dağlar gibi gemiler **O**'nundur.

25. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlarsınız?!

26. Yeryüzünde her şey fânîdir.

27. Ancak, ulu ve cömert olan Rabbinin **Yüzü / Zâtı / Rızası** bâkîdir!

28. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?!

29. **O**'ndan ister / **O**'ndan dilenir göklerdekiler ve yerdekiler! Her gün / her an bir iştedir **O**!

30. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerine yalan dersiniz?!

31. Yakında hesaplaşacağız sizinle ey insanlar ve cinler!

32. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!

33. Ey cinler, ey insanlar! Gücünüz yeterse eğer, geçin gidin göklerin ve yerin sınırlarından! Fakat geçemezsiniz bir izin / bir yetki olmadan.

34. Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?!

35. Kurtulamazsınız asla, salınır üstünüze çünkü bir alev topu, erimiş bakırdan.

36. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?!

37. Gök yarılıp dönüverdi mi erimiş kıpkızıl bir madene!

38. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?!

39. O gün insanlara da cinlere de sorulmaz işledikleri günahtan.

40. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?!

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ — الْجُزْءُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسٖيمٰيهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصٖى وَالْاَقْدَامِ ﴿٤١﴾
فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتٖى يُكَذِّبُ بِهَا
الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمٖيمٍ اٰنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِاَىِّ
اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَٓا اَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فٖيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥١﴾ فٖيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٥٣﴾ مُتَّكِـٖٔينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَٓائِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
﴿٥٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فٖيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَٓانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَٓاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦٠﴾ فَبِاَىِّ
اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَٓامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
﴿٦٥﴾ فٖيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَىِّ اٰلَٓاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

41. Tanınır o gün suçlular kılıklarından, tutulur perçemlerinden ve ayaklarından.
42. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?!
43. *(denilir onlara)*: **"İşte budur, günâhkârların inanmayıp da yalan dedikleri Cehennem!"**
44. Artık, **ateş** ile **kaynar cehennem şerbeti** *(hamim)* arasında dolaşırlar da dolaşırlar.
45. İmdi artık Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?!
46. Rablerinin huzurunda duracakları *(günün)* korkusunu çekenlere *(mukarrabûn'a)* **iki cennet** var.
47. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
48. O iki cennetten her biri, türlü nimet ve renklerle süslenip bezenmiştir.
49. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
50. İkisinde de akar iki pınar.
51. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
52. İkisinde de her yemişten iki çeşit var.
53. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
54. Astarları ipekten minderlere yaslanmışlar ve yanlarına kadar iki cennetten uzanmış meyvalar.
55. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
56. Onlar için orada, gözleri eşlerinden başkasını görmemiş ve kendilerinden önce hiçbir insan ve cin eli değmemiş dilberler *(hûriler)* var!
57. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
58. Adetâ onlar birer yakut, birer mercan!
59. İmdi siz Rabbinizin nimetlerinden hangisine dersiniz yalan?!
60. Yapılan iyiliğin karşılığı yine iyilik değil midir!
61. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?!
62. *(mukarrabûn için hazırlanan)* Bu iki cennetin ötesinde *(ashâb-ı yemin için de)* iki cennet daha var.
63. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
64. Yeşilden geçilmez iki cennettir onlar!
65. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
66. İkisinde de püsküren / fışkıran iki pınar.
67. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!

68. Her ikisinde de meyvalar, hele de hurma ve nar.
69. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
70. Her ikisinde de seçkin güzeller / güzellikler!
71. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
72. Çadırlarda *(eşleri için)* bekletilen gün görmemiş hûriler.
73. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
74. Dokunmamıştır onlara cennetliklerden önce, ne cin ne insan.
75. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerine dersiniz yalan?!
76. En güzel kumaşlardan yapılmış yemyeşil yastıklara ve göz kamaştıran muhteşem koltuklara yaslanırlar.
77. İmdi siz Rabbinizin hangi nimetlerini edersiniz inkâr?!
78. Ulukta da sonsuz, cömertlikte de sonsuz olan Rabbinin adı ne ulu / ne kutlu!

56. VAKIA SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
96 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Vakti geldiği zaman kıyamet kesin kopacak,
2. Kopması asla yalan çıkmayacak.
3. Kimilerini yükseltecek o, kimilerini alçaltacak!
4. Yer öylesine sarsılacak!
5. Ve dağlar öylesine savrulacak!
6. Her şey toz duman olacak.
7. Sizler o gün üç sıra hâlinde geleceksiniz:

الجزء السابع والعشرون — سورة الرحمن

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ
مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ
يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾
مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾ إِذَا
رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا
﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ
﴿١٠﴾ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾
وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

8. Bir sıra **ashâb-ı yemin** olan **uğurlular** ki, ne mutlu onlara!
9. Bir sıra, **ashâb-ı şimal** olan **uğursuzlar** ki, yazıklar olsun onlara!
10. Bir de, kulluk yarışında öne geçenler var: **Sâbikûn**!
11. Onlar, *(Allah'a)* en yakın olan **mukarrabûn**'dur!
12. Onlar, ***(bitmez tükenmez nimetlerin kaynaştığı sonsuzluk bahçeleri olan)*** **Naîm Cennetleri**'nde olacaklardır.
13. Onların büyük bölümü, ***(sizin ve geçmiş ümmetlerin)*** öncekilerindendir.
14. Az bir bölümü de, ***(sizin ve önceki ümmetlerin)*** sonrakilerindendir.
15. Altın işlemeli sedirler var orada.
16. O sedirlere, karşılıklı kurulup otururlar.

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ
﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا
وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ
﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ
أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِنَ
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا
بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا
يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

17. Etraflarında, *(hizmet için)* hiç kocalmayan yavrular *(vildânun muhalledûn)* dolaşırlar!
18. Ellerinde sürahiler, ibrikler ve *(şarap)* akan kaynaktan doldurulmuş kâseler / kadehler ile.
19. Fakat bundan / bu şaraptan onların ne başları ağrır, ne de akılları gider!
20. Seçip beğendiklerinden meyveler,
21. Canlarının çektiği kuşlardan etler,
22. Ve güzel gözlü hûriler!
23. O hûriler ki, sanki dizilmiş inciler!
24. Çalışmalarının karşılığıdır bütün bunlar!
25. Ne inciten / keyif kaçıran bir söz işitirler orada, ne de günah sayılan bir şey!
26. Yalnız **esenlik** dilenir onlara, yalnız **merhaba** edilir orada!
27. **Ashâb-ı Yemin** olan **uğurlular**'a gelince, ne mutlu onlara!
28. Meyve dolu sidre ağaçları,
29. Salkım salkım muzlar,
30. Uzayıp giden gölgelikler,
31. Çağlayan bir su!
32. Bol mu bol meyve!
33. Ne tükenir, ne de engellenir!
34. Yüksekçe döşenmiş döşekler,
35. Ve *(dünyadakinden farklı ve de)* yeni bir yaradılışla yarattığımız hatunlar!
36. Onları *(diriltip)* kılmışız bâkireler!
37. Kılmışız eşlerine tutkun endamlı taze körpeler.
38. Sırf **Ashâb-ı Yemîn** içindir bunlar!
39. Onların birçoğu *(her ümmetin)* öncekilerinden,
40. Birçoğu da sonrakilerindendir!
41. O uğursuz **Ashâb-ı Şimal**'e gelince, ne kötüdür onlar!
42. Bunaltan bir sıcak, kaynar bir su,
43. Ve bir duman ki, simsiyah!
44. Ne serindir orası, ne de ferah!
45. Halbuki onlar bundan önce keyiflerine düşkündüler!
46. Büyük günahta *(inkârda / şirkte)* direnirlerdi.
47. Ve derlerdi: **"Ölüp de toprak olduktan ve çürümüş kemikler haline geldikten sonra mı diriltileceğiz?!"**
48. **"Çok önceleri ölen atalarımız da mı?!"**
49. Söyle onlara: **"Öncekiler de, sonrakiler de!"**
50. **"Hepsi buluşacak, belirlenen gün ve saatte!"**

الجزء السابع والعشرون — سورة الواقعة

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّٓالُّونَ الْمُكَذِّبُونَۙ ﴿٥١﴾ لَاٰكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍۙ
﴿٥٢﴾ فَمَالِؤُ۫نَ مِنْهَا الْبُطُونَۚ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمٖيمِۚ ﴿٥٤﴾
فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهٖيمِۜ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدّٖينِۜ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ اَفَرَاَيْتُمْ مَا تُمْنُونَۜ ﴿٥٨﴾ ءَاَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقٖينَۙ ﴿٦٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فٖي
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُو۫لٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
اَفَرَاَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَۜ ﴿٦٣﴾ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُٓ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾
لَوْ نَشَٓاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ اِنَّا لَمُغْرَمُونَۙ
﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ اَفَرَاَيْتُمُ الْمَٓاءَ الَّذٖي تَشْرَبُونَۜ ﴿٦٨﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَٓاءُ جَعَلْنَاهُ
اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ اَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّتٖي تُورُونَۜ ﴿٧١﴾
ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَٓا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُ۫نَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا
تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوٖينَۚ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظٖيمِۚ ﴿٧٤﴾ حزب ٤
فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِۙ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظٖيمٌۙ ﴿٧٦﴾

51. Sonra siz, ey *(hakkı)* yalanlayan sapkınlar!

52. Ağılı meyve ağacından *(zakkumdan)* kuşkusuz tadacaksınız!

53. Onunla karnınızı tıka basa dolduracaksınız.

54. Bir de üzerine kaynar su içeceksiniz!

55. İçtikçe içen kanmak bilmeyen develer gibi.

56. İşte bu onlara, ceza günü ikram *(!)* edilecektir!

57. Biz yarattık *(baştan)* sizi; öyleyse niçin doğrulamazsınız *(ikinci kez dirilişi)*?!

58. Baksanıza şu döktüğünüz meniye / erlik suyuna!

59. Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa biz miyiz yaratan?!

60. Biz takdir ettik aranızda ölümü; bizim önümüze geçilmez.

61. Yeni bir kılıkla, bilmediğiniz şekilde sizi yaratmaktan kimse alıkoyamaz bizi!

62. İlk yaradılışı *(Allah'ın gerçekleştirdiğini)* kesin biliyorsunuz; *(o halde ikincisine niçin inanmıyor)* niçin düşünüp akletmiyorsunuz?!

63. Görmez misiniz şu ektiklerinizi?!

64. Siz mi yeşertip büyütüyorsunuz onları, yoksa biz mi?!

65. Dileseydik, kurutup çer çöp kılardık onları da, dehşet içinde çaresiz kalırdınız.

66. Ve: **"Borca battık bizler!"**

67. **"Kalmadı elimizde avucumuzda bir şey!"** *(diye sızlanırdınız)*.

68. Baksanıza şu içtiğiniz suya?

69. Onu buluttan siz mi indiriyorsunuz; yoksa biz miyiz indiren?!

70. Dileseydik onu acı-çorak yapardık! O halde, bütün bu nimetlere karşı niçin üzerinize düşeni yapmaz *(şükretmez)*siniz?

71. Düşünün, sürterek çaktığınız ateşi!

72. Siz mi yarattınız onun ağacını, yoksa biz miyiz yaratan?!

73. Biz onu, hem *(kudretimiz için)* bir hatırlatma, hem de ıssız çöl yolcuları ve tüm muhtaçlar için bir istifade kıldık.

74. O halde, uzak tut yüce Rabbinin adını her türlü eksiklikten / tesbih et O'nu!

75. Ant içmez / tanıklık etmez miyim ben, yıldızların yerlerine ve de vahyin aralıklarla inişine!

76. Bilirseniz eğer, büyük bir yemin / büyük bir anttır tanıklıktır bu!

الجزء السابع والعشرون — سورة الواقعة

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ
رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ
تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا
إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ
كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا
إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةُ
جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
﴿٢﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

77. Şüphesiz ki **O**, çok yüce bir **Kur'an** / çok değerli bir **mesaj**'dır!
78. Erişilmez uzaklıkta / sapasağlam korunmakta olan bir kitaptadır.
79. El süremez **O**'na arınmış olan *(görevli melek)*lerden başkası!
80. Evrenin yaratıcısı ve yürütücüsü olan **Alemlerin Rabbi**'nden indirilmedir!
81. Şimdi siz böyle bir söze, küçümsemeyle mi bakıyorsunuz?!
82. Bütün bunlara karşılık üzerinize düşeni yapmak *(şükretmek)* yerine yalanlıyor musunuz / yalanlamayı kendinize rızık mı ediniyorsunuz?!
83. O halde haydisenize, can boğaza gelip dayandığında,
84. Ve siz *(çaresizlik içinde ölüm döşeğindekine)* bakarken,
85. Biz o an sizden daha yakınız ona *(ve her yandan kuşatmışız onu)*, ama siz görmezsiniz!
86. Haydisenize, eğer dine inanmayacak / ceza gününe boyun eğmeyecekseniz,
87. Çevirsenize gerisingeri o canı, eğer davanızda doğru iseniz!
88. O eğer **hakka yakın** olan **mukarrabûn**'dan ise,
89. **Mutluluk**, **esenlik** ve *(nimetlerle dolu)* **naîm cenneti** onu bekler.
90. Eğer **ashâb-ı yemîn** olan **uğurlular**'dan ise,
91. *(ona şöyle denilir)*: **"Ashâb-ı Yemin olan *Uğurlular*'dan sana selâm var!"**
92. Yok eğer, gerçeği yalanlayan sapkınlardansa,
93. Sunulur ona ikram (!) olarak kaynar su,
94. Sonra da atılır cehenneme!
95. İşte budur kuşku götürmez kesin hakikat.
96. O halde uzak tut şânı yüce Rabbinin adını her türlü noksanlıktan!

57. HADİD SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
29 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı yüceltmekte / tesbih etmektedir. **O**'dur hem gücü karşısında durulmayan, hem de her şeyi yerli yerince yapan.
2. Göklerin ve yerin mülkü *(ve egemenliği)* **O**'nundur. **O** diriltir, **O** öldürür. **O**'dur her şeye gücü yeten.
3. **O** başlangıcı olmayan **ilk**'tir, her şeyden sonra hep var olacak olan **son**'dur, her şeyin **üstünde**'dir ve her şeye **en yakın olan**'dır. Ve **O**, her şeyi hakkıyla bilendir.

الجزء السابع والعشرون — سورة الحديد

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَٓاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَهُوَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
اَخَذَ مِيثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهِ
اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ
لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَاتَلَ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا
وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا
الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

4. **O** ki, gökleri ve yeri **altı gün**'de yarattı, sonra arşa yükselip hükümran oldu. Yere giren, yerden çıkan, gökten inen ve göğe çıkan ne varsa bilir. Her nerede olursanız sizinledir. O **Allah** ki, ne yaparsanız görüp durur.

5. Göklerin ve yerin mülkü *(ve egemenliği)* **O**'nundur ve bütün işler **O**'na döndürülür / sonuçta onları **O** değerlendirir / karşılıklarını **O** verir.

6. Geceyi gündüze, gündüzü geceye katar *(da, günler ve geceler sizin için uzayıp kısalır)*. **O**'dur göğüslerde saklı olan her şeyi bilen.

7. **Allah**'a ve **Peygamberi**'ne iman edin ve sizi görevli kıldığı / size emanet ettiği şeylerden *(başkalarına)* harcayın. Çünkü sizden iman edip *(Allah için)* harcayanlara büyük bir mükâfat vardır.

8. **Peygamber** sizi Rabbinize iman etmeye çağırıp durduğu halde ve sizden sağlam bir söz almışken, niçin *(sözünüzde durup imanınızın gereği olan işleri yaparak)* Allah'a *(gerçekten)* inanmıyor *(inancınızı eyleminizle onaylamıyor)*sunuz? Eğer *(gerçekten)* mü'minler iseniz *(kâfirler gibi davranmayıp, üzerinize düşeni yapınız)*!

9. **O**, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye **Kulu**'na apaçık âyetler indirdi. Doğrusu Allah size çok şefkatli, çok merhametlidir.

10. Sonuçta göklerin ve yerin mirası Allah'a kalacakken Allah yolunda niçin harcamazsınız?! Sizden hiç biriniz, **Fetih**'ten önce malını harcayan ve çarpışanla bir değildir! Onlar, daha sonra harcayıp çarpışanlardan derece bakımından daha yüksektirler. Bununla beraber Allah, her iki tarafa da **en güzel**'i *(cenneti)* vâdetmiştir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

11. Kimdir o kimse ki, Allah'a güzel bir borç versin de, karşılığını Allah ona kat kat ödesin ve değerli mükâfatı *(cenneti)* alsın?!

الجزء السابع والعشرون — سورة الحديد

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
لِلَّذِينَ اٰمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاۤءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ
حَتّٰى جَاۤءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ
مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَاْوٰيكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلٰيكُمْ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ
﴿١٦﴾ اِعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَاَقْرَضُوا
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

12. O gün iman eden erkek ve kadınların nurlarının *(kendilerine yol göstermek üzere)* önlerinde ve sağlarında koşuşturduğunu ve kendilerine: **"Müjde size, bugün altlarından ırmaklar akan cennetler sizindir; orada ebedî kalacaksınız!"** denildiğini göreceksin. İşte büyük kurtuluş / büyük başarı budur.

13. O gün münafık erkekler ve münafık kadınlar, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara: **"Bizi de bekleseniz de ışığınızdan alsak"** derler; fakat onlara: **"Siz arkanıza dönün de ışığı orada arayın"** denilir ve sonra birden aralarına, bu tarafı rahmet, öteki tarafı azap olan ve kapısı bulunan bir duvar çekilir!

14. Münâfıklar onlara: **"Bizler** *(dünyada)* **sizinle beraber değil miydik?!"** diye seslenirler. Onlar: **"Evet ama siz kendi kendinizi yaktınız;** *(başımıza musibetler gelmesi için)* **beklemeye koyuldunuz,** *(İslâm'dan)* **şüpheye düşüp kuruntulara kapıldınız; nihayet Allah'ın buyruğu** *(ölüm)* **gelip çattı. O usta aldatıcı,** *(şeytan)* **sizi Allah ile** *(ve Allah hakkında)* **aldattı."**

15. Artık bugün sizden ve inkâr edenlerden fidye kabul edilmeyecektir. Sığınacağınız yer ateştir; çünkü lâyıkınız odur! Varılacak ne kötü yerdir!

16. İman edenlerin kalplerinin, **Allah'ın zikri** ve **inmekte olan hak** ile ürperip saygıyla yumuşaması zamanı gelmedi mi? Onlar, daha önce kendilerine **Kitap** verilip de zamanın geçmesiyle kalpleri katılaşan ve çoğu, yoldan / dinden çıkan *(fâsık)* kimseler gibi olmasınlar!

17. Bilesiniz ki Allah, ölümünün ardından yeryüzünü *(yağmurla)* diriltir; muhakkak ki, düşünüp akledesiniz *(ve vahiy ile dirilesiniz)* diye size âyetlerini açıkladı.

18. Şüphesiz ki, mallarını uğrumuzda harcayıp sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlara ve *(böylelikle)* Allah'a güzel ödünç verenlere mükâfatları, kat kat ödenecektir. Onlara değerli bir mükâfat *(cennet)* vardır.

وَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ٓ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصِّدّ۪يقُونَ وَالشُّهَدَٓاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَٓا اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَح۪يمِ ﴿١٩﴾ اِعْلَمُٓوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَز۪ينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ
وَالْاَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَه۪يجُ فَتَرٰيهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَد۪يدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَٓا اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ
﴿٢٠﴾ سَابِقُٓوا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِه۪ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْت۪يهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظ۪يمِ ﴿٢١﴾
مَٓا اَصَابَ مِنْ مُص۪يبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا ف۪ٓي اَنْفُسِكُمْ اِلَّا ف۪ي
كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَس۪يرٌ ﴿٢٢﴾
لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَٓا اٰتٰيكُمْ وَاللّٰهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ اَلَّذ۪ينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَم۪يدُ ﴿٢٤﴾

19. Allah'a ve elçilerine *(gerçekten)* iman edenler var ya, onlar inançlarını eylemleriyle onaylayan **sıddîklar** ve Rableri katında **şehitler**dir ki onlara **mükâfat**ları ve *(önlerini aydınlatacak olan)* **nur**ları verilecektir. Ayetlerimizi tanımayıp yalanlayanlar ise, cehennemliklerdir.

20. Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs / gösteriş / vizyon ve aranızda karşılıklı bir öğünme ve bir mal ve evlât çoğaltma yarışıdır; tıpkı yağmurun yağmasıyla yeşerip, çifçinin yüzünü güldüren, sonra birden solup sararan ve kuruyup çer-çöpe dönüşen ekin gibi! Ahirette *(dünyanın gösterişine aldananlara)* şiddetli bir azap vardır; *(inanarak salih amel işleyenlere ise)* Allah'ın bağışlaması ve beğenisi vardır. Dünya hayatı ancak aldatan bir metâ / yanıltan bir dirliktir.

21. O halde, Rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği göklerle yer kadar olan cennete doğru yarışın. O cennet ki, Allah'a ve peygamberlerine iman edenler için hazırlanmıştır. Bu, Allah'ın bir lûtfudur, onu *(gayret ettikleri için)* dilediklerine verir. Allah çok büyük iyilik edendir.

22. Gerek yeryüzünde gerekse sizin kendinizde meydana gelen bir musibet, daha biz onu yaratmadan önce bir kitapta yazılıdır. Bu Allah için kolaydır.

23. Bu, kaybettiklerinize üzülmeyesiniz ve Allah'ın size verdiklerinden de şımarmayasınız diyedir! Çünkü Allah, kendini beğenen hiçbir şımarığı sevmez!

24. Kendileri cimrilik eden ve insanlara da cimriliği emreden ve dinlemeyip yüzçevirenler bilsinler ki, Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur ve Allah hiçbir övgüye muhtaç değildir.

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا
وَاِبْرٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ
مُهْتَدٍۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةًۜ وَرَهْبَانِيَّةًۨ ابْتَدَعُوهَا
مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ
رِعَايَتِهَاۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْۚ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ
بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌۙ ﴿٢٨﴾ لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ
الْكِتَابِ اَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

25. Andolsun ki biz, *(daha önce de)* elçilerimizi açık deliller / belgeler ile gönderdik ve insanlar adaleti sağlasınlar / doğruluğu gerçekleştirsinler diye, peygamberler aracılığıyla **kitap** ve **mîzan / ölçü** indirdik. Kendisinde hem ***(hakka başkaldıranları durduracak)*** **çetin bir güç** hem de insanlık için **nice faydalar** bulunan **demir**'i indirdik. Allah, kendisine *(dinine)* ve elçilerine, görmediği halde yardım edecek olanları belirlemek için böyle yaptı. Şüphesiz ki Allah, sonsuz kudret sahibidir ve gücü önünde durulmayandır.

26. Andolsun ki biz, **Nûh**'la **İbrahim**'i de elçi olarak gönderdik. Her ikisinin soylarına da **peygamberlik** ve **kitap** verdik. Fakat *(insanların)* pek azı yola geldiler; çoğu yoldan / dinden çıkan *(fâsık)*lar oldular.

27. Sonra onların peşlerinden, art arda peygamberler gönderdik. **Meryem Oğlu İsa**'yı da gönderdik ve **O**'na **İncil**'i verdik. **İsa**'ya uyanların kalplerine yufka yüreklilik ve merhamet yerleştirdik. Biz onlara sadece Allah'ın hoşnutluğunu istemelerini emretmişken, onlar bir de, kendilerine emretmediğimiz bir **ruhbanlık** ***(ibadet için ma'bedlere kapanıp dünyadan el-etek çekme)*** çıkardılar; sonra ona da gereği gibi uymadılar! Fakat biz onlardan iman edenlere mükâfatlarını verdik; ancak birçokları buyruktan / dinden çıkan *(fâsık)*lardır.

28. Ey ***(kendi peygamberlerine)*** iman edenler! Allah'tan saygıyla korkun da, **O**'nun ***(gönderdiği son)*** **Peygamberi**'ne de iman edin ki, sizi rahmetinden iki kat mükâfatlandırsın ve size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur / ışık versin; hem de sizin ***(geçmiş)*** günahlarınızı silsin. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

29. Böylece kitap ehli şunu bilmelidir ki, onlar asla Allah'ın lûtfuna ***(kime peygamberlik vereceğine)*** karışamazlar; Allah'ın lûtfu tamamen kendi elindedir ve onu dilediğine verir. Ve Allah sonsuz lûtuf sâhibidir.

58. MÜCADİLE SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
22 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

الجزء الثامن والعشرون — سورة المجادلة

سورة المجادلة مدنية وهي اثنتان وعشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّت۪ي تُجَادِلُكَ ف۪ي زَوْجِهَا وَتَشْتَك۪ٓي اِلَى اللّٰهِ ۖ الجزء ٢٨
وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَاۜ اِنَّ اللّٰهَ سَم۪يعٌ بَص۪يرٌ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ
مِنْكُمْ مِنْ نِسَٓائِهِمْ مَا هُنَّ اُمَّهَاتِهِمْۜ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا الّٰٓـئ۪ي وَلَدْنَهُمْۜ
وَاِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًاۜ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ
﴿٢﴾ وَالَّذ۪ينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْر۪يرُ
رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۜ ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِه۪ۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَب۪يرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَمَٓاسَّاۚ
فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتّ۪ينَ مِسْك۪ينًاۜ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِه۪ۜ
وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿٤﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَٓا اٰيَاتٍ
بَيِّنَاتٍۜ وَلِلْكَافِر۪ينَ عَذَابٌ مُه۪ينٌۚ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَم۪يعًا
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُواۜ اَحْصٰيهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَه۪يدٌ ﴿٦﴾

1. Kocası hakkında seninle tartışan ve **Allah**'a şikâyette bulunan kadının söylediklerini **Allah** elbette ki işitti ***(kadın, kocasının: "Sen bana annem gibisin!" diyerek kendisine zıhar yaptığını ve kendisinden uzak durduğunu şikâyet ediyor ve sana bunun hükmünü soruyordu).*** Allah, ikinizin karşılıklı konuşmanızı işitiyordu; çünkü Allah, her şeyi işiten ve görendir.

2. İçinizden **zıhar** yapıp: ***(sen bana anam gibisin deyip)*** Kadınlarından uzak durmak isteyenler bilsinler ki, hanımları onların anneleri değildir! Anneleri, ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Dolayısıyla onların bu söyledikleri, hem çirkin, hem de asılsız / yalan bir sözdür. Ama Allah, gerçekten günahları affeden ve bağışlayandır.

3. **Zıhar** yaparak eşlerinden uzak durmak isteyip de, sonra söylediklerinden vazgeçenlerin, eşlerine el sürmeden önce, ***(keffaret olarak)*** **bir köle âzat** etmeleri gerekir. Size öğütlenen ***(hüküm)*** budur. Allah her yaptığınızdan haberdardır.

4. Kim buna güç yetiremez ***(köle azat edemez)*** ise, eşine dokunmadan önce, iki ay art arda oruç tutmalıdır. Buna da güç yetiremeyen, altmış yoksulu doyurmalıdır. Bu, sizin Allah'a ve Peygamberine inanmış olmanızdan dolayıdır ve bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. ***(Allah'ın koyduğu sınırları dinlemeyip geçen)*** Kâfirler için can yakan acı bir azap vardır.

5. **Allah**'ın ve **Peygamberi**'nin koyduğu sınırları dinlemeyip kendileri sınır koyanlar, perişan olacaklardır; tıpkı kendilerinden önce apaçık âyetler indirdiğimiz halde ***(dinlemedikleri için)*** perişan olanlar gibi! ***(Ayetlerimize karşı çıkan)*** kâfirlere, alçaltıp aşağılayan bir azap vardır!

6. O gün Allah onların hepsini diriltip ***(huzurunda)*** toplayacak ve onların unuttukları, fakat Allah'ın bir bir yazdığı işlerini kendilerine bildirecek ***(ve hesabını soracak)***tır. Şüphesiz ki Allah, her şeye şâhit bulunmaktadır.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۜ مَا يَكُونُ
مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
وَلَٓا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَٓا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُواۚ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلٖيمٌ ﴿٧﴾ اَلَمْ
تَرَ اِلَى الَّذٖينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِۘ وَاِذَا جَٓاؤُ۫كَ
حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُۙ وَيَقُولُونَ فٖٓي اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا
اللّٰهُ بِمَا نَقُولُۜ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُۚ يَصْلَوْنَهَاۚ فَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُٓوا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ
وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰىۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذٖٓي اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ اِنَّمَا
النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَلَيْسَ بِضَٓارِّهِمْ
شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَٓا اَيُّهَا
الَّذٖينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قٖيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
اللّٰهُ لَكُمْۚ وَاِذَا قٖيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذٖينَ اٰمَنُوا
مِنْكُمْۙ وَالَّذٖينَ اُو۫تُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبٖيرٌ ﴿١١﴾

7. Bilmiyor musun ki Allah, göklerde ve yerde olan her şeyi bilir?! Şâyet üç kişi gizlice bir araya gelip fısıldaşsalar, dördüncüleri Allah'tır. Beş kişi olsalar, altıncıları Allah'tır. Bundan daha az yahut daha çok, her nerede bulunurlarsa bulunsunlar Allah onların yanlarındadır. Sonra bütün yaptıklarını kıyamet günü onlara haber verecek *(ve hesaba çekecek)*tir. Şüphesiz ki Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

8. Gizli *(toplantılar yaparak)* konuşmaktan geri durmaları emredilenlerin, yine bir araya gelerek, günah, haksızlık ve Peygamber'e muhalefet üzere fısıldaştıklarını *(ve komplolar kurduklarını)* görmüyor musun?! Onlar senin yanına geldiklerinde, Allah'ın seni selâmlamadığı bir biçimde seni selâmlıyorlar *(es-selam: esenlik sözünü, es-sâm: ölüm şeklinde geveleyerek sana beddua anlamına çeviriyorlar)*; bir de kendi kendilerine: **"Bu söylediklerimizden dolayı Allah bize azap etse ya!"** diyorlar. Onların hakkından, cehennem gelir. Onlar cehenneme atılacaklardır. Varılacak ne kötü yerdir orası!

9. Ey îman edenler! Eğer gizli bir görüşme yapacaksanız, günah, haksızlık ve Peygamber'e muhalefet üzere yapmayınız; fakat iyilik *(birr)* ve Allah'ın emirlerine uymak *(takva)* üzere gizli görüşme yapınız. Bir gün huzurunda toplanacağınız **Allah**'a saygıda kusur etmeyiniz.

10. İman edenleri üzüntü ve kaygıya düşürmek için yapılan gizli görüşmeler ve fısıldaşmalar şeytandandır; halbuki Allah izin vermedikçe **onlara** hiçbir zarar da veremezler! O halde **mü'minler** ancak Allah'a dayanıp güvensinler!

11. Ey iman edenler! Toplantılar ve oturmalar sırasında size: **"Açılın, yer verin!"** denildiğinde, hemen açılın ki, Allah da size genişlik ve açılım versin! *(herhangi hayırlı bir iş için)* **"Kalkın!"** denildiğinde, hemen kalkın ki, Allah, içinizden iman edenlerin ve kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltsin. Allah ne yaparsanız haberdardır.

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ
صَدَقَةًۜ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاَطْهَرُۜ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ
﴿١٢﴾ ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰيكُمْ صَدَقَاتٍۜ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوا
وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَق۪يمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَط۪يعُوا
اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذ۪ينَ
تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْۜ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْۙ وَيَحْلِفُونَ
عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَد۪يدًاۜ اِنَّهُمْ
سَٓاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُه۪ينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَٓا اَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللّٰهِ شَيْـٔاًۜ اُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۜ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
اللّٰهُ جَم۪يعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ
عَلٰى شَيْءٍۜ اَلَٓا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ
فَاَنْسٰيهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِۜ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِۜ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يُحَٓادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُٓ اُو۬لٰٓئِكَ فِي
الْاَذَلّ۪ينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُل۪يۜ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَز۪يزٌ ﴿٢١﴾

12. Ey îman edenler! **Peygamber**'le özel görüşme yapmak istediğinizde, görüşme öncesi sadaka verin! Bu, *(yapacağınız görüşmenin önemini ve sizin samimiyetinizi göstereceği, dolayısıyla Peygamberi gereksiz ve boş görüşmelerden koruyacağı için)*, hakkınızda en hayırlısı ve en dürüstçe olanıdır. Eğer *(verecek bir sadaka)* bulamazsanız, Allah bağışlayan ve merhamet edendir.

13. *(Peygamber'le)* Özel görüşmeleriniz öncesinde sadaka verecek olmanız sizi korkuttu mu?! Madem ki bunu yapmadınız; Allah sizi affetti; o halde namazlarınızı hakkıyla kılın, *(arınmak için mâlî yükümlülüğünüz olan)* zekâtı verin ve *(diğer hususlarda)* Allah'a ve Peygamberi'ne itaat edin. Allah ne yaparsanız haberdardır!

14. Bakmaz mısın şu *(iki yüzlü)* insanlara ki, Allah'ın gazap ettiği bir toplulukla dostluk kurmakta *(ve onlara yardaklık yapmakta)*dırlar! Aslında onlar ne sizdendir, ne de onlardandır! Onlar, *(müslüman olduklarına dair)* bile bile bilerek yalan yere yemin ederler!

15. Allah onlar için şiddetli bir azap hazırlamıştır. Gerçekten onlar ne fena işler yapmaktadırlar!

16. Onlar bir taraftan *(yalan yere ettikleri)* yeminleriyle kendilerini *(sizden)* koruyorlar, bir taraftan da *(iki yüzlülükleriyle insanları şaşırtıp)* Allah yolundan alıkoyuyorlar. Bunun içindir ki, onlara alçaltıp aşağılayan bir azap vardır.

17. Onları ne malları, ne de çocukları hiçbir şekilde **Allah'tan** kurtaramayacaktır. Onlar cehennemliklerdir ve orada sürekli kalacaklardır.

18. **Allah**'ın hepsini toplayıp dirilteceği gün, onlar *(burada)* sizin önünüzde yemin ettikleri gibi, bir yarar sağlayacağı zannıyla *(orada)* **Allah**'ın önünde de yemin edeceklerdir *(fakat Allah'ı kandıramayacaklardır)*! Bilesiniz ki onlar, *(iki yüzlü)* yalancı *(münâfık)*lardır.

19. Şeytan onları tutsak etti ve Allah'ı anmayı onlara unutturdu. Onlar, **şeytanın taraftarları** *(hizbüş-şeytan)* dır. Bilesiniz ki, **şeytanın taraftarları** *(hizbüş-şeytan)*, dâima ziyandadır.

20. **Allah**'ın ve **Peygamberi**'nin emirlerine karşı gelenler yok mu, onlar en alçak yaratıklar içindedirler.

21. Allah *(ezelde)*: **"Muhakkak ki ben ve elçilerim üstün geleceğiz!"** diye yazmıştır. Şüphesiz ki Allah, kudreti her şeye yeten ve gücü karşısında durulmayandır!

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَٓادُّونَ مَنْ حَٓادَّ اللّٰهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُٓوا اٰبَٓاءَهُمْ اَوْ اَبْنَٓاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَش۪يرَتَهُمْ
اُو۬لٰٓئِكَ كَتَبَ ف۪ي قُلُوبِهِمُ الْا۪يمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْر۪ي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِد۪ينَ ف۪يهَا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ اُو۬لٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ اَلَٓا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَاَتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
ف۪ي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِاَيْد۪يهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِن۪ينَ
فَاعْتَبِرُوا يَٓا اُو۬لِي الْاَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَٓا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَٓاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

22. Allah'a ve âhiret gününe iman eden bir topluluğun, Allah'a ve Peygamberi'ne karşı gelenlere, bunlar kendi babaları, çocukları, kardeşleri ve yakınları olsalar bile asla sevgi beslediğini göremezsin! Onlar, Allah'ın yüreklerine imanı yazdığı ve kendi katından bir rûh ile güçlendirdiği kimselerdir. Onları, içlerinde ebedî kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Allah onlardan hoşnut, onlar da Allah'tan hoşnuttur. İşte onlar, Allah'ın taraftarları / Allah'tan yana olanlardır! Şüphe etmeyesiniz ki, ancak Allah'ın taraftarları (*hizbullah*) kurtuluşa / murada erenlerdir.

59. HAŞR SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 24 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde olan her şey, Allah'ı yüceltir tesbih eder. **O**'dur, gücüne karşı durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapan!

2. İnkârcı **Kitap Ehli**'ni: *(Peygamber'le yaptıkları antlaşmayı bozan Nadîr Oğulları Yahûdîlerini)*, **ilk sürgün**'de yurtlarından çıkaran **O**'dur. Halbuki siz, onların yurtlarından çıkmayacaklarını sanmıştınız; onlar da, sağlam kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyup kurtaracağını sanmışlardı! Fakat Allah onları, hiç ummadıkları bir şekilde bastırdı. Ve yüreklerine korku düşürdü de, evlerini, bir taraftan kendi elleriyle, bir taraftan da mü'minlerin elleriyle yıkıyorlardı! Bakın da ibret alın ey görecek gözü olanlar!

3. Eğer Allah onlara sürgünü yazmasaydı bile, dünyada yine onları cezaya çarptıracaktı. Ayrıca onları âhirette acı bir azap bekliyor.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُۚ وَمَنْ يُشَٓاقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ
شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ ل۪ينَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَٓائِمَةً عَلٰٓى
اُصُولِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٥﴾ وَمَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى
رَسُولِه۪ مِنْهُمْ فَمَٓا اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلٰى مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ
﴿٦﴾ مَٓا اَفَٓاءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِه۪ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ وَابْنِ السَّب۪يلِۙ كَيْ لَا
يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَٓاءِ مِنْكُمْۜ وَمَٓا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ
وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُواۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِۢ
﴿٧﴾ لِلْفُقَرَٓاءِ الْمُهَاجِر۪ينَ الَّذ۪ينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُۜ
اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَۚ ﴿٨﴾ وَالَّذ۪ينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْا۪يمَانَ مِنْ
قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ ف۪ي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّٓا اُو۫تُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌۜ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِه۪ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَۚ ﴿٩﴾

4. Bunun sebebi, **Allah**'a ve **Peygamberi**'ne karşı gelmeleridir! Oysa ki, Allah'a karşı gelenlere Allah'ın cezası çok çetindir.

5. Siz *(ey mü'minler, o gün onlara ait)* bir hurma ağacını kestiyseniz ya da kökleri üzerinde dikili bıraktıysanız, bu *(hiç sebepsiz ve sırf yeryüzünde bozgunculuk için değil)* Allah'ın izniyle olmuştu ve buyruktan / dinden çıkmış olanları *(fâsıkları)* perişan etmesi içindi!

6. **Allah**'ın, onların mallarından alıp **Peygamberi**'ne verdiği ganimetler *(fey'ler)* için siz ne bir at, ne bir deve koşturdunuz! Fakat Allah, **elçileri**'ni dilediklerine hâkim kılar ve şüphesiz ki **O**, her şeye gücü yetendir.

7. **Allah**'ın, çeşitli ülke halklarından alıp **Peygamberi**'ne verdiği **ganîmetler** *(fey)*, tümüyle **Allah**'a ve **Peygamber**'e âittir. Bunları, *(devlet başkanı sıfatıyla Peygamber, fakir olan fakat zekât almaları yasak olan)* kendi yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara harcar. Böylelikle mal, sadece zenginler arasında dolaşan bir güç / bir devlet olmaz. O halde, **Peygamber** size ne verdiyse onu alın, size neyi yasakladıysa ondan uzak durun ve Allah'ın emirlerine aykırı davranmaktan sakının; şüphesiz ki Allah, azabı çok çetin olandır.

8. *(Ganimetler)*, Allah'ın lûtuf ve rızasını elde etmek istediklerinden dolayı ve de Allah'a ve Rasûlü'ne yardım ettikleri için yurtlarından ve mallarından çıkartılan **Fakir Muhacirler** içindir. Onlar ki, *(inançlarını eylemleriyle isbat eden)* **sâdıklar**'dır.

9. Ve yine *(ganimetler)*, muhacirler gelmeden **yurdu** *(Medîne'yi)* ve **îmanı** *(İslâm toplumunu)* hazırlayıp, kendilerine hicret edip gelenleri bağırlarına basan, onlara sağlanan imkânlardan dolayı içlerinde hiçbir sıkıntı duymayan, yoksulluk içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih edenler *(Ensâr)* içindir. Kim ki cimrilikten / kıskançlıktan / nefsani tutkularından korunursa, işte ancak o kimseler kurtuluşa / murada erenlerdir.

الجزء الثامن والعشرون — سورة الحشر

وَالَّذِينَ جَٓاؤُ۫ مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
اٰمَنُوا رَبَّنَٓا اِنَّكَ رَؤُ۫فٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ
نَافَقُوا يَقُولُونَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ اَحَدًا اَبَدًا
وَاِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾
لَئِنْ اُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٢﴾ لَاَنْتُمْ
اَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ
اَوْ مِنْ وَرَٓاءِ جُدُرٍ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنِّي بَرِٓيءٌ مِنْكَ اِنِّٓي اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

10. Bir de *(ganimetler)*, bunlardan sonra gelip: **"Ey Rabbimiz! Bizleri ve bizlerden önce iman etmiş olan mü'min kardeşlerimizi bağışla. İman edenlere karşı içimizde hiçbir kin bulundurma! Ey Rabbimiz, sensin esirgeyen, sensin bağışlayan!"** diyenler içindir.

11. Görmez misin şu iki yüzlü münâfıkları ki, **Kitap Ehli**'nden olan kâfir yoldaşlarına: **"Yemin ederiz ki, eğer siz** *(yurdunuzdan)* **çıkarılırsanız, sizinle birlikte biz de çıkar** *(savaşır)***ız ve sizin hakkınızda hiç kimseye boyun eğmeyiz! Sizinle savaşılırsa, yardımınıza koşarız!"** diyorlar. Allah şâhittir ki, onlar yalan söylüyorlar.

12. Eğer çıkarılsalar onlarla birlikte çıkmazlar, onlarla savaşılsa yardımlarına koşmazlar. Yardımlarına koşsalar, gerisin geri kaçarlar ve onlar yardımsız kalırlar.

13. Andolsun ki, onların yürekleri, **Allah**'tan çok sizden korkar! Çünkü onlar, anlamaz bir topluluktur.

14. Onlar sizinle, yüz yüze değil, sadece kalelerle korunan şehirler içinden ve siperler gerisinden savaşırlar. Ve onların kendi aralarında birbirleriyle olan çekişmeleri pek çetindir! Sen onları birlik beraberlik içerisinde zannedersin; oysa ki, kalpleri parça parçadır onların! Çünkü onlar, düşünüp akletmez bir topluluktur.

15. Onların durumları, tıpkı kendilerinden kısa bir süre önce yaşayıp ta, yaptıkları işin vebalini / cezasını tadan ve *(âhirette de)* acı bir azabı hak eden kimseler *(sürgün edilen Nadîr Oğulları ve Bedir'de yenilen Mekke kâfirleri)* gibidir.

16. *(münafıkların, yahudileri müslümanlara karşı önce kışkırtıp sonra geri durmaları)* Tıpkı şeytanın insana: **"İnkâr et!"** deyip de, insan inkâr edip kâfir olunca ona: **"Ben karışmam, benim seninle ilgim yok! Çünkü ben Âlemlerin Rabbinden korkarım!"** demesi gibidir!

17. Ama sonunda ikisi de cehennemliktir ve orada ebedî kalacaklardır. İşte zâlimlerin cezası budur!

18. Ey o gerçekten îman edenler! Allah'a karşı saygılı-sorumlu olun ve herkes, yarın için ne hazırladığına baksın! Şüphesiz ki Allah, ne yaparsanız haberdardır.

19. Allah'ı unutan, bu yüzden de Allah'ın kendilerini kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar, buyruktan / dinden çıkmış *(fâsık)* kimselerdir.

20. Cehennemlikler ile cennetlikler bir değildir! Cennetlikler, kurtuluşa / murada erecek olanlardır.

21. Biz **Bu Kur'an**'ı bir dağa indirseydik, sen o dağın Allah korkusuyla parça parça olduğunu görürdün! Bu temsilleri biz, düşünüp ibret alsınlar diye insanlara sunuyoruz.

22. **O Allah** ki, kendisinden başka ilâh yoktur. Görünmeyeni *(gaybı)* ve görüneni bilendir. Hem rahmeti sonsuzdur **O**'nun, hem de rahmetini *(kullarından)* esirgemeyendir.

الجزء الثامن والعشرون — سورة الحشر

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
الظَّالِمِينَ ۝١٧ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١٨
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ۝١٩ لَا يَسْتَوٓي اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ
اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَٓائِزُونَ ۝٢٠ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ
عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ
الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝٢١ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي
لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ۝٢٢
هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
۝٢٣ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَٓاءُ الْحُسْنٰى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٢٤

سورة الممتحنة مدنية وهي ثلاث عشرة آية

23. **O Allah** ki, **O**'ndan başka ilâh yoktur. Mülkün sâhibi hükümranıdır, tek kutsaldır, esenlik kaynağıdır, güvenlikte kılandır, her şeyi denetiminde tutan, gücü karşısında durulmayan, hem her şeyi hükmü altına alan hem de yaraları bereleri sarıp sarmalayandır ve ululuğun sahibidir! Hâşâ Allah, onların her türlü ortaklık yakıştırmalarından uzaktır!

24. **O Allah** ki, yapıp yaratan, kılık ve şekil verendir. En güzel isimler / sıfatlar **O**'nundur. Göklerde ve yerde her şey **O**'nu yüceltip tesbih eder. **O**'dur gücüne karşı durulmayan ve her şeyi yerli yerince en isabetli yapan.

الْجُزْءُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ — سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوّ۪ي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَٓاءَ تُلْقُونَ
اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَٓاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا ف۪ي سَب۪يل۪ي
وَابْتِغَٓاءَ مَرْضَات۪ي تُسِرُّونَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَاَنَا۬ اَعْلَمُ بِمَٓا اَخْفَيْتُمْ
وَمَٓا اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَٓاءَ السَّب۪يلِ ﴿١﴾ اِنْ
يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ اَعْدَٓاءً وَيَبْسُطُٓوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ
بِالسُّٓوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٣﴾ قَدْ كَانَتْ
لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ف۪ٓي اِبْرٰه۪يمَ وَالَّذ۪ينَ مَعَهُ اِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَٓاءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُٓ اِلَّا قَوْلَ
اِبْرٰه۪يمَ لِاَب۪يهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَٓا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَص۪يرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذ۪ينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ ﴿٥﴾

60. MÜMTEHİNE SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 13 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Siz ey îman edenler! Eğer benim yolumda cihad etmek ve rızamı kazanmak için çıkıp hicret ettiyseniz, benim ve sizin düşmanlarınız olan *(ve bunu her fırsatta ortaya koyan)* kimseleri **veliler** *(dostlar / müttefikler / yöneticiler)* edinmeyiniz! Size gelmiş bulunan hakkı tanımayıp inkâr ettikleri, Peygamberi ve sizi, sırf Rabbiniz olan Allah'a iman ettiğiniz için yurtlarınızdan çıkardıkları halde, onlara siz *(nasıl)* sevgi gösterisinde bulunabiliyorsunuz?! Onlara içinizde sevgi besliyor / gizlice sevginizi iletiyorsunuz ama, ben gizli-açık her yaptığınızı biliyorum. Bundan böyle, sizden her kim bunu yaparsa, o düz yoldan sapmıştır.

2. Onlar size karşı bir fırsatını bulsalar, hemen düşman kesilirler ve elleriyle-dilleriyle size her türlü kötülüğü yaparlar ve sizin inkâr edip kâfir olmanızı isterler!

3. Kıyamet günü, yakınlarınızın ve çoluk-çocuğunuzun size bir faydası olmayacaktır. Çünkü o gün **Allah** aranızı ayıracaktır. **Allah** ne yapıyorsanız görüp durandır.

4. **İbrahim** ve beraberindekilerde, sizin için alınması gereken güzel bir örneklik vardır. Hani onlar, toplumlarına demişlerdi ki: **"Şüphesiz ki biz, sizinle ve Allah'tan başka tüm taptıklarınızla ilgiyi kestik. Sizi** *(ve inançlarınızı)* **reddettik. Siz Allah'a iman edinceye kadar, sizinle aramızda ebedi bir düşmanlık ve kin belirmiştir."** Ancak **İbrahim**'in babasına söylediği şu söz, *(sizin için örnek olmayacak olan bir)* istisnadır: **"Ben seni Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı korumaya gücüm yetmez ama, yine de senin için Allah'tan bağışlanma dileyeceğim."** Evet onlar demişlerdi ki: **"Ey Rabbimiz! Biz sana güvenip dayandık ve sana yöneldik. Sonuçta dönüş sanadır."**

5. **"Ey Rabbimiz! Bizi** *(düşmanlarımıza karşı yenik düşürüp de)* **kâfirlerin sapıtmalarına vesile kılma. Günahlarımızı bağışla! Sen, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapansın!"**

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ
وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللّٰهُ قَدِيرٌ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾
لَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوٓا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٨﴾ اِنَّمَا يَنْهٰيكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَاَخْرَجُوكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا جَٓاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِهِنَّ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ
وَاٰتُوهُمْ مَٓا اَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ اِذَٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ
اُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا مَٓا اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا
مَٓا اَنْفَقُوا ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾
وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَٓا اَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓي اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

6. Evet onlarda, **Allah**'ı ve âhiret gününü uman sizler için alınması gereken güzel bir örneklik vardır. Kim *(Allah'ın emirlerinden)* yüz çevirirse bilsin ki, Allah hiçbir şeye muhtaç değildir ve O'nun, kimsenin övmesine ihtiyacı yoktur.

7. Allah *(günün birinde)*, sizinle düşmanlarınız arasında dostluk ve sevgi yaratabilir *(bu sebeple düşmanlık ve dostluklarınızda ölçülü olun)*; çünkü Allah her şeye gücü yetendir. Ve Allah, *(küfür ve günahlardan dönüp tevbe edenleri)* bağışlayan ve *(insanlara)* acıyandır.

8. Bir de, *(kâfir olmasına rağmen)* sizinle din savaşı yapmamış ve sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara, iyilik yapmanızı ve adil davranmanızı Allah yasaklamaz. Şüphesiz ki Allah, adâletli / ölçülü davrananları sever.

9. Allah ancak, sizinle din savaşı yapmış, sizi yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza yardım etmiş olanlarla dostluk ve birlikteliğinizi yasaklar. Kim onlarla dostluk kurarsa, onlar zâlimlerin ta kendileridir!

10. Ey iman edenler! Mü'min kadınlar *(düşman bir ülkeden)* hicret ederek size geldiklerinde, *(samimi olup olmadıklarını öğrenmek üzere)* onları sorgulayın / imtihan edin; gerçi Allah onların imanlarını en iyi bilendir. Eğer, *(sorgulamanız sonucunda)* mü'min olduklarını bilirseniz, onları kâfir olan kocalarına geri göndermeyin. Çünkü artık bu kadınlar onlara helâl değildirler; o erkekler de artık bunlara helâl değildir. Ve onların, *(bunlara mehir olarak)* harcadıklarını o erkeklere ödeyiniz. Sizin, o *(mü'min muhacir)* kadınları, mehirlerini vererek nikâhlamanızda herhangi bir sakınca yoktur. Siz de *(ey mü'minler)*, bundan böyle kâfir olan kadınlarınızı nikâhınızda tutmayınız. Sizler, *(yabancı bir ülkeye bırakıp giden kâfir)* kadınlarınıza *(mehir olarak)* harcadığınızı, *(karşı taraftan / kâfir olan ülkeden)* isteyiniz; onlar da *(iman ederek hicret edip gelmiş olan kadınlarına)* harcadıklarını *(sizden)* istesinler. İşte bu, Allah'ın, aranızda verdiği hükmüdür. Allah her şeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır.

11. Kadınlarınızdan biri kâfirlere gider de bu yüzden bir kaybınız olur *(ve bunu karşı taraf ödemez)* ise ve siz de buna karşılık *(bir savaş sonucu kâfirlerden)* bir şeyler ele geçirirseniz, karıları gitmiş olan *(mü'min)*lere, *(bırakıp giden eşleri için)* harcadıkları kadarını ödeyiniz. İman etmiş olduğunuz Allah'a muhalefet etmekten sakınınız!

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ — الْجُزْءُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ

يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَٓاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرِكْنَ
بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْن۪ينَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا
يَأْت۪ينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَر۪ينَهُ بَيْنَ اَيْد۪يهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْص۪ينَكَ
ف۪ي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ
﴿١٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ وَهُوَ الْعَز۪يزُ الْحَك۪يمُ
﴿١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا
عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذ۪ينَ يُقَاتِلُونَ
ف۪ي سَب۪يلِه۪ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى
لِقَوْمِه۪ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَن۪ي وَقَدْ تَعْلَمُونَ اَنّ۪ي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْۜ
فَلَمَّا زَاغُٓوا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْۜ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِق۪ينَ ﴿٥﴾

12. Ey Peygamber! Mü'min kadınlar: **"Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmayacakları, hırsızlık yapmayacakları, zina etmeyecekleri, çocuklarını öldürmeyecekleri, hiç yoktan yalan uydurup iftirada bulunmayacakları / kocalarından olmayan çocukları onlara aitmiş gibi göstermeyecekleri ve meşrû olan hiçbir konuda sana itaatsizlik yapmayacakları"** konusunda sana biatlarını / bağlılıklarını bildirmeye geldiklerinde, onların biatlarını / bağlılıklarını kabul et ve *(herhangi bir hata yapacak olurlarsa)* Allah'tan onlar için bağışlanma dile. Doğrusu Allah, çok bağışlayan, çok acıyandır.

13. Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluk *(olan şu Yahûdiler)* ile dostluk, yakınlık kurmayın. Onlar, tıpkı daha önce *(Hz. İsâ'yı inkâr etmiş ve)* ölüp kabre gitmiş olan *(ataları)* kâfirler gibi âhiretten *(âhirette bağışlanmaktan)* umutlarını kesmişlerdir.

61. SAF SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
14 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde olan herşey, Allah'ı yüceltip tesbih eder. **O**'dur gücü karşısında durulmayan ve herşeyi yerli yerince yapan.

2. Ey îman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söyler *(temenni eder)*-siniz?!

3. Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah yanında ne kötü bir şeydir!

4. Allah, tuğlaları birbiriyle kurşunla kenetlenip kaynamış olan bir bina gibi, tek saf hâlinde kendi yolunda savaşanları sever.

5. Hani Mûsa kavmine demişti ki: **"Ey kavmim! Benim size Allah'tan gönderilen bir peygamber olduğumu bildiğiniz halde niçin bana eziyet edersiniz?"** Onlar kendileri eğrildikleri için Allah da onların kalplerini eğriltmişti. Şüphesiz ki Allah, buyruktan / dinden çıkmış *(fâsık)* bir topluluğu doğru yola ulaştırmaz.

الجُزْءُ الثَّامِنُ وَالعِشْرُونَ — سُورَةُ الصَّفِّ

وَاِذْ قَالَ عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنٖٓي اِسْرَٓاءٖيلَ اِنّٖي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا
لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتٖي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُٓ اَحْمَدُ
فَلَمَّا جَٓاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبٖينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ
﴿٧﴾ يُرٖيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
﴿٨﴾ هُوَ الَّذٖٓي اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدٖينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدّٖينِ
كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ
تُنْجٖيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿١٠﴾ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَتُجَاهِدُونَ فٖي
سَبٖيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ
طَيِّبَةً فٖي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ ﴿١٢﴾ وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ
مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرٖيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنٖينَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُونُٓوا
اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عٖيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارٖٓي اِلَى اللّٰهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَٓائِفَةٌ مِنْ بَنٖٓي اِسْرَٓاءٖيلَ
وَكَفَرَتْ طَٓائِفَةٌ فَاَيَّدْنَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظَاهِرٖينَ ﴿١٤﴾

6. Bir vakitler **Meryem Oğlu Îsa** demişti ki: "**Ey İsrâil Oğulları! Ben, Allah'ın size gönderdiği elçisiyim. Benden önce indirilen Tevrat'ı doğrulamak ve benden sonra gelecek olan Ahmed adındaki peygamberi müjdelemek için size geldim.**" Fakat, **O** *(son peygamber)* apaçık belgelerle kendilerine geldiğinde: "**Bu***(nun getirdikleri)*, **basbayağı bir büyüdür!**" dediler!

7. **İslâm**'a çağrıldığında *(bunlar Allah'tan değil, uydurulmuş şeylerdir diyerek)* Allah'a iftirada bulunan kimseden daha zâlim kim olabilir?! Allah, zâlimler topluluğunu *(kendi işledikleri yüzünden)* doğru yola ulaştırmaz.

8. **Allah**'ın nûrunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar; fakat Allah, kâfirler istemeseler de nûrunu tamamlayacaktır.

9. **O**, **Peygamber**'ini, **doğru yol** ve **hak din** ile gönderdi; müşrikler istemeseler de onu bütün dinler üzerine çıkaracak / hâkim kılacaktır.

10. Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak olan bir ticaretin yolunu size göstereyim mi:

11. Allah'a ve Peygamber'ine inanır, mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilirseniz bu sizin için en hayırlı olandır.

12. Böylece **Allah**, günahlarınızı bağışlar ve sizi içinde ırmakların aktığı cennetlere, ebedî eğleşme yeri olan **Adn Cennetleri**'ndeki **güzel konutlar**'a yerleştirir. Gerçek kurtuluş işte budur.

13. Bir de, isteyip durduğunuz bir başka nimete daha sizi *(henüz bu dünyadayken)* ulaştırır: Allah'tan bir **zafer** ve yakında gerçekleşecek olan bir **fetih!** O halde müjdele mü'minleri!

14. Ey iman edenler! **Allah'ın** *(dininin)* **yardımcıları** olunuz! Nitekim **Îsa**, **havârîler**'ine: "**Allah'a giden yolda kimdir benim yardımcılarım?**" dediğinde, onlar dediler ki: "**Biziz Allah'ın** *(dininin)* **yardımcıları!**" Sonuçta, *(Îsa ve Havarîlerin çalışmalarıyla)* İsrâil Oğullarından kimi iman etti; kimi de inkâr etti. Ve biz iman edenleri, düşmanlarına karşı destekledik ve onlar üstün geldiler.

سُورَةُ الْجُمُعَةِ — الْجُزْءُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذٖى بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهٖ وَيُزَكّٖيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَفٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٢﴾ وَاٰخَرٖينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزٖيزُ
الْحَكٖيمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتٖيهِ مَنْ يَشَٓاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظٖيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذٖينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ
الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذٖينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمٖينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ هَادُوا اِنْ
زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَٓاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
صَادِقٖينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُٓ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدٖيهِمْ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ بِالظَّالِمٖينَ
﴿٧﴾ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذٖى تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاقٖيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

62. CUMA / CUMUA SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 11 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde her şey, mülkün sâhibi ve hâkimi, her türlü eksiklikten uzak, yenilmez mutlak galip ve her yaptığı yerli yerince olan **Allah**'ı yüceltip tesbih etmektedir.

2. **O**'dur okuyup-yazması olmayan ümmîlere, içlerinden bir **elçi** gönderen! **O elçi** ki, onlara Allah'ın âyetlerini okumakta, *(maddi-manevi kirlerden)* onları temizleyip arındırmakta, **Kitab**'ı ve **Hikmet**'i onlara öğretmektedir. Oysa ki onlar, daha önce koyu bir sapıklık içinde idiler!

3. **O**, henüz onlara katılmamış bulunan *(daha sonra gelecek)* diğer toplumların da peygamberidir! Şüphesiz ki Allah, gücü karşısında durulmayan ve her şeyi yerli yerince yapandır!

4. Bu *(risalet/peygamberlikle görevlendirme)*, Allah'ın bir lûtfudur, onu dilediğine verir. Doğrusu Allah, çok büyük lûtuf sahibidir.

5. **Tevrat**'la yükümlü kılındıkları halde, bu yükümlülüğü yerine getirmeyenler, sırtlarına kitap yüklenmiş eşekler gibidir. Allah'ın âyetlerini yalan sayan topluluğun durumu / misali ne kötüdür! Zâlim bir topluluğu Allah doğru yola ulaştırmaz.

6. De ki: **"Ey Yahûdîler! Siz eğer, diğer insanların değil de sadece kendinizin Allah'ın dostları olduğunu sanıyorsanız ve bu iddianızda samimi iseniz,** ***(dostunuza kavuşmak üzere)*** **hemen ölümü isteseniz ya!"**

7. Fakat onlar, bizzat kendi elleriyle yaptıkları *(kötü)* işler sebebiyle ölümü asla istemez / isteyemezler. Allah bilir zâlimleri.

8. De ki: **"Kaçmakta olduğunuz ölüm, size mutlaka yetişecektir. Sonra siz, görünmeyen** *(gayb)* **ve görünen ne varsa hepsini** ***Bilen*****'in önüne götürüleceksiniz ve yaptığınız her şeyi O size haber verecek** *(ve hesabını soracak)***tır."**

سُورَةُ الْجُمُعَةِ — اَلْجُزْءُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ
اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَۜ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ
الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَث۪يرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا انْفَضُّٓوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
قَٓائِمًاۜ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِۜ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّازِق۪ينَ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا جَٓاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِۢ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُۜ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِق۪ينَ لَكَاذِبُونَۚ ﴿١﴾
اِتَّخَذُٓوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَب۪يلِ اللّٰهِۜ اِنَّهُمْ سَٓاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْۜ وَاِنْ
يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْۜ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌۜ يَحْسَبُونَ كُلَّ
صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْۜ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْۜ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُۘ اَنّٰى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

9. Ey îman edenler! Cuma günü namaza çağrıldığınızda, her türlü *(işi ve)* alış-verişi bırakarak Allah'ı anmaya koşun! Eğer bilirseniz, bu sizin için en hayırlı olandır.
10. Namaz bitince yeniden yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lûtfunu aramaya *(ara verdiğiniz işinize gücünüze)* devam edin. Ve kurtuluşa / murada erebilmek için **Allah**'ı *(cuma'dan sonra ve tüm işlerinizi yaparken de)* çokça anın / **O**'nca bir hayat yaşayın!
11. Onlar, bir alışveriş veya bir eğlence gördükleri zaman, seni *(câmide)* ayakta bırakarak ona doğru dağılıp gittiler. De ki: **"Allah'ın katında olan, eğlenceden de ticaretten de çok daha hayırlıdır. Üstelik Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır!"**

63. MÜNAFİKÛN SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
11 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Münafıklar sana geldikleri vakit: **"Tanıklık ederiz ki, hiç kuşkusuz sen Allah'ın Peygamberi'sin!"** dediler. Allah da biliyor ki, sen **O'nun Peygamberi**'sin; fakat Allah şâhitlik eder ki, münafıklar yalan söylüyorlar!
2. Onlar *(müslümanlara karşı kendilerini korumak üzere)* yeminlerini kalkan edindiler; dahası *(ikiyüzlülükleriyle insanları kuşkuya düşürerek)* Allah yolundan alıkoydular. Ne kötü bir iş yapıyorlar!
3. Çünkü onlar, imana geldikten sonra küfre döndüler! Bu yüzden kalpleri mühürlendi; bundan böyle artık *(eğriyi doğruyu)* anlamazlar!
4. Onları gördüğün zaman, düzgün kalıpları senin hoşuna gider ve konuştuklarında, söylediklerini *(beğenerek)* dinlersin. Fakat onlar, sanki yaslanmış *(ruhsuz)* kütüklerdir! Ve onlar her gürültüyü kendileriyle ilgili / kendi aleyhlerinde sanırlar *(her sesten, her sarsıntıdan etkilenir, irkilir, işkillenirler)*. İşte onlar, gerçek düşmandırlar; o yüzden onlara dikkat et ve sakın onlardan! Allah onları yoketsin; nasıl da *(yalanlara)* aldanıp yüzçeviriyorlar / eğrilip uzaklaşıyorlar!

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُؤُ۫سَهُمْ
وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَٓاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ
لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰى مَنْ
عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوا وَلِلّٰهِ خَزَٓائِنُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَٓا
اِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ
اٰمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَٓا اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَاَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَٓا اَخَّرْتَن۪ٓي
اِلٰٓى اَجَلٍ قَر۪يبٍ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِنَ الصَّالِح۪ينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَٓاءَ اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَب۪يرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِيَ عَشْرَةَ اٰيَةً

5. Onlara: **"Gelin, Allah'ın Rasûlü sizin için bağışlanma dilesin!"** denildiğinde, alayla başlarını sallarlar ve sen onların büyüklük taslayarak yüz çevirip gittiğini görürsün.

6. Sen onların bağışlanmalarını istesen de istemesen de değişmez; çünkü Allah hiçbir zaman onları bağışlamaz; zira Allah, dinden / yoldan çıkmış olan *(fasık)* toplumu asla doğru yola iletmez.

7. Onlar diyorlar ki: **"Allah'ın Rasûlü'nün yanındakilere yardımda bulunmayın ki dağılıp gitsinler!"** Halbuki, göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır; fakat münâfıklar anlamazlar.

8. Münâfıklar diyorlar ki: **"Medîne'ye döner dönmez, oradan şerefli olan, alçak olanı mutlaka çıkaracaktır!"** Oysa ki, şeref ve üstünlük yalnızca Allah'ın, Peygamberinin ve inananlarındır; fakat münâfıklar bunu bilmezler!

9. Ey îmana erenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı anmak / Allah'la birlikte olmaktan alıkoymasın! Onlar, gerçek kaybedenlerdir!

10. Sizden birinize ölüm gelip de: **"Ey Rabbim! Bana az bir süre daha verseydin de sadaka verip dursaydım ve iyilerden** ***(sâlihlerden)*** **olsaydım!"** demeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden, *(Allah yolunda)* harcayın!

11. Eceli gelen hiç kimseyi Allah geciktirmez ve Allah, ne yaparsanız haberdardır.

64. TEĞABÜN SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
18 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı yüceltir / tesbih eder. Mülk *(ve egemenlik)* **O**'nundur; bütün övgüler **O**'nadır. **O**'dur her şeye gücü yeten.
2. **O** sizi yarattı; sonra kiminiz kâfir oldunuz, kiminiz mü'min! Allah, yaptığınız her şeyi görüp gözetleyendir.
3. **O**, gökleri ve yeri gerçek bir amaç için yarattı ve size en güzel biçimi verdi. Sonunda gidiş **O**'nadır.
4. **O**, göklerde ve yerde ne varsa bilir; gizlemekte olduklarınızı da açıktan yaptıklarınızı da bilir. **Allah**, sinelerde olanı bilendir.
5. Daha önceki inkâr edenlerin haberleri sana gelmedi mi? Onlar işlediklerinin vebalini / cezasını tattılar ve *(âhirette de)* acı azabı hak ettiler.
6. Çünkü peygamberleri onlara açık belgelerle geldiğinde: **"Bizleri** *(bizim gibi)* **bir beşer mi doğru yola götürecekmiş?!"** dediler; sonra da inkâr edip kâfir oldular ve yüzçevirdiler. Fakat Allah hiç umursamadı! Çünkü Allah, hiçbir şeye muhtaç olmayan ve kimsenin övgüsüne ihtiyaç duymayandır.
7. İnkâr edenler, bir daha diriltilmeyeceklerini iddia ettiler! De ki: **"Hayır, Rabbime ant olsun ki muhakkak diriltileceksiniz; sonra da yaptığınız her şeyden haberdar edilecek** *(ve hesaba çekilecek)***siniz! Bu, Allah için çok kolaydır."**
8. Öyleyse Allah'a, Peygamberi'ne ve indirdiğimiz / gönderdiğimiz **nur**'a *(Kur'an'a)* iman edin. Allah ne yaparsanız haberdardır.
9. Sizi toplayacağı o toplanma günü, ***(kimileri için)*** **aldanma /** ***(kimileri için de)*** **kazanma ve aldatma** günüdür! Kim Allah'a iman etmiş, doğru ve yararlı iş ***(sâlih amel)*** yapmışsa, Allah onun günahlarını silecek ve onu, içinde sonsuza dek kalacağı altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İşte bu büyük kurtuluştur.

الجزء الثامن والعشرون — سورة التغابن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِۚ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذٖي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصٖيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْۚ وَاِلَيْهِ الْمَصٖيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَۜ وَاللّٰهُ عَلٖيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذٖينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُۘ فَذَاقُوا
وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَأْتٖيهِمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُٓوا اَبَشَرٌ يَهْدُونَنَاۘ فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللّٰهُۜ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمٖيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذٖينَ كَفَرُٓوا اَنْ لَنْ يُبْعَثُواۜ قُلْ
بَلٰى وَرَبّٖي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْۜ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسٖيرٌ
﴿٧﴾ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَالنُّورِ الَّذٖٓي اَنْزَلْنَاۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبٖيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِۜ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرٖي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدٖينَ فٖيهَٓا اَبَدًاۜ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظٖيمُ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَٓا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَٓا اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ
اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَٓا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّ مِنْ
اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَاِنْ تَعْفُوا
وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ اِنَّمَٓا اَمْوَالُكُمْ
وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ عِنْدَهُٓ اَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا
اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَاَطِيعُوا وَاَنْفِقُوا خَيْرًا لِاَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ اِنْ تُقْرِضُوا
اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

10. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da, içinde ebedî kalacakları cehennemi yurt tutacaklardır. Orası, varılacak ne kötü bir yerdir!

11. Allah'ın izni olmadan hiçbir musibet meydana gelmez! Dolayısıyla kim Allah'a iman ederse, Allah onun kalbini doğruya erdirir. Ve Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

12. **Allah**'a itaat edin ve **Peygamber**'e itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, *(bilesiniz ki)* elçimize düşen, sadece apaçık iletmektir.

13. Allah'tan başka tanrı yoktur. O halde, mü'minler ancak Allah'a güvenip dayansınlar.

14. Ey inananlar! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size *(ve dininize)* düşman olanlar vardır; bunun için onlara karşı dikkatli olun / onlardan sakının *(onlara olan sevgi ve bağlılığınız, sizin haktan çevrilmenize sebep olmasın)*! Ama onlara karşı affedici, hoşgörülü ve bağışlayıcı olursanız, bilesiniz ki Allah çok bağışlayan, çok acıyandır.

15. Mallarınız ve çocuklarınız *(sizin için)* bir imtihandır. Asıl büyük karşılık Allah'ın katındadır.

16. Gücünüzün yettiği kadar Allah'a karşı sorumluluğunuzu bilin / emirlerine sarılarak korunun, buyruklarını dinleyin ve O'na itaat edin ve mallarınızdan *(Allah yolunda)* kendi iyiliğiniz için harcayın! Kim benliğindeki cimrilikten / kapristen / doyumsuzluktan korunursa, işte onlar gerçek kurtuluşa / murada erenlerdir.

17. Eğer *(hak yolunda harcayarak)* Allah'a güzel bir ödünç verirseniz, **O** size karşılığını kat kat verir ve sizi bağışlar. Çünkü Allah, iyilikleri karşılıksız bırakmayan *(şekûr)* ve cezaları erteleyen *(halîm)*-dir.

18. **O**, görünür ve görünmez *(gayp)* her şeyi bilen, gücü karşısında durulamayan ve her şeyi yerli yerince yapandır.

65. TALAK SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
12 âyettir.

سُورَةُ الطَّلَاقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا
الْعِدَّةَۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْۚ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ
اِلَّٓا اَنْ يَأْت۪ينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍۜ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِۜ وَمَنْ يَتَعَدَّ
حُدُودَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۜ لَا تَدْر۪ي لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ
ذٰلِكَ اَمْرًا ﴿١﴾ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَاَق۪يمُوا
الشَّهَادَةَ لِلّٰهِۜ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِه۪ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًاۙ ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَحْتَسِبُۜ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُۜ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ
اَمْرِه۪ۜ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالّٰٓـئ۪ي يَئِسْنَ مِنَ
الْمَح۪يضِ مِنْ نِسَٓائِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍۙ وَالّٰٓـئ۪ي
لَمْ يَحِضْنَۜ وَاُو۬لَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّۜ
وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِه۪ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُٓ
اِلَيْكُمْۜ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِه۪ وَيُعْظِمْ لَهُٓ اَجْرًا ﴿٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey Peygamber! ***(evliliği yürütmeniz imkânsız hâle gelip de)*** Kadınlarınızı boşayacağınız zaman, onları iddetleri içerisinde ***(yani: ilişkide bulunmadığınız bir temizlik süresinde ve talâkları tek tek vererek)*** boşayınız ve ***(üç hayız süresi olan)*** **iddet**'i titizlikle sayıp hesaplayınız. Rabbiniz olan Allah'tan korkunuz ve onları, ***(iddetlerini beklerlerken)*** bir edepsizlik / bir günah yapmadıkları sürece evlerinden çıkarmayınız; kendileri de çıkmasınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır; kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, kendine yazık etmiş olur. Nereden bileceksin, bunun ardından ***(yani verdiğiniz tek talâktan sonra iddetlerini beklerlerken)*** belki de Allah yeni bir durum ***(aranızda bir ülfet ve uzlaşma / boşanmaktan vazgeçme durumu)*** yaratacaktır!

2. İddetlerini bitirdiklerinde onları ya meşrû şekilde tutun, ya da onlardan meşrû şekilde ayrılın ve ***(buna)*** içinizden iki tane âdil şâhit tutun. Siz de ***(ey şâhit tutulan mü'minler)***, şâhitliği Allah için yapın! Allah'a ve âhiret gününe iman eden sizlere, işte bu şekilde öğüt veriliyor! Kim Allah'tan korkar / emirlerine titizlikle uyarsa, Allah ona bir çıkış yolu gösterir.

3. Ve onu hiç hesap etmediği / ummadığı bir yönden rızıklandırır. Kim Allah'a güvenip dayanırsa, Allah ona yeter. Allah'ın emri / buyruğu mutlaka yerini bulur; şu kadar var ki, Allah her şeyi bir ölçüye bağlamıştır.

4. Âdetten kesilen kadınlarınızın iddetlerinin nasıl olacağı konusunda şüphe ***(ve merak)*** içindeyseniz, onların iddetleri, üç aydır. Âdet görmeyenler de böyledir. Hâmile kadınların iddetleri, ***(ister boşanmış olsunlar, isterse kocaları ölmüş bulunsun)*** doğurmalarıyla son bulur. Kim Allah'ın emir ve yasaklarıyla kötülüklerden korunursa, Allah ona işinde kolaylık sağlar.

5. İşte bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Her kim, Allah'tan sakınır da buyruklarına titizlikle uyarsa, Allah onun günahlarını siler ve mükâfatını büyültüp artırır.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَى ﴿٦﴾ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ
عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا
سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ
رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨﴾
فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ
سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

6. Onları, *(iddetlerini beklerlerken)* gücünüzün yettiği kadar kendi oturduğunuz evlerde oturtun; onları bezdirmek için baskı altına almayın. Eğer hâmile iseler, doğurmalarına kadar bakımlarını üstlenin. Şâyet çocuklarınızı emzirirlerse, karşılıklarını veriniz. Bunun için, aranızda görüşerek meşru bir karara varın. Eğer zorluk çıkar da anlaşamazsanız, çocuğu *(ücretini vereceğiniz)* bir başkası emzirir.

7. Zengin olan, zenginliğine göre harcasın; geliri dar olan da Allah'ın verdiğinden harcasın! Allah hiç kimseye, verdiği kadarından daha fazla sorumluluk yüklemez. Allah, bir zorluğun ardından bir kolaylık yaratır.

8. Nice kentler vardı ki, Rablerinin ve O'nun elçilerinin emirlerinden çıktılar da, biz onları çetin bir hesaba çektik ve başlarına, hiç görülmedik bir azap verdik.

9. Böylece, işledikleri günahların vebalini / acısını tattılar ve sonları hüsran oldu.

10. Ayrıca Allah, onlara *(âhirette de)* şiddetli bir azap hazırladı. O halde ey imana ermiş olan akıl sâhipleri, şüphesiz ki Allah size bir **öğüt** / **uyarı** indirmiş bulunuyor!

11. Bir **Elçi** ki, iman edip doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanları karanlıklardan çıkarıp aydınlığa kavuşturmak üzere, Allah'ın her şeyi açık açık bildiren âyetlerini sizlere okumaktadır. Artık kim Allah'a iman eder de, *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yaparsa, onu, içinde sonsuza dek kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Şüphesiz ki Allah o kimse için en güzel bir rızık hazırlamıştır.

12. O Allah ki, yedi kat **göğü** ve bir o kadar da **yer**'i yaratmıştır. **O**'nun emirleri, göklerle yer arasında durmaksızın iner! Böylelikle bilesiniz ki, *(bütün bunları yaratan)* Allah, her şeye gücü yetendir ve Allah'ın ilmi her şeyi kuşatmıştır.

66. TAHRİM SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
12 âyettir.

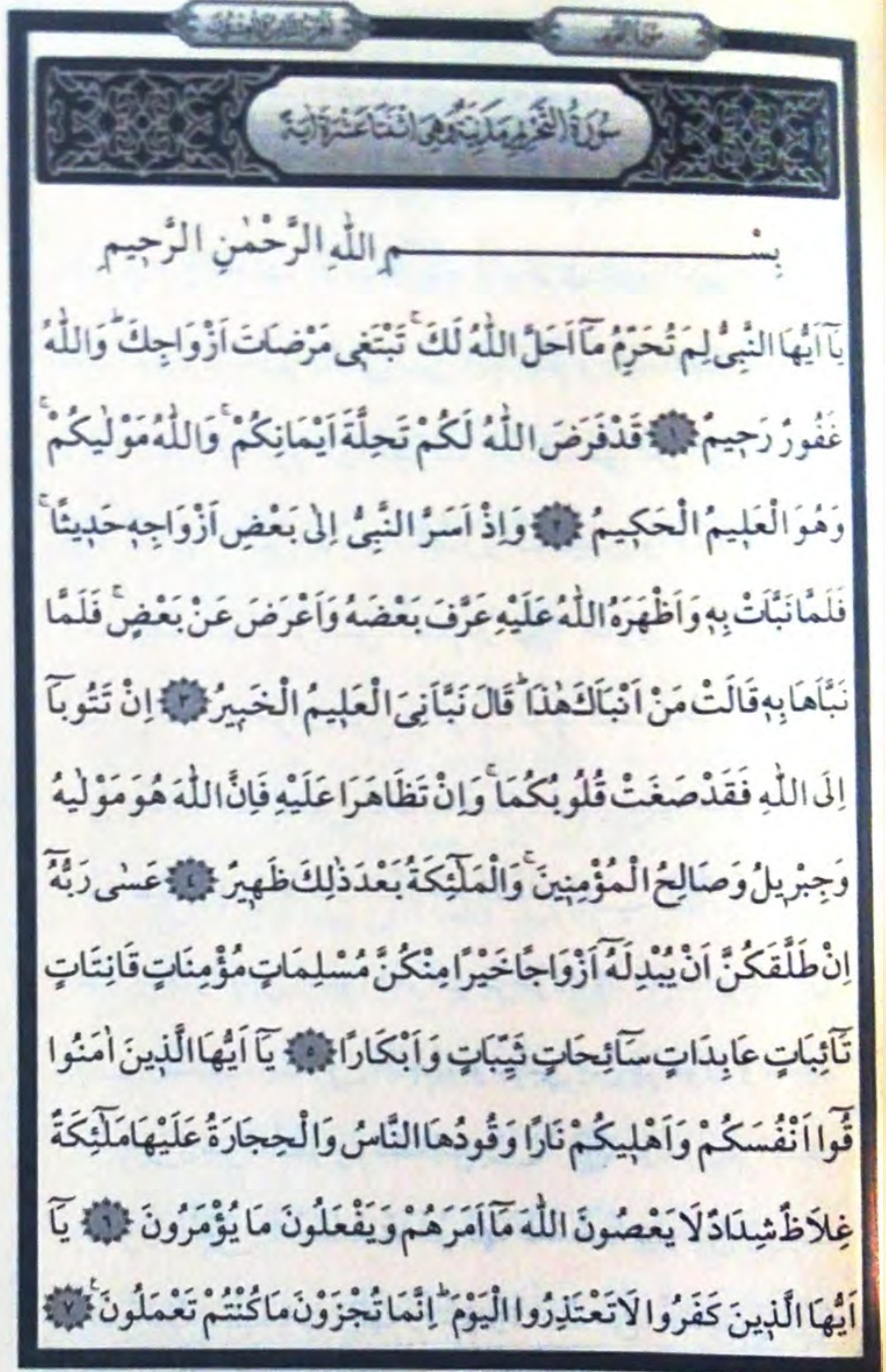
Bismillâhirrahmânirrahim
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey Peygamber! Allah'ın sana helal kıldığını, eşlerini memnun etmek için neden haram kılıyorsun?! Fakat Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

2. Şüphesiz ki Allah size, yeminlerinizin çözümü için keffareti farz kıldı. Allah, sizin (***herşeyinizi düşünen***) gerçek Mevlânızdır. O, herşeyi hakkıyla bilen ve yerli yerince yapandır.

3. Hani Peygamber, eşlerinden birine gizli bir şey söylemiş (***ve bunu ötekilere haber vermemesini tenbih etmiş***)ti. Fakat o bunu, (***diğer hanımlardan birine***) açmış, Allah da bunu Peygamber'e bildirmişti. Ardından Peygamber, eşine bunun bir kısmını söyleyip bir kısmından vazgeçmişti. Ona bunu haber verdiğinde o: "Bunu sana kim haber verdi?!" deyince, Peygamber: "Bunu bana, her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Allah haber verdi!" demişti!

4. Siz (***ey Peygamberin iki eşi***), ikiniz de Allah'a tevbe etmelisiniz; çünkü ikinizin de kalbi, (***Peygamberin istemediği bir şeyden yana***) meyletmiştir! Eğer tevbe etmez de birbirinize arka çıkarak Peygamber'in karşısına dikilirseniz, bilesiniz ki Allah, Cebrail ve erdemli mü'minler Peygamber'in dostlarıdır; dahası melekler de O'nun yanındadır!

سُورَةُ التَّحْرِيمِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا
فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا
نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَٰذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنْ تَتُوبَا
إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ
وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ
إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ
تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ
غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

5. Eğer Peygamber sizi boşayacak olursa, Rabbi O'na, sizin yerinize sizden daha hayırlı, Allah'ın emirlerine teslim olmuş, iman esaslarına bağlı, (***eşlerine***) itaatkâr, hatalarında ısrar etmeyen, ibadetlerine düşkün, oruç tutan dul ve bâkire hanımlar verebilir.

6. Ey iman edenler! Allah'ın emrettiklerine asla karşı gelmeyen ve kendilerine emredileni (***harfiyyen***) yerine getiren katı ve amansız meleklerin görevli bulundukları ve yakıtı insanlarla taşlar olan bir ateşten, kendinizi ve âile fertlerinizi koruyun.

7. Ey hak tanımaz kâfirler! O gün herhangi bir mazeret ileri sürmeyin; çünkü ancak yapmakta olduklarınızın cezasını çekeceksiniz.

يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا تُوبُٓوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًاۜ عَسٰى
رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرٖي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذٖينَ
اٰمَنُوا مَعَهُۚ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدٖيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ
رَبَّنَٓا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَاۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدٖيرٌ
﴿٨﴾ يَٓا اَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقٖينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْۜ
وَمَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۜ وَبِئْسَ الْمَصٖيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
لِلَّذٖينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍۜ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ
مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ
اللّٰهِ شَيْـًٔا وَقٖيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلٖينَ ﴿١٠﴾ وَضَرَبَ
اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذٖينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَۢ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ
لٖي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنٖي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ
وَنَجِّنٖي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمٖينَۙ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
عِمْرٰنَ الَّتٖٓي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فٖيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتٖينَ ﴿١٢﴾

8. Ey iman edenler! Gönülden tevbe edip Allah'a yönelin ki, Rabbiniz günahlarınızı silsin ve sizi içlerinde ırmakların aktığı cennetlere koysun. O gün Allah, Peygamber'ini ve beraberindeki mü'minleri utandırmayacaktır. Önlerinde ve sağlarında, nurları onlara yol gösterecektir ve onlar *(münafıkların karanlıklar içinde kaldıklarını görünce)* şöyle diyeceklerdir: **"Ey Rabbimiz! Işığımızı körsetme ve bizi bağışla; çünkü Sen, her şeye gücü yetensin!"**

9. Ey Peygamber! Kâfirler ve münafıklarla, *(eğer bozgunculuk eder saldırıya kalkışırlarsa)* cihad et / bütün gücünle onlarla savaş ve *(cihadın sırasında)* onlara karşı çok sert ve çetin ol! Şüphesiz ki onların varacakları yer cehennemdir! Ne kötü bir varılacak yerdir orası!

10. Allah, **Nûh**'un ve **Lût**'un karısını, kâfirlerin durumuna örnek kıldı. Şöyle ki, o iki kadın, erdemli *(sâlih)* iki kulumuzun eşleri idiler; fakat *(iman etmeyip kâfirlerle işbirliği yaparak)* kocalarına hıyanet ettiler. Lâkin bu iki kulumuz, eşlerini Allah'ın azabından kurtaramadılar! Sonuçta ikisinin eşine de şöyle denildi: **"Her ikiniz de diğer cehennemliklerle birlikte ateşe girin!"**

11. Ve Allah, **Firavun**'un karısını da mü'minlerin durumuna örnek gösterdi. Hani **O** demişti ki: **"Rabbim! Bana cennette, kendi yanında bir ev yap ve beni Firavun'dan ve O'nun işinden koruyup kurtar ve beni zâlimler topluluğundan da koru ve kurtuluşa erdir!"**

12. **İmran Kızı Meryem**'i de yine *(iman edenler için)* örnek kıldı. **O**, iffetini korumuş *(Yahûdilerin iftira ettikleri kötü işi yapmamış)* olan bir kadındır. Biz *(İsa'yı dünyaya getirmesi için)* **O**'na rûhumuzdan üfledik. Ve **O**, Rabbinin sözlerini ve kitaplarını doğrulamış ve emirlerimize boyun eğenlerden olmuştur.

67. MÜLK SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
30 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Mülkü *(ve hükümranlığı)* elinde tutan o Allah ne yücedir! **O**, her şeye gücü yetendir.

2. Hanginiz daha iyi iş görecek diye, sizi sınamak üzere ölümü ve dirimi yaratandır! **O**'dur hem gücü sonsuz, hem de bağışlaması sınırsız!

3. **O**'dur, birbirleriyle uyumlu / âhenkli yedi kat göğü yaratan! Göremezsin sen, **Rahman**'ın yarattığında bir aksaklık! Haydi çevir gözünü, görebilecek misin orada bir çatlaklık?!

4. Sonra bir kez daha, bir kez daha çevir gözünü! Sonunda göz, hor-hakir ve yorgun-bitkin sana geri dönecektir.

5. Biz, dünya göğünü yıldızlarla bezedik; ayrıca onları şeytanlar için birer mermi yaptık. Dahası, *(âhirette)* onlar için çılgın alevli bir azap da hazırladık.

6. Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. Varılacak ne kötü bir yerdir orası!

7. Onlar cehenneme o fokurdarken atıldıklarında, cehennemin cazırdayan sesini duyarlar!

8. Cehennem onlara karşı öfkeden çatlayacak gibi olur! Cehenneme atılan her bir kalabalığa cehennemin bekçileri: **"Bir uyarıcı gelmemiş miydi size?!"** diye sorarlar.

9. Onlar derler ki: **"Gelmez olur mu hiç; gelmişti elbet! Fakat biz: 'Allah** *(size vahyetmemiş ve)* ***herhangi bir şey indirmemiştir; siz ancak apaçık bir şaşkınlık / sapkınlık içindesiniz!'*** **diyerek,** *(elçileri)* **yalanlamıştık!"**

10. **"Eğer biz dinleseydik yahut düşünüp akletseydik, şimdi bu çılgın ateşe girmezdik!"**

11. Böylece kendi suçlarını kendileri itiraf ederler. Yazıklar olsun cehennemliklere *(güzelim nimetleri kaçırdılar)*!

12. Rablerinden görmeksizin ve kimsecikler yokken saygıyla korkanlara bir bağışlanma ve bir büyük sevap vardır.

وَاَسِرُّوا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِه۪ۜ اِنَّهُ عَل۪يمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ اَلَا
يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَۜ وَهُوَ اللَّط۪يفُ الْخَب۪يرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذ۪ي جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا ف۪ي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِه۪ۜ وَاِلَيْهِ النُّشُورُ
﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَٓاءِ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ
تَمُورُۙ ﴿١٦﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَٓاءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًاۜ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذ۪يرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَك۪يرِ ﴿١٨﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٓافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَۘ مَا
يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُۜ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَص۪يرٌ ﴿١٩﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذ۪ي
هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِۜ اِنِ الْكَافِرُونَ اِلَّا ف۪ي
غُرُورٍۚ ﴿٢٠﴾ اَمَّنْ هٰذَا الَّذ۪ي يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُۚ بَلْ لَجُّوا ف۪ي
عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ اَفَمَنْ يَمْش۪ي مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِه۪ٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَمْش۪ي
سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذ۪ٓي اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَۜ قَل۪يلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذ۪ي
ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
اِنْ كُنْتُمْ صَادِق۪ينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِۖ وَاِنَّمَٓا اَنَا۬ نَذ۪يرٌ مُب۪ينٌ ﴿٢٦﴾

13. Sizler ister sözünüzü açık söyleyin, ister gizli; şüphesiz ki **O**, göğüslerdekini bilendir.

14. Yaratan bilmez mi hiç?! **O**'dur her şeyin içyüzüne erip bilen ve de kullarından hiçbir iyiliği esirgemeyen ve her şeyden haberdar olan!

15. **O**'dur, omuzlarında yürüyesiniz de Rabbinizin rızkından yiyesiniz diye, yeryüzünü size boyun eğdiren *(yaşamanıza elverişli kılan)*! Sonunda dirilip **O**'nun huzurunda toplanılacaktır.

16. Emin misiniz, **Gökteki**'nin, sizi çalkalanıp duran yeryüzüyle birlikte batırıp göçürmeyeceğinden?!

17. Yoksa emin misiniz **Gökte Olan**'ın başınıza taş yağdırmayacağından?! Nasılmış uyarım, yakında bilirsiniz?!

18. Andolsun ki, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı! Ama *(bildiler)* nasılmış, benim görülmedik azabım!

19. Görmüyorlar mı onlar, yukarılarında kanat çırparak ve süzülerek uçan kuşları?! **Rahman**'dan başka kim tutuyor onları?! **O**'dur her şeyi görüp gözeten.

20. **Rahman**'ın dışında size yardım edecek bir ordunuz mu var?! Hakikatı örtbas eden nankör kâfirler, sadece bir aldanış içindedirler!

21. Sizi kim doyurabilir, eğer **O** sizden rızkını kesiverse?! Ama onlar hâlâ bir azgınlık, bir taşkınlık içindedirler!

22. Yüzüstü sürünerek giden mi, yoksa dosdoğru yolda dimdik ve düzgün yürüyen mi daha iyi / daha doğru?!

23. De ki: **"O'dur sizi yoktan vareden; size *(dinleyecek)* kulak, *(görecek)* göz, *(anlayacak)* akıl / kalp veren! Ne az şükredersiniz!"**

24. De ki: **"O'dur, sizi yeryüzüne dağıtıp yayan! Sonunda siz O'nun huzurunda toplanacaksınız!"**

25. Böyleyken diyorlar ki: **"Eğer doğru söylüyorsanız *(ey mü'minler)*, ne zaman gerçekleşecek bu korkutulduğumuz azap?!"**

26. Diyesin ki: **"Bunu ancak Allah bilir; ben sadece açık bir uyarıcıyım!"**

الجزء التاسع والعشرون — سُورَةُ الْمُلْكِ

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سٖيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذٖينَ كَفَرُوا وَقٖيلَ هٰذَا الَّذٖى
كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِىَ اَوْ
رَحِمَنَا فَمَنْ يُجٖيرُ الْكَافِرٖينَ مِنْ عَذَابٍ اَلٖيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ
اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فٖى ضَلَالٍ مُبٖينٍ ﴿٢٩﴾
قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاؤُ۬كُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتٖيكُمْ بِمَاءٍ مَعٖينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَاِنَّ
لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظٖيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبٖيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدٖينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبٖينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ
تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهٖينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمٖيمٍ
﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثٖيمٍ ﴿١٢﴾ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنٖيمٍ ﴿١٣﴾ اَنْ كَانَ
ذَا مَالٍ وَبَنٖينَ ﴿١٤﴾ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطٖيرُ الْاَوَّلٖينَ ﴿١٥﴾

27. Derken onu *(cehennemi)* yakından gördüklerinde, kâfirlerin yüzleri kötüleşir! Ve onlara şöyle denilir: **"İşte buydu, isteyip durduğunuz!"**

28. De ki: **"Söylesenize, beni ve beraberimdeki** *(mü'min)***leri, Allah yok edecek yahut rahmetiyle esirgeyecek olsa, acaba kâfirleri acı azaptan kim koruyup kurtaracak?!"**

29. De ki: **"Rahman'dır O Allah! Biz O'na inandık ve yalnız O'na dayandık. Yakında bilirsiniz, kimmiş apaçık sapıklık içinde olan."**

30. De ki: "Söylesenize, sularınız çekilse, size kim verir bir su gözesi?!"

68. KALEM SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
52 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Nûn** *(ve benzeri harflerden Arapça bir kitap bu)*! Ant olsun **kalem**'e ve **kalem ile yazdıkları**'na!

2. Sen Rabbinin nimeti sâyesinde asla aklına zarar gelmiş biri değilsin!

3. Yakında bitmez tükenmez bir mükâfat var sana; kuşkun olmasın!

4. Ant olsun ki sen, yüksek bir ahlâk *(yaradılış, gidişat, karakter, davranış)* üzeresin.

5. Yakında sen de göreceksin, onlar da görecekler:

6. Kimmiş yanılıp sapıtan?!

7. Kim O'nun yolundan sapıtmıştır ve kim doğru yoldadır, Rabbin en iyi bilir!

8. Sakın baş eğme, o, gerçeği yalanlayan inkârcılara!

9. Onlar isterler ki, sen yolundan vazgeçip **ödün** veresin de, ardından onlar da vazgeçip **ödün** vereler!

10. Baş eğme sakın, kutsallara yemin ederek yalanlarını örtbas eden yüreksizlere!

11. Ortalığı bozguna veren koğuculara!

12. Ne borcunu ödeyen, ne de kimseye zırnık veren sınır tanımaz günâhkârlara!

13. Dahası var, hayâsız ve de soysuz alçak zorbalara!

14. Boyun eğme onlara, mal sahibiymiş, oğul-uşak sahibiymiş diye!

15. O ki, âyetlerimiz kendisine okunduğunda: **"Eskilerin masallarıdır!"** dedi!

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَٓائِفٌ مِنْ رَبِّكَ
وَهُمْ نَٓائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ اَنِ اغْدُوا
عَلٰى حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ﴿٢٣﴾
اَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿٢٥﴾
فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُٓوا اِنَّا لَضَٓالُّونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ اَوْسَطُهُمْ
اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَٓا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾
فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَٓا اِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾
عَسٰى رَبُّنَٓا اَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَٓا اِنَّٓا اِلٰى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
﴿٣٦﴾ اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ اَمْ
لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلْهُمْ
اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ اَمْ لَهُمْ شُرَكَٓاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَٓائِهِمْ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

16. Yakında onun damgasını vurup, yüzünü kara çıkaracağız!
17. Onları biz sınadık! Tıpkı bahçe sahiplerini sınadığımız gibi. Hani onlar, sabahın ilk ışıklarıyla birlikte, *(daha yoksullar gelmeden)* bahçelerindeki ürünleri devşireceklerine dâir sözleşip karar vermişlerdi.
18. **"Allah izin verirse!"** demeye bile gerek görmemişlerdi!
19. Derken Rabbinden bir âfet gelip, daha onlar uykularındayken bahçeyi vurup geçti!
20. Ve sabaha, bahçe, âdetâ simsiyah bir ot yığınına döndü!
21. Onlar, günün ilk ışıklarıyla birlikte *(durumdan habersiz)* birbirlerine şöyle seslendiler:
22. **"Haydisenize bahçenize, madem ürün toplayacaksanız çabuk olun!"**
23. Ve koştular sessizce, kimseye duyurmadan pintice:
24. **"Aman bugün bir yoksul yanınıza gelmemeli!"** diyerek aralarında mırıldandılar.
25. Büyük bir çalımla çıktılar erkenden.
26. Fakat bahçeyi gördüklerinde: **"Yanlış geldik galiba, bu bizim bahçe değil!"** dediler.
27. Sonra: **"Yok hayır, biz her şeyi kaybettik galiba!"** dediler.
28. İçlerinden en insaflısı dedi ki: **"Dememiş miydim size ben, Yüce Allah'ı unutmamalısınız diye?!"**
29. Dediler ki: **"Yücedir, kusursuzdur Rabbimiz; ama gerçekten biziz zâlim / biziz günâhkâr!"**
30. Sonra dönüp birbirlerine, yerinmeye / *(kendilerini)* kınamaya koyuldular!
31. Ve şöyle dediler: **"Yazıklar olsun bize! Biz** *(topluma ve Allah'a karşı)* **haddimizi aşıp azgınlık ettik!"**
32. Ve dahi şöyle dediler: **"Umarız Rabbimiz bundan daha iyisini verir bize! Artık yüzümüzü Rabbimize çevirdik!"**
33. İşte bu, *(Allah'ın nimetlerinde, cimrilik eden nankörlerin dünyada tadacakları)* bir azaptı! Ahirette ise daha büyük bir azap var onlara! Keşke bilseydiler!
34. Ama hiç şüphe yok ki, buyruklarımıza sarılıp kötülüklerden korunanlara *(müttakilere)*, Rableri katında, *(nimetlerle dolu)* **naim cennetleri** vardır.
35. Emrimize teslim olan *(gerçek müslüman)*ları biz, hiç günahkârlarla bir tutar mıyız?!
36. Olabilir mi böyle bir şey, nasıl böyle düşünür hüküm verebilirsiniz?!
37. Yoksa elinizde bir kitap mı var da, oradan şunu okuyorsunuz:
38. **"Size her istediğiniz verilecektir?"**
39. Yahut: **"Neye hükmederseniz öyle olacaktır!"** diye, katımızdan size verilmiş, kıyamete kadar sürecek olan bir sözümüz mü var?!
40. Sor onlara, içlerinden hangisi kefildir buna?!
41. Yoksa bunu onlara sağlayacak olan, ortak koştukları ilâhları mı var?! Doğru söylüyorlarsa eğer, çağırsınlar *(Allah'a)* ortak koştuklarını.
42. O gün perde sıyrılıp bütün çıplaklığıyla ortalığa dehşet çöker / baldır açılır *(da Hak bir şekilde gözükür)* ve onlar secdeye çağrılır; ama bu secdeyi yapmaya güçleri yetmez!

الجزء التاسع والعشرون — سورة القلم

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ
حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا
فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا
أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا
سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ
صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

43. Gözler **o gün** korkudan yılgın, sineler aşağılanmışlıktan çökkün! Halbuki onlar sapasağlamken o secdeyi yapmaya çağrılmışlardı!

44. **Bu Söz**'ü *(Kur'an'ı)* yalanlayanları sen bana bırak; onları biz, hiç bilmeyecekleri bir yerden yavaş yavaş yakalarız!

45. Onlara sadece biraz süre veririm, o kadar! Ama benim tedbirim / tuzağım sağlamdır!

46. Yoksa sen onlardan ücret istiyorsun da, borçtan bellerini mi doğrultamıyorlar?!

47. Yahut gaybın hazineleri yanlarında da, *(saçmaladıkları sözleri)* oradan mı yazıyorlar?!

48. Rabbinin hükmünü sabırla bekle; **Balığın Arkadaşı** *(Yûnus)* gibi *(aceleci)* olma! Hani **O**, *(balığın karnında)* iç yanıklığıyla Rabbine seslenip yakarmıştı!

49. Eğer Rabbinin rahmeti **O**'na erişmeseydi, **yerilmiş** bir halde ıssız ve çöl bir sahile atılacaktı.

50. Fakat Rabbin **O**'nu *(yeniden peygamber)* seçip, iyilerden / ilerigelenlerden kıldı.

51. İnkâr edenler, **öğüt ve uyarı dolu bu Kur'an**'ı dinlediklerinde, neredeyse *(hırs ve hınç dolu)* bakışlarıyla seni devirecek gibi oluyorlar ve **"Şüphesiz ki bu adam cinlerle görüşen bir mecnun!"** diyorlar.

52. Oysa ki o, sadece âlemler için bir öğüt / bir uyarıdır!

69. HÂKKA SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
52 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Kesin gerçekleşecek**!

2. Nedir o **kesin gerçekleşecek** olan?!

3. Bilir misin, nedir o gerçekleşeceği kesin olan önüne geçilmez **gerçek**?!

4. **Semûd** da **Ad** da, ansızın kapıları çalacak o felâkete *(karia'ya)* inanmadılar!

5. O yüzden **Semûd**, dehşetli bir sesle yok edildi!

6. **Ad** da, söküp savuran bir kasırgayla savruldu!

7. Köklerini kurutan o uğursuz rüzgârı Allah, tam sekiz gün boyunca üzerlerinde estirdi! Görmeliydin bir, içleri boş hurma kütükleri gibi nasıl devriliyorlardı insanlar!

8. Bak şimdi, onlardan geriye kalan bir şey görüyor musun?!

الجزء التاسع والعشرون — سورة الحاقة

وَجَٓاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ
رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَٓاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي
الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَٓا اُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِذَا نُفِخَ
فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَٓاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ
وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَٓائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ
ثَمَانِيَةٌ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٓاؤُمُ اقْرَؤُا كِتَابِيَهْ ﴿١٩﴾ اِنِّي ظَنَنْتُ اَنِّي مُلَاقٍ
حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا
دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓئاً بِمَٓا اَسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾
وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ اُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾
وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنِّي
مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ﴿٢٩﴾ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعاً فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ اِنَّهُ
كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

9. **Firavun** da, ondan önce *(Lût'un kavmi olan)* **Mu'tefikât** ta geldi; ama hepsi de günahla!
10. Hep **Rablerinin Elçileri**'ne baş kaldırdılar; **Allah** da onları hışımla yakalayıverdi!
11. Bir düşünsenize, sular azgınca yükselirken, biz, sizi *(yani atalarınız olan Nûh kavmini)* yüzen bir gemiyle taşımıştık.
12. Böylece **onu** size bir öğüt / bir uyarı yapalım da, bilinçli kulaklar alacağını alsın diye.
13. Sûr'a bir kez üfürüldüğünde!
14. Yeryüzü ve dağlar yerlerinden koparılıp bir çırpıda toz olduğunda!
15. İşte o gün **büyük olay** *(kıyamet)* meydana gelir!
16. Gökler yarılır ve sarkıp çöker.
17. Melekler göğün çevresinden gözükür; üstlerinde sekiz tanesi **Rabbinin Arşı**'nı taşır.
18. Sizler hesap için ortaya getirilirsiniz ve hiçbir şeyiniz gizli kalmaz.
19. Defteri sağından verilen, o gün *(sevinç şaşkınlığıyla ve kekeleyerek)* şöyle der: **"Baksanıza şu benim kitabıma; okusanıza!"**
20. **"Doğrusu ben, hesabıma kavuşacağıma kesin inanıyordum."**
21. Artık o, mutlu / hoşnut bir hayattadır.
22. Yüksek bir cennette,
23. Yemişleri, hemen koparacağı kadar yakınında.
24. Onlara şöyle denilir: **"Çalışarak geçirdiğiniz günlerin kazancı olarak âfiyetle yeyin-için!"**
25. Defteri solundan verilene gelince, o der ki: **"Vay başıma gelene! Keşke verilmeseydi defterim!"**
26. **"Keşke bilmeseydim hesabım!"**
27. **"Yokluk getirseydi bana ölüm!"**
28. **"Hiç fayda vermedi malım!"**
29. **"Kalmadı gücüm saltanatım!"**
30. Ve denilir ki o an: **"Tutup onu, bağlayın hemen!"**
31. **"Alev alev yanan cehenneme sallayın!"**
32. **"Sonra yetmiş arşın uzunluğundaki demirden şiş'e geçirin!"**
33. **"Çünkü o, Yüce Allah'a** *(O'nun birliğine)* **inanmazdı!"**
34. **"Yoksul doyurmayı sevmez / teşvik etmezdi!"**

35. **"Bugün artık onun gönülden bir dostu yoktur!"**

36. **"O ancak cesetlerden akan irinlerden** *(ğıslîn'den)* **beslenecektir!"**

37. **"Onu ancak yoldan çıkanlar yerler."**

38. Ant olsun görebildiğiniz her şeye!

39. Ve göremediğiniz tüm şeylere!

40. Kuşkusuz ki **O** *(Kur'an)*, **değerli bir elçi**'nin sözüdür.

41. **O** asla bir şâir sözü değil; ne inanmaz insanlarsınız!

42. Ve bir kâhin sözü de değil; ne az düşünen adamlarsınız?!

43. Alemlerin Rabbi'nden indirilmedir.

44. Eğer **O** *(Peygamber, iddia ettiğiniz gibi)*, kendiliğinden bize bir söz uydurup yakıştırmaya kalksaydı,

45. Onu hınçla yakalar,

46. Sonra kalbini söker çıkarırdık.

47. Ve sizden kimse de **O**'nu elimizden alamazdı!

48. **O** ancak unutulmaz bir öğüttür korunanlar *(müttakiler)* için.

49. Böyleyken biz biliyoruz, içinizden **O**'na inanmayacaklar vardır.

50. Fakat inkâr edenler için **O** bir yürek acısıdır.

51. **O** şâibe götürmez bir **hak**'tır.

52. Öyleyse sen, yüceltip tesbih et Rabbinin ulu adını!

70. MEÂRİC SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
44 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُٓ
اِلَّا الْخَاطِؤُنَ ﴿٣٧﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾
وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَاِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَاَلَ سَٓائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ
﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ
﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرٰيهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ
السَّمَٓاءُ كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

1. Sordu birileri, *(hani nerede diyerek alayla)* meydana gelecek olan azabı / kıyameti!
2. O azap ki, kâfirlerin onu önlemeye asla mecâlleri yoktur!
3. Yüksek basamakların sâhibi olan **Allah'**tan gelecek azabı!
4. Melekler ve **Rûh** *(Cebrâil)*, **O**'na **ellibin yıl** uzunluğunda **bir gün**'de yükselip çıkarlar.
5. O halde sen, telâşlanmayıp güzellikle sabret!
6. Onlar o azap gününü uzak görürler.
7. Bizse yakın görürüz.
8. Gök o gün erimiş bakır gibi olur!
9. Dağlar atılmış renkli yün parçalarına döner!
10. Candan dostlar, birbirlerini görürler, ama sorup sual etmezler!

الجزء التاسع والعشرون — سورة المعارج

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾ تَدْعُو مَنْ
أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾
الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ
﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ
هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ
﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ
مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

11. Günâhkâr o gün azaptan kurtulmak için: Oğullarını,

12. Eşini ve kardeşlerini,

13. Kendini barındıran oymağını / aşîretini,

14. Yeryüzünüdeki herkesi / her şeyi verip kurtulmak ister!

15. Ama ne mümkün! Çünkü o, her tarafa yayılan salgın ve saldırgan bir alevdir!

16. Yalayıp yutar etleri derileri, şırlatır kemikleri!

17. Kendisine doğru bir bir çağırır, gerçeğe arka dönen kaçakları!

18. Serveti biriktirip kucak kucak yığanları!

19. Şüphesiz ki insan, yaradılıştan gönlü dar ve tahammülsüzdür.

20. Başına bir sıkıntı geldi mi hemen sızlanır!

21. Eline nimet geçti mi de kıskanıp cimrileşir!

22. Ancak böyle değildir o namaz kılanlar:

23. Onlar ki, namazlarını aksatmaz eksiltmezler.

24. Mallarından belli bir hak ayırırlar,

25. İhtiyaç sahipleri ve yoksullar için.

26. Ve onlar, hesap gününü, yaşantılarıyla onaylayan *(sâdık)*lardır.

27. Yürekten korkarlar onlar, Rablerinin azabından.

28. Çünkü Rablerinin azabından asla güvende olunmaz.

29. Ve onlar ırzlarını / utanç yerlerini / cinsel uzuvlarını korurlar.

30. Ancak eşleri ve sahip oldukları câriyeleri dışında; çünkü *(bu onlara helal olduğu için)* bundan kınanmazlar.

31. Kim bunun ötesine geçmeye kalkışırsa, onlar sınır aşan taşkınlardır.

32. O mü'minler ki, emanetlerini korur ve sözlerini yerine getirirler.

33. Şâhitliklerini tam yaparlar.

34. Ve namazlarına özen gösterirler.

35. İşte onlar, Cennetlerde ağırlanacaklardır.

36. Karşında, kafalarını sana doğru dikmiş duran şu kâfirlere ne oluyor?!

37. Sağından-solundan bölük bölük etrafını sarmışlar, *(seni ve mü'minleri alayla)* izliyorlar!

38. Şu halleriyle onların her biri mi **naim** cennetine sokulmayı umuyor?!

39. Hayır, aslâ! Biz ki, onları, bildikleri şeyden *(topraktan / sonra bir damla sudan)* yarattık!

فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ اِنَّا لَقَادِرُونَۙ ﴿٤٠﴾ عَلٰٓى اَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقٖينَ ﴿٤١﴾ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذٖى
يُوعَدُونَۙ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَۙ
﴿٤٣﴾ خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌۜ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذٖى كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

اِنَّا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ
اَلٖيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ اِنّٖى لَكُمْ نَذٖيرٌ مُبٖينٌۙ ﴿٢﴾ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ
وَاَطٖيعُونِۙ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّىۜ اِنَّ
اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَٓاءَ لَا يُؤَخَّرُۢ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ اِنّٖى دَعَوْتُ
قَوْمٖى لَيْلًا وَنَهَارًاۙ ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَٓاءٖٓى اِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَاِنّٖى كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ
لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُٓوا اَصَابِعَهُمْ فٖٓى اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًاۚ ﴿٧﴾ ثُمَّ اِنّٖى دَعَوْتُهُمْ جِهَارًاۙ ﴿٨﴾ ثُمَّ اِنّٖٓى اَعْلَنْتُ لَهُمْ
وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًاۙ ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ اِنَّهُ كَانَ غَفَّارًاۙ ﴿١٠﴾

40. Doğuların ve batıların Rabbini şâhit tutarım ki:

41. Biz, onların yerine onlardan daha iyisini getirmeye güç yetiririz! Bizim önümüze kimse geçemez!

42. O halde bırak onları, tehlikesine karşı uyarıldıkları güne kavuşana dek, boş lâflara dalıp eğlenedursunlar!

43. Sanki dikili hedeflere doğru koşuyorlarmışçasına kabirlerinden hızla kalkacakları güne dek!

44. Utançtan gözler süzgün, aşağılanmışlıktan omuzlar düşkün bir halde, o vaat edildikleri güne dek!

71. NUH SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 28 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **"Kendilerine acı bir azap gelmeden önce kavmini uyar!"** diye, **Nuh**'u kavmine gönderdik.

2. Varıp dedi ki: **"Ey benim kavmim! Bilesiniz ki, ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."**

3. **"Diyorum ki, Allah'a kulluk edin, O'na karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."**

4. **"Böylece Allah günahlarınızı bağışlasın ve belirlenen vakte kadar size süre versin. Şüphesiz ki Allah'ın belirlediği vakit geldiğinde gecikme olmaz; keşke bilseniz."**

5. Nuh dedi ki: **"Ey Rabbim! Ben kavmimi gece-gündüz çağırdım."**

6. **"Fakat benim çağrım onları ancak uzaklaştırdı."**

7. **"Ne zaman onları bağışlayasın diye çağırdımsa, parmaklarıyla kulaklarını tıkadılar, giysileriyle başlarını örttüler; direndiler ve büyüklendikçe büyüklendiler."**

8. **"Ben onları yüksek sesle çağırdım!"**

9. **"Sonra onlarla hem açıktan / topluca, hem de baş başa / gizlice konuştum."**

10. **"Dedim ki onlara: Gelin Rabbinizden af dileyin; çünkü O çok affedendir."**

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ
لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ
سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ
سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا
وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾
لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي
وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا
كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا
يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ
مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا
إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

11. "Affetsin sizi de, üzerinize göğün bereketini indirsin!"

12. "Size çok mal ve evlat versin. Size bahçeler versin, akarsular versin!"

13. "Siz neden Allah'a saygı duymaz *(sadece O'na tapmaz)***-sınız?!"**

14. "Halbuki, türlü hallerden geçirerek sizi O yaratıyor."

15. "Görmüyor musunuz ki Allah, birbiriyle uyumlu / âhenkli yedi göğü nasıl yaratmış?!"

16. "Orada ayı aydınlık, güneşi ışık kılmış!"

17. "Sizi Allah, yerden bir bitki gibi bitirip çıkardı!"

18. "Sonra sizi *(ömrünüz sona erdiğinde)* **oraya yeniden döndürecek; sonra oradan sizi bir kez daha çıkaracak!"**

19. "Allah'tır yeryüzünü size *(yaşayabileceğiniz biçimde)* **yayıp döşeyen!"**

20. "Onun geniş yollarında yürümeniz için!"

21. Ve Nûh dedi: "Fakat ey benim Rabbim! Onlar bana büsbütün karşı çıktılar; malları ve çocukları, kendilerinin sadece zararını artıran *(şımarık ve zengin)* **kimselere uydular!"**

22. "Hep birlikte, akıl almaz büyük büyük tuzaklar kurdular!"

23. "Ve birbirlerine şöyle dediler: ***Sakın ha, tanrılarınızı bırakmayın! Bırakmayın asla Ved, Süvâ', Yeğûs, Yeûk ve Nesr'i!"***

24. "Derken onlar, birçok insanı yoldan çıkardılar. Artık sen ey Rabbim, zâlimlerin sapkınlık ve şaşkınlıklarını artır!"

25. Sonunda onlar, günahlarından dolayı *(tûfanda)* boğuldular ve ateşe atıldılar da, kendileri için Allah'tan başka yardımcılar bulamadılar.

26. Nûh demişti: **"Ey Rabbim! Yeryüzünde yurt tutan tek bir kâfir bırakma!"**

27. **"Çünkü eğer onları bırakırsan, senin kullarını saptırırlar ve onlardan ancak yoldan çıkan kâfirler doğar!"**

28. **"Ey Rabbim! Beni, anamı-babamı, evime mü'min olarak giren herkesi, inanan erkekleri ve inanan kadınları bağışla! Zâlimlerin ise felâket ve hüsranını artır ey Rabbim!"**

الجزء التاسع والعشرون — الجن

سُورَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اُو۫حِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُٓوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًاۙ
١ يَهْد۪ٓي اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِه۪ۜ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَٓا اَحَدًاۙ ٢ وَاَنَّهُ تَعَالٰى
جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًاۙ ٣ وَاَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَف۪يهُنَا
عَلَى اللّٰهِ شَطَطًاۙ ٤ وَاَنَّا ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ تَقُولَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًاۙ ٥ وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْاِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًاۙ ٦ وَاَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًاۙ ٧
وَاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَٓاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَد۪يدًا وَشُهُبًاۙ ٨ وَاَنَّا
كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِۜ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًاۙ
٩ وَاَنَّا لَا نَدْر۪ٓي اَشَرٌّ اُر۪يدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًاۙ
١٠ وَاَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذٰلِكَۜ كُنَّا طَرَٓائِقَ قِدَدًاۙ ١١ وَاَنَّا
ظَنَنَّٓا اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًاۙ ١٢ وَاَنَّا لَمَّا
سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِه۪ۜ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّه۪ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًاۙ ١٣

72. CİN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
28 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Söyle *(insanlara)*: Bana vahyolundu ki, cinlerden bir topluluk *(beni Kur'an okurken)* dinleyip şöyle dediler: **"Gerçekten biz hârika bir Kur'an dinledik."**

2. **"O, doğruya yöneltiyor; bu sebepten biz O'na iman ettik. Artık bundan böyle hiç kimseyi Rabbimize eş / ortak tutmayacağız."**

3. **"Doğrusu Rabbimiz'in şânı çok yücedir! O, ne eş edinmiştir, ne çocuk!"**

4. **"Demek içimizdeki birtakım beyinsizler, Allah hakkında yanlış şeyler söylüyorlarmış!"**

5. **"Doğrusu biz sanırdık ki, gerek insanlar gerekse cinler, Allah hakkında yanlış ve saçma şey söylemezler!"**

6. **"İnsanlardan bazıları cinlerden bazılarına sığınıyorlardı ve onlar bunların azgınlıklarını artırıyorlardı!"**

7. **"Onlar da, siz *(cin)*ler gibi, Allah'ın hiç kimseyi, öldükten sonra diriltmeyeceğini zannediyorlardı!"**

8. **"Biz göğü yokladık, fakat orayı geçilmez çetin bekçiler ve alevli yıldızlarla dolu bulduk!"**

9. **"Doğrusu biz,** *(Kur'an inmezden önce, haber)* **dinlemek için orada bazı yerlere otururduk. Fakat şimdi, bizden kim dinleyecek olsa, onu pusu kurmuş gözetleyen bir alevle karşılaşıyor!"**

10. **"Doğrusu, yeryüzündekiler için bir kötülük mü istendi; yoksa Rableri onlar için bir hayır mı diledi bilmiyoruz?!"**

11. **"Aramızda iyiler** *(sâlihler)* **de var; böyle olmayanlar da var. Ayrı ayrı yollar tuttuk."**

12. **"Yeryüzünde Allah'ı asla aciz bırakamayacağımızı ve O'ndan kaçıp kurtulamayacağımızı anlamış bulunuyoruz."**

13. **"Doğrusu biz o hidâyet rehberini** *(Kur'an'ı)* **dinleyince O'na iman ettik. Çünkü her kim Rabbi'ne iman ederse, ne zarara uğramaktan, ne de haksızlık görmekten korkar!"**

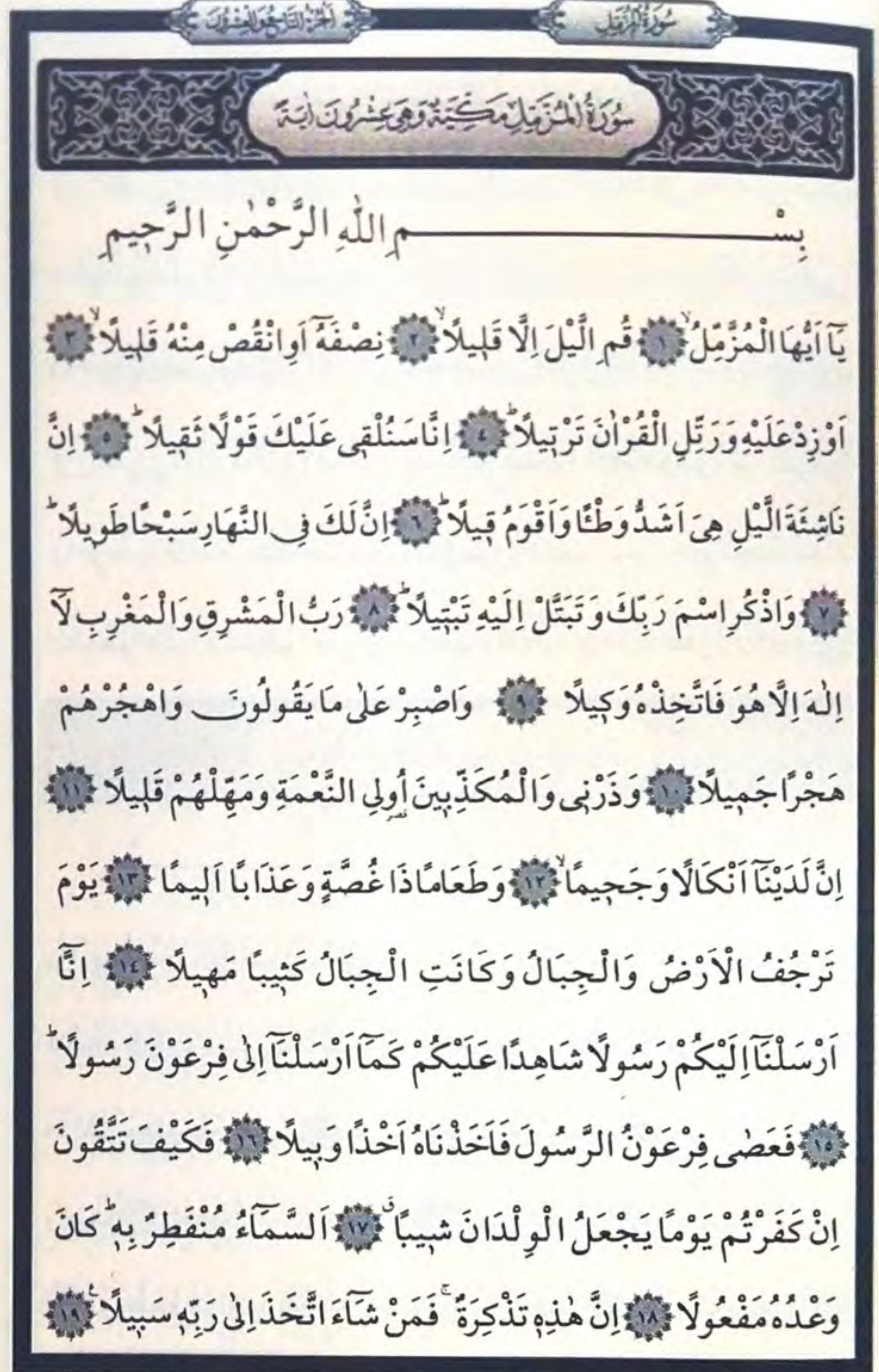
وَاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا
رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَاَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَاَنْ لَوِ
اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَاَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ
وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَاَنَّ الْمَسَاجِدَ
لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿١٨﴾ وَاَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوهُ
كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ اِنَّمَا اَدْعُوا رَبِّي وَلَا اُشْرِكُ
بِهِ اَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ اِنِّي لَا اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ
اِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ وَلَنْ اَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾
اِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللّٰهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نَارَ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتّٰى اِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَاَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ اِنْ اَدْرِي اَقَرِيبٌ مَا
تُوعَدُونَ اَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي اَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ
عَلٰى غَيْبِهِ اَحَدًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ يَسْلُكُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

14. **"Bizden hakka teslim olan *(müslüman)*lar da var; yoldan çıkmış olan sapıklar da. Fakat kim *(Allah'ın dinine teslim olup)* müslüman olmuşsa, doğruyu bulmuştur!"**
15. **"Haktan sapanlara gelince, onlar da cehenneme odun olmuşlardır!"**
16. Şayet *(insanlar ve cinler)* doğru yolda yürüselerdi, onları nimetlerle kuşatırdık.
17. Biz onları işte böyle sınayıp imtihan ediyoruz. Sonuçta kim Rabbinin öğütünden / uyarısından yüz çevirirse, Rabbi onu sarp ve yorucu olan azabın içine atacaktır.
18. Gerçekte mescitler *(ve oralarda yapılan secde ve ibadetler)* sadece Allah'a âittir / O'na yapılır; o halde Allah'ın yanısıra başkalarına ibadet etmeyin / yalvarıp yakarmayın.
19. **Allah'ın Kulu** ***(Muhammed, hakkı tebliğe başlayıp)*** Rabbi'ne ibadete kalkıştığında, ***(bütün insanlar ve cinler)*** birbirlerine girercesine O'nun üzerine abandılar / âdeta etrafında keçeden duvar ördüler.
20. Sen onlara de ki: **"Ben ancak Rabbimi çağırır / O'na kulluk ve niyaz ederim! Ve hiç kimseyi O'na eş ve ortak koşmam!"**
21. Onlara söyle: **"Bilesiniz ki, benim sizi ne zarara uğratmaya, ne de doğru yola iletmeye gücüm yeter!"**
22. Onlara diyesin ki: "*(eğer ben görevimi yapmazsam)* **Beni Allah'tan kimse kurtaramaz ve O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam."**
23. **"Benim işim, sadece Allah'tan geleni iletmek ve O'nun bildirdiklerini bildirmektir. Artık kim Allah'a ve Peygamberi'ne karşı gelirse, onlara, içinde sonsuza dek kalacakları Cehennem ateşi vardır!"**
24. Uyarılıp korkutuldukları gerçeği gözleriyle gördüklerinde, *(seni bugün kimsesiz ve yardımsız görenler)*, kimin yardımcısı zayıfmış, kimin sayısı azmış bileceklerdir!
25. De ki: **"Doğrusu, tehlikesine karşı uyarıldığınız azap yakın mıdır; yoksa Rabbim onun zamanını uzatır mı bilemem?!"**
26. **O**'dur ancak görünmeyeni *(gaybı)* bilen! Ve **O**, gaybını kimseye bildirmez!
27. Bundan ancak, **elçi** olarak seçtiği müstesnâdır. Fakat Rabbin, *(vahiy sırasında)* **elçi**'nin önüne ve arkasına koruyucu gözcüler de yerleştirir.
28. Böylece elçi bilir ki, görevliler Rablerinin iletilerini kendisine hakkıyla ulaştırmışlar ve Allah onların yanlarındakini tamamen kuşatma altına almış ve hepsini bir bir zaptedip kaydetmiştir!

73. MÜZZEMMİL SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
20 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey örtüsüne bürünen adam!

2. Geceleyin, biraz uyuduktan sonra kalk!

3. Ve gecenin **yarısı** kadarını yahut **daha azı**'nı ***(üçte birini)*** ibadetle geçir!

4. Yahut da ***(duruma göre)*** **biraz daha fazlası**'nı ***(üçte ikisini)*** ibâdetle geçir. Ve ağır ağır / tane tane ve de anlayarak oku **Kur'an**'ı!

5. Biz sana yakında ağır ***(ve çok değerli)*** bir söz / vahiy / görev yükleyeceğiz.

6. Doğrusu, geceki iş, daha **etkin** ve geceki okuyuş daha **uygun**'dur!

7. Hem, gündüzün senin çok işlerin vardır!

8. Rabbinin adını an ve bütün varlığınla sadece **O**'na yönel / kulluğu ancak **O**'na yap!

9. O, **Doğu**'nun ve **Batı**'nın Rabbi / Evrenin hükümranıdır! Ondan özge **Tanrı** yoktur! O halde sen, yalnız **O**'nu vekil / dayanak kıl!

10. Onların söyleyeceklerine sabret ve onlardan güzel bir şekilde uzak dur!

11. Nimet içinde yüzen refah azgını inkârcıları bana bırak ve onlara biraz süre tanı!

12. Kuşkusuz bizim katımızda onları bağlayacak demirden bukağılar ve yakıp kavuran ateşler vardır!

13. Yerken boğazlarına duracak yiyecekler ve can yakan acı bir azap vardır!

14. O gün yeryüzü ve dağlar öyle bir sarsılır ki, âdeta dağlar savrulmakta olan kum yığınlarına döner!

15. **Firavun**'a bir **Elçi** gönderdiğimiz gibi, size de, üzerinizde şâhit / denetçi olsun diye bir **Elçi** gönderdik.

16. **Elçi**'ye karşı geldiği için **Firavun**'u şiddetle yakalamıştık.

17. Şimdi siz eğer inkâr ederseniz, taze çocukları ak saçlı kocalara çeviren o günden kendinizi nasıl koruyacaksınız?!

18. Kıyametin dehşetinden o gün gök yarılır ve **Allah'ın** vaat ettiği şey gerçekleşir!

19. İşte bu bir öğüt / bir uyarı / bir hatırlatmadır! İsteyen ***(bununla)*** Rabbine yol bulur.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٰى
وَاٰخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاٰخَرُونَ يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَؤُا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ
اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

20. Gerçekten Rabbin biliyor ki, sen ve seninle birlikte olanlar, kimi kez gecenin üçte ikisinden daha azını, kimi kez gecenin ancak yarısı kadarını, kimi kez de sadece üçte biri kadarını ibadetle geçirebiliyorsunuz! Ve geceyle gündüzü tam olarak ölçebilen yalnız Allah'tır. **O**, sizin bunu hesaplamaya gücünüzün yetmeyeceğini bildi de, sizi bundan affetti / muaf tuttu; artık *(geceleri)* ne kadar kolayınıza gelirse o kadar *(ibadetle / namazla geçirip)* **Kur'an** okuyun! **O** biliyor ki, kiminiz hasta olacak, kiminiz Allah'ın lûtfundan rızık kazanmak üzere yeryüzünde dolaşacak, kiminiz de Allah yolunda savaşacak! Bu nedenle artık bundan böyle, *(geceleri)* ne kadar kolayınıza gelirse o kadar *(ibadet ederek ve namaz kılarak)* **Kur'an** okuyun; ama *(farz)* namazlarınızı aksatmadan titizlikle kılın, *(mâli yükümlülüğünüz olan)* zekâtı verin ve *(infak ederek)* Allah'a güzel bir ödünçte bulunun! Şüphesiz ki, kendiniz için şimdiden ne hayır yaparsanız, Allah yanında onu, daha hayırlı ve daha büyük bir mükâfat olarak bulursunuz. Bir de, günahlarınız için Allah'tan bağışlanma dileyin; çünkü Allah'tır ancak çok esirgeyen, çok bağışlayan!

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَخَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾ وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾
فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ
وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا
﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِاٰيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

74. MÜDDESSİR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
56 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ey örtüsüne bürünüp sarınan *(ve insanlardan uzak duran)*!
2. Kalk da *(topluma gir ve etrafındakilerden başlayarak)* uyar!
3. Rabbinin büyüklüğünü ilan et!
4. Elbiseni *(ve tüm varlığını)* tertemiz kıl!
5. Her türlü kötülükten *(şirk, günah ve puttan)* uzak dur!
6. Yaptığın iyiliği çok görüp başa kakma ve karşılık bekleme!
7. Rabbin için / Rabbinin yolunda *(başına geleceklere)* sabredip diren!
8. O boru *(sûr)*, bir üfürüldü mü,
9. İşte o gün zor bir gündür!
10. Kâfirlere hiç kolay değildir!
11. Bırak bana, o yapayalnız yarattığımı!
12. Ona sayısız mal-mülk verdim!
13. Yanından hiç ayrılmayan oğullar bahşettim.
14. Her imkânı önüne serdim.
15. Sonra benden, daha da artırmamı umar oldu!
16. Fakat hayır! Çünkü o, âyetlerimize inatla karşı çıktı!
17. Ben onu ileride **dimdik olan azap yokuşu**'na tırmandıracağım!

سُورَةُ الْمُدَّثِّر

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا
سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا
جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾
كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى
الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ
نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ
مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

18. Çünkü o, *(kendisine Kur'an okunduğunda, ona inanmadı, itiraz için)* düşündü ve *(ne diyebileceğini)* ölçüp biçti!
19. Yok olası adam, nasıl da ölçüp biçti?!
20. Evet o yok olası, öyle nasıl ölçüp biçti?!
21. Sonra *(söyleyeceklerini)* düşündü,
22. Sonra kaşını çattı ve ekşiyip pusardı!
23. Sonra küstahça arka döndü!
24. Ve ardından şöyle dedi: **"Başka değil, bu ancak süregelen bir büyüdür!**
25. **"Bunu söyleyen ancak bir beşerdir!"**
26. İşte biz onu **sakar**'a sürükleyeceğiz!
27. Nedir o **sakar** bilir misin?!
28. Ne *(canlı halde)* kor, ne de *(öldürüp)* bırakır!
29. Ete-deriye susamış bir susuzdur / her şeyi siler süpürür!
30. Orada görevli sayısı **Ondokuz**'dur!
31. Biz ateşin bekçilerini hep meleklerden yaptık *(müşrikler onların ellerinden kurtulacaklarını sanmasınlar)*! Onların sayılarını da *(ahireti inkâr eden)* kâfirler için bir imtihan kıldık. Ayrıca, kendilerine **Kitap** verilenler, *(ellerindeki bilgilerle bunun uyuştuğunu görüp)* kuşkudan kurtulsunlar ve iman edenlerin imanları artsın diye böyle yaptık! Böylece, kendilerine **kitap** verilenler ve **mü'minler** kuşkuya düşmesinler! Yüreklerinde hastalık bulunanlar ile kâfirlere gelince: **"Allah bu örnekle ne demek istedi** *(de bizi bu cehennem görevlileriyle korkutuyor)*?!" desinler *(ve inkârlarının cezasını çeksinler)*! İşte Allah, *(işledikleri günahlar dolayısıyla)* dilediklerini böyle saptırır, dilediklerini de *(hidâyeti aradıkları için)* doğru yola böyle ulaştırır. Ve Rabbinin ordularını / onların sayısını ancak kendisi bilir! **O** *(sakar adındaki cehennem katmanı, bir şaka değil)*, ancak beşer için bir öğüt / bir uyarıdır!
32. Hayır hayır *(sandığınız gibi değildir)*! Ant olsun *(ışık saçarken)* **ay**'a!
33. Ve dönüp giderken **gece**'ye!
34. Ve ışıyıp aydınlanırken **sabah**'a ki:
35. **O** *(sakar, bir şaka değil)*, büyük belâlardan biridir!
36. Beşer için bir uyarı / bir öğüt / bir hatırlatmadır!
37. İçinizden ilerlemek *(ve Rabbine yaklaşmak)* yahut *(gerici kâfirler gibi)* geri kalmak *(ve Rabbinden uzaklaşmak)* isteyenler için!
38. Herkes kazancının tutsağı / işlediğinin rehinidir!
39. Ancak, ashâb-ı yemin olan **uğurlular** böyle değildir!
40. Onlar bulundukları cennetlerden,
41. Suçlulara şöyle seslenirler:
42. **"Sizleri Sekar denilen bu ateşe atan nedir?!"**
43. Onlar derler ki: **"Bizler** *(iman etmedik ve)* **namaz kılanlardan değildik!"**
44. **"Yoksulları doyurmazdık!"**
45. **"Bâtıla dalıp oyalananlarla birlikte oyalanırdık!"**
46. **"Hesap gününe yalan derdik!"**
47. **"Nihayet** *(ölüm denilen yalanlanmaz)* **gerçekle yüzyüze geldik"**

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِع۪ينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِض۪ينَ ﴿٤٩﴾ كَأَنَّهُمْ
حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُر۪يدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتٰى
صُحُفًا مُنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ
شَٓاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّٓا أَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوٰى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لَٓا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿١﴾ وَلَٓا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ
أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلٰى قَادِر۪ينَ عَلٰٓى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُر۪يدُ
الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ
﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
أَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنَبَّؤُا الْإِنْسَانُ
يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِه۪ بَص۪يرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ
أَلْقٰى مَعَاذ۪يرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِه۪ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِه۪ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

48. Fakat artık hiçbir şefaatçinin şefaati onlara fayda vermez.

49. Hal böyleyken *(Kur'an'ın muhatapları olan)* şu insanlar, neden uyarıdan / öğütten kaçıyorlar?

50. Sanki onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibidirler!

51. Sanki *(kendilerini avlayacak olan)* aslandan / avcıdan kaçıyorlar!

52. Dahası, onların her biri, kendilerine gönderilmiş özel sahifeler / dâvetiyeler istiyor ve bekliyorlar!

53. Hayır hayır! Onlar âhiretten korku duymuyor / âhireti kâle almıyorlar!

54. Hayır *(durum onların zannettikleri gibi değil)*! Bu *(söylenenler)* bir öğüt / bir uyarı / bir hatırlatmadır!

55. Ve ancak dileyen onu düşünüp öğüt alır da ayıkır.

56. Fakat Allah dilemedikçe onlar düşünüp öğüt almaz / ayıkmaz! Kendisinden sakınılacak da, günahları bağışlayacak da ancak O'dur!

75. KIYÂMET SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 40 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahim

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Hayır *(öyle değil ey inkârcılar)*, ant içerim kalkış günü'ne!

2. Yine ant içerim pişman olan can'a!

3. İnsanoğlu sanıyor mu ki, biz bir daha onun kemiklerini derleyemeyiz?!

4. Yok hayır, derleriz; hem de onun küçücük parmak uçlarını / parmak uçlarındaki izlerini bile dizmeye düzenlemeye güç yetiririz!

5. Hayır! Aslında insan, *(hiç düşünmeden)* geleceğini eğriltip bozmaya koşuyor.

6. Ve: "Ne zamanmış kıyamet günü?!" diye *(alayla)* soruyor!

7. Gözler korkudan fırladığı zaman!

8. Ay söndüğü zaman!

9. Güneş ve ay iç içe dürüldüğü zaman!

10. İşte insan der ki o zaman: "Nereye kaçmalı?!"

11. Fakat hayır! Asla kaçamaz!

12. Çünkü o gün Rabbin'in önünde karar kılınacak!

13. O gün insana, baştan sona yaptığı her şey, *(hesabı sorulmak üzere)* haber verilecek!

14. Dahası, insan zaten kendi kendisinin şâhidi olacak;

15. Dökse de ortaya mazeretlerini!

16. O'nu: *(vahyetmekte olduğumuz Kur'an âyetlerini, henüz vahyedilmeleri tamamlanmadan, bir an önce belleyeyim diye)* acele ve telâşla okumaya kalkma / dilini kıpırdatma!

17. Çünkü O'nu *(senin kalbine)* yerleştirmek ve Kur'an halinde okunmasını sağlamak bize âittir!

18. Öyleyse, O'nu biz *(sana)* okuyup vahyederken, sen sadece okunuşunu izle yeter.

19. Dahası, O'nun açıklaması da şüphesiz ki bize âittir!

20. Hayır, siz şu peşin hayatı seviyorsunuz!
21. Geleceği / âhireti bir tarafa bırakıyorsunuz!
22. Kimi yüzler vardır o gün, (*sevinçten*) ışıl ışıldır.
23. Rablerine bakar.
24. Kimi yüzler de vardır o gün, ekşiyip pusarır!
25. Anlarlar ki onlar artık belleri kırılacaktır.
26. Evet! Can boğaza gelince!
27. "Yok mu bir hekim / bir okuyup üfleyen?!" diye bağırılınca!
28. İşte o zaman ayrılık vaktinin geldiğini anlar insan!
29. Ve bacaklar birbirine dolaşır.
30. Çünkü o gün gidiş Rabbinedir!
31. Halbuki o, ne inanmış, ne de namaz kılmıştır!
32. Aksine, yalanlayıp yüz çevirmiştir.
33. Sonra kasalarak evine gitmiştir.
34. İmdi yazık sana, yazık!
35. Sonra sana bir daha yazık!
36. İnsanoğlu sanıyor mu ki başıboş bırakılıverecek!
37. Oysa (*rahimlere*) dökülen bir bel suyundan değil midir o?!
38. Sonra (*oraya*) asılıp tutunan bir parça (*alak*) oldu; sonra da Rabbi ona can verip düzgün bir kılığa soktu.
39. Sonra onu erkek ve dişi olarak iki tür yaptı.
40. Böyleyken O, ölüleri diriltmeye güç yetiremez mi hiç?!

الجزء التاسع والعشرون — سورة القيامة

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْاٰخِرَةَ ﴿٢١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ اَنْ يُفْعَلَ بِهَا
فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ
﴿٢٨﴾ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَّقَ
وَلَا صَلّٰى ﴿٣١﴾ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِهِ يَتَمَطّٰى ﴿٣٣﴾ اَوْلٰى
لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿٣٥﴾ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنٰى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿٣٩﴾ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْاِنْسَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى وَثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَذْكُورًا ﴿١﴾ اِنَّا
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ اِنَّا
هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ اِمَّا شَاكِرًا وَاِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا
وَاَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

76. İNSAN / DEHR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
31 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Bir zamanlar **insan**, uzun yaradılış süreci içerisinde, hiç adı anılmayan biriydi.
2. Derken biz insanı, sınayıp imtihan etmek üzere, karışımlı bir nutfeden yaratıp, **duyan** ve **gören** bir varlık yaptık.
3. Ona apaçık yolu da gösterdik. Artık o, ya bunca nimete karşılık üzerine düşeni yapar (*şükreder*), ya da haktanımazlık ve nankörlük edip küfreder!
4. Ancak biz, haktanımaz ve nankör **kâfirler** için zincirler, bukağılar ve çılgın alevli bir ateş hazırladık.
5. Allah'ın itaatkâr kulları olan **ebrâr**'a gelince, onlar (*cennette*) **kâfûr** karışımı (*içki dolu*) kadehlerden içerler.

سُورَةُ الإِنْسَانِ

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَاَسِيرًا ﴿٨﴾ اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكُورًا ﴿٩﴾ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقٰيهُمُ اللّٰهُ
شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰيهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزٰيهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً
وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا
زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ
عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ
قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا
تُسَمّٰى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ اِذَا رَاَيْتَهُمْ
حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ﴿١٩﴾ وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَالِيَهُمْ
ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَاِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقٰيهُمْ رَبُّهُمْ
شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾
اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مِنْهُمْ اٰثِمًا اَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ﴿٢٥﴾

6. Öyle bir pınar ki **kâfur**, Allah'ın **ebrâr** kulları ondan kana kana içerler ve onu *(her istedikleri yerde)* akıtırlar.

7. **O Ebrâr** ki, *(tüm görevlerini eda edip)* adaklarını *(ve Allah'a verdikleri sözleri)* yerine getirirler ve kötülüğü salgın olan günden *(kıyametten)* korkar çekinirler.

8. **Yoksulu**, **yetimi** ve **esiri**, *(canları gibi)* sevdikleri yiyeceklerden doyururlar.

9. Ve şöyle derler: **"Sizi ancak Allah için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekleriz!"**

10. **"Çünkü biz, suratsız bir kara günde, Rabbimizin azabına uğramaktan çekinir korkarız!"**

11. Rableri onları, o günün şerrinden kurtarıp, sevinç ve aydınlığa kavuşturur.

12. *(başlarına gelene aldırmayıp, dinlerinde)* Sabrettikleri için, cennetler ve ipekten giysilerle onları mükâfatlandırır.

13. Orada onlar koltuklara otururlar. Ne **güneş**'in sıcağını görürler, ne de **zemherir**'in soğuğunu!

14. Üstlerine cennetin gölgeleri düşmüş ve koparılmayı bekleyen meyveler önlerine eğilmiştir!

15. Etraflarında gümüşten tepsiler ve billûrdan kâseler dolaştırılır!

16. Öyle **saydam gümüş kâseler** ki, türlü türlü biçimlere konulmuştur!

17. Hele orada onlara *(içki dolu)* bir kadeh sunulur ki, karışımı **zencebil**.

18. O bir pınar ki, adına orada derler **selsebîl**!

19. Dolanır etraflarında o hiç kocalmayan / yaşlanmayan gencecik çocuklar *(vildânun muhalledûn)*! Sanırsın sen görünce onları, **saçılıp serpilmiş inciler**.

20. Her nereye baksan, görürsün **muhteşem bir nimet** ve **göz kamaştıran bir saltanat**!

21. Üstlerinde incesiyle kalınıyla yemyeşil ipekten giysiler! Takınmışlar gümüşten bilezikler! Ve sunmuş Rableri onlara, *(içlerini dışlarını)* paklayan bir içecek / bir şarap!

22. Rableri onlara der: **"İşte sizin mükâfatınızdı bu; şüphesiz ki çalışmanız karşılığını görecekti!"**

23. Şüphesiz ki sana biz bu **Kur'an**'ı parça parça indirmekteyiz.

24. Artık sen Rabbinin hükmü gelinceye kadar ve Rabbinin hükmü için sabret ve onlardan hiçbir günahkâr ve nankör kâfire itaat etme!

25. Rabbinin adını hem sabah *(namazıyla)* erkenden an, hem de gün sonunda *(öğlen ve ikindi namazlarıyla)* an!

سُورَةُ الْاِنْسَانِ — الْجُزْءُ التَّاسِعُ وَالْعِشْرُونَ

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ
وَيَذَرُونَ وَرَٓاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَٓا اَسْرَهُمْۚ وَاِذَا
شِئْنَا بَدَّلْنَٓا اَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾ اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌۚ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ
سَبِيلًا ﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَٓاؤُ۫نَ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٖيمًا حَكٖيمًاۗ
﴿٣٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَٓاءُ فٖي رَحْمَتِهٖۜ وَالظَّالِمٖينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلٖيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًاۙ ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًاۙ ﴿٢﴾ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًاۙ ﴿٣﴾
فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًاۙ ﴿٤﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًاۙ ﴿٥﴾ عُذْرًا اَوْ نُذْرًاۙ ﴿٦﴾ اِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌۜ ﴿٧﴾ فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْۙ ﴿٨﴾ وَاِذَا السَّمَٓاءُ فُرِجَتْۙ ﴿٩﴾
وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْۙ ﴿١٠﴾ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْۜ ﴿١١﴾ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْۜ
﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِۚ ﴿١٣﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِۜ ﴿١٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٥﴾ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلٖينَۜ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرٖينَ ﴿١٧﴾
كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمٖينَ ﴿١٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبٖينَ ﴿١٩﴾

26. Geceleyin de *(teheccüde kalkarak)* secde et ve geceleri uzun uzun **O**'nu yücelt / tesbih et!
27. Onlar **peşin hayat**'ı seviyorlar, **zor olan gün**'ü arkaya atıyorlar!
28. Onları kusursuz ve sapasağlam, *(hem de hiç yoktan)* biz yarattık! Dilediğimiz zaman *(yeniden diriltip)* değişik bir kılıkta benzer şekilde yine yaratacağız.
29. Şüphesiz ki bu*(nlar)* birer öğüt / birer hatırlatmadır! Dileyen *(bununla)* Rabbine yol alır.
30. Şu kadar ki, Rabbin dilemeden sizler dileyemezsiniz. Ama Allah, her şeyi hakkıyla bilen ve her şeyi yerli yerince yapandır.
31. **O**, dilediklerini *(çabalarından ötürü)* rahmetine alır; zâlimler için ise acı bir azap hazırlamıştır.

77. MÜRSELÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
50 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun art arda esenlere / ilâhî emir ve yasalarla gönderilenlere!
2. Derken *(zâlimleri)* büküp deviren kasırgalara / kasırga gibi inen meleklere!
3. Ve ant olsun *(bulutları)* yayıp dağıtan rüzgârlara / *(toprağı)* diriltip uyandıran yağmurlara ve *(ilâhî emirleri)* dağıtıp yayan meleklere!
4. Derken *(hak ile bâtılı)* seçip ayıranlara!
5. Sonra, *(peygamberlere)* uyarılar indiren / kitaplar bırakan meleklere;
6. Gerek *(insanlara)* mâzeret bırakmamak, gerekse uyarmak için!
7. Evet, sizi tehlikesiyle uyardığımız şey *(kıyamet)* kesin gerçekleşecektir:
8. O zaman ki, yıldızlar söndürülür,
9. Gök yarılıp açılır,
10. Dağlar ufalanıp savrulur,
11. Nihayet, zamanı gelip de peygamberler toplanır!
12. Onlar hangi gün için bekletilmişlerdi?!
13. Ayırt edilme *(hesap)* günü için!
14. Bilir misin o **ayırt edilme günü** nedir?!
15. Vay hâline o gün, *(hakkı)* yalanlayanların!
16. Helâk etmedik mi biz öncekileri?!
17. Peşlerine takmaktayız arkadan gelenleri!
18. İşte böyle yaparız biz *(inkârcı)* suçluları!
19. Vay hâline o gün yalanlayanların!

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ
قَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
﴿٢٤﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا
فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ انْطَلِقُوا إِلَىٰ
ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا
تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ
﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ
﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا
وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ
﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ
﴿٤٨﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

20. Yaratmadık mı sizi biz **önemsiz bir su**'dan?!
21. Ve sağlam bir yerde *(ana rahminde)* tutmadık mı onu:
22. Belirlenmiş bir süreye *(doğuma)* dek?!
23. Demek ki ölçüp-biçmişiz ve de güç yetirmişiz! Demek ki biz ne güzel ölçüp biçen ve de güç yetireniz!
24. Vay hâline o gün yalanlayanların!
25. Yeryüzünü, sizi kucaklayan bir yer kılmadık mı;
26. Gerek ölüleriniz, gerekse dirileriniz için?!
27. Ulu dağları bastırıp üzerinden perçinlemedik mi yeri?! Ve *(orada)* sizlere tatlı su sunmadık mı?!
28. Vay hâline o gün yalanlayanların!
29. Haydi yürüyün artık yalan saydığınız o şeye *(cehenneme)* doğru!
30. Yürüyün haydi, üç kola ayrılan **karaltı**'ya doğru!
31. Fakat o, ne serinletip gölgelendirir, ne de sıcaktan korur!
32. Dev gibi kıvılcımlar fırlatır!
33. Uçuşurlar sanki hoplayan kızıl develer gibi!
34. Vay hâline o gün, yalanlayanların!
35. O gün onların dilleri tutulur!
36. İzin de verilmez kendilerine, mazeret bulup getirsinler!
37. Vay hâline o gün yalanlayanların!
38. İşte görün, budur, sizi ve öncekileri topladığımız **ayırt edilme ve karar verme** günü!
39. Haydin, varsa bir beceriniz, gösterin de atlatın beni!
40. Vay hâline o gün yalanlayanların!
41. Rablerinin buyruklarıyla korunanlara *(müttakîlere)* gelince, onlar gölgeliklerde ve pınar başlarında olacaklar!
42. Canlarının çektiği yemişler içinde.
43. Denilir onlara: **"Âfiyetle yeyip için, yaptığınız çalışmalara karşılık!"**
44. **"İşte biz, görevlerini en iyi şekilde yapanları** *(muhsinleri)* **böyle mükâfatlandırırız!"**
45. Vay hâline o gün yalanlayanların!
46. **"Siz ey** *(inkâr eden)* **suçlular, yeyin-için, eğlenedurun biraz!"**
47. Vay hâline o gün yalanlayanların!
48. Onlar ki: "*(iman edip)* **Rükûya eğilin** *(namaz kılın)*!" denildiğinde rükûya varmazlar.
49. Vay hâline o gün yalanlayanların!
50. Artık onlar, bundan *(Kur'an'dan)* sonra hangi söze inanırlar?!

78. NEBE' SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 40 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Onlar aralarında neyi konuşup tartışıyorlar?!
2. Büyük haberi: *(Kur'an'ı ve onun bildirdiği öldükten sonraki dirilişi)* mi?!
3. Bu konuda onlar birbirleriyle ayrılığa düştüler!
4. Fakat ne hâcet! Yakında bilecekler!
5. Evet, kesin bilecekler!
6. Oysa biz, yeryüzünü *(yaşamanıza uygun)* bir beşik / döşek kılmadık mı?!
7. Dağları, *(onu sarsılıp savrulmaktan koruyan)* ulu perçinler yapmadık mı?!
8. Ve sizleri erkekli dişili / çift yaratmadık mı?!
9. Ve sizin uykunuzu size dinlenme kıldık.
10. Geceyi *(üstünüze)* örtü yaptık.
11. Gündüzü, geçiminizi sağlama vakti kıldık.
12. Üzerinize *(üst üste)* yedi sağlam gök diktik.
13. *(ve oraya)* Aydınlık saçan bir kandil astık.
14. Yağmur yüklü bulutlardan, şarıl şarıl su indirdik.
15. Şunun için ki, onunla tahıllar ve bitkiler / sebzeler çıkaralım diye.
16. *(göklere baş çeken)* Sık ağaçlı bahçeler / ormanlar bitirdik.
17. Kuşkusuz **ayırım günü**, vakti belirlenmiş bir gündür.
18. O gün sûra üfrüldüğünde sizler *(başlarınızda peygamberlerle)* bölük bölük / ümmet ümmet gelirsiniz.
19. O vakit gökyüzü açılıp, kapı kapı olur.
20. Dağlar yürütülüp *(ıtınaz gibi)* savrulur, sonra da yok olur.
21. Artık cehennem pusudadır:
22. Azgınlar için sığınak ve zindandır.
23. Orada, devirler boyu / sonsuza dek kalır onlar!
24. Orada ne serinlik tadarlar, ne de içecek bir şey!
25. Sadece kaynar bir su ve yaralardan akan bir irin!
26. Bir ceza ki, tam kendilerine uygun!
27. Çünkü onlar ummazlardı, bir gün hesabın olacağını!
28. Ve durmayıp âyetlerimizi yalanlarlardı!
29. Elbette biz, her şeyi bir bir yazdık.
30. Öyleyse tadın; bundan böyle size, azaptan başka bir şey artırmayacağız!

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَٓائِقَ وَاَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَاْسًا
دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جَزَٓاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَٓاءً
حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا
يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا لَا
يَتَكَلَّمُونَ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ
الْحَقُّ فَمَنْ شَٓاءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّه۪ مَاٰبًا ﴿٣٩﴾ اِنَّٓا اَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنٖي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَاَرْبَعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ اَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ ءَاِنَّا
لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا تِلْكَ اِذًا
كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

31. Allah'ın emirlerine tutunup korunanlar *(müttakîler)* için ise kurtuluş ve esenlik vardır.
32. Bahçeler ve üzüm bağları!
33. Göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar.
34. Ardı arkası kesilmez dopdolu kadehler.
35. Orada ne huzur kaçıran boş bir söz işitirler, ne de günah sayılan bir şey!
36. İşledikleri ameller hesaplanarak ve de fazlasıyla verilerek Rabbin tarafından ödüllendirilecektir!
37. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi olan ve rahmeti her şeyi kuşatan Rabbin tarafından ödüllendirilecektir! Kimin haddine ki, birileri *(o gün izni olmadan O'nun)* karşısında konuşsun da hak iddia etsin!
38. **Rûh** ve **melekler**'in dizilip saf tuttukları o günde, ancak **Rahman**'ın kendisine izin verdiği, *(dünyadayken)* doğruyu söylemiş *(tevhidi kabul etmiş)* olanlar ancak konuşacaklardır.
39. İşte o, geleceği kesin, şüphe götürmez gündür! Artık kim dilerse Rabbine sığınır / **O**'na tâatte bulunur!
40. Şüphesiz ki sizi biz, hemen yakınınızdaki bir azaba karşı uyardık! O gün *(inanan)* kişi, daha önceden bizzat iki eliyle gönderdiğini orada görür, kâfir ise: **"Keşke toprak olsaydım!"** der!

79. NÂZİÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
46 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Andolsun (***kâfirlerin canlarını***) söke söke alanlara,
2. Ve andolsun (***mü'minlerin ruhlarını***) usulcacık / incitmeden alanlara,
3. Ve andolsun (***gök yüzünde***) yüzüp yüzüp gidenlere,
4. Derken (***Rablerinin emrine uymakta***) birbirleriyle yarışanlara,
5. Ve andolsun buyrukları yerine getiren görevlilere!
6. O gün dehşetli bir sarsıntı olacak!
7. Ardından diğeri gelecek!
8. Yürekler o gün titreyecek!
9. Gözler korkudan yere bakacak!
10. Böyleyken onlar hâlâ (***alay edip***) diyorlar ki: "Gerçekten biz çukurlarımızda iken dirilip kalkacağız da eski hâlimize mi döndürüleceğiz?!"
11. "Hem de ufalanmış kemikler haline geldikten sonra?!"
12. "Desenize bu bizim için gerçekten ziyanlı bir dönüş olacak!"
13. Evet o, sadece tek bir ses / bir çığlıktır!
14. Ardından bir de baksalar ki, (***dirilmişler ve***) yerin üstündeler!

سُورَةُ النَّازِعَاتِ — الجزء الثلاثون

هَلْ اَتٰيكَ حَدٖيثُ مُوسٰىۘ ﴿١٥﴾ اِذْ نَادٰيهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًىۚ
﴿١٦﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰىۘ ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰىۙ
﴿١٨﴾ وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰىۚ ﴿١٩﴾ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰىۘ ﴿٢٠﴾
فَكَذَّبَ وَعَصٰىۘ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰىۘ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰىۘ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ
اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰىۘ ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُو۫لٰىۜ ﴿٢٥﴾ اِنَّ فٖي
ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰىۜ ﴿٢٦﴾ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَٓاءُۜ بَنٰيهَا ﴿٢٧﴾
رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَاۙ ﴿٢٨﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَاۖ ﴿٢٩﴾
وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَاۜ ﴿٣٠﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَٓاءَهَا وَمَرْعٰيهَاۖ ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ
اَرْسٰيهَاۙ ﴿٣٢﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْۜ ﴿٣٣﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الطَّٓامَّةُ الْكُبْرٰىۘ
﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰىۙ ﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحٖيمُ لِمَنْ يَرٰى ﴿٣٦﴾
فَاَمَّا مَنْ طَغٰىۙ ﴿٣٧﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۙ ﴿٣٨﴾ فَاِنَّ الْجَحٖيمَ هِيَ الْمَأْوٰىۜ
﴿٣٩﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰىۙ ﴿٤٠﴾ فَاِنَّ
الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰىۜ ﴿٤١﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَاۜ ﴿٤٢﴾ فٖيمَ
اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَاۜ ﴿٤٣﴾ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَاۜ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَٓا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ
يَخْشٰيهَاۜ ﴿٤٥﴾ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُٓوا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ﴿٤٦﴾

15. **Mûsa**'nın olayı sana ulaşmadı mı?!
16. Hani, kutsal **Tuvâ Vâdisi**'nde Rabbi O'na şöyle seslenmişti:
17. **"Sen Firavun'a git! Çünkü O, gerçekten azdı!"**
18. O'na de ki: **"Arınmak istemez misin?!"**
19. **"Sana Rabbine giden yolu göstersem de, O'ndan saygıyla korkup çekinsen!"**
20. Sonra O'na *(görülmedik)* en büyük mucizeyi gösterdi.
21. Fakat O yalanlayıp, *(Allah'a)* isyan etti.
22. Sonra *(hışımla)* dönüp, *(hak ile savaşmaya)* gitti.
23. Derken *(halkı)* topladı, bağırdı-çağırdı.
24. Ve şöyle dedi: **"Benim, sizin en büyük rabbiniz / sâhibiniz / yöneticiniz!"**
25. Bunun üzerine Allah O'nu öncekilere ve sonrakilere ibret olacak bir azap ile enseleyiverdi!
26. Şüphesiz ki bunda, içinde Allah'ın ürpertisini duyanlar için alınacak kesin bir ibret vardır.
27. Sizleri *(ölümünüzün ardından yeniden)* yaratmak, *(muhteşem)* gökleri yapan Allah için daha mı zordur?!
28. **O** ki, *(muhteşem)* göğün tavanını yükseltti, sonra da ona düzen verdi.
29. Gecesini kararttı, gündüzünü ağarttı.
30. Ve ardından **yer**'i *(yaşamanıza elverişli biçimde)* döşeyip düzenledi.
31. Oradan **su**'yu ve **bitki**'yi çıkardı.
32. Ve *(yerküreyi)* dağlarla perçinledi.
33. Bütün bunlar, sizin ve hayvanlarınızın geçimi ve yararı içindir.
34. **O güç yetmez felâket** *(tâmme / kıyamet)* geldiği vakit,
35. İnsan o gün ne yaptığını anlayacak;
36. Ve çılgın ateş *(cahîm)*, cıscıplak çıkarılıp ortaya konacak!
37. Artık her kim azdıysa,
38. Ve *(âhirete karşı)* dünya hayatını seçtiyse,
39. Varacağı yer çılgın ateştir.
40. Kim de, Rabbinin huzuruna varacak ve *(hesap için)* duracak olmanın korkusuyla kendini **hevâ**'dan / sonu gelmez arzulardan çektiyse,
41. Kuşkusuz onun da varacağı yer **Cennet**'tir.
42. Sana, kıyametin ne zaman demir atacağını / kopacağını soruyorlar!
43. Nereden bileceksin sen onu?!
44. Onun bilgisi ancak Rabbin katındadır!
45. Sen ancak, onun korkusunu çekenleri uyarırsın *(yoksa ne zaman kopacağıyla uğraşmazsın)*!
46. Onlar onu gördükleri gün, *(o günün dehşetinden)* ancak bir **ikindin** yahut bir **kuşluk** vakti kadar *(dünyada)* eğleşmiş olduklarını düşüneceklerdir!

سُورَةُ عَبَسَ — الْجُزْءُ الثَّلَاثُونَ

سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَاَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

عَبَسَ وَتَوَلّٰىۙ ﴿١﴾ اَنْ جَٓاءَهُ الْاَعْمٰىۜ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْر۪يكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰىۙ
﴿٣﴾ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰىۜ ﴿٤﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰىۙ ﴿٥﴾ فَاَنْتَ لَهُ
تَصَدّٰىۜ ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰىۜ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ جَٓاءَكَ يَسْعٰىۙ ﴿٨﴾
وَهُوَ يَخْشٰىۙ ﴿٩﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰىۚ ﴿١٠﴾ كَلَّٓا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌۚ ﴿١١﴾ فَمَنْ
شَٓاءَ ذَكَرَهُۢ ﴿١٢﴾ ف۪ي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍۙ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍۙ ﴿١٤﴾
بِاَيْد۪ي سَفَرَةٍۙ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍۜ ﴿١٦﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَٓا اَكْفَرَهُۜ ﴿١٧﴾
مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُۜ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍۜ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُۙ ﴿١٩﴾ ثُمَّ السَّب۪يلَ
يَسَّرَهُۙ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُۙ ﴿٢١﴾ ثُمَّ اِذَا شَٓاءَ اَنْشَرَهُۜ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا
يَقْضِ مَٓا اَمَرَهُۜ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِه۪ۙ ﴿٢٤﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَٓاءَ
صَبًّاۙ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّاۙ ﴿٢٦﴾ فَاَنْبَتْنَا ف۪يهَا حَبًّاۙ ﴿٢٧﴾ وَعِنَبًا
وَقَضْبًاۙ ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًاۙ ﴿٢٩﴾ وَحَدَٓائِقَ غُلْبًاۙ ﴿٣٠﴾ وَفَاكِهَةً وَاَبًّاۙ
﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْۜ ﴿٣٢﴾ فَاِذَا جَٓاءَتِ الصَّٓاخَّةُۘ ﴿٣٣﴾

80. ABESE SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 42 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Hem yüzünü ekşitti, hem de arkasını döndü;
2. Yanına **gözleri görmeyen adam** geldi diye!
3. Nereden bileceksin, belki ***(bilgisizlikten)*** arınmak için gelmişti?!
4. Yahut öğüt alacaktı da yararlanacaktı?!
5. Kendisini yeterli görüp ağır davranana gelince;
6. Sen tutup **onunla** ilgilendin!
7. Oysa ***(kalbini kapatmış olan)*** o kimsenin ***(küfürden)*** arınmak istemeyişinden sen ***(zorla)*** sorumlu değildin!
8. Fakat sana koşarak / kalbini açarak gelen!
9. Ve ***(Rabbinden)*** saygıyla korkan o kimseye gelince:
10. Sen ona aldırmadın bile!
11. Hayır ***(bu yaptığın doğru değildir)***! Çünkü bu âyetler ancak ***(kalbini açan için)*** birer öğüttür!
12. Ve ondan ancak dileyen öğüt alır!
13. Onlar, çok değerli / kutsal sayfalardadır.
14. Yüksek ve el değmemiş şâibesiz sayfalarda!
15. Görevli elçilerin ellerindedir onlar.
16. Saygın ve itaatkâr elçilerin.
17. Ne kadar da nankör ve haktanımaz, şu batasıca insan!
18. Oysa Allah, onu neden yarattı!?
19. Bir damlacık bel suyundan yaratıp, onu bir ölçüye bağladı.
20. Sonra ***(ona)*** yolu kolaylaştırdı.
21. Sonra onu öldürecek ve kabre koyacak.
22. Sonra da, dilediğinde onu diriltecek.
23. Fakat o hâlâ, kendisine emredileni yerine getirmiyor!
24. Oysa insan bir baksa yediklerine:
25. Gökten şarıl şarıl su indiriyoruz.
26. Sonra yeri ***(bitkilerin çıkmasına uygun)*** bir biçimde yarıyor tarıyoruz.
27. Ve orada tahıllar,
28. Üzümler ve sebzeler,
29. Zeytinler ve hurmalar,
30. Ulu ve birbiriyle sarmaşmış sık ağaçlı bahçeler / ormanlar,
31. Meyveler ve çayırlar bitiriyoruz;
32. Sizin ve hayvanlarınızın geçimi için.
33. Fakat ***(kulakları sağır eden)*** o **büyük çatırtı** geldiğinde,

الجزء الثلاثون — سورة عبس

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخ۪يهِۙ ﴿٣٤﴾ وَاُمِّه۪ وَاَب۪يهِۙ ﴿٣٥﴾ وَصَاحِبَتِه۪ وَبَن۪يهِۜ
﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُغْن۪يهِۜ ﴿٣٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌۙ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌۚ ﴿٣٩﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
غَبَرَةٌۙ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌۜ ﴿٤١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

سُورَةُ التَّكْوِيرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْۙ ﴿١﴾ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْۙ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْۙ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْۙ ﴿٤﴾ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْۙ ﴿٥﴾
وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْۙ ﴿٦﴾ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْۙ ﴿٧﴾ وَاِذَا الْمَوْؤُ۫دَةُ
سُئِلَتْۙ ﴿٨﴾ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْۚ ﴿٩﴾ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْۙ ﴿١٠﴾ وَاِذَا
السَّمَٓاءُ كُشِطَتْۙ ﴿١١﴾ وَاِذَا الْجَح۪يمُ سُعِّرَتْۙ ﴿١٢﴾ وَاِذَا الْجَنَّةُ
اُزْلِفَتْۙ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَٓا اَحْضَرَتْۜ ﴿١٤﴾ فَلَٓا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِۙ ﴿١٥﴾
اَلْجَوَارِ الْكُنَّسِۙ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَۙ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَۙ ﴿١٨﴾
اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَر۪يمٍۙ ﴿١٩﴾ ذ۪ي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَك۪ينٍۙ ﴿٢٠﴾

34. O gün kişi kaçacak kardeşinden!
35. Annesinden, babasından!
36. Eşinden, çocuklarından!
37. Çünkü herkesin o gün kendine yeter bir derdi vardır!
38. Kimi yüzler var ki o gün, ışıl ışıldır!
39. Güler sevinir!
40. Kimi yüzler ise o gün toz duman içindedir!
41. Üzgün ve karargındır!
42. Günaha batmış haktanımaz nankör ve yamuk kâfirlerdir onlar!

81. TEKVİR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
29 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. O zaman ki güneş dürülür,
2. Yıldızlar söndürülüp saçılır,
3. Dağlar yürütülüp savrulur,
4. Yavrulama vakti yaklaşmış *(kıymetli)* develer bile *(sahiplerince)* terk edilir,
5. Yabanî hayvanlar *(korkup)* toplaşır,
6. Denizler tutuşturulur,
7. Canlar bedenlerle / emsaller emsalleriyle, yandaşlar yandaşlarıyla buluşturulur.
8. Diri diri gömülen kız çocuğuna:
9. "**Hangi suçtan dolayı öldürüldüğü**" sorulur,
10. Defterler açılır,
11. Gökyüzünün perdesi sıyrılır,
12. Cehennem körüklenip alevlendirilir,
13. Ve Cennet *(müttakîlere, cehennem de günahkârlara)* sunulup yaklaştırılır:
14. İşte o zaman insan *(önceden)* ne hazırladığını bilir / anlar!
15. Fakat hayır *(insanoğlunun bu gidişine)*! Yemin ederim *(gündüz vakti)* sinen gezegenlere!
16. Ve *(gece)* yörüngelerinde akıp giden yıldızlara.
17. Yemin ederim karanlığıyla bastırdığında geceye!
18. Ve nefes nefes soluklanıp ağardığında tan yerine / sabaha!
19. Elbette ki bu *(Kur'an)*, **saygın elçi**'nin *(Cebrail'in)* getirdiği bir sözdür.
20. **O** *(Cebrail)* ki, pek güçlüdür ve **Arşın Sâhibi** katında yüksek ve saygın bir yere sâhiptir.

مُطَاعٍ ثَمَّ اَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ
الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ
رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَاَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ
مِنْكُمْ اَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاؤُنَ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ ﴿٣﴾ وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ
﴿٥﴾ يَا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾ اَلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَ
لَكَ ﴿٧﴾ فِي اَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ
عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ اِنَّ
الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾
وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ
الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ﴿١٩﴾

21. Orada sözü dinlenen, kendisine güvenilendir.
22. Ve arkadaşınız *(Muhammed, siz de biliyorsunuz ki)*, hiçbir şekilde cinlerle ilişkili değildir!
23. **O**, meleği, apaçık ufukta kesin olarak görmüştür.
24. Gayb *(vahiy)* konusunda **O**, asla şâibeli *(ve de cimri)* değildir!
25. Bu *(Kur'an)*, asla kovulmuş şeytanın sözü değildir!
26. Öyleyse nereye gidiyorsunuz?!
27. Bu ancak âlemler için bir öğüt / bir uyarı / bir mesajdır,
28. Elbette ki içinizden doğru yolda gitmek isteyenler için!
29. Âlemlerin Rabbi olan **Allah** istemeden siz isteyemezsiniz!

82. İNFİTAR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
19 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

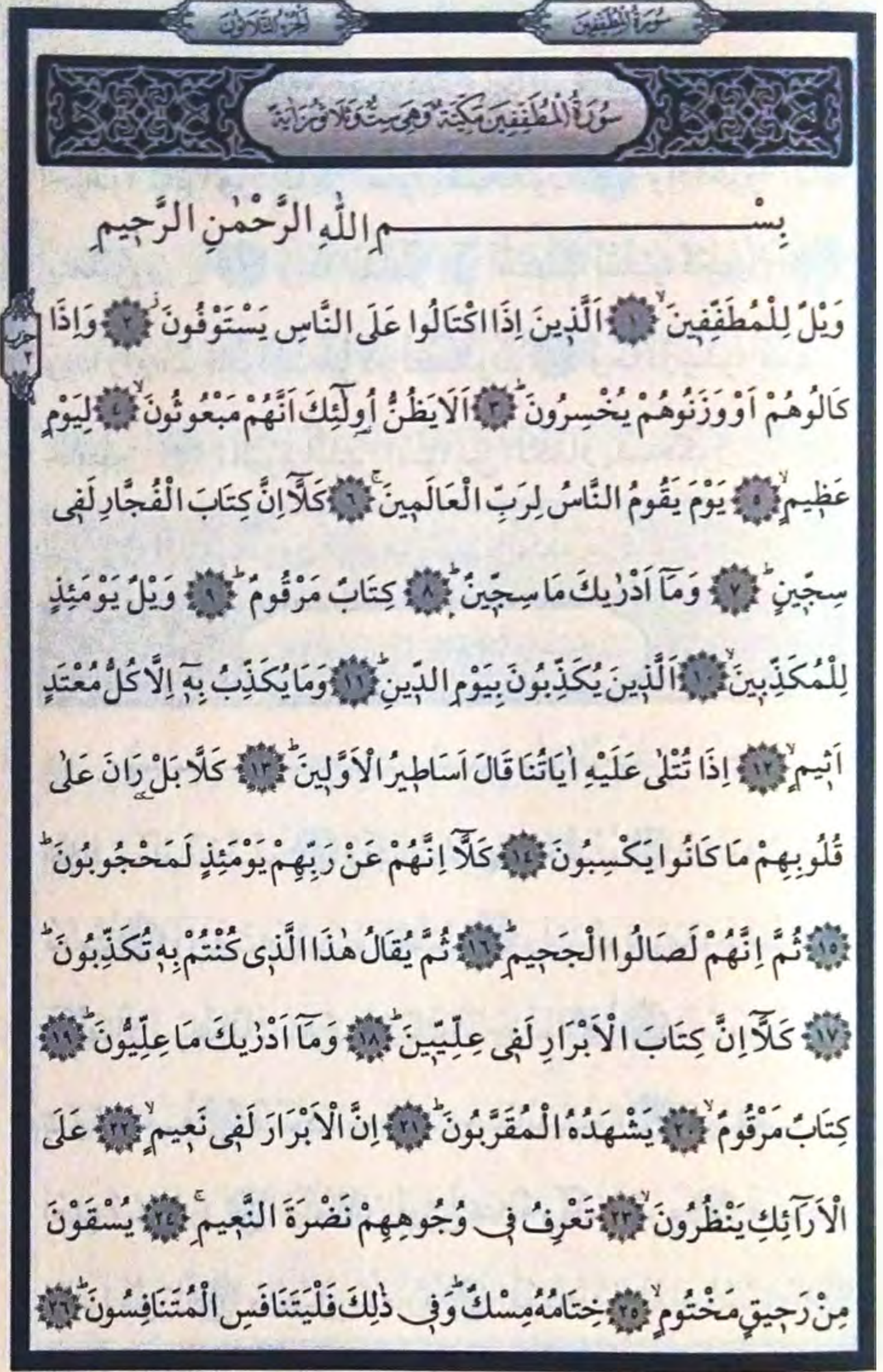
1. Gök yarılıp parçalandığı,
2. Yıldızlar dağılıp saçıldığı,
3. Denizler kabarıp taştığı / kaynayıp coştuğu,
4. Ve kabirlerdekiler deşilip atıldığı zaman:
5. Herkes bilir o zaman ne yaptığını ve ne yapmadığını!
6. Söylesene ey insan! **Yüce Rabbin**'e karşı nedir seni aldatan?
7. Halbuki **O**'dur seni yaratan, düzgünce şekillendiren ve her şeyini yerli yerince yapan!
8. Ve seni dilediği kılıkta birleştirip oluşturan!
9. Fakat hayır! Siz, aslında **hesâb**'ı / **ceza**'yı yalanlıyorsunuz!
10. Oysa üzerinizde gözetleyiciler var!
11. Saygın yazıcılar onlar!
12. Ne yaparsanız bilmekteler!
13. **İyiler** *(ebrâr)*, **nîmetler** içinde olacaklar!
14. **Kötüler** *(füccâr)* ise, **çılgın ateş**'te!
15. Ceza günü, oraya girecekler!
16. Ve asla çılgın ateşten saklanıp gizlenemeyecekler!
17. Bilir misin **ceza / karşılık** günü nedir?!
18. Evet, bilir misin sen: Nedir **ceza günü**?!
19. Hiç kimsenin kimseye bir faydasının olmayacağı ve emrin / buyruğun / egemenliğin sadece **Allah**'ın olacağı gündür!

83. MUTAFFİFÛN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
36 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Vay hâline o eksik ölçenlerin, yanlış tartanların!
2. Onlar ki, başkalarından alırken dolu dolu alırlar!
3. Başkalarına ölçer yahut tartarlarken eksiltir, aldatırlar.
4. Onlar sanmıyorlar mı yeniden diriltileceklerini?!
5. Dehşet veren bir günde!
6. İnsanların, **Âlemlerin Rabbi** önünde duracakları günde!
7. Hiç kuşkusuz kötülerin *(fâcirlerin)* yazısı, **siccîn**'de / **dar-derin bir kuyu**dadır!
8. Bildin mi **siccîn** nedir?!
9. Silinmez bir yazıdır!
10. Vay hâline **o gün**, yalanlayanların;
11. Hesap gününün geleceğini yalan sayanların!
12. Onu ancak, sınır tanımayan her günahkâr *(kâfir)* yalanlar!
13. Âyetlerimiz ona okununca: **"Geçmişlerin masallarıdır bunlar!"** der.
14. Hayır hayır, karartmıştır kalplerini, onların yaptıkları işler!
15. Hayır hayır! Rablerinden mahrum kalacaklardır onlar!
16. Sonra kuşkusuz ki yakıcı ateşe atılacaklardır;
17. **"Hani ya, siz bunu yalanlamıştınız!"** denilecek onlara.

18. Hayır, hayır! İyilerin yazısı, **illiyyûn**'da / **yücelerin yücesi**'ndedir!
19. Bildin mi **illiyyûn** nedir?!
20. O da silinmez bir yazıdır!
21. Rablerine yaklaştırılanlar *(mukarrabûn)*, ona tanık olurlar.
22. İyiler *(ebrâr)*, nimetler içindedirler.
23. Koltuklara kurulmuş *(etraflarına)* bakarlar.
24. Yüzlerinden mutluluğun izlerini okursun.
25. Onlara, ağzı mühürlü **rahîk** şarabından sunulur.
26. Karışımı / kokusu misktir onun! İşte buna imrenmeli imrenecek olanlar!

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ
اَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوا بِهِمْ
يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا انْقَلَبُوا اِلٰى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾
وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوا اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا اُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾
عَلَى الْاَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ
مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾
يَا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ
كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ اِلٰى
اَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ اِنَّهُ كَانَ فِي اَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

27. Süzme **tesnîm** şarabı katılır ona;

28. Bir pınar ki **tesnîm**, *(Allah'a yakın)* mukarreb kullar içer sadece ondan.

29. Suçlular, *(dünyadayken)* iman edenlere gülerlerdi!

30. Ve onlara rastladıklarında, kaş-göz oynatıp geçerlerdi.

31. Şımarıkça / alayla ve keyifle âilelerine dönerlerdi.

32. Onları gördüklerinde: **"İşte bunlar, sapıtmış şaşkınlardır!"** derlerdi.

33. Oysa iman edenlerin başına onlar bekçi gönderilmemişlerdi!

34. Ama bugün, iman edenler gülecekler inkârcılara!

35. Koltuklar üzerinde *(etraflarına)* bakacaklar *(ve şöyle diyecekler)*:

36. "Ettiklerinin cezasını buldular, öyle değil mi kâfirler?!"

84. İNŞİKAK SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
25 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Gök yarıldığında,

2. Rabbinin buyruğunu dinleyip boyun eğdiğinde!

3. Yer de gerilip dümdüz uzatıldığında,

4. İçindekileri dışına atıp boşaldığında,

5. Rabbinin buyruğunu dinleyip boyun eğdiğinde!

6. Ey insan! Sen Rabbine doğru zorlu bir yürüyüştesin; sonuçta **O**'na varacaksın!

7. O vakit defteri sağından verilenin,

8. Hesabı kolayca görülecek.

9. Ve sevinçle *(cennetteki)* âilesine dönecek.

10. Defteri arkasından *(sol eline)* verilen ise,

11. **Ölüm** diye çığlık atacak / bir ölebilsem diye feryat edecek!

12. Ve **çıldıran ateş**'e girecek.

13. Evet o *(dünyadayken)*, âilesi arasında şımarır / sevinirdi!

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ
﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ
﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾
قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾

14. Böyle bir dönüşü asla düşünmez / beklemezdi!
15. Halbuki Rabbi onu izliyordu!
16. Ama hayır! Ant olsun alaca karanlığa,
17. Ant olsun geceye ve gecede toplananlara!
18. Ve ant olsun, **dolunay** şeklini aldığı zaman ay'a!
19. Kuşkusuz ki siz, *(Rabbinizin emri ve denetiminde)* halden hale dönmekte / basamak basamak yürümektesiniz!
20. Fakat ne oluyor onlara ki, inanmıyorlar?!
21. **Kur'an** kendilerine okunduğunda secde etmiyor / şapka çıkarmıyor onlar?!
22. Tam tersine kâfirler, koyu bir inkâr / süregiden bir yalanlama içindedirler.
23. Allah biliyor, içlerinde neler kuruyor / neler saklıyor onlar
24. O halde müjdele (!) onlara, can yakan acı azabı!
25. Elbette ki, iman edip, doğru ve yararlı iş *(sâlih amel)* işleyenler böyle değildirler! Onlara bitmez tükenmez bir mükâfat vardır!

85. BURÛC SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
22 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun burçları *(güneş, ay ve yıldızların uğrak yerleri / yörüngeleri)* olan göğe-uzaya!
2. Ant olsun **vaat edilen gün**'e *(kıyamete)*!
3. Ve ant olsun görüp **tanıklık eden**'e ve de görülüp **tanıklık edilen**'e!
4. Kahrolsun o çukur kazan adamlar *(ashab-ı uhdûd)*!
5. Oraları ateşlerle dolduranlar!
6. Sonra geçip kıyısına oturanlar!
7. Ve mü'minlere ettiklerini seyredenler!
8. Onlar, sırf **Azîz** ve **Hamîd** olan **Allah**'a inandıklarından dolayı mü'minlerden intikam aldılar!
9. **O** Allah ki, göklerin ve yerin mülkü *(ve egemenliği)* **O**'nundur ve **O** her şeye şâhit olandır.
10. İnanan erkeklerle inanan kadınlara, dinlerinden çevirmek için işkence yapanlar, sonra da *(inkârlarından)* vazgeçip tevbe etmeyenler, **cehennem azabı**'na uğrayacaklardır. Onlara **yangın azabı** vardır!
11. İman edip de doğru ve yararlı iş *(sâlih amel)* yapanlara ise, içlerinde ırmaklar akan cennetler vardır. İşte o, büyük kurtuluştur!

الْجُزْءُ الثَّلَاثُونَ — سُورَةُ الْبُرُوجِ

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَد۪يدٌ ﴿١٢﴾ اِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُع۪يدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَج۪يدُ ﴿١٥﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُر۪يدُ ﴿١٦﴾ هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ
الْجُنُودِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا ف۪ي تَكْذ۪يبٍ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ
مِنْ وَرَٓائِهِمْ مُح۪يطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَج۪يدٌ ﴿٢١﴾ ف۪ي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالسَّمَٓاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ اَلنَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ اِنْ كُلُّ
نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَٓاءٍ دَافِقٍ
﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَٓائِبِ ﴿٧﴾ اِنَّهُ عَلٰى رَجْعِه۪ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ
تُبْلَى السَّرَٓائِرُ ﴿٩﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَٓاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾
وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٢﴾ اِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿١٤﴾ اِنَّهُمْ
يَك۪يدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَاَك۪يدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهِّلِ الْكَافِر۪ينَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

12. Şüphesiz ki Rabbinin yakalaması çok çetindir!
13. **O**'dur hiç kuşkusuz yaratmayı ilk kez başlatan ve de tekrar edecek olan!
14. **O**'dur gerçek **yâr**, gerçek **seven**!
15. Ulular ulusu, **arş**'a sâhip / arşa hükümran.
16. Her istediğini mutlaka yapan.
17. Sana **ordular**'ın haberi gelmedi mi?!
18. **Firavun** ve **Semûd** ordularının *(ve onlara ne yapıldığının)*!
19. Fakat inkârcılar hâlâ yalanlamadalar!
20. Oysa Allah onları arkalarından *(ve her yanlarından)* kuşatmıştır!
21. Hayır! Çok değerli bir mesaj / bir **Kur'an**'dır **O**.
22. Korunmakta olan bir levhada *(Levh-i Mahfûz'da)* bulunuyor.

86. TÂRIK SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
17 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun göğe ve gece vakti gelene *(Târık'a)*!
2. Bilir misin nedir o gece vakti gelen *(Târık)*?!
3. Bir yıldızdır o, *(karanlığı)* delip geçen!
4. Şüphesiz ki, yoktur üzerinde gözetleyicisi olmayan hiçbir insan!
5. Şimdi *(ibretle)* bir baksın neden yaratıldığına insan?!
6. Yaratıldı o, *(meni denilen)* atılıp dökülen bir sudan!
7. Bel ile göğüs arasından çıkan!
8. Elbette ki **O**'dur, insanı tekrar hayata döndürmeye güç yetirecek olan!
9. Bütün gizliliklerin ortaya döküleceği an!
10. İnsanın hiçbir güç ve hiçbir yardımcı bulamayacağı o zaman!
11. Ant olsun geri dönüşlü olan göğe,
12. Ve *(bitkilerin çimlenmesiyle)* yarılan / tarımlanan yere.
13. **O** *(Kur'an)*, kesin bir sözdür!
14. Asla bir şaka değildir!
15. Onlar durmadan tuzak kuruyorlar!
16. Bense önüne geçilmez / bozulmaz bir tuzak kuruyorum!
17. O halde sen, kâfirlere süre vermelisin; onları biraz bırakmalısın!

87. A'LÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir
19 âyettir

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Her türlü eksikliklerden ırak tut *(tesbih et)*, yüceler yücesi Rabbinin adını!
2. **O**'dur yaratıp düzenleyen.
3. Takdir edip yoluna koyan.
4. Yeşil otu / çimeni çıkaran,
5. Sonra onu kurutup çerçöp yapan!
6. Biz sana *(Kur'an'ı)* belletip okutacağız ve sen asla unutmayacaksın!
7. Allah'ın dilediğinden başkası olmaz! Şüphesiz ki **O**, gizliyi açığı bilir.
8. Ve sana en kolayın yolunu açacağız.
9. O halde hatırlat / öğüt ver; çünkü öğüt vermek şüphesiz ki fayda verir / sonuç getirir.
10. Rabbinden saygıyla korkan ancak *(bu kitaptan)* öğüt alır.
11. İnançsız bedbaht ise ondan kaçıp uzaklaşır.
12. Sonra *(dehşet veren)* büyük ateşe atılır.
13. Orada ne ölür, ne dirilir!
14. Kurtuluşa erer ancak *(zekâtla malını ve tevhidle yüreğini temizleyip)* arınan,
15. Rabbinin adını anan, sonra namaz kılan!
16. Ama siz, *(âhirete karşı)* dünya hayatını seçiyorsunuz!
17. Oysa ki âhiret, daha hayırlı, daha kalıcıdır!
18. Ve bunlar, **ilk** ve **en eski sayfalar**'da da vardır;
19. **İbrahim** ile **Mûsa**'nın sayfalarında!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰىۙ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي خَلَقَ فَسَوّٰىۖ ﴿٢﴾ وَالَّذ۪ي قَدَّرَ فَهَدٰىۖ ﴿٣﴾
وَالَّذ۪ٓي اَخْرَجَ الْمَرْعٰىۖ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَٓاءً اَحْوٰىۜ ﴿٥﴾ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰىٓۙ ﴿٦﴾
اِلَّا مَا شَٓاءَ اللّٰهُۜ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰىۜ ﴿٧﴾ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰىۚ ﴿٨﴾ فَذَكِّرْ
اِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرٰىۜ ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشٰىۙ ﴿١٠﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَىۙ ﴿١١﴾ اَلَّذ۪ي
يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰىۚ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ ف۪يهَا وَلَا يَحْيٰىۜ ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰىۙ
﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّه۪ فَصَلّٰىۜ ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَاۘ ﴿١٦﴾ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ
وَاَبْقٰىۜ ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُولٰىۙ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰه۪يمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتٌّ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

هَلْ اَتٰيكَ حَد۪يثُ الْغَاشِيَةِۜ ﴿١﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌۙ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌۙ
﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةًۙ ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍۜ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ
اِلَّا مِنْ ضَر۪يعٍۙ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْن۪ي مِنْ جُوعٍۜ ﴿٧﴾ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌۙ
﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌۙ ﴿٩﴾ ف۪ي جَنَّةٍ عَالِيَةٍۙ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ ف۪يهَا لَاغِيَةًۜ ﴿١١﴾

88. ĞÂŞİYE SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
26 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Her yeri bürüyen o felâketin haberi sana ulaştı mı?!
2. Kimi yüzler vardır o gün, aşağılanan / yere bakan!
3. Didinip yorulan!
4. Ama sonunda çılgın ateşe yuvarlanan!
5. Fokurdayan kızgın pınardan sulanan!
6. Dikenden başka bir yiyecek bulamazlar orada!
7. Ne bedenlerine yarar, ne de onları açlıktan kurtarır!
8. Bazı yüzler de var ki o gün, ışıl ışıldır mutluluktan!
9. Hoşnuttur onlar çalışmalarının karşılığını görmekten!
10. Yüksek bir bahçede / cennettedir onlar.
11. Orada can sıkan hiç bir söz işitmezler!

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَاَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ اَفَلَا يَنْظُرُونَ اِلَى الْاِبِلِ
كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلَى السَّمَاۤءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾ فَذَكِّرْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ
﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ
الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ اِلَيْنَاۤ اِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ
﴿٤﴾ هَلْ ف۪ي ذٰلِكَ قَسَمٌ لِذ۪ي حِجْرٍ ﴿٥﴾ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ
بِعَادٍ ﴿٦﴾ اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ اَلَّت۪ي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾
وَثَمُودَ الَّذ۪ينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ
﴿١٠﴾ اَلَّذ۪ينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَاَكْثَرُوا ف۪يهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

12. Orada şırıl şırıl akan pınarlar!
13. Yüksekçe serilmiş döşekler!
14. Dizilmiş dopdolu kadehler.
15. Sıra sıra dayalı yastıklar.
16. Ve serili halılar.
17. Onlar bakmıyorlar mı **deve**ye / **bulutlar**a, nasıl yaratıldı?!
18. Bakmıyorlar mı **göğe**, nasıl yükseltildi?!
19. Şu **dağlar** nasıl perçinlendi?!
20. Ve nasıl döşendi, *(yaşamanıza uygun şekilde)* şu **yer**!
21. O halde hatırlat / öğüt ver! Çünkü sen ancak bir öğüt veren / bir uyaransın!
22. Sen onlar üzerinde asla bir bekçi / bir zorlayıcı değilsin!
23. Fakat o yüz çevirip tersine giden ve inkâr eden var ya!
24. Allah ona *(dehşet veren)* en büyük azabı hazırladı!
25. Kuşkusuz ki onlar, dönüp dolaşıp bize gelecekler!
26. Sonra da hesabı bize verecekler!

89. FECR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
30 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Yemin ederim **tan** vaktine!
2. Ve *(hac öncesi ve de Ramazan sonu)* **on gece**'ye!
3. Ant olsun çift olana, tek olana!
4. Ve *(karanlığıyla)* salına salına gelen geceye!
5. Değmez mi bunlar akıl sahipleri için yemin etmeye?!
6. Bilmiyor musun ne yaptı Rabbin, **Âd Kavmi**'ne?!
7. Sütûnlar sahibi **İrem Kenti**'ne?!
8. Yaratılmamıştı onun gibisi şehirler içinde!
9. Ve *(ne yaptı Rabbin)* **Kurâ Vâdîsi**'nde kayaları oyan **Semûd**'a?!
10. Hele o, kuleler / kudretler sahibi **Firavun**'a?!
11. Onlar ki, o memleketlerde sınırı aşıp azıttılar!
12. Ve oralarda her şeyi bozdular!
13. Ama Rabbin nasıl şaklattı üzerlerine azap kamçısını?!
14. Kuşkusuz ki Rabbin gözetlemede, pusudadır *(hâinler için)*!

فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ رَبُّهُ فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓي اَكْرَمَنِۜ
﴿١٥﴾ وَاَمَّٓا اِذَا مَا ابْتَلٰيهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبّ۪ٓي اَهَانَنِۚ ﴿١٦﴾ كَلَّا
بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَت۪يمَۙ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَٓاضُّونَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْك۪ينِۙ ﴿١٨﴾
وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ اَكْلًا لَمًّاۙ ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّاۜ ﴿٢٠﴾ كَلَّٓا
اِذَا دُكَّتِ الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّاۙ ﴿٢١﴾ وَجَٓاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّاۚ ﴿٢٢﴾
وَج۪يٓءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَۙ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰىۜ ﴿٢٣﴾
يَقُولُ يَا لَيْتَن۪ي قَدَّمْتُ لِحَيَات۪يۚ ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُٓ اَحَدٌۙ ﴿٢٥﴾
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُٓ اَحَدٌۜ ﴿٢٦﴾ يَٓا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُۗ ﴿٢٧﴾ اِرْجِع۪ٓي اِلٰى
رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةًۚ ﴿٢٨﴾ فَادْخُل۪ي ف۪ي عِبَاد۪يۙ ﴿٢٩﴾ وَادْخُل۪ي جَنَّت۪ي ﴿٣٠﴾

15. Rabbi insanı ne zaman sınamak üzere ağırlasa, nimetlerle donatsa, insan ***(böbürlenerek)*** der ki: **"Rabbim beni *(lâyık olduğum için)* onurlandırdı!"**

16. Ne zaman da, sınamak üzere geçimini daraltsa, o zaman da der ki: **"Rabbim beni aşağıladı / önemsemedi!"**

17. Hayır! Siz yetimi ağırlamazsınız!

18. Birbirinizi yoksul doyurmaya teşvik etmezsiniz.

19. Helâl-haram demez elinize geçeni yer-yutarsınız!

20. Malı çok sever, yığdıkça yığarsınız!

21. Evet! Yer *(ve dağlar)* parçalanıp un-ufak olduğu zaman!

22. Rabbin ve saf saf olup melekler, geldiği zaman!

23. Cehennem getirilip göz önüne konduğu zaman, anlar o gün insan! Ama ne yararı olur o gün anlamasının?!

24. Der ki: **"Ah ne olurdu, keşke önceden şu anki hayatım için iyilikler yapsaydım!"**

25. Artık o gün, kimse edemez O'nun ettiği azabı!

26. Ve kimse vuramaz O'nun vurduğu zinciri, bağı!

27. Ve *(o gün, inanan insana denilir ki)*: **"Ey huzûra eren can!**

28. **"Haydi Rabbine dön! Sen O'ndan hoşnut, O da senden hoşnut olarak!"**

29. **"Gir kullarımın arasına!"**

30. **"Gir cennetime!"**

سُورَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

لَٓا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِۙ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِۙ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَۙ
﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ي كَبَدٍۜ ﴿٤﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ
اَحَدٌۢ ﴿٥﴾ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًاۜ ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَمْ يَرَهُٓ اَحَدٌۜ ﴿٧﴾

90. BELED SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 20 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Yemin etmez miyim Bu Şehre *(Mekke'ye)*!
2. Yemin ederim ki, *(savaş)* sana helal olacak, girip fethedeceksin bu şehri!
3. Ve yemin ederim, insanın atasına ve soyuna!
4. Biz insanı, *(kendisini bekleyen)* zorluklar için yarattık!
5. O *(zâlim)* sanıyor mu ki, kendisine asla kimse güç yetiremez?!
6. Diyor ki o: **"Yığınla servet harcadım *(İslâm'a karşı)*!"**
7. O kendisini kimsenin görmediğini *(ve bu işlerin kayda geçmediğini)* mi sanıyor?!

سُورَةُ الْبَلَدِ — الْجُزْءُ الثَّلَاثُونَ

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ
﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ
﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ أَوْ
مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ
إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ
وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا
﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا
فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

8. *(O nasıl zâlimleşir)* Biz ona vermedik mi **iki göz**?!
9. Bir **dil** ve bir **çift dudak**!
10. Hem göstermedik mi ona, *(iyi ve kötü)* **iki yol**'u da!
11. Ama tırmanıp aşamadı o, *(ibadet ve tâatle, Cehennem'e giden)* sarp yokuşu!
12. **Sarp yokuş** nedir bilir misin?!
13. Esiri / köleyi salıvermektir.
14. Yahut, açlığın kol gezdiği bir günde, doyurmaktır:
15. Yakın *(akraba)* bir öksüzü,
16. Yahut yerde sürünen bir yoksulu!
17. Sonra da, iman edip, birbirlerine sabrı ve merhameti tavsiye edenlerden olmaktır!
18. İşte onlar, defterleri sağ yanlarından verilecek olan **uğurlular**dır!
19. Âyetlerimizi inkâr edenlere gelince, onlar da, defterleri sol yanlarından verilecek olan **uğursuzlar**dır!
20. Üzerlerine ateş kapatılacaktır onların!

91. ŞEMS SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
15 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun **Güneş**'e ve aydınlığına,
2. Ant olsun onu izlediği *(ve ışığını yansıttığı)* zaman **ay**'a,
3. Ant olsun yeryüzünü aydınlattığı zaman gündüze,
4. Ant olsun dünyayı karanlığıyla bürüdüğünde geceye,
5. Ant olsun gökyüzüne ve onu yapana,
6. Ant olsun yeryüzüne ve onu *(yaşanabilecek biçimde)* hazırlayıp döşeyene,
7. Ant olsun kişiye ve onu ölçüsüne biçimine kavuşturana,
8. Hem de ona, kötülüğünü ve iyiliğini ilham edene!
9. Kim benliğini *(sâlih amellerle)* temizleyip arıtırsa kurtulur / murada erer!
10. Kim de onu *(bozuk inanç ve kötü amellerle)* kirletir karartırsa kaybeder!
11. **Semud** yalanlamıştı azgınlığından!
12. Hani kalkıp fırlamıştı en azgınları içlerinden!
13. Fakat, Allah'ın elçisi demişti onlara: **"Şu dişi deve Allah'ındır; dokunmayın su içmesine!"**
14. Ama onlar **Elçi**'yi yalanlayıp deveyi hunharca öldürdüler! Rableri de, yurtlarını başlarına geçirip yerle bir etti onları, günahları yüzünden!
15. Çünkü Allah, korkmaz onlara yaptığının sonucundan!

92. LEYL SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
21 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun, *(yeryüzünü)* karanlığa bürüdüğü zaman geceye!
2. Ve ant olsun, aydınlığı yükseldiği zaman gündüze!
3. Ve ant olsun erkeği ve dişiyi yaratana *(yüceler yücesi Allah'a)*!
4. Şüphesiz ki ayrı ayrı çabalar / inanç ve eylemler içinde olacaksınız!
5. Ama kim malından verir ve Allah'ın yasaklarından kaçınırsa,
6. Ve en güzel karşılığın verileceğine *(âhiret yargısına)* inanırsa,
7. İşte biz ona, kolaya *(cennete)* giden yolu açarız!
8. Ama kim, *(vermeyip)* cimrilik eder ve *(Allah'a)* ihtiyacı yokmuş gibi davranıp kendini yeterli görürse,
9. Ve **en güzel** karşılığın verileceğini *(âhiret yargısını)* yalanlarsa;
10. İşte biz ona en zora *(cehennem'e)* giden yolu açarız!
11. O yuvarlanırken *(oraya)*, zenginliği asla onu kurtaramaz!
12. Şüphesiz ki, doğru yolu göstermek bize âittir / yolun doğrusu bize ulaşır!
13. Âhiret de bizim, dünya da bizimdir / biziz başta da hükümran, sonda da hükümran!
14. İşte sizi uyarmış bulunuyorum, alev kusan ateşe karşı!
15. Oraya, en onulmaz / ıslah olmaz azgından başkası girmez!
16. O ki, gerçeği yalanlamış ve haktan yüz çevirmiştir!
17. Buyruklara titizlikle uyan *(müttaki)* ise, oradan kurtarılıp uzaklaştırılır.

سُورَةُ اللَّيْلِ الْجُزْءُ الثَّلَاثُونَ

سُورَةُ اللَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىۙ ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰىۙ ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰىۙ
﴿٣﴾ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰىۜ ﴿٤﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰىۙ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰىۙ
﴿٦﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰىۜ ﴿٧﴾ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰىۙ ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰىۙ
﴿٩﴾ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰىۜ ﴿١٠﴾ وَمَا يُغْن۪ي عَنْهُ مَالُهُٓ اِذَا تَرَدّٰىۜ ﴿١١﴾ اِنَّ
عَلَيْنَا لَلْهُدٰىۘ ﴿١٢﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُو۫لٰى ﴿١٣﴾ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰىۚ
﴿١٤﴾ لَا يَصْلٰيهَٓا اِلَّا الْاَشْقٰىۙ ﴿١٥﴾ اَلَّذ۪ي كَذَّبَ وَتَوَلّٰىۜ ﴿١٦﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْاَتْقٰىۙ ﴿١٧﴾ اَلَّذ۪ي يُؤْت۪ي مَالَهُ يَتَزَكّٰىۚ ﴿١٨﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ
تُجْزٰىۙ ﴿١٩﴾ اِلَّا ابْتِغَٓاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰىۚ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالضُّحٰىۙ ﴿١﴾ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰىۙ ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰىۜ ﴿٣﴾

18. O ki, *(şirkten, cimrilikten)* temizlenmek için malından verir.
19. Onun üzerinde, karşılığını ödemek zorunda olduğu başkasına ait bir iyilik yoktur! / O hiç kimseye, karşılık bekleyerek bir iyilik yapmaz.
20. O ancak, **Rabbi**'nin yüce rızasını elde etmek için verir!
21. Elbette yakında *(karşılığını görecek ve)* hoşnut olacaktır!

93. DUHÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 11 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Yemin olsun kuşluk vaktine / günün aydınlığına,
2. Yemin olsun dindiği / karanlığı çöktüğü zaman geceye!
3. Rabbin seni asla terketmedi ve sana darılmadı!

سُورَةُ الضُّحٰى — الْجُزْءُ الثَّلَاثُونَ

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُو۫لٰىۜ ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْط۪يكَ رَبُّكَ
فَتَرْضٰىۜ ﴿٥﴾ اَلَمْ يَجِدْكَ يَت۪يمًا فَاٰوٰىۖ ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَٓالًّا فَهَدٰىۖ
﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَٓائِلًا فَاَغْنٰىۜ ﴿٨﴾ فَاَمَّا الْيَت۪يمَ فَلَا تَقْهَرْۜ ﴿٩﴾
وَاَمَّا السَّٓائِلَ فَلَا تَنْهَرْۜ ﴿١٠﴾ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَۙ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَۙ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ٓي اَنْقَضَ
ظَهْرَكَۙ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَۜ ﴿٤﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًاۙ ﴿٥﴾ اِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًاۜ ﴿٦﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْۙ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

سُورَةُ التّ۪ينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالتّ۪ينِ وَالزَّيْتُونِۙ ﴿١﴾ وَطُورِ س۪ين۪ينَۙ ﴿٢﴾ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَم۪ينِۙ ﴿٣﴾ لَقَدْ
خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ف۪ٓي اَحْسَنِ تَقْو۪يمٍۘ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِل۪ينَۙ ﴿٥﴾

4. **Gelecek**, senin için **şu an**'dan daha iyidir.
5. Rabbin sana elbette ki verecek ve seni memnun ve hoşnut edecek!
6. Nitekim **O** seni yetim bulup da, barındırmadı mı?!
7. Yolunu kaybetmiş bulup da sana yol göstermedi mi?!
8. Yoksul bulup da seni zengin etmedi mi?!
9. O halde sen incitme yetimi!
10. Azarlayıp kovma yardım isteyeni!
11. Ve durmayıp anlat Rabbinin nimetini!

94. İNŞİRAH SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 8 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Açmadık mı göğsünü *(bilgi ve hikmete)* senin?!
2. Söküp alarak *(kötülük dürtülerini içinden)*, indirmedik mi o ağır yükü omzundan?!
3. Öyle bir yük ki, belini çatırdatıyordu!
4. Ve yükseltmedik mi adını sanını / yaymadık mı ününü?!
5. Şüphesiz ki zorluğun yanı sıra bir kolaylık vardır!
6. Evet, hiç şüphesiz, zorlukla beraber bir kolaylık vardır!
7. Öyleyse bir işi bitirince, kalk *(yeni bir işe)* başla!
8. Ve yalnız Rabbine yönel / sadece **O**'na özlem duy!

95. TÎN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 8 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun **İncir**'e *(incir dağına)*, ant olsun **Zeytin**'e *(zeytin dağına)*!
2. Ant olsun **Tûr-i Sînâ'ya** *(İsâ ve Mûsa'nın mücadele verdikleri Şam ve Filistin topraklarına)*!
3. Ve ant olsun güven içindeki bu şehre *(Mekke'ye)*!
4. Kuşkusuz ki biz insanı en güzel biçimde yarattık!
5. Sonra onu *(inkârı yüzünden)* aşağıların aşağısına yuvarladık!

الجزء الثلاثون — سورة التين

إِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَاْ
وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿٣﴾ اَلَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ
﴿٥﴾ كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى ﴿٦﴾ اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى ﴿٧﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ
الرُّجْعٰى ﴿٨﴾ اَرَاَيْتَ الَّذِي يَنْهٰى ﴿٩﴾ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ﴿١٠﴾ اَرَاَيْتَ
اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰى ﴿١١﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ﴿١٢﴾ اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ﴿١٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا
بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾
سَجْدَةٌ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

6. Fakat, inanıp da doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlar böyle değildirler! Onlar için kesintisiz bir mükâfat vardır.

7. O halde *(ey insan)*! Nedir hâlâ hesap gününü sana yalanlatan?!

8. Allah değil midir her şeyi en sağlam / en yerli yerince yapan?!

96. ALÂK SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
19 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Oku yaratan Rabbinin adıyla!

2. **O** insanı, **alâk**'tan *(rahimlerde asılıp tutunan döllenmiş bir yumurtadan)* yarattı!

3. Oku ki, **O** cömertliğinin sonu olmayan Rabbindir!

4. Kalemle öğretti.

5. İnsana bilmediğini **O** öğretti.

6. Şüphesiz ki insan azgınlaşır,

7. Büyüklenip de kendini yeterli ve üstün gördüğü zaman!

8. Şüphesiz ki dönüş **Rabbi**'nedir!

9. Görmedin mi sen, o **engel koyan**'ı,

10. Namaz kılarken **kul**'a?

11. Ne dersin, ya **o** doğru yolda ise?!

12. Ve çağrısı **takvâ**'ya / korunmaya ise?!

13. Peki ya öbürü, gerçeği yalanlıyor ve yüz çeviriyorsa?!

14. Bilmiyor mu ki o, Allah yaptıklarını görüp duruyor?!

15. Vazgeçmezse eğer, alnındaki kâkülünden yakalayacağız elbet biz onun;

16. O yalancı, o günâhkâr kâkülünden!

17. Çağırsın o vakit kurultayını / baranasını!

18. Çünkü biz çağıracağız zebanileri / cehennem görevlilerini!

19. O halde sen, asla itaat etme ona ve secde edip yakınlaş Rabbine!

سُورَةُ الْقَدْرِ — الجزء الثلاثون

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِي آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللّٰهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا
تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا
لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ
دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولٰٓئِكَ
هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

97. KADR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 5 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Şüphesiz ki O'nu *(Kur'an'ı)* biz **Kadir Gecesi**'nde indirdik!
2. Bilir misin, **Kadir Gecesi** nedir?!
3. **Kadir Gecesi**, bin aydan daha hayırlıdır!
4. O gece **melekler** ve **Ruh** *(Cebrail)*, her bir iş için Rablerinin izniyle inerler de inerler.
5. O gece, tan yeri ağarıncaya dek bir esenlik / bir selâmettir.

98. BEYYİNE SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir. 8 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Gerek kendilerine **Kitap Verilen**, gerekse **Allah'a ortak koşan** kâfirler, **gerçeği kanıtlayan rehber** kendilerine gelinceye kadar *(inkârlarından)* vazgeçmediler *(fakat o gelince de iman etmediler)*.
2. **O rehber**, *(her türlü şâibeden uzak)* tertemiz sayfaları okuyan bir **Allah Elçisi**'dir!
3. O sahifelerde, en doğru yazılar / hükümler bulunmaktadır.
4. Zaten **Kitap Ehli** *(daha önce)* de, ancak kendilerine **gerçeği kanıtlayan rehber** kendilerine geldikten sonra ayrılığa düşmüşlerdi!
5. Halbuki onlara ancak, **dini / tâati / hâkimiyeti** yalnızca **Allah**'a has kılarak ve hiçbir batıla meyletmeden **Allah**'a ibadet etmeleri, namazı hiç aksatmadan dosdoğru kılmaları ve *(mâlî yükümlülükleri olan)* zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte bozulmamış tek doğru din budur.
6. Şüphesiz ki, hem kendilerine **kitap verilen kafirler**, hem de **Allah'a ortak koşan müşrikler**, içinde sonsuza dek kalacakları Cehennem ateşinde olacaklardır. Şüphesiz ki onlar, yaratıkların en kötüleridir!
7. İman edip, *(Allah'ın bildirdiği şekilde)* doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlara gelince, onlar da yaratılmışların en iyileridir!
8. Onların, Rableri katındaki mükâfatları, her yanlarından ırmaklar akan, içlerinde sonsuza dek kalacakları **sürekli eğleşme yeri olan Adn Cennetleri**'dir. Allah onlardan râzı ve memnundur, onlar da Allah'tan râzı ve memnundurlar. İşte bu, Rabbinden saygıyla korkan kimseler için hazırlanan bir mükâfattır!

الجزء الثلاثون — سورة الزلزال

سُورَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانِ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ
أَوْحٰى لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُغِيرَاتِ
صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ
لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾
وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

99. ZİLZÂL SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
8 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Yer şiddetle sarsıldığı zaman!

2. Fırlatıp yükünü attığı zaman!

3. Ve insan: **"Ne oluyor buna?!"** dediği zaman!

4. İşte o gün **yer**, olanı biteni birer birer anlatır,

5. Rabbinin kendisine bildirmesiyle!

6. O gün insanlar, işledikleri kendilerine gösterilmek üzere bölük bölük yollara dökülürler!

7. Artık kim en küçük hayır işlemişse onu görür!

8. Kim de en küçük kötülük işlemişse onu görür!

100. ÂDİYÂT SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
11 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ant olsun nefes nefese koşan atlara!

2. Tırnaklarından kıvılcımlar saçanlara!

3. Sabah vakti baskın yapanlara!

4. Derken, tozu dumana katarak,

5. Bir ordu birliğine dalanlara!

6. Muhakkak ki insan, Rabbine karşı nankördür!

7. O kendisi de buna şâhittir!

8. Şüphesiz ki insanın gözünü mal sevgisi bürümüştür!

9. Ama bilmez mi ki o, kabirlerdekiler deşilip çıkartıldığı zaman,

10. Yüreklerdekiler derilip döküldüğü zaman,

11. Evet o gün o zaman, Rableri onların her hallerinden haberdardır!

101. KARİA SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 11 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Ansızın kapıları çalacak olan felâket!
2. Nedir o gümbür gümbür gelecek olan felâket?!
3. Korkudan yürekleri hoplatacak olan o felâketin ne olduğunu bilir misin sen?!
4. İnsanlar o gün, çırpınan kelebekler gibi dağılıp saçılırlar!
5. Ve dağlar didik didik edilmiş hallaç pamuğuna döner!
6. İşte o gün kimin tartısı basarsa ağır,
7. O, hoşnut bir hayata erer.
8. Kimin de tartısı yeğni kalırsa,
9. Onu da kucaklayacak olan, **hâviye**'dir!
10. Bilir misin sen, **hâviye** nedir?!
11. ***(günahkârları kucaklayıp kavuracak olan)*** Kızışmış / gülevlenmiş bir ateştir!

102. TEKÂSÜR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
8 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Birbirinize karşı çoklukla övünmek ve aranızda rekabet etmek sizi o kadar oyaladı ki!
2. Sonunda kabirlere kadar varıp dayandınız!
3. Fakat durum hiç de öyle değildir; çünkü yakında bileceksiniz!
4. Hayır hayır, hiç de öyle değil; yakında bileceksiniz!
5. Eğer siz kesin bilgiyle bilseydiniz;
6. O alevleri yükselen ateşi kesin görür / tasavvur ederdiniz!
7. Hem siz, yakında onu gözlerinizle göreceksiniz!
8. Dahası, o gün tüm nimetlerden hesaba çekileceksiniz.

103. ASR SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
3 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. ***(değeri bilinmediği için hoyratça harcanan)* Zaman**'a *(ve boşa giden insan ömrüne)* ant olsun ki,
2. İnsan kesin zarardadır!
3. Ancak *(vakit geçirmeden)* iman edenler, doğru ve yararlı işler *(sâlih ameller)* yapanlar ve de birbirlerine **hakkı** ve **sabrı** tavsiye edenler bunun dışındadır.

104. HÜMEZE SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
9 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Diliyle ve kaş göz hareketleriyle insanları arkalarından çekiştiren ve yüzlerine karşı kötüleyen, dostların arasını açan dedikoducu, kaypak, iki yüzlü her kişiye yazıklar olsun!
2. O ki, parayı / malı biriktirdi ve titizlikle saydı, *(Allah yolunda harcamayıp)* sımsıkı tuttu!
3. O sanıyor ki, malı kendisini ebedi kılacak!
4. Hayır, asla! Fakat o, **yalayıp yutan Cehennem**'e *(Hutame'ye)* atılacak!
5. **Hutame** nedir, sen bilir misin?!
6. Allah'ın alev alev yanan ateşidir!
7. Tâ yüreklere kadar tırmanır!
8. Şüphesiz ki o, onların üzerlerine sımsıkı kilitlenip kapatılacaktır.
9. Ve onlar, *(ateşten)* uzun direklere bağlanacaklardır!

سورة العصر — الجزء الثلاثون

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَف۪ي خُسْرٍ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ﴿١﴾ اَلَّذ۪ي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهُٓ اَخْلَدَهُ
﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَٓا اَدْرٰيكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ
﴿٦﴾ اَلَّت۪ي تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٔدَةِ ﴿٧﴾ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ ف۪ي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

سُورَةُ الْف۪يلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْف۪يلِ ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ
كَيْدَهُمْ ف۪ي تَضْل۪يلٍ ﴿٢﴾ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَاب۪يلَ ﴿٣﴾
تَرْم۪يهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجّ۪يلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

105. FÎL SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 5 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Görmedin mi Rabbin **fil ordusu**'na ne yaptı?!
2. Düzenlerini boşa çıkarmadı mı onların?!
3. Üzerlerine, sürülerle kuşlar *(ebâbîl)* gönderdi!
4. Kızgın çakıllardan mermilerle onları vuruyorlardı!
5. Derken Rabbin onları, yenmiş / biçilmiş ekin yapraklarına çeviriverdi!

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ (١) إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (٢) فَلْيَعْبُدُوا
رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ (٣) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ (٤)

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ (١) فَذٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ (٢) وَلَا
يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ (٣) فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ (٤) الَّذِينَ هُمْ عَنْ
صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (٥) الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُنَ (٦) وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (٧)

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (١) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ (٢) إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (٣)

106. KUREYŞ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 4 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Kureyş**'i güven içinde kıldığı için,
2. Kış ve yaz yolculuklarında imkân sağladığı için,
3. Evet *(hiç olmazsa)* bunun için onlar bu **Kutsal Ev'in Sahibi**'ne kulluk etsinler!
4. **O** ki, onları açken doyurdu ve korku içindelerken güvende kıldı.

107. MÂÛN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 7 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Söyler misin, ne olacak **karşılıkların verileceği ceza gününü** yalanlayan adamın hâli?!
2. Çünkü o, yetimi itip kakan,
3. Yoksulu doyurmaya önayak olmayandır!
4. Vay o namaz kılanların hâline ki!
5. Onlar namazlarının bilincinde değildirler!
6. Onlar, gösteriş yaparlar!
7. Ve yardımı engeller / zekâtı vermezler!

108. KEVSER SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 3 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Şüphesiz ki biz sana **Kevser**'i / **bitmez tükenmez hayr**'ı verdik!
2. Öyle ise Rabbin için namaz kıl ve kurban kes!
3. Adı-sanı silinecek / kökü kökeni kesilecek olan kişi, asıl sana kin besleyen / seni kötüleyendir!

109. KÂFİRÛN SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
6 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. De ki: Ey kâfirler!

2. Kulluk etmem / tapmam ben, sizin taptığınıza!

3. Siz de tapmazsınız benim taptığıma!

4. Ne ben taparım sizin taptığınıza,

5. Ne de siz taparsınız benim taptığıma!

6. Sizin dininiz size, benim dinim bana!

110. NASR SÛRESİ

Medine döneminde inmiştir.
3 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. Geldiği zaman Allah'ın yardımı ve **fetih,**

2. Ve gördüğün zaman insanları, Allah'ın dinine akın akın girerlerken:

3. Rabbini tesbih et överek ve **O**'ndan bağışlanma dile! Çünkü **O**'dur gerçekten tevbeleri kabul eden!

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ يَٓا اَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَٓا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَٓا
اَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ وَلَٓا اَنْتُمْ عَابِدُونَ مَٓا اَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ د۪ينُكُمْ وَلِيَ د۪ينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِذَا جَٓاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ ف۪ي د۪ينِ اللّٰهِ
اَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ تَبَّتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ اٰيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

تَبَّتْ يَدَٓا اَب۪ي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَٓا اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصْلٰى
نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَاَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ ف۪ي ج۪يدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ﴿٥﴾

111. LEHEB SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir.
5 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. **Alev yüzlü o adam**'ın *(Ebû Leheb'in)* vay hâline, helâk oldu o! / İki eli boşa çıktı **Ebû Leheb**'in ve kendisi hüsrana uğradı!
2. Ne malı fayda verdi **O**'na, ne kazandıkları!
3. Yakında girecek **O, alevleri yükselen ateş**'e!
4. Karısı da yanında, odun çekerek;
5. Boynunda asılı, sağlamca bükülmüş kalın bir iple!

الجزء الثلاثون سورة الإخلاص

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ
فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ
النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ اَلَّذ۪ي
يُوَسْوِسُ ف۪ي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

112. İHLÂS SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 4 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. De ki: **O Allah**'tır, **bir tek**'tir!
2. Allah, herkesin kendisine muhtaç olduğu, ama kendisinin hiç kimseye muhtaç olmadığı bir **Samed**'tir.
3. **O**, kimsenin babası değil ve kimse de **O**'nun çocuğu değildir / doğurmamış ve doğurulmamıştır.
4. Ve **O**'nun hiçbir dengi ve benzeri yoktur.

113. FELAK SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 5 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. De ki: Sığınırım ben, tan yerini ağartan / karanlıkları yarıp aydınlığı çıkaran / tohumu yarıp yeşerten Allah'a,
2. Sığınırım, yarattığı her yaratığın şerrinden!
3. Sığınırım ben **O**'na, karanlığı bastığı zaman gecenin şerrinden,
4. Düğümlere üfleyen / kafaları karıştıran büyücülerin şerrinden,
5. Hem de kıskandığı zaman kıskananın şerrinden!

114. NÂS SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 6 âyettir.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Hem rahmeti sonsuz olan, hem de rahmetini kullarından esirgemeyen Allah'ın adıyla

1. De ki: Sığınırım insanların **Rabbi**'ne,
2. İnsanların **Hâkimi**'ne / **Egemeni**'ne,
3. İnsanların **İlâhı**'na,
4. **Sinsî vesveseci**'nin şerrinden!
5. O ki, vesveseyle doldurur yüreğini insanların!
6. O ki, kâh cinlerdendir, kâh insanlardan!